ACADEMIA
ROMÂNĂ
INSTITUTUL
DE ISTORIE
„NICOLAE IORGA"

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXX

EDITURA
ACADEMIEI
ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B

ŢARA ROMÂNEASCĂ

Vol. XXX

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ

SECŢIA DE ŞTIINŢE ISTORICE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE:

Acad. ŞTEFAN PASCU, acad. ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU, † acad. ALEXANDRU ELIAN, † dr. DAMASCHIN MIOC, prof. univ. IOAN CAPROŞU, † prof. univ. dr. CONSTANTIN CIHODARU, AUREL RĂDUŢIU, LEON ŞIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ

INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL XXX

1645

VOLUM ÎNTOCMIT DE

VIOLETA BARBU, MARIETA CHIPER, GHEORGHE LAZĂR

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

București, 1998

www.dacoromanica.ro

Copyright © Editura Academiei Române, 1998

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

Adresa: EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
RO-76117, Bucureşti, Calea 13 Septembrie, nr. 13, sector 5
Tel. 040-1-411 90 08, Tel./Fax. 410 34 48
Fax 410 39 83
e-mail: edacad@ns.ear.ro

Redactor: NICULINA FLOREA
Tehnoredactor: DIANA RUSU

Bun de tipar: 18.05.1998. Format: 16/70 × 100.
Coli de tipar: 36,75
C.Z. pentru biblioteci mari: { 9(498)(001–12)
9(498.1)«1645»(001–12)
C.Z. pentru biblioteci mici: 9

ISBN 973-27-0620-1
ISBN 973-27-0474-8
www.dacoromanica.ro

STUDIU INTRODUCTIV

1. INVENTARUL DOCUMENTAR ŞI LOCUL DE PĂSTRARE

Volumul de faţă, al XXX-lea din seria B a colecţiei *Documenta Romaniae Historica*, cuprinde documente, rezumate şi menţiuni ale unor acte interne emise în Ţara Românească în anul 1645.

Verificarea autenticităţii şi a datelor cronologice pe care le conţin documentele a dus la reţinerea a 358 de documente şi rezumate, cărora le-am adăugat un document numerotat cu 147bis şi 17 menţiuni, anexate într-o listă separată, întrucât semnalarea lor nu a intrat, până acum, în vederile colecţiei DRH. Menţiunile au fost numerotate în continuare de la 359–375 şi indexate. Patru documente, unul grecesc şi trei româneşti, considerate a fi, în urma examenului intern, îndoielnice sau false, s-au publicat într-o anexă, numerotate de la I–IV şi indexate separat.

După forma în care ni s-au transmis, 285 sunt originale (236 româneşti, 47 slave şi 2 greceşti), 51 sunt copii (50 româneşti, 1 slav), 3 sunt traduceri mai vechi ale unor documente slave, iar 18 sunt rezumate. Din numărul propriu-zis de documente (341), cele în limba slavă reprezintă o proporţie de aproximativ 14%, ceea ce, raportat, de pildă, la anul 1635, când acest procent atingea 29%, reprezintă o dislocuire extrem de rapidă a slavonei chiar din cancelaria domnească.

Cele 341 de documente au fost transcrise din următoarele fonduri: 311 din *Arhivele Statului Bucureşti*, 7 din depozitele *Muzeului de Artă şi Istorie al Municipiului Bucureşti*, 4 din departamentul *Colecţii speciale* al *Bibliotecii Naţionale*, 2 din colecţiile *Bibliotecii Academiei Române* (fotocopii din fondul Leandros Vranoussis), 2 după publicaţii, 3 de la *Arhivele Statului Prahova*, câte 1 de la *Muzeul Judeţean de Istorie* din Ploieşti, *Arhivele Statului Buzău, Vrancea* şi *Vâlcea*, 1 de la *Arhivele Statului Mehedinţi*, 3 de la *Muzeul Olteniei* (Craiova), 1 de la *Muzeul Porţile de Fier, Drobeta Turnu-Severin*, 1 de la *Arhivele Statului Dolj*, 1 de la *Österreichisches Staatsarchiv* (după fotocopie la Arhivele Statului Bucureşti) şi 1 la *Magyar országos levéltár. Kossuth Levéltár* (după microfilm la Arhivele Statului Bucureşti). Cele 18 rezumate au fost recoltate după cum urmează: 7 provin din fondul „Fişele generalului Năsturel", 5 au fost depistate în diverse publicaţii, iar 6 în condici de documente aflate la Arhivele Statului Bucureşti.

www.dacoromanica.ro

2. DATAREA DOCUMENTELOR

Cea mai mare parte a documentelor reținute spre publicare posedă indicații cronologice complete: an, lună, zi.

Trei documente având văleatul 7153 au fost redate după componența divanului v. *Lista documentelor cu dată rectificată.* Dintre acestea, doc. din 10 martie (Arh. St. Buc., Doc. ist., CI/13 a, b) și 20 noiembrie (ibid., A.N., CXII/52) au fost redatate în 1646, după prezența în divan a lui Ghiorma mare ban, care a deținut această funcție începând cu luna ianuarie a anului 1646. Documentul din 6 iulie (Arh. St. Dâmbovița, A.N., nr. 4547/303) are ca martori mari boieri cu ranguri corespunzătoare anului 1651. Din cele 358 documente și rezumate, un număr de 23 de documente aveau data incompletă. În urma operațiilor de conjectură menționate de fiecare dată, în cazul acestor date s-au completat elemente de cronologie: întreaga dată a documentului (doc. 1, 2, 82, 108, 109, 110), anul (doc. 10, 30, 90, 126, 166, 278, 279), lunile (interval) (doc. 3, 154, 156, 287), luna (doc. 39, 160), luna și ziua (doc. 106), ziua (doc. 84, 107, 159). Documentul 75 a fost datat în intervalul 1645–1654, iar cele aflate între nr. 257 și 275 au dată lărgită.

3. NOMENCLATURA DOCUMENTELOR

Parcurgerea documentelor interne emise în anul 1645 oferă date privitoare la termenii ce desemnau noțiunea de „act" sau de „scrisoare".

Cel mai frecvent utilizat este termenul de *carte* (**книга**) însemnând: carte de proprietate, de așezământ, de înfrățire, de judecată, de iertare, de pradă, de schimb, de hotărnicie, de pără etc. Cartea domncască este, prin ea însăși, ca obiect material, un simbol al autorității: de aceea, expunerea ei în fața supușilor, „spânzurarea" ei este o somație la ascultare și supunere. Două documente din 6 februarie 1645 (doc. 43 și 44) atestă această practică: răvașul lui Evstratie al doilea vistier Leurdeanu către sătenii din Boldurugești și porunca domnului către aceiași, somându-i să dea ascultare călugărilor de la Plumbuita.

Același termen denumește în doc. 92 (10 aprilie 1645) raportul de expertiză al jurătorilor, care trebuia trimis la domnie, în doc. 156 (13 mai 1645) o „carte de volnicie", iar în doc. 203 are sensul de „testament". Cu același sens este întrebuințat termenul de *diată.* Tot atât de frecvent este utilizat termenul de *zapis* pentru actele private: zapis de vânzare-cumpărare, de înfrățire, de mărturie, de pace, de schimb. Pentru actele solemne, se întrebuințează termenul de *hrisov;* doc. 196 (13 iunie 1645) consemnează obiceiul expunctării (cu chinovar) a unei ocini care era scoasă astfel dintr-un hrisov ce fusese falsificat anterior, ras și „mânjit". Printre actele solemne emise în acest an se află și un hrisov care

www.dacoromanica.ro

respectă sensul etimologic al termenului χρυσόβουλος = „bulă de aur" – doc. 52 din 28 februarie 1645, pecetluit cu o bulă de aur; în textul documentului se apelează la termenul de **златопечатникъ**, calc al celui grecesc.

Actele din această perioadă înregistrează şi termenul de *răvaş* (răvăşel) cu sensul special de „act domnesc" (doc. 7, 8 ianuarie 1645, doc. 309, 14 octombrie 1645). Doc. 105 (16 aprilie 1645) pomeneşte şi termenul turcesc *hoget* pentru un act certificând eliberarea din robie (turcească sau tătărască) a unui rumân, Pascu, fost al mănăstirii Cozia. Pentru a desemna un registru sau o listă de nume, au fost întrebuinţaţi termenii *catastih* (doc. 3, ⟨ian.–aug.⟩ 1645 „catastih de bir", doc. 188, 209) şi respectiv *foiţă* (doc. 93, 11 aprilie 1645 cuprinzând rumânii moşiilor Cilieni şi Crăceşti).

4. EMITENŢII DOCUMENTELOR

Categoriile de emitenţi ai celor 358 de documente incluse în acest volum sunt extrem de diverse. Prezenţa femeilor în calitate de vânzător-cumpărător sau donator (doc. 76, 93, 102, 107, 133, 162, 169, 170 etc.) atestă menţinerea deplinătăţii drepturilor lor juridice în această perioadă. Uneori, ele participă, alături de soţii lor sau de părinţii lor, la actul de vânzare-cumpărare: doc. 74, 99, 221 etc. Din punct de vedere social, tranzacţiile aparţin în general ţăranilor liberi, obştilor săteşti (doc. 26, 210, 313, 328), micii boierimi (doc. 5, 6, 13, 17, 18, 19, 27 etc.), negustorilor (doc. 23, 55, 347), militarilor (doc. 32, 34, 207, 236, 310, 317), marilor dregători (doc. 85, 114, 152, 185, 192).

O bună parte din documente (119), ceea ce înseamnă 31%, emană de la autoritatea domnească, susţinută în 61 dintre acte şi de divanul marilor dregători. Alte foruri judecătoreşti, în afara domniei şi a divanului, ca instanţă supremă, sunt: marele vornic (doc. 11, 138, 164, 314) sau judeţul oraşului (doc. 217). Ierarhia ecleziastică, în calitate de emitent, este reprezentată prin: patriarhi, ca autori ai unor cărţi de blestem sau de adeverire (doc. 75, 292, 323, 367), mitropoliţi (doc. 97, 156), episcop (doc. 115).

5. SCRIBII DOCUMENTELOR

În ciuda frecventei folosiri a formulei *scriu şi mărturisesc eu (cutare),* majoritatea documentelor transcrise în acest volum nu sunt autografe ale emitenţilor, care au apelat la profesionişti ai scrisului, cum ar fi: logofeţi, dieci, preoţi. Excepţie o fac: Duca ceauş (doc. 33), Hrizea clucer (doc. 59), Tudor log. din Bujorani (doc. 73) etc.

Dintre *logofeţii cancelariei domneşti,* se remarcă prin aspectul estetic al scrisului şi prin acurateţe: Soare (doc. 47, 79, 90, 111, 123 etc.), Mareş

www.dacoromanica.ro

Ghiurghiuvici (doc. 39, 58, 116), Dumitru ⟨Boldici⟩ (doc. 30, 97, 98, 115, 143), Pârvul Radulovici (80, 137, 213), Stoica Şerbanovici (23, 78, 153). Din punct de vedere artistic, o frumuseţe aparte degajă mai ales compoziţiile heraldice, iniţialele iluminate şi frontispiciile care împodobesc hrisoavele caligrafiate de logofeţii: Soare, Lepădat, Pârvul Radulovici şi Mareş Ghiurghiuvici.

Soare logofăt manifestă o preferinţă pentru iniţialele ornate în chinovar verde şi auriu, integrate unor compoziţii zoomorfe, cum este de pildă letrina din hrisovul emis la Târgovişte în 28 martie 1645 prin care Matei Basarab dăruieşte mănăstirii Căldăruşani un cuantum anual din sarea exploatată în ocnele de la Ghitioara. Şarpele încoronat care înghite un păun, miniatură ce surmontează litera *b,* aminteşte perfect de stilul decorativ a ceea ce specialiştii au numit, în istoria miniaturii manuscrise româneşti, „şcoala mitropolitului Ştefan", vizibil impregnată de elemente baroce. Ca şi-n epocile anterioare, meseria de logofăt de cancelarie se moştenea adesea din tată-n fiu: un exemplu îl constituie cei doi logofeţi Lepădat, dintre care tatăl – Lepădat cel Bătrân – este şi un talentat miniaturist.

Dar cel mai iscusit caligraf şi miniaturist al cancelariei domneşti rămâne, fără îndoială, Pârvul Radulovici, autorul unor remarcabile compoziţii heraldice şi al unor frontispicii historiate. Sub aspect estetic, cel mai izbutit dintre hrisoavele scrise de el în 1645 este actul din 29 martie prin care domnul dăruieşte mănăstirii Căldăruşani vama de la balta satului Ciorani. Originalitatea compoziţiei heraldice plasată în frontispiciu constă în prezenţa unor mobile heraldice insolite în stema Ţării Româneşti: turn de cetate şi creneluri aflate în planul secund al stemei, flancând acvila crucigeră, conturnată[1]. Modelul acestei compoziţii pare să fie hrisovul din 20 oct. 1639 (Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom. CXXXI/11) executat de Mihalcea logofăt şi decorat de un misterios Bogza, hrisov în care se remarcă, alături de compoziţia barocă reprezentând pe Maica Domnului cu pruncul Isus, şi prezenţa unui turn, plasat la picioarele acvilei[2].

Un alt caligraf şi scrib al cancelariei domneşti, căruia i-a fost încredinţată scrierea şi împodobirea hrisovului pentru baia de la Giurgiu (28 februarie) este polonezul Alexandru Vitold. În maniera altor documente, emise anterior, cum ar fi, de pildă, cel din 8 decembrie 1640 (Arh. St. Buc. „Peceţi", I/57)[3], stema prezintă un element iconografic întâlnit şi în compoziţiile heraldice ale tipăriturilor epocii lui Matei Basarab: un personaj aşezat pe un jilţ. Actul din 1645 mai are şi o altă particularitate comună cu hrisovul din 8 decembrie 1640: participarea

[1] Vezi Gh. Buluţă, Sultana Craia, *Manuscrise miniate şi ornate din epoca lui Matei Basarab,* Bucureşti, 1984, p. 71 şi pl. XXXV (b); Veronica Vasilescu, *Ornamentaţia şi miniaturile documentelor din Ţara Românească până la Constantin Brâncoveanu,* în „Revista arhivelor", XI, 1968, nr. 2, p. 258.

[2] Vezi Gh. Buluţă, Sultana Craia, *op. cit.,* p. 69.

[3] *Ibidem,* p. 69–70.

www.dacoromanica.ro

lui Udrişte Năsturel la întocmirea şi decorarea lor, eruditului cărturar putându-i-se atribui concepţia heraldică căreia i se subordonează cele două documente.

O altă categorie de scribi este recrutată din *cler:* preoţi de mir, diaconi, dascăli, care asigurau redactarea actelor în mediul rural şi în instituţiile Bisericii (ex: popa Mihai de la Episcopia Buzăului – doc. 62 –, diaconul Paraschiva de la Mitropolie – doc. 96). Multe documente (142, 173, 221, 291, 322 etc.) poartă semnătura *logofeţilor* din mediul sătesc, unii dintre ei, ca Udrişte, fiul lui Oprea logofăt din Şirineasa, sau Tudor Olănescu, fiul lui Stanciul logofăt din Olăneşti, ducând mai departe profesia moştenită de la părinţi. *Boierii ştiutori de carte* fac adesea oficiul de scribi: Dragomir pârcălab din Rătivoieşti (doc. 13), Cârstea căpitan (doc. 160), Ianache ceauş (doc. 176), Băde paharnic (doc. 219), iar la nevoie, se poate apela şi la serviciile pictorilor de biserici, cum este acel Calohna, după toate aparenţele, un alogen (doc. 10, 44).

6. ELEMENTELE MATERIALE ALE DOCUMENTELOR

a) MATERIA SUBIACENTĂ

Hârtia constituie suportul material al majorităţii documentelor cuprinse în acest volum. Pentru întocmirea actelor obişnuite (zapise de vânzare-cumpărare), s-a folosit o jumătate de coală, cel mai adesea având formatul: 31 × 20 cm. Pentru documentele mai lungi, s-a recurs la plierea în două a unei coli, obţinându-se un *difolio.*

Pe *pergament* au fost redactate hrisoavele de cancelarie, având întărirea domnească şi a divanului. Pergamentul rămâne, şi-n această epocă, suportul predilect al actelor în limba slavonă: astfel, din 46 de documente slave, 33 au fost aşternute pe pergament, în timp ce dintr-un număr de mai bine de 300 de documente în limba română, doar unul (doc. 343, 30 noiembrie 1645) se bucură de acest privilegiu.

Întrucât o descriere arheografică detaliată a documentelor nu a intrat în specificul colecţiei DRH, nici volumul nostru nu cuprinde decât date extrem de sumare privind starea de conservare a documentului, peceţile şi sigiliile care-l adeveresc. În ansamblu, se poate aprecia că actele care ne-au parvenit din acest an sunt într-o bună stare de conservare, porţiunile ilizibile datorându-se cel mai adesea sistemului de pliere. Unele documente prezintă pierderi importante datorate degradării suportului: 8, 84 (mâncat de carii), 107 (lipsă 1/3 din text), 210, 243, 287. În astfel de cazuri, pentru completarea textului am recurs, acolo unde a fost posibil, la cópii, semnalând în note aceste intervenţii. O seamă de documente au suferit o restaurare modernă (doc. 14, 141, 142, 222), altele au fost lipite la un moment dat, pentru a fi consolidate, pe un nou suport: pânză sau hârtie pânzată (doc. 5, 79, 167, 169, 181).

www.dacoromanica.ro

b) CERNEALA

Nu se pot face prea multe observaţii în legătură cu cerneala utilizată la scrierea documentelor. Cele mai multe dintre ele sunt scrise cu cerneală brună, de diverse nuanţe, de la brun deschis la brun închis. Alături de cerneala brună, s-a întrebuinţat, în puţine cazuri, şi cerneala neagră, iar, pentru iniţiale, semnătura domnului sau pentru peceţi, chinovarul.

Într-un document în limba greacă, socotit de noi ca îndoielnic în privinţa datei (v. Anexă *Documente îndoielnice şi false*, februarie 1645, doc. I), semnătura patriarhului Ioanichie al Alexandriei, ca şi indictionul au fost executate cu cerneală brună închis, amestecată cu aur coloidal.

7. SIGILIILE

Aproape jumătate din actele emise în această epocă, mai exact 49%, posedă sigilii de variate tipuri: bule sigilare, sigilii atârnate, aplicate, sigilii timbrate şi sigilii imprimate.

Unul dintre documentele anului 1645, hrisovul solemn pentru baia de la Giurgiu (28 februarie), a fost sigilat cu o *bulă de aur* lamelară, alcătuită din două plăci de aur rotunde, bombate, una dintre cele 7 bule conservate în sfragistica românească a Vechiului Regim şi descrise pentru prima dată de C. Moisil[4]. Pe avers se află gravată stema Ţării Româneşti, de tipul *Nova plantatio*, combinată cu acvila crucigeră şi flancată de soare şi lună, timbrată de o coroană cu cinci fleuroane.

Stema este înconjurată de legenda: † Іѡ Матею Басарабь Воевод и господинь въсюе[5] Земле Оугровлахїеское[6] въ лѣт ҂зрнг. Pe revers, sunt reprezentaţi: Maica Domnului cu pruncul de tipul Platytera, încadrată de Sf. Ilie şi Sf. Ecaterina, purtând în mână un disc cu tetragramă hristică. Sub muntele ce este figurat în centrul compoziţiei, se află profetul Daniel în groapa leilor. Legenda reversului este următoarea: † На свѣтаѧ кѫпина и на свѣтѫа горѫ Синаиска идеже Богь ходитъ, въ лѣт ҂зрнг. († la sfântul rug (aprins) şi la sfântul munte Sinai, unde umblă Dumnezeu, în anul 7153)[7].

Bula are un diametru de 9 cm şi era prinsă de hrisov cu un şnur de mătase roşie împletit cu un fir argintiu. În prezent, ea se află în colecţia de sigilii a Muzeului Naţional de Istorie.

---

[4] *Bule de aur sigilare de la domnii Ţării Româneşti şi ai Moldovei*, în „Revista arhivelor", I, 1924–1926, nr. 13, pl. VII, fig. 9.

[5] въеюе.

[6] Оурровлахїеское.

[7] Cf. traducerea lui Damian P. Bogdan, în DIR, Introducere, vol. II, Bucureşti, 1956, p. 154, unde echivalează кѫпина = „mărăciniş", precum şi tălmăcirea eronată a Mariei Dogaru, *Sigiliile, mărturii ale trecutului istoric*, Bucureşti, 1976, p. 53.

www.dacoromanica.ro

Sigiliu atârnat n-au avut decât două documente: 80 şi 111. Din păcate, ambele s-au pierdut, la doc. 80 mai păstrându-se doar şnurul de mătase cu care era legat. *Sigiliile timbrate* sunt însă numeroase, unele dintre ele (doc. 147) fiind foarte bine conservate. În afară de documente cu *timbru mobil,* am înregistrat şi acte cu sigiliu aplicat între file, adică pe reversul filei întâi, timbrul fiind de data aceasta chiar suportul pe care era scris actul. Astfel de documente timbrate cu *timbru fix* sunt: 9, 46, 122, 137, 181, 232, 277.

Din categoria *sigiliilor aplicate* fac parte cele în ceară verde aparţinând unor boieri mari: sigiliul lui Diicul Buicescu mare spătar (doc. 85), al lui Dragomir mare vornic (doc. 192, 306), din care nu se mai conservă decât marginile. Tot în ceară verde a fost aplicat, probabil, sigiliul mitropolitului Teofil de pe doc. 156.

Cele mai numeroase sigilii sunt firește cele din categoria *sigiliilor imprimate* (în fum, tuş sau chinovar).

Dintre actele întărite cu un număr mare de sigilii, exemplificăm aici: doc. 112 şi 134 cu câte 6 sigilii imprimate, apoi doc. 4, 16, 142, 183, 197, 217, 228, 244 cu 7–10 sigilii şi, în sfârşit, doc. 186 întărit cu 13 sigilii în fum şi tuş.

Sigiliul imprimat în chinovar aparţine numai domnului şi a fost utilizat exclusiv în cazul răvaşelor domneşti şi al cărţilor de poruncă: doc. 175, 177, 180, 200, 211, 250 etc.

O menţiune aparte se cuvine sigiliilor ecleziastice. Pecetea Episcopiei Buzăului este amintită în doc. 18 şi aplicată pe doc. 228. De asemenea, o pecete în fum iconografică, a mănăstirii Cozia, este aplicată pe doc. 115.

8. FORMULARUL DOCUMENTELOR

Cu excepţia unor studii generale de diplomatică slavo-română[8] şi a unui examen detaliat al evoluţiei formularului documentelor româneşti din secolul al XVI-lea, datorat lui Al. Mareş[9], această problemă nu a mai stat în atenţia editorilor de documente medievale. Chiar dacă intervalul studiat aici este extrem de restrâns, decupajul realizat poate să dea seama de evoluţia tiparelor după care au fost redactate documentele în limba slavă şi în limba română la jumătatea secolului al XVII-lea.

Protocolul. Invocaţia simbolică (crucea) este prezentată în mai toate actele cuprinse în acest volum. În hrisoavele solemne, crucea este împodobită cu vrejuri florale sau cu volute stilizate, executate în tuş şi culori de apă.

---

[8] Damian P. Bogdan, *Diplomatica slavo-română,* în DIR, vol. II, Bucureşti, 1956, p. 38–47, 74–113, Emil Vârtosu, *Paleografia româno-chirilică,* Bucureşti, 1968.

[9] *Documente şi însemnări româneşti din secolul al XVI-lea,* ed. de Gh. Chivu, Magdalena Georgescu, Magdalena Ioniţă, Alex. Mareş, Alexandra Moraru, Bucureşti, 1979, p. 35–46.

www.dacoromanica.ro

Invocaţia verbală (a Sfintei Treimi) nu apare, ca şi-n epoca anterioară, decât în foarte rare cazuri. Prezenţa ei în doc. 355, datat 20 decembrie 1645, este motivată de conţinutul acestuia: diată a pitarului Ivan. Invocarea Sf. Treimi în protocolul testamentelor, larg răspândită în actele similare din Occidentul Vechiului Regim[10] nu s-a bucurat de aceeaşi popularitate în spaţiul românesc. În acest sens, nu cunoaştem decât un singur precedent, cel al diatei din 20 decembrie 1645: testamentul întocmit de Radu Şerban la Viena (28 februarie 1620)[11].

Intitulaţia, în varianta ei *dezvolatată,* se întâlneşte, sporadic, în unele hrisoave solemne redactate în slavonă (doc. 52, 79, 80, 111): **Амлашѹ и Фагарашѹ херцег** (herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului). Formula *simplă,* cuprinzând numele voievodului, titlul şi *devoţiunea* este, în schimb, mult mai răspândită; ea caracterizează toate actele domneşti, inclusiv pe cele în limba română, la începutul cărora textul formulei continuă să apară în limba slavonă. În trei documente (32, 69, 203), intitulaţia simplă este asociată cu *filiaţia:* **внѹк великаго и пр҃ѣдобраго стараго покоинномѹ Іѡ Басараб воевод** (nepot marelui şi preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod). Singurul document emis de doamna Elina în această perioadă (doc. 169) se deschide cu următoarea intitulaţie: **Їѡ госпожда Єлина.**

În actele de proprietate, *intitulaţia* cuprinde numele emitentului (numai numele de botez, obicei caracteristic documentelor munteneşti, menţinut şi-n această epocă) precedat de pronumele personal *eu,* uneori şi de calitatea emitentului, domiciliul, precum şi descendenţa pe linie paternă (doc. 61, 73, 355 etc.). Din ce în ce mai frecvent (doc. 13, 53, 255, 310, 341 etc.), *intitulaţia* este precedată de adverbul *adecă.* Ierarhii îşi precizează în *intitulaţia* actelor emise de ei rangul ecleziastic: **Ѳеофил, Божїею милостїю архїепископ и митрополїт въсє Земле Ѹггровлахїиское** (doc. 156), *„Ioanichie, din mila lui Dumnezeu, papă şi patriarh al marii cetăţi Alexandria şi judecător a toată lumea"* (doc. 323), *„Paisios, din mila lui Dumnezeu, patriarh al Sfintei cetăţi Ierusalim şi al întregii Palestine"* (doc. 182). În acelaşi act, întărirea patriarhală a unui testament, este prezentă, în mod excepţional, *inscripţia: „Preavestitul boier, comisul Radu, al preastrălucitului domnitor".*

Salutaţia, caracteristică numai stilului epistolar, este prezentă într-un singur document, o scrisoare adresată de Matei Basarab, la 11 iunie, episcopului Ştefan al Buzăului: ea se deschide cu urarea **здра[виє]** şi se închide cu salutul: **и много тє спаси.**

Arenga, ca podoabă retorică a diplomaticii, poate fi întâlnită, în formula ei dezvoltată[12], într-un singur document din 1645 – hrisovul solemn din 28 februarie – pentru baia de la Giurgiu. Cea dintâi parte a acestei arengi, plasată imediat după

[10] P. Chaunu, *La mort à Paris,* Paris, 1983, p. 28.

[11] Violeta Barbu, *„Sic moriemur": Discours Upon Death in Wallachia during The Ancien Régime,* în „Revue Roumaine d'Histoire", XXXIII, 1994, nr. 1 2, p. 114.

[12] Damian P. Bogdan, *op. cit.,* p. 86–87.

www.dacoromanica.ro

invocaţia simbolică, prezintă o formulă mai rară, al cărei conţinut teologic (invocarea Sf. Treimi, apoi a cortului mărturiei şi, în sfârşit, a apostolului Petru ca începător al Bisericii universale) denotă o eventuală influenţă apuseană, explicabilă prin faptul că redactorul actului este Alexandru Vitold, secretarul pentru limbile latină şi poloneză al domnului:

„Cea care din nefiinţă în fiinţă toate le-a prefăcut, cele văzute şi cele nevăzute, Treime fără de început, căreia într-o fiinţă ne închinăm şi cea slăvită în trei părţi alcătuitoare, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh nedespărţite, fiinţă fără păcat, sfinţenie neînţeleasă, putere neoprită, marea bunătăţilor, unul Dumnezeu atotcuprinzător, care, spunând Legea, a poruncit lui Moise să ridice cortul în care să se aducă rugăciuni şi rugi pentru îmbunarea lui, în înfăţişarea trupească a spus fruntaşului apostol Petru: «Tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi biserica mea şi porţile iadului le va învinge»". Cea de-a doua parte a arengii reproduce *toposul* mimării gestului pilduitor al înaintaşilor, domni ai Ţării Româneşti. Această variantă prescurtată, plasată după intitulaţie, se regăseşte şi în doc. 79, 80 şi 111.

Din *contextul* propriu-zis al documentelor *(notificaţia, expoziţia, dispoziţia)* se pot desprinde informaţii interesante despre evenimentele petrecute în alte domnii, rememorate cu prilejul deschiderii unor procese: doc. 41, 196, 209, 343.

Dispoziţia conţine uneori şi o *clauză prohibitivă* care interzice încălcarea prevederilor actului. Iată de pildă *clauza prohibitorie* inserată în doc. 193 din 11 iunie prin care voievodul îi deleagă toată puterea de judecată episcopului Ştefan al Buzăului: *„Deci, de vréme ce veri vedea cartea domni(i)i méle, iar sfinţia ta să cauţi cu boiari şi cu preoţi şi cu oameni buni şi bătrâni, pre cărţi şi pre sfânta pravilă de toate amestecăturile ce vor avea întru dânşii, să-i judeci şi să-i tocmeşti sfinţia ta pre direptate, cum vei afla, ca să nu mai vie gâlceavă aici la domnia mea. Şi cum îi veri aşeza, să faci ştire domni(i)i méle, că am lăsat domnia mea numai pre sfinţia ta". Clauza prohibitivă* este un element nelipsit din testamente; iată, de pildă, formula întrebuinţată în diata din 10 aprilie 1645, a călugăriţei Dionisia (doc. 91): *„Iară după moartea me, să n-aibă nimene treabă din rudeniile mele cu această moşie, nici nepoţi(i) miei, nice părintele episcopul de la Buzău, nici altu nimene, căci sântu moşiile mele".*

Sancţiunea, sub forma *pedepsei materiale* şi a celei *spirituale,* urmează după clauza prohibitivă. Ameninţarea cu „certarea domnească", formă de *pedeapsă materială,* este frecventă în actele emise de Matei Basarab, asociată uneori şi cu amenda penală, achitabilă la domnie (doc. 2, 167, 322) sau la banul Craiovei (doc. 282). „Certarea domnească" poate fi „mare", „rea" sau cu „multă scârbă" (doc. 81, 89, 117, 141). *Pedeapsa spirituală* sub forma diverselor variante de blestem prezente în 35 de documente (v. *Indicele de materii* s.v. *blestem)* caracterizează unele hrisoave domneşti, cărţile de blestem ale patriarhilor (în variantele cele mai complex elaborate) şi, din domeniul actelor private, testamentele prin care cel ce testează vrea să pună la adăpost donaţia faţă de eventualele atacuri.

www.dacoromanica.ro

Coroboraţia, specifică actelor de vânzare-cumpărare, testamentelor sau donaţiilor, urmează uzanţa proprie documentelor elaborate în Ţara Românească. Un exemplu ilustrativ îl constituie coroboraţia doc. 52 (28 februarie 1645): *„Apoi, noi înşine, cu mâna proprie, am iscălit şi am poruncit să se atârne pecetea noastră sobornicească"*.

Menţiunea ispravnicului, cu excepţia documentelor aflate în seama marelui logofăt, îl priveşte, în intervalul de care ne ocupăm, pe Udrişte Năsturel, logofăt al doilea, care-şi semnează uneori actele supervizate de el în partea dreaptă jos a documentului: **Прочтенно мною вторыи логофетом** (doc. 11), **и исправник, пан Оудрице Нъстоурел, вторіи словоположник** (doc. 78). Uneori, la *redactarea* documentului colaborează un alt logofăt decât scribul respectivului act; în general, e vorba de profesionişti ai scrisului cu mai multă experienţă: Alexandru Vitold şi Lepădat cel Bătrân.

9. CONŢINUTUL DOCUMENTELOR

Deşi relativ numeroase, documentele interne ale anului 1645 nu excelează prin varietate şi nici printr-un larg evantai de informaţii care să îmbogăţească istoria evenimenţială. În schimb, înmulţirea spectaculoasă a actelor particulare în raport cu cele emanate de puterea domnească favorizează demersurile ce ţin de istoria socială, de cea a instituţiilor ori a mentalităţilor, demersuri cărora le este absolut necesară serialitatea documentelor, adică o densitate mare pe o anumită unitate cronologică.

Sub raportul *evenimentelor politice*, se cuvin semnalate aici trei documente ce consemnează amintirea a două episoade de istorie militară: doc. 41, datat 3 februarie şi doc. 68 şi 69, datate 13 şi, respectiv, 14 martie. Cel dintâi hrisov, publicat şi comentat deja de Constantin Rezachievici[13], aminteşte lupta dintre Mihai Viteazul şi Simeon Movilă de la Gura Nişcovului, luptă la care a luat parte şi viitorul domn Radu Şerban, în vremea aceea paharnic. Celelalte două documente se referă la „lupta de la Bucureşti", ce a avut loc la 21 octombrie 1632 şi la care au participat doi boieri credincioşi ai voievodului: Drăghici logofăt şi Ianiu postelnic din Pleşoi. Răsplătiţi generos, în 1645, cu sate aparţinând până atunci unor boieri declaraţi hicleni, cei doi *„cu străduinţă bună s-au străduit şi întru nimic nu şi-au cruţat sângele, în tot locul, unde au fost porunca domniei mele şi-n trebili ţării"*. Mai exact, aşa cum menţionează hrisoavele, Drăghici logofăt şi Ianiu postelnic îşi merită recompensa pentru slujba îndeplinită la Ţarigrad şi pentru contribuţia adusă în repurtarea victoriei de la Bucureşti.

[13] *Bătălia de la Gura Nişcovului (august 1601). Contribuţii privind istoria Ţării Româneşti în epoca lui Mihai Viteazul şi activitatea militară a lui Radu Şerban înaintea domniei*, în „Studii", tom. XXIV, 1971, nr. 6, p. 1152–1155.

www.dacoromanica.ro

Misiunea lor la Poartă a precedat cu puțin înfruntarea armată din 21 octombrie; delegația trimisă de Matei Basarab propunea dublarea tributului, *„dacă li se îngăduie să-și aleagă singuri domnul"*[14]. Succesul misiunii celor doi boieri a fost recompensat cu promptitudine, chiar la câteva zile după bătălia de la Plumbuita, la 24 octombrie 1632: *„pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce au slujit domni(i)i méle asupra țerâi la împărăție la Țarigradu și cându au venit vrăjmașii domni(i)i méle asupra țerâi și a domni(i)i méle aicea la scaun în București, cu oaste și cu mare războiu"*[15].

Pe cât de generos se arată Matei Basarab față de boierii credincioși, pe atât de neînduplecat se dovedește față de cazurile de *hiclenie*, mai ales atunci când este vorba de perseverență în atitudinea trădătoare din partea celor care fuseseră deja avertizați. Într-o astfel de situație s-au aflat Catrina, soacra lui Trufanda postelnic, nepotul ei Iordache postelnic și ginerele ei Manul postelnic, care, nesocotind invitația domnului de a se întoarce în țară, *„s-au dus să facă mult amestec pe la Țarigrad și vicleșuguri pe la alți domni... și au făcut multă cheltuială țărâi"*, domnul cheltuind pentru a zădărnici, se înțelege, intrigile puse de ei la cale în capitala otomană și pe lângă Vasile Lupu (doc. 68, 13 martie și doc. 69, 14 martie). Pedeapsa domnească este confiscarea averii, căci, așa cum se exprimă tăios însuși voievodul cu privire la un alt caz de hiclenie, cel al lui Iane căpitan, *„omul hitlean și vânzătoriu de domnu, nu i să cade a ținea moșii în țeară"* (doc. 343, 30 noiembrie). Defecțiunea lui Iane căpitan, care fusese deja pedepsit în 1643, când *„nu s-a aflat la greutatea și la nevoia domniei și a țării și la slujba împăratului, la oaste, ci a fugit în Țara Turcească și în alte părți"*[16], îi atrage din partea domnului epitetul de „striin", aluzie și la originea probabil grecească a personajului.

Autoritatea domnească se exercită și în cazuri mai simple de nesupunere, fie sub forma amenzilor băneși (doc. 2, 167, 322), fie sub cea a admonestării solemne: „certare mare" (doc. 81, 89), „rea scârbă" (doc. 141).

În cadrul *judecății domnești*, autoritatea princiară se sprijină pe divan în 61 de documente. Într-un număr redus de acte (doc. 4, 16, 102, 188, 222, 237, 242), marii boieri din sfat întăresc hotărârea în absența domnului[17], fără a se putea totuși vorbi de decizii formale, ci numai de judecăți *de facto*, urmând a fi ulterior sancționate de voievod. În schimb, se poate observa cu ușurință creșterea ponderii poruncilor domnești referitoare la pricini simple, în care autoritatea cuvântului voievodului este singura instanță[18]. Alte foruri judecătorești sunt: marele vornic

---

[14] Vezi Nicolae Stoicescu, *Matei Basarab*, București, 1988, p. 28.

[15] DRH, vol. XXIII, p. 623–624.

[16] Cf. doc. rezumat la M. Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului (1640–1644)*, vol. V, București, 1985, p. 456.

[17] Valentin Al. Georgescu și Petre Strihan, *Judecata domnească în Țara Românească și Moldova (1611–1831)*, vol. I, București, 1979, p. 83.

[18] Vezi Al. Georgescu și P. Strihan, *op. cit.*, p. 62–63.

www.dacoromanica.ro

(doc. 11, 138, 164, 314), judeţul oraşului (doc. 217), episcopul Râmnicului, Ştefan (doc. 115), ispravnicul oraşului Bucureşti, Mitrea pitar (doc. 238), ispravnicul scaunului Craiovei, Dragotă postelnic (doc. 282, 327) etc. Extrem de activă este instituţia boierilor judecători (tocmelnici, jurători, hotarnici), delegaţi prin „răvaşe domneşti" câte 2, 4, 6, 12 sau 24 la soluţionarea unor pricini locale; în cele mai multe cazuri (17 documente), sunt convocaţi 12 boieri ca instanţă superioară, peste judecata pronunţată anterior de 6 boieri. Doc. 343, din 30 noiembrie, atestă şi participarea sfatului ţării la o judecată domnească: „tot sveatul ţărâi şi divanul şi săborul sfintelor şi dumnezeieşti lavrele ţărâi"[19] a luat deja o hotărâre, pe care domnul o întăreşte. Beneficiari sunt Evstratie Leurdeanul, vistiernic al doilea şi Elina, nepoata lui Mihai Viteazul, cărora li se confirmă stăpânirea, fără răscumpărare, asupra satelor agonisite de Mihai Viteazul şi de doamna Stanca înainte de domnie.

Hrisoavele rezultate în urma judecăţilor domneşti invoca „legea dumnezeiască" ori „cuvântul pravilei" (doc. 149, 193), temeiurile judecăţii fiind înscrisurile produse în instanţă, jurământul „înaintea bisericii" (doc. 198), „în biserică pe evanghelie" (doc. 147), la soroc etc. Instituţia jurătorilor şi cojurătorilor rămâne, ca şi cea a înfrăţirii (doc. 40, 41, 86, 127, 128, 131, 135) extrem de activă.

Cea mai mare parte a masei documentare se referă la *stăpânirea pământului.* Dreptul de posesie, prioritatea la moştenire sau cumpărare sunt susţinute prin evocarea vechimii „moşiilor, ocinilor bătrâne, de la întemeierea ţării" (v. doc. 11, 90, 123, 196, 254) sau a protimisisului (doc. 30, 49, 76, 89, 127, 153, 192 etc.). Un număr de documente – dintre care cel din 30 noiembrie (doc. 343) este, neîndoielnic, piesa cea mai interesantă – constituie o parte importantă a dosarului reconstituirii domeniului funciar al lui Mihai Viteazul în beneficiul urmaşelor sale, doamna Ancuţa, nora voievodului, şi fiica acesteia, Elina vistiereasa. Hotărârea de *restitutio* a lui Matei Basarab trebuie plasată în contextul relaţiilor domnului cu nepotul lui Mihai Viteazul, Mihai Pătraşcu[20], frate al domniţei Elina, devenită soţia Leurdeanului. Începând din 1640, Mihai Pătraşcu va fi recomandat imperialilor de către Matei Basarab ca virtual succesor la tron şi ca reprezentant autorizat al domnului muntean pentru rezolvarea afacerilor acestuia în teritoriile Casei de Austria. Hrisovul din 30 noiembrie, cel mai important act din dosarul refacerii domeniului boieresc al lui Mihai Viteazul, necunoscut lui Ion Donat[21], întăreşte stăpânirea Elinei asupra a şapte sate din ţinutul Mehedinţi, cărora li se adaugă un sat (Cârlomanul) în judeţul Olt, ceea ce reprezintă o treime din totalul satelor redobândite de descendentele lui Mihai Viteazul după întoarcerea lor în ţară din 1640.

---

[19] *Ibidem,* p. 69.

[20] Ştefan Andreescu, *Moştenirea politică a lui Mihai Viteazul la mijlocul veacului XVII (I),* în AIIA „A. D. Xenopol", XXII, 1985, nr. 2, p. 423.

[21] *Satele lui Mihai Viteazul,* în SMIM, vol. IV, 1960, p. 480 sq.

www.dacoromanica.ro

Câteva dintre cele mai semnificative aspecte din domeniul *relaţiilor sociale* şi al *fiscalităţii*, caracteristice domniei lui Matei Basarab, pot fi desprinse din documentele anului 1645. În acest sens, este grăitor doc. 3 (ianuarie–august) privitor la megiaşii din satul Dăieşti, fugari din pricina dării introduse de domn, talerul[22]: *„domnia mea făcut-am sama ţărâi, de i-am pus talere cineş pre capul lui"*; în lipsa sătenilor, birul a fost plătit de Preda şi Udrea logofăt *„de la casa lor, fără voia lor, cu bani gata şi cu vită, cu vaci, cu boi, cu cai şi cu oi şi cu stupi şi cu haine, până şi cărţile şi odăjdiile bisericii au luoat"*. Întorşi la casele lor, sătenii fugari încearcă să răscumpere părţile de ocină ce le-au fost confiscate pentru achitarea birului, jeluindu-se şi domnului. Hotărârea acestuia este însă nestrămutată: *„şi fiindu ei neşte oameni răi şi hi(c)leni şi n-au fost dând bir nicăirea, ce numai ce au fost umblând cu minciuni şi le-au plătit moşiile lor Preda şi Udrişte logofăt până şi-au pus tot ce au avut pentru Dăieşti, pentru moşiile lor, scosu-i-am domnia mea cu mare ruşine den divan şi am dat domnia mea să le fie moşiile vândute, cum le-au vândut, că au vrut să şi le plătească ei, deacă i-au durut inima"*. Un alt caz semnificativ de sustragere de la plata birului este cel al lui Nedelco din Tâncăbeşti, fugit împreună cu feciorii lui de pe moşia lui Preda spătar, fiul lui Nica logofăt (doc. 147 din 8 mai); soluţia găsită de fugar este schimbarea identităţii: fiul său Manea, depistat „cu colac" de către marele logofăt Radu în satul Prisaca, pretinde că tatăl său se chema Stoica Frunză, că a fost călăraş la Ploieşti, unde a şi murit în urmă cu 20 de ani; se fac cercetări şi, în urma mărturiei lui Mareş, căpitan de călăraşi din Ploieşti, este găsit în sfârşit rumânul Nedelco, ascuns în oraşul Floci, la moara Paleologăi.

Fuga de dări (doc. 3, 81, 200, 210, 217, 275, 291, 304, 349, 364) duce uneori până la părăsirea ţării (doc. 63, fuga în Moldova; doc. 60, fuga peste Dunăre). Unul din remediile puse în lucru pentru a stăvili exodul este chezăşia: 17 săteni din satul Tătarul, judeţul Ilfov (doc. 304 din 9 octombrie) se angajează, prin chezăşie reciprocă, în faţa logofătului Radu Dudescu, să nu fugă de la plata birului, *„iar deaca nu vom putea, să ne facă domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, ce-i va fi voia cu noi, numai să avem a fi toţi de faţă. Iar care den noi nu vom purta grijă să ne păzim oamenii, ce vor fugi, să avem a le plăti noi, chezaşii, birurile lor"*.

Alte aspecte ale vieţii sociale privesc *integrarea alogenilor*. Un hrisov domnesc din 2 iulie (doc. 209), în beneficiul lui Gheorghe, căpitan de unguri, mărturiseşte despre dorinţa domnului de a coloniza pe ocinile lăsate pustii de *„oameni răi şi înşelători"*, *„fugari de bir şi de haraciul cinstitului împărat"*, *„oameni străini, fie unguri, sârbi, greci"*, care vor dori să locuiască acolo, fără bir, doar cu condiţia de a sluji căpitanului Gheorghe. Acesta, probabil calvin, fusese botezat de domn, venind *„din întuneric la lumină, la legea creştinească"*.

[22] Despre taler, vezi Damaschin Mioc, *Despre modul de împunere şi percepere a birului în Ţara Românească*, în SMIM, II, 1957, p. 57 sq.

www.dacoromanica.ro

O minoritate în creştere este cea grecească, mai ales prin negustorimea care cumpără proprietăţi ori practică împrumutul cu dobândă cămătărească (doc. 194, 254, 323, 367 etc.), activitate în care se remarcă şi unii rezidenţi turci (doc. 214, 348). Judecând după semnăturile ce însoţesc unele documente, o parte din egumenii mănăstirilor continuă să fie grecii, în ciuda eforturilor domniei de a întări, şi în acest domeniu, elementul românesc.

În domeniul istoriei ecleziastice, trebuie consemnate mai întâi daniile voievodale în beneficiul Marii Lavre Sf. Ecaterina de pe muntele Sinai, căreia i se dăruieşte venitul băii de la Giurgiu (doc. 52, 28 februarie)[23], cea a lui Vădislav logofăt către mănăstirea Nucet (doc. 292, 1 octombrie), întărită de patriarhul Ioanichie al Alexandriei, cea a bănesei Dionisia, călugăriţă, în beneficiul mănăstirii Duşco (doc. 91, 10 aprilie) etc. În ansamblul măsurilor luate de voievod pentru a îngrădi practica închinării mănăstirilor, trebuie plasat doc. 75 (23 martie 1645 – aprilie 1654), cuprinzând porunca lui Paisie, patriarh al Ierusalimului adresată tuturor egumenilor Ţării Româneşti de a trimite socoteala tuturor veniturilor mănăstirii lor: vite, grâne, moşii, sub supravegherea boierilor delegaţi de domnie.

Toate aceste aspecte desprinse din documentele acestui volum invită la o relansare a studiilor de istorie socială, ecleziastică şi a mentalităţilor consacrate societăţii româneşti din Valahia la jumătatea secolului al XVII-lea.

VIOLETA BARBU

[23] Documentul a fost valorificat deja de Ştefan Andreescu, *Une fondation de Matei Basarab à Giurgiu*, în „Revue Roumaine d'Histoire", tom. XXV, 1986, nr. 4, p. 343–349, şi de Marcel-Dumitru Ciucă, *Reconstituirea hrisovului solemn al lui Matei Basarab din 28 februarie 1645 dat Mănăstirii Sf. Ecaterina de la Muntele Sinai*, în „Arhiva românească", tom. I, fasc. 1/1995, p. 159–173.

www.dacoromanica.ro

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Ediția de față reunește documentele românești, slave și grecești ale anului 1645. În transcrierea acestor documente am aplicat normele de transcriere fonetică interpretativă stabilite pentru colecția D.R.H., cu toate modificările care au survenit de-a lungul perioadei care s-a scurs de la întemeierea ei și până astăzi. În acord cu achizițiile mai noi în domeniul istoriei limbii, filologiei și tehnicii editării diplomatice[1], am considerat necesar să aducem unele îmbunătățiri acestor norme, pe de-o parte în intenția diminuării diferențelor dintre edițiile de texte vechi elaborate în ultimele două decenii[2] și edițiile de documente, iar pe de altă parte, cu scopul de a conferi mai multă coerență, în plan filologic și lingvistic, vechiului sistem de transcriere. Evident că aceste inovații nu au schimbat esența acestui sistem, pentru ca în cronologia colecției să se păstreze o firească și necesară continuitate.

Credem că este utilă, de aceea, o reluare aici a principalelor norme de transcriere, pentru a se putea urmări, mai ușor, acele puncte de diferență față de volumele anterioare. Intenția noastră s-a îndreptat spre realizarea unui sistem de transcriere fonetică interpretativă echilibrat, de ajuns de suplu și de simplu potrivit cu specificul unei colecții de documente nonliterare, destinate în special istoricilor, dar și în acord cu punctele de vedere ale filologilor și istoricilor limbii.

Principiile metodologice care au stat la baza normelor de transcriere aplicate în această ediție au fost următoarele[3]:

1. Transcrierea fonetică interpretativă urmărește aplicarea normelor ortografiei actuale, cu excepția situațiilor în care anumite alternanțe grafice se datorează:

a) încrucișării dintre tradiția grafică și realitatea fonetică;

b) oscilațiilor existente în vorbirea scribului;

c) interferenței dintre realitatea fonetică și modelul etimonului slav.

---

[1] Violeta Barbu, *Probleme și orientări în editarea literaturii medievale*, în „Limba română", XXXVII, 1988, nr. 2, p. 143 151.

[2] Eadem, *Probleme și orientări în editarea literaturii române vechi*, în „Limba română", XXXVII, 1988, nr. 3, p. 231 241.

[3] Cf. normele elaborate de P. P. Panaitescu și Damaschin Mioc în DRH, B, vol. I, București, 1966, p. XII XVII. Principiile metodologice propuse în acest volum sunt, în bună parte, rodul experienței colectivului de Limbă literară și filologie de la Institutul de Lingvistică, din care autoarea a făcut parte; pentru detalii, vezi studiile lingvistice ale edițiilor de texte vechi românești, elaborate în cadrul acestui colectiv și, mai ales, Alexandru Mareș, studiul introductiv la *Documente și însemnări românești din secolul al XVI-lea*, București, 1979, p. 13 82.

www.dacoromanica.ro

2. Documentele fiind texte de mică întindere, este imposibilă stabilirea unei norme interne a fiecărui text; cu toate acestea, au fost emendate, cu redarea în notă a grafiei, toate acele grafii aberante (care nu au acoperire în realitatea fonetică a graiului de tip sudic din a doua jumătate a sec. al XVII-lea)[4], precum şi greşelile evidente ale scribilor *(bourdon,* repetiţii, haplologie, omisiunile facile etc.).

3. În tratarea grafiilor susceptibile de mai multe interpretări am adoptat următoarele norme:

I. Slovele finale suprascrise în cuvinte susceptibile de mai multe interpretări.

a) în cuvinte care ar putea avea finala consonantică urmată de *i, iu, u* (адєвъ, аждо), slova ρ a fost coborâtă în rând, considerându-se că fenomenul durificării lui *r* este frecvent înregistrat în documentele munteneşti după 1600[5];

b) în grafii de tipul пѫ, мѡ susceptibile de dubla interpretare *puş/puşi, toţ/toţi,* am urmat norma fiecărui text în parte, ţinând seama că, deşi fenomenul durificării lui *ş* şi a lui *ţ* în Ţara Românească este menţionat în documentele sec. al XVII-lea (mult mai rar cel al lui *ţ*), totuşi rostirea moale a acestor consoane în poziţie finală este încă, în această epocă, norma majoritară[6]. În aceste situaţii, hotărâtoare a fost prezenţa în text a unei forme scrise în rând.

II. ѣ (є) la iniţială (de cuvânt, silabă) s-a echivalat cu *je* în cuvinte româneşti *(voe = voie, ertat = iertat, Eremia = Ieremia* etc.)[7], dar prin *e* conform ortografiei actuale, în paradigma verbului a *fi,* la pron. pers. *(eu, el, ea, ei),* în împrumuturi recente sau în nume proprii străine, acolo unde şi normele ortografice actuale o indică (nu însă în situaţii ca *Єrusalim = Ierusalim, Sinaєi = Sinaiei).*

III. a) ѣ, ѧ, ѩ, după consoană, în cuvinte de tipul *lege* se vor transcrie *ė = (ęa).* Tot prin *ė* vor fi echivalate aceste slove şi în împrumuturile din slavonă, maghiară, unde nu mai acţionează fenomenul metafoniei: *fėliu, nemėrnic, sfėtnic, vrėdnic.* Cuvântul мѣсеца având o foarte mare frecvenţă în contexte slavone, în transliteraţie a fost redat tot *measeţa,* cu toate că ѣ se află în acest cuvânt în poziţie metafonică. Spre deosebire de toate celelalte exemple, acest cuvânt n-a evoluat însă ulterior pe teren românesc, prin închiderea diftongului *ęa* la *e;*

---

[4] Pentru particularităţile fonetice, morfologice şi sintactice ale graiului sudic la jumătatea secolului al XVII-lea, vezi Ion Gheţie, *Baza dialectală a românei literare,* Bucureşti, 1975, p. 274–286.

[5] Ion Gheţie, *op. cit.,* p. 152.

[6] *Ibidem,* p. 140.

[7] Ilie Bărbulescu, *Fonetica alfabetului chirilic în textele române din veacul al XVI-lea şi al XVII-lea, în legătură cu monumentele paleo-, sârbo-, bulgaro-, ruso- şi româno-slave,* Bucureşti, 1904, p. 101; cf. P. P. Panaitescu, D. Mioc, *op. cit.,* p. XVI.

www.dacoromanica.ro

b) la inițială de cuvânt, silabă, inclusiv în cuvinte de origine slavă, când sunt urmați în silaba următoare de *e, i,* ѣ, ѧ, ꙗ au fost transcrișI prin *ia* (chiar când corespund lui *ie* din limba actuală: *iai, muiare, chinuiaște* etc.).

Excepție: ѧ, ꙗ au fost redate prin *ea* (și nu prin *ia)* în cazul lui *easte* și al formelor pron. *ea, eale, acéea* (f. sg.).

c) după consoană, în situații de tipul шѣѵ, шѧѵ, ѣ, ѧ au fost transcrișI *ea: șe-au;* la fel кѣмъ, кѧмъ = *cheamă;* cf. însă кꙗмъ = *chiamă.*

IV. *Succesiunile* їѧ, їꙗ au fost redate prin *iia,* atât în situațiile dc tipul *avuțiia, împărățiia,* cât și în *chiiamă, piiarde, viia.*

V. Slovele ъ, ь, ѫ:

a) la finala silabei sau a cuvintelor, după consoană, corespunzând valorii zero din limba literară contemporană, ь, ъ nu au fost transcrișI, fiind echivalați pronunției zero[8];

b) în cuvinte ca *neguțător/neguțâtor, rădica/râdica, răsipi râsipi, Măstănești/Mâstânești* etc., pentru care se cunosc în text alternanțe *ă î/i,* neputând stabili norma textului, am adoptat transcrierea cea mai aproape de limba actuală, întrucât nu sc poate face o distincție grafică între ele.

VI. Alternanțele grafice о~ѵ, є~и, є~ѣ au fost tratate după cum urmează:

a) grafiile care, pe plan fonetic, au două realizări posibilc (reflectă forme învechite, populare, regionale), de ex: *poronca/porunca* (asimilare vocalică), *cuprinde/coprinde* (inovație a graiurilor muntenești), *să fii să fie, niște niști, pecețile/peceților* (închidcrea lui *-e* final aton la *i)* au fost menținute în text[9];

b) grafiile fără acoperire fonetică de tipul: *co, făcot, jorat, jopânească, soflet* se explică prin pură confuzie grafică, în transcriere restabilindu-se forma corectă, cu menționarea grafiei în notă[10]. Aceeași situație pentru frecventa notare a lui є în loc de и, fenomen întâlnit des numai în documentele din Țara Românească[11]: *boiare/boiari, împărțet/împărțit, oamene/oameni, scresu scrisu, șe/și* etc. Grafiile înfățișate se explică, după părerea lui Alexandru Mareș[12], prin

---

[8] Pentru ѵ în poziție finală, am adoptat soluția transcrierii lui ca *u* și nu ca *ŭ,* cum s-a procedat conform normelor vechi ale colecției; motivarea opțiunii la Al. Mareș, *op. cit.,* p. 58 59; vezi de asemenea Andrei Avram, *Contribuții la interpretarea grafiei chirilice a primelor texte românești,* București, 1964, p. 38–45.

[9] Vezi I. Rizescu, *Considerații asupra alternanței u/o din vechile texte românești,* în SCL, XVII, 1966, partea 1, nr. 4, p. 495–499.

[10] Cf. vechiului sistem de emendare, forma coruptă se îndrepta în notă, vezi P. P. Panaitescu, Damaschin Mioc, *loc. cit.*

[11] Vezi Al. Mareș, *op. cit.,* p. 60.

[12] *Ibidem.*

www.dacoromanica.ro

confuzia dintre є şi и apărută la un moment dat în scrierea semicursivă rapidă şi mai puţin îngrijită, în care s-au folosit grafeme asemănătoare (ч, ꙁ). În astfel de situaţii, dacă nu au existat posibilităţi de a determina distribuţia grafică a acestor slove, am echivalat cu *e, i* în funcţie de pronunţarea cuvintelor respective în limba literară actuală. În unele documente, exemplele fiind atât de numeroase, menţinerea notelor ar fi încărcat inutil aparatul critic. În aceste cazuri, îndreptarea s-a făcut tacit, dar considerăm de datoria noastră să menţionăm aici documentele unde s-a procedat astfel: 2, 26, 67, 129, 294 etc.

c) grafiile care reflectă rostiri neromâneşti (fonetisme, forme morfologice) au fost menţinute în text[13].

VII. ѧ va fi echivalat cu *î* (ѧнаинтє = *înainte), în* (ѧ = *în), îm* (ѧнпъратъ = *împărat)*[14], *n* (къѧд = *când,* дєѧ = *den), m* (дєѧпрєѹнъ = *dempreună).*

VIII. ѳ s-a transcris *t* în împrumuturi din limba greacă sau în nume proprii *(Aѳanasie = Atanasie)* respectiv *ft: poѳă = poftă, taѳă = taftă.*

IX. ѡ, о, au fost transcrişi prin *o̯a,* cu menţinerea grafiei în aparat, atunci când corespunde diftongului *o̯a* din limba contemporană, în situaţii ca морте = *moarte,* форте = *foarte,* considerându-se că fenomenul notării cu о şi ѡ pentru *o̯a* nu avea curs în Ţara Românească în această epocă şi că ne aflăm în faţa unei influenţe a ortografiei slave care nu cunoaşte diftongii *ѹa (o̯a)*[15].

X. *Tratarea grafiilor influenţate de reguli ortografice slave.*

a) metateza consoanelor lichide лъ, ръ s-a transcris *ăl, îl, ăr, îr:* ex. Длъгопол = *Dălgopol,* пръкълаб = *pârcălab;*

b) ъ, ь, având valoare fonetică zero sunt notaţi în unele documente în interiorul cuvântului la sfârşit de silabă: мърътѹрнє = *mărturie,* ѹмъбла = *umbla;* în această situaţie, nu au fost transcrişi;

c) reduplicările vocalice şi consonantice nu au fost menţinute în transcriere, ci au fost emendate cu notă în aparat.

Slovele omise au fost redate prin ⟨ ⟩, iar pasajele deteriorate au fost semnalate prin [ ][16].

Cuvintele sau slovele repetate au fost semnalate prin notă în aparat. Lacunele de mică întindere au fost semnalate prin [...] cu trimitere în aparat[17].

Abrevierile au fost întregite tacit.

---

[13] Este cazul doc. 10 şi 44 scrise de Calohna zugrav.

[14] Cf. P. P. Panaitescu, Damaschin Mioc, *op. cit.,* p. XVI.

[15] Al. Mareş, *op. cit.,* p. 56.

[16] Cf. P. P. Panaitescu, Damaschin Mioc, op. cit., p. XVI.

[17] *Ibidem.*

www.dacoromanica.ro

Tratamentul contextelor slavone din documentele româneşti comportă mai multe situaţii:

a) contexte slavone de mai mare întindere conţinând informaţii (nume proprii, date); au fost redate cu caractere chirilice şi traducere în aparat;

b) contexte slavone reprezentând formule tipizate de mai mare întindere; au fost redate cu caractere chirilice, fără traducere; o listă a unor astfel de contexte a fost anexată la sfârşitul volumului;

c) contexte slavone de mică întindere, sintagme sau cuvinte izolate des utilizate în documentele în limba română; au fost transliterate, fără traducere; o listă cu echivalenţele lor a fost anexată la sfârşitul volumului.

NORMELE FOLOSITE LA ÎNTOCMIREA APARATULUI CRITIC

Aparatul critic consemnează:

a) *grafiile emendate în text* (greşeli evidente ale scribului, haplologie, grafii rebarbative care nu au acoperire fonetică); ele au fost menţionate direct, în alfabet chirilic;

b) *alte lecţiuni posibile ale unor grafii* interpretate într-un anumit fel; ele au fost precedate de „altă lecţiune";

c) *repetiţia* unor cuvinte, silabe, slove; pentru cuvinte, în aparat s-a scris *repetat,* iar pentru silabe ori slove s-a consemnat grafia;

d) *intervenţii* ale scribului (substituiri de litere, ştersături, marginale, interlineare) afectând o literă, grup de litere, cuvânt, sintagmă, secvenţă etc.:

1) *intervenţiile marginale* au fost precedate de „marg."; în cazul unei sintagme sau secvenţe, ea a fost reprodusă în text şi repetată în notă între ghilimele cu indicaţia *„marg.";* cifra din text s-a pus la umărul ultimului cuvânt din porţiunea adaosului;

2) *substituiri* aparţinând scribului: în text s-a redat ultima formă, iar în aparat prima formă cu litere chirilice, precedată de cuvântul *iniţial;* când substituirea a afectat un cuvânt sau o sintagmă, ele au fost reproduse în aparat precedate de cuvântul *iniţial* şi urmate de cuvântul *barat;*

3) adăugirile ulterioare deasupra rândului au fost semnalate în aparat prin reproducerea lor urmată de abrevierile *ad. interlinear* şi, unde a fost cazul, de *a.m. (alea manu* = de altă mână):

e) traducerea contextelor slavone sau greceşti;

www.dacoromanica.ro

f) specificarea „semnătur(ă)(i) autograf(ă)(e)"; semnăturile neautografe au fost transcrise urmate de un punct; dacă documentul a fost însoţit de semnături autografe, acestea s-au redat fără punct, dar cu notă ce trimite la specificarea din aparatul critic;

g) emendările unor forme corupte de nume proprii sau completarea unor lacune după alte documente sau după copii ale aceluiaşi document, cu specificarea cotei de depozit;

h) alte observaţii, inadvertenţe etc.

✦

Rubrica ce conţine datele diplomatice a fost îmbogăţită, în acest volum, cu menţiunile, regestele şi rezumatele ce au putut fi recoltate din publicaţiile de specialitate. Această rubrică, inevitabil incompletă, poate constitui însă un sprijin în munca de cercetare a specialiştilor.

✦

Fiind o lucrare de colaborare, autorii găsesc că este necesar să facă publică partea de contribuţie a fiecăruia. Ca şi la volumele anterioare, la baza acestuia, au stat, într-o proporţie de 50%, acte transcrise cu ani în urmă de un numeros colectiv (vezi *Introducere* la colecţia „Documente privind istoria României", vol. I, 1956, p. 3–4). Se cuvin amintiţi aici, cu toată recunoştinţa: Petre P. Panaitescu, Emil Vârtosu, Aurelian Sacerdoţeanu, Damaschin Mioc, Aurora Ilieş, Constantin Bălan. Precizăm însă că toate documentele au fost retranscrise conform noilor norme propuse în acest volum şi colaţionate cu originalele din diverse arhive.

Violeta Barbu a asigurat transcrierea şi colaţionarea documentelor româneşti (312 documente).

Marieta Chiper a asigurat transcrierea şi colaţionarea documentelor slavone (47 documente).

Natalia Trandafirescu, cercetător la Arhivele Statului Bucureşti, a transcris documentele greceşti (3 documente), pentru care îi mulţumim şi pe această cale.

Indicele de nume proprii a fost alcătuit după cum urmează: Violeta Barbu şi Gheorghe Lazăr au întocmit fişele documentelor româneşti şi au redactat integral indicele de nume proprii; Marieta Chiper a întocmit fişele documentelor slavone, iar Violeta Barbu a redactat indicele de materii.

Lui Gheorghe Lazăr i se datorează întocmirea bibliografiei şi a referinţelor bibliografice din descrierea arheografică a documentelor, ca şi tabelul documentelor pe fonduri şi corespondenţa între aceste documente şi *Catalogul documentelor Ţării Româneşti de la Arhivele Statului (1645–1649)*, întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Găitan, Bucureşti, 1993. Toate operaţiile pregătirii pentru tipar a volumului ca şi celelalte anexe se datorează Violetei Barbu şi lui Gheorghe Lazăr.

www.dacoromanica.ro

✦

Normele de transcriere a documentelor slavone au fost stabilite în volumul I al colecției D.R.H., apărut în 1966, de către P. P. Panaitescu și Damaschin Mioc (p. XII–XIV). Ele preconizau coborârea fără o semnalare specială a consoanelor finale suprascrise și întregiri tacite într-o serie de cazuri enumerate de editori. Aceste norme corespundeau în general realităților lingvistice și tradiției grafice a secolelor XIV–XVI. Pe măsură ce înaintăm în timp, limba slavonă a cancelariei domnești – care devine unicul emitent sporadic de documente în această limbă – suferă un avansat proces de corupere și de „românizare", astfel încât, în epoca lui Matei Basarab, această evoluție poate fi depistată ușor sub raportul frecvenței apariției a unor cuvinte românești, atât nume proprii, cât și substantive comune, precum și în extinderea lui *casus generalis*, în confuzia sau absența completă a desinențelor cazuale. Documentele fiind texte de mică întindere, posibilitatea de a stabili norma fiecărui text în parte rămâne extrem de redusă. În această situație, se întrevedeau mai multe soluții: cea dintâi, recomandată și practicată de primii editori ai colecției, adică coborârea în rând a consoanelor suprascrise fără întregiri – cu puține excepții – și fără semnalarea suprascrierii ar fi dus, în această epocă, la denaturarea masivă a limbii slavone sub aspectul normelor. Pe de altă parte, întregirea tuturor desinențelor potrivit normelor limbii slavone din perioada clasică ar fi condus la o transcriere excesiv de interpretativă, având drept rezultat o restituire corectă dar artificială, mult îndepărtată de realitatea lingvistică și grafică a slavonei diplomatice românești de la mijlocul secolului al XVII-lea. Alegerea unei soluții de transcriere interpretativă moderată s-a impus ca o adaptare necesară la acest stadiu de evoluție al limbii slavone diplomatice. De un real folos, în această privință, ne-a fost manualul de *Slavă veche și slavonă românească*, apărut la București în 1975, redactat de Gheorghe Mihăilă, Mircea Mitu, Lucia Djamo-Diaconiță, Olga Stoicovici, Emil Vrabie și coordonat de Pandele Olteanu. Am recurs deci la redarea în paranteze rotunde a consoanelor finale suprascrise cu excepția:

a) cuvintelor sau expresiilor care au intrat ca atare în limba română, menționate în lista anexă de la finalul volumului: ex: **братъ, єстъ, вел, дєл, гор, зєтъ, wтъ** etc.;
b) cuvintelor românești (nume comune și proprii) întrebuințate în forma flexionară românească: ex: **Алвоул, Крецоулєскоул, хрисовоул, записоул**;
c) au fost întregite tacit, fără paranteze, anumite cuvinte sau expresii a căror recurență în formulele fixe de cancelarie este suficient de mare: ex: **господъ, богъ, воїєводъ, вода, полк, шоума, градъ**;
d) au fost întregite tacit fără paranteze desinențele cazului genitiv (**єго, нашєго, свѣтаго**), adverbele terminate în silaba **же** (**таже, сєже**), reflexivul verbelor pronominale **сє** (**искоупил сє**);
e) au fost întregite potrivit normei textului acele grafii care prezentau în același text și forma desfășurată.

VIOLETA BARBU

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI – BIBLIOGRAFIE

Andreescu, *M-rea Cornet* = Andreescu, Şt., *Trei veacuri de la întemeierea mănăstirii Cornet şi a bisericii de la Băjeşti (1666 1966)*, în „Mitropolia Olteniei", an XVIII, 1966, nr. 7 8, p. 674 687.

Andreescu, *Une fondation* = Andreescu, Şt., *Une fondation de Matei Basarab à Giurgiu*, în „Revue Roumaine d'Histoire", t. XXV, 1986, nr. 4, p. 343 349.

Aricescu, *Indice* = Aricescu, C., *Indice de documente aflate în Arhiva Statului şi nepublicate încă*, în „Revista istorică a Arhivelor României", Broşura I, Bucureşti, 1874; Broşura II, Bucureşti, 1876.

Balş, *Raport* = Balş, G., *Raport la şedinţa publică din 12 aprilie 1929 privind o donaţie de documente*, în AAR, p. adm., s. II, t. XLIX (1928 1929), p. 76.

Bălaşa, *Documente* = Bălaşa, pr. D., *Documente*, în „Oltenia", I, 1940, nr. 9, p. 130 132.

Bărbulescu, *Relations des Roumains* = Bărbulescu, I., *Relations des Roumains avec les Serbes, les Bulgares, les Grecs et la Croatie en liaison avec la question Macedo-Roumaine*, Iaşi, 1912.

Berechet, *Album paleografic* = Berechet, Şt., *Album paleografic juridic*, Iaşi, 1939.

Berechet, *Doc. de drept public* = Berechet, Şt., *Documente de drept public şi privat. Sec. XVI XVII*, în „Întregiri. Buletinul Institutului de Istoria Dreptului Vechi Românesc", Iaşi, 1938, p. 169 212.

Bogdan, *Cinci doc. slavo-rom.* = Bogdan, I., *Cinci documente istorice slavo-române din Archiva Curţii Imperiale de la Viena*, extras din AARMSI, s. II, t. XI (1888 1889).

Boicescu, *O nepoată a lui Mihai Viteazul* = Boicescu, N. Al., *O nepoată a lui Mihai Viteazul şi coborâtorii ei*, în „Arhivele Olteniei", an XXII, 1943, nr. 125 130, p. 84 86, 125 126.

Bulat, *M-rea Argeş* = Bulat, T. G., *Ştiri documentare despre mănăstirea Argeşului în timpul domniei lui Matei Vodă Basarab (1632–1654)*, în „Biserica Ortodoxă Română", an XCIII, 1975, nr. 3–4, p. 360–370.

Buluţă, Craia, *Manuscrise miniate* = Buluţă, Gh., Craia, Sultana, *Manuscrise miniate şi ornate din epoca lui Matei Basarab*, Bucureşti, 1984.

www.dacoromanica.ro

Burlacu, *Album* = *România. Istorie în documente. Album*, întocmit de Ioana Burlacu, Maria Dogaru, Silvia Popovici, Ioan Opriş, Maria Soveja, Bucureşti, 1992.

Cat. Drobeta Tr. Severin = *Catalog de documente privitoare la istoria municipiului Drobeta Tr. Severin*, part. a II-a (1560–1900), întocmit de N. Chipurici şi Mite Măneanu, Drobeta Turnu-Severin, 1972.

Cat. Ţ. Rom. = *Catalogul documentelor Ţării Româneşti din Arhivele Statului*, V, (1640–1644), întocmit de Marcel Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, Bucureşti, 1985; VI (1645 1649), întocmit de Marcel Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Găitan, Bucureşti, 1993.

Cândea, *Mărturii* = Cândea, V., *Mărturii româneşti peste hotare*, I, Bucureşti, 1991.

Chelcea, *Neagomireştii* – Chelcea, I., *Un sat dispărut: Neagomireştii*, în „Glasul Bisericii", an XXIV, 1965, nr. 9 10, p 856 874.

Ciucă, *Reconstituirea* = Ciucă, Marcel Dumitru, *Reconstituirea hrisovului solemn al lui Matei Basarab din 28 febr. 1645, dat Mănăstirii Sf. Ecaterina de la Muntele Sinai*, în „Arhiva Românească", tom I, fasc. 1 1995, p. 159 173.

Comori vâlcene = *Comori arhivistice vâlcene. Catalogul documentelor de la Arhiva Statului din Râmnicu-Vâlcea (1467 1800)*, întocmit de C. Tamaş, I. Soare, Carmen Manea-Andreescu, Bucureşti, 1985.

Creşterea colecţiilor = Biblioteca Academiei Române, *Creşterea colecţiilor în anul 1905*, Bucureşti, 1907.

Cristescu, *M-rea Arnota* = Cristescu, D., *Sfânta mănăstire Arnota*, Rm. Vâlcea, 1937.

Demetrescu, *Ist. oraşului Severin* = Demetrescu, V., *Istoria oraşului Severin*, Severin, 1883.

Dobrescu, *Documente de moşneni* = Dobrescu, I. C., *Documente de moşneni (Brădet-Mehedinţi)*, în „Revista Arhivelor", vol. I, 1944, p. 30–46.

Doc. referitoare = *Documente referitoare la istoria judeţului Teleorman (1441–1700)*, I, întocmit de Maria Georgescu şi Gheorghe Popa, Bucureşti, 1989.

Drăghiceanu, *Mitrop. Târgovişte* = Drăghiceanu, V., *Mitropolia Târgovişte. Note istorice şi arheologice*, Bucureşti, 1933.

Filitti, *Arh. Cantacuzino* = Filitti, I. C., *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, Bucureşti, 1919.

Filitti, *Condica Poenarilor-Almăjani* = Filitti, I. C., *Condica Poenarilor-Almăjani*, în „Arhivele Olteniei", an VIII, 1929, nr. 41–42, p. 1–16; nr. 43–44, p. 284–308.

www.dacoromanica.ro

Furnică, *Din ist. comerțului* = Furnică, D. Z., *Din istoria comerțului la români. Mai ales băcănia,* București, 1908.

Furtună, *Ucenicii starețului Paisie* = Furtună, D., *Ucenicii starețului Paisie în mănăstirile Cernica și Căldărușani cu un scurt istoric asupra acestor monastiri,* București, 1927.

Ghibănescu, *Surete* = Ghibănescu. Gh., *Surete și izvoade (Documente slavo-române),* VI, Iași, 1909.

Giurescu, *Studii de ist.* = Giurescu, C., *Studii de istorie,* antologie, îngrijire de ediție și introducere de Dinu C. Giurescu, București, 1993.

Giurescu, *Studii de ist. soc.* = Giurescu, C., *Studii de istorie socială,* București, 1943.

Grecianu, *Genealogiile* = Grecianu, Șt. D., *Genealogiile documentate ale familiilor boierești,* I, București, 1913; II, București, 1916.

Hasdeu, *Etymologicum* = Hasdeu, B. P., *Etymologicum Magnum Romaniae. Dicționarul limbei istorice și poporane,* t. III, București, 1893.

Ionașcu. *Bis., chipuri și doc.* = Ionașcu, I., *Biserici, chipuri și documente din Olt,* Craiova, 1934.

Ionașcu, *Curtea de Argeș* = Ionașcu, I., *Din relațiile mănăstirii Curtea de Argeș cu orășenii argeșeni,* în „Revista Istorică Română", XIV, 1944, fasc. II, p. 458–466.

Ionașcu, *Doc. Șerbănești* = Ionașcu, I., *Documentele moșiilor schitului Șerbănești-Mormîntul din Vâlcea,* în „Arhivele Olteniei", an XVII, 1938, nr. 97 100, p. 289 310.

Ionașcu, *Însemnări* = Ionașcu, I., *Însemnări pe marginea volumului Monografia județului Romanați de d-nii St. N. Ricman, Dr. Fr. Iosif, V. Enescu și căp. Paul Constant,* în „Arhivele Olteniei", an XVI, 1937, nr. 89 91, p. 182 192.

Ionașcu, *M-rea Ciolanu* = Ionașcu, I., *Știre nouă asupra mănăstirii Ciolan (Buzău),* Buzău, 1936; extras din „Îngerul", VIII, nr. 1 2.

Ionașcu, *Schitul Grăjdana* = Ionașcu, I., *Un fost metoh al Pantelimonului: Schitul Grăjdana (Buzău).* Cu documente și registre mai ales din arhiva Eforiei Spitalelor civile, Buzău, 1936.

Ionescu, *Relațiile* = Ionescu, D. G., *Relațiile țărilor române cu Patriarhia din Alexandria,* București, 1935.

Ionescu, Gion, *Un hrisov inedit* = Ionescu, Gion, *Un hrisov inedit de la Matei Bararab,* în „Revista Arhivelor", an LVI, vol. XLIII, 1979, nr. 2, p. 184–186.

Ionescu, G. M., *Ist. Cotrocenilor* = Ionescu, G. M., *Istoria Cotrocenilor, Lupescilor (Sf. Elefterie) și Grozăveștilor;* București, 1902.

www.dacoromanica.ro

Iorga, *Studii şi doc.* = Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor,* V, VI, VII, X (Braşovul şi românii), XVI, Bucureşti, 1903–1909.

Lehr, *Factori* = Lehr, Lia, *Factori determinanţi în evoluţia demografică a Ţării Româneşti în secolul al XVII-lea,* în SMIM, VII, 1974, p. 161–203.

Mano, *Familia Mano* = Mano, C. G., *Documente din secolele al XVI-lea şi al XIX-lea privitoare la familia Mano,* Bucureşti, 1907.

Mazarakis, *Συμβολή* = Mazarakis, Gh., *Συμβολή εἰς τὴν ἱστοριαν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδοξον ἐκκλησιας,* Alexandria, 1932.

Mărturii ale trecutului – *Mărturii ale trecutului. Album de documente,* întocmit de Maria Soveja, Ioana Burlacu, Ioan Opriş, Bucureşti, 1981.

Mioc, *Materiale* = Mioc, *Materiale româneşti din arhive străine,* în SMIM, VI, 1973, p. 324 347.

Mosco, *Doc. olteneşti* = Hagi-Mosco, E., *Documente olteneşti,* în „Arhivele Olteniei", an IX, 1930, nr. 49 50, p. 179 189.

Muşeţeanu, *M-rea Glavacioc* = Muşeţeanu, Pr. I., *Mănăstirea Glavacioc. Monografie istorică,* Bucureşti, 1933.

Năstase, Marinescu, *Les actes* = Năstase, D., Marinescu, F., *Les actes roumains de Simonopetra (Mont Athos). Catalogue sommaire,* Athènes, 1987.

Năsturel, *Bis. Stavropoleos* = Năsturel, gen. P. V., *Biserica Stavropoleos din Bucureşti, după documentele din Arhivele Statului,* Bucureşti, 1906.

Năsturel, *Genealogia Năsturelilor* = Năsturel, gen. P. V., *Genealogia Năsturelilor,* în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", XI, 1910, p. 37–71, 282–330; XII, 1911, p. 7–43; XIII, 1912, p. 46 90; XV, 1914, p. 81–119; XVI, 1915, p. 81–136.

Năsturel, *Neamul boierilor Părşcoveni* = Năsturel, gen. P. V., *Neamul boierilor Părşcoveni,* în „Literatura şi arta română", an IX, 1905, p. 97–102, 167 174, 285–292, 367–374, 567–574, 727–735.

Nicolae, *Ctitoriile* = Nicolae, Veniamin, *Ctitoriile lui Matei Basarab,* Bucureşti, 1982.

Nicolăescu-Plopşor, *Monografia* = Nicolăescu-Plopşor, C. S., *Monografia Judeţului Dolj. Izvoare istorice,* vol. III, în „Oltenia", cartea a XII-a, 8 22 ianuarie 1945.

Nicolăescu-Plopşor, Şucu, *Documente* = Nicolăescu-Plopşor, C. S., Şucu, I., *Documente privitoare la moşiile Brativoeşti, Gioroc şi Puţuri din jud. Dolj,* în „Oltenia", cartea II, 1941, nr. 1–4, p. 16–17.

www.dacoromanica.ro

Nicolescu, *Din genealogia* = Nicolescu, I., *Din genealogia familiei Golescu. Evstratie vistierul*, în „Noua revistă română pentru politică, literatură, ştiinţă şi artă", an IV, 1901, p. 331–336.

Panaitescu, *Dreptul* = Panaitescu, P. P., *Dreptul de strămutare în ţările române*, în SMIM, I, 1956, p. 63–122.

Panaitescu, *Obştea* = Panaitescu, P. P., *Obştea ţărănească în Ţara Românească şi Moldova*, Bucureşti, 1964.

Popescu-Răcăreanu, *Moşnenii Răcăreni* = Popescu-Răcăreanu, N. M., *Moşnenii Răcăreni ot Boanga şi satul lor Răcari, judeţul Dâmboviţa. Fapte şi documente*, Târgovişte, 1939.

Popescu-Cilieni, Donat, *Doc. neamului Sâmbotin* = Popescu-Cilieni, I., Donat, I., *Documentele neamului Sâmbotin*, în „Arhivele Olteniei", an XVIII, 1939, nr. 104–106, p. 468–470.

Potra, *Contrib. ist. ţiganilor* = Potra, G., *Contribuţii la istoricul ţiganilor din România*, Bucureşti, 1939.

Potra, *Doc. Bucureşti* = Potra, G., *Documente privitoare la istoria oraşului Bucureşti (1594–1821)*, Bucureşti, 1961.

Potra, *Doc. oraşului Bucureşti* = Potra, G., *Documente privitoare la istoria oraşului Bucureşti (1634–1800)*, Bucureşti, 1982.

Potra, *Tezaurul* = Potra G., *Tezaurul documentar al judeţului Dâmboviţa (1418–1800)*, Târgovişte, 1972.

Răuţescu, *Câmpulung Muşcel* = Răuţescu, I., *Câmpulung Muşcel. Monografie istorică*, Câmpulung Muscel, 1943.

Rezachevici, *Bătălia de la Gura Nişcovului* = Rezachevici, C., *Bătălia de la Gura Nişcovului (august 1601). Contribuţii privind istoria Ţării Româneşti în epoca lui Mihai Viteazul şi activitatea militară a lui Radu Şerban mantea domniei*, în „Studii. Revistă de istorie", t. XXIV (1971), nr. 6, p. 1143–1157.

Romanescu, *Patrafirul Buzeştilor* = Romanescu, M., *Patrafirul Buzeştilor de la Banja (Boka Kotorska)*, în „Arhivele Olteniei", an XVII, 1938, nr. 95 96, p. 1–18.

Rosetti, *Pământul* = Rosetti, R., *Pământul, sătenii şi stăpânii în Moldova*, t. I, Bucureşti, 1907.

Sacerdoţeanu, *Arhiva m-rii Cozia* = Sacerdoţeanu, A., *Din arhiva mănăstirii Cozia*, în „Hrisovul", VI, 1946, p. 65 101.

Sacerdoţeanu, *Marula* = Sacerdoţeanu, A., *Marula nu e fiica lui Mihai Viteazul*, în „Hrisovul", I, 1941, p. 218 240.

Sacerdoţeanu, *Moara din Râmnic* = Sacerdoţeanu, A., *Moara din Râmnic a mănăstirii Govora*, în „Mitropolia Olteniei", an XV, 1963, nr. 5–6, p. 371–390.

Sacerdoţeanu, *Tudor spudei* = Sacerdoţeanu, A., *Tudor spudei, viitorul mitropolit Teodosie al Ungrovlahiei (1688–1708)*, în „Mitropolia Olteniei", an XXII, 1970, nr. 5–8, p. 639–652.

www.dacoromanica.ro

Sacerdoţeanu, Regleanu, *Facsimile* = Sacerdoţeanu, A., Regleanu, M. G., *Culegere de facsimile – serie greacă*, Bucureşti, 1942.

Sachelarescu, *Plumbuita* = Sachelarescu, I., *Din istoria Bucureştilor. Plumbuita*, Bucureşti, 1940.

Simache, *Cotropirea pământurilor* = Simache, N. I., *Creşterea domeniului feudal în secolul al XVII-lea. Cotropirea pământurilor ţăranilor din Fulga*, în „Studii şi materiale privitoare la trecutul istoric al Prahovei", Ploieşti, 1970, p. 107–176.

Stancu, *Doc. Fieni* = Stancu, D., *Documente privitoare la aşezarea Fieni din judeţul Dâmboviţa*, în „Acta Valachica". Studii şi materiale de istorie a culturii, Târgovişte, 1972, p. 185–196.

Stoicescu, *Despre org. pazei* = Stoicescu, N., *Despre organizarea pazei hotarelor în Ţara Românească în sec. XV–XVII*, în SMIM, IV, 1960, p. 191–222.

Stoicescu, *Dicţ. marilor dregători* = Stoicescu, N., *Dicţionar al marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV–XVII*, Bucureşti, 1971.

Stoicescu, *Matei Basarab* = Stoicescu, N., *Matei Basarab*, Bucureşti, 1988.

Stoicescu, *Subalternii marilor dregători* = Stoicescu, N., *Despre subalternii marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova (sec. XV – mijlocul sec. XVIII)*, în SMIM, VI, 1973, p. 61–90.

Şerbănescu, *M-rea Snagov* = Şerbănescu, N., *Istoria mănăstirii Snagov*, Bucureşti, 1944.

Ştefănescu, *Catalog* = Ştefănescu, L., *Catalogul documentelor epocii lui Matei Basarab păstrate în colecţiile Muzeului de Istorie al Municipiului Bucureşti*, în vol. *„Matei Basarab şi Bucureştii"*, Bucureşti, 1983, p. 143–165.

Ştefulescu, *Din trecutul Gorjului* = Ştefulescu, Al., *Din trecutul Gorjului. Satele dispărute. Satele care şi-au schimbat numele. Configuraţia Gorjului – Culele*, în „Societatea Geografică Română", an XXVIII, 1907, nr. 1, p. 17–160.

Ştefulescu, *Doc. slavo-rom.* = Ştefulescu, Al., *Documente slavo-române relative la Gorj (1406–1665)*, Târgu Jiului, 1908.

Ştefulescu, *Gorjul ist. şi pit.* = Ştefulescu, Al., *Gorjul istoric şi pitoresc*, Târgu Jiului, 1904.

Ştefulescu, *Polovragii* = Ştefulescu, Al., *Polovragii*, Târgu Jiului, 1906.

Ştefulescu, *Tismana* = Ştefulescu, Al., *Mănăstirea Tismana*, Bucureşti, 1909.

Tanoviceanu, *Doc. importante* = Tanoviceanu, I., *Documente importante*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", XIV, 1913, p. 5–12.

Teodorescu, *Monografia oraşului Câmpina* = Teodorescu, S., *Monografia oraşului Câmpina. Istorie şi documente*, Câmpina, 1924.

www.dacoromanica.ro

Tezaur vâlcean = *Tezaur medieval vâlcean. Catalogul documentelor de la Arhivele Statului din Râmnicu Vâlcea (1388–1715),* I, întocmit de Tamaş C., Soare I., Andreescu Carmen, Bucureşti, 1983.

Vasilescu, *Ornamentaţia şi miniaturile* = Vasilescu, Veronica, *Ornamentaţia şi miniaturile documentelor din Ţara Românească până la Constantin Brâncoveanu,* în „Revista Arhivelor", XI, 1968, nr. 2, p. 253–264.

Vasilescu, Boiangiu, *Scrierea chirilică* = Vasilescu, Veronica, Boiangiu, Aneta, *Scrierea chirilică românească. Album de paleografie,* Bucureşti, 1982.

Vlădăianu, *Boierii din Cernaia* = Vlădăianu, I., *Boierii din Cernaia,* în „Arhivele Olteniei", an XIX, 1940, nr. 107–112, p. 60–66, 83–94.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. ⟨*Circa 1645*⟩. Fătul şi fraţii săi, Dumitru şi Radul, vând comisului Apostolache 12 pogoane de ţarină de vie pe Sperlea şi 2 pogoane la pivniţă, la mănăstire ⟨la Mâstăneşti⟩.

2. ⟨*Circa 1645*⟩, *Fieni*. Fraţii toţi: Stanciul, Stan, Mare, alt Stan vând jupânului Ghinea ocină în pajişte, o funie şi jumătate cu 2 vaduri ⟨în hotarul Fianilor⟩.

3. *1645 (7153) ⟨ianuarie–august⟩, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Preda mare clucer şi lui Udrea satul Dăieşti cu rumâni.

4. *1645 (7153) ianuarie 6.* Sătenii din Bârzoteni, j. Vâlcea, se vând rumâni cu ocinele lor lui Diicul mare spătar din Buiceşti.

5. *1645 (7153) ianuarie 8.* Însemnare de bani ce a dat Nicula logofăt unor locuitori din satele Modoia şi Bicoi pentru rumânie.

6. *1645 (7153) ianuarie 8.* Pavel postelnic şi cu nepoatele sale vând lui Matei Basarab voievod ocină în Brăgăreşti, j. Sac.

7. *1645 (7153) ianuarie 8.* Stan cu fraţii lui şi alţi megieşi vând lui Neagoe paharnic şi lui Gheorghe şi Moise spătari, ocine în Cândeşti.

8. *1645 (7153) ianuarie 8, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Stoica logofăt din Bătieşti, j. Muşcel şi Pădureţ, ocini şi livezi în Izvorani, cumpărate de la Pană căpitan, Arsenie postelnic din Budeasa şi Radu cojocarul.

9. *1645 (7153) ianuarie 10, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Dumitru fost mare vornic satul Tătaru, j. Ilfov, cu rumâni.

10. *164⟨5⟩ (715⟨3⟩) ianuarie 11.* Stanciul şi nepotul lui, Manea, fiul lui Paraschiva din Băleni, vând ocină lui Radul ⟨Potlogeanul⟩.

11. *1645 (7153) ianuarie 12, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Ion din Poenărei, j. Muşcel şi Pădureţ, ocină în sat.

12. *1645 (7153) ianuarie 14.* Calea lasă fiilor ei, popa Ivul şi Radu, toate moşiile, iar pe fiul ei Dumitru îl dezmoşteneşte.

13. *1645 (7153) ianuarie 14.* Donca vătaf mărturiseşte că Vlad paharnic face schimb de ţigani cu Matei Basarab voievod.

14. *1645 (7153) ianuarie 14.* Vasilie, feciorul lui Jipa din Păuşeşti, vinde lui Sima vistier moşie şi vie în Păuşeşti.

15. *1645 (7153) ianuarie 14.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Cozia şi egumenului Ştefan un rumân.

16. *164⟨5⟩ (715⟨3⟩) ianuarie 15.* Dumitraşco Spineanul clucer şi Pârvul al doilea postelnic adeveresc schimbul de ocine între mănăstirea Ţânţăreni şi Dumitru Filişanul.

17. *1645 (7153) ianuarie 15.* Matei Basarab voievod împuterniceşte pe Necula pârcălabul să prade împreună cu Tănasie al doilea portar pe Manole din Cernaia şi alţii pentru jurământ strâmb.

18. *1645 (7153) ianuarie 15, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Paraschiva şi Stancăi, fiii lui Ivan postelnic din Rumceni, moşii în Negreasca, Jilieştea şi Măxin, în urma unei judecăţi.

www.dacoromanica.ro

19. ***1645 (7153) ianuarie 16.*** Tanasie paharnic din Bărbăteşti vinde fiului său, Pătru logofăt, un român.

20. ***1645 (7153) ianuarie 16.*** Zapis de jurători pentru megieşii din Voiceşti, întărit de Matei Basarab voievod.

21. ***1645 (7153) ianuarie 17.*** Neaga, fiica lui Stan, vinde lui Udrea ocină în funia popească din apa Teleajenului.

22. ***1645 (7153) ianuarie 17.*** Matei Basarab voievod porunceşte lui Ghinea roşu din Turbure să-şi ia datoriile de la satele Mălureni şi Brăteşti.

23. ***1645 (7153) ianuarie 18.*** Vasile comis vinde lui Ghinea cupeţ jumătate din satul Năneşti, j. Vlaşca, cu români.

24. ***1645 (7153) ianuarie 18.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Udrea logofăt şi soţiei lui, Caplea, din Rădăcineşti, j. Argeş, o vie cu casă.

25. ***1645 (7153) ianuarie 19.*** Neguţ cu feciorii lui cumpără o parte de moşie a lui Pantazi din Ţâţa.

26. ***1645 (7153) ianuarie 20.*** Roşii, păhărniceii, comişeii şi megieşii din Bănceşti vând lui Necula ocina lui Stanciul Şchiopul pentru partea lui de bir şi de miere.

27. ***1645 (7153) ianuarie 20.*** Cârstea din Fieni vinde lui Neguţ vătaf şi feciorilor lui partea sa de ocină din Lazul cu Socii.

28. ***1645 (7153) ianuarie 20.*** Mânea cu fratele său şi feciorii lui vând lui Iorgachi vornic ocină în Cozleciu şi livadă în Radila.

29. ***1645 (7153) ianuarie 20, Târgovişte.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Stanciu logofăt din Cârstieneşti un român.

30. ***⟨1645⟩, ianuarie 20, Târgovişte.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Mareş logofăt ocină în Băjeşti, j. Muşcel şi Păduret, în urma unei judecăţi.

31. ***1645 (7153) ianuarie 23, Târgovişte.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Diicul mare spătar din Buiceşti jumătate din satul Brătivoieşti, j. Dolj, cu români.

32. ***1645 (7153) ianuarie 24, Târgovişte.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Stanciul logofăt din Cârstieneşti ocină şi români în Bumbeşti, j. Argeş.

33. ***1645 (7153) ianuarie 25.*** Duca ceauş din Piteşti cu fraţii lui vând lui Constandin mare postelnic ⟨Cantacuzino⟩ pivniţă şi locuri de prăvălii în Bucureşti.

34. ***1645 (7153) ianuarie 27.*** Gherghe din Piteşti cu feciorii lui vând lui Constandin Gălăţeanul căpitan moşie şi vii în Sămara.

35. ***1645 (7153) ianuarie 28.*** Matei Basarab voievod împuterniceşte pe Gherghe vistier să-şi ia de la banul Radul Buzescul nişte ţigani.

36. ***1645 (7153) ianuarie 28.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Iştfan stolnic din Câineşti o livadă de la Radul şi o vie în Melcerea, în urma unei judecăţi.

37. ***1645 (7153) ianuarie 28.*** Matei Basarab voievod întăreşte Radei, fiica lui Matei postelnic din Mihăieşti, moşie în Goleşti, j. Muşcel şi Păduret, în urma unei judecăţi.

38. ***1645 (7153) ianuarie 29.*** Matei Basarab voievod porunceşte mănăstirii Cozia să renunţe la o ţigancă de la mănăstirea Dintrunlemn.

39. ***1645 (7153) ⟨ianuarie⟩ 31, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întăreşte iertarea de rumânie a satului Bălţaţii, j. Teleorman.

40. ***1645 (7153) februarie 2, Târgovişte.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Constantin clucer din Gumno ocină în Mogoşani, j. Vlaşca, fostă a lui Chiriac postelnic din Copăceni.

41. ***1645 (7153) februarie 3, Târgovişte.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Neagoe moşie în Bădeni, j. Secuieni.

42. ***1645 (7153) februarie 6.*** Evstratie al doilea vistier porunceşte satului Boldurugeşti să dea ascultare mănăstirii Plumbuita.

43. ***1645 (7153) februarie 6.*** Matei Basarab voievod porunceşte satului Boldurugeşti să dea ascultare mănăstirii Plumbuita.

www.dacoromanica.ro

44. *(1645) februarie 6.* Crăciun, fiul lui Hodie şi fratele său, Mircea zălogesc lui Radul din Suseni 40 de stânjeni.

45. *1645 (7153) februarie 10, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte megieşilor din Petreştii de Sus, j. Gorj, ocină în sat.

46. *1645 (7153) februarie 13.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Vlaicul cel bătrân şi lui Ghenghea din Ogretin, j. Sac, jumătate din satul Ceraşi.

47. *1645 (7153) februarie 20, Târgovişte.* Matei Basarab voievod scuteşte mănăstirea Urecheşti, j. Râmnicul Sărat, de toate dările şi slujbele de peste an.

48. *1645 (7153) februarie 23, Târgovişte.* Matei Basarab voievod scuteşte de vinărici via din dealul Târgoviştei a lui Radu mare logofăt.

49. *1645 (7153) februarie 24, Micşani.* Ştefu1 zălogeşte moşia sa din Micşani lui Oprina şi lui Neagul.

50. *1645 (7153) februarie 25.* Gherghe diacon cu fratele său, Stanciul, vând lui Tudor vornic din Răteşti ocină la Mâstăneşti şi la Buzotă.

51. *1645 (7153) februarie 28, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Ghiorma mare sluger nişte ţigani din Moldova.

52. *1645 (7153) februarie 28, Târgovişte.* Matei Basarab voievod dăruieşte mănăstirii Marea Lavră de la Sinai venitul băii din cetatea Giurgiului.

53. *1645 (7153) martie 1.* Nica postelnic din Săteni vinde lui Bunea vistier un rumân.

54. *1645 (7153) martie 2.* Barbu, fiul lui Pătru logofăt din Gârleni, face schimb de ţigănci cu Pahomie, egumenul mănăstirii Sadova.

55. *1645 (7153) martie 2.* Manole, negustor din Floci, cu soţia sa vând popii Jipa din Verneşti ocină în Băiculeşti.

56. *1645 (7153) martie 2.* Necula, fiul lui Manole neguţător din Floci, şi Tudora, mătuşa lui, vând popii Jipa din Verneşti ocină în Băiculeşti.

57. *1645 (7153) martie 3, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Neagoe Arbunescul ocină în Cegani, j. Ialomiţa, cumpărată de la Stoica paharnic din Dragomireşti.

58. *1645 (7153) martie 3, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Şerbu, Manolie şi Efrem din Şerpăteşti eliberarea de rumânie de către Muja monah.

59. *1645 (7153) martie 5.* Hrizea clucer dăruieşte mănăstirii Sfânta Troiţă vii în dealul Sârbenilor.

60. *1645 (7153) martie 5, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Drăguşin mare paharnic din Deleni ocină cu rumâni la Gârleşti, Comăniţa şi Stoiceni şi rumâni în satul Belitori.

61. *1645 (7153) martie 7.* Mitrea şi Stoica vând Sincăi un loc în oraşul Râmnic.

62. *1645 (7153) martie 8.* Ştefan episcop de Buzău întăreşte lui Jipa postelnic din Verneşti ocină în Căldăreşti, în urma unei judecăţi.

63. *1645 (7153) martie 8, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte răscumpărarea de rumânie a lui Calotă din Hierăşti, j. Vâlcea.

64. *1645 (7153) martie 9.* Constandin cu fiul său se vând rumâni cu moşia lor din Chiceni lui Preda mare clucer.

65. *1645 (7153) martie 9.* Mărturie că Dragul cumpără de la Mordan şi Muşa un loc de pădure.

66. *1645 (7153) martie 11.* Stoica şi Dona din Studeniţa mărturisesc că sunt rumâni ai mănăstirii Cozia.

67. *1645 (7153) martie 12.* Voicu Vâlculescul din Buzău vinde lui Radu din Găgeni ocină în Smedeşti, j. Buzău.

68. *1645 (7153) martie 13, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Drăghici logofăt şi lui Ianiu postelnic din Pleşoi, j. Dolj, satul Stejariul, j. Mehedinţi.

69. *1645 (7153) martie 14, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Lupul vornic ocină cu rumâni în satul Ioneşti, j. Argeş.

www.dacoromanica.ro

70. *1645 (7153) martie 15.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Snagov vama de la gârla Spanţovului.

71. *1645 (7153) martie 16.* Radul al doilea armaş vinde o vie lui Văsiu paicul.

72. *1645 (7153) martie 18.* Petco se vinde rumân mănăstirii Cotmeana în locul lui Radul Brânzecul din Bărbăteşti.

73. *1645 (7153) martie 20.* Tudor logofăt din Bujorani vinde lui Nicula al doilea logofăt o vie.

74. *1645 (7153) martie 22.* Petrea clucer cu soţia lui zălogesc satul Ciliani la Evstratie al doilea vistier.

75. *(1645 martie 23 – 1654 aprilie).* Paisie, patriarhul Ierusalimului, scrie egumenilor Ţării Româneşti pentru evidenţa veniturilor mănăstireşti.

76. *1645 (7153) martie 25.* Buica, fiica lui Preda sluger din Greci, vinde lui Evstratie al doilea vistier moşia sa din Cârlomani, j. Olt.

77. *1645 (7153) martie 27.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Preda postelnic 3 rumâni ai fratelui său, Radul armaş din Uieşti.

78. *1645 (7153) martie 28, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Banul din Buzău satul Groşanii cu plasele Obidiţi, Căldăreşti şi Mălăieşti, j. Buzău.

79. *1645 (7153) martie 28, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Căldăruşani dreptul de a lua în fiecare an 300 bucăţi de sare de la ocna Ghitioara.

80. *1645 (7153) martie 29, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Căldăruşani vama de la balta satului Ciorani, j. Ialomiţa şi ocină în Ciorani.

81. *1645 (7153) martie 31.* Matei Basarab voievod porunceşte birarilor să nu mai ia bucatele mănăstirii Argeş şi ale satului Flămânzeşti pentru birul satelor Iaşi şi Prăvăleni.

82. *(Ante 1645 (7153) aprilie 2).* Mănea Groşanul, fiul lui Crăciun Nuţei, se vinde rumân mănăstirii Tismana împreună cu fiii şi moşia sa.

83. *1645 (7153) aprilie 2.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Tismana ocină în Groşani, j. Gorj.

84. *1645 (7153) aprilie (4), Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte egumenului Neofit de la mănăstirea Menedicul să ia 100 vedre de vin.

85. *1645 (7153) aprilie 5.* Diicul mare spătar porunceşte vameşilor să nu mai oprească venitul mănăstirii Sfânta Troiţă de la balta Părăipani.

86. *1645 (7153) aprilie 6.* Popa Vancea cu fratele său se înfrăţesc cu Tudor logofăt pe ocina din Sâmbotin.

87. *1645 (7153) aprilie 6.* Popa Vancea vinde lui Tudor logofăt o silişte şi un loc.

88. *1645 (7153) aprilie 7.* Stanciul din Mâstâneşti vinde lui Tudor logofăt din Răteşti o vie în dealul Mâstâneştilor.

89. *1645 (7153) aprilie 9.* Matei Basarab voievod porunceşte lui Anghel din Floci să ia de la egumenul mănăstirii Vaideei banii pe care i-a împrumutat lui Meiotă în schimbul moşiei acestuia de la Sărăţeni.

90. *16(45) (71(53)) aprilie 9, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Ţintea şi lui Grosea ocine în Scăieni.

91. *1645 (7153) aprilie 10.* Dionisia călugăriţa băneasa închină mănăstirii Duşco şi mănăstirii Banul 6 pogoane de vie.

92. *1645 (7153) aprilie 10.* Matei Basarab voievod porunceşte mai multor martori să cerceteze dacă Drăghia din Grozeşti, j. Mehedinţi, este rumân al mănăstirii Tismana.

93. *1645 (7153) aprilie 11.* Foiţă de rumânii din Ciliani şi din Crăceşti, j. Olt, vânduţi de Petrea clucer şi soţia sa lui Constandin mare postelnic şi lui Evstratie al doilea vistier.

94. *1645 (7153) aprilie 11.* Drăghici logofăt vinde parte din Smârciu lui Manea şi altora.

95. *1645 (7153) aprilie 12.* Pătru cu fratele său vând lui Danciul căpitan moşie în Mărăcini, ca să plătească birul de ţară.

www.dacoromanica.ro

96. *1645 (7153) aprilie 12.* Stan postelnic din Micești cu soția lui vând lui Stanciul logofăt și Oprei logofăt moșii în: Budișteni, Dobroiești de Jos și Crângureni.

97. *1645 (7153) aprilie 12, Târgoviște.* Matei Basarab voievod întărește episcopiei de Buzău moșie la Vernești, 171 de stânjeni.

98. *1645 (7153) aprilie 12, Târgoviște.* Matei Basarab voievod poruncește la 12 boieri să hotărnicească moșiile mănăstirii Menedic: Furești, Clociți, Goicelul și Sărulești.

99. *1645 (7153) aprilie 15.* Dumitru din Urșani vinde lui Nedelco vătaf din Râmești un loc în Sârbi.

100. *1645 (7153) aprilie 15.* Neagu armaș și cu soția sa vând lui Stoica moșie în Stăncești.

101. *1645 (7153) aprilie 15, Târgoviște.* Carte de adeverire a șase boieri pentru ocina lui Păiș și a nepotului său, Udriște.

102. *1645 (7153) aprilie 15.* Petru al doilea clucer cu soția lui vând Ancăi și lui Constandin mare postelnic satul Cilianii și siliștea Crăceștilor de lângă Olt.

103. *1645 (7153) aprilie 16.* Badiu vinde lui Mihai și altora partea lui de ocină în Potlogi.

104. *1645 (7153) aprilie 16.* Neguț vătaf din Țâța cu feciorii lui cumpără de la Marin un loc în Fiani.

105. *1645 (7153) aprilie 16.* Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Cozia doi rumâni din Cărăreni în urma unei judecăți.

106. *1645 (7153) ⟨post aprilie 16⟩.* Însemnarea de stânjenii de moșie vânduți la Mitropolie de Teodor, fiul lui Neguț vătaf din Țâța.

107. *⟨1645⟩ aprilie ⟨16⟩.* Sora, Anca, Neacșa și Neaga, fetele lui Stanciul, vând lui Costin și Voicăi moșie în Crevedia.

108. *⟨Post 1645 aprilie 16⟩.* Însemnare pentru o iapă murgă luată de Mihai precum și pentru o parte de moșie și bani.

109. *⟨Post 1645 aprilie 16⟩.* Însemnare pentru un cal și un bou luați de Mihai.

110. *⟨Post 1645 aprilie 16⟩.* Radu cumpără de la popa Radu din Dudești un bou pentru care Radu zălogește 4 coți de postav la Iorga cupeț.

111. *1645 (7153) aprilie 17, Târgoviște.* Matei Basarab voievod întărește eliberarea de rumânie a satului Rusenești, j. Romanați.

112. *1645 (7153) aprilie 18.* Oprea din Cărăreni recunoaște că este rumân al mănăstirii Cozia.

113. *1645 (7153) aprilie 18.* Pătru, fiul lui Drăghici din Sămara, vinde lui Ivan Cortofleș a treia parte din siliștea sa din funia budească.

114. *1645 (7153) aprilie 18, Târgoviște.* Stroe mare vistier dă mănăstirii Cozia moșii în Frăsinet, j. Romanați, și primește în schimb moșii la Floreni și Grădiștea pe Teleormănel.

115. *1645 (7153) aprilie 18, Târgoviște.* Ștefan, egumen la mănăstirea Cozia, vinde moșiile din Grădiștea și Floreni pe Teleormănel și cumpără ocină în Frăsinet, j. Romanați.

116. *1645 (7153) aprilie 18, Târgoviște.* Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Câmpulung moșii și rumâni în Morteni și Uda, j. Vlașca.

117. *1645 (7153) aprilie 18.* Matei Basarab voievod poruncește bănișorilor, armășeilor, schilerilor și vătafilor de plai să lase în pace satele Corbii de Piatră, Nucșoara și Domnești, j. Mușcel.

118. *1645 (7153) aprilie 18.* Matei Basarab voievod întărește lui Gherghe spătar, Neagoe spătar și lui Moise spătar doi rumâni din Bădeni cu ocinele lor în urma unei judecăți.

119. *1645 (7153) aprilie 18.* Matei Basarab voievod întărește postelnicului Jipa din Vernești stăpânirea peste Mătești, j. Buzău.

120. *1645 (7153) aprilie 20.* Ionașcu, fiul lui Albu din Pârscov, vinde lui Vladul 5 pământuri.

121. *1645 (7153) aprilie 20.* Mircan din Sămara vinde lui Ivan un loc din funia căinească.

122. *1645 (7153) aprilie 20, Târgoviște.* Matei Basarab voievod întărește Mușei Ciurdăreasa și nepotului ei satul Seaca, j. Mehedinți, cu rumâni.

www.dacoromanica.ro

123. *1645 (7153) aprilie 20, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Utmeşe, fiul lui Stan Capugras şi altora din Hurezi, j. Vâlcea, moşie.

124. *1645 (7153) aprilie 21.* Vasilie şi Albul din Rătivoeşti vând lui Şerban vistier vii la Ştefăneşti.

125. *1645 (7153) aprilie 22, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Dumitraşcu Filipescul fost mare stolnic rumâni în Măgureni.

126. *(1645) aprilie 23, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Ivaşcu armaş Cepariul satele Cepari, Rudeni, Bârseşti, Tigveni, Danul, Surpaţi, j. Argeş.

127. *1645 (7153) aprilie 24, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Pătru paharnic, Dumitraşco şi Pădure ocină, vii şi vecini în Cepturile.

128. *1645 (7153) aprilie 25, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Ion logofăt şi fratelui său ocine în Cârstieneşti şi în Corbuşori, j. Muşcel.

129. *1645 (7153) aprilie 27.* Cârstea din Răchiţele vinde lui Tudor ocină în Groşi.

130. *1645 (7153) aprilie 27.* Şase megiaşi hotărnicesc partea de moşie a lui Isac iuzbaşa şi a lui Ţarălungă.

131. *(Post 1645) aprilie 27.* Sava din Mărăcineni se înfrăţeşte cu Nicolae, feciorul Horăi din târgul Buzău.

132. *1645 (7153) aprilie 28.* Balaci postelnic primeşte de la Negoiţă paharnic o ţigancă.

133. *1645 (7153) aprilie 30.* Vasila, fata lui Radu din Glupavi, şi fetele ei vând lui Gherghe vistier moşia lor din Glupavi.

134. *1645 (7153) mai 1.* Dima logofăt din Miiare zălogeşte lui Pană paharnic din Căpreni 2 ţigani.

135. *1645 (7153) mai 1.* Mordan din Scăieni şi alţii vând lui Radu mare comis muntele Otaşiului.

136. *1645 (7153) mai 2, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Iacov clucer din Cernaia şi jupânesei lui, Voica, câte jumătate din satele Degeraţii şi Desăraţii, j. Mehedinţi.

137. *1645 (7153) mai 2, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Stanciu logofăt şi lui Oprea logofăt din Budişteni moşii în: Budişteni, Dobroieştii de Jos, Crângureni.

138. *1645 (7153) mai 2, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Stoica Mărgineanu şi fraţilor lui moşie în Conţeşti.

139. *1645 (7153) mai 3.* Duca şi vărul său Lupu Sturzul vând lui Pătru şi vărului său, Radu Turturea partea lor de moşie din Brădet.

140. *1645 (7153) mai 3.* Micul vinde lui Cârstea ocină la Leoteşti.

141. *1645 (7153) mai 3.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Hamza moşie în Ungurel, j. Gorj, în urma unei judecăţi.

142. *1645 (7153) mai 4.* Doisprezece boieri cercetează pricina dintre mănăstirea Aninoasa şi Negoiţă paharnic şi Dragul iuzbaşa pentru satul Ţigăneşti.

143. *1645 (7153) mai 5, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Diicul mare spătar din Buiceşti moşii şi rumâni în Urşani şi Bârzoteni, j. Vâlcea.

144. *1645 (7153) mai 5, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Radu, Dumitru şi Stanciu din Şuici ocină în Şuici, j. Argeş.

145. *1645 (7153) mai 8.* Sora, fata Stoicăi, vinde lui Duca ceauş partea ei de ocină.

146. *1645 (7153) mai 8.* Vasilie şi Albul din Rătevoieşti vând lui Stroe mare vistier şi lui Şerban vistier via Ştefăneşti.

147. *1645 (7153) mai 8, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Radu mare logofăt un rumân cu fiii lui fugit din Tâncăbeşti, j. Ilfov.

147 bis. *1645 (7153) mai 8.* Matei Basarab voievod întăreşte eliberarea din rumânie a lui Stan, şi a fratelui său, Lupul din Crăişani.

148. *1645 (7153) mai 10.* Dumitru, nepotul lui Matei din Olăneşti, vinde lui Tudor logofăt părţi de ocină.

www.dacoromanica.ro

149. *1645 (7153) mai 10.* Socol fost mare clucer şi Dumitraşcu Filipescu judecă pricina dintre Necula logofăt, Chisar paharnic şi Constandin paharnic pentru moşia Mihăieşti.

150. *1645 (7153) mai 11.* Şase boieri împart ocina Dapcii din Grozeşti între Costea din Cucul şi Păiş din Crângu cu ceata lui.

151. *1645 (7153) mai 11.* Dumitru stolnic şi fiul său, Stanciul postelnic, dau zapis lui Bunea vistier pentru nişte ţigani.

152. *1645 (7153) mai 12.* Dragomir mare vornic numeşte doi megiaşi să jure pentru Lăudat din Beleţi că şi-a plătit partea sa de bir.

153. *1645 (7153) mai 12, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Socol fost mare clucer ocină în Lazuri, j. Dâmboviţa.

154. *1645 (7153) ⟨mai–august⟩ 12.* Stroe mare vistier dăruieşte fiului său Evstratie al doilea vistier vii în dealul Ştefăneştilor la Piteşti.

155. *⟨Post 1645 mai 12 – ante 1646 martie 14⟩.* Lăudat din Beleţi şi nepotul său, Simion, adeveresc lui Radu postelnic din Beleţi că au avut pârâ pentru un vad de moară.

156. *1645 (7153) mai 13.* Theofil, mitropolitul Ţării Româneşti, porunceşte mai multor boieri şi megiaşi să cerceteze pricina dintre Vucomir iuzbaşa din Bucşăneşti şi Condilă postelnic pentru o stână.

157. *1645 (7153) mai 15.* Doisprezece megiaşi adeveresc că Stroe Buzescul are ocină în Stoiasca.

158. *1645 (7153) mai 15, Popeşti.* Matei Basarab voievod numeşte doisprezece boieri să hotărnicească ocina Ancăi din satul Ibăneşti.

159. *1645 (7153) mai ⟨16⟩.* Cârstea căpitan din Ciocăneşti vinde lui Mihalache spătar ocină în Ciocăneşti.

160. *1645 (7153) ⟨mai⟩ 16.* Călin, fratele lui Cârstea căpitan, vinde spătarului Mihalache 25 stânjeni de moşie în Ciocăneşti.

161. *1645 (7153) mai 16.* Toma, fiul lui Ştefan din Drăgoteşti, vinde lui Buliga vel căpitan un loc în Simileşti.

162. *1645 (7153) mai 17.* Bana, fiica lui Stan, vinde lui Apostolache comis moşie în Lindiceşti.

163. *1645 (7153) mai 17.* Cârstea, fiul lui Mihleanciu, vinde lui Dragomir mare vornic vie în satul Ostra.

164. *1645 (7153) mai 18, Podul Piteştilor.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Opriş ocină în Sămara, j. Argeş, în urma unei judecăţi.

165. *1645 (7153) mai 18, Podul Piteştilor.* Matei Basarab voievod numeşte doisprezece boieri să hotărnicească ocinile mănăstirilor: Câmpulung, Sf. Troiţă, Argeş, Vieroşi, Mihai-Vodă şi a unor boieri în satul Izvorani.

166. *⟨1645⟩ mai 18.* Giurgea, fiul lui Giurgea ⟨din Ciorăşti⟩, şi mama sa, Stanca, dau mărturie că tatăl lui a înzestrat pe Cherana cu 4 pogoane de vie.

167. *1645 (7153) mai 19.* Doisprezece boieri judecă pricina dintre fiii lui Ivan postelnic din Rumceni şi Baico, pentru moşia lui Gherghe Grosul.

168. *1645 (7153) mai 22.* Muşat din Hulubeşti, ginerele Şirbei din Ghinteşti, vinde lui Stanciu logofăt moşie în Budişteni.

169. *1645 (7153) mai 24, Conacul de la mănăstirea Babele.* Doamna Elina schimbă cu mănăstirea Nucet moşia cu rumânii din Dulceni, j. Teleorman, şi primeşte în loc moşie cu rumâni în Pietrele, j. Vlaşca.

170. *1645 (7153) mai 25.* Dragosina şi fetele ei vând lui Coadă vătaf din Făcăieni partea lor de ocină.

171. *1645 (7153) mai 25.* Drăgoi cu fratele său, Ion şi Matei se învoiesc să vândă lui Anton cămăraş moşia lor din Groşani, în urma unei judecăţi.

www.dacoromanica.ro

172. *1645 (7153) mai 25.* Mărturie că Stepan câştigă o moşie din Vâlcele de la Stoica Zărnescu în urma unei judecăţi.

173. *1645 (7153) mai 26.* Crăciun se învoieşte cu fratele său Mircea ca să stăpânească moşia din Băleni, moştenire de la mama lor.

174. *1645 (7153) mai 27, Boteni.* Stoica din Boteni cu fraţii lui vând lui Şerbu muntele Boteanul din Rucăr.

175. *1645 (7153) mai 28.* Matei Basarab voievod porunceşte lui Stanciu al doilea portar să aleagă partea de moşie din Albeşti a mănăstirii Bradul.

176. *1645 (7153) mai 29.* Ghidu căpitan şi soţia lui, Stanca, vând lui Negoiţă paharnic nişte ţigani.

177. *1645 (7153) mai 29.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Popescu iuzbaşa ocine în Albeştii de pe Călmăţui.

178. *1645 (7153) mai 30, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Glavaciog satul Cernăteşti, j. Sac, cu vinăriciul domnesc, vinăriciul boieresc, perperul şi cu ploconul.

179. *1645 (7153) mai 30, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Vavila călugăr şi altora moşie la Slătioara, j. Vâlcea.

180. *1645 (7153) mai 31.* Matei Basarab voievod porunceşte la doisprezece boieri să aleagă din nou ocina din Ibăneşti Ancăi clucereasa.

181. *1645 (7153) iunie, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Bălaci, fiul lui Vâlcan din Nădanova, j. Mehedinţi, moşia tatălui său din satul Dălanţi.

182. *1645 (7153) iunie.* Paisie, patriarhul Ierusalimului, întăreşte dania lui Radu comis la mănăstirea Bradu la moartea sa.

183. *1645 (7153) iunie 1.* Doisprezece boieri cercetează şi judecă pricina dintre Cânda postelnic şi orăşenii din Piteşti pentru o ocină din Izvorani şi pentru o roată de moară.

184. *1645 (7153) iunie 1.* Stanciu Mâzgoci cumpără de la popa Cârstea din Dătcoi pogoane de ţelină cu loc de casă.

185. *1645 (7153) iunie 1.* Udrea postelnic vinde lui Vădislav postelnic ocină în Fântâna, j. Mehedinţi, cu un rumân.

186. *1645 (7153) iunie 3.* Doisprezece boieri hotărnicesc ocina din Albeşti, j. Buzău, a mănăstirii Bradu.

187. *1645 (7153) iunie 4.* Dima postelnic şi jupâneasa lui, Boloşina, se tocmesc să fie volnici unul la averea altuia în caz de deces.

188. *1645 (7153) iunie 4.* Ioan Bârsescul călugăr cu fiul său şi nepoţii săi vând Ilincăi, soţia lui Radul Buzescul ban, satul Doba de Sus, j. Vâlcea, cu rumânii.

189. *1645 (7153) iunie 6.* Gavril spătar cu soţia lui dau partea lor de zestre din Tâmbureşti, cu un rumân lui Radu logofăt Dudescul şi primesc în schimb partea acestuia din Bonţeşti.

190. *1645 (7153) iunie 8.* Grecu din Băşeni alege părţile de ocină din Cândeşti, j. Buzău, ale lui Pană neguţător şi Toader.

191. *1645 (7153) iunie 8.* Radu Fluieraşul şi Marco Gorgotescul cumpără de la Stan din Ţâţa o parte de moşie.

192. *1645 (7153) iunie 11.* Dragomir mare vornic împuterniceşte pe Tudor logofăt să dea lui Grăjdan spătar banii pentru un rumân.

193. *1645 (7153) iunie 11, Bucureşti.* Matei Basarab voievod scrie episcopului Ştefan al Buzăului să judece pricina dintre Marta călugăriţa şi fiii ei pentru o moşie din Pătârlagele, j. Sac.

194. *1645 (7153) iunie 13.* Călina vinde moşie la Scăieni popii Dragomir din Târgşor.

195. *1645 (7153) iunie 13.* Stan, feciorul lui Radu Petelec din Cârlomăneşti, j. Buzău, vinde lui Radu Ţăpotei şi fiilor lui ocina sa.

196. *1645 (7153) iunie 13.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Sava logofăt ocină în Ciumernic, j. Ilfov, în urma unei judecăţi.

www.dacoromanica.ro

197. ***1654 (7153) iunie 15.*** Neaga din Dărmănești cu fiii ei vând lui Duminecă postelnic moșie în Petrești.

198. ***1645 (7153) iunie 15.*** Oprea cel Bătrân din Bălțați și alții mărturisesc în pricina dintre Vlad pârcălab și Stoica logofăt Titeanul.

199. ***1645 (7153) iunie 16.*** Manea vinde Ancăi clucereasa și feciorilor ei ocină în Ibănești, j. Olt.

200. ***1645 (7153) iunie 16.*** Matei Basarab voievod întărește lui Lepădat, fiul lui Stanciu banul din Albești, j. Ialomița, moșiile și țiganii bunicului său, Fuga logofăt.

201. ***1645 (7153) iunie 17.*** Partenie, egumenul de la mănăstirea Sf. Ecaterina, s-a înțeles cu mănăstirea Mihai-Vodă să stăpânească satele Popești și Bănciulești, în urma unei judecăți.

202. ***1645 (7153) iunie 17, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod hotărăște ce parte de bir trebuie să dea Dragomir din Răducești, j. Râmnicu-Sărat.

203. ***1645 (7153) iunie 17, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întărește lui Mihai logofăt și jupâniței lui ocine în Dobroslăveni, j. Romanați, în Grămătici, vie și casă în Târgoviște.

204. ***1645 (7153) iunie 27.*** Cârstian Golescu din Otișani vinde lui Nicula logofăt din Sărăcinești satul Grecșorii din Tărâi cu rumâni.

205. ***1645 (7153) iunie 27.*** Toader Placse, Gavril Boldescul și Ștefan Boldescul dau lui Negoiță paharnic doi țigani și primesc în schimb un cal.

206. ***1645 (7153) iulie 1.*** Jupâneasa Ivana dăruiește mănăstirii Brâncoveni moșia Studina.

207. ***1645 (7153) iulie 1.*** Răducel cu feciorii lui vând lui Costandin Gălățeanul căpitan o funie din funia budească.

208. ***1645 (7153) iulie 2.*** Jupâneasa Ivana dăruiește mănăstirii Brâncoveni un țigan.

209. ***1645 (7153) iulie 2, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întărește lui Gheorghe căpitan de unguri satul Stănești și o casă în București.

210. ***1645 (7153) iulie 3.*** Satul Cucutenii vinde lui Tănase vătaf moșia lui Dan care a fugit din sat fără să-și plătească birul.

211. ***1645 (7153) iulie 10.*** Matei Basarab voievod scrie lui Barbu clucer din Fratoștița și lui Drăghici postelnic din Poiana despre pâra lui Drăghici, fiul Predei din Brănești, cu Fisența logofăt.

212. ***1645 (7153) iulie 12, Târgoviște.*** Matei Basarab voievod întărește lui Evstratie al doilea vistier case în București, cumpărate de la Dumitrașco postelnic.

213. ***1645 (7153) iulie 13.*** Alexe vinde lui Negoiță paharnic, lui Gherghe spătar și Moise spătar ocină în Cândești.

214. ***1645 (7153) iulie 16.*** Mihnea cu feciorii lui vinde lui Ghinea din Câmpulung livada Iedera și alta la Gura Petrișului.

215. ***1645 (7153) iulie 16, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Mihai Vodă jumătate de sat din Popești-Bănciulești, j. Ilfov, cu vecini și vaduri de moară.

216. ***1645 (7153) iulie 17.*** Cartea lui Iane județul cu doisprezece pârgari pentru alegerea unui loc de casă cu prăvălii în București.

217. ***1645 (7153) iulie 19.*** Patru boieri cercetează pricina dintre mănăstirea Menedic și mănăstirea Malamoc pentru niște mori la apa Buzăului.

218. ***1645 (7153) iulie 20.*** Jupâneasa Buica din Greci cu feciorii ei vinde lui Pătrașco și Giura din Morunglavi un copil de țigan.

219. ***1645 (7153) iulie 20.*** Necula Plăviţoiul vinde lui Pârvu spătar din Vlădești 4 pogoane de vie în Coasta Câmpului, j. Muscel.

220. ***1645 (7153) iulie 22, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întărește mănăstirii Vaideei ocină în Sărățeni, j. Ialomița, în urma unei judecăți.

221. ***1645 (7153) iulie 23.*** Stanciul Iepurescul vinde lui Buliga mare căpitan partea sa de moșie din Meriș.

www.dacoromanica.ro

222. ***1645 (7153) iulie 23.*** Dragna şi alţii vând lui Diicul mare spătar din Buiceşti moşie în Gropşani, j. Romanaţi.

223. ***1645 (7153) iulie 25.*** Gavril şi Ştefan, fiii lui Nicoară comis şi Teodor Placse vând lui Negoiţă paharnic ţigani.

224. ***1645 (7153) iulie 25.*** Stroe postelnic vinde lui Laţco comis moşii în Văgiuleşti şi Menţi cu rumâni.

225. ***1645 (7153) iulie 28, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Nan şi fiului său, Manea, lui Lupul şi Vlad Răul moşii în Poiana, j. Sac.

226. ***1645 (7153) august.*** Paţa vinde lui Borcea vornic ocină la Stroieşti, j. Argeş.

227. ***1645 (7153) august 2, Târgovişte.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Negoiţă paharnic ocină la Găujani, j. Râmnic.

228. ***1645 (7153) august 3.*** Şase boieri împreună cu Ştefan episcop de Buzău aleg partea de moşie a lui Vlad Colţeanu din Albeşti, j. Buzău.

229. ***1645 (7153) august 3.*** Gheorghe vistier vinde lui Apostolache comis un ţigan.

230. ***1645 (7153) august 4.*** Drosul postelnic din Braloşteţi vinde lui Gherghe vistier un copil de ţigan.

231. ***1645 (7153) august 7, Bucureşti.*** Popa Şerban din Drăgoieşti, j. Ilfov, cu fiii lui se răscumpără de rumânie de la mănăstirea Snagov dând în schimb doi ţigani.

232. ***1645 (7153) august 7.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Isac iuzbaşa şi lui Micu moşie în Scurteşti în urma unei judecăţi.

233. ***1645 (7153) august 8, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întăreşte lui Costandin al doilea portar din Cornăţel ocine în Cureşti, j. Ilfov.

234. ***1645 (7153) august 9, Bucureşti.*** Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Vaideei un vecin cu fiii lui.

235. ***1645 (7153) august 10.*** Pătru căpitan vinde lui Negoiţă comis moşie în Cartojani, j. Vlaşca.

236. ***1645 (7153) august 11.*** Stanciul postelnic din Dâlga cu feciorii lui se împrumută de la Lepădat căpitan din Bucureşti.

237. ***1645 (7153) august 12.*** Udrea comis vinde lui Matei Basarab voievod satul Tegeanii, j. Ilfov, cu rumâni.

238. ***1645 (7153) august 13.*** Mitrea pitar dă 6 oameni să cerceteze pricina dintre mănăstirile Sf. Troiţă şi Plumbuita cu Nicula şi fraţii lui pentru ocina Ambeştilor, j. Ilfov.

239. ***1645 (7153) august 13.*** Şerban vistier cedează mănăstirii Sf. Troiţă o parte din moşia Găunoşi, j. Ilfov.

240. ***164⟨5⟩, (715⟨3⟩) august 13.*** Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Radu vodă satul Găunoşi, j. Ilfov, cu vecini.

241. ***1645 (7153) august 15.*** Dumitraşco comis vinde lui Parasco partea lui de ocină din Leurdeni, j. Muşcel.

242. ***1645 (7153) august 15.*** Lupul şi Rădivoie cu feciorii lor se vând rumâni lui Matei Basarab voievod cu părţile lor de moşie din Gârleni, j. Dolj.

243. ***1645 (7153) ⟨august 16⟩.*** Jupâneasa Muşa cu fiii ei vând Neculei Ghiormescul jumătate din satul Vieneasca, j. Prahova.

244. ***1645 (7153) august 18.*** Isar, fiul lui Dan Totescul din Câmpulung, vinde Nedelei comisoaia un pogon de vie.

245. ***1645 (7153) august 18.*** Vlaicul Berişcăi din Câmpulung vinde Nedelei comisoaia vie în dealul Ştefăneşti.

246. ***1645 (7153) august 18.*** Voico din Bucureşti se vinde rumân lui Matei Basarab pentru 10 ughi.

247. ***1645 (7153) august 20.*** Roman, Mihai şi Albul din Sengureni vând lui Bunea vistier moşie la Poienari, j. Vlaşca.

www.dacoromanica.ro

248. *1645 (7153) august 20, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Plumbuita satul Ambeşti, j. Ilfov şi ocina Siliştea.

249. *1645 (7153) august 20, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Sf. Troiţă satul Lupeşti, j. Ilfov, cu vecinii, în urma unei judecăţi.

250. *1645 (7153) august 21.* Matei Basarab voievod volniceşte mănăstirii Câmpulung să ia dijma din satele Bloturi şi Gurguiţi, j. Muşcel.

251. *1645 (7153) august 21.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Radul mare comis moşie la Albeşti în urma unei judecăţi.

252. *1645 (7153) august 22, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Bunea vistier moşie în Grădiştea în urma unei judecăţi.

253. *1645 (7153) august 22, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Sf. Troiţă jumătate din satul Hodopeni, j. Ilfov, mori şi ţigani în urma unei judecăţi.

254. *1645 (7153) august 23, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte satele Focşănei şi Boziiani moşnenilor de acolo în urma unei judecăţi.

255. *1645 (7153) august 25.* Popa Ioan din Mlăjet cu fraţii lui vând lui Apostolache comis vie în dealul Jugurenilor.

256. *1645 (7153) august 25.* Neaga jupâneasa şi fiul ei, Ianu, vând lui Apostolache comis pe ţiganca Muşa, cu o fată.

257. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Baldovin stolnicel din Drăgoieşti vinde lui Tanasie căpitan ocină la Drăgoieşti şi Aniişani, j. Dâmboviţa.

258. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Bodea şi Radu vând lui Voicişăl din Dăiani ocină în Vârful Bobului.

259. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Boia armaş vinde lui Radu mare logofăt din Cocorăşti ocină cu pivniţă la Tătărăi, j. Mehedinţi.

260. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Cioană postelnic din Târnava schimbă un ţigan cu egumenul Pahomie de la mănăstirea Sadova.

261. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Cornea, fiul lui Stan, vinde lui Radu mare logofăt ocină în Tătărăi, j. Mehedinţi.

262. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Cârstea din Fieni cu fraţii lui vând lui Stoica partea lor de apă din Cernica.

263. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Dragomir cu fiii săi şi Stanciu cu fratele lui vând lui Radu mare logofăt ocini în j. Mehedinţi.

264. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Lupul Căzan şi fiul său Mărin vând lui Stanciul Ciuplei moşie în Creţeşti, j. Gorj.

265. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Partenie episcop şi egumen al mănăstirii Mărgineni face schimb de ţigani cu mănăstirea Nucet.

266. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Pătru postelnic dă „fratelui său" Lupul 9 stânjeni de ocină ⟨la Cepturile⟩.

267. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Răcnea zălogeşte un loc cu pomi la nepotul său Coman, pentru o datorie.

268. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Răcnea lasă zălog nepotului său Coman un loc cu pomi şi chilii „de după Goronit", pentru preţul boului cumpărat de la el.

269. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Zapis al Samfirei pentru un loc din ⟨Cerbureni⟩ ce i-a fost vândut alături cu un loc al lui Ilie.

270. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Stanciul din Mâstâneşti vinde lui Apostolache comis ocină în Mâstâneşti, j. Sac.

271. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Vasile postelnic cu soţia sa, Marica, şi fiii lor, Vasilie şi Bunea, vând naşului Bunea vistier un ţigan.

272. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Vlad, fiul lui Dumitru, vinde lui Radu mare logofăt moşie, silişte şi livezi cu pomet în j. Mehedinţi.

www.dacoromanica.ro

273. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Vlaicu cu femeia lui, Voica, lasă partea lor de moşie fiului lor Albul.

274. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Hrisovul de danie al lui Matei Basarab către mănăstirea Trebinje prin care îi dăruieşte un venit anual de 1800 aspri.

275. *⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154.* Matei Basarab voievod porunceşte lui Vlad căpitan de livenţi să lase în pace moşiile slujitorilor din Bereşti, j. Olt, şi să le ia numai pe cele pustii.

276. *1645 (7154) septembrie 4.* Stoica şi Dragul vând lui Apostolache comis şi jupânesei lui, Voichiţa, ocină în Lindiceşti, j. Ialomiţa.

277. *1645 (7154) septembrie 4, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Tudor, Vlad şi Stroe doi rumâni cu ocinile lor în Rădăcineşti, j. Argeş, în urma unei judecăţi.

278. *⟨Cca 1645⟩ septembrie 5.* Preda din Clăşneştea şi feciorii lui vând lui Nicola pârcălab din Glogova partea lor de moşie din Iermoneşti, j. Mehedinţi.

279. *⟨Cca 1645 septembrie 5⟩.* Stan Docă din Clăşneştea vinde lui Nicola pârcălab din Glogova moşie în Iermoneşti, j. Mehedinţi.

280. *1645 (7154) septembrie 5.* Zapis al lui Pătru Boji pentru 10 stânjeni moşie din Cioroiaşu ai mănăstirii Târnăviţa.

281. *1645 (7154) septembrie 7.* Matei Basarab voievod porunceşte rumânilor lui Dumitraşcu din satele Cepari, Ticveni ş.a. să fie supuşi lui Bunea vistier.

282. *1645 (7154) septembrie 8.* Cârstea din Drăniţ dă o moşie patriarhiei de Alexandria.

283. *1645 (7154) septembrie 9.* Mihnea cu fiul său, Iano, vând lui Paraschiva moşie în Surdeşti, j. Ialomiţa, şi îi mai dăruiesc o parte la nuntă.

284. *1645 (7154) septembrie 14.* Jupâneasa Maria şi mama sa, Nastasia, vând lui Pătru şi lui Hranite postelnic o moşie la Căşcioare, j. Ialomiţa.

285. *1645 (7154) septembrie 14.* Vasilie, Danciul, Danciul şi Dan mărturisesc că Idul diacon şi fraţii lui au a treia parte din funia voinicească din Hurezi, j. Vâlcea.

286. *1645 (7154) septembrie 20.* Stroe din Mireni împreună cu fiul său se vând rumâni lui Pavlache, fost mare ban, cu ocinile lor.

287. *1645 (7154) ⟨septembrie – decembrie⟩ 20.* Matei Basarab voievod întăreşte patriarhiei de Alexandria ocine în Ciulniţa de Jos şi Seaca, j. Ialomiţa.

288. *1645 (7154) septembrie 25.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Glavaciog vinăriciul domnesc din viile de la Cernăteşti cu plocoane şi perper.

289. *1645 (7154) septembrie 26.* Vladul din Căzăneşti, j. Mehedinţi, se vinde rumân lui Necula pârcălab pentru 12 ughi.

290. *1645 (7154) septembrie 28.* Arbănaş Berescu vinde lui Apostolache comis moşie în Glodeni, j. Sac.

291. *1645 (7154) septembrie 28.* Megiaşii din Colişani dau lui Pârvul al doilea postelnic partea lor de moşie, pentru că i-a plătit de taler când au fost fugiţi.

292. *1645 (7154) octombrie 1.* Ioanichie, patriarhul Alexandriei, întăreşte mănăstirii Nucet ţigani şi moşii dăruite de Vladislav logofăt.

293. *1645 (7154) octombrie 2.* Şase boieri hotarnici ai ocinii lui Necula sluger din Cârsticea de Jos adeveresc şi aleg partea acestuia faţă de fraţii de ocină.

294. *1645 (7154) octombrie 4.* Stancea, fiica lui Şerban, vinde lui Stanciul vătaf din Băşeneşti moşie în Moceşti, j. Sac.

295. *1645 (7154) octombrie 5.* Ilie, fiul popii Costandin, vinde mănăstirii Argeş un loc în Cerbureni, j. Argeş.

296. *1645 (7154) octombrie 5, Bucureşti.* Vasile şi fiul său se vând rumâni lui Radu logofăt pentru două iepe şi un cal.

297. *1645 (7154) octombrie 5.* Ocolnica a 12 boieri hotarnici despre semnele despărţitoare şi stăpânirea moşiei Trestinicul, j. Mehedinţi.

www.dacoromanica.ro

298. *1645 (7154) octombrie 7, Târgovişte.* Dumitru stolnic din Vârâţi cu fiul său vând lui Vlad Rudeanul paharnic partea şi rumânii lor din Stoieneşti, j. Romanaţi.

299. *1645 (7154) octombrie 7.* Stan Putcavel se înfrăţeşte cu Dragomir pe ocină în Mâstâneşti, dar jupan Apostolache, fiind mai volnic, îi întoarce banii.

300. *1645 (7154) octombrie 7, Târgovişte.* Stănciucul postelnic, fiul lui Dumitru stolnic din Vârâţi, vinde lui Vlad Rudeanul paharnic partea şi rumânii săi din Stoieneşti, j. Romanaţi.

301. *1645 (7154) octombrie 7.* Ştefu şi fratele lui, Chiro, din Şchei, j. Sac, şi mătuşa lor, Stana Ciobotăreasa, vând lui Tudor stolnic vie şi părţi de ocină în Mănească, j. Sac.

302. *1645 (7154) octombrie 8.* Stan din Gropşani cu feciorii lui se vând rumâni lui Diicul mare spătar din Buiceşti.

303. *1645 (7154) octombrie 9.* Stoica paharnic din Dragomireşti, j. Ilfov, mărturiseşte că Costandin postelnic sărdarul cumpără nişte vii în dealul Loloieştilor, iar apoi îşi răscumpără de la el vinăriciul.

304. *1645 (7154) octombrie 9, Bucureşti.* Sătenii din Tătarul, j. Ilfov, se pun chezaşi pentru altul în faţa lui Radu logofăt Dudescul că vor plăti birul şi că nu vor fugi.

305. *1645 (7154) octombrie 12.* Bratu, fiul lui Negulici din Cândeşti, vinde lui Negoiţă paharnic, Gherghe spătar şi Moisi spătar nişte pământuri din partea procicănească.

306. *1645 (7154) octombrie 12.* Dragomir mare vornic numeşte doi megiaşi să cerceteze pricina dintre Stoian şi Boica pentru o moşie din Scăieni, j. Prahova.

307. *1645 (7154) octombrie 12.* Nedelco şi alţii vând lui Negoiţă paharnic, Gherghe spătar şi Moisi spătar două roţi de moară.

308. *1645 (7154) octombrie 14.* Ivana şi Stanca cu mama lor vând lui Apostolache comis moşie la Mâstâneşti, j. Sac.

309. *1645 (7154) octombrie 14.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Cozia doi rumâni în Studeniţa, în urma unei judecăţi.

310. *1645 (7154) octombrie 20.* Onofrei şi Zaharia cu femeile lor vând lui Costandin Gălăţeanu căpitan moşie în Sămara, j. Argeş.

311. *1645 (7154) octombrie 22.* Radu pârcălab din Scăieni cu soţia vinde lui Marin iuzbaşa şi soţiei sale jumătate de pogon de vie.

312. *1645 (7154) octombrie 23.* Stan din Prisacă vinde comisului Apostolache un pogon şi o vie.

313. *1645 (7154) octombrie 23.* Stoica, fiul lui Răsin, vinde lui Apostolache comis o vie.

314. *1645 (7154) octombrie 24.* Doi boieri, Mihai din Slănic şi Stanciul scaunul din Scăieni, aleg şi întăresc lui Stoian roşul moşia pentru care a avut pâră cu Radu Brăde şi fiii lui.

315. *1645 (7154) octombrie 24.* Nedelea comisioaia lasă rudei sale Elinei postelniceasa jumătate din ocinile ei din Ştefăneşti, din vinărici şi o vie.

316. *1645 (7154) octombrie 25, Bucureşti.* Matei Basarab voievod porunceşte megieşilor tocmelnici ai moşiei din Cândeşti a lui Nedelco şi Neagu să se tocmească pe moşia lui Muşat din Cândeşti, j. Buzău.

317. *1645 (7154) octombrie 26.* Oprea Ciocârlă şi Vlad, cu fiii lor, vând lui Costandin Gălăţeanu căpitan ocină în Piscul Zlatiei, j. Argeş.

318. *1645 (7154) octombrie 27.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa vama de peşte de la satul Potelul de la baltă.

319. *1645 (7154) octombrie 27, Bucureşti.* Matei Basarab voievod întăreşte mănăstirilor Cozia şi Cotmeana satul Călugăreni de pe Neajlov, în urma unei judecăţi.

320. *1645 (7154) octombrie 28.* Văsiiu din Poienărei vinde lui Ion logofăt un loc, cu 80 de bani.

321. *1645 (7154) octombrie 28.* Matei Basarab voievod porunceşte vinăricerilor din j. Vâlcea să nu ia vinărici din Călimăneşti, slobozia mănăstirii Cozia.

www.dacoromanica.ro

322. *1645 (7154) noiembrie 2.* Antonie din Răteşti face schimb de ţigani cu Chera şi fiii ei din Aninoasa.

323. *1645 (7154) noiembrie 2, Bucureşti.* Ioanichie, patriarhul Alexandriei, porunceşte sub blestem ca grecul Alexe din Izvorani să întoarcă mănăstirii Radu Vodă casele cotropite.

324. *1645 (7154) noiembrie 5.* Marin, fratele lui Călin din Stănceşti, vinde vie şi ocină lui Ieremia din Pârliţi, j. Buzău.

325. *1645 (7154) noiembrie 10.* Udrea din Găieşti pune zălog la Stroe mare vistier ocină în Ştefăneşti pentru o datorie.

326. *1645 (7154) noiembrie 10.* Udrea din Găieşti vinde lui Stroe mare vistier o vie în Ştefăneşti, j. Argeş.

327. *1645 (7154) noiembrie 11, Craiova.* Stanciu şi Dumitru din Baia de Fier eliberează din rumânie pe Oprea şi Ivan, fiii lui Ion, pentru 20 de ughi.

328. *1645 (7154) noiembrie 12, Târgovişte.* Sătenii din Băbueşti, j. Argeş, se vând rumâni cu ocinile lor lui Matei Basarab voievod.

329. *1645 (7154) noiembrie 13.* Calotă vinde lui Danciul logofăt din Pârâiani partea sa de moşie din Polovragi cu rumâni.

330. *1645 (7154) noiembrie 15.* Popa Sima din Câmpulung vinde lui Constandin mare postelnic vie în dealul Ştefăneştilor, j. Argeş.

331. *1645 (7154) noiembrie 15.* Popa Sima din Câmpulung vinde lui Constandin mare postelnic două pogoane de vie în dealul Ştefăneştilor, j. Argeş.

332. *1645 (7154) noiembrie 18.* Gherghe al lui Şerboteiu face schimb de loc cu Stanciu diacon.

333. *1645 (7154) noiembrie 18, Târgovişte.* Matei Basarab voievod porunceşte la 12 boieri să adeverească dacă Stroe roşu şi-a vândut ocina sau şi-a pus-o zălog.

334. *1645 (7154) noiembrie 18.* Hrisovul lui Matei Basarab voievod prin care întăreşte lui Negoiţă comisul moşia Cartojani şi altele.

335. *1645 (7154) noiembrie 19.* Colţea căpitan cu jupâneasa lui vând lui Buliga mare căpitan moşia Trestinicul cu rumâni.

336. *1645 (7154) noiembrie 20.* Şase boieri adeveresc că Bărcan stolnic a cumpărat jumătate de ocină în Drăgoieşti, j. Ilfov.

337. *1645 (7154) noiembrie 20.* Oprina cu bărbatul ei, Cazan, vând lui Apostolache comis şi jupânesei sale, Voichiţa, ocină în Lindiceşti, j. Ialomiţa.

338. *1645 (7154) noiembrie 20.* Vlada, Zoica şi Neagoe vând lui Apostolache comis două pogoane de vie în dealul Mâstâneştilor, j. Sac.

339. *1645 (7154) noiembrie 24, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte Mariei, soţia lui Dima al doilea vistier, satul Grozăveşti, j. Ilfov.

340. *1645 (7154) noiembrie 27.* Ianolie din Verneşti vinde lui Radu mare comis ocină la Grindu pe partea şerbească.

341. *1645 (7154) noiembrie 28.* Pătraşco postelnic din Bucşani îngăduie să se răscumpere din rumânie doi fraţi cu patru feciori şi cu părţi de moşie la Dumbrăviţa, j. Teleorman.

342. *1645 (7154) noiembrie 28.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Pârvul spătar din Vlădeşti, j. Muşcel, pe ţiganca Anca Priboaia cu fetele ei.

343. *1645 (7154) noiembrie 30, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Evstratie al doilea vistier şi soţiei sale, Elina, satele Lazul, Somorul, Slătioara şi Vlădaia, j. Mehedinţi şi ocinile din Întorsura şi Cârlomanul, j. Olt.

344. *1645 (7154) noiembrie 30.* Matei Basarab voievod porunceşte unei slugi ca să ia un rumân de la Preda paharnic şi să-l ducă la mănăstirea domnească (Dintrunlemn).

345. *1645 (7154) decembrie 6.* Vâlcan, fiul lui Bria din Golani, vinde lui Gherghe vistier moşia din Glupavi, j. Vlaşca.

www.dacoromanica.ro

346. *1645 (7154) decembrie 10.* Vladul Norocea şi fiii săi vând lui Costandin Gălăţeanul căpitan o vie şi mai multe funii din funia mănească şi bodească.

347. *1645 (7154) decembrie 10, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Pano Pepano din Târgşor un vecin, un ţigan şi mai multe locuri de casă în Bucureşti.

348. *1645 (7154) decembrie 11.* Mitrofan, egumenul mănăstirii Căşcioare, adevereşte că Preda spătar, fiul banului Teodosie, a luat de la Manea postelnic 300 de galbeni pe satul Roşul, j. Ilfov.

349. *1645 (7154) decembrie 13.* Matei Basarab voievod împuterniceşte pe Ursul din Pietrari să vândă partea de moşie a lui Dragotă din Ghimpaţi, ca să se despăgubească de birul ce a plătit pentru el.

350. *1645 (7154) decembrie 13.* Matei Basarab voievod întăreşte mitropoliei Târgovişte satele Ghimpaţi şi Boanga, j. Dâmboviţa.

351. *1645 (7154) decembrie 15.* Popa Arsenie vinde lui Vlaicul din Conţeşti o jumătate de delniţă din Izvorani, j. Muşcel.

352. *1645 (7154) decembrie 15, Târgovişte.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Oancea logofăt un copil de ţigan primit de zestre de la jupâneasa Maria.

353. *1645 (7154) decembrie 17.* Fraţii Costandin, Dragomir şi Pătru din Şchei, j. Argeş, împreună cu familiile lor se vând rumâni lui Diicul mare spătar.

354. *1645 (7154) decembrie 18.* Matei Basarab voievod întăreşte lui Iordache, fiul lui Trufanda, nişte rumâni din Romanaţi.

355. *1645 (7154) decembrie 20.* Ivan pitar lasă moştenire fiicei sale, Alexandra, partea sa din Coţăiani împreună cu rumâni, ţigani, vite, unelte şi podoabe.

356. *1645 (7154) decembrie 21.* Năvrap şi Berivoe vând jupânului Avram parte din ocina lor.

357. *1645 (7154) decembrie 22, Târgovişte.* Matei Basarab întăreşte lui Buliga căpitan ocina Trestenicul, j. Mehedinţi, cu vecini.

358. *1645 (7154) decembrie 30.* Stana din Mătăseşti cu fiul ei şi alţii eliberează nişte rumâni de pe moşia lor.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. ⟨*Environ 1645*⟩. Fătul et ses frères, Dumitru et Radul, vendent à l'écuyer Apostolache 12 arpents de vigne sur la Sperlea et deux arpents à la cave, au monastère ⟨à Mâstăneşti⟩.

2. ⟨*Environ 1645*⟩, *Fieni.* Les frères tous ensemble: Stanciul, Stan, Mare, un autre Stan, vendent au joupan Ghinea une terre en pâturage, une «corde» et demie à deux emplacements ⟨aux confins des Fiani⟩.

3. *1645 (7153)* ⟨*janvier–août*⟩, *Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Preda, grand *clucer* et à Udrea le village de Dăieşti avec des serfs.

4. *6 janvier 1645 (7153).* Les villageois de Bârzoteni, district de Vâlcea, se vendent comme serfs avec leur terres à Diicul, grand spathaire de Buiceşti.

5. *8 janvier 1645 (7153).* Note concernant l'argent versé par le logothète Nicula à des habitants des villages de Modoia et de Bicoi pour servage.

6. *8 janvier 1645 (7153).* Le *postelnic* Pavel et ses petites-filles vendent au voïvode Matei Basarab une terre à Brăgăreşti, district de Sac.

7. *8 janvier 1645 (7153).* Stan avec ses frères et quelques paysans libres vendent à l'échanson Neagoe et aux spathaires Gheorghe et Moise des terres à Cândeşti.

8. *8 janvier 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Stoica de Bătieşti, district de Muscel et de Pădureţ, des terres et des vergers à Izvorani, achetés au capitaine Pană, au *postelnic* Arsenie de Budeasa et à Radu le pelletier.

9. *10 janvier 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Dumitru, ancien grand *vornic,* le village de Tătaru, district d'Ilfov, avec des serfs.

10. *11 janvier 164⟨5⟩ (715⟨3⟩).* Stanciu et son petit fils, Manea, le fils de Paraschiva de Băleni, vendent une terre à Radul ⟨Potlogeanul⟩.

11. *12 janvier 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Ion de Poenărei, district de Muscel et de Pădureţ, une terre dans le village.

12. *14 janvier 1645 (7153).* Calea lègue à ses fils, le prêtre Ivul et Radu tous les domaines, et elle deshérite son fils Dumitru.

13. *14 janvier 1645 (7153).* L'intendant Donca rend témoignage que l'échanson Vlăd fait un échange de Tziganes avec le voïvode Matei Basarab.

14. *14 janvier 1645 (7153).* Vasilie, le fils de Jipa de Păuşeşti, vend au trésorier Sima un domaine et une vigne à Păuşeşti.

15. *14 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Cozia et à l'hégoumène Ştefan un serf.

16. *15 janvier 164⟨5⟩ (715⟨3⟩).* Le *clucer* Dumitraşco Spineanu et Pârvul, second *postelnic,* confirme l'échange de terres entre le monastère Ţânţăreni et Dumitru Filişanul.

17. *15 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab autorise le *pârcălab* Necula à piller avec Tănasie, second portier, Manole de Cernaia et quelques autres pour faux serment.

18. *15 janvier 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Paraschiva et à Stanca, filles du *postelnic* Ivan de Rumceni, des terres à Negreasca, Siliştea et Măxin, à la suite d'un procès.

www.dacoromanica.ro

19. *16 janvier 1645 (7153).* L'èchanson Tanasie de Bărbăteşti vend à son fils, le logothète Pătru, un serf.

20. *16 janvier 1645 (7153).* Inscrit de jureurs pour les paysans libres de Voiceşti, confirmé par le voïvode Matei Basarab.

21. *17 janvier 1645 (7153).* Neaga, fille de Stan, vend à Undrea une part de la terre appartenant au prêtre, sur le Teleajen.

22. *17 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab ordonne à Ghinea *roşu* (militaire) de Turbure de percevoir son dû des villages de Pădureni et de Brăteşti.

23. *18 janvier 1645 (7153).* L'écuyer Vasile vend au marchand Ghinea la moitié du village de Năneşti, district de Vlaşca, avec des serfs.

24. *18 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Udrea et à son épouse, Caplea, de Rădăcineşti, district d'Argeş, une vigne avec une maison.

25. *19 janvier 1645 (7153).* Neguţ avec ses fils achète une partie du domaine de Pantazi de Ţâţa.

26. *20 janvier 1645 (7153).* Les *roşii.* les *păhărnicei.* les *comişei* et les paysans libres de Bănceşti vendent à Necula la terre de Stanciu Şchiopul en tant que partie de son impôt et de sa dîme sur le miel.

27. *20 janvier 1645 (7153).* Cârstea de Fieni vend à l'intendant Neguţ et à ses fils sa partie de terre de Iazul cu Socii.

28. *20 janvier 1645 (7153).* Mânea avec son frère et ses fils vendent au *vornic* Iorgachi une terre à Cozleciu et un verger à Radila.

29. *20 janvier 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Stanciu de Cârstieneşti un serf.

30. *20 janvier 1645, Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Mareş une terre à Băjeşti, district de Muscel et Pădureţ, à la suite d'un procès.

31. *23 janvier 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab, confirme au grand spathaire Diicu de Buiceşti une moitié du village de Brătivoieşti, district de Dolj, les serfs y compris.

32. *24 janvier 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Stanciul de Cârstieneşti une terre et des serfs à Bumbeşti, district d'Argeş.

33. *25 janvier 1645 (7153).* Le *ceauş* Duca de Piteşti avec ses frères vendent au grand *postelnic* Cantacuzino un cellier et des emplacements pour des magasins à Bucarest.

34. *27 janvier 1645 (7153).* Gheorghe de Piteşti avec ses fils vendent au capitaine Constandin Gălăţeanu un domaine et des vignes à Sămara.

35. *28 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab autorise le trésorier Gherghe de prendre des Tziganes du *ban* Radul Buzescu.

36. *28 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Iştfan de Câineşti un verger de Radul et une vigne à Melcerea, à la suite d'un procès.

37. *28 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme à Rada, fille du *postelnic* Matei de Mihăieşti, un domaine à Goleşti, district de Muscel et Pădureţ, à la suite d'un procès.

38. *29 janvier 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab ordonne au monastère Cozia de renoncer à une Tzigane du monastère Dintrunlemn.

39. *31 ⟨janvier⟩ 1645 (7153), Bucarest.* Le voïvode Matei Basarab confirme l'affranchissement du servage des paysans de Bălţaţi, district de Teleorman.

40. *2 février 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au *clucer* Constantin de Gumno une terre à Mogoşani, district de Vlaşca, ancienne propriété du *postelnic* Chiriac de Copăceni.

41. *3 février 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Neagoe un domaine à Bădeni, district de Secuieni.

www.dacoromanica.ro

42. *6 février 1645 (7153).* Evstratie, second trésorier, ordonne au village de Boldurugeşti de se soumettre au monastère Plumbuita.

43. *6 février 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab ordonne au village de Boldurugeşti de se soumettre au monastère Plumbuita.

44. *6 février 1645.* Crăciun, fils de Hodie, et son frère Mircea mettent en gage à Radul de Suseni 40 toises.

45. *10 février 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme aux paysans libres de Petreştii de Sus, district de Gorj, une terre dans le village.

46. *13 février 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme à Vlaicul le vieux et à Ghenghea d'Ogretin, district de Sac, la moitié du village de Ceraşi.

47. *20 février 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab exempt le monastère Urecheşti, district de Râmnicu Sărat, de tout impôt ou corvée pendant l'année.

48. *23 février 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab exempt de la dîme sur le vin la vigne située sur la colline de la ville de Târgovişte appartenant au grand logothète Radu.

49. *24 février 1645 (7153), Micşani.* Ştefu1 met en gage son domaine de Micşani chez Oprina et chez Neagul.

50. *25 février 1645 (7153).* Le diacre Gheorghe avec son frère Stanciul vendent au *vornic* Tudor de Răteşti une terre à Mâstăneşti et à Buzotă.

51. *28 février 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au grand *sluger* Ghiorma des Tziganes de Moldavie.

52. *28 février 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab fait don au monastère Marea Lavră de Sinai du revenu du bain de la cité de Giurgiu.

53. *1er mars 1645 (7153).* Le *postelnic* Nica de Săteni vend au trésorier Bunea un serf.

54. *2 mars 1645 (7153).* Barbu, fils du logothète Pătru de Gârleni, fait échange de Tziganes avec Pahomie, l'hégoumène du monastère Sadova.

55. *2 mars 1645 (7153).* Manole, marchand de Floci, avec son épouse vendent au prêtre Jipa de Verneşti une terre à Băiculeşti.

56. *2 mars 1645 (7153).* Necula, fils du marchand Manole de Floci, et Tudora, sa tante, vendent au prêtre Jipa de Verneşti une terre à Băiculeşti.

57. *3 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Neagoe Arbunescul une terre à Cegani, district de Ialomiţa, achetée de l'échanson Stoica de Dragomireşti.

58. *3 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Serbu, Manolie et Efrem de Şerpăteşti l'affranchissement du servage par le moine Muja.

59. *5 mars 1645 (7153).* Le *clucer* Hrizea fait don aù monastère Sfânta Troiţă de vignes sur la colline Sârbeanu.

60. *5 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au grand échanson Drăguşin de Deleni une terre avec des serfs à Gârleşti, Comăniţa et Stoiceni et des serfs du village de Belitori.

61. *7 mars 1645 (7153).* Mitrea et Stoica vendent à Sinca un emplacement dans la ville de Râmnic.

62. *8 mars 1645 (7153).* L'évêque Ştefan de Buzău confirme au *postelnic* Jipa de Verneşti une terre à Căldăreşti, à la suite d'un procès.

63. *8 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme le rachat du servage de Calotă de Hierăşti, district de Vâlcea.

64. *9 mars 1645 (7153).* Constandin avec son fils se vendent en servage avec leur terre de Chiceni au grand *clucer* Preda.

65. *9 mars 1645 (7153).* Témoignage que Dragul achète de Mordan et de Muşa un emplacement de forêt.

66. *11 mars 1645 (7153).* Stoica et Dona de Studeniţa témoignent qu'ils sont serfs du monastère Cozia.

www.dacoromanica.ro

67. *12 mars 1645 (7153).* Voicu Vâlculescul de Buzău vend à Radu de Băjeni une terre à Smedeşti, district de Buzău.

68. *13 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Drăghici et au *postelnic* Ianiu de Pleşoi, district de Dolj, le village de Stejariul, district de Mehedinţi.

69. *14 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au *vornic* Lupul une terre avec des serfs au village de Ioneşti, district de Argeş.

70. *15 mars 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Snagov la douane de la rivière du Spanţov.

71. *16 mars 1645 (7153).* Le second prèvôt Radul vend une vigne au *paic* Văsiu.

72. *18 mars 1645 (7153).* Petco se vend comme serf au monastère Cotmeana à la place de Radu Brânzecul de Bărbăteşti.

73. *20 mars 1645 (7153).* Le logothète Tudor de Bujorani vend au second logothète Nicula une vigne.

74. *22 mars 1645 (7153).* Le *clucer* Petrea avec son épouse mettent en gage le village de Ciliani chez Evstratie, second trésorier.

75. ⟨*23 mars 1645 – avril 1654*⟩. Paisie, patriarche de Jérusalem, écrit aux hégoumènes de Valachie pour l'évidence des revenus des monastères.

76. *25 mars 1645 (7153).* Buica, fille du *sluger* Preda de Greci, vend à Evstratie, second trésorier son domaine de Cârlomani, district de Olt.

77. *27 mars 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme au *postelnic* Preda 3 serfs de son frère Radu, le prèvôt de Uieşti.

78. *28 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Banul de Buzău le village de Groşani avec les arrondissements Obidiţi, Căldăreşti et Mălăieşti, district de Buzău.

79. *28 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Căldăruşani le droit de prendre chaque annèe 300 morceaux de sel de la saline de Ghitioara.

80. *29 mars 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Căldăruşani le droit de douane sur l'étang du village de Ciorani, district de Ialomiţa et une terre à Ciorani.

81. *31 mars 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab ordonne aux percepteurs de ne plus prendre la récolte du monastère Argeş et du village de Flămânzeşti en tant qu'impôt des villages de Iaşi et de Prăvăleni.

82. ⟨*2 avril ante 1645 (7153)*⟩. Mănea Groşanul, fils de Crăciun Nuţu, se vend comme serf au monastère Tismana avec ses fils et sa terre.

83. *2 avril 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Tismana une terre à Groşani, district de Gorj.

84. *4 avril 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à l'hégoumène Neofit du monastère Menedicul de prendre 100 baquets de vin.

85. *5 avril 1645 (7153).* Le grand spathaire Diicul ordonne aux douaniers de ne plus garder le revenu du monastère Sfânta Troiţă de l'étang de Părăipani.

86. *6 avril 1645 (7153).* Le prêtre Vancea avec son frère s'associent avec le logothète Tudor sur la terre de Sâmbotin.

87. *6 avril 1645 (7153).* Le prêtre Vancea vend au logothète Tudor un ancien emplacement de village et un emplacement.

88. *7 avril 1645 (7153).* Stanciul de Mâstăneşti vend au logothète Tudor de Răteşti une vigne sur la colline du village de Mâstăneşti.

89. *9 avril 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab ordonne à Anghel de Floci de prendre de l'hégoumène du monastère Vaideei l'argent qu'il a prêtè à Meiotă en échange pour la terre de celui-ci de Sărăţeni.

www.dacoromanica.ro

90. ***9 avril 16(45) (71..), Târgoviște.*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Ţintea et à Grosea des terres à Scăieni.

91. ***10 avril 1645 (7153).*** La religieuse Dionisia, ***băneasa,*** fait don au monastère Duşco et au monastère Banul de 6 arpents de vigne.

92. ***10 avril 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab ordonne à plusieurs témoins de juger si Drăghia de Grozeşti, district de Mehedinți, est serf du monastère Tismana.

93. ***11 avril 1645 (7153).*** Liste de serfs de Ciliani et de Crăceşti district de Olt, vendus par le *clucer* Petrea et par son épouse au grand *postelnic* Constandin et au second trésorier Evstratie.

94. ***11 avril 1645 (7153).*** Le logothète Drăghici vend une partie de Smârciu à Manea et à d'autres.

95. ***12 avril 1645 (7153).*** Pătru avec son frère vendent au capitaine Danciul un domaine à Mărăcini, pour qu'il puisse payer l'impôt.

96. ***12 avril 1645 (7153).*** Le *postelnic* Stan de Micești avec sa femme vendent au logothète Stanciul et au logothète Oprea des domaines à: Budişteni, Dobroieştii de Jos et Crângureni.

97. ***12 avril 1645 (7153), Târgoviște.*** Le voïvode Matei Basarab confirme à l'évêché de Buzău un domaine à Verneşti, 171 toises.

98. ***12 avril 1645 (7153), Târgoviște.*** Le voïvode Matei Basarab ordonne à 12 boyards de délimiter les domaines du monastère Menedic: Fureşti, Clociți, Goicelul et Şăruleşti.

99. ***15 avril 1645 (7153).*** Dumitru de Urşani vend à l'intendant Nedelco de Râmeşti un emplacement à Sârbi.

100. ***15 avril 1645 (7153).*** Le prévôt Neagu et son épouse vendent à Stoica un domaine à Stănceşti.

101. ***15 avril 1645 (7153), Târgoviște.*** Lettre de confirmation de six boyards pour le domaine de Păiş et de son petit-fils, Udrişte.

102. ***15 avril 1645 (7153).*** Le second *clucer* Petru et son épouse vendent à Anca et au grand maréchal Constandin le village de Ciliani et l'ancien emplacement du village de Crăceşti, près de l'Olt.

103. ***16 avril 1645 (7153).*** Badiu vend à Mihai et a quelques autres sa part de terre de Potlogi.

104. ***16 avril 1645 (7153).*** L'intendant Neguţ de Ţâţa avec ses fils achètent à Marin un emplacement à Fiani.

105. ***16 avril 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Cozia deux serfs de Cărăreni à la suite d'un procès.

106. ***(Post 16 avril 1645 (7153)).*** Note concernant les toises de domaine vendues à l'Archevêché métropolitain par Teodor fils de l'intendant Neguţ de Ţâţa.

107. ***(16) avril (1645).*** Sora, Anca, Neacşa et Neaga, filles de Stanciul, vendent à Costin et à Voica un domaine à Crevedia.

108. ***(Post 16 avril 1645).*** Note concernant une jument baie prise par Mihai ainsi qu'une part de terre et de l'argent.

109. ***(Post 16 avril 1645).*** Note concernant un cheval et un bœuf pris par Michel.

110. ***(Post 16 avril 1645).*** Radu achète au prêtre Radu de Dudeşti un bœuf pour lequel il met en gage 4 coudées de drap chez le marchand Iorga.

111. ***17 avril 1645 (7153), Târgoviște.*** Le voïvode Matei Basarab confirme l'affranchissement du servage du village de Ruseneşti, district de Romanați.

112. ***18 avril 1645 (7153).*** Oprea de Cărăreni avoue être le serf du monastère Cozia.

113. ***18 avril 1645 (7153).*** Petru, fils de Drăghici de Sămara vend à Ivan Cortofleş le tier de son ancien emplacement dans la corde de Budeşti.

114. ***18 avril 1645 (7153), Târgoviște.*** Le grand trésorier Stroe fait don au monastère Cozia des domaines à Frăsinet, district de Romanați, et reçoit en échange des domaines à Floreni et à Grădiştea sur le Teleormănel.

www.dacoromanica.ro

115. *18 avril 1645 (7153), Târgoviște.* Ștefan, l'hégoumène du monastère Cozia, vend les domaines de Grădiștea et de Floreni sur le Teleormănel et achète une terre à Frăsinet, district de Romanați.

116. *18 avril 1645 (7153), Târgoviște.* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Câmpulung des domaines et des serfs à Morteni et à Uda, district de Vlașca.

117. *18 avril 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab ordonne aux *bănișori, armășei, schileri* et intendants de plaine d'exempter des impôts les villages de Corbii de Piatră, de Nucșoara et de Domnești, district de Muscel.

118. *18 avril 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme au spathaire Gheorghe, au spathaire Neagoe et au spathaire Moise deux serfs de Bădeni avec leurs terres, à la suite d'un procès.

119. *18 avril 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme au maréchal Jipa de Verneşti le droit de possession sur Măteşti, district de Buzău.

120. *20 avril 1645 (7153).* Ionașcu, fils de Albu de Pârscov, vend à Vladul 5 terres.

121. *20 avril 1645 (7153).* Mircan de Sămara vend à Ivan un emplacement dans la corde de Câinești.

122. *20 avril 1645 (7153), Târgoviște.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Muşa Ciurdăreasa et à son petit-fils le droit de possession sur le village de Seaca, district de Mehedinți, les serfs y compris.

123. *20 avril 1645 (7153), Târgoviște.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Utmeşe, fils de Stan Capugras et à d'autres de Hurezi, district de Vâlcea, un domaine.

124. *21 avril 1645 (7153).* Vasilie et Albul de Rătivoiești vendent au trésorier Şerban des vignes à Ștefănești.

125. *22 avril 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab confirme à Dumitraşcu Filipescul, ancien grand *stolnic,* des serfs à Măgureni.

126. *23 avril (1645), Bucureşti.* Le voïvode Matei Basarab confirme au prévôt Ivaşcu Cepariu le droit de possession sur les villages de Cepari, de Rudeni, de Bârseşti, de Tigreni, de Danul, de Surpați, district de Argeş.

127. *24 avril 1645 (7153), Târgoviște.* Le voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Pătru. à Dumitrașco et à Pădure une terre, des vignes et des serfs à Cepturile.

128. *25 avril 1645 (7153), Târgoviște.* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Ion et à son frère des terres à Cârstienești et à Corbușori, district de Muscel.

129. *27 avril 1645 (7153).* Cârstea de Răchițele vend à Tudor une terre à Groşi.

130. *27 avril 1645 (7153).* Six paysans libres délimitent la part de domaine de Isac *iuzbaşa* et de Ţarălungă.

131. *27 avril post 1645.* Sava de Mărăcineni s'affrérit avec Nicolae, fils de Hora de la ville de Buzău.

132. *28 avril 1645 (7153).* Le maréchal Balaci reçoit de l'échanson Negoiță une Tzigane.

133. *30 avril 1645 (7153).* Vasila, fille de Radu de Glupavi, et ses filles vendent au trésorier Gherghe leur domaine de Glupavi.

134. *1er mai 1645 (7153).* Le logothète Dima de Miiare donne en gage à l'échanson Pană de Căpreni 2 Tziganes.

135. *1er mai 1645 (7153).* Mordan de Scăieni et quelques autres vendent au grand écuyer Radu le mont Otaş.

136. *2 mai 1645 (7153), Târgoviște.* Le voïvode Matei Basarab confirme au *clucer* Iacov de Cernaia et à son épouse Voica, la moitié des deux villages de Degerați et de Desărați, district de Mehedinți.

137. *2 mai 1645 (7153), Târgoviște.* Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Stanciu et au logothète Oprea de Budișteni des domaines à: Budișteni, Dobroieștii de Jos, Crângureni.

www.dacoromanica.ro

138. ***2 mai 1645 (7153), Târgovişte.*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Stoica Mărgineanu et à ses frères un domaine à Conţeşti.

139. ***3 mai 1645 (7153).*** Duca et son cousin Lupu Sturzul vendent à Pătru et à son cousin, Radu Turturea, leur part du domaine de Brădet.

140. ***3 mai 1645 (7153).*** Micul vend à Cârstea une terre à Leoteşti.

141. ***3 mai 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Hamza un domaine à Ungurel, district de Gorj, à la suite d'un jugement.

142. ***4 mai 1645 (7153).*** Douze boyards jugent le procès entre le monastère Aninoasa d'un part et l'échanson Negoiţă et Dragul *izbaşa* d'autre part, concernant le village de Ţigăneşti.

143. ***5 mai 1645 (7153), Târgovişte.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au grand spathaire Diicul de Buiceşti des domaines et des serfs à Urşani et à Bârzoteni, district de Vâlcea.

144. ***5 mai 1645 (7153), Târgovişte.*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Radu, à Dumitru et à Stanciu de Şuici, district de Argeş une terre dans ce village.

145. ***8 mai 1645 (7153).*** Sora, fille de Stoica, vend au *ceauş* Duca sa part de terre.

146. ***8 mai 1645 (7153).*** Vasile et Albul de Rătevoieşti vendent au grand trésorier Stroe et au trésorier Şerban la vigne de Ştefăneşti.

147. ***8 mai 1645 (7153), Târgovişte.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au grand logothète Radu un serf avec ses fils qui s'est enfui de Tâncăbeşti.

147 bis. ***8 mai 1645 (7153).*** Le voïvode Mathieu Basarab confirme l'affranchissement du servage de Stan de Craişani et de son frère Lupul.

148. ***10 mai 1645 (7153).*** Dumitru, petit-fils de Matei de Olăneşti. vend au logothète Tudor des parts de terre.

149. ***10 mai 1645 (7153).*** L'ancien grand *clucer* Socol et Dumitraşcu Filipescu jugent le procès entre le logothète Necula, l'échanson Chisar et l'échanson Constandin concernant le domaine de Mihăieşti.

150. ***11 mai 1645 (7153).*** Six boyards partagent la terre de Dapca de Grozeşti entre Costea de Cucul et Păiş de Crângu avec les siens.

151. ***11 mai 1645 (7153).*** Le *stolnic* Dumitru et son fils, le *postelnic* Stanciu, donnent un inscrit au trésorier Bunea concernant des Tziganes.

152. ***12 mai 1645 (7153).*** Le grand *vornic* Dragomir nomme deux paysans libres pour confirmer que Lăudat de Beleţi a payé sa part de tribut.

153. ***12 mai 1645 (7153), Târgovişte.*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Socol, ancien grand *clucer*, une terre à Lazuri, district de Dâmboviţa.

154. ***12 (mai–août) 1645 (7153).*** Le grand trésorier Stroe fait don à son fils Evstratie, second trésorier, de vignes sur la colline Ştefăneşti à Piteşti.

155. ***(Post 12 mai 1645 – ante 14 mars 1646).*** Lăudat de Beleţi et son petit-fils, Simion, confirment au *postelnic* Radu de Beleţi qu'ils ont été traduits en justice à cause d'un gué à moulin.

156. ***13 mai 1645 (7153).*** Theofil, le métropolite de Valachie, ordonne à plusieurs boyards et paysans libres de juger le procès entre Vucomir *iuzbaşa* de Bucşăneşti et le maréchal Condilă au sujet d'une bergerie.

157. ***15 mai 1645 (7153).*** Douze paysans libres témoignent que Stroe Buzescul possède une terre à Stoiasca.

158. ***15 mai 1645 (7153), Popeşti.*** Le voïvode Matei Basarab nomme douze boyards pour qu'ils délimitent la terre de Anca du village de Ibăneşti.

159. ***(16) mai 1645 (7153).*** Le capitaine Cârstea de Ciocăneşti vend au spathaire Mihalache une terre à Ciocăneşti.

160. ***16 (mai) 1645 (7153).*** Călin, frère du capitaine Cârstea, vend au spathaire Mihalache 25 toises de terre à Ciocăneşti.

161. ***16 mai 1645 (7153).*** Toma, fils de Ştefan de Drăgoteşti, vend au capitaine Buliga un emplacement à Simileşti.

www.dacoromanica.ro

162. ***17 mai 1645 (7153).*** Bana, fille de Stan, vend à l'écuyer Apostolache un domaine à Lindiceşti.

163. ***17 mai 1645 (7153).*** Cârstea, fils de Mihleanciu, vend au grand *vornic* Dragomir une vigne au village de Ostra.

164. ***18 mai 1645 (7153), Podul Piteştilor.*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Opriş une terre à Sămara, district de Argeş, à la suite d'un procès.

165. ***18 mai 1645 (7153), Podul Piteştilor.*** Le voïvode Matei Basarab nomme douze boyards pour qu'ils délimitent les terres des monastères: Câmpulung, Sf. Troiţă, Argeş, Vieroşi, Mihai-Vodă et de quelques boyards du village de Izvorani.

166. ***18 mai (1645).*** Giurgea, fils de Giurgea (de Ciorăşti) et sa mère, Stanca, rendent témoignage que son père a doté Cherana de 4 arpents de vigne.

167. ***19 mai 1645 (7153).*** Douze boyards jugent le procès entre les fils du *postelnic* Ivan de Rumceni et Baico, au sujet du domaine de Gheorghe Grosul.

168. ***22 mai 1645 (7153).*** Muşat de Hulubeşti, beau-fils de Şirba de Obinţeşti, vend au logothète Stanciu un domaine à Budişteni.

169. ***24 mai 1645 (7153), Le manoir du monastère Babele.*** La princesse Elina fait don au monastère Nucet du domaine de Dulceni avec des serfs, district de Teleorman, et reçoit en échange un domaine avec des serfs à Pietrele, district de Vlaşca.

170. ***25 mai 1645 (7153).*** Dragosina et ses filles vendent à l'intendant Coadă de Făcăieni leur part de terre.

171. ***25 mai 1645 (7153).*** Drăgoi avec son frère Ion et Matei se mettent d'accord pour vendre au *cămăraş* Anton leur domaine de Groşani, à la suite d'un procès.

172. ***25 mai 1645 (7153).*** Témoignage attestant que Ştefan gagne le procès avec Stoica Zărnescu concernant un domaine de Vâlcele.

173. ***26 mai 1645 (7153).*** Crăciun se met d'accord avec son frère Mircea de prendre ensemble en possession le domaine de Băleni, héritage de leur mère.

174. ***27 mai 1645 (7153).*** Stoica de Boteni avec ses frères vendent à Serbu le mont Boteanu de Rucăr.

175. ***28 mai 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab ordonne à Stanciu, second portier, de choisir la part de domaine de Albeşti du monastère Bradul.

176. ***29 mai 1645 (7153).*** Le capitaine Ghidu et son épouse, Stanca, vendent à l'échanson Negoiţă des Tziganes.

177. ***29 mai 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Popescu *iuzbaşa* des terres à Albeşti sur le Călmăţui.

178. ***30 mai 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Glavaciog le village de Cernăteşti, district de Sac, avec la dîme due au prince sur le vin, la dîme due aux boyards sur le vin, le revenu et le présent habituel.

179. ***30 mai 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au moine Vavila et à d'autres un domaine à Slătioara, district de Vâlcea.

180. ***31 mai 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab ordonne à douze boyards de délimiter de nouveau la terre de Ibăneşti de Anca clucereasa.

181. ***Juin 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Bălaci, fils de Vâlcan de Nădanova, district de Mehedinţi, le domaine de son père du village de Dălanţi.

182. ***Juin 1645 (7153).*** Paisie, patriarche de Jérusalem, confirme la donation faite par l'écuyer Radu au monastère Bradu à sa mort.

183. ***1er juin 1645 (7153).*** Douze boyards font l'énquête et jugent le procès entre le maréchal Cânda et les habitants de la ville de Ploieşti concernant une terre de Izvorani et une roue de moulin.

184. ***1er juin 1645 (7153).*** Stanciu Măzgoci achète au prêtre Cârstea de Dătcoi des arpents de jachère avec un emplacement d'habitation.

www.dacoromanica.ro

185. ***1er juin 1645 (7153).*** Le marèchal Udrea vend au marèchal Vădislav une terre à Fântâna, district de Mehedinți, avec un serf.

186. ***3 juin 1645 (7153).*** Douze boyards dèlimitent la terre du monastère Bradu de Albești, district de Buzău.

187. ***4 juin 1645 (7153).*** Le marèchal Dima et son èpouse, Boloșina, se dèclarent hèritiers l'un de l'autre en cas de dècès.

188. ***4 juin 1645 (7153).*** Le moine Ioan Bârsescul avec son fils et avec ses petits-fils vendent à Ilinca, la femme du *ban* Radul Buzescul, le village de Doba de Sus, district de Vâlcea, avec les serfs.

189. ***6 juin 1645 (7153).*** Le spathaire Gavril avec son épouse donnent leur part de dot de Tâmburești, avec un serf, au logothète Radu Dudescul et reçoivent en échange sa part de Bonțești.

190. ***8 juin 1645 (7153).*** Grecu de Băşeni choisit les parts de terre de Cândești, district de Buzău, du marchand Pană et de Toader.

191. ***8 juin 1645 (7153).*** Radu Fluieraşul et Marco Gorgotescul achètent à Stan de Țâța une partie de domaine.

192. ***11 juin 1645 (7153).*** Le grand *vornic* Dragomir charge le logothète Tudor de verser au spathaire Grăjdan l'argent dû pour un serf.

193. ***11 juin 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab ècrit à l'èvêque de Buzău, Ştefan, en lui ordonnant de juger le procès entre la religieuse Marta et ses fils concernant un domaine de Pătârlagele, district de Sac.

194. ***13 juin 1645 (7153).*** Călina vend un domaine de Scăieni au prêtre Dragomir de Târgşor.

195. ***13 juin 1645 (7153).*** Stan, fils de Radu Petelec de Cârlomănești district de Buzău, vend à Radu Țăpotei et à ses fils sa terre.

196. ***13 juin 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Sava une terre à Ciumernic, district de Ilfov, à la suite d'un procès.

197. ***15 juin 1645 (7153).*** Neaga de Dărmănești avec ses fils vendent au *postelnic* Duminecă un domaine à Petrești.

198. ***15 juin 1645 (7153).*** Oprea le vieux de Bălțați et quelques autres rendent tèmoignage dans le procès entre le *pârcălab* Vlad et le logothète Stoica Titeanul.

199. ***16 juin 1645 (7153).*** Manea vend à Anca *clucereasa* et à ses fils une terre à Ibănești, district de Olt.

200. ***16 juin 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Lepădat, fils du *ban* Stanciu de Albești, district de Ialomița, des domaines et les Tziganes de son grand père, le logothète Fuga.

201. ***17 juin 1645 (7153).*** Partenie, l'hègoumène du monastère Sf. Ecaterina, a convenu avec le monastère Mihai-Vodă d'avoir droit de possession sur les villages de Popești et de Bănciulești, à la suite d'un procès.

202. ***17 juin 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme quelle tranche de tribut doit verser Dragomir de Răduceşti, district de Râmnicu-Sărat.

203. ***17 juin 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Mihai et à sa femme des terres à Dobroslăveni, district de Romanați, à Grămătici, une vigne et une maison à Târgoviște.

204. ***27 juin 1645 (7153).*** Cârstian Golescu de Otişani vend au logothète Nicula de Sărăcinești le village Grecşorii de Tărâi avec des serfs.

205. ***27 juin 1645 (7153).*** Toader Placse, Gavril Boldescul et Ştefan Boldescul donnent à l'èchanson Negoiță deux Tziganes et reçoivent en èchange un cheval.

206. ***1er juillet 1645 (7153).*** La dame Ivana fait don au monastère Brâncoveni de son domaine de Studina.

www.dacoromanica.ro

207. *1er juillet 1645 (7153).* Răducul avec ses fils vendent au capitaine Costandin Gălăţeanul une corde de terre à Budeşti.

208. *2 juillet 1645 (7153).* Ivana fait don au monastère Brâncoveni d'un Tzigane.

209. *2 juillet 1645 (7153), Bucarest.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Gheorghe, capitaine de mercenaires Hongrois, le village de Stăneşti et une maison à Bucarest.

210. *3 juillet 1645 (7153).* Le village de Cucuteni vendent à l'intendant Tănase le domaine de Dan qui s'est enfui du village sans payer sa dîme.

211. *10 juillet 1645 (7153).* Le voïvode Matei Basarab écrit au *clucer* Barbu de Fratoştiţa et au *postelnic* Drăghici de Poiana au sujet du procès de Drăghici, fils de Preda de Brăneşti, avec le logothète Fisenţa.

212. *12 juillet 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au second trésorier Evstratie des maisons à Bucarest, achetées au maréchal Dumitraşco.

213. *13 juillet 1645 (7153).* Alexe vend à l'échanson Negoiţă, au spathaire Gherghe et au spathaire Moise une terre à Cândeşti.

214. *16 juillet 1645 (7153).* Mihnea avec ses fils vendent à Ghinea de Câmpulung le verger de Iedera et un autre à Gura Petrişului.

215. *16 juillet 1645 (7153), Bucarest.* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Mihai Vodă la moitié du village de Popeşti-Bănciuleşti, district de Ilfov, avec des serfs et des guès à moulin.

216. *17 juillet 1645 (7153).* Acte du juge Iane ensemble avec douze échevins concernant le choix d'un emplacement de maison avec des magasins à Bucarest.

217. *19 juillet 1645 (7153).* Quatre boyards jugent le procès entre le monastère Menedic et le monastère Malamoc concernant des moulins sur le Buzău.

218. *20 juillet 1645 (7153).* La dame Buica de Greci avec ses fils vendent à Pătraşco et à Giura de Morunglavi un enfant Tzigane.

219. *20 juille 1645 (7153).* Necula Plăviţoiul vend au spathaire Pârvu de Vlădeşti 4 arpents de vigne à Coasta Câmpului, district de Muscel.

220. *22 juillet 1645 (7153), Bucarest.* Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Vaideei une terre à Sărăţeni, district d'Ialomiţa, à la suite d'un procès.

221. *23 juillet 1645 (7153).* Stanciul Iepurescul vend au grand capitaine Buliga sa part du domaine de Periş.

222. *23 juillet 1645 (7153).* Dragna et quelques autres vendent au grand spathaire Diicul de Buiceşti un domaine à Gropşani, district de Romanaţi.

223. *25 juillet 1645 (7153).* Gavril et Ştefan, fils de l'écuyer Nicoară et Teodor Placse, vendent à l'échanson Negoiţă des Tziganes.

224. *25 juillet 1645 (7153).* Le maréchal Stroe vend à l'écuyer Laţco des domaines à Văgiuleşti et à Menţi avec des serfs.

225. *28 juillet 1645 (7153), Bucarest.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Nan et à son fils, Manea, à Lupul et à Vlad Răul des domaines à Poiana, district de Sac.

226. *Août 1645 (7153).* Paţa vend au *vornic* Borcea une terre à Stroieşti, district de Argeş.

227. *2 août 1645 (7153), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à l'échanson Negoiţă une terre à Găujani, district de Râmnic.

228. *3 août 1645 (7153).* Six boyards ensemble avec l'évêque de Buzău, Ştefan, choisissent la part de domaine de Vlad Colţeanu de Albeşti, district de Buzău.

229. *3 août 1645 (7153).* Le trésorier Gheorghe vend à l'écuyer Apostolache un Tzigane.

230. *4 août 1645 (7153).* Le *postelnic* Drosul de Braloşteţi vend au trésorier Gherghe un enfant Tzigane.

231. *7 août 1645 (7153), Bucarest.* Le prêtre Şerban de Drăgoieşti, district de Ilfov, avec ses fils se rachètent du servage du monastère Snagov en donnant en échange deux Tziganes.

www.dacoromanica.ro

232. ***7 août 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Isac *iuzbaşa* et à Micu un domaine à Scurteşti à la suite d'un procès.

233. ***8 août 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme au second portier Costandin de Cornăţel des terres à Cureşti, district de Ilfov.

234. ***9 août 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Vaideei un serf avec ses fils.

235. ***10 août 1645 (7153).*** Le capitaine Pătru vend à l'écuyer Negoiţă un domaine à Cartojani, district de Vlaşca.

236. ***11 août 1645 (7153).*** Le *postelnic* Stanciul de Dâlga avec ses fils font un emprunt au capitaine Lepădat de Bucarest.

237. ***12 août 1645 (7153).*** L'écuyer Udrea vend au voïvode Matei Basarab le village de Tegeani, district de Ilfov, avec des serfs.

238. ***13 août 1645 (7153).*** Le pannetier Mitrea envoie 6 hommes pour qu'ils jugent le procès entre les monastères Sf. Troiţă et Plumbuita d'une part et Nicula et ses frères d'autre part, concernant la terre de Ambeşti, district de Ilfov.

239. ***13 août 1645 (7153).*** Le trésorier Şerban cède au monastère Sf. Troiţă une part du domaine Găunoşi, district de Ilfov.

240. ***13 août 164(5) (715(3)).*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Radu Vodă le village Găunoşi, district de Ilfov, avec des serfs.

241. ***15 août 1645 (7153).*** L'écuyer Dumitraşco vend à Parasco sa part de terre de Leurdeni, district de Muscel.

242. ***15 août 1645 (7153).*** Lupul et Rădivoie avec ses fils se vendent comme serfs au voïvode Matei Basarab avec leurs parts de domaine de Gârleni, district de Ilfov.

243. ***16 août 1645 (7153).*** La dame Muşa avec ses fils vendent à Necula Ghiormescu la moitié du village de Vieneasca, district de Prahova.

244. ***18 août 1645 (7153).*** Isar, fils de Dan Totescul de Câmpulung, vend à Nedelea, la *comisoaia* un arpent de vigne.

245. ***18 août 1645 (7153).*** Vlaicul Berişcăi de Câmpulung vend à Nedelea, la *comisoaia,* une vigne sur la colline Ştefăneşti.

246. ***18 août 1645 (7153).*** Voico de Bucarest se vend comme serf à Matei Basarab pour 10 pièces d'or.

247. ***20 août 1645 (7153).*** Roman, Mihai et Albul de Sengureni vendent au trésorier Bunea un domaine à Poenari, district de Vlaşca.

248. ***20 août 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Plumbuita le village de Ambeşti, district de Ilfov et la terre de Siliştea.

249. ***20 août 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Sf. Troiţă, le village de Lupeşti, district de Ilfov, avec des serfs, à la suite d'un procès.

250. ***21 août 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab autorise le monastère Câmpulung de prélever la dîme sur les villages de Bloturi et de Gurguiţi, district de Muscel.

251. ***21 août 1645 (7153).*** Le voïvode Matei Basarab confirme au grand écuyer Radul un domaine à Albeşti à la suite d'un procès.

252. ***22 août 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au grand trésorier Bunea un domaine à Grădiştea à la suite d'un procès.

253. ***22 août 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Sf. Troiţă la moitié du village de Hodozeni, district de Ilfov, des moulins et des Tziganes à la suite d'un procès.

254. ***23 août 1645 (7153), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme les villages de Focşănei et de Boziiani aux paysans libres qui les habitent, à la suite d'un procès.

255. ***25 août 1645 (7153).*** Le prêtre Ioan de Mlăjet avec ses frères vendent à l'écuyer Apostolache une vigne sur la colline Jugureni.

www.dacoromanica.ro

256. *25 août 1645 (7153).* La dame Neaga et son fils, Ianu, vendent à l'écuyer Apostolache la Tzigane Muşa, avec une fille.

257. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Le *stolnicel* Baldovin de Drăgoieşti vend au capitaine Tanasie une terre à Drăgoieşti et à Aniişani, district de Dâmboviţa.

258. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Bodea et Radu vendent à Voicişăl de Dăiani une terre à Vârful Bobului.

259. *⟨1er septembre 1645 – 3 août 1646⟩, 7154.* Le prévôt Boia vend au grand logothète Radu de Cocorăşti une terre et une cave à Tătărăi, district de Mehedinţi.

260. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Le maréchal Cioană de Târnava fait échange d'un Tzigane avec l'hégoumène Pahomie du monastère Sadova.

261. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Cornea, fils de Stan, vend au grand logothète Radu une terre à Tătărăi, district de Mehedinţi.

262. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Cârstea de Fieni avec ses frères vendent à Stoica leur part d'eau de Cernica.

263. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Dragomir avec ses fils et Stanciu avec son frère vendent au grand logothète Radu des terres dans le district de Mehedinţi.

264. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Lupul Căzan et son fils Mărin, vendent à Stanciul Ciuplei un domaine à Creţeşti, district de Gorj.

265. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Partenie évêque et hégoumène du monastère Mărgineni fait échange de Tziganes avec le monastère Nucet.

266. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Le maréchal Pătru donne à son frère Lupul 9 toises de terre ⟨à Cepturile⟩.

267. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Răcnea met en gage un emplacement avec des arbres fruitiers chez son petit-fils Coman, pour une dette.

268. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Răcnea laisse en gage à son petit fils Coman un emplacement avec des arbres fruitiers et avec des cellules «au-delà de Goronit», en tant que prix du bœuf qu'il lui a acheté.

269. *⟨1er septembre – 31 août 1646⟩, 7154.* Acte de Samfira concernant un emplacement de Cerbureni qui lui a été vendu près d'un emplacement de Ilie.

270. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Stanciu de Mâstăneşti vend à l'écuyer Apostolache une terre à Mâstăneşti, district de Sac.

271. *⟨1er septembre – 31 août 1646⟩, 7154.* Le maréchal Vasile avec son épouse, Marica, et leurs fils, Vasilie et Bunea, vendent à leur parrain, le trésorier Bunea, un Tzigane.

272. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Vlad, fils de Dumitra, vend au grand logothète Radu un domaine, un ancien emplacement et des vergers avec des fruits dans le district de Mehedinţi.

273. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Vlaicu avec sa femme, Voica, léguent leur part de domaine à leur fils Albul.

274. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Acte de donation de Matei Basarab en bénéfice du monastère Trebinje par lequel il lui fait don d'un revenu annuel de 1800 aspres.

275. *⟨1er septembre 1645 – 31 août 1646⟩, 7154.* Le voïvode Matei Basarab ordonne à Vlad, capitaine de mercenaires *(livenţi)*, de ne plus importuner les domaines des serviteurs princiers de Bereşti, district de Olt, et de ne prendre que ceux qui sont déserts.

276. *4 septembre 1645 (7154).* Stoica et Dragul vendent à l'écuyer Apostolache et à son épouse, Voichiţa, une terre à Lindiceşti, district de Ialomiţa.

277. *4 septembre 1645 (7154), Bucarest.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Tudor, Vlad et Stroe deux serfs avec leurs terres à Rădăcineşti, district de Argeş, à la suite d'un procès.

278. *5 septembre ⟨environ 1645⟩.* Preda de Clăşneştea et ses fils vendent au *pârcălab* Nicola de Glogova leur part de domaine de Iermoneşti, district de Mehedinţi.

www.dacoromanica.ro

279. *(Environ 5 septembre 1645)*. Stan Docă de Clăşneştea vend au *pârcălab* Nicola de Glogova un domaine à Iermonești, district de Mehedinți.

280. *5 septembre 1645 (7154)*. Acte de Pătru Boji pour 10 toises de domaine de Cioroiașu du monastère Târnovița.

281. *7 septembre 1645 (7154)*. Le voïvode Matei Basarab ordonne anx serfs de Dumitraşcu des villages de Cepari, de Ticveni etc. de se soumettre à la volonté du trésorier Bunea.

282. *8 septembre 1645 (7154)*. Cârstea de Drăniț fait don d'un domaine à la patriarchie d'Alexandria.

283. *9 septembre 1645 (7154)*. Mihnea avec son fils, Iano, vendent à Paraschiva un domaine à Surdești, district de Ialomița, et en plus lui font don d'une autre part à sa noce.

284. *14 septembre 1645 (7154)*. La dame Maria et sa mère, Nastasia, vendent à Pătru et au *postelnic* Hranite un domaine à Căşcioare, district de Ialomița.

285. *14 septembre 1645 (7154)*. Vasilie, Danciul, Danciul et Dan rendent témoignage que le diacre Idu et ses frères possèdent le tiers de la terre de Voinicești à Hurezi, district de Vâlcea.

286. *20 septembre 1645 (7154)*. Stroe de Mireni avec son fils se vendent en servage à Pavlache, ancien grand *ban*, avec leurs terres.

287. *(septembre – 20 décembre) 1645 (7154)*. Le voïvode Matei Basarab confirme au patriarcat d'Alexandria des terres à Ciulnița de Jos et à Seaca, district de Ialomița.

288. *25 septembrie 1645 (7154)*. Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Glavaciog la dîme due au prince sur le vin des vignes de Cernătești avec les présents et le revenu.

289. *26 septembre 1645 (7154)*. Vladul de Căzănești, district de Mehedinți, se vend comme serf au *pârcălab* Necula pour 12 pièces d'or.

290. *28 septembre 1645 (7154)*. Arbănaş Berescu vend à l'écuyer Apostolache un domaine à Glodeni, district de Sac.

291. *28 septembre 1645 (7154)*. Les paysans libres de Cotişani donnent à Pârvul, second *postelnic*, leur part de domaine, pour avoir payé leur impôt de «taler» sur la période pendant laquelle ils s'étaient enfuis.

292. *1er octobre 1645 (7154)*. Ioanichie, le patriarche d'Alexandria confirme au monastère Nucet des Tziganes et des domaines dont le logothète Vladislav lui en a fait don.

293. *2 octobre 1645 (7154)*. Six boyards qui ont délimité la terre du *sluger* Necula de Cârsticea de Jos confirme et choisissent la part de ce dernier par rapport à ceux avec lesquels il est affrèri.

294. *4 octobre 1645 (7154)*. Stancea, fille de Şerban, vend à l'intendant Stanciul de Băşeneşti un domaine à Moceşti, district de Sac.

295. *5 octobre 1645 (7154)*. Ilie, fils du prêtre Costandin, vend au monastère Argeş un emplacement à Cerbureni, district de Argeş.

296. *5 octobre 1645 (7154)*. Vasile et son fils se vendent comme serfs au logothète Radu pour deux juments et un cheval.

297. *5 octobre 1645 (7154)*. Acte de délimitation de 12 boyards arpenteurs, concernant les signes séparateurs et le droit de possession sur le domaine Trestinicul, district de Mehedinți.

298. *7 octobre 1645 (7154), Târgoviște*. Le *stolnic* Dumitru de Vârâți avec son fils vendent à l'échanson Vlad Rudeanul leur part et leur serfs de Stoienești, district de Romanați.

299. *7 octobre 1645 (7154)*. Stan Putcavel s'affrèrit avec Dragomir sur une terre à Mâstăneşti, mais le joupan Apostolache en étant plus justifié la rachète lui rendent l'argent.

300. *7 octobre 1645 (7154), Târgoviște*. Le *postelnic* Stănciucul, fils du *stolnic* Dumitru de Vârâți, vend à l'échanson Vlad Rudeanul sa part et ses serfs de Stoienești, district de Romanați.

301. *7 octobre 1645 (7154)*. Ştefu et son frère, Chiro de Schei, district de Sac et leur tante, Stana Ciobotăreasa, vendent au *stolnic* Tudor une vigne et des parts de terre à Măneasca, district de Sac.

www.dacoromanica.ro

302. ***8 octobre 1645 (7154).*** Stan de Gropşani avec ses fils se vendent comme serfs au grand spathaire Diicul de Buiceşti.

303. ***9 octobre 1645 (7154).*** L'échanson Stoica de Dragomireşti, district de Ilfov, rend témoignage que le maréchal Constandin, le *serdar,* achète des vignes sur la colline Loloieşti, en rachetant ensuite sa dîme sur le vin.

304. ***9 octobre 1645 (7154), Bucarest.*** Les villageois de Tătarul, district de Ilfov, se portent garants l'un pour l'autre devant le logothète Radu Dudescul, concernant le fait qu'ils payeront les impôts et ne s'enfuiront point.

305. ***12 octobre 1645 (7154).*** Bratu, fils de Negulici de Cândeşti, vend à l'échanson Negoiţă, au spathaire Gherghe et au spathaire Moisi des terres de la part de Procicani.

306. ***12 octobre 1645 (7154).*** Le grand *vornic* Dragomir nomme deux paysans libres pour juger le conflit entre Stoian et Boica au sujet d'un domaine de Scăieni, district de Prahova.

307. ***12 octobre 1645 (7154).*** Nedelco et quelques autres vendent à l'échanson Negoiţă, au spathaire Gherghe et au spathaire Moisi deux roues de moulin.

308. ***12 octobre 1645 (7154).*** Ivana et Stanca avec leur mère vendent à l'écuyer Apostolache un domaine à Mâstăneşti, district de Sac.

309. ***14 octobre 1645 (7154).*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Cozia deux serfs à Studeniţa, à la suite d'un procès.

310. ***20 octobre 1645 (7154).*** Onofrei et Zaharia avec leurs femmes vendent au capitaine Costandin Gălăţeanul un domaine à Slămara, district de Argeş.

311. ***22 octobre 1645 (7154).*** Le *pârcălab* Radu de Scăieni avec son épouse vendent à Marin *iuzbaşa* et à son épouse la moitié d'un arpent de vigne.

312. ***23 octobre 1645 (7154).*** Stan de Prisacă vend à l'écuyer Apostolache un arpent et une vigne.

313. ***23 octobre 1645 (7154).*** Stoica, le fils de Răsin, vend à l'écuyer Apostolache une vigne.

314. ***24 octobre 1645 (7154).*** Deux boyards, Mihai de Slănic et Stanciul le boucher de Scăieni, délimitent et confirment à Stoian *roşul* le domaine pour lequel il a été réclamé par Radu Brădi et ses fils.

315. ***24 octobre 1645 (7154).*** La *comisoaia* Nedelea lègue à sa nièce, la *postelniceasa* Elina, la moitié de ses terres de Ştefăneşti, la dîme sur le vin et une vigne.

316. ***25 octobre 1645 (7154), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab ordonne au paysans libres du domaine de Cândeşti de Nedelco et de Neagu de s'engager sur le domaine de Muşat de Cândeşti, district de Buzău.

317. ***26 octobre 1645 (7154).*** Oprea Ciocârlă et Vlad, avec leurs fils, vendent au capitaine Costandin Gălăţeanu une terre à Piscul Zlatei, district de Argeş.

318. ***27 octobre 1645 (7154).*** Le voïvode Matei Basarab confirme au monastère Bistriţa la douane sur le poisson de l'étang du village Potelul.

319. ***27 octobre 1645 (7154), Bucarest.*** Le voïvode Matei Basarab confirme aux monastères Cozia et Cotmeana le village de Călugăreni sur le Neajlov, à la suite d'un procès.

320. ***28 octobre 1645 (7154).*** Văsiiu de Poienărei vend au logothète Ion un emplacement pour 80 *bani.*

321. ***28 octobre 1645 (7154).*** Le voïvode Matei Basarab ordonne aux préléveurs de la dîme sur le vin du district de Vâlcea d'exempter le village Călimăneşti, la colonie franche du monastère Cozia.

322. ***2 novembre 1645 (7154).*** Antonie de Răteşti fait échange de Tziganes avec Chera et ses fils de Aninoasa.

323. ***2 novembre 1645 (7154), Bucarest.*** Ioanichie, patriarche d'Alexandria, ordonne sous menace de l'anathème au Grec Alexe de Izvorani de rendre au monastère les maisons qu'il lui a abusivement confisquées.

www.dacoromanica.ro

324. *5 novembre 1645 (7154).* Marin, frère de Călin de Stănceşti, vend une vigne et une terre à Ieremia de Pârliţi, district de Buzău.

325. *10 novembre 1645 (7154).* Udrea de Găieşti met en gage chez le grand trésorier Stroe une terre à Ştefăneşti, pour une dette.

326. *10 novembre 1645 (7154).* Udrea de Găieşti vend au grand trésorier Stroe une vigne à Ştefăneşti, district de Argeş.

327. *11 novembre 1645 (7154), Craiova.* Stanciu et Dumitru de Baia de Fier affranchissent du servage Oprea et Ivan, les fils de Ion, pour 20 pièces d'or.

328. *12 novembre 1645 (7154), Târgovişte.* Les villageois de Băbuieşti, district de Argeş, se vendent comme serfs avec leurs terres au voïvode Matei Basarab.

329. *13 novembre 1645 (7154).* Calotă vend au logothète Danciul de Pârâiani sa part de domaine de Polovragi avec des serfs.

330. *15 novembre 1645 (7154).* Le prêtre Sima de Câmpulung vend au grand maréchal Costandin une vigne sur la colline Ştefăneşti, district de Argeş.

331. *15 novembre 1645 (7154).* Le prêtre Sima de Câmpulung vend au grand maréchal Costandin deux arpents de vigne sur la colline Ştefăneşti, district de Argeş.

332. *18 novembre 1645 (7154).* Gheorghe, le fils de Serboteiu, fait échange d'emplacement avec le diacre Stanciu.

333. *18 novembre 1645 (7154), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab ordonne à 12 boyards de confirmer si Stroe *roşu* a vendu sa terre ou s'il l'a mise en gage.

334. *18 novembre 1645 (7154).* Acte de voïvode Matei Basarab qui confirme à l'écuyer Negoiţă le domaine de Cartojani et quelques autres.

335. *19 novembre 1645 (7154).* Le capitaine Colţea avec son épouse vendent au grand capitaine Buliga le domaine de Trestinicul avec des serfs.

336. *20 novembre 1645 (7154).* Six boyards confirment que le *stolnic* Bărcan a acheté la moitié de terre de Drăgoieşti, district de Ilfov.

337. *20 novembre 1645 (7154).* Oprina avec son époux, Cazan, vendent à l'écuyer Apostolache et à son épouse, Voichiţa, une terre à Lindiceşti, district de Ialomiţa.

338. *20 novembre 1645 (7154).* Vlada, Zoica et Neagoe vendent à Apostolache deux arpents de vigne sur la colline Mâstâneşti district de Sac.

339. *24 novembre 1645 (7154).* Le voïvode Matei Basarab confirme à Maria, l'épouse de Dima, second trésorier, le village de Grozăveşti, district de Ilfov.

340. *27 novembre 1645 (7154).* Ianolie de Verneşti vend au grand écuyer Radu une terre à Grindu sur la part de Serbeşti.

341. *28 novembre 1645 (7154).* Le maréchal Pătraşco de Bucşani admet le rachat du servage de deux frères avec quatre fils et avec des parts de domaine à Dumbrăviţa, district de Ialomiţa.

342. *28 novembre 1645 (7154).* Le voïvode Matei Basarab confirme au spathaire Pârvul de Vlădeşti, district de Muscel, la Tzigane Anca Priboaia avec ses filles.

343. *30 novembre 1645 (7154), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme au second trésorier Evstratie et à son épouse Elina, les villages Lazul, Somorul, Slătioara et Vlădaia, district de Mehedinţi, et les terres de Întorsura et de Cârlomanul, district de Olt.

344. *30 novembre 1645 (7154).* Le voïvode Matei Basarab ordonne à un serviteur de prendre un serf de l'échanson Preda et de l'emmener au monastère princier ⟨Dintrunlemn⟩.

345. *6 décembre 1645 (7154).* Vâlcan, fils de Bria de Golani, vend au trésorier Gherghe le domaine de Glupavi, district de Vlaşca.

346. *10 décembre 1645 (7154).* Vladul Norocea et ses fils vendent au capitaine Costandin Gălăţeanul une vigne et plusieurs cordes des terres de Măneşti et de Budeşti.

347. *10 décembre 1645 (7154), Târgovişte.* Le voïvode Matei Basarab confirme à Pano Pepano de Târgşor un serf, un Tzigane et plusieurs emplacements de maison à Bucarest.

www.dacoromanica.ro

348. ***11 décembre 1645 (7154).*** Mitrofan, l'hégoumène du monastère Căşcioare, rend témoignage que le spathaire Preda, fils du *ban* Teodosie, a reçu du maréchal Manea 300 pièces d'or pour le village de Roşul, district de Ilfov.

349. ***13 décembre 1645 (7154).*** Le voïvode Matei Basarab autorise Ursu de Pietrari à vendre sa part de domaine à Dragotă, de Ghimpaţi, pour le dédommager de l'impôt qu'il a payé à sa place.

350. ***13 décembre 1645 (7154).*** Le voïvode Matei Basarab confirme à l'Église métropolitaine les villages de Ghimpaţi et de Boanga, district de Dâmboviţa.

351. ***15 décembre 1645 (7154).*** Le prêtre Arsenie vend à Vlaicul de Conţeşti la moitié de *lot* à Izvorani, district de Muscel.

352. ***15 décembre 1645 (7154), Târgovişte.*** Le voïvode Matei Basarab confirme au logothète Oancea un enfant Tzigane reçu en dot de la part de la dame Maria.

353. ***17 décembre 1645 (7154).*** Les frères Constandin, Dragomir et Pătru de Schei, district de Argeş, avec leur familles se vendent comme serfs au grand spathaire Diicul.

354. ***18 décembre 1645 (7154).*** Le voïvode Matei Basarab confirme à Iordache, fils de Trufanda, des serfs de Romanaţi.

355. ***20 décembre 1645 (7154).*** Le pannetier Ivan lègue à sa fille Alexandra, sa part de Coţăiani avec des serfs, des Tziganes, du bétail, des outils et des bijoux.

356. ***21 décembre 1645 (7154).*** Năvrap et Berivoe vendent au marchand Avram une part de leur terre.

357. ***22 décembre 1645 (7154), Târgovişte.*** Matei Basarab confirme au capitaine Buliga la terre de Trestenicul, district de Mehedinţi avec des serfs.

358. ***30 décembre 1645 (7154).*** Stana de Mătăseşti et son fils et quelques autres affranchissent du servage des serfs de leur domaine.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

1 ⟨Circa 1645⟩

† Scris-am eu, Fătul şi cu fra⟨te⟩-meu, Dumitru şi fra⟨te⟩-meu, Radul, zapisul[1] nost⟨r⟩u la mân⟨a⟩ comi⟨su⟩lui lu Apostolache să fie de mare credinţă. Şi am vândut 12 pogoane de ţealină de vie pe Sperlea şi 2 pogoane la pivniţă la mănăstire, derept 10 ughi pol bani gata, veri derept 2 mie de bani şi o sută, pogoane de toate 14. Şi a⟨m⟩ vondut de bunăvoie noast⟨r⟩ă.

Şi a fost mulţi oamene buni, anume: Stanciul şi Boldici şi Vlad i Câ⟨r⟩ste şi Mihăilă i Ionaşco. Pis az, popa Preda.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/83.
Orig. rom., hârtie (31 × 21).
Copie ibid.: ms. 314, f. 506. Datat după alte vânzări către Apostolache, în Mâstâneşti.

[1] запислъ.

2 ⟨Circa 1645⟩, Fieni

Scris-am fraţi⟨i⟩ toţi, anume: Stanciul şi Stan şi Mane[1] şi iară Stan, al nostru zapis să fi⟨e⟩ la mâna jupânului Ghinei, cum să se şti⟨e⟩ c-au vândut ocenă, anome în pajeşte de hotarul Ghinei în susu, o fune şi jumătate, întraga[2] fune[3] jumătate sântu doua vădure[4], hălă de jos[5] i⟨a⟩ste anome a lu Stanciul. Şi de su⟨s⟩u la funei şi jumătate i⟨a⟩ste vadulu jipânului Ghine. Şi cumpărat cinci 5000 de bani şi să fi⟨e⟩ lui moşi⟨e⟩ şi feciurilor lui. Şi cene să va rădica pă hastă lucru, să de lu voivod doa 20 000 de mii bani.

Şi la aldămaşi: de sat de Fiiane, Cârste, Nan, Bade şi Stanciul şi Afrâm şi de Cucutene, Ion şi popa Staicu de Coţeieni şi Manolie[6] şi Iane.

Şi s-a scrâsu în casa Stanciului de Fiiani.

Şi scris diiaconul Oprea. Şi pă⟨n⟩tru[7] credinţa, n-a fost inel, ce pos degetele.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXIX/9.
Orig. rom., hârtie (31 × 21).
Copie ibid.: ms. 134, f. 271 v. Datat după fraţii Stan şi Pantazi din Ţâţa, care apar în doc. din 1645, ian. 19, şi după ceilalţi emitenţi ce apar în doc. din acest an.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 230.

---

[1] Urmează *şi Pantazi*, barat.
[2] ѧнтраχа.
[3] жѹне.
[4] вавадѹре.
[5] жол.
[6] Манолеи.
[7] Пътръ.

3 1645 (7153) ⟨ianuarie–august⟩, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь въсои Земле Оуггрровлаχїисконе. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми слѹѕем господства ми Предев и брат ѹдрицев сно Опрев логофет от Ширинѣс и със синови иχ єлицеже Богь даровах[1] ca să le fie lor satul Dăieştii den judeţul Vâlci⟨i⟩, tot satul, cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul den câmpu şi[2] de pădure şi de apă şi den şezutul satului şi den dealul cu viile, de preste tot hotarul, den hotar până în hotar, pre bătrâne hotară şi sémne. Şi rumânii încă să se ştie pre nume: Preda Perpelea cu feciorii lui şi Istratie şi Dumitru cu feciorii lui şi cu nepoţii lui, anume: Ilie şi Radoslav şi cu feciorii lor, pentru că aceşti oameni, ce scriu mai sus, fost-au megiiaşi cu toată moşiia lor încă mai denainte vréme. Deci când au fost acum în zilele domni⟨i⟩i méle, deaca m-au adus Domnul Domnezeu domnu aicea în ţeară la cinstit scaunul strămoşilor domni⟨i⟩i méle, iar domnia mea făcut-am samă ţărâi, de i-am pus talere cineş pre capul lui. Deci aceşti oameni, ce scriu mai sus, den Dăieşti, aflatu-s-au şi ei la sama scr⟨i⟩pturii în sat, în Şirineasa, şi li s-au scris numele lor acolea în Şirineasa cu 5 talere. Deci ei, ca neşte oameni răi şi fugari, niînvăţaţi a să suferi cu bir, după capul lor n-au vrut să şază să-ş plătească birul şi toate dajdile u⟨n⟩de i-au apucat sama, ce tot au umblat fugari den sat în sat şi dăjdile lor au rămas în spinarea slugilor domni⟨i⟩i méle, ce scriu mai sus, de le-au tot plătit ei, de la casa lor, fără voia lor cu bani gata şi cu vită, cu vaci, cu boi, cu cai şi cu oi şi cu stupi şi cu haine, până şi cărţile şi odăjdiile beséricii au luoat, de n-au rămas cu nimica până s-au u[mplu]t multă samă de bani, 29 000, de au dat pentru dânşii de au [r]ămas numai cu sufletele, şi de peirea acelor oameni, ce scriu mai sus, au ieşit şi ş-au părăsit şi moşiile de la părinţii lor.

Deci Preda şi Udrea logofăt, văzând atâta pradă şi nevoie ce au tras pentru birul acestor oameni şi ei fiind în ţeară, venit-au cu mare jalbă nai⟨n⟩tea domni⟨i⟩i

www.dacoromanica.ro

méle, în divan de ş-au arătat catastihul care cui [au] dat pentru dânşii, toţi birarii scriş pre nume, căruia cât i s-au dat, fiind de faţă şi mărturisind şi boiarii care au ţinut judeţul. Într-acéea, domniia ⟨mea⟩ făcut-am [Predei şi frăţâne-său, Udrişte sin O][3]prei logofăt cartea domni⟨i⟩i méle cu inelul iscălită [cum să][3] caute să-i aducă la bir, să-şi plătească birul şi să le plătească şi lor ce au dat pentru ei.

Iar ei, deaca au văzut cartea [domni⟨i⟩i méle ş-au pus soroc][3] cu zi, care dentru ei nu-şi vor da banii la zi, să fie rumâni cu feciorii lor şi [cu][3] partea lor de moşie. Deci, cându au fost la zi, ei n-au dat neci unul nici un ban, ce au v[enit de a lor bunăvoie][3] la Preda şi la Udrişte logofăt de ş-au adus toate cărţile lor de moşie câte au avut d[e-au][3] dat la mâna Predei şi a Udrei logofăt şi le-au făcut şi zapis preste celel[alte z][3]apise, ca să le fie lor rumâni de moşie, în véci stătători şi să se aşază la un loc să-ş plătească dajdea. Apoi ei nici pre acéia nu s-au lăsat, ce iar au fugit şi iar au năpustit dajdea [pre s][3]pinarea slugilor domni⟨i⟩i mé[le], Predei şi Udrei logofăt. Într-acéea, Preda şi Udrea, văzind că nu vor putea face folos cu ei, venit-au în divan naintea domni⟨i⟩i méle, de m-au întrebat vinde-i-va, au ba. Iar domniia mea am căutat şi am judecat împreună cu tot divanul şi le-am dat domnia mea voie să-i vânză şi i-au vândut aciia pre loc cinstitului dereg⟨ă⟩toriului domni⟨i⟩i mele, jupan Preda vel cliucer, derept ughi 120, de ş-au întorsu den bani⟨i⟩ ce au dat pentru ei [şi][3] ş-au luoat nevoile de dup⟨ă⟩ capetele lor. Iar cându au fost apoiu, deac-au văzut [ei că i-au][3] vândut, ei s-au sculat o samă de oameni pre nume: popa Alexandru şi [...][4] şi Stan [...][4] şi alţi care au avut moşie în Dăieşti, s-au râdicat cu pârâ şi au venit naintea domni⟨i⟩i méle în divan, de pârâia şi zicea cum n-au treabă Preda şi Udrea logofăt să vânză părţile lor de moşie. Şi, fiindu ei neşte oameni răi şi hi⟨c⟩léni şi n-au fost dând bir nicăirea, ce numai ce au fost umblând cu minciuni şi le-au plătit moşiile lor Preda şi Udrea logofăt până ş-au pus tot ce au avut pentru Dăieşti, pentru moşiile lor, scosu-i-am domnia mea cu mare ruşine den divan şi am dat domnia mea să le fie moşiile vândute, cum le-au vândut, că au vrut să şi le plătească ei, deacă i-au durut inima.

Сего радї дадоχ съм господство ми Прєдев и Ѹдрев ꙗкоже да єст Ѹмирни и свободни радї село Дъєщї от къ въсиχ людїє да дръжит жѸпан Прєда вел ключꙗр село Дъєщї въс село и със вечїнїи како єст више пис да єст емѸ дѣдїно и въ оχабъ синовом и внѸком и прѣвнѸчетом и нє шт когождо колѣбимо поризмогово господства ми.

Сєже оѵбо и сведетелїє положи господство ми: пан Драгомїр вел дворник и пан Радѵл вел логофет и пан Строє вел вистїꙗр и пан Дїнкѵл вел спатар и Михнѣ вел столник и Радѵл вел комис и Дръгѵшин вел пехарник и Костѧнтин вел постелник. И исправник вел логофєт.

И написаχ Соарє лшгшфътъ въ на столни градѵ Тръговищє, мѣсеца [...][3], дни [...][3], и шт Ѧдама даже до нинѣ теченїє лѣто(м) въ лѣт ⸗хзрнг[5].

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Матеюю вшевшда, милостїю Божїю господинъ.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XXIII/8.
Orig. rom., perg. (35 × 47), rupt pe alocuri, pecete timbrată.
Copii ibid.: ms. 445, f. 91–93; ms. 446, f. 4–6.
Datat după divan.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Preda şi fratelui lui Udrişte, fiii lui Oprea logofăt din Şirineasa, şi cu fiii lor, câţi Dumnezeu le va dărui".

[2] Repetat.

[3] Rupt, *cf. ms. 445*, f. 92 v.

[4] Loc alb în orig.

[5] „Pentru aceasta am dat însumi domnia mea lui Preda şi lui Udrea ca să fie în pace şi slobozi pentru satul Dăieşti de către toţi oamenii, să ţină jupan Preda mare clucer satul Dăieştii, tot satul şi cu rumânii, cum este mai sus-scris, să fie lui de moşie şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Dragomir mare vornic şi pan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Diicul mare spătar şi Mihnea mare stolnic şi Radul mare comis şi Drăguşin mare peharnic şi Constantin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi a scris Soare logofăt, în oraşul de scaun Târgovişte, luna [...] zile [...] şi de la Adam până la curgerea anilor în anul 7153 ⟨1645⟩".

4 1645 (7153) ianuarie 6

† Adecă noi, satul Bărzoténii ot sudstvo Vâlcea, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna jupânului Diicului velichii spatar ot Buiceşti, cum să să ştie că ne-am vândut noi dumniei lui să-i fim rumâni noi şi cu toţi feciorii noştri câţi avem şi câţi Dumnezău ne va mai da de icea nainte şi cu toate moşiile noastre de preste tot hotarul den câmp şi den pădure şi den apă şi den săliştea satului şi de preste tot hotarul şi cu tot venitul den hotar până-n otar. Însă noi oamenii, pre nume: Vladul[1] cu doi feciori, anume: Marco[1] i Toma[1], am luat noi bani gata ughi 30 şi eu Dan[1] cu trei feciori, anume: Preda[1] i Seman i Lazar am luat noi bani gata ughi 35 şi eu, Stanciul[1] şi cu Pătru[1], frate mieu, am luat noi bani gata, ughi 23 şi eu, Matei[1] cu cinci feciori, anume: Barbul[1] i Stanciul[1] i Mărin[1], Ion i Tudosie am luat noi bani gata, ughi 55 şi eu Barbul cu fămeia mea am luat bani gata ughi 13. Şi aceşti bani, ci scriu mai sus, i-am luat noi den mâna jupânului Diicului vel spatar, de a noastră bunăvoie fă⟨ră⟩[2] de nici o silă să-i fim dumniei lui rumâni cu toate moşiile noastre şi cu toţi feciorii noştri, dumniei lui şi coconilor dumniei lui şi nipoţilor şi strănepoţilor dumniei lui în veac neclătit.

www.dacoromanica.ro

Şi cându am făcut acest zapis şi această tocmală, fost-au mulţi boiari, anume: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe vel vistier i jupan Preda vel clucer i jupan Drăguşin vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic i jupan Istratie vtori vistier i jupan Nicola logofăt ot Sărăcineşti i jupan Radul căpitan ot Farcaşa i jupan Radul vel căpitan de călăraşi i Pană căpitan ot Piteşti i Badea căpitan ot Comani i Tudor logofăt ot Slăviteşti i Anghel vătaf ot Mihăieşti i Preda postelnic ot Băbéni i Vladul postelnic ot Bârseşti i Pătru ot Bălceşti i Idul diiaconul ot Râmeşti şi alţii mulţi boiari au fost la această tocmală şi la acest zapis mărturie. Şi păntru credinţa pusu-ne-am şi peceţile şi iscălitura.

Испсах аз Тома логофет от Какова[3]. Пис мѣсеца генарїе ѕ дни, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

Vladul
Dan
Stanciul
Matei
Barbul
Dragomir vel vornic
Radul vel logofăt
Stroe vel vistiar
Κονσταντιν Καντακουζηνος[4]
Nicola logofăt
Radul capitan ot Farcaşa
Preda Brâncoveanul
Drăguşin vel peharnic
Istratie vtori vistier
Pană căpitan ot Budeasa
Radul vel căpitan
Eu Preda postelnic
Badea capitan
Tudor Slăvitescul
Anghel vătaf[5].

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, VIII/2.
Orig. rom., hârtie (43 × 28), 10 peceţi aplicate.
Copii ibid.: ms. 499, f. 95 v; ms. 719, f. 122 v–123.

[1] Înconjurat cu chinovar.
[2] ф҃а.
[3] „Am scris eu, Toma logofăt din Cacova".
[4] „Constantin Cantacuzino".
[5] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

5 1645 (7153) ianuarie 8

† Bani ce-au dat Nicula logofăt satului Modoia i Bicoi pre rumânie [...][1] ghenarie 8 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩:

Dat-au lu Scărlet ughi 20.

Dat Stanciul brat ⟨ego⟩ ughi 20.

Dat Badiului brat ⟨ego⟩ ughi 10.

La aceşti trei fraţi, deaca să va adev⟨eri⟩ că au feciori, cum au zis ei, tocmit-s-au să le mai dea ughi 50.

Dat Pârvului ughi 10.

Dat Stanciului lu Avram ughi 20 şi, dă va avea feciori, să-i mai dea ughi [...][1].

† Rămăşiţa Badului ughi 5.

Dat-am Bârăi ughi 10.

Dat-am lu Stan ughi 7.

Dat-am lu Mihăilă ughi 10.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XC/45.
Orig. rom., hârtie (30 × 20), restaurat.

[1] Loc alb în original.

6 1645 (7153) ianuarie 8

† Adecă eu, Pavăl postelnic, feciorul Bâicăi şătrariul ot Şăplea, împreună cu nepoată-mea Mariia, fata Niculcii vătahul ot Vlădénii şi cu nepoatele noastre, fétele Bolei iară din Vlădénii, şi cu nepoatele noastre, fétele Bolei iară din Vlădénii, scris-am şi mărturisâm cu acest zapisu al nostru ca să fie de mare credinţă la mâna mări⟨i⟩i sale domnu nostru, Io Mateiu Băsărab voievod, cum să să ştie că i-am vândut ocină în Brăgăreştii de Câmpu ot sudstvo Sac, însă stânjăni 1 500, stânjănul câte bani 25, împiitrită şi hotărâtă cu 24 de boiari şi cu ispravnicul, dumnealui Preda slujer. Şi o am vândut noi de a noastră bunăvoi, de nimea sâliţi, tot pre bani gata, ca să-i fie dumnealui moşâe stătătoare în véci.

Şi mărturii cii 24 de boiari ci scriu mai sus şi alţi mulţi boiari, cari nu scriu pre nume şi-ş vor pune peceţâle şi iscăliturile mai jos. Şi păntru mai adevărată credinţă, ne-am pus peceţâle şi iscăliturile mai jos ca să se crează.

Пис Ѹдрицї, снъ Ѳпрєи логофєт, wт Ширинѣса, мѣсеца гинарїє, дни ѝ, въ лѣт ҂зрнг[1].

Eu Pavel
Mariia
Bolea[2].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, XXXIV/4.
Orig. rom., hârtie (32 × 19,5), trei peceți aplicate.
Copii ibid.: XXXIV/5; Doc. ist., CMIV/164; Doc. ist., CMLXXII/110; ms. 721, f. 73.

[1] „Scrie Udrişti, fiul Oprei logofăt din Şirineasa, luna ianuarie, 8 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩".
[2] Semnături autografe.

7 1645 (7153) ianuarie 8

† Adecă eu, Stan al Iuviului şi cu fraţii lui ot Pătârlage, Iano i Lera i Dănilă i pac de ot Pătârlage, snă Stoicăi cimpoitorului, Dragomir şi cu fraţii lui, Stan al Bonciului i brat ego Neagul i Dobra Şerboaie şi cu feciorii ei i ot Sibiceu, Borcea i Manea i Stan i pac ot Sibiceu, popa Topcea şi cu fraţii lui, po ime: diiaconul Gheorghe i Zârnă i Dragomir i ot Mlăjăt, Zârnă i Căzan i Gonţia i Dragomir i ot Sibiceul Bratului, Dragomir, snă Muşat croitorul şi cu fraţii lui i ot Colţi, Efrem cu fraţii lui, s⟨c⟩riem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna lu Neagoe păharnic i Gheorghe spătar i Moisi spătar, feci⟨o⟩rii Mihalcei dvornicului ot Pătârlage, cum să se ştie că am vândut a noastră parte de moşie den Cândeşti, partea moşului nostru Cornei den Cândeşti, de preste tot hotarul a 4-a parte şi den apă şi den sat şi den câmpu şi den pădure şi den hotar până în hotar, câtă se va alége. Şi am vândut de a noastră bunăvoie şi cu ştirea tuturor fraţilor, care am avut pre moşie şi am vândut dereptu ughi 100. Iar noi, aceşti megiiaşi ce sântem mai sus, aceşti bani ce am luat împarţitu-ne-i-am pre fraţii şi pre veri şi pre mătuşi şi pre unchi şi pre nepoţi, cine cum au ţinut ocină, aşa au luat şi den bani.

Şi cându am vândut această ocină, datu-ne-am cărţile ce am tras pără cu Cândeştii şi zapisele ce am jurat cu 12 megiiaşi ce au fost scrişi pre răvaşe domneşti. Şi la această tocmeală a noastră fost-au mulţi megiaşi şi preoţi, oameni buni: i ot Sibiceul Bratului, popa Mihail i Udrişte snă popii Nénului, Neagul lu Lup i ot Gorsibiceu, Mihail snă Tihul i Radu vătahul za plăiaşi i Borcea roşiul, i ot Patârlage, popa Simeon i Stan Brădăţean. Şi pentru credinţa, pusu-ne-am şi dégetele.

Pis popa Şerban. Pis ghenarie 8 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Stan[1]
† Dragomir.
† Stan.
† Neagul.
† Borcea.
† Manea.
† Stan.

www.dacoromanica.ro

† Popa Topcea.
† Gheorghie diac.
† Zârnă.
† Dragomir.
† Zârnă.
† Căzan.
† Dragomir.
† Efrem.
† Dragomiru.
† Gonţea.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/92.
Orig. rom., hârtie (32 × 20), două peceţi aplicate.
Menţ.: Stoicescu, *Despre org. pazei*, p. 197.

[1] Semnătură autografă.

8 1645 (7153) ianuarie 8, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ̃ Матею Басараба воєвода и господинъ въсѡи Земле ѹггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми слѹгѹ господства ми Стоикъв лѡгѡфетѡт Бътїещїиѡт сѹдство Мѹшчел и Падурец и със синови си, елицем Богѹ припѹсти(т), ѡкоже да мѹ ест ѡчинъ ѹ село ѹ Изворани али една половино за дѣлницѹ ѡт полю и ѡт шѹмѹ и ѡт вода и със винаричюл ѡт дѣл и ѡт седалище селов ѡт посвѹдї, варе елика се хти(т) избрати ѡт по въсо(м) хотаро(м). Али да се знаєт дѣлница [...][1] понеже ѡ ест покѹпи(л) Стоика лѡгѡфет ѡт на(д) Пан къпитан и ѡт брат его, Арсенїе постелник ѡт Бѹдѣса за ѯ аспри готови и за една кобила със жребцѹ цѣ(н) еи аспри ѯ̃в̃.

〈И〉 пак покѹпил Стоика лѡгѡфет ѡчинѹ ѹ село ѹ Бътиещи ѡт на(д) Радѹл кожокарюл еди(н) мѣсто ѹ гла(в) ѡзѹло(в) ѡт кѹди се дае(т) вода воденицев за р̃п̃ аспри готови. 〈И〉 пак ѡт на(д) Радѹл кожокарюл еди(н) мѣсто по ѡ(з) ѹ дол на Ръстоакъ подлѣ със ѡзѹл за р̃п̃ аспри готови. 〈И〉 пак покѹпи(л) ѡт на(д) Радѹл кожокарюл еди(н) ни(в) на Гроҳоти(ш) за т̃ аспри готови. 〈И〉 па(к) ѡт на(д) Радѹл кожокарюл и ѡт на(д) синови его Дръгѹш и Їѡн една ливаде пре(з) рѣко на Шипоцел въсаҳ дела его за дѣдїнѹ и за покѹпенїе и със въса(ҳ) млака за т̃п̃ аспри готови. 〈И〉 пак ѡт на(д) Радѹл кожокарюл ѹ Колѹнеца еди(н) кодрѹ заплъно със въсаҳ гора за ѵ̃

www.dacoromanica.ro

аспри готови. ⟨И⟩ пак шт на(д) Радѹл кожокар и шт на(д) синови его пре(з) вале на кѹкю Чегоаев и със въс Анинишѹл за ѳ аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Радѹл кожокарюл и шт на(д) синови его една ливаде на Бро(д) Циганскѝлов за р҃а аспри готови. ⟨И⟩ пак шт на(д) Радѹл кожокарюл една ливаде въ ѹста Брѹѣанилов за с҃п.

И па(к) покѹпи(л) Стоика лшгшфет шчинѹ ѹ село ѹ Бътїєщи шт на(д) Стан Грама на дол хота(р) еди(н) кодрѹ заплъно[2] за ѵ҃н аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Стан Грама еднъ ни(в) ѣже стоашше кръста по него за р҃а аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Стан Грама една ливаде шт гор за село на Ѣблъкѹ того Черве(н) за р҃к аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Стан Грама една ливаде ко(д) блато ѹ хотарѹл шт гор за р҃п аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Стан Грама и шт на(д) внѹком си Шанчѣ една ливаде въ ѹста Брѹѣанило(в) ѹ гор за т҃ аспри готови. ⟨И⟩ пак шт на(д) Стан Грама и шт на жена его Добра една ливаде подлѣ, пакиже въ ѹста Брѹѣанило(в) ѹ гор за ѵ҃ аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Стан Грама един кодрѹ ѹ Пискѹ Єленѹло(в) за р҃н аспри готови. ⟨И⟩ пак шт на(д) Стан Грама една ливаде пакиже въ ѹста Брѹѣанило(в) въс подлѣ за р҃а.

⟨И⟩ пак покѹпи(л) Стоика лшгшфет шт на(д) Шербѹ синъ Грамев един ни(в) шт Долена Кънинелов ѹ гор за еди(н) сфи(н) тлъстъ. ⟨И⟩ пак шт на(д) Шърбѹ и шт на(д) мати его Добра една дѣлницъ подлѣ със Шанчѣ, али да се знае(т) і҃ паши за с҃ аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Шербѹ еди(н) кодрѹ ѹ Пискѹл Теншѹлов дела Мъникъв въсах за с҃а аспри готови.

⟨И⟩ пак покѹпи(л) Стоика лшгшфет шт на(д) Радѹл кожокарюл една ливаде шт Долена Кюкюве коли сѹ(т) има(л) шн за дѣдїнѹ и за покѹпенїе въса(х) за с҃н аспри готови.

⟨И⟩ пак покѹпи(л) Стоика лшгшфет шт на(д) Їшн, синъ Дръгѹш еди(н) ни(в) пре(з) реко игдѣже ест би(л) фътъчина него(в) за р҃к аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лшгшфет шт на(д) Їшн Бѹрцоюло(в) еди(н) ни(в) и със Ѣблъкѹ Сладкѹ па(к) подлѣ за ч҃ аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лшгшфет шт на(д) Нѣга Хро(м) и шт на(д) синови еи, Радѹл и Шпрѣ една ливаде па(к) на Ръстоака ко(д) ѣзѹ, дела Бъдикъв въса(х) и дѣла Мълаев за с҃н аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лшгшфет шт на(д) Кръчюн Гребенескѹл еди(н) кодрѹ заплъно па(к) ко(д) ѣзѹ(в), колико ест и пре(з) ѣзѹ шт връба ѹ дол за ф҃ аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Кръчюн една ливаде ко(д) хотаро(в) Аниненлов за с҃п аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Кръчюн еди(н) кодрѹ заплъно ѹ Пискѹл Сърбѹло(в) със въса(х) гора за ѵ҃ аспри готови. ⟨И⟩ па(к) шт на(д) Кръчюн еди(н) кодрѹ заплън въ ѹста Прашре(в) със въса(х)

www.dacoromanica.ro

лѹнка дори ѵ вода Кръчиновѹлов за ѳ аспри. ⟨И⟩ па(к) wт на(д) Кръчюн една ливаде па(к) въ ѹста Брѹѣанилов подлѣ със дрѹгове ливези, за рз аспри готови.

⟨И⟩ пак покѹпи(л) Стоика лwгwфет wт на(д) Стоика Божъ(в) ѵ Грѹю Єлено(в) на Єблъкѵ того Бе(л) за ѳ аспри готови. А Стоика Божев, w(н) єщиже єст би(л) покѹпи(л) того ни(в) wт на(д) [...][1].

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лwгwфет wт на(д) Мъинѣ wт село три нивє ѵ Грѹю въ wбръшїє [...][1] въ лица за с аспри. ⟨И⟩ па(к) wт на(д) Мъинѣ една ливаде въ Долена Кѹкюве въ лица, па(к) подлѣ съ дрѹга ливаде, за с аспри готови. ⟨И⟩ па(к) wт на(д) Мъинѣ еди(н) ни(в) по ѣа(з) wт върбѣ Мълаев[3] ѵ дол. ⟨И⟩ па(к) wт на(д) Мъинѣ една ливаде да сє знає(т) кривос(т)[4] на лакѵ, дела ихъ въсах, за рн.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лwгwфет wт на(д) Френгїє и wт на брат єго Бънчилъ и wт на(д) ѵико(м) си Тѹдора еди(н) кодрѵ али сежени [...][1] wт до(л) ѵлмѵ, за хас аспри готови и за една крава със млекѵ. И па(к) wт на(д) Френгїє и wт на(д) брат єго Бънчилъ една лива[дє...][1] за сн аспри готови.

⟨И⟩ пак покѹпи(л) Стоика лwгwфет wчинѵ ѵ село ѵ Бътиещи, али една дѣлница wт на(д) Манѣ и wт на(д) Радѹл и wт на Wпрѣ, синови Бѹрцеюлов дел и(м) въса(х) wт полю и wт шѵмѵ и wт вода и wт бро(д) води(ни)цев wт дол и wт седалище селов wт по въсо(м) хотаро(м), варє Єлика сє хти(т) избрати, за хаѳ аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лwгwфет wт на Шърбѵ Горгочалъ една дѣлница ѵ село ѵ Бътиещи wт ѵжа Влажоцѣскъ [...][1] wт полю и wт шѵмѵ и wт вода и wт седалище селов и със бро(д) wт дол wт по въсо(м) хотаро(м), варє елика сє хти(т) избрати за еди(н) ко(н) цѣнин, за хаѱ аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лwгwфет една дѣлница па(к) ѵ село ѵ Бътиещи wт на(д) Виша, пакиже wт ѵжа влажоцѣскъ, wт полю и wт шѵмѵ и wт вода и със бро(д) за воденицѵ wт дол, варє елика сє хти(т) избрати, за ѱн аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лwгwфет wт на(д) Радѹл кожокарюл една ливаде пак въ ѹста Брѹѣанило(в), пакиже подлѣ със дрѹгове ливези, за сч аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лwгwфет wт на(д) попа Кръстѣ и wт на(д) брат єго, Владѹл, и wт на Кѣзан и wт синъ єго еди(н) кодрѵ ѵ Кръчинов ко(д) Пискѹл Синѹлов, лѹнка и със въсах гора за т аспри готови.

⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Стоика лwгwфет wчинѵ ѵ село ѵ Вълтѹреци, wбаче една дѣлница wт на(д) Wпрѣ и wт на(д) брат єго, Стоика, синови Ѧрмѣнкъв, али wт ѵжа кръчюнѣскъ трєтаго дел wт полю и wт шѵмѵ и wт вода и wт седалище селов и wт

www.dacoromanica.ro

бро(д) за воденице, варе елика се хте(т) избрати шт по въсо(м) хотаро(м), за хв҃ѵ аспри готови.

И сїе више реченїе дѣлнице и ливези били сѵ(т) покѵплене ещеже шт прѣжде врѣме шт при дьни Алиѯандрѵ воевода Єлиаш[5] теченїе лѣто(м) хзр҃кѕ, със запис за проданїе и със сведетелїе и шт на рѵка(м) и(х) ⟨и⟩ продадоше сїе више реченїе именити людїе нихне дѣлнице и ливези шни, за нихно(м) доброволю със ѵзнанїе въсѣм мегїашом шт гор и шт дол и шт кръстним мѣсто и шт пре(д) господства ми.

⟨С⟩его радї, дадох съм и господство ми слѵгѵ господства ми Стоикъв лшгшфет, такоже да мѵ ест шчинѵ, дѣдїнѵ и въ шха(б) синовом и внѵко(м) и прѣвнѵчето(м) и не шт когождо непоколѣбимо порезмо господства ми.

⟨С⟩еже ѵбо сведїтелїе поставлѣем господство ми: жѵпан Барбѵл вел ван Кралевски и жѵпан Драгомир вел дворник и жѵпан Радѵл вел лшгшфет и жѵпан Строе вел вистїар и жѵпан Дикѵл вел спатар и жѵпан Преда вел ключар и пан Радѵл вел комис и пан Михнѣ вел столник и пан Дръгѵшин вел пехарник и жѵпан Костандин вел постелник. И исправник, пан Радѵл вел лшгшфет.

И написах аз, Дима граматик, въ настолни градѵ Тръговище, мѣсеца генарїе ѳ дьни и шт Адама до сего писанїе теченїе лѣтом в лѣт хзр҃нг.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stoica logofăt din Bătieşti din judeţul Muşcel şi Pădureţ şi cu fiii săi, câţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat la Izvorani, însă o jumătate de delniţă, din câmp şi din pădure şi din apă şi cu vinăriciul din deal şi din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Însă să se ştie delniţa [...][1] pentru că a cumpărat-o Stoica logofăt de la Pană căpitan şi de la fratele lui, Arsenie postelnic din Budeasa, pentru 6 000 aspri gata şi pentru o iapă cu mânz, preţul ei 2 000 aspri.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt ocină în sat la Bătieşti de la Radul cojocarul un loc în capul iazului de unde se dă apă la moară, pentru 180 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Radul cojocarul un loc pe iaz în jos la Răstoacă, alături cu iazul, pentru 180 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat de la Radul cojocarul un ogor la Grohotiş, pentru 200 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Radul cojocarul şi de la fiii lui, Drăguş şi Ion o livadă peste râu, la Şipoţel, toată partea lui de moştenire şi de cumpărătură şi cu toată balta, pentru 380 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Radul cojocarul la Coluneţa un codru deplin cu toată pădurea, pentru 400 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Radul cojocarul şi de la fiii lui, peste vale, la casa Cegoaiei şi cu tot Aninişul, pentru 70 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Radul cojocarul şi de la

www.dacoromanica.ro

fiii lui, o livadă, la Vadul Ţiganului, pentru 160 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Radul cojocarul o livadă la Gura Bruianilor pentru 280.

Şi iarăşi a cumpărat Stoica logofăt ocină în sat la Bătieşti de la Stan Grama în hotarul de jos, un codru deplin[2], pentru 450 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Stan Grama un ogor pe care stă o cruce, pentru 160 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Stan Grama o livadă din sus de sat la Mărul Roşu, pentru 120 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Stan Grama o livadă lângă baltă, în hotarul de sus, pentru 180 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Stan Grama şi de la nepotul său, Oancea, o livadă la Gura Bruianilor, în sus, pentru 300 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Stan Grama şi de la soţia lui, Dobra, o livadă alături, tot la Gura Bruianilor în sus, pentru 400 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Stan Grama un codru la Piscul Cerbului, pentru 150 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Stan Grama o livadă tot la Gura Bruianilor, tot alături, pentru 160 ⟨aspri⟩.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Şerbu, fiul lui Grama, un ogor din Valea Câinelui în sus, pentru un porc gras. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Şerbu şi de la mama lui, Dobra, o delniţă alături cu Oancea, însă să se ştie: 10 paşi, pentru 200 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Şerbu un codru la Piscul Teişului, partea lui Mănică toată, pentru 260 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Radul cojocarul o livadă din Valea Caselor cât a avut el moştenire şi de cumpărătură, toată, pentru 250 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Ion, fiul lui Drăguş, un ogor peste râu, unde a fost fătăcina lui, pentru 120 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Ion al lui Burţoiu un ogor şi cu Mărul Dulce, iarăşi alături, pentru 90 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Neaga Oloaga şi de la fiii ei, Radul şi Oprea, o livadă, tot la Răstoacă, lângă iaz, partea lui Bădică toată şi partea lui Mălae, pentru 250 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Crăciun Grebenescul un codru deplin, tot lângă iaz, cât este şi peste iaz de la salcie în jos, pentru 500 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Crăciun o livadă lângă hotarul Aninilor, pentru 280 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Crăciun un codru deplin la Piscul Sârbului cu toată pădurea, pentru 400 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Crăciun un codru deplin în lunca Praorei cu toată lunca până la apa Cârcinovului, pentru 400 aspri. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Crăciun o livadă tot la Gura Bruianilor, alături cu alte livezi, pentru 160 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Stoica al lui Boja la Gruiul Cerbului la Mărul cel Alb, pentru 400 aspri gata; iar Stoica al lui Boja, el încă cumpărase acel ogor de la [...][1].

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Mâinea din sat trei ogoare la Gruiu în Obârşia [...][1] în faţă, pentru 200 aspri. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Mâinea o livadă în Valea Caselor în faţă tot alături cu altă livadă, pentru 200 aspri gata. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Mâinea un ogor pe iaz de la salcia lui Mălae[3] în jos. ⟨Şi⟩ iarăşi de la Mâinea o livadă, să se ştie strâmbă[4] pe lac, partea lor toată, pentru 150 ⟨aspri⟩.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Frenghie şi de la fratele lui, Băncilă şi de la unchiul său Tudor un codru însă stânjeni [...][1] de la ulmul de

www.dacoromanica.ro

jos, pentru 1 200 aspri gata şi pentru o vacă cu lapte. Şi iarăşi de la Frenghie şi de la fratele lui, Băncilă o liva[dă...][1] pentru 250 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt ocină în sat la Bătieşti, însă o delniţă de la Manea şi de la Radul şi de la Oprea, fiii lui Burţeiul, partea lor toată, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vadul morii de jos şi din vatra satului de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru 1 400 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Şărbu Gorgoceală o delniţă în sat la Bătieşti din funia vlajogească [...][1] din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi cu vadul de jos de peste tot hotarul, oricât se va alege pentru un cal preţuit la 1 700 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt o delniţă iarăşi în sat la Bătieşti de la Vişa, tot din funia vlajogească, din câmp şi din pădure şi din apă şi cu vadul de moară de jos, oricât se va alege, pentru 750 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la Radul cojocarul o livadă tot la Gura Bruianilor, tot alături cu alte livezi, pentru 290 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt de la popa Cârstea şi de la fratele lui, Vladul şi de la Căzan şi de la fiul lui, un codru la Crăcinov lângă Piscul Sinului, lunca şi cu toată pădurea, pentru 300 aspri gata.

⟨Şi⟩ iarăşi a cumpărat Stoica logofăt ocină în sat la Vâltureşti, însă o delniţă de la Oprea şi de la fratele lui, Stoica, fiii Armeancăi, însă din funia crăciunească a treia parte şi din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi din vadul de moară, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru 2 400 aspri gata.

Şi aceste mai sus zise delniţe şi livezi au fost cumpărate încă dinainte vreme, din zilele lui Alexandru voievod Eliaş[5], cursul anilor 7125, cu zapis de vânzare de la mâna lor şi cu martori. ⟨Şi⟩ au vândut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni delniţele şi livezile lor, ei de bunăvoia lor, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Stoica logofăt, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi pan Radul mare comis şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dima gramatic în cetatea de scaun Târgovişte, luna ianuarie 8 zile şi de la Adam până la această scriere cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCIII/26.
Orig. slav, perg., (36 × 47), pecete timbrată.
Cu o traducere din a doua jumătate a sec. XVIII. Altă traducere, ibid., ms. 130, f. 533 535.

www.dacoromanica.ro

Rez.: Aricescu, *Indice*, I, p. 29.

---

[1] Loc alb în orig.
[2] „Заплъно", repetat.
[3] Мърае.
[4] кривост, „pe deadrept".
[5] Post „Єлиаш" urmează „че".

9 1645 (7153) ianuarie 10, Târgovişte

† Милостїєю Божїєю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми почтенномѹ правителю господства ми жѹпан Дѹмитрѹ бив вел дворник и сънъ его Радѹл логофет[1] ca să fie volnici cu această carte a domni⟨i⟩i méle, de să-ş ţie satul Tătarul ot sudstvo Elfov cu tot hotarul şi cu toţi rumânii[2] şi cu tot hotarul, den hotar în hotar, pentru că acest sat, Tătarul, ce scr⟨i⟩e mai sus, fost-au al lor cumpărătoare bătrână, încă mai denainte vréme, den zilele răposatului Radului voievod den domniia dentâiu, vă leat 7121 de la jupâneasa Oprina, jupâneasa lu Marco logofăt, den Topolovéni. Iară jupâneasa Oprina, ea încă au fost cumpărat acest sat Tătarul cu tot hotarul, de la moşténii[3] satului: de la Bobe, fecioriul Burtei vornicul den Creţeşti şi de la Crăciun, fecioriul Albului logofăt de Fundéni şi de la Neagul şi de la Oprea de Săcuiani şi de la Cârstiian, feciorul Mânjinei[4] den Tătarul, pre banii jupânései Opriiane pre ale[5] ei derépte bucate, încă den zilele răposatului Mihaiu voievod, în urma lui Sinan[6] paşa. Şi de atuncea încoace, tot au ţinut satul Tătarul cu bună pace. Iară dup-acéea, cându au fostu acuma, în zilele domni⟨i⟩i méle, râdicatu-se-au cu pâră Nan postelnic de Bărbăteşti şi nepotu-seu, Ştefan ciohodariul şi Radul şi Nedelco, feciorii Badei den Hurezi, cu o carte véche, ca să ia jumătate de sat den Tătarul. Şi au sorocit Nan postelnic şi Ştefan ciohodariul şi Radul şi Nedelco, feciorii Badei, pre Dumitru vornicul, şi pre fiiu-său, Radul logofăt, cu cartea domni⟨i⟩i méle, ca să vie să se pârască de faţă înaintea domni⟨i⟩i méle. Iară după ce au venit boiarinul domni⟨i⟩i méle, Dumitru dvornicul şi cu fiiu-său, Radul logofăt, de faţă, iară Nan postelnic şi Ştifan ciohodariul şi Radul şi Nedelco, ei nicicum n-au vrut să vie de faţă naintea domni⟨i⟩i méle, ce au umblat cu neşte oameni fără lucru, neavându nici o treabă cu satul Tătarul, că nici au ţinut ei, nici părinţii lor, nici moşii lor, nici strămoşii lor în sat în Tătarul. Derept acéea, domnii méle am dat cinstitului deregătorului domni⟨i⟩i méle, jupan Dumitru dvornic şi fiiu-său, Radul logofăt, ca să-ş ţie satul Tătarul cu tot venitul, cu bună pace şi de nimenilea val sau bântuială să n-aibă.

Инако да нѣст по реч господства мн. И исправник сам реч господства мн. Пис ѹ Тръговиџе, мѣсеца генарие ї дни, въ лѣт ҳр҃нг[7].

† Їѡ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинъ.
† Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/69.
Orig. rom., hârtie (32 × 19), pecete timbrată.

EDIŢII: Facsimil în *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 24.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab, voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupân Dumitru, fost mare vornic şi fiului lui, Radul logofăt".
[2] рѹмънїе.
[3] мощенїе.
[4] Мъѳнжннен.
[5] ален.
[6] ѕанан.
[7] „Scris la Târgovişte, luna ianuarie 10 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩".

10 164⟨5⟩ (715⟨3⟩) ianuarie 11

† Scris-am eu, Stanciul şi cu nepotu-miu, M[a]nea, feciorul Paras[chi]vii ot Băléni, al nostru zapis la mâna finu nostru, Radului, cum să să ştie că i-am vândutu oceni dă partea nostru, stânzeni 80, dăreptu bani gata 5 400, dă a n⟨o⟩astră bunăvoie şi ştirea a tuturora măgiiaşilor[1] şi a fraţilor[2] dă ocină.

Şi cându am scris acestu zapis, fost-au mulţi oameni buni şi mărturie: Crăciun spătar i Calin, feci⟨o⟩r lu Lazar i brat Vladului i Simion Sârbul ot Copeceni, Chiriiac[3] postelnic i popa Stan dă acolea i Nan roşu ot Copoceni i Amza[4] ot Voineşti i Vintilă ot Suseni i Staicu ot Suseni.

Şi am scris eu, Calohna zugraf ot Târgovişte.

Pis measeţă ghinarie 11 dnă, vă leat 715[3][5] ⟨164(5)⟩.

Şi păntru pecetea ne-m pos degetéle.

Arh. St. Buc., A.N., MMDCCLXII/20.
Orig. rom., hârtie (32 × 19), rupt pe alocuri, restaurat. Datat după martori.

---

[1] мъцнгашѹлѹр.
[2] фрацнлѹр.
[3] Кѵрнгар.
[4] ахзах; cf. doc. A.N., MMDCCLXII/18.
[5] Loc rupt, lectură probabilă.

11 1645 (7153) ianuarie 12, Târgovişte

† Милостїею Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми швє(м) човѣкъ, по име Їѡн шт Поєнъреи шт сѹдство

www.dacoromanica.ro

Мѹшчел и Падѹрец и със синови его, єлицеже Богъ дарова(χ), ꙗкоже да мѹ єст wчинѹ ѹ Поєнъреи, wбаче дел дедо(м) си Стоикъ(в) Рошкъ(в) вса(χ) и wт дел Микѹлецѹлѹи половино wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт съдалици село(в) и wт пре(з) със хотаро(м) и със със ходоко(м), вари елика се хте(т) избра(т), понеже ⟨ест⟩ стара и права wчинѹ такмила и избранила wт старше село(в) Поєнъреи, по име: ѣтар Бънчилъ и стар Стан и Стоика и Мартин и Нѣгоє и Бадѣ и Стан и Радул и Теѡдор дїакон и Бъжан. А попа Циган, wн да има(т) да дръжи(т) wт дел Микѹлецѹло(в) па(к) половино а по много трѣбъ да не има(т), понеже такми(л) сїю више реченїе людїе и видѣхо(м) господство ми и записѹл и(χ) на рѹка Їwно(в) много сведетїлїе и Пътрѹ вата(χ).

И па(к) покѹпи(л) Їwн еди(н) место wт на(д) Стан Роб wт Кръстеинеци за п̃ аспри али место на Малѹри. И па(к) покѹпи(л) Їwн еди(н) место wт на(д) Стан и wт на(д) Шербѹ wт Кръстеинеци за ρ̃л аспри готови, али место на Wград, по пѹта. И па(к) покѹпи(л) Їwн еди(н) место wт на(д) Юга и wт на(д) синови его, Чернат и Wпрѣ и Въсїю wт Кръстеинеци за м̃ аспри али место по пѹта Брътиꙗнило(в) дори ѹ камена. ⟨И⟩ па(к) покѹпи(л) Їwн еди(н) место wт на(д) Манѣ, синь Стоикъ(в) wт на Горган за ρ̃ аспри готови. И па(к) покѹпи(л) еди(н) место wт Цинкѹш wт на(д) Бъжан за м̃ аспри. И па(к) покѹпи(л) Їwн wт дѣдина Трестинѣскъ wт два на десе(т) дели една дел за сн̃ аспри готови wт на(д) Юга и wт на(д) Шербѹ wт Кръстеинеци и дарова(л) Владѹл Рѹсат по внѹко(м) си Їwн със две местове еди(н) место пре(д) Мѹшчел на хотар а дрѹ(г) место на Грѹюшор ради дѹше его. ⟨И⟩ па(к) да єст Їwно(в) два местови, еди(н) место на Брѣндѹша а дрѹ(г) место по Малѹл[1] Баде(в), понеже сїю више реченїе местови било състра(м) си Воикъ(в), жина Микѹло(в) дарова(χ) wт на [...][2] wт на брат [...][2] а Воика wна продала брата(м) еи Їwно(в) за тн̃ ⟨аспри⟩.

А пото(м) Стан, w(н) съ възвигнѹ(л) съпренїе по Їwн, а Їwн прише(л) прѣ(д) почтенаго правите(л) господства ми, жѹпан Драгомир вел дворник ради местове тере єст възима(л) две мегїꙗши по име Мартин и Бадѣ ꙗкоже да строи(л).

Таже въ то(м) сїе више реченїе мегїꙗши тако такмили ꙗко да дръжи(т) сїю више реченїе местове Їwн за Нѣжло(в). ⟨И⟩ wста(л) Стан wт закон и wт сѹжденїе прѣ(д) почтенаго правите(л) господства ми, жѹпан Драгомир вел дворник. И видѣхо(м) господство ми и книга почтенаго правите(л) господства ми жѹпан Драгомир вел дворник на рѹ(к) Їwно(в), како по много трѣбъ и метѣ(χ) Стан да не има(т).

Сего радї дадо(χ) и господство ми Їwно(в) ꙗкоже да єст им wчинѹ-и въ wха(б) синѹвѹ и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не wт когождо непоколѣби(м) поризмо господства ми.

www.dacoromanica.ro

Сеже оубо и сведїтїлїе поставихо(м) господство ми: жѹпан Барбѹл вел ван Кралевски и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лагофет и жѹпан Строе вел вистїар и жѹпан Дїикѹл вел спатар и пан Преда вел клѹчер и жѹпан Михнѣ вел столник и пан Радѹл комис и пан Дръгѹшин вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, пан Радѹл вел логофет.

Исписа(х) аз, Тѹдорѹ логофет въ настолни градѹ Тръговище, мѣсеца генарїе ві дьни и ѡ(т) Адама до нинѣ теченїе лѣтѣ(м) в лѣт ҳзрнг.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩
Прочтенно мною вторыи логофето(м).

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Ion din Poienărei din judeţul Muscel şi Pădureţ, şi cu fiii lui, câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Poienărei însă partea moşului său Stoica al lui Roşca, toată şi din partea Miculeţului jumătate din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi de peste tot hotarul şi cu tot venitul cât se va alege, pentru că ⟨este⟩ veche şi dreaptă ocină întocmită şi aleasă de bătrânii satului Poienărei, anume: Băncilă cel bătrân şi Stan cel bătrân şi Stoica şi Martin şi Neagoe şi Badea şi Stan şi Radul şi Teodor diiacon şi Băjan. Iar popa Ţigan, el să aibă a ţine din partea Miculeţului iar jumătate, iar mai mult treabă să nu aibă pentru că s-au tocmit aceşti mai sus-zişi oameni şi am văzut domnia mea şi zapisul lor la mâna lui Ion cu mulţi martori şi Pătru vătaful.

Şi iar a cumpărat Ion un loc de la Stan Robul din Cârsteineşti pentru 80 aspri, însă locul de la Maluri. Şi iar a cumpărat Ion un loc de la Stan şi de la Şerbu din Cârsteineşti pentru 130 aspri gata, însă locul de la Ograda, pe drum. Şi iar a cumpărat Ion un loc de la Iuga şi de la fiii lui, Cernat şi Oprea şi Văsiiu de la Cârsteineşti pentru 40 aspri însă locul pe drumul Brătiianilor până la piatră. ⟨Şi⟩ iar a cumpărat Ion un loc de la Manea, fiul lui Stoica de la Gorgan pentru 100 aspri gata. Şi iar a cumpărat un loc la Ţincuş de la Băjan pentru 40 aspri. Şi iar a cumpărat Ion din dedina trestienească din 12 părţi, o parte pentru 250 aspri gata de la Iuga şi de la Şerbu din Cârsteineşti şi a dăruit Vladul Rusat nepotului său Ion două locuri, un loc pe Muşcel, la hotar iar alt loc la Gruiuşor, pentru sufletul său. ⟨Şi⟩ iar să-i fie lui Ion două locuri, un loc la Brânduşa, iar alt loc pe Malul[1] lui Badea, pentru că aceste mai sus-zise locuri au fost ale sorei sale, Voica, soţia lui Micul date de la [...][2] de la frate [...][2] iar Voica, ea le-a vândut fratelui ei, Ion pentru 350 ⟨aspri⟩.

Iar apoi Stan, el a avut pâră cu Ion, iar Ion a venit înaintea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic pentru locurile pe care le-au luat doi megiaşi, anume Martin şi Badea ca să construiască.

www.dacoromanica.ro

Întru aceea, aceşti mai sus-zişi megiaşi aşa s-au tocmit ca să ţină aceste mai sus-spuse locuri Ion pe Neajlov. ⟨Şi⟩ a rămas Stan de lege şi de judecată înaintea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic. Şi a văzut domnia mea şi cartea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic la mâna lui Ion, ca mai mult treabă şi amestec Stan să nu aibă.

De aceea am dat şi domnia mea lui Ion ca să le fie ocină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi pan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi pan Radul comis şi pan Drăguşin mare paharnic şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Am scris eu, Tudor logofăt, în cetatea de scaun Târgovişte, luna ianuarie 12 zile şi de la Adam până acum, curgerea anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Am citit eu, al doilea logofăt ⟨Udrişte Năsturel⟩.

Arh. St. Vrancea, Colecţia de documente, XXII/5.
Orig. slav, perg. (30,5 × 54).

---

[1] „Милꙋ".

[2] Şters în orig.

12 1645 (7153) ianuarie 14

Adecă eu, Calea, muma popei Ivului şi a lui Dumitru şi a Radului, scris-am zapisul mieu la moartea mea, cum să să ştie că toate moşiile méle le las cestor 2 feciori: popei Ivului şi Radului, iară feciorului celui mai mare, lui Dumitru, nu-i las nimic, căci am zăcut 3 ani şi la mine n-au venit să mă vază, să-ş ia iertăciune. Cine va da moşie să fie proclet şi afurisit şi de mine şi de vlădica Hristos şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheea. Iară céle 2 féte, anume: Stana şi Voica, dă nu le vor înzestra, să fie fraţi cu aceşti 2 feciori pe moşii.

Şi cându s-au scris acest zapis, fost-au popa Stanciul i Neacşu stolnicul i popa Ivan ot Beleţi.

Pis popa Stanciul, meseţa ghenarie 14 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Calea, muma popei Ivului i Radul⟨ui⟩.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Ms. 712, f. 470 v.
Copie rom.

EDIŢII: Sacerdoţeanu, *Arhiva m-rii Cozia*, p. 76–77; rez.: *Tezaur vâlcean*, p. 165–166.

13 1645 (7153) ianuarie 14

† Adecă eu, Donca vatah, scris-am acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna Vladului peharnic, feciorul Vladului logofăt Rudeanul, cum să să ştie că au avut dumnealui schimbu cu domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, dă au dat Vladul peharnic domnu nostru un copil de ţigan anume [...][1], fiiastrul lu Găină ţiganul, carele au fost făcut de ţiganca lu Găină cu alt ţigan al Vladului peharnic. Iară domnu nostru i-au dat o ţigancă, anume Sora, suflet pentru suflet, ca să-i fie dumnealui această ţigancă moşie în véci.

Şi păntru mai adeverită credinţă, făcut-am eu acest zapis la mâna Vladului peharnic, ca să să ştie şi să să crează. Şi mărturie încă au fost: ot Târgovişte, popa Neagoe den Zlătari şi Stat vatah Ungureanul şi Papa postelnic.

Şi am scris eu, Dragomir pârcălab ot Rătivoieşti şi mărturisescu, measeţa ghenarie 14 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Donca vatah.
† Eu popa Neagoe[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/70.
Orig. rom., hârtie (31 × 22), pecete aplicată, cu o copie din 1827.

[1] Loc alb în orig.
[2] Semnături autografe.

14 1645 (7153) ianuarie 14

† Eu Vasilie, feciorul Jipei den Păuşăşti, nepotul popei Stoicăi şi al Stepcei, scris-am zapisul mieu ca să fie de mare credenţă la mâna visteiarului Simei cum să se ştie că i-am vândutu toată partea şi moşiia mea din Păuşăşti şi cu[1] viile şi cu tot, însă fără dă neşte fălci, ci au vândut tată-mieu şi fără de o selişte, iară alt tot am vândut. Şi o am vândut derept ⟨ughi⟩ 4 pol şi[2] am luoat bani toţi banii în mâna mea şi[2] au zis să [mear]gă dumnealui să vază de va fi moşii mai mult decât am luoat, iară domnealui îmi va da bani pre cât va mai prisosi, iară să nu va fi[3] mai puţin, iară vom socoti[4]. Şi am vândut cu ştirea totoror rudelor şi a fraţilor miei de [...][5], ca să-i fie domnealui moşie şi coconilor dumnealui în veacu stătătoare.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturiile, anume: popa Stoica din Grozăveşti şi Dumitru vătah şi Iova şi Dumitru Coţ şi Gherghe pârcălab şi Tudor şi Stoica şi Oprea Corcodăl.

Şi am scris eu, Fiera logofăt. Şi păntru mai adevărată credinţă mi-am[6] pus şi dégitul ca să să crează.

Pis ghenarie 14 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu popa Stoica
Eu Vasilie
Eu Dumitru vatah
Eu Iova
Eu Oprea Corcodel
Pangratie
Eu Danu
Fiera logofăt[7].

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/43.
Orig. rom., hârtie (30 × 21), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 445, f. 136 v–137.

---

[1] ко.
[2] ше.
[3] фїї.
[4] сокотиҳ.
[5] Loc rupt: probabil, *moşie*.
[6] мїам.
[7] Semnături autografe.

15 1645 (7153) ianuarie 14

Милостїю Божїю, Їѡ Матеи воивода и господинъ. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri Coziia, hramul Sfintei Troiţe, şi părintelui egumenului Stefan, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân anume Cârstiian ot [...][1] şi cu toţi feciorii lui, câţi să vor alége dân el, pentru că acest rumân ce scrie mai sus, fost-au de moşie al sfintei mănăstiri, den sat ce scrie mai sus. Iară după acéea, când au fost acum în zilele domni⟨i⟩i méle, iară acest rumân Cârstiian, el se-au sculat cu pâră înaintea domni⟨i⟩i méle zicând că nu iaste rumân sfintei mănăstiri şi s-au pârât de faţă cu egumenul Stefan. Deci într-acéea, rumânul au cerşut légea ţărâi. Deci domniia mea i-am dat trei oameni buni dâmprejurul locului, anume: Anghel i Enuşcul i Voico ot varuş Floci, ca să jure de cătră sfânta mănăstire, cum nu iaste rumân sfintei mănăstiri. Deci când au fost la zi şi la soroc, el nicicum n-au putut jura, ci au rămas de lége şi de judecată din divan. Şi am văzut domniia mea

www.dacoromanica.ro

amândoao răvaşele[2] domneşti la mâna părintelui Stefan egumenul. Drept acéea, am dat domniia mea ca să fie acest rumân ce scrie mai sus, sfintei mănăstiri Coziia moşie ohabnică în véci. **И не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства мн. Инако да нѣст, по рєч господства мн. И исправник сам рєч господства мн.**

Пис генарие $\overline{\text{дї}}$ дни, лѣт $\overline{\text{хзрнг}}$.

Arh. St. Buc., Ms. 712, f. 426.
Copie rom.

Reg.: *Tezaur vâlcean*, p. 165.

[1] Loc alb.
[2] **ръвъшалєлє.**

16 164⟨5⟩ (715⟨3⟩) ianuarie 15

† Adecă eu, Dumitraşco cliucer Spineanul şi eu, Pârvul vtori postelnic, ctitorii sfintei mânăstirii ot Ţâ⟨n⟩ţăréni, împreună cu părintele egumănul Nifon, caréle iaste năstavnic acolo, scriem toţ şi mărturisim cu această al noastră zapis ca să fie de mare creadinţă la mâna jupan Dumitru Filişanul vel slujer, ca să să ştie cum au avut mănăstirea noastră de la Ţânţăréni în Spinişorul de Sus jumătate şi jupan Dumitru Filişanul vel slujer, altă jumătate. Iar Spinişorul de Jos au fost al mănăstirii, tot, cu tot hotarul, însă fără funea judecească, moşie slobodă a lor, însă préste tot hotarul a 12-a funea. De-cie, fiind mănăstirii mai împrotivă de hrană şi lângă mănăstire Spinişorul de Sus, şi fiind Spinişorul de Jos lângă satul jupan Dumitru vel slujer, pre lângă hotarul Filiiaşului, noi, de a noastră bunăvoie, am socotit dă am făcut tocmeală şi schimbu ne-am voit cum să-ş lărgească mănăstirea noastră locul şi să-ş lipească moşiă de moşie, ca să-i fie de hrană.

Şi au dat jupan Dumitru slujer mănăstirii de la Ţânţăréni jumătate de Spinişorul de Sus, însă fără dă rumâni. Iară mănăstirea au dat lu jupan Dumitru vel slujer jumătate de Spinişoru de Jos, iară fără rumâni, ca să fie moşie pentru moşie schimbu. Iară céea jumătate de Spinişorul de Jos ce-a rămas mănăstirii, noi am socotit cum funea judécească să ş-o ţie judécii cu pace, dă préste tot hotarul a 12-a funea, cumu o-u ţinut şi mai denainte vréme. Şi am socotit cum jumătate din Spinişorul de Sus iaste loc mai bun de hrană şi mai scumpu şi loc de mori şi în Gilort. Ce am făcut tocmeală de-au mai dat mănăstirea jupan Dumitru slujer şi céea parte de ocină ce-au avut călugării cu céealalta jumătate de Spinişorul de Jos, iară fără rumâni şi fără funea judecească, ca să ţie jupan Dumitru slujer cu judécii toată ocina de Spinişorul de Jos, pre hotarul cel bătrân

www.dacoromanica.ro

ce-au fost. Într-acéea, şi jupan Dumitru slujer încă au dat la svânta mănăstire pentru acea parte de ocină ce-au avut mănăstirea în céealaltă jumătate de Spinişorul de Jos cu judécii au dat 9 suflete de ţigani, însă ţigani 4 şi ţigance 5, anume: Preda ţiganul şi cu ţiganca lui Sora şi cu un fecior al lor, anume [...][1] i Radul ţiganul cu ţiganca lui, anume Brân[duş]a şi cu o ţigancă, anume Anuţa nepoata Darachiului i aspri 10 pentru un ţigan şi 2 ţigance, împreună ţiganul cu ţiganca-ş, ca să fie mănăstirii de hrană să şi [...][2].

Şi a[m] făcut tocmală şi schimb noi de-a noi, într-o bunăvo[ie], fără dă nici o silă, ca să ţie svânta mănăstire de l[a] Ţ[ân]ţăréni satul Spinişorul de Sus, tot, cu tot hotarul şi cu tot venitul, pre hotarăle céle bătrâne. Iar jupan Dumitru vel slujer să ţie satul Spinişorul de Jos, iar pre hotarăle céle bătrâne, ce-au fost mai denainte vréme, însă fără funea judecească să ş-o ţie ei, însă dă préste tot hotarul a 12-a funea şi fără de rumâni, căci că rumânii i-am schimbat, să-ş ţie mănăstirea parte de rumâni ce-au fost împărţiţi mai denainte vréme, din jumătate de Spinişorul de Sus cu rumânii ce-au avut în Spinişorul de Jos. Iar jupan Dumitru slujer încă să-ş ţiie parte lui ce-au avut rumâni în Spinişorul de Sus, pentru c-am schimbat numai ocinele, iar rumânii nu i-am schimbat.

Ce-am tocmit cum scrie mai sus cu voie noastră tuturora, şi cu ştirea a mulţi boieri, carii au fost socotitori şi tocmitori. Şi mărturie na ime: ot Fărcaş, Radul căpitan i ot Şitoia, Mihart cliucer, ot Brătăşani, Ghinea slujer i ot Glogova, Nicula pârcălab i ot Pleşoi, Iane postelnic i Drăghici i ot Cernaia, Iacov cliucer i ot Fratoştiţi, Barbul cliucer i ot Fărcăşéni, Dragomir postelnic i ot Pârâiani, Stanciul postelnic i Danciul logofăt i ot Breasta, Balica peharnic i ot Fălcoiu, Drăgoiu logofăt i ot Mierea, Dima postelnic i ot Pârâu, Miloş logofăt i ot Roşiia, Stoica peharnic i ot Bibeşti, Udrea postelnic şi alţii boieri mulţi scrişi, vor punea mai jos peceţile şi iscăliturile.

Aceast-am scris, ca să să ştie şi să să crează în tot locul. Şi pentru mai adevărată credinţă, pusu-ne-am şi noi peceţile şi iscălitura mai jos. **И пис аз Дѫмитрашкѫ логофет wт Къпрѣни. Пис мѣсеца генарїє дни єї, въ лѣт ҳзрн⟨г⟩**[3].

Barbul vel ban	Costandin vel postelnic
Dragomir vel vornic	Cernat vel portar
Socol cliucer	Pârvul vtori postelnic
Stroe vel vistiiar	Sava logofăt
Radul vel logofăt	Balica paharnic
Ghinea slujer	Ghiorma sluger
Bunea vistiarnic	Preda cliucer
Constandin sărdar	Drăguşin vel peharnic
Dumitraşco cliucer	Evstratie vtori vistiernic[4].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLXVII/4.

Orig. rom., hârtie (42 × 30), rupt pe alocuri, 8 peceţi în tuş şi fum. Omiţându-se cifra unităţilor, s-a datat după dregătoriile marilor boieri.

---

[1] Loc alb în orig.

[2] Rupt.

[3] „Şi scriu eu, Dumitraşcu logofăt din Căpréni. Scris luna ianuarie ziua 15, anul 7150 ⟨1642⟩".

[4] Semnături autografe.

17 1645 (7153) ianuarie 15

† Милостїю Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ. Давам господство ми сїю повелѣнїє господства ми болѣринъ господства ми пан Necula pârcălabul ca să fie volnic cu această carte a domni⟨i⟩i méle şi cu sluga domni⟨i⟩i méle Tanasie vtori portar de să apuce şi să prade pre Manolea ot Cernaia ot sud⟨s⟩tvoi Mehedinţi şi pre Gherghena ot Imoasa şi pre Diicul ot Cotoroia, păntru că aceşti oamini au fost jurători lui Manoli căpitan. Ce alţi jurători carii au fost împreună cu acéştea se-au prădat ca neşte jurători strâmbi, iar acéştea carii arată mai sus nu se-au prădat.

Într-acéea, domniia mea am dat această carte a domni⟨i⟩i méle cistitului boiariului domni⟨i⟩i méle şi cu sluga domni⟨i⟩i méle ce e ma⟨i⟩ sus-scrisă să-i apuce şi pr-aceştea să-i prade ca şi pre alalţi jurători.

Şi încă au fost venit Gherghena ot Imoasa înaintea domni⟨i⟩i méle de se-au jăluit cum n-are de unde da prada. Şi l-am iertat domniia mea. Iar acum am dat domnia mea să-l prade şi pre acela. Iar să nu vor vrea să dea seau vor fugi şi vor îmbla cu alte minciuni, aşa am dat domniia mea cum să hie rumâni Niculii pârcălabului cu feciorii lor şi cu moşiia lor şi cu tot ce vor avea, să-i fie lui moşii şi feciorilor lui. Şi de cătră nimea opreală să n-aibă înaintea cărţii domni⟨i⟩i méle.

Инако да неєт. Исправник сам рєкоχ господства ми.
Пис гинарїє єї дни, лѣт χзрнг.
† Їѡ Матею воєвода, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCCXXX/121.

Orig. rom., hârtie (33 × 22), pecete aplicată.

18 1645 (7153) ianuarie 15, Târgovişte

† Милостїєю Божїєю, Їѡ Матеи Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїє господства ми Paraschivei şi

www.dacoromanica.ro

Stancăi, feciorii lui Ivan postelnic ot Rumcéni ot sudstvo Săcui ca să fie volnici, cu această carte a domniei méle, să aibă a-ş ţinére moşiia moşi-său Gherghe, şi a tătâini-său, lu Ivan postelnic, den satu de la Negreasca şi de la Jilişte şi de la Măxin, de pretutindenea orcâtă să va alége, de preste tot hotarul, pentru că iaste a Paraschivei şi a Stancăi, nepoţii lu Ghierghe, feciorii lu Ivan postelnic, a lor direaptă ocină de moşie, încă mai denainte vréme şi tot ş-au ţinut moşiia părinţilor cu bună [pace]. Iară după acéea, când au fost acum în zilele dumni⟨i⟩i m⟨ele⟩, iară Paraschiva şi ⟨S⟩tanca, feciorii lu Ivan postelnic ot Rumcéni, ei au avut pâră aicea, înaintea domniei méle la divan, pentru acéste ocine de la Negreasca şi de la Jilişte şi de la Maxin[1] cu Baico den Maxin, ce au fost ale lu Ghierghe Grosul, şi ale nepotu său, lu Iane. Şi au venit de [s]-au pârât de faţă, şi aşa pârâia B[ai]co cum sunt acéste moşii ale lui, de la [...][2]. Deci într-acéea, domniia m[ea], am căotat şi am judecat pre direptu şi pre lége, împreună cu toţi cistiţii dereg⟨ă⟩torii domniei méle şi le-am dat domniia m[ea], la mijlocul lor, 6 boiari pre răvaşă domneşti, po imea: ot Mărăcinéni, Sava căpitanul i Sava cel mare i Carşotă i ot Puţinei, Lupşă dvornic i ot Potocéni, Armega i ot Bă[nceşti][3], Opriş ca să caute şi să adeveréze pentru moşiile lu Gherghe Grosul şi ale nepotu său, lu Iane, cui i se va cădea să le ţie, feciorilor lu Ivan postelnic, au Baico. De ce, când au fost la zi şi la soroc, iară aceşti 6 boiari, ce scriu mai sus, ei aşa au aflat cu sufletele lor, cum sânt moşii dirépte, ale Paraschivei şi ale Stancăi, feciorii lu Ivan postelnic, iară Baico n-au avut nici o treabă, căce au fost Baico fecior vitreg lu Iane Grecul. Şi am văzut domniia mea amândoao răvaşele domneşti, şi cartea celor 6 boiari făcută denaintea părintelui Ştefan, episcupul de la Buzău, iscălită de mâna sfinţi⟨i⟩i lui şi cu pecétea episcupiei, în care carte scriia boiarii, cum au aflat zapisele şi cărţile lu Baico réle şi mincinoas⟨e⟩ şi le-au luat toate de le-au dat la mâna Paraschivei, cum de acum nainte să nu mai aibă treabă Baico cu acéste moşii, care scriu mai sus, că au rămas de lége şi de judecată denaintea domni⟨i⟩i méle.

Derept acéea, am dat domniia mea Paraschivei şi Stancăi, feciorii lu Ivan postelnic, ca să le hie ocină şi moşie lor şi feciorilor în veac.

Инако да нѣст, по реч господства ми.
Пис ѵ Тръговище. Пис генарие ѥ҃ї дьни, лѣт ⸗зрнг[4].
† Їѡ̃ Матею вшевъда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXIII/15.
Orig. rom., hârtie (31 × 22), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 171, f. 485 v–486.

Rez.: Aricescu, *Indice*, II, p. 18.

www.dacoromanica.ro

[1] Макꙋнн.
[2] Loc alb în orig.
[3] Loc rupt; cf. Doc. ist., CXLVII/110 a.
[4] „Scris în Târgovişte. Scris ianuarie 15 zile, anul 7153 ⟨1645⟩".

19 1645 (7153) ianuarie 16

Adecă eu, Tanasie păharnic ot Bărbăteşti, scriu şi mărturisescu cu aceasta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna fiiu-mieu, lu Pătru logofătul, cum să să ştie că i-am vândut un rumân, anume Vladul ot Bărbăteşti şi cu feciorii lui, anume Radul şi cu alalţi feciori câţi-i va da Dumnezeu, însă cu siliştea şi cu locurile lui în câmpu şi cu curături câte va avea preste tot şi cu vinăriciul lui, cât se va alége, dereptu ughi 75, bani gata, de-a mea bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiiaşilor den sus şi den jos, ca să fie lui rumân⟨ul⟩, ce iaste mai sus-scris, ohabnic în veac.

Şi mărturie: Stoica, frate-mieu, şi Mihaiu pitar şi popa Danciul şi popa Mihăilă i Ivul portar i Paraschiva ceauşul ot Orbi şi fiiu-mieu, Ştefan i Mihai Grama şi Drăghici.

Исписах азь Ѳ҃дор логофет wт Трьговиџе.
Пис мѣсеца генарїе ѕ҃ї дньь, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃[1].

Tanasie păharnic
Eu Stoica mărturie
Eu popa Danciul
Sava logofăt ot Târgovişte[2].

Arh. St. Buc., Colecţia Emil Vârtosu, I/84.
Orig. rom., hârtie (29 × 20).

[1] „Am scris eu, Tudor logofăt din Târgovişte. Scris luna ianuarie ziua 16, anul 7153 ⟨1645⟩".
[2] Semnături autografe.

20 1645 (7153) ianuarie 16

† Zde cletovţii lu Mihăilă po imea ot Cârsteieneşti, Pătru şi Negoiţă ot Cerburéni şi Mihăilă ot Brăteşti, ca să jure Mihăilă cu aceşti 3 megiiaşi cum n-au fostu tată-său, Dobroslav den sat den Voiceşti rumân Pârvului logofăt şi cum nu

www.dacoromanica.ro

l-au apucat legătura lu Mihaiu voievod, acolo în sat, însă cum vor afla cu sufletele lor. Şi zioa la lăsatul secului de carne. Şi să jure la părintele de la Argeş.

Pis ghenarie 16 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXXIII/215.
Două orig. rom., hârtie (20 × 14), pecete aplicată.

21 1645 (7153) ianuarie 17

† Adecă eu [Neaga], fata lu Stan şi a Diicăi, cum să să ştie că am v[ân]dut Udrei 6 stânjeni de ocină din funea popească de sus din apa Teleajinului pren câmpu şi prin silişte şi ot voda Gârlu şi prin pădure până în Valea Ştubeiului. Şi am vândut eu, Neaga de a mea bonăvoie cu şt⟨ir⟩ea totoror fraţiloru şi dereptu bani 850 gata.

Şi m⟨a⟩rt⟨or⟩i[1]: popa Radulu şi Mordan şi sin ⟨ego⟩ şi iar Mordan şi Stan şi sin ⟨ego⟩ i Gligorie i Lupul.

И пис дїѧкон Микѹл. И пис мѣсеца генарие дни з҃ї, въ лѣт ×з҃рнг҃[2].

Eu Neaga.
Eu Mordan.

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXLI/178.
Orig. rom., hârtie (11 × 21), rupt.

[1] Ad. interlinear *a.m.*
[2] „Şi scrie diaconul Micul. Scris luna ianuarie 17 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩".

22 1645 (7153) ianuarie 17

† Милостїею Божіею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми acestui om, anume Ghinea roşul ot Turbure, ca să fie volnec cu această carte a domni⟨i⟩i méle de să apuce pre satul Măluréni de să-i plătească ughi 2 şi pre satul Brăteştii să plătească ughi 4, pentru că au venit Ghinea roş naintea domni⟨i⟩i méle la divan de au jăluit şi au spus cum că au făcut bine de i-au împrumutat de se-au plătit de năpăşti.

Deci să fie volnec cu cartea domni⟨i⟩i méle şi cu sluga domni⟨i⟩i méle anume [...][1], de să aibă a plătirea acéi bani ce scriu mai sus şi de nim⟨e⟩lea opreală să n-aibă.

www.dacoromanica.ro

Инако да нѣст. И исправник, сам реч господства ми.
Пис генарие $\overline{зї}$ дъни, в лѣт $\overline{хзрнг}$.
† Їѡ Матею вшевѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XV/7.
Orig. rom., hârtie (25 × 19), pecete aplicată.

[1] Loc alb în orig.

23 1645 (7153) ianuarie 18, Târgovişte

† Adecă eu, Vasilie comis, sân Predii spatar, vnuc Nicăi logofăt, scriu şi mărturisescu cu acest al mieu zapis, ca să fie de bună credinţă la mâna văru-mieu, Ghinii cupeţ, cum să se ştie cându au fost acum în zilele mări(i)i sale, domnu nostru Io Mateiu Basarab voievod, iar eu m-am sculat de m-am tocmit cu văru-mieu, Ghinea cupeţ, de i-am vându satul Năneştii ot sudstvo Vlaşca, carele sat au fost al nostru de moşie, încă de la moşu-mieu Nica logofăt şi tot l-am ţinut cu bună pace. Iar acum, întâmplându-se văru-mieu Ghinii a-i tribui şi fiindu-ne sângele şi ca neşte fraţi şi căutându-mă şi la bine şi la rău, făcut-am tocmeală cu dumnealui de i-am vându acest sat ci scrie mai sus, însă jumătate, cu rumâni, cu vii, cu baltă, cu silişte a satului, den câmpu, den pădure şi de preste tot hotarul şi cu tot venitul oarecât se va alégi, derept bani gata, ughi 280. Şi am luoat aceşti bani toţi deplin şi gata în mâinile méle.

Şi i l-am vându de a mea bunăvoie şi fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor oamenilor miei şi a tuturor vecinilor miei demprejurul loc(u)lui, den sus şi di jos.

Şi la a noastră tocmeală fost-au boiari mărturie carii-ş vor pune numele şi iscalele mai jos, ca să aibă a-i fi acest sat văru-mieu Ghinii, cu bună pace şi de moşie şi stătătoriu, dumnealui şi c(o)conilor dumnealui, câţi Dumnezeu i va da în veacu.

Şi eu, pentru mai adăvărată credinţă, pusu-mi-am iscala şi pecétea mai jos.

Исписах азъ, Стоика лвгофет Шърбановичи, wт градоу Шръговищескомѹ, мѣсеца генарїе ѝї дни, въ лѣт $\overline{хзрнг}$[1].

Εγω Βασίλιος κομις μαρτιρας[2].
Κωνσταντιν Καντακουζινος[3].
Bunea vel slujer[4].
Mâine slujer[5].

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCXCIX/51.
Orig. rom., hârtie (32 × 21), pecete aplicată.
Copie ibid.: Doc. munteneşti, XXV/15.

www.dacoromanica.ro

[1] „Am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici, în cetatea Târgovişteі, luna ianuarie 18 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩".

[2] „Eu Vasile comis martor".

[3] „Constantin Cantacuzino".

[4] Ad. probabil ulterior, Bunea având rangul de mare sluger începând cu 8 ianuarie 1648, cf. Doc. ist., MDLXXXVIII/74 *(Cat. Ţ. Rom.,* VI, p. 380); Vasile comis dispare din documente după 28 iulie 1647, cf. ms. 1233, f. 449–450 *(Cat. Ţ. Rom.,* VI, p. 344), în ianuarie 18, 1645 fiind neputincios: „căutându-mă la bine şi la rău".

[5] Semnături autografe.

24 1645 (7153) ianuarie 18, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣринѹ господства ми Ѹдрѣ логофет и със сѹпрѹжница его Каплѣ wт Ръдъчинещи wт сѹдство Арге(ш), такоже да ест их една виногради и със къщо, кое виногради била ест wт виногради Греблескѹлшв дори ѹ пчилна Ѹдреи логофет и wт за виногради Рочотъв дори ѹ дрѹ(м), понеже ест покопил сїю више реченїе виногради всах wт на(д) Калѣ и wт на(д) сины его: Илїе и Станчюл и Лешнтїе и Бадѣ и wт братѹчедо(м) его, Владѹл за хр҃с аспри готови и със запис и със сведитїлїе по име: wтьцѹ Лешнтїе егѹмена wт свѣта монасти(р) wт Арце(ш) и Албѹл сѹдецѹ със в҃ї пръгари и Ангелет кѹпецѹл и Сава и Дѹмитрѹ червенїи wт там и Пръвѹл Долофан и Станчюл логофът wт Кръстеинещи и Михаил и Wанчѣ wт Харе(ш) и Ивашко червенїи и Панъ логофът.

И пак покопил Ѹдрѣ логофет и жѹпаница его, Каплѣ една сълище ѹ прѣ(д) врати емѹ wт на(д) Дѹмитрѹ wт Вълчѣле, зет стар Коман за ѱ аспри готови кое сълище била ест wт на(д) тъщом си за прѣки. Понеже ест продал Дѹмитрѹ сїю сълище тере ест поменѹ(л) по тъщо(м) си стар Коман за свои(м) доброволю, бе(з) ни една силос(т) и със ѹзнанїе въсах мегїашом и а брато(м) си его и със запис съ сведитїлїе по име: попа Бадѣ и Беривое и Влъдичел и Wпрѣ и Дѹмитрѹ и Стоика и Бадѣ и Албѹл и Драгомир wт Ръдичинещи и wт Сълътрѹк, Дѹмитрѹ зет Станчюл дворник.

И па(к) покопил Ѹдрѣ логофет и жѹпаница его Каплѣ три челостїю за место wт Ръдъчинещи wт на(д) Драгоми(р), синъ Козмеи на Wгорани и wт дрѹги местове дори даже исплъни сїю челостїю за т҃ аспри готови и със запис и със сведитїлїе по име: Горан лwгwфет и Пръвѹл Долофан и Датко пехарник и Тѹдорѹ логофет и Микѹл вътах за дъръбани.

www.dacoromanica.ro

И пак покопѹ(л) ѹдрѣ логофет и жѹпаница [его][1] Каплѣ еди(н) место със шѹмѹ wт вин[ог][1]радї ѹдреи логофет дори ѹ пъръсищѣ Wпреи Фълф[еи][1] дори ѹ мѹке [...][2] wт на(д) Шерб[ан п][1]ехарник и wт на(д) брат его Радѹл за ѳ аспри готови и със запис и със сведетїлїе по име: попа Гергїе Скърлет и Пръвѹл Долофан и Датко пехарник и Тѹдѹрѹ постелник wт Питещи. И продали сїю имените людие више пис за своим добро волю бе(з) ни една силос(т). И видѣхом господство ми и запис за покопенїе на рѹка ѹдреи логофет како ест више пис.

Сего радї дадох и господство ми болѣрин господства ми ѹдреи логофет и жѹпаницев его Каплѣ, wкоже да ест и(м) wчинѹ и виногради дѣдинѹ и синѹвѹ и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣби(м) поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведитїлїе поставихо(м) господства ми: жѹпан Барбѹл вел бан и пан Драгомир вел дворник и пан Радѹл вел логофет и пан Строе вел вистїар и пан Дїикѹл вел спатар и пан Преда вел клѹчар и пан Михнѣ вел столник и пан Радѹл вел комис и пан Дръгѹшин вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, пан Радѹл вел лwгwфет.

Исписа(х) аз, Тѹдѹрѹ логофет настолни градѹ ѹ Тръговище, мѣсеца генарїе ѝї дьни и wт Адама даже до нинѣ теченїе лѣта, в лѣт ҳзрнг.

† Їѡ Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воивода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Udrea logofăt şi soţiei sale, Caplea din Rădăcineşti din judeţul Argeş, ca să le fie o vie şi cu casa, care vie a fost din via Greblesculuí până la stupina lui Udrea logofăt şi de la via lui Rociotă până în drum, pentru că au cumpărat această mai sus zisă vie, toată, de la Calea şi de la feciorii ei, Ilie şi Stanciul şi Leontie şi Badea şi de la vărul său Vladul pentru 3 200 aspri gata şi cu zapis şi cu martori, anume: părintele Leontie, egumen la sfânta mănăstire de la Argeş şi Albul judeţul cu 12 pârgari şi Anghelet cupeţul şi Sava şi Dumitru roşii de acolo şi Pârvul Dolofan şi Stanciul logofăt din Cârsteineşti şi Mihăilă şi Oancea din Hareş şi Ivaşco roşul şi Pană logofăt.

Şi iar a cumpărat Udrea logofăt şi jupaniţa lui, Caplea, o silişte înaintea porţii lui de la Dumitru din Vâlcele, ginerele lui Coman cel bătrân, drept 700 aspri gata, care silişte a fost de la socrul său de zestre. Pentru că a vândut Dumitru această silişte de a pomenit pe socrul său, pe Coman cel bătrân, de bunăvoia lui, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor şi a fraţilor lui şi cu zapis cu martori, anume: popa Badea şi Berivoe şi Vlădicel şi Oprea şi Dumitru şi Stoica şi Badea şi Albul şi Dragomir din Rădăcineşti şi din Sălătruc, Dumitru, ginerele lui Stanciu vornic.

www.dacoromanica.ro

Şi iar a cumpărat Udrea logofăt şi jupanița lui, Caplea, trei fălci de loc din Rădăcineşti de la Dragomir, feciorul lui Cozma la Ogorani şi din alte locuri, până au împlinit aceste fălci, drept 300 aspri gata şi cu zapis şi cu martori, anume: Goran logofăt şi Pârvul Dolofan şi Datco paharnic şi Tudor logofăt şi Micul vătaf de dorobanți.

Şi iar a cumpărat Udrea logofătul şi jupanița [lui][1] Caplea un loc cu pădure din via lui Udrea logofăt, până în părăsiştea lui Oprea Fălf[ei...][1] şi până în muche [...][2] de la Şerb[an p][1]aharnic şi de la fratele său, Radul pentru 400 aspri gata şi cu zapis şi cu martori, anume: popa Gherghie Scărlet şi Pârvul Dolofan şi Datco paharnic şi Tudor postelnic din Piteşti. Şi au vândut aceşti numiți oameni mai sus-scrişi de bunăvoia lor şi fără nici o silă. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de cumpărătură la mâna lui Udrea logofăt, cum este scris mai sus.

De aceea am dat şi domnia mea boierului domniei mele Udrea logofăt şi jupaniței lui Caplea, ca să le fie ocină şi viile dedină şi feciorilor şi nepoților şi strănepoților şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea pe: jupan Barbul mare ban şi pan Dragomir mare vornic şi pan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Diicul mare spătar şi pan Preda mare clucer şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Radul mare comis şi pan Drăguşin mare paharnic şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Tudor logofăt, în cetatea de scaun Târgovişte, luna ianuarie 18 zile şi de la Adam până acum trecerea anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Colecția Ionaşcu Ion, I/60.
Orig. slav, hârție (42 × 29), rupt la îndoituri, pecete timbrată.
Cu o trad. la B.A.R., A 3 287, f. 68 v–69.

[1] Loc rupt în orig.
[2] Loc alb în orig.

25 1645 (7153) ianuarie 19

† Cum să se ştie că iar au cumpărat Neguț cu feciorii lui, cu Dumitru şi cu Teodor, o parte de loc de la Pantazi den Țâța. Şi locul iaste na imea între râure şi den sus iaste de unde se despartu râurile până den jos, undi se îmbină iazul moriei cu râul, partea lui câtă se va alége, partea lu Pantazi. Şi au dat Neguț cu feciorii lui, carii sântu mai sus-scrişi, lu Pantazi bani gata, 590[1] de bani, fără aldămaş. Şi să se ştie că iaste ⟨a⟩ 6-a parte despre alalți frați.

Şi aldămăşari au fost: ot Tâța, Stan, fratele lu Pantazi şi den Fiiiani, Cârstea şi Stoica şi Nan şi Stan.

www.dacoromanica.ro

Пис мѣсеца генарїє ѳї̃ дни, пис въ лѣт хз̃рнг̃.
Пис аз попа Мѹшат wт село Цъцав[2].

Şi[3] ieră să se ştie cum a vâ⟨n⟩dutu Stan frate-su parte[4] lui de⟨n⟩tre râuri, câtă să va alege toată. Şi[3] ieră ie-mu datu 515 bani Neguţu şi fii-său Dumitru. Şi[3] marturi[5] sâ⟨n⟩tu cari sâ⟨n⟩t mai susu-scrişe.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXIX/6.
Orig. rom., hârtie (31 × 21).
Copii ibid.: ms. 127, f. 30 v; 134, f. 261 v.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 221–222.

[1] Scris iniţial „100", corectat în „590".
[2] „Scris luna ianuarie 19 zile, scris în anul 7153 ⟨1645⟩. Am scris eu, popa Muşat din satul Ţâţei".
[3] ше.
[4] парете.
[5] мърътѹри.

26 1645 (7153) ianuarie 20

† Adecă noi, satul Bănceştii, cu[1] roşii şi păharnice şi cu comişi şi cu spătării şi megéiaşi de satu, cu toţi[2] scriem şi mărtorisem cu acesta[3] al nostru zapis, ca să fie de mari cridinţă la mana[4] jupânului Neculei, ginerele lui Mihaiu Carşote, pentru că i-am vândutu noi satul Bănceşti cu toţi 6 stânjini di ocină ai Stanciului[5] Şchiopului. Şi i-am vândut noi, satul pentru partea lui de biru şi pentru partea lui de mirea. Şi am vândut noi aceşti şase stânjini din apa[6] Buz⟨ă⟩ului дорн[7] hotarul Moceştilor. Şi am datu eu, Necula bani 1 000 gata în mâna satului Bănceşti şi mâna[8] a roşielor şi a păharnicu⟨lu⟩i şi a comis⟨ului⟩ şi a spătărilu⟨i⟩ şi a neguţătoru⟨lui⟩ şi a mazâlu⟨lui⟩. Şi a⟨m⟩ vândut noi pentru partea lui de miri şi pentru partea lui de biru. Şi am vândutu noi să-i fie lui moşii, iar de va fi vro[9] pârâ, să-i aibără cu satul cu[1] tot. Şi pre nomea au vândutu: Mihalache cu frate-său şi Novac şi Stanciul i Stoica şi Radoslavu i Neagoe i Drăgan i Stelea roş i Grama i Nă⟨s⟩tasie i Gogoşi dvornic i Stan i Dima, Iorga neguţători i Gherghe neguţătur.

Şi au fost [mul]ţi oamenii şi ⟨bo⟩iari la tocmeala noastră, na ime: Gheorghe postelnic i Dema Măglan. Şi am vândutu noi. Acesta am scris să şi ştii. Şi pentru cridinţa pusu-ne-amu peceţile şi dégetile.

Pis measeţa ghenarie 20, vă leat 7153 ⟨1645⟩.
Γεωργιος Λεκκα μαρτίρο[10].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/17.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), patru peceţi inelare aplicate.
Cu o copie ibid.: ms. 173, f. 100 v–101.

www.dacoromanica.ro

[1] ко.
[2] тоцїе.
[3] ачєстаа.
[4] Ad. interlinear.
[5] Станчѹллѹи.
[6] аба.
[7] „Până în".
[8] мънаа.
[9] фрѕ.
[10] „Gheorghe Leca mărturie".

27 1645 (7153) ianuarie 20

† Scris-am eu, Câr⟨s⟩tea ot Fiiani, acest zapis al meu ca să fie di mare credinţă la mâna vătafului Neguţ şi a feciorilor lui, Dumitru şi Teodor, cum să să ştie că am vândut un loc den Lazul cu Socii, partea mea toată, însă stânjini 27 şi de lungu cum mergu şi alte locuri, până în muchea malului. Şi acest loc iaste den partea Gudei. Şi am vândut acest loc, direptu ughi 12, fără de aldămaş.

Şi aldămăşar au fost: den Fiiani, Stoica şi Nan şi Stan şi den Ţâţa, Pantazi şi Datco şi Stan.

Şi am scris eu, Drăghici gramatic. Pis measeţa ghenarie 20 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Pantazi.
Datco.
Nan.
Stan.
Stan.

Avgust 1 dni, leat 7257 ⟨1749⟩. Acest loc iaste den jos de moara diiaconului Ştefan Brateş, însă moara cea véchie den drum în jos, când am măsurat cu Brateş, era grădini semănate pă el.

Varlaam arhimandrit ot Mitropolie.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXIX/7.
Orig. rom., hârtie (31 × 21).
Copii ibid.: ms. 127, f. 30 v; 134, f. 261 v–262.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 222–223; Stancu, *Doc. Fieni*, p. 188–189.

28 1645 (7153) ianuarie 20

† Adecă eu, Mănea şi cu frate-miu Stănilă şi cu feciorii noştri, scriem şi mărturisim cu zapisul nostru cum să se ştie că amu vândut ocenă ot selo Cozléciu,

www.dacoromanica.ro

partea popii[1] Cârsteian, câtă va fi toată şi levédea cu pomii din Radila. Şi acestă ocenă fost-⟨au⟩ cumpărată de tată nostru de la Stoica Leahul şi o-m vândut lu Iorgachi vornic de a nostru bunăvoie, fără nici o silă, dereptu doo mii di bani gata.

Şi la acestă tocmeală fost-⟨a⟩u mulţi oamene bune, anume: Ionaşco postelnic, snă[2] Miroslav i Costandin postelnic Feneh, Ionaşco i Pavil postelnic ot Şoplea i Stanciul ot Ghergheţă, Şandru ot Ţiţeşti i Stoica ot Băteşti.

Şi am scrisu eu, popa Dragomir ot Poiene.

Şi pentru mai mare credinţa posu-ne-am şi dégetele.

Pis measeţa gheraru dni 20, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Mănea.

Stăn[i]lă.

Stoica.

Stanciul.

Arh. St. Prahova, Colecţia Doc. foi volante, LXXI/11.
Orig. rom., hârtie (16 × 20).
Copie Arh. St. Buc., Doc. ist., DVIII/4.

[1] попои.
[2] снът.

29 1645 (7153) ianuarie 20, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїє господства ми слѹгѹ господства ми Станчюл логофєт wт Кръстеннєци wт сѹдство Аргеш и със синови и(χ), єлицеже Богъ дас(т), такоже да єст емѹ єди(н) вечєнѹ, на име Wпрѣ Пѹа със сины єго и със дѣлница єго, варїи єлика сє χти(т) избра(т) ѹ село ѹ Какалєци wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт пре(з) въс χотаро(м), понеже покѹпи(л) слѹгѹ господства ми Станчюл логофът сїю вечинѹ wт на(д)[1] Шѹнка wт Шѹичи за χ̃д̃ аспри готови и със запис и със сведителїє по име: wт Шѹичи, Драгомир и Дѹмитрѹ и Станчюл чаѹш и брат Гостєи и Радул, синъ Петрашко ворникѹл и wт Кръстеннєци, Драгомир и Датко юзбаша и wт Сълътрѹк, Стан пръкълаб и wт Дънцєци, Драгомир.

И па(к) покѹпи(л) слѹгѹ господства ми Станчюл логофєт єдна ливадє wт Алуниш, wт ръѹ дори ѹ Мърѹ и ѹ дори ѹ долина вса(χ) за χ̃ аспри готови wт на(д) Радул синъ Wприш wт Кръстеннєци. И па(к) єдна ливадє wт гор Алѹниш, wт шѹмѹ дори ѹ Лѹнка [...][2] за χ̃

www.dacoromanica.ro

аспри готови wт на(д) Драгомир и със запис и със сведїтїлїе по име: Датко и Драгомир и Ивашко и Иван ал попеи и Пътрѹ и Дѹмитрѹ логофът wт Арџеш. И па(к) покопи(л) Станчюл логофет еди(н) место ѹ Лѹнкъ за ф̃ аспри готови и еди(н) место wт Алѹниш wт Мърѹ ѹ гор за с̃ аспри готови и еди(н) место на Шипот wт попа за т̃ аспри готови и еди(н) место ѹ Гръшит на Мери за рп̃ аспри готови и еди(н) место ѹхъ бартъ за р̃ аспри готови, понеже ест покопи(л) Станчюл лwгwфет сїю местове и wт на(д) Пътрѹ wт Кръстеинещи и със запис и със сведїтїлїе написани ѹ запис по име: вси(х) внѹцї его, Драгомир и Датко и Ивашко и Радѹл и Драгомир Рочот и Иван ал попеи и Дѹмитрѹ лwгwфет wт Арџеш.

И па(к) покопи(л) Станчюл логофет еди(н) розо(р) за в⟨ин⟩оградї wт Пїерсечи ѹ гор със три паши за место [...][2] дори ѹ виногра(д) Станчюло(в) ѹ пре(з) въс колико ест за ц̃ аспри готови и със запис и със сведїтїлїе по име Пръвѹл логофът Долофан и Ѹдрѣ лwгwфът и Радѹл постелник wт Шѹничи и wт Скъѹѩни, попа Нѣгое и Кръчюн и Владѹл и Радѹл и Бадѣ. И продадоше именити людї више[3] пис wчине за свои(м) добро волю и бе(з) ни една сило(ст) със ѹзнанїе вса(х) мегїѩшо(м) wт wкръсть место и wт гор и(з) долѹ како и видѣхо(м) господство ми и запис за проданїе по сїю wчине више пис на рѹка Станчюлѹи логофет.

Сего радї, дадо(х) и господство ми слѹгѹ господства ми, Станчюл логофет, ѩкоже да ест емѹ wчинѹ и вечини и виногра(д) дѣдїнѹ и въ wха(б) синѹвѹ(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не wт когождо непоколѣби(м) поризмо господства ми.

Сеже оѹбо и сведїтїлїе поставихо(м) господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строе вел вистїѩр и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Дръгѹшин вел пеҳарник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Преда вел клѹчер и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

И исписа(х) аз, Тѹдорѹ логофет въ настолни градѹ Тръговиџе, мѣсеца генарїе к̃ дьни и wт Адама до нинѣ теченїе лѣто(м), в лѣт ҳзр̃нг̃.

† Їѡ̃ Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul logofăt din Cârsteineşti, din judeţul Argeş şi fiilor lui, câţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un vecin, anume Oprea Puia şi cu fiii lui şi cu partea lui, câtă se va alege din satul Cacaleţi din câmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru că l-a cumpărat sluga

www.dacoromanica.ro

domniei mele, Stanciul logofăt pe acel vecin de la[1] Şuica din Şuici pentru 4 000 aspri gata şi cu zapis şi cu martori, anume: din Şuici, Dragomir şi Dumitru şi Stanciul ceauş şi fratele lui, Coştea şi Radul, fiul lui Petraşco vornicul şi din Cârsteineşti, Dragomir şi Datco iuzbaşa şi din Sălătruc, Stan pârcălabul şi din Dângeşti, Dragomir.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele, Stanciul logofăt o livadă la Aluniş de la râu până la Măru până la vale, toate cu 1 000 aspri gata şi de la Radul, fiul lui Opriş din Cârsteineşti. Şi iarăşi o livadă de deasupra Alunişului din pădure până în Lunca [...][2] pentru 1 000 aspri gata de la Dragomir şi cu zapis şi cu martori, anume: Datco şi Dragomir şi Ivaşco şi Ivan al popei şi Pătru şi Dumitru logofăt din Argeş. Şi iar a cumpărat Stanciul logofăt un loc în Luncă pentru 500 aspri gata şi un loc în Aluniş de la Măru în sus pentru 200 aspri gata şi un loc la Şipot de la popa cu 300 aspri gata şi un loc în Grăşit, la Meri pentru 180 aspri gata şi un loc pentru 100 aspri gata, pentru că a cumpărat Stanciul logofăt acele locuri şi de la Pătru din Cârstieneşti şi cu zapis şi cu martori scrişi în zapis, anume: toţi nepoţii lui Dragomir şi Datco şi Ivaşco şi Radul şi Dragomir Rociotă şi Ivan al popei şi Dumitru logofăt din Argeş.

Şi iar a cumpărat Stanciul logofăt un răzor de vie de la Piersici în sus cu trei paşi de loc [...][2] până în via lui Stanciul de peste tot, cât este pentru 900 de aspri gata şi cu zapis şi cu martori, anume: Pârvul logofăt Dolofan şi Udrea logofăt şi Radul postelnic din Şuici şi din Scăuiani, popa Neagoe şi Crăciun şi Vladul şi Radul şi Badea. Şi au vândut mai sus-numiţii oameni scrişi mai sus[3] ocină de bunăvoia lor şi fără nici o silă cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului şi din deal şi din vale, după cum am văzut şi domnia mea zapisul de vânzare pentru aceste ocine mai sus-scrise la mâna lui Stanciul logofăt.

De aceea am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Stanciul logofăt ca să-i fie ocină şi vecini şi vie, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Preda mare clucer şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Tudor logofăt în cetatea de scaun Târgovişte, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam până acum trecerea anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

B.N., LXXVII/7.
Orig. slav, perg. (31 × 52), pecete timbrată. Cu o traducere modernă.

---

[1] „ѡт нѧд", repetat.
[2] Loc alb în orig.
[3] Repetat.

www.dacoromanica.ro

Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїи повеленїє господства ми слоугъ господства ми Мареш логофет wт Длъгополю и със синови си, елицеже Богъ дарова(χ), ꙗкоже да єст емъ wчинъ ѹ Бъжъщї wт соудство Мѹшчел и Падѹрец wбаче въсах ча(ст) Радоуло(в) Мокан колико єст ча(ст) мокънѣскъ wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт сѹ(χ) и wт седалиціє село(в) и wт по въс хотаро(м) и със въс ходоко(м) wт хотар до хотар по стари хотари и белѣзи и със къщове и със пимница и със врътоградѹ и wт пѹсвѹдї варє елика избере(т) сє. Понеже єст покѹпи(л) слоугъ господства ми Мареш логофет сїа више речєна wчинѫ wт Бъжещї ча(ст) мокънѣскъ въса(χ) wт на Радоул Мокан за ѯ̃ аспри готови wбаче бє(з) тъчїю еди(н) место ѹ гор, а дрѹ(г) местw ѹ дол ѹ раленїє по єдна дънъ и ѹ село место Єло(в) па(к) ѹ Раленїє за єдна дънъ, а дрѹга wчинъ вса(χ) wт прє(з) въс хотаро(м) да єст по разлога слоугъ господства ми Мареш логофет.

И продадо(χ) Радѹл Моканѹл сїа више речєна wчинъ wт Бъжъщї w(н) за него(в) добро волю бє(з) ни єдна сило(ст) и със ѹзнанїа всѣ(м) болѣро(м) и със запис wт рѹка єго за проданїє wт тогда би(ст) теченїа лѣто(м) ѯ҃зрм҃з и със мноѕи болѣри и добри людїи сведїтелїи написани въ запис по име: жѹпан Дѹмитрѹ Дѹдескѹл бив вел дворник и сынѹ си Радѹл логофет и Михо второїи спатар, сынъ Пано къпитан wт Бѹдѣса и Їѡн Тътар и Дѹмитрѹ wт Голгота и wт Корнъцел, Ръчина синь Wлть и wт Дръмънещї, Драгомир синъ Некѹлє(в) логофет и wт Миховѣни, Станчюл червє(н) и wт Бъжъщї, Стан, брат Радѹл Мокан и Їѡн wт та(м) и мнози людїи.

И wт тогда въс дръжа(л) єст слоугъ господства ми Мареш логофет сїа више речєна wт Бъжъщї ча(ст) мокънѣскъ със добро м҃ирно бє(з) ни єдна млъво.

А пото(м), къда єст би(л) нынѣ, въ дьни господства ми, а болѣрин господства ми Богдан второїи столник и със брато(м) си Бадѣ спатар, сынови Бадєв шефарю, внѹцїи Їванов логофет wт Бъжъщї кѹпно със шѹро(м) си Антонїє ватах wт Дрънцещї, wни сє въстанили със прѹ(χ) радї сїа wчинъ wт Бъжъщї рекѹщї како сѹ(т) wни наиповолени да га покѹпи(т).

И прїинде(т) прє(д) господства ми ѹ великїи диван терє сє прѣше сє за ли(ц) със слоугъ господства ми Мареш логофет. Въ то(м) и господство ми єщиже єст съ(м) глєда(χ) и сѹди(χ) по пра(в) и по законѹ Божїею кѹпно със всихми чиститими правителїи

www.dacoromanica.ro

господства ми. И поставихо(м) господство ми Богдано(в) столник и брато(м) си Баде(в) спатар и шоуро(м) си Антоніе ватах Кацїдїтавол дьнъ wт по дьнъ оу дво три седове, такоже да поврати(л) новцїи Марешо(в) логофет наза(д). А wни нѣ(ст) моглъ да да(ст) новцїи аноу ест wста(л) wт дьнъ и wт сѫжденіе wт пре(д) господства ми wт диван. И а послѣ и wни ако видѣли сице како не имали новци и можніе да поврати(л) новцїи въспе(т) wни wт добро волѣ и(м) се wставили и дал и волю Марешо(в) логофет такоже да има(т) сїа дѣдїнъ wт Бъжъщї със добро мирно како ест би(л) покупи(л) със нwвци готови и със негове праве комате.

Сего радї дадо(х) съм и господство ми слоугоу господства ми Мареш логофет такоже да ест емоу сїа више речена wчинъ wт Бъжещї ча(ст) мокънѣскъ със въс ходоко(м) и wт по въс хотаро(м) за дѣдїно и въ wха(в) емоу и сыново(м) и бноуко(м) и прѣвноучето(м) въ вѣки. А Богдан столник и брато(м) си Бадѣ спатар и шоуром си Антоніе ватах, wни да не има(т) ни една трѣбоу николиже почто радї ест wстали wт дьнъ. И не wт когождо непоколѣбимо поризмо[1] господства ми.

Сеже и сведїтелїи поставихо(м) господство ми: жоупан Барбоул вел бан Кралевскаго и жоупан Драгомир вел дворник и жоупан Радоул вел логофет и Строе вистиар и Дїнкоул спатар и Преда ключар и Михнѣ столник и Радоул велики комис и Дръгоушин пехарник и жоупан Кwстандин постелник. И исправник, Радоул вел логофет.

И аз, Доумїтроу логофет написа(х) въ настолни градоу Тръговище, месяца генарїе к̃ дьни и wт Адама въ лѣт ҳзрнв.

† Їѡ Матею воевода, милостїею Божїею господинъ.

Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Mareş logofăt de la Câmpulung şi cu fiii lui, câţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină la Băjăşti din judeţul Muşcel şi Pădureţ, însă toată partea lui Radul Mocanul, cât este parte mocănească, din câmp şi din pădure şi din apă şi din uscat şi din vatra satului şi de peste tot hotarul şi cu tot venitul din hotar până în hotar, după vechile hotare şi semne şi cu casele şi cu pimniţa şi cu grădina şi de peste tot, oricât se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Mareş logofăt această ocină mai sus-zisă din Băjeşti, toată partea mocănească, de la Radul Mocanul cu 8 000 de aspri gata, dar numai fără un loc în sus şi alt loc din jos, arătură de o zi şi în sat locul lui Elov, tot arătură de o zi. Iar cealaltă ocină toată, de peste tot hotarul, să fie pe seama slugii domniei mele, lui Mareş logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi a vândut Radul Mocanul această ocină mai sus-zisă din Băjăşti el, de bunăvoia lui, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi cu zapis de vânzare de la mâna lui. De atunci a fost cursul anilor 7147 şi cu mulţi boieri şi oameni buni martori scrişi în zapis, anume: jupan Dumitru Dudescul fost mare vornic şi fiul său, Radul logofăt şi Miho al doilea spătar, fiul lui Pană căpitan din Budeasa şi Ion Tătar şi Dumitru din Golgota şi din Cornăţel, Răcina, fiul lui Oltea şi din Dărmăneşti, Dragomir, fiul lui Necula logofăt şi din Mihovéni, Stanciul roşu şi din Băjăşti, Stan, fratele lui Radul Mocanu şi Ion de acolo şi mulţi oameni.

Şi de atunci a tot ţinut sluga domniei mele, Mareş logofăt această ocină mai sus-zisă din Băjăşti, partea mocănească, cu bună pace, fără nici o tulburare.

Dar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele iar boierul domniei mele, Bogdan al doilea stolnic şi cu fratele său, Badea spătar, fiii lui Badea şefariu, nepoţii lui Ivan logofăt din Băjăşti, împreună cu cumnatul lor, Antonie vătaf din Drângeşti, ei s-au sculat cu pâră pentru această ocină din Băjăşti, zicând că ei sunt mai volnici ca să o cumpere.

Şi au venit înaintea domniei mele în marele divan, ce s-au judecat de faţă cu sluga domniei mele Mareş logofăt. La aceasta şi domnia mea încă am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am pus domnia mea lui Bogdan stolnic şi fratelui lui Badea spătar şi cumnatul lui, Antonie vătaf Caţidiavol zi după zi în două trei rânduri, ca să întoarcă banii lui Mareş logofăt înapoi. Dar ei nu au putut să dea banii ci au rămas de zi şi de judecată dinaintea domniei mele din divan. Iar după aceea şi ei, dacă au văzut aşa că nu au banii şi nici putinţă să întoarcă aceşti bani înapoi, ei s-au lăsat de bună voia lor şi au dat voie lui Mareş logofăt ca să aibă această dedină din Băjăşti, cu bună pace după cum a cumpărat-o cu bani gata şi cu dreapta lui avere.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Mareş logofăt, ca să-i fie lui această ocină mai sus-zisă din Băjăşti, partea mocănească cu tot venitul şi de peste tot hotarul de dedină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor în veci.

Iar Bogdan stolnic şi cu fratele său, Badea spătar şi cu cumnatul său, Antonie vătaf, şi să nu aibă nici o treabă niciodată, pentru că au rămas de zi şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stroe vistier şi Diicul spătar şi Preda clucer şi Mihnea stolnic şi Radul mare comis şi Drăguşin paharnic şi jupan Constandin postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgovişte, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam în anul 7152 ⟨1644⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCLXXII/7.
Orig. slav, perg. (31 × 51,5), pecete timbrată. Cu o traducere modernă.
Datat după divan.

Rez.: Andreescu, *M-rea Cornet*, p. 677; menţ., Panaitescu, *Obştea*, p. 144.

---

[1] поориѕмо.

31 1645 (7153) ianuarie 23, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми почтенномѹ правите(л) господства ми жѹпан Дїикѹл великїи спатар wт Бѹичещи и със синови его, елициже Богъ дарова(х), ꙗкоже да ест емѹ половино за село wт Брътивоещи wт соудство Дол Жи(л) wбаче вса(х) дел Станчюлов постелник Дълцѣнѹл wт полю и wт шѹмѹ и wт вода Жїюлов и wт седалище селов и wт пре(з) въс хотаро(м) wт хота(р) до хота(р) и със вечинїи на име: Воико със синови его ѹжънили на име Роман със синови его и Владѹл със синови его и Стоикина и Драгомир и Wпрѣ със ѕ сини и Тѹдорилъ със синови его, понеже ест покѹпи(л) жѹпан Дїикѹл вел спатар сїа половина за село wт Брътївоещи и със вечинїи више пис и със въс ходоко(м) wт на Станчюл постелник wт Длъга и wт на синови его, Митрѣ постелник и Хамза постелник и Барбѹл пехарник и Михарт постелник, за $\overline{\text{хкхѕ}}$ аспри готови.

И продадох wни вси(х) сїа половино за село wт Брътївоещи и със вечинїи како ест више пис, wни за нихном доброволю бе(з) ни една силос(т) и със ѹзнанїа всѣ(м) болѣро(м) и а мегиашо(м) wт гор и(з) дол и wт wкръс(т) место(м) и wт пре(д) господства ми wт диван и със запис wт рѹками ихъ за проданїе със мноѕи болѣри сведїтеле написани въ запис по име: жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Дѹмїтрѹ Фїлїишанѹл слѹжер и Первѹл второїи постелник и Радул къпитан за червени wт Фаркаш и wт Белчин, Вадислав и wт Брѣста, Балика пехарник и wт Плешои, Ꙗню постелник и wт Въръцї, Некѹла ватах ⟨и⟩ ини мноѕи болѣри и Тома логофет wт Какова.

Сего радї, да(х) и господство ми почтенномѹ правите(л) господства ми, жѹпан Дїикѹл великїи спатар, ꙗкоже да ест емѹ сїа половино за село wт Брътївоещи и със вечинїи и със въс ходоко(м) wчинѹ за дѣдїно и въ wха(б) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹ-

www.dacoromanica.ro

чето(м) въ вѣкѹ и не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведїтеле постави(χ): жѹпан Барбѹл великїи бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лwгwфет и жѹпан Строе Фїера вел вистїар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Драгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин Катакозино вел постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

И аз, Дѹмїтрѹ логофет, намаза(χ) въ на столни градѹ Тръговище, мѣсеца генарїе к҃г҃ дьни и wт Адама, въ лѣт ⸗зр҃н҃г҃.

† Їѡ҃ Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Diicul mare spătar din Buiceşti şi cu fiii lui, câţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie jumătate de sat din Brătivoieşti, din judeţul Dolj, însă toată partea lui Stanciul postelnic Dâlgeanul, din câmp şi din pădure şi din apa Jiului şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, din hotar în hotar şi cu vecinii, anume: Voico cu fiii lui însuraţi, anume Roman cu fiii lui şi Vladul cu fiii lui şi Stoichina şi Dragomir şi Oprea cu 2 fii şi Tudorilă cu fiii lui, pentru că a cumpărat jupan Diicul mare spătar această jumătate de sat din Brătivoieşti şi cu vecinii mai sus-scrişi şi cu tot venitul, de la Stanciul postelnic din Dâlga şi de la fiii lui, Mitrea postelnic şi Hamza postelnic şi Barbul paharnic şi Mihart postelnic pentru 26 000 aspri gata.

Şi au vândut ei toţi această jumătate de sat din Brătivoieşti şi cu vecinii cum este mai sus-scris, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus, din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele, din divan şi cu zapis de vânzare de la mâinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: jupan Dragomir mare vornic şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Dumitru Filiişanul sluger şi Pârvul al doilea postelnic şi Radul căpitan de roşii din Farcaş şi din Belcin, Vadislav şi din Breasta, Balica paharnic şi din Pleşoi, Ianiu postelnic şi din Vârâţi, Necula vătaf ⟨şi⟩ alţi mulţi boieri şi Toma logofăt din Cacova.

De aceea am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Diicul mare spătar, ca să-i fie lui această jumătate de sat din Brătivoieşti şi cu vecinii şi cu tot venitul ocină de moştenire şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Fiera mare vistier şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Draguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgovişte, luna ianuarie 23 zile şi de la Adam, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Hurezi, III/3.
Orig. slav, hârtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu 2 traduceri, una din a doua jumătate a sec. XVIII şi alta din 1858, noiembrie 29.

EDIŢII: Nicolaescu-Plopşor, Şucu, *Documente*, p. 16 17; Nicolaescu-Plopşor, *Monografia*, p. 10 11.

32 1645 (7153) ianuarie 24, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею воєвода и господинь въсои Земле Оугровлахїиское, внѹ(к) великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномѹ Їѡ Басараба воєвода. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми слѹгѹ господства ми Станчоло(в) лшгшфет юзбаша, синъ Дръгич шт Кърстїенещи със синови его, єлицеже Богь дарова, такоже да мѹ єст шчинѹ ѹ село ѹ Бѹмбѹещи шт Ловище шт сѹдство Аргїеш, шбаче вса(х) дело Пръвѹло(в) лшгшфет Долофан шт Стоинещи и синови(х) его, Преда и Строе и Иван и със вечини шт посвѹде шт полю и шт вода и шт шѹмѹ и шт планина и шт седалище село(в) и шт по въс хотаро(м), варе елика се хте(т) избрати шт хота(р) даже до хота(р) по старе хотаре и белѣзе. Али да се знае(т) и вечини по име: Стоика Скѹндѹл със синови его и Радул Капотъ със синови его и Владул със синови его и Стоика Ланчи със синови его и със дрѹзи вьси, колици се шбрѣщѹ(т) по сїѫ дел за шчинѹ више пи(с), понеже єст покопил слѹгѹ господства ми Станчюл юзбаша више пис шт на(д) Прьвѹл лшгшфет Долофан и шт на(д) сини его, Преда и Строе и Иван, за хлхвѵ аспри готови.

И продадоше Първѹло(в) лшгшфет Долофан и синови его сїѫ дел за шчинѹ и със вечини више пис шни за ниχно(м) доброволю бе(з) ни една силостїю и със запис шт рѹка его сътворе(н) със мнозн болѣри и добри людї сведїтелїе по име: шт Копъчѣни, Датко пехарник и шт Ръдъчинещи, Ѹдрѣ лшгшфет и Строе и шт Сълътрѹк, Първѹл и шт Титещи, Болован и Мартин и Їшн шт Греблещи, Станчюл прїштѣсеи и Дѹмитрѹ шт Клокотич, попа Стан и Тома и ѱт Раковицъ, Шприш. И бил єст тогда със оузнанїе въсѣ(м) болѣри(м) и мегїѫшо(м) шт го(р) и(з) до(л) и шткръстни(м) мѣсто(м) и шт пре(д) господства ми.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, дадо(χ) съ(м) господство ми слоугоу господства ми, Станчюло(в) логофет, такоже да моу ест вчиноу и вечини више пис за дѣдиноу и въ wха(в) синово(м) и вноуко(м) и прѣвноучето(м) и не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведїтелїе поставлѣе(м) господство ми: пан Барбоул великїи ван Кралевскїи и пан Драгомир вел ворник и пан Радоул вел логофет и пан Строе вел вистїар и пан Дїикоул вел спатар и пан Преда вел ключар и пан Михна вел столник и пан Радоул вел комис и пан Костантин вел постелник и пан Дръгоушин вел пехарник. И исправник, пан Радоул вел логофет.

И написа(χ) аз, [Ма][1]реш логофет въ настолни граду Търговиџе, мѣсеца гїенарїе двадисети и четири дьни и wт Адама до нинѣ въ сего писанїе теkоущаго лѣто(м), в лѣт ϧзрнг.

† Їѡ Матеи вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrânului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul logofăt iuzbaşa, fiul lui Drăghici din Cârstieneşti cu fiii lui, câţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat la Bumbuieşti, din Lovişte din judeţul Argeş, însă toată partea lui Pârvul logofăt Dolofan din Stoineşti şi a fiilor lui, Preda şi Stroe şi Ivan şi cu vecinii, de pretutindeni, din câmp şi din apă şi din pădure şi din munte şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, oricât se va alege din hotar până în hotar pe vechile hotare şi semne. Însă să se ştie şi vecinii, anume: Stoica Scundul cu fiii lui şi Radul Capotă cu fiii lui şi Vladul cu fiii lui şi Stoica Lanci cu fiii lui şi cu alţii, toţi câţi se vor afla pe această parte de ocină mai sus-scrisă pentru că sluga domniei mele, Stanciul iuzbaşa mai sus-scris a cumpărat de la Pârvul logofăt Dolofan şi de la fiii lui, Preda şi Stroe şi Ivan, pentru 32 400 aspri gata.

Şi au vândut Pârvul logofăt Dolofan şi fiii lui această parte de ocină şi cu vecinii mai sus-scrişi ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu zapis de la mâna lor, făcut cu mulţi boieri şi oameni buni martori, anume: din Copăceni, Datco paharnic şi din Rădăcineşti, Udrea logofăt şi Stroe şi din Sălătruc, Pârvul şi din Titeşti, Bolovan şi Martin şi Ion, din Grebleşti, Stanciul al preotesei şi Dumitru, din Clocotici, popa Stan şi Toma şi din Racoviţa, Opriş. Şi a fost atunci cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele Stanciul logofăt, ca să-i fie ocina şi vecinii mai sus-scrişi de moştenire şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată dar şi martori punem domnia mea: pan Barbul mare ban al Craiovei şi pan Dragomir mare vornic şi pan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Diicul mare spătar şi pan Preda mare clucer şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Radul mare comis şi pan Costantin mare postelnic şi pan Drăguşin mare paharnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, [Ma][1]reş logofăt, în cetatea de scaun Târgovişte, luna ianuarie douăzeci şi patru zile şi de la Adam până acum la această scriere cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, VIII 5.
Orig. slav, perg. (30 × 50), pecete timbrată, căzută.
Cu o traducere, din a doua jumătate a sec. XVIII.

Rez.: Aricescu, *Indice*, I, p. 59–60.

[1] Loc rupt în orig.

33 1645 (7153) ianuarie 25

† Adecă eu, Duca ceauşul şi cu frate-meu, Dima şi cu Enachii, feciorii lu Stamatii ot Piteşti, scris-am acesta al nostru zapis să fii dă mare credinţă la mâna jupan Costandin[1] vel postelnic, ca să să ştii cându au fostu[2] în zilele domnu nostru, Io Mateiu voievod, vândut-am dumnilui postelnicului o pivniţă dân Bucureşti, cu loc dă doa prăvălii şi alt loc dă o prăvălii pisti locul prăvăli⟨i⟩i a lui sveati Ioan şi d⟨e-a⟩ latu până în chiliili biserecii, a popei Mantăi. Şi am vândut dă a noastră bunăvoie, fără dă nici o silă, dărăpt bani gata ughi 60, ca să fii dumnilui moşii ohabnică, lui şi coconilor dumnilui. Şi am luat acişti bani noi, toţi gata în mâinili noastră cu ştirea mumnii noastre, anume Stanca.

Şi la tocmila noastră fost-au mulţi boiari mărturii, anume: Matiiu logofăt ot Piscani i Nidelco vătah za postelnicei i Drăghici spătar, sin Papei logofăt i popa Manta ot Bucureşti i Costanden Mătăsariul i Calotă diiac i Tatul cupeţ, ş-alţi oameni mulţii, carii vor puni iscăliturili mai jos. Şi păntru credenţa, ne-am pus şi piciţili.

Pis Duca ciúşul cu mâna mea. Pis measeţa ghenarie 25 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Duca ceauşul
Eu Ianachii brat Duca ciu⟨ş⟩u
Iu Dima brat Duca ciúşul

www.dacoromanica.ro

Drăghici spatar, mărturie
Κωστανδίνος μεγαλόυ ποστελνικος μαρτιρως[3]
... μαρτιρως[4]
† Eu popa Manta
Eu Tatul cup⟨e⟩ţu mărturie[5].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/71.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), trei peceţi aplicate.

EDIŢII: Potra, *Doc. oraşului Bucureşti*, p. 54–55.

[1] Костаандєн.
[2] Фостиѵ.
[3] „Constandin mare postelnic martor".
[4] ... „martor" (indescifrabil).
[5] Semnături autografe.

34 1645 (7153) ianuarie 27

† Adecă eu, Gherghe ot Piteşti, şi cu feciorii miei scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum să să ştie şi să fi⟨e⟩ de mare credinţă la mâna jupânului Costandin căpitanul Gălăţeanul că i-am vândut partea mea de moşie den Sămara, toată câtă se va alége cumpărătoarea peste tot hotarul, den câmpu, den apă, den pădure, cum vor scrie zapisele şi cu casele méle cu totul şi cu viile cu totul, dreptu bani gata, ughi 270. Ş-am vândut de a mea bunăvoie, fără de nici o silă de dumnealui.

Şi cându am vândut eu această moşie, fost-au cu ştirea tuturor megiiaşilor den sus şi den jos, şi cu ştirea fratelui mieu carele-mi împarţ locurile cu dinsu, anume Ivan al lu Cortofleş şi fiiu-său, Dumitru şi den Sămara, anume: Vasilie Bodea i Stan, ficiorul lu Opriş Pădure, Fera frate-său i Opriş, sin Stan Rélea i Danciul, feciorul lu Futonchici[1], ot Lipiia, Dumenecă postelnic, ot Săpata, Neacşul, fratele lu Duminecă, ot Cocul, Costea armaş, ot Brăneşti, Avram, ot Piteşti, jupânul Neacşul i Oncea şi[2] mulţi boiari carii-ş vor pune mai jos peceţile şi iscăliturili. Şi den Groş, Stan Sufleţel i Ion.

Şi pentru credinţa, pus-am şi pecétea, pentru să să crează. Pis Ivan logofet ot Piteşti, measeţa ghenarie 27 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Ghiorghie Botezatu[3]
Neacşul[3]
Dumitru[3]
Ivan.
Eu Andreiu jud⟨e⟩ţul ot Peteşti[3]

www.dacoromanica.ro

Μιχα κλουτξαρως[4]
Danciul cel mare.
Oncea.
Ion.
Coste armaş ot Cocu[3]
Pădure.
Sufleţel.
Stan Opriş.
Opriş.
Nicolae biv căpitan[3]
Κοστα σπαταρως[5].

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/18.
Orig. rom., hârtie (33 × 20), 6 peceţi aplicate.
Copie ibid.: ms. 371, f. 32.

---

[1] V. Bonchici, cf. doc. 347 din 10 decembrie 1645, M-rea Trivalea, IV/25.
[2] **Шил.**
[3] Semnături autografe.
[4] „Miha clucerul".
[5] „Costa spătarul".

35 1645 (7153) ianuarie 28

† **Милостїею Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтеномѹ болѣринѹ господства ми** pan Gherghii vĩstier, ca să fie volníc cu această carte a domni⟨i⟩i méle şi cu sluga domni⟨i⟩i méle na ime [...][1] de să-ş ia de la Radu ban Buzescu doi ţigani, pentru Necula ţiganul cu un copil al lui şi apoi i-au luoat Drosul[2] că au fost ai lui. Şi să-ş ia şi 5 ţigance, pentru Ioana ţiganca cu fétele ei, care ţigancă o au fost vândut iară Radu Buzescu lu Gherghi vistier, cu tot sălaşul ei. Şi iară n-au fost cu pace, că au fost ţigance domneşti şi le-au luoat globnicii domneşti de le-au dat pre unde au fost învăţătura domni⟨i⟩i méle.

Deci se-au pârât Gherghi vistier de faţă cu Buzescul şi am judecat să-ş ia Gherghi vistier alţi ţigani şi alte ţigance de la Buzescul, căci că nu i-au vândut ţigani buni şi stătători, ca să-i poată fi moşie cu pace. Şi au rămas Buzescul de lége şi platnic. Deci unde va putea afla ţigani, tot să-ş ia şi de cătră niménilea opreală să n-aibă.

И исправник сам реч господства ми. Пис генарїе ѩк, ҳзрнг.
† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCLXXXVII/16.
Orig. rom., hârtie (31 × 19).

[1] Loc alb în orig.
[2] Дрослъ; alte lecţiuni: Drosolu, Droslu.

36 1645 (7153) ianuarie 28

† Милостїєю Божїєю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Давам господство ми сїю повелѣнїє господства ми слугъ господства ми Ищфан столник wт Кънинєщи wт сѹдство Влъчѣ[1] ca să fie volnec cu această carte a domnie méle să-ş ia un loc de livade de la Radul de acéia de sat, livade pentru livade, pentru că au venit Iştfan stolnic depreună cu Radul aicea, naintea domni⟨i⟩i méle la divan, de s-au pârât de faţă pentru o livade. Că aşa s-au plânsu Iştfan stolnic zicându în divan, cum au fost cumpărat 1 vie şi o livade în Melcérea de la Radul, în zilele lu Leon voievod, cu zapis den mâna Radului de vânzare vă leat 7140 şi viia cu casă şi cu pomet şi cu livade în poala viei. Iar cându au fost apoi, i-au luat livadea den Melcéri neşte rumâni[2] den Mănăileşti de la Iştfan. Şi viia au fost cumpărat derept 1 000 şi livadea dereptu 400 de bani. Într-aia, domniia mea am căutat şi am judecat pre dereptu şi pre lége, cu toţi boiarii divanului şi am dat domnii mea lu Iştfan să fie volnic să-ş ia livade pentru livade de la Radul, pentru că s-au pârât de faţă şi au rămas Radul de judecată den divan. Iar Radul să fie volnic să-ş apuce vânzătorii lui să-i dea Albul den moşiia a moşu-său, lu Micleuş, moşie pentru moşie, pentru că i s-au luoat den mâna Radul livadea den Melcérea. Ce să aibă a-şi luarea Radul de la Albul, nepotul lu Micleuş, loc pentru loc, livade pentru livade şi de nimenilea opreală să n-aibă, că aşa am judecat domnii mea. Инако да нѣст. Исправник сам реч господства ми.

Пис мѣсеца гинарие ѩк дни, въ лѣт ҳзрнг.

† Їѡ Матею вшевъда, милостїєю Божїєю господинь.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCLXIX/2.
Orig. rom., hârtie (31 × 12), pecete aplicată.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Iştfan stolnic din Câineşti, din judeţul Vâlcea".
[2] рѹмъне.

37 1645 (7153) ianuarie 28

† Милостїєю Божїєю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Давам господство ми сїю повелѣнїє господства ми jupâneasei Radei, fata

www.dacoromanica.ro

lu Mateiu postelnic ot Mihăieşti, ca să-i fie a ei moşie bătrână şi direaptă den sat, den Goleşti ot sudstvo Muşcel i Padureţ, pentru că iaste a ei moşie bătrână de la părinţi şi de la moşi. Iară cându au fost acum, avut-a pârâ naintea dumni⟨i⟩i méle cu Nan şi cu ceata lui den sat, den Goleşti, pentru partea mătuşă-sa, jupâneasei Radei, pentru că jupâneasa Rada iertat-au pre Nan şi încă pre câţva rumâni den Goleşti, carii sânt scriş în cartea lu Gavriil vodă cea de iertăciune pre nume. Şi i-au iertat numai câte cu 1 délniţă pre care au fost şăzând ei şi părinţii lor, încă mai denainte vréme. Iară alalte délniţe câte au fost stérpe fără de rumâni le-au lăsat jupâneasa Rada nepoată-sa Radei, fata lu Mateiu postelnic ot Mihăieşti. Iară acuma, Nan şi cu ceata lui el au vrut să împresoare şi alalte délniţe care n-au avut treabă cu eale. Derept acéea, dumnia mea am judecat pre direptate şi am cetit cartea lu Gavriil voievod cea de iertăciune a lu Nan cu ceata lui şi aşa scriia în carte, cum să fie numai câte cu 1 délniţă iertaţ care au fost şăzând ei şi au ţinut ei şi părinţii lor, iară cu alaltă ocină să n-aibă nici o treabă. Deci aşa am dat şi dumnia mea jupineasei Radei, fata lu Mateiu postelnic ot Mih⟨ă⟩ieşti ca să-ş ţie acea ocină cu bună pace. Iară cine-i va călca moşiia fără ştirea ei şi fără voia ei, ei să fie de mare ruşine şi de pradă, pentru că aşa am dat dumnia mea.

Инако да нѣст, по рѣч господства ми. ⟨Исправник⟩ сам рѣч господства ми.

Пис мѣсеца генаріе ѩ дни, лѣт ҳзрнг.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїею Божїею господинъ.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Valea, X/11.
Orig. rom., hârtie (30 × 21), pecete aplicată.

38 1645 (7153) ianuarie 29

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ. Пишет господство ми отьцѹ нашемѹ кїр єгѹмена Стефан ермонах шт свѣта монастира шт Кѡзїа[1]. Către aceasta-ţ dau ştire domnia mea pentru o ţigancă, ce iaste la mănăstirea Deunlemnu. Déca vei vedea ceastă carte a domni⟨i⟩i méle, iară molitva ta să o laşi în pace, să nu învăluieşti, că vă voiu plăti domnia mea, de nu veţ avea pagubă de nimic.

Aceasta vă scriu domnia mea. **И исправник сам рѣч господства ми. Пис генаріе ѳ, лѣт ҳзрнг.**

† Їѡ Матею вшевшда, милостїє Божїю господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/26.
Orig. rom., hârtie (31 × 19), pecete aplicată.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Sacerdoţeanu, *Arhiva M-rii Cozia,* p. 81.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Scrie domnia mea părintelui nostru egumenul chir Ştefan ieromonahul de la sfânta mănăstire de la Cozia".

39 1645 (7153) ianuarie 31, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба [воєвода и господ][1]инь въсои Земле Оуггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повелениїе господства ми наслѣдницим село(в) Бълцацїи wт сѵдство Тел[ео]рм[ан] и със синови и(χ), єлицемже Богъ припѵсти(т), [wкоже][1] да єст wт съда наипре(д) ѵ мирни и свободни за вечанаїе wт къ слѵѕим господства ми, Строе и wт къ брат его, Пътрашко, сины Митре(в) постелник wт Гръдице и wт къ синови и(χ) и wт ⟨къ⟩ рѵденїѧ и(м), за нихто бантованїе да не имать, понеже више речени ли[...][1] наслѣдници село(в) Бълцацїи, wни въс єст бы(л) кнеѕи със wчине, дѣдино(м) за прѣдѣдино(м) бе(з) ни є⟨дна⟩ бантованїе wт къ нихто.

Таже, къда єст би(л) при дьни покоинномѵ Шербан воєвода а наслѣдници село(в) више пис, wни єст бы(л) възѧ(л) wт на(д) Митрѧ постелник, бацѵ Строе(в) и Пътрашкѵ χ̃ѕχ̃ї аспри и тогда се єст бы(л) заложи(л) wни със wчине ѧм радї сїи [...][1] при мало врема [...][1] ⟨ис⟩плати(л) въси новци више пис. ⟨И⟩ па(к) тогда, въ дьнїи покоинно(м) Шербано(в) воєвода [...][1] wни Митре(в) постелник, бацѵ Строе(в) и Пътрашко за сїи више речени [нов][1]ци р̃п̃ [...][1], р̃ и кони χ̃ѕ̃ и воли [...][1] тере се єст плати(л) wт [...][1] аспри χ̃а̃χ̃ѕ̃ wако да не има(т) нихто ни една трѣбѵ със [...][1] а [...][1] мирно бе(з) ни една бантованїе даже [...][1]д[...][1]дьнїе господства ми.

Таже, къда єст бы(л) нинѣ, въстани(л) сѵ(т) Строе и Пътрашко [...][1] сины Митре(в) постелник wкоже да престѵпѵ(л) [...][1] вечеѵе(т) рѵкѵще wкъ имѵ книговє [...][1] по того село више пис за вечанаїе а наслѣдници село(в) више пис [...][1] ко видѣ(л) сице wни єст да(л) Строе(в) и брат его Пътрашко, сины Митре(в) постелник въ два три крати [...][1]ж да прїинде(т) на диван пре(д) господства ми да стои(т) за лицѵ и да извади(л) книгове и записе пре(д) господства ми.

Таже, Строе и брат его Пътрашко [...][1] синъ Митре(в) постелник, wни видѣще како [нѣст є][1]мѵ ни една требъ със того село више пис и ходѣще wни [...][1] чловеци бе(з) дѣло и бе(з)

www.dacoromanica.ro

правдѹ сѧи ниже въ єди(н) шбразѹ [...][1] възмоглъ да прїиде(т) на диван да стои(т) [за ли][1]цѹ нъ єст ѡста(л) Строє и Пътрашко, сины Митре(в) постелник ѡт закон и ѡт сѹжденїє како да не има(т) ѡт съда напре(д) ни една требъ и метѣ(х) съ сїю више речено село въ вѣки єго [...][1].

[Сєго радї][1] дадо(х) съм господство ми въсѧ(м) наслѣдници(м) село Бълцацїи, въс село и със синови и(х) такоже да єст ѡт съда напре(д) ѹ мирни и свободни за вечеанїє сѧи и синови и(х) ѡт къ слѹже(м) господства ми Строє и ѡт къ брат єго Пътрашко, сины Митре(в) постелник ѡт Гръдище и ѡт къ синови(х) и(х) и ѡт къ свака(х) породенїю и(м), за нихто бантованїє да не има(т) [...][1] и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєже оубо и сведѣтелїє поставлѣе(м) господство ми: пырвыи, жѹпан Барбѹл вел ван Кралишвскїи и жѹпан Драгомир вел [дворник][1] и жѹпан Радѹл вел лѡгѡфет и жѹпан Строє вел вистїар и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и жѹпан Михѧ вел столник и жѹпан Костандин вел постелник и жѹпан Радѹл вел [комис][1] и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник. Исправник, жѹпан Радѹл вел лѡгѡфет.

Исписа(х) ⟨азъ⟩, Мареш лѡгѡфет Гїєѡргювич въ настолни граду Бѹкѹреши, мѣсеца ге[нарїє][1] а͡л дьни ѡт Ѧдама [...][1] въ сего писанїє текѹщи(м) [лѣтом][1] въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab [voievod şi domn][1] a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele moştenilor satului Bălţaţii din judeţul Tel[eo]rm[an] şi cu fiii lor, câţi Dumnezeu le va lăsa [ca][1] să fie de acum înainte în pace şi liberi de vecinie de către slugile domniei mele, Stroe şi de către fratele lui, Pătraşco, fiii lui Mitrea postelnic din Grădişte şi de către fiii lor şi de către rudele lor, de nimeni bântuială să nu aibă pentru că mai sus-zişii [...][1] moşteni ai satului Bălţaţii, ei au tot fost cnezi cu ocinele din moşi, strămoşi fără nici o bântuială de către nimeni.

Apoi, când a fost în zilele răposatului Şerban voievod, iar moştenii satului mai sus-scris, ei au luat de la Mitrea postelnic, tatăl lui Stroe şi Pătraşcu 16 000 aspri şi atunci s-au zălogit ei cu ocinele lor pentru acei [...][1] pentru puţină vreme [...][1] au plătit toţi banii mai sus-scrişi. ⟨Şi⟩ iar atunci, în zilele răposatului Şerban voievod [...][1] ei, lui Mitrea postelnic, tatăl lui Stroe şi Pătraşco pentru aceşti mai sus-zişi bani 180 [oi][1], 100 [râmători][1] 6 cai şi 6 vaci de au plătit [...][1] aspri 16 000, ca să nu aibă nici o treabă cu [...][1] iar [...][1] în pace, fără nici o bântuială până [...][1] în zilele domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Astfel, când a fost acum, s-au ridicat Stroe şi Pătraşco [...][1] fiii lui Mitrea postelnic ca să cotropească [...][1] să-i vecinească cărţile lui [...][1] pe acel sat mai sus-scris de vecinie, iar moştenii satului mai sus-scris [...] dacă au văzut astfel, ei au dat lui Stroe şi fratelui său Pătraşco, fiii lui Mitrea postelnic în două, trei rânduri [soroc][1] să vină la divan înaintea domniei mele să stea de faţă şi să scoată cărţile şi zapisele înaintea domniei mele.

Astfel, Stroe şi fratele său, Pătraşco [...][1] fiii lui Mitrea postelnic, ei au văzut [...][1] nici o treabă cu acel sat mai sus-scris şi au mers ei [...][1] oameni fără treabă şi fără dreptate, ei în nici un chip [...][1] nu au putut să vină în divan să stea [de fa]ţă ci au rămas Stroe şi Pătraşco, fiii lui Mitrea postelnic, de lege şi de judecată ca să nu aibă de acum înainte nici o treabă şi amestec cu mai sus-zisul sat în veci [...][1].

[De aceea][1] am dat domnia mea tuturor moştenilor satul Bălţaţii, tot satul şi cu fiii lor ca să fie de acum înainte în pace şi liberi de vecinie ei şi fiii lor de către slugile domniei mele, Stroe şi de către fratele său Pătraşco, fiii lui Mitrea postelnic din Grădişte şi de către fiii lor şi de către toate rudele lor, de către nimeni bântuială să nu aibă [...][1] şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: întâi, jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare [vornic][1] şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Costandin mare postelnic şi jupan Radul mare [comis][1] şi jupan Drăguşin mare paharnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Am scris ⟨eu⟩, Mareş logofăt Gheorghiuvici, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ia[nuarie][1] 31 zile, de la Adam [până][1] la această scriere, cursul [anilor][1] în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Col. Doc. Munteneşti, CLXVI/1.
Orig. slav, perg. (34,5 × 45), rupt, şters, pătat, pecete timbrată, deteriorată.

[1] Loc rupt în orig.

40 1645 (7153) februarie 2, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повеленїе господства ми болѣр господства ми, Костандин ключар шт Гѹмно и със синовї егѡ, елици Богъ даровах, шкожи да естъ емѹ шчинѹ оу

www.dacoromanica.ro

село ѹ Могошани, соудство Влашка wбаче пе(т) сто стънжъни wт полю и wт шоумѹ и wт вода и wт седалиціе селов wт посвѹдї, вари елико се хти(т) изберит сѧ wт по въсомъ хотаро(м), понеже сїе wчинѫ въшше пис был естъ Кирїѧков постелник wт Копъчѣни за дѣдїнѹ wт на родїтелї его ещиже wт прежде врѣмѧ. А потомъ, къда естъ был нинѣ, въ дньїи господства ми, а Кирїѧк постелник помисли(л) въ сръдца его како се соу(т) пwдбаетъ всѧмъ православнымъ христїѧни послѣдѹетъ како писати въ свѣтаа Єваггелїе, Бого писанїе, „възлюбити скрънемѹ своемѹ, ѧко са(м) се иже естъ въ єдино кръще(н), ѧко тои брат дѹшевныи естъ". Тѧ(м) радї и Кирїѧк постелник вънимацїи въ всѣ(х) како „кто възе(т) кръстъ свои и прїинде(т) къ мнѣ того достои(н) естъ" како написати въ свѣтое Єваггелїе, таже естъ сътвори(л) Кирїѧк постелник свезанїе братства съ болѣ(р) господства ми Костандин ключар да бѹде(т) брати дѹшевници неразделени въ всѧ(х) животѣ и(х) и попришествїѧ ихъ синови их за своего доброволѣ бе(з) ни една силос(т). И на братства дарова(л) естъ Кирїѧк постелник по брато(м) си Костандин ключар съ сїи пет сто стежени за wчинѫ више речени да ест емѹ за дѣдїнѹ въ вѣкы. А Костандин ключар, wн ещиже радї братства дарова(л) естъ по братом си Кирїѧк постелник със ѹги з̃ новци готови и със еди(н) ⟨конь⟩ добръ и със една плашка за грана, како видѣ(х) господства ми и записѹл Кирїѧков постелник за братства на рѹка Костандинов ключар.

Сего радї дадо(х) господство ми Костандинь ключар ѧко да естъ емѹ сїе сежени за wчинѹ, wчинъ дѣдинѹ и въ wха(б) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не wт когождо непоколѣбы(м), поризмо господства ми.

Сеже сведителїи постави(х) господство ми: пан Драгомир вел дворник и Радѹл вел логофет и Строе вел вистїѧр и Дїнкѹл вел спътар и Преда Брѧнковѣнѹл вел ключар и Михнѣ вел столник и Радѹл wт Пътрълаце вел кѫмис и Дръгѹшин вел пехарник и Костандин вел постелник. И исправник, Радѹл вел логофет.

И написах аз, Първѹ логофет оу градѹ нашѧ Търговищех, февраріе ѣ–гѫ дьни, wт Адамъ лѣт теченїе лѣт до нинѣ в лѣт ҳз҃рнг̃, лѣт господнѧ ҳа҃хмѣ.

† Їѡ̃ Матею вшевѡда, милостїю Божїю господинъ.
Їѡ̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele Costandin clucer din Gumno şi cu fiii săi, câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i

www.dacoromanica.ro

fie ocină în sat la Mogoşani, judeţul Vlaşca, însă 500 de stânjeni din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus-scrisă a fost a lui Chiriac postelnicul din Copăceni, de moştenire de la părinţii săi încă dinainte vreme. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Chiriac postelnicul s-a gândit în inima lui că se cuvine tuturor pravoslavnicilor creştini, după cum scrie în Sfânta Evanghelie dumnezeiască scriere: „a iubi pe aproapele tău ca pe tine însuţi pentru că într-unul suntem botezaţi şi deci fraţi sufleteşti suntem". De aceea şi Chiriac postelnicul, înţelegând toate cele ce sunt scrise în Sfânta Evanghelie: „cel ce va lua crucea sa şi va veni după mine, acela este vrednic ⟨de mine⟩", aşa a făcut Chiriac postelnicul legătură de frăţie cu boierul domniei mele, Costandin clucerul, să fie fraţi sufleteşti, nedespărţiţi în toată viaţa lor şi după moartea lor, fiii lor, după bunăvoia lor, fără nici o silă. Şi la înfrăţire a dăruit Chiriac postelnicul fratelui său de suflet, Costandin clucerul aceşti 500 de stânjeni de ocină mai sus-zişi ca să-i fie lui de moştenire în veci. Iar Costandin clucerul, tot pentru înfrăţire a dat fratelui său Chiriac postelnicul 70 ughi noi gata şi cu un ⟨cal⟩ bun şi cu o manta de grana, cum au văzut domnia mea şi zapisul lui Chiriiac postelnicul de frăţie la mâna lui Costandin clucer.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Costandin clucer ca să-i fie aceşti stânjeni de ocină de moştenire şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Dragomir mare vornic şi Radul mare logofăt şi Stroe mare vistier şi Diicul mare spătar şi Preda Brâncoveanul mare clucer şi Mihnea mare stolnic şi Radul din Pătârlage mare comis şi Drăguşin mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Pârvu logofăt în oraşul nostru Târgovişte, februarie 2 zile, de la Adam cursul anilor până acum în anul 7153, anul domnului 1645.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Colecţia Fotografii de doc., II/6.
Fotocopie după orig. cu pecete timbrată aflat în Österreichische Staatsarchiv, Abteilung 1. Cu o copie şi o trad. din sec. XX.

EDIŢII: Slav şi trad., Bogdan, *Cinci doc. slavo-rom.*, p. 32–34; menţ., Cândea, *Mărturii*, p. 58.

41 1645 (7153) februarie 3, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь въсои Земли Оугровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїє господства ми Нѣгоє(в), синь Алѳѵло(в) wт Бъдѣни и със синови си,

www.dacoromanica.ro

єлице(м) Богь припꙋсти(т), ѩкоже да мꙋ єст wчинꙋ ꙋ Бъдѣни wт сꙋдство Сак, али wт ꙋжа Фелчѣскъ wт дел Wпрє(в) Марко(в) чєтврътаго дел wт полю и wт шꙋма и wт вода и wт дѣ(л) със виноградї и wт седалицє село(в) wт гла(в) до гла(в), понеже w єст би(л) покꙋпи(л) сїє wчинꙋ Албꙋл, бащꙋ Нѣгоє(в) wт на(д) Шербан, синь Панкꙋло(в) wт Бъдѣни за х҃ аспри готови wт при дьнїє Михнє(в) воєвода.

И па(к) да єст Нѣгоє(в), синь Албꙋло(в) и Єкимо(в) и Wпрє(в), брати Албꙋло(в), wчинꙋ ꙋ Бъдѣни, пакиже wт ꙋжа Wпрє(в) Марко(в) иже єст би(л) покꙋпи(л) Фетика, бащꙋ Албꙋло(в) и Єкимо(в) и Wпрє(в) wт на(д) Дрꙋме и wт на(д) Wпрѣ, синови Панкꙋло(в), внꙋцї Wпрє(в) Марко(в) за врат за х҃ас҃ аспри готови, wт чин до чин, али wт при дѣлꙋл Бꙋзъꙋло(в) дори ꙋ хотарꙋл Ꙋрсєшилов ꙋ хотарꙋл wт къ Дара wт при дьнїє Михнє(в) воєвода.

И па(к) да єст Албꙋло(в) и Єкимо(в) и Wпрє(в), синови Фетикъ(в), единꙋ мѣсто за кꙋкю ꙋ Бъдѣни ꙋ стара [...][1] wт на(д) попа Албꙋл wт Бъдѣни, за еди(н) ко(н) седла(н) и ꙋ возда(н), терє єст сътвори(л) братство Фетика със Кꙋцѣ.

И па(к) да сє знає(т) како сꙋ(т) би(л) порꙋбили въ дьнїи [покоинаго Михаила во][1]євода по Нѣгоє, синь Албꙋло(в), внꙋк Фетикь(в) по врѣмє когда єст бил Шербан воєвода вел пєхарник терє сє по⟨бїтал⟩ със Симїwн водъ[2] въ Ꙋста Нишковꙋло(в). Тогда, при тає времена скꙋпова(л) єст Симєwн воєвода по Нѣгоє, синь Албꙋло(в) въ землє Молдавскоє wт порабленїє за ꙋги ѧ аспри готови ꙋ по дрꙋгїє болѣри на име Костандин пєхарник wт Дълбанꙋл и по Владꙋл лwгwфет Бърбꙋлескꙋл. А пото(м), къда єст би(л) въ дьнїє покоинномꙋ Радꙋла воєвода въ първоє господство, а Нѣгоє, синь Албꙋло(в) ако сꙋ(т) прише(л) wт порꙋбленїє здє въ землє, w(н) си сꙋ(т) покꙋпи(л) wчинꙋ ꙋ Бъдѣни wт над вода Черноризца ꙋ Дѣлꙋл Бъдѣнилwр еди(н) погон за виногра(д) на кꙋкю и єдна половино за пого(н) на Пама Тъбакꙋло(в) за х҃ас҃ аспри готови.

И па(к) покꙋпи(л) Нѣгоє ѕ҃ розоарє wт дрꙋ(м) въ дол, пакиже wт на вода Черноризца за ѡ҃ аспри готови.

И па(к) покꙋпи(л) Нѣгоє четири погоанє ꙋ дѣл на кꙋкю, еди(н) пого(н) и половино и два погоанє за виногра(д) да сє знає(т) wт кꙋкю ꙋ гор, дори ꙋ плотовє и єдна половино за погон на Пмє на Табакꙋ и със четири розоарє на полю, али wт Какова ꙋ гор єдин розоръ и дрꙋ(г) розорꙋ ꙋ Бозинілє Граме(в) и дрꙋ(г) розорꙋ на Крьста Андронїє(в) wт на(д) Драгомир Кръпъчосꙋл wт дел бърбꙋлѣскь, внꙋк стар Барбꙋло(в) wт Бъдѣни за х҃вꙋ҃ аспри готови.

И пак покꙋпи(л) Нѣгоє мѣсто єло(в) wт плотовє ꙋ гор дори ꙋ камена Кокїрꙋло(в) wт на(д) Драгомир Кръпъчосꙋл wт Бъдѣни за т҃ аспри готови.

www.dacoromanica.ro

И па(к) покѹпи(л) Нѣгое шчинѹ на полю, али шт Ходата Єрине(в) ѹ дол дори ѹ пѹта Бърлъце(в), дел Драгомиро(в) въса(х) за т̃ аспри готови.

И па(к) покѹпи(л) Нѣгое една половино за погон за лози на къща и дрѹга половино за розо(р) ѹ полю на Бозїел Граме(в) шт над Радѹл Барбѹло(в) за ѵ̃ аспри готови.

И па(к) покѹпи(л) Нѣгое еди(н) розоръ шт дрѹм ѹ дол шт дел Кобьлтиро(в) шт на(д) Драгомир и шт над брата(м) си Рѹсин за р̃н аспри готови.

И па(к) покѹпи(л) Албѹл, бацѹ Нѣгое(в) еди(н) пого(н) за лозїе шт дел горцѣскь шт на(д) Радѹл зет Галано(в) за една крава със млеко.

И покѹпили се сѹт сїе покѹпленїе иже сѹ(т) на и(з) дол шт при дьнїе покоинно(м) Радѹла воевода, синъ Михне(в) воевода въ пръвое господство.

И па(к) покѹпи(л) Нѣгое, синъ Албѹло(в), единъ погон за лозїе шт на(д) Бобана, игдѣже сѹт били къща, за с̃н аспри готови.

И пак да ест Нѣгое(в) шт на(д) тетка(м) си, Марїта, три чевръци за виногра(д) дол, на плотове, понеже ест въспомѣни(л) Нѣгое по тетка(м) си Марїта, цѣ(н) за ф̃ аспри готови, със слѹжба, със въс.

И па(к) да ест Албѹло(в), синь Нѣгое(в) еди(н) погон за мѣсто със тръни подлѣ със Мътасъ, понеже ⟨г⟩а и(х) ест да(л) Барбѹл и внѹко(м) си Герге на свадбѹ на трапезѹ, когда га ест вѣнча(л) радї помѣна.

И па(к) да ест Кръчюно(в) еди(н) погон за мѣсто за кѹкю ѹ Бъдѣни, игдеже ест село нинѣ шт дел Стано(в) Влъдѹлѣсе(в), понеже га и(х) ест да(л) Воика юзбъшоата на трапеза радї дѹша еи.

И продад⟨оше⟩ и даровали ест сїе више реченїе именитє людїе нихне шчине за свои(м) доброволю, със ѹзнанїе вьсѣ(м) мегїташо(м) и със запис шт рѹка(х) и(х) за проданїе и със сведїтїлїе на име: шт Бъдѣни, Кръчюн армаш и брат его Михаил и Тѹдоран, синь Єкимо(в) и Стоика, синь Конкъ(в) и попа Тѹдоран и Ш[прѣ][1] Марко(в)[3] и Шанчѣ и попа Марко и Тѹдор Гѹлиє(в) и Тѹдоръ Мътасъв и Кръстина Фел⟨ти⟩къвъ. И когда се сътвори(л) сїю книг за шчинѹ, били сѹт и Драгомир, синъ Шербано(в) шт Бъдѣни за лицѹ и свеници–телствова(л) ест Драгомир ш(н) са(м) пре(д) господства ми и пре(д) жѹпан Чернат вел портарь, како ест прода(л) сїе дѣдїне и како имал ест и книги за дѣдїно Михне(в) воевода на(д) шчина шт ѹжа фелчѣскъ шт дел Шпре(в) Марко(в), анѹ ест загинѹл шт зло дѣиствїи когда ест извади(л) лѣшїи по Михаи воевода шт зде шт земле.

Сего радї, господство ми ещиже сь(м) понови(л) и ѹтврьдихо(м) и на(д) сїю кни(г) господства ми и дадох сьм господство ми

www.dacoromanica.ro

Нѣгоє(в), синь Албѹло(в), такоже да мѹ єст wчинѹ, дѣдїно и въ wха(в) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже оубѹ свєдїтїлїи поставлѣе(м) господство ми: жѹпан Барбѹл великїи бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лwгwфет и жѹпан Строе вел вистїер и жѹпан Диикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин вел постелник. Исправник, жѹпан Радѹл вел лwгwфет.

И написахо(м) аз, Дима граматик със поѹченїе Лепъдат лwгwфет въ настолни градѹ Тръговище, мѣсѣца февръарїе ѓ дьни и wт Адама до нинѣ текѹщаго лѣто(м), въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їѡ҃ Матею воевода, милостїю Божїю господинъ.

Їѡ҃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe, fiul lui Albul din Bădéni şi cu fiii săi, câţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie moşie la Bădéni din judeţul Sac, dar din funia felcească, din partea lui Oprea a lui Marco, a patra parte, din câmp şi din pădure şi din ape şi din dealul cu vii şi din vatra satului, din capăt până în capăt, pentru că a cumpărat-o acea moşie Albul, părintele lui Neagoe de la Şerban, fiul lui Iancul din Bădéni pe 1 000 de aspri gata, din zilele lui Mihnea voievod.

Şi iar să fie a lui Neagoe, fiul lui Albul şi a lui Echim şi a lui Oprea, fraţii lui Albul, o moşie la Bădéni, iarăşi din funia lui Oprea a lui Marco, pe care a cumpărat-o Fetica, părintele lui Albul şi al lui Echim şi al lui Oprea, de la Drume şi de la Oprea, fiii lui Iancul, nepoţii lui Oprea al lui Marco, nepoţii de frate, pe 1 200 de aspri gata, din margine până în margine, dar de la dealul Buzăului până la hotarul Urseştilor la hotarul de la Dara, din zilele lui Mihnea voievod.

Şi iarăşi să fie lui Albul şi al lui Echim şi al lui Oprea, fiii lui Fetică, un loc de casă la Bădéni la [vatra][1] cea veche, de la popa Albul din Bădeni, pentru un cal înşeuat şi înfrânat; deci a făcut frăţie Fetică cu Cuţea.

Şi iarăşi să se ştie cum au robit în zilele [răposatului Mihail voi]evod pe Neagoe, fiul lui Albul, nepotul lui Fetică, pe vremea când a fost Şerban voievod mare paharnic, de s-a bătut cu Simion vodă[2] la Gura Nişcovului. Atunci, în acele vremuri, l-a răscumpărat Simeon voievod pe Neagoe, fiul lui Albul în ţara Moldovei din robie pe 30 ughi, aspri gata şi pe alţi boieri, pe nume Costandin paharnicul din Dălbanul şi pe Vladul logofăt Bărbulescul. Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie, iar Neagoe, fiul lui Albul, dacă a venit din robie aici în ţară, şi-a cumpărat moşie la Bădeni de la apa Cernoviţei în Dealul Bădénilor, un pogon de vie la casă şi o jumătate de pogon de la Groapa lui Tăbacul, pe 1 200 aspri gata.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi a cumpărat Neagoe 6 răzoare de la drum în vale, iarăşi de la apa Cernoviţei pe 8 000 de aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Neagoe patru pogoane: la deal, la casă un pogon şi jumătate şi două pogoane de vie; să se ştie: de la casă în sus până la zăgazuri şi o jumătate de pogon la Groapa lui Tabacu şi cu patru răzoare la câmp, dar de la Cacova în sus, un răzor şi alt răzor la Boziile lui Grama şi alt răzor la Crucea lui Andronie, de la Dragomir Crăpăciosul, din partea bărbulească, nepotul bătrânului Barbul din Bădéni, pe 2 600 de aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Neagoe locul cu plopi de la zăgazuri în sus, până la Piatra lui Cochirul, de la Dragomir Crăpăciosul de la Bădeni, pe 200 de aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Neagoe moşie la câmp, dar de la Hodaia Erinei, în vale până la drumul Bârlăgei, partea lui Dragomir întreagă, pe 300 de aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Neagoe o jumătate de pogon de vie, la casă şi altă jumătate de răzor în câmp, la Boziile lui Grama, de la Radul al lui Barbul, pe 400 de aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Neagoe un răzor de la drum în vale, din partea Cobâltirului, de la Dragomir de la fratele său Rusin, pe 150 de aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Albul, părintele lui Neagoe, un pogon de vie din partea gorgească, de la Radul, ginerele lui Galan, pentru o vacă cu lapte.

Şi s-au cumpărat aceste cumpărături care sunt mai jos din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în prima domnie.

Şi iarăşi a cumpărat Neagoe, fiul lui Albul un pogon de vie de la Bobana, unde au fost case, pe 250 de aspri gata.

Şi iarăşi să-i fie lui Neagoe de la mătuşa lui, Maria, trei sferturi de vie în vale, la Zăgazuri, pentru că a făcut pomenire Neagoe mătuşei sale Maria, preţ de 500 de aspri gata, cu slujbă şi cu toate.

Şi iarăşi să fie lui Albul, fiul lui Neagoe un pogon de loc cu mărăcini, mai jos de Mătasă, pentru că i l-a dat Barbul şi nepotul său Gheorghe, la nuntă, la masă, când l-a cununat, pentru pomană.

Şi iarăşi să-i fie lui Crăciun un pogon de loc pentru casă la Bădéni, unde este satul acum, din partea lui Stan al Vlădulésii, pentru că l-a dat Voica iuzbăşoaia la masă, pentru sufletul ei.

Şi au vândut şi au dăruit aceşti mai sus-zişi numiţi oameni moşiile lor de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megiaşilor şi cu zapise de la mâna lor pentru vânzare şi cu martori, anume: din Bădéni, Crăciun armaşul şi fratele lui, Mihail şi Tudoran, fiul lui Echim şi Stoica, fiul lui Coica şi popa Tudoran şi O[prea][1] al lui Marco[3] şi Oancea şi popa Marco şi Tudor al lui Gulie şi Tudor al lui Mătasă şi Cârstina Feticăi. Şi când s-au făcut aceste cărţi de moşie a fost de faţă şi Dragomir, fiul lui Şerban din Bădéni. Şi a mărturisit Dragomir el însuşi în faţa domniei mele şi în faţa lui jupân Cernat marele portar, precum că şi-a vândut moştenirile şi cum că a avut şi cărţi de moştenire de la Mihnea voievod pentru moşie, din funia felcească, din partea lui Oprea al lui Marco, dar le-a pierdut de răufăcători, când au scos leşii pe Mihail voievod de aici, din ţară.

www.dacoromanica.ro

De aceea domnia mea încă i-am înnoit şi i-am întărit şi cu această carte a domniei mele şi am dat domnia mea lui Neagoe, fiul lui Albul, ca să-i fie moşie, strămoşie şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Radul mare comis şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Dima gramatic cu învăţătura lui Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Târgovişte, luna februarie 3 zile şi de la Adam până acum, ani curgători, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCCXC 12.
Orig. slav, perg. (34 × 49,5), rupt şi şters, pecete timbrată.
Cu o trad. şi foto, ibid.: F I 24.

EDIŢII: Frag. slav şi trad., facsimil: Rezachevici, *Bătălia de la Gura Nişcovului*, p. 1152 1155.

---

[1] Loc şters în orig.
[2] Ad. a.m.
[3] Маркон.

42 1645 (7153) februarie 6

† Jupan Evstratii vtori vistier, scris-am răvaşul nostru la voi Boldurugeştilor să căutaţ că acii va veni părintele egumenul de la Plumbuita, deci să nu faceţ într-altu chip, ci să aveţi asculta de toate lucrurili de ce o va da învăţătură şi porâncă cum veţ vedea şi carte[1] mări⟨i⟩i sale lui vodă la mâna călugărului, cum să aveţ ascultare. Că apoi, de nu veţ asculta, va trimite măriia sa vodă la voi, de acolo o va pune. Aceasta v-am scris.

Pis februarie 6 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Evstratie vtori vistier[2].

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XV/9.
Orig. rom., hârtie (20 × 19).
Copie ibid.: ms. 255, f. 82 v.

---

[1] каарте.
[2] Semnătură autografă.

www.dacoromanica.ro

43 1645 (7153) februarie 6

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ. Пишът господство ми voao, satul Boldorogeştii[1], ot sudstvo Elhov. Cătră aceasta vă dau ştire domnia mea ca aicea, naintea domni⟨i⟩i méle venit-au călugărul de la Plumbuita de-au spus domni⟨i⟩i méle cum aţi fost de moşie ai răposatului Mihail vodă şi-ai doamnei Stancăi, deci v-au fost miluit de pomeană. Acolo, la mănăstire când easte, voi nu veţi să-l ascultaţi de ce vă dă el văţătură, căci au perit cărţile. Derept acéea, déca veţ vedea ceastă carte a domni⟨i⟩i méle, iar voi să căutaţ să ascultaţi de călugăru de toate ce vor fi trébile mănăstirii. Alt val să nu mai faciţi, că tocma acolo voi trimiti domnia mea de o vor spânzura, că are cine va purta grija voastră. Aceasta vă scriu.

Инако да нѣст. И исправник сам реч господства ми. Пис февръарїе ѕ дни, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їѡ Матею вшевѡда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XII/6.
Orig. rom., hârtie (31 × 19), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 255, f. 82 v.

Rez.: Sachelărescu, *Plumbuita*, p. 69.

[1] Молдороцешнї.

44 ⟨1645⟩ februarie 6

Scris-am eu, Crăciun fici⟨o⟩rul Hodie şi frati-miu Mirce al nostru zapis la mâna finolui Radului dă Suseni ca să fie[1] dă mare credinţă cum să se ştie că am jolujit 40 de stâ⟨n⟩jini însă[1] partea lu Lazaru dereptu ughi 10 până la sveatâi Ilie, dă voi avea banii la zi să-i dau şi să-m ţiu ocina şi să-i dau 12 dubunda banilor. Iară, dă nu voi avea a-i darea banii la zi, să fie ocina stătătoare[2] muşi⟨i⟩i, să aibă a-m darea şi zapisele [3] cele véchi la mâna mea.

Şi mărturie: popa Stan şi u⟨n⟩cheşul Nan ot Copăceni şi Chiriiac ot tam şi logofăt Amza şi Vladul gineri-su ot Bâra şi jupanul Andriu ot Târgovişte şi meşterul Vasilie ot tam.

Şi am scris eu Calohna zugraf.

Pis measeţa fevruarie dni 6. Şi pentru credinţă [...][4] pos şi picetea.

Eu Crăciun
Eu Mircea[5].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., A.N., MMDCCLXII/18.

Orig. rom., hârtie (33 × 21), rupt, pecete inelară în tuş. Datat după zapisul din 26 mai 1645 al lui Crăciun (ibid., A.N., MMDCCLXII/19).

---

[1] Ad. interlinear.

[2] стъпътъ҃рѣ.

[3] записелѣ.

[4] Loc rupt în orig.

[5] Semnături autografe.

45 1645 (7153) februarie 10, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ҃ Матеѭ Басараба воєвода и господинъ въсои Земле ѵгґрровлахїиское. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми швемзи людїе мегїшши на име: Влад Хасан и Станчюл Мѵ҃ръш и Стан и Шерб и Добровое и Модрѵ҃з шт Гор Петрещи шт сѵ҃дство Гор Жил и съ нихъ синови, елицим Богь припѵ҃стит, шкоже да сѵ҃т им шчинѵ҃ оу Гор Петрещи, али шт горни хотар половино за село нихном дел шт полю и шт шѵ҃мѵ҃ и шт вода Бланицев и шт вода Цилортѵ҃лов и шт ливези и шт седалище селов шт посвѵ҃дї, варе елика се хтет избратї и шт планен пол и шт през въсом хотаром по старе хотаре и белѣзе шбаче да се знает: да дръжет шт [гор][1] хотар Добровое и Модрѵ҃з половино за шчинѵ҃ а Влад Хасан и Станчюл Мѵ҃ръш и Стан и Шерб шни да дръжит дрѵ҃га половино. И пакиже да се знает како да имат дръжатї Станчюл Мѵ҃ръш шт дел Шербов половино.

И хотарове шчинев да се знает: шт длъма Хацъганѵ҃лов по вода Цилортѵ҃лшв дори въ ѵ҃ста Бълцатов и шт тѵ҃дѵ҃же дори ѵ҃ Шбръшїѫ Бълцатов кѵ҃рсѵ҃ра водев ѵ҃ гор и през Вел Полю ѵ҃ Черъи Мамѵ҃лшв и Валѣ Мамѵ҃лов ѵ҃ дол по кѵ҃рсѵ҃ра водев дори игдеже да ест ѵ҃ Бланицъ и шт тѵ҃доже по вода Бланицев ѵ҃ дол въ глав ръпеи Комънещилом и през Шбръшїѫ Бълев по крающе Поєнїи Пѵ҃юлов по шт з дол и шт тѵ҃ѫ ѵ҃ гор ѵ҃ Коѵ҃рмътѵ҃ръ въ Шбръшїѫ Пешчѣнїи и по вода Пешчѫнев ѵ҃ дол дори ѵ҃ Поѭана ѵ҃ Гросамѣ и шт тѵ҃дѵ҃же на дѣл по Вълчѣша Пъ҃ѵ҃нов и през Пискѵ҃л Оѵ҃рсѵ҃лшв въ прѣки и шт тѵ҃дѵ҃же ѵ҃ Валѣ Ѵрсѵ҃лов и по в(алѣ) Оѵ҃рсѵ҃лов ѵ҃ гор по шт из гор шт Поєниле Петрикъв и през Шбръшїѫ [...][1]лов въ прѣки ѵ҃ врѣхѵ҃л дѣлѵ҃лов на винограду Пъ҃ѵ҃лѣсеи и на вале дори ѵ҃ Поѭна Гарчев подлѣ със Поѭанна по шт из гор дает ѵ҃ Горѵ҃нѣса и по вода ѵ҃ дол ѵ҃ Мереѵ҃л пѵ҃тїи ѵ҃ Фънтънъ ѵ҃ пѵ҃та и на вале през сили[ще][1] пъ вода Бланицев и минѵ҃вшиѫ вода Бланицев по краещє Оѵ҃нгюлшв

www.dacoromanica.ro

Гѹр[...]²лов по wт из гор ѵ длъмѫ и wт тѹдоже по вода Бланицев ѵ гор и през [Крън]²гѵ, през мост Цилортѹлов ѵ дрѹмѹл ѵ Пїетриш и wт Пїетришѵ ѵ грълъ ѵ дол, дори въ ѵста Грълев и чрез вода Цилортѹлов ѵ длъма Х[ацъганѵ]¹лшв занеже ест негова стара и права wчинѵ и дѣдїнѵ wт дѣдї за прѣдѣдї ещеже wт давно врѣме wт при дьнїе прочїем стари господари wт сѫданїе хорев.

И wт тогда само въсдръжал тензи людїе мегїѫши иже сѹт више речени wтъчества им със добром мирно и със нихто пренїе нѣст имал ни[...]¹.

⟨А⟩ потом къда ест бил съда, въ дьнїе господство ми, а Михаю и Нанѹл и Влъдѫцѹл и Дръгич и Тѹдосїе, сынови Станков постелник wт Дръмок [...]¹ имал [...]² прѹх радї гор хотар wт Петрещи със нѣкое книги ветхи wкоже да w[...]¹ и да притеснѹле и гор хотар, почто радї сѹт имал wчинѵ ѵ Пе[трещи]¹ хотар. И пришли сѹт въсих кѹпно до зде въ настол господство ми ѵ Тръг[овище, wкоже]¹ да се съпрѣше се за лицѹ.

А потwм, Михаю със брат[ням си...]² сѹт видѣх и прочитали сѹт книгове изнаидох съм мноѕи [...]¹ wт wкръстним местом како не имѣли със гор хотар ни [...]¹ нѣст дръжал николиже.

А Михаю със братїим его На[нѹл и Влъдѹ]¹цѹл и Дръгич и Тѹдосїе више реченїи wни съмиришес[е...]¹ за пренїе и сътворил ест Михаю със братїи его запис wт рѹками их на рѹка мегиѫшилом wт гор Петрещи иже сѹт више речени [...]² и сведїтелїи [...]² за лиц [...]² wт Фъркъшещи, Драгомир столник и wт Милещи [...]¹ спатар и wт Плешои, Станчюл постелник и wт Берчїи, Оѹдрѣ и wт Красна, Їwн и брат его Лѹпѹл и wт Сътчел, Коика армаш и wт Бѹковец, поп Стоика [...]¹ сведѣтелствовал Михаю със братїам си wни сами ѵз⟨н⟩али нѣст имал ѵ гор хотар ни един работ. Таже сице сѹт wсташа Михаю и Нанѹл и Ръдѹкѹл³ и Дръгичи и Тѹдосїе wт закон и wт сѹжденїе wт пред господства ми wт диван. Како съм видѣхом сам господство ми записѹл wт рѹками их за велика сведїт[елствованїе]² на рѹка Драгомиров и Драготъв и Станчюлов wт Гор Петреще како да си дръжит wчина им wт горни хотар със добро мирно.

А Михаю със братїем си више речени, wни да имат дръжати се wчина им wт долни хотар за wсебно како сѹт дръжал и wт прѣжде врѣме а ѵ гор хотар да не имат ни един⟨а⟩ метѣхѵ.

Сего радї дадох съм господство ми wвемзи мегїаши wт Гор Петрещи, wкоже да мѵ ест wчинѵ ѵ Гор Петрещи нихне дели wчинѵ, дѣдїно и въ wхабъ синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведетелїе поставих господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кра[левскїи]² и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан

www.dacoromanica.ro

Радꙋл вел логофет и жꙋпан Строе вел вистиер и жꙋпан Дїнкꙋл вел спатар и жꙋпан Преда вел ключер и жꙋпан Радꙋл вел комис и жꙋпан Михнѣ вел столник и жꙋпан Дръгꙋшин вел пехарник и жꙋпан Костандин велики постелник. И исправник, Оꙋдрище вторїи логофет.

И написах аз, [Лепъдат логофет][1] въ настолни градꙋ Тръговище, мѣсеца февръарїе ї дьни и wт Адама до нинѣ, въ сего писанїе текꙋщаго лѣтом, въ лѣт ҳзрнг а wт рождества Христово ҳахме.

Їw Матею вшевшда, милwстїю Божїю господинь.
Їw Матию воивода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megiaşi, anume: Vlad Hasan şi Stanciul Murăş şi Stan şi Şerb şi Dobrovoe şi Modruz din Petreştii de Sus, din judeţul Gorj şi cu fiii lor, câţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Petreştii de Sus însă din hotarul de sus jumătate de sat, partea lor din câmp şi din pădure şi din apa Blaniţei şi din apa Gilortului şi din livezi şi din siliştea satelor de pretutindeni, oricât se va alege şi din munte jumătate şi de peste tot hotarul, pe vechile hotare şi semne. Însă să se ştie: să ţină din hotarul de [sus][1] Dobrovoe şi Modruz, jumătate de ocină, iar Vlad Hasan şi Stanciul Murăş şi Stan şi Şerb, ei să ţină cealaltă jumătate. Şi iar să se ştie ca să ţină Stanciul Murăş din partea lui Şerb, jumătate.

Şi hotarele ocinei să se ştie: din culmea Haţăganului pe apa Gilortului până în gura Bălţatului şi de acolo până în Obârşia Bălţatului cursul apei în sus şi peste tot Câmpul Mare în Cerăia lui Mamul şi Valea lui Mamul în sus pe cursul apei, până unde este în Blaniţă şi de acolo pe apa Blaniţei în sus în capul râpei Comăneştilor şi peste Obârşiia lui Bâlea pe culmea Poienii lui Puiul în jos şi de acolo în sus în Curmătură, în Obârşiia Peşceanii şi pe apa Peşceanii în jos până în Poiana în Grosamea şi de acolo la deal pe Vâlceaua lui Păun şi peste Piscul Ursului şi de acolo în Valea Ursului şi pe V⟨alea⟩ Ursului în sus, pe sus de la Poienile lui Petrică şi peste Obârşiia [...][1] lov în vârful dealului la via Păuleasei şi la vale până în Poiana Garcei alături cu Poiana pe unde din sus dă în Goruneasa şi pe apă în jos în drumul Mereul în Fântână în drum şi la vale peste siliţte pe apa Blaniţei şi iese din apa Blaniţei pe culmea Unghiului Gur [...][2]lov în sus pe culme şi de acolo pe apa Blaniţei în sus şi peste [Crân][2]g peste podul Gilortului în drumul, în Pietriş şi de la Pietriş în gârlă în jos, până în gura Gârlei şi peste apa Gilortului în culmea H[aţăganu][1]lui, pentru că este a lor veche şi dreaptă ocină şi dedină din moşi strămoşi încă mai dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni de la facerea ţării.

Şi de atunci au tot ţinut acei oameni megiaşi care sunt mai sus-zişi, moştenirea lor cu bună pace şi cu nimeni pâră nu au avut nici [...][1].

⟨Iar⟩ apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Mihai şi Nanul şi Vlăduţul şi Drăghici şi Tudosie, fiii lui Staico postelnic din Dărm[oxa][1] [au

www.dacoromanica.ro

avut][2] pârâ pentru hotarul de sus din Petreşti cu nişte cărţi vechi, ca să [...][1] şi să cotropească şi hotarul de sus, pentru că au avut ocină în Pe[treşti][1] hotar. Şi au venit toţi împreună până aici, în cetatea de scaun a domniei mele în Târg[ovişte, ca][1] să se judece de faţă.

Iar apoi, Mihai cu fra[ţii săi...][2] au văzut şi au citit cărţile şi au aflat cu mulţi [...][1] din jurul locului că nu au avut cu hotarul de sus nici [...][1] nu au ţinut niciodată.

Iar Mihai cu fraţii săi, Na[nul şi Vlădu][1]ţul şi Drăghici şi Tudosie mai sus zişi ei s-au împăcat [...][1] de pârâ şi a făcut Mihai cu fraţii săi zapis de la mâna lor la mâna megiaşilor din Petreştii de sus care sunt mai sus-zişi şi martori [...][2] de faţă [...][2] din Fărcăşeşti, Dragomir stolnic şi din Mileşti [...][1] spătar şi din Pleşoi, Stanciul postelnic şi din Bercii, Udrea şi din Crasna, Ion şi fratele său Lupul şi din Sătcel, Coica armaş şi din Bucoveţ, popa Stoica [...][1] a mărturisit Mihai cu fraţii săi ei înşişi au auzit că nu au avut în hotarul de sus nici o treabă. Deci, astfel au rămas Mihai şi Nanul şi Răducul[3] şi Drăghici şi Tudosie de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan. Cum însumi am văzut domnia mea zapisul de la mâna lor de mare [mărturie][2] la mâna lui Dragomir şi Dragotă şi Stanciul din Petreştii de Sus ca să ţină ocina lor din hotarul de sus cu bună pace.

Iar Mihai cu fraţii săi mai sus-zişi, ei de asemenea să ţină ocina lor din hotarul de jos, cum au ţinut şi dinainte vreme, iar în hotarul de sus să nu aibă nici un amestec.

De aceea, însumi am dat domnia mea acestor megiaşi din Petreştii de Sus ca să le fie ocină în Petreştii de Sus partea lor de ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Cra[iovei][2] şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Radul mare comis şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Udrişte al doilea logofăt.

Şi am scris eu, [Lepădat logofăt][1] în cetatea de scaun Târgovişte, luna februarie 10 zile şi de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7153 şi de la naşterea lui Hristos 1645.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Matiiu voievod ⟨m. p.⟩

Muzeul de istorie „Porţile de Fier" – Turnu Severin, 2580 (doc. azi dispărut).
Orig. slav, perg. (40 × 56), pecete timbrată, căzută.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 415–418.

[1] Loc rupt; cf. doc. Arh. St. Buc., Fond Brătianu, I/50, f. 10–13.

[2] Loc şters.

[3] În loc de: Vlăduţul.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми Vlaicului celui bătrân şi Ghènghei ot Ogretin ot sudstvo Sac ca să fie volnici cu această carte a domni⟨i⟩i mèle de să-ş ţie jumătate de sat de Ceraş de preste tot hotarul, cât se va alège de câmpu şi den pădure şi de apă şi den şăzutul satului. Şi să fie Vlaicul şi Ghènghea den Ogretin în pace şi slobozi de cătră Stoica şi de cătră frate-său, Dragomir den Ceraş şi de cătră toţi fraţii lor de ocină pentru o pârâ ce au avut înaintea domni⟨i⟩i mèle, la divan. Şi au venit de s-au pârât de faţă u[n]ii cu alalţii. Că aşa pârâia Stoica [cu] frate-său Dragomir, cum n-are Vlaicul şi Ghènghea ocină în Ceraş, nici ei nici moşii lor [...][1] Vlaicul şi Ghènghea, ei aşa s-au plânsu în divan cum iaste ocina den Ceraş jumătate [a l]or de preste tot locul. Iar Stoica şi Dragomir, ei vrea să scoată pre Vlaicul şi pr[e G]hènghea de pre ocina den Ceraş de tot afară.

Într-acea, domnii⟨a⟩ mea am căutat şi am judecat pre dereptu şi pre lège, împreună cu tot censtiţii deregătorii domni⟨i⟩i mèle şi am văzut domnii⟨a⟩ mea şi am cetit în divan cartea lu Pătru voievod, fecerul Mircei voievod vă leat 7068 pre tot satul Ceraşul şi era scris în carte moşii Vlaicului şi ai Ghènghei depreună cu moşii Stoicăi şi ai lu Dragomir. Şi iar scriu în cartea lu Pătru voievod cum să le fie toată [o]cina den Ceraş den doao. Iar Stoica şi Dragomir ei vrea să-i scoaţă pre ogretinèni [...][1] ocină, den Ceraş, căci au fost cartea de moşie pre mâna ceraşanilor. Iar, deaca s-au cetit cartea [lu P][1]ătru voievod în divan, s-au aflat toţi fraţi pre ocină [...][1] Ceraş, să le fie den doao. Deci au rămas [Vlai][1]cul şi Ghènghea pre Stoica şi Dragom[ir] cu ceata lor de lège şi de jud[ecată][1] denaintea domni⟨i⟩i mèle den divan.

Dereptu acèea, domni[ia mea][1] am făcut această carte a domni⟨i⟩i mèle la [mâna][1] Vlaicului şi a Ghènghei cu ceata lor, ca să-ş ţie j[umăta][1]te de sat de Ceraş cu lege [...][1]. Pătru voievod. Şi [...][1].

Şi de nimenilea opreală să n[aibă] [...][1] această carte a domni⟨i⟩i mèle, ce să-ş ţic ocena cu [...][1].

Инако да нѣст. Исправник сам рєч господство ми. Пис [...][1] февр҃аріє г҃ї̃ дн҃ь, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

Їѡ Матєю вшєвшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Матню воивода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Prahova, Colecţ. Doc. Foi volante, LI/5.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), rupt, restaurat, sigiliu timbrat.

[1] Loc rupt în original.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтомѹ, божесвнномѹ монастирѹ глаголими Оурекеци wт сѹдство Сла(м) Римник и Браил, хра(м) Оуспенїе прѣсвѣтѣ владичице наше Богородице и wтьцѹ єгѹмена попа Калинтиман и въси(х) иноком, елице живоще въ wбителю тою, такоже да єст свѣтаа монастирє више речена ѹ мирни за дижмѹ пчела и за горщинѹ за сфино и за wерит и за винъръчю и за кони за wлакъ и за подводе и за мертиче и за коначе и за всѣх слѹжбове, такеденїе колице сѹ(т) през лѣто въ земле господства ми и wт къ нихто валованїе и бантованїе да не има(т) въ вѣки, [по]не[же][1] оумилостивихом господство ми тере єст съпростихом господство ми за въсах како єст више пис, такоже да се покоитъ въ дьни и въ живо(т) господства ми, такоже да єст свѣтомъ божествнномѹ монасти⟨р⟩ за въ ѹкрѣпленїе и божественном иноко(м) за храну, а господства ми и фждителю господства ми, вѣчное въспоминанїе.

Сего радї и ви, бирари и ви, дижмарю и ви, горщинари и ви, шари и ви, въсѣх слѹзе(м) господства ми, варе както съ чи(м) слѹжбе ходите въ врѣмѣ видѣх сїе кни(г) господства ми за милно, а ви да гледати ѕѣло [...][2] и въ мирни wставити комати свѣтомѹ монастирев и wт въсих послѹшничїи ни единъ човѣкъ да не има(т) покосити през сїе кни(г) господства ми да сътворитї свѣтомѹ монастирѹ валованїе. Того човѣкъ зло wргїе щет име(т), wт къ господства ми, занеже са(м) господство ми простихом, како простихо(м) и дрѹги монастири wт въсах хора господства ми.

И па(к) да єст свѣтомѹ монастирѹ Ѹрекещи више пис една цръква wт варо(ш) господства ми wт Фокшани, хра(м) свѣти Атанасїе [...][2]кое цръкъвъ сътворила wт попа Калинтїан, а пото(м) w(н) поклонил w єст метох свѣтомѹ монастирев више пис със въс ходоко еи, такоже да єст свѣта цръкъва свѣтомѹ монастирѹ метох и въ подрѹчїе. И пакиже простихо(м) и свѣта цръкъва, такоже и свѣта монастирє за въсѣх, како више пис.

Сего радї, дадох съм господство ми свѣтомѹ монастирѹ Ѹрекещїи, такоже да єст ѹ мирни [како єст више рѣх][1].

Ещеже и заклинанїе поставих господство ми: по wшествїе господства ми, кого изберє(т) Господъ Бог бити господаръ Земле Влашкое, или wт сръдечнаго плода господства ми или wт сродник наших или по грѣсех нашех или wт иноплѣменикѹ, да аще почитє(т) и понови(т) и ѹтвръди(т) сїе книга господства ми за милно и за

www.dacoromanica.ro

прощїє, того Господъ Богъ да га почтє(т) и да съхрани(т) вь господствѣ єго, а вь бѫдищыхъ вѣцѣхъ дѫшѣ єго. Ѧ ащелиже не почти(т) и не понови(т) и не ѫкрѣпи(т) сїє кни(г) господства ми, а нѫ попери(т) и разорє(т), того да єст тръкле(т) и анатема и афѫрїса(н) wт влъдика Христос и wт тїи свѣти wтьци иже сѫ(т) въ Некїе и да има(т) частїю сь Їѫда и със Ѧрїѣ на єди(н) место, амин.

Сєже оубо и свєдїтелїю поставих господство ми: жѫпан Барбѫл вел ван Кралевскїи и жѫпан Драгомир вел дворник и жѫпан Радѫл вел логофет и жѫпан Строє вел вистїѣр и жѫпан Дїнкѫл вел спатар и жѫпан Прєда вел ключар и жѫпан Михнѣ вел столник и жѫпан Радѫл вел комис и жѫпан Дръгѫшин вел пахарник и жѫпан Костантин вел постелник. И исправник, сам реч господства ми.

И писа(х) азъ, Соарє, въ столни градѫ ѫ Тръговищє мѣсеца февръарїє к̃ дьни и wт Ѧдама дажи нинѣ въ сего писанїє лѣто(м) въ лѣт ҳзр̃нг.

† Їс̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їс̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri ce se chiamă Urecheşti din judeţul Râmnicul Sărat şi Brăila, hramul Adormirea preasfintei, stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi părintelui egumen popa Calintian şi tuturor călugărilor câţi trăiesc în locaşul acela, ca să fie sfânta mănăstire mai sus-zisă în pace de dijma stupilor şi de gorştina de porci şi de oerit şi de vinărici şi de cai de olac şi de podvezi şi de mertice şi de conace şi de toate slujbele, mâncăturile câte sunt peste an în ţara domniei mele şi de nimeni învăluire şi tulburare să nu aibă în veci, [pe]n[tru][1] că m-am milostivit domnia mea de am iertat domnia mea de toate cum este mai sus-scris ca să fie în linişte în zilele şi în viaţa domniei mele, ca să-i fie sfintei, dumnezeieştii mănăstiri de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire.

De aceea şi voi, birari şi voi, dijmari şi voi, gorştinari şi voi, oieri şi voi, toate slugile domniei mele oricare cu ce slujbe veţi merge, de vreme ce veţi vedea această carte de miluire a domniei mele, voi să căutaţi foarte [...][2] şi în pace să lăsaţi averile sfintei mănăstiri şi din toţi posluşnicii nici un om să nu cuteze peste această carte a domniei mele să facă învăluire sfintei mănăstiri. Acel om mare urgie va avea de la domnia mea pentru că însumi domnia mea am iertat, cum am iertat şi alte mănăstiri din toată ţara domniei mele.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri Urecheşti mai sus-scrisă o biserică din oraşul domniei mele, din Focşani, hramul sfântului Atanasie [...][2] care biserică este făcută de popa Calintian, iar după aceea el a închinat-o metoh sfintei mănăstiri

www.dacoromanica.ro

mai sus-scrise cu tot venitul ei, ca să fie sfânta biserică metoh sfintei mănăstiri şi sub ascultare. Şi iarăşi am iertat şi sfânta biserică, ca şi sfânta mănăstire de toate, cum este mai sus-scris.

De aceea am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri Urecheşti, ca să fie în pace [cum este mai sus spus][1].

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de milă şi iertare a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de vlădica Hristos şi de 318 sfinţi părinţi care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris eu, Soare, în cetatea de scaun Târgovişte, luna februarie 20 zile şi de la Adam până acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CDLXXX/2.
Orig. slav, perg. (32 × 46), pecete timbrată.
Cu o traducere din 1908.

Menţ.: Nicolae, *Ctitoriile,* p. 199.

[1] Loc rupt în orig.
[2] Loc alb în orig.

48 1645 (7153) februarie 23, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земли Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїю повеленїе господства ми почтенномѹ правителю господства ми, жѹпан Радѹл великїи логофет и със синови си, елициm Богъ припѹсти(т), такоже да бѹде(т) оу мирно и свободно за винаричюл господскѹ шт виногра(д) его что имаше зде ѹ дѣлѹл Тръговицїи по Валѣ Басилшм

www.dacoromanica.ro

за нихто валованїє или бантованїє да не има(т) за винаричю, понеже съм оумилостивихом с⟨ї⟩ю господство ми тере ѹ съм остави(л) и простихом господство ми ѡкоже да єст ѹ мирно въ придьнїе и въ живота господства ми радї права и вѣрна слѹжбѹ иже єст послѹжи(л) господства ми въ въсо(м) мѣсто(м) игдеже єст би(л) нѹжда господства ми и тегота хоре(в) и въ ничтоже не щедѣша радї слѹжба господства ми.

Такождє и заклинанїє поставлѣюм господство ми: по ѡшъствїю господства ми, кого изберє(т) Господъ Богъ въ сла(д) наше бити владате(л) и господаръ Земле Влашкое, или ѡт сърдника наше, или ѡт иноплѣменикѹ, да аще почте(т) и понови(т) и ѹтвръди(т) сїю книгѹ и помилованїѧ господства ми, того Господъ Богъ да га почте(т) и да съхрани(т) въ господствѣ его и а въ бѹдещїи вецѣх дѹша его въ покоище. А ащелиже не почте(т) и не понови(т) и не ѹтвръди(т) книга и поми⟨ло⟩ванїѧ господства ми анѹ ѡ попере(т) и разоре(т) и исхаби(т) и за ѡбвенїе ѡстави(т), того да бѹде(т) тръкле(т) и анатема и афореса(н) ѡт тнї свѣти ѡтьци иже сѹ(т) въ Некеи и да има(т) частїю със Їѹда и със Ариѧ[1] на еди(н) место и съ иннѣми невѣрнїи Їѹдеи иже възъпише на(д) кръ(в) Господа Бога и спаса нашего Їисуса Христа и рекъ(т): „възмыхъ, възмихъ распени его" и кръ(в) его на(д) ныхъ и на(д) чеда ихъ ѡкоже єст и бѹде(т) въ вѣки, амин.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Барбѹл великїи бан Кралевскїи и жѹпан Драгомирѹ великїи дворник и жѹпан Радѹл вел лѡгѡфет и жѹпан Строе великїи вистїѡр и жѹпан Дїикѹл великїи спатар и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Пређа[2] вел ключар и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин великїи постелник. И исправник, сам рече господства ми.

И написа(х) аз, Лепъдат логофет въ настолни дивнаго града рекомїе Тръговище, мѣсеца февръарїе к҃г дьни въ дьнь свѣтого мѹченика Ѳеѡдора. И ⟨ѡт⟩ Адама до селѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣто(м) въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃, лѣта господинѧ ҳ҃ахме҃.

† Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинъ.
Їѡ̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Radul mare logofăt şi cu fiii săi, câţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să fie în pace şi slobod de vinăriciul domnesc din via lui, pe care o are aici, în dealul Târgoviştii pe Valea Saşilor, să nu aibă supărare sau tulburare pentru vinărici, pentru că m-am milostivit domnia mea de am lăsat şi l-am iertat domnia mea ca să fie în pace în zilele şi în viaţa domniei mele pentru dreapta şi

www.dacoromanica.ro

credincioasa slujbă cu care a slujit domniei mele în tot locul, unde a fost nevoia domniei mele şi greutatea ţării şi nu a cruţat nimic pentru slujba domniei mele.

De asemeni şi blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu, în urma noastră să fie stăpânitor şi domn al Ţării Româneşti sau din neamul nostru sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte şi miluire a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui cu pace. Iar, dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări cartea şi miluirea domniei mele, ci o va călca şi o va strica şi o va nimici şi o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie[1] la un loc şi cu alţi necredincioşi iudei care au strigat asupra sângelui Domnului Dumnezeului şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: „ia-l, ia-l, răstigneşte-l" şi sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Radul mare comis şi jupan Preda[2] mare clucer şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în minunata cetate de scaun numită Târgovişte, luna februarie 23 zile, în ziua sfântului mucenic Teodor, şi ⟨de la⟩ Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7153, anul domnului 1645.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., CXII/50.
Orig. slav, perg. (34 × 48), pecete timbrată.

EDIŢII: Facsimil, în *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 40.

[1] Їѹдарїѧ.
[2] Preda: corectat, iniţial: Mihnea.

49 1645 (7153) februarie 24, Micşani

† Să se ştie cum au zălogit Ştefu moşie, anume la Oprina şi la Negul, feciorul Micului, dereptu 600 şi costande 7, iar feciorii Ştefului sau nepoţii Ştefului să fie volnici, cându vor veni, a-şi scumpăra moşie, şi să-i de banii.

Şi aldămăşari: Nan de Gora-Văiei şi Cincul ot tam şi Ionaşco al Postei ot tam şi Radul lui Bogoghinţă i Mane al Danciului ot tam şi Ion al Ciurei. Şi acest zapis se-u făcut înainte satului Micşani.

www.dacoromanica.ro

И писахъ его, попа Кръстѣ и смои рѹка.
Пис мѣсеца февръарїе к҃д дни, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃[1].

Şi popa Costantin ot Micşani.
Nan.
Cincul.
Ionaşco.
Radul.
Mane.
Ion.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXLVII/216.
Orig. rom., hârtie (30 × 19).

[1] „Şi am scris eu, popa Cârstea, cu mâna mea. Scris luna februarie 24 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩".

50 1645 ⟨7153⟩ februarie 25

† Adecă eu, diiaconul Gherghe şi cu frate-meu Stanciului, nepoţii Lupului cel mare ot Mâstâneşti, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru, ca să hie de mare credinţă la mâna vornicului Tud⟨o⟩ru ot Răteşti, cum să se ştie că i-am vândut partea noastră de ocină de la Mâstâneşti şi de la Buzătă, toată, cât se va alége partea noastră, a moşului Lupului, den partea bărbulească, de preste tot hotarul, den câmpu şi den pădure şi den apă şi de pretutindinea, den cin până în cin. Şi o am vândut dereptu 2 000 de aspri gata. Şi o am vândut de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor fraţilor şi a megiiaşilor de sus şi de jos.

Şi aldămăşari pre nume: jupan Barbul căpetanul i Crăciun armaşul ot Bădéni, ot Sibiceu, popa Topcea i Borcea ot tam i Datco ot tam şi Drăgoiu logofătul ot Star Chiojdu şi Udrişte şi Stanciul ot Şoimare i din Mâstâneşti, Vişan, vărul diiaconului Gherghe. Şi se-au scris acest zapis în casa Borcei roşiul.

Şi am scris eu, Ţona logofăt. Pis measeţa fevruarie 25 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Şi Goideanul ot Mâstâneşti. Şi pentru cridinţa, ne-am pus şi piciţile de mai jos.

Şi Vlad vătahul ot Sibiceu
Io Stanciul, nepotul Lupului
Gherghe diiacon, nipotul Lupului ot Mâstâneşti
Drăgoiu logofăt.
Borce[1].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XX/3.
Orig. rom., hârtie (33,3 × 21,5), 4 peceţi aplicate.
Copie ibid.: ms. 314, f. 412.

[1] Semnături autografe.

51 1645 (7153) februarie 28, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми почтенномѹ и вѣрномѹ болѣри(н) господства ми, жѹпан Гїѡрма великїи слѹжар и със синови си, елициже Богь дарова(х), ѡкоже да ест емѹ нѣкое ацигани молдовѣни на име: Стан циган със челѣ(д) его и Василїе циган със челѣ(д) его, занеже ест сїи више речени ацигани били сѹ(т) цигани молдовѣни ѡт земле Молдавское. И би(ст) по разлога господска. Въ то(м), господство ми съ(м) да(л) и помилова(л) със сїи више речени ацигани молдовѣни Стан и Василїе със челѣдї и(м) по почтенномѹ и вѣрномѹ болѣри(н) господства ми, пан Гїѡрма вел слѹжар ециже ест ѡт когда би(ст) ѡ(н) вел къпитан за кълараши радї права и вѣрна слѹжбѹ что ест послѹжи(л) господства ми и хоре(в) игдеже ест би(л) трѣба господства ми и съ подвиго(м) добри(м) подвига се ѹ въс место(м) радї господства ми ѡкоже да ест емѹ за дѣдїно и въ ѡха(б) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) въ вѣкѹ, а господствѹ ми да ест вѣчное въспоминанїе.

Ециже и заклеванїе поставихо(м) господство ми: по ѡтшествїа господства ми, кого избере(т) Господъ Богъ бити господаръ и владалцѹ Земле Влашкое или ѡт сѫроданика наши(х), или ѡт иноплемени(к), да аце почте(т) и да понови(т) и да ѹтвръди(т) сїа кни(г) господства ми за милно, того Господъ Богъ да га почте(т) и да съхрани(т) въ господствѣ его, а ацелиже не почте(т) и не понови(т) анѹ попере(т) и исхаби(т) и въ ѡбвенїе ѡстави(т), того да ест тръкле(т) и анаѳѣма ѡт тїи ѡтьци еже сѹ(т) въ Никїи и да има(т) частїю със Юда и със Арїа на еди(н) место, амин. И не ѡт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведїтелїи поставихо(м) господство ми, вси(х) почтеннимї правителїи господства ми: жѹпан Барбѹл великїи ван Кралевскаго и жѹпан Драгомир великїи дворник и жѹпан Радѹл великїи логофет и жѹпан Строе Хїера великїи вистїар и жѹпан Дїикѹл великїи спатар и жѹпан Преда ключар и жѹпан Михнѣ столникѹл и жѹпан

www.dacoromanica.ro

Радꙋл комис и жꙋпан Драгꙋшин вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постѣлник. И исправник, са(м) ре(ч) господства ми.

И написа(х) аз, Дꙋмитрꙋ логофет въ настолни градꙋ Тръговиштє, мѣсеца февръарие к҃и дьни и wт Ꙋдама до нинѣ въ сегw писанїа теченїа лѣтw(м), въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їс҃ Матею воєвꙋда, милостїю Божїю господинъ.
Їс҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi credinciosului boier al domniei mele, jupan Ghiorma mare sluger şi cu fiii săi, câţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie nişte ţigani moldoveni, anume: Stan ţigan cu sălaşul lui şi Vasilie ţigan cu sălaşul lui, pentru că aceşti mai sus-spuşi ţigani au fost ţigani moldoveni din ţara Moldovei. Şi au fost pe seama domnească. Întru aceea, domnia mea am dat şi am miluit cu aceşti mai sus-spuşi ţigani moldoveni, Stan şi Vasilie cu sălaşele lor, pe cinstitul şi credinciosul boier al domniei mele, pan Ghiorma mare sluger, încă de când a fost el mare căpitan de călăraşi, pentru dreapta şi credincioasa slujbă pe care a slujit-o domniei mele şi ţării unde a fost treaba domniei mele şi s-a ridicat cu sârguinţă bună în tot locul pentru domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac, iar domniei mele să fie veşnică pomenire.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpânitor al Ţării Româneşti sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, dacă nu va cinsti şi nu va înnoi, ci va călca şi va pierde şi va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema de 318 părinţi care sunt la Nicheia, să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc, amin. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea, toţi cinstiţii dregători ai domniei mele: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Hiera mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda clucer şi jupan Mihnea stolnic şi jupan Radul comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun Târgovişte, luna februarie 28 zile şi de la Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXV/59.
Orig. slav, hârtie (43 × 29), pecete timbrată, căzută.

www.dacoromanica.ro

† Паже wт несѹщи(χ) въсѣмъ въ бытїе приведши, видимаже и невидима, пребезначалнаѧ Троица въ единствѣ покланѧемаѧ и въ трє(χ) составѣ(χ), въ Wтциже и Сынѣи Свѣтаго Дѹха нераздѣлно славимаѧ, соущество бе(з) винное, свѣт непостижи(м), сила неѡдръжимаѧ, пѹчина благости, единъ Богъ въсѣчестси(χ), иже Законо полагаѧ Моусеѡви повелѣ сътворити скинїю, въ неиже молвы и моленїѧ въ благо оугожденїю Того приносити, въ плъ(т) скомже съмотренїи, рече врѣховномѹ апостолоу Петрѹ: „Ты єси Петръ и на сє(м) камены сѣзыждѹ црѣковъ мою и врата адовапе wдолѣю(т) єи". Таже и царствїе вѣчное wбѣща, иже wт црѣкви тѣанїе полагающи(м) рекъ: „славѧщїѧ мѧ прославлю". Си(м) оубо вѣровавше, иже въ православїи живше, многое оубо, wвїи w вздвиженїи, wвиже w оукрашенїи и инїи w миловапїи црѣквеи божїи(χ) оусредїе показаша".

Тѣмже оубо и мы, благовѣрныи и Божїи рабъ, Троици православныи поклонникъ, Їѡ Матѳеи Басараба, Бога благаго благостїю и чьловѣколюбїе(м), господаръ и воєвода Ѹгровлахїи запланенскоѧ землѧ ревнѹюще прежде на(с) бывши(м) госпдарѡ(м), на ихже прѣстолъ Богови на(с) възнесешомѹ и господства сано(м) оукрасившомѹ, славѹ благодареніе за мнѡгаѧ его, ѣже къ на(м) благодѣанїѧ и дарованїѧ принести хотѣще wт еже тѣ(м) даннаго на(м) съкровища къ миловапїю свѣты(χ) его црѣквеи непощадѣхѡ(м), еже наипаче къ свѣщеннѣи царъскои wбители Велицѣи Лаврѣ богошествепыѧ Горы Синаискоѧ, идеже палимѹ и нежегомѹ кѹпинѹ на wбраз Прѣчистїѧ Дѣви митрѧ Богородица къ сїю ѣзычныи Богородици, иногда видѣти сподобисѧ, храмѹ сѹщѹ свѣтаго ѣсно сїателнаго Прѣwбраженїа Господа Бога и Спаса нашего Ісѹса Христа оусръднѣиши(м) тѣанїем показавше, прїинѣ(χ) оубо дарѣ(χ) и свѣщенны(χ) съсѹдѡ(в) възложенїи и сїе милованїе приложихѡ(м), то єст великѹю баню ѣже на мнѡгїѧ и частїѧ молвы и моленїѧ агарѧнски(χ) гражданъ сѹсѣдствѹющаго сѧ на(м) и земли нашеи съ wпредѣлѣющаго сѧ града Гєѡргїе(в) нарицаємаго wбщемже ѣзыко(м) Гюргювъ или Цюрцювъ именѹемаго, на брѣзѣ рѣки Дѹнаискїѧ лежащаго, преклонише сѧ и оувѣщени бывше многи(м) иждивенїе(м) и(з) самаго wснованїѧ въ томждѣ градѣ, намѣстѣ нами, цѣною кѹпленѣ wт агармнина имене(м) Хаба(з) Челеби, за сто талѧр, камено тѣсанны(м) зданїе(м) въ завигохѡ(м), чре(з) приставника на(м) вѣрнагѡ Радоула Шинтескаго wт Попещь, на по въсе временнѹю их нѹжнѣишѹю по трѣбѹ, еѧже кромѣ бывше

www.dacoromanica.ro

прежде штнюд, трꙋдно гражданство и(χ) жителствоваше сѧ. Паже оубо въ конецъ оуже дѣланїю своемꙋ, ꙗко прїиде мы оубо тꙋ и тоѧ лѣтнюю цѣнꙋ, сирѣчи иже шт неѧ по въсе лѣтныи прихо(д) више речено Велицѣи Лаврѣ Синаискои, си(м) наши(м) достовѣрно(м) златопечатнико(м) прилагае(м), на вѣчнюю себѣ и свои(м) си въсѣ(м) пама(т) и не збавенїе, которое мало наше прїложенїе ѡ, прѣосвѣщеннѣишїи архїепископе нинѣшнїи, кꙋр Їѡсафе и весѣ(м) богомѧдрьныи соборе свѣтѣишаго жвщежитїа Синаискаго и по вас въ вѣчна времена бꙋдоущїи въси, благодарно и благо именѡ шт на(с), грѣ[шни]ⁱχ прїе[мше, величанте нам]ⁱ моле[бныимъ]ⁱ пама(т) цръквены(χ) и ѡсобны(χ) ктит[ор]ⁱѡм и миловатеѣем на лежащи(χ), ꙗко да и ва(с) нелиши(т) владика Христос семꙋже кръстъ волнаго злострадаиїа въземше послѣдоваете небеснаго его царствїа и аггелскаго съжитїа, егоже и баши(м) ктиторѡ(м) миловатеѣемъ, прилагателем различно(χ) є благодѣлтелеи оулꙋчити, непрестанте молѧще сѧ.

Златопечатникꙋже нашемꙋ семꙋ натвердѣишее и извѣстнѣишее оувѣренїе, свѣдѣтелѧ поставлѣеи, въ сѧ вѣрныѧ съвѣтники претора нашего, въ первы(χ) въ примꙋшество вѣрнаго дѣла сего приводи(м): прѣосвѣщеннаго митрополита и архїепископа въсеѧ земльѧ нашеѧ кꙋр Ѳеѡфила и боголюбезнѣишїѧ епископы, кꙋр Игнатїѧ Рѣмныцкаго и кꙋр Стефана Бꙋзовскаго, таже людски(χ) сановники чьстныи ликъ: Барбꙋл великаго бана [Кра]левскагѡ, Драгомира великаго дворника, Радꙋла великаго логофета, Строѧ великаго вистїара, Дїикꙋла великаго спаѳара, Драгꙋшина великаго чашника, Михнїю великаго столника, Радꙋла Михалчю великаго комиса и Костантина Катакꙋзинꙋ великаго постелника. Таже и сами мы своиственною рꙋкою подписавше, съборнюю нашюю печа(т) ѡбвѣсити повелѣꙋѡ(м).

Да(н) въ столечно(м) градѣ наше(м) Тръговици, мѣсеца февруарїа, денъ ѯ҃и, лѣта ϧзрнг҃. Сложенїе словеса си(χ) Ѡреста Настꙋрела втораго логѡѳета; начръта(χ) аз, Алеѯандрꙋ Витолт.

† Їѡ҃ Матеи вшевѡда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Cea care din nefiinţă în fiinţă toate le-a prefăcut, cele văzute şi cele nevăzute, Treime fără de început, căreia într-o fiinţă ne închinăm şi cea slăvită în trei părţi alcătuitoare, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh nedespărţite, fiinţă fără păcat, sfinţenie neînţeleasă, putere neopritǎ, mare a bunătăţilor, unul Dumnezeu atotcuprinzător, care spunând Legea, a poruncit lui Moise să ridice cortul în care să se aducă rugăciuni şi rugi pentru îmbunarea Lui, în înfăţişare trupească a spus fruntaşului apostol Petru: „Tu eşti Petru şi pe această piatră voi

www.dacoromanica.ro

zidi biserica mea şi porţile iadului le va învinge". Astfel şi împărăţia cea veşnică a făgăduit celor ce arată grăbire către biserici, spunând: „Pe cei ce mă slăvesc, îi proslăvesc". Acestea deci ştiindu-le cei ce trăiesc întru dreapta slăvire, multă silinţă au arătat, unii pentru clădirea, alţii pentru împodobirea şi alţii pentru miluirea bisericilor dumnezeieşti.

Pentru aceasta deci şi noi, binecredinciosul şi robul lui Dumnezeu, închinătorul drept slăvitor al Treimei, Io Matei Basarab, prin buna bunătate a lui Dumnezeu şi prin iubirea lui de oameni, domn şi voievod al Ungrovlahiei şi al ţării de peste munţi, râvnind către domnii care au fost înainte de noi, pe al căror tron Dumnezeu ne-a înălţat pe noi şi ne-a împodobit cu demnitatea domniei, vrând să-l preamăresc cu slava recunoştinţei, pe cel ce ne-a adus nouă binefacere şi dăruire, din comoara dată nouă de dânsul să nu cruţăm pentru miluirea sfintelor lui biserici, mai ales către sfinţitul împărătesc locaş, Marea Lavră cea dumnezeiască de la Muntele Sinai unde s-a învrednicit odinioară un greu vorbitor, văzător de Dumnezeu, să vadă la icoana Preacuratei Fecioare mamă, Născătoarea de Dumnezeu, arzând rugul care nu se consumă, hramul fiind al luminatei strălucitoarei Schimbări la Faţă a Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Isus Hristos, arătând grabă plină de sârguinţă, am adus deci daruri prin depunerea unor sfinte odăjdi şi această miluire am adăugat: aceasta este marea baie pe care am ridicat-o după multele şi desele rugăminţi şi rugi ale agarenilor, locuitori în cetatea învecinată cu noi şi hotărnicindu-se cu ţara noastră, cetatea numită Gheorghiev, iar în limba obştească se cheamă Ghiurghiuv sau Giurgiuv, care este aşezată pe malul râului Dunărea, ne-am înduplecat şi cu multă cheltuială am făcut-o din temelii în acea cetate, pe locul cumpărat de noi de la un agarean cu numele Habaz Celebi, cu preţul de o sută de taleri, am ridicat o clădire de piatră tăiată prin mijlocirea pristavnicului nostru, credinciosul nostru Radul Şintescul din Popeşti, care tot timpul cât a fost nevoie pentru lucru, a trăit cu greu în cetate. Iar când a ajuns la sfârşitul lucrării sale, când am venit deci acolo, iar preţul anual, adică venitul pe un an întreg de la dânsa, îl dăruim mai sus-zisei Marei Lavre de la Sinai, prin acest hrisov al nostru demn de credinţă, pentru veşnica mea pomenire şi neuitare a tuturor alor mei. Care dar mic al nostru, o, preasfinţite arhiepiscope de acum, chir Ioasafe şi voi toţi cei înţelepţi întru Dumnezeu, soborul preasfintei vieţuiri îndeobşte de la Sinai şi cei de după voi, care vor fi în vremurile veşnice, voi toţi, primiţi cu recunoştinţă şi în bun nume de la noi păc[ătoş][1]ii, ridi[caţi-ne pe noi][1] prin rugă[ciunile][1] pomenirilor bisericeşti şi cele ce se cuvin ctit[or][1]ilor mai deosebiţi şi celor ce miluiesc, pentru ca şi pe voi să nu vă lipsească stăpânul Hristos, a cărui cruce cu grea străduinţă aţi luat-o asupra voastră de bunăvoie, ca să moşteniţi împărăţia Lui cerească şi viaţa împreună cu îngerii, pentru care să vă rugaţi fără încetare şi pentru ctitorii voştri, miluitori, aducători de daruri şi diferiţi binefăcători, ca s-o dobândească şi ei.

www.dacoromanica.ro

Pentru încredinţarea mai puternică şi mai cu credinţă a acestui hrisov al nostru, am aşezat martori pe toţi credincioşii sfetnici ai pretoriului nostru, mai întâi cei ce au întâietate în această treabă a credinţei, am adus pe preasfinţitul mitropolit şi arhiepiscop a întregii noastre ţări, chir Theofil şi pe episcopii iubitori de Dumnezeu, chir Ignatie al Râmnicului şi chir Ştefan al Buzăului, apoi chipurile cinstite ale demnitarilor lumeşti: Barbul mare ban al Craiovei, Dragomir mare vornic, Radul mare logofăt, Stroia mare vistiernic, Diicul mare spătar, Drăguşin mare ceaşnic, Mihnea mare stolnic, Radul Mihalcea mare comis şi Costantin Catacuzino mare postelnic. Apoi noi înşine, cu mâna proprie am iscălit şi am poruncit să se atârne pecetea noastră sobornicească.

Dat în cetatea noastră de scaun Târgovişte, luna februarie ziua 28, anul 7153 ⟨1654⟩. Aşezarea acestor cuvinte, de Oreste Năsturel al doilea logofăt; am învăţat eu, Alexandru Vitold.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCXCVII/47.
Orig. slav, perg. (47,5 × 41,5), pecete atârnată, căzută.

EDIŢII: Andreescu, *Une fondation*, p. 343–349 şi facsimil; Ciucă, *Reconstituirea*, p. 167–173 şi facsimil; menţ.: Nicolae, *Ctitoriile*, p. 82.

[1] Loc rupt în orig.

53 1645 (7153) martie 1

Adecă eu, Nica postelnic ot Săteni, scris-am acesta al mieu zapis, ca să fie de mare credinţă la mâna jupânului Bunii vtori[1] vistiiar, cum să să ştie că i-am vândut dumnealui un rumân, anume Neguţ, feciorul Grozii dân Vâlcana, însă rumânul fără dă delniţă, drept bani, ughi 10, să fie dumnelui moşie stătătoare.

Şi mărturie, cine-ş vor pune peceţile. Şi pentru credinţa, pusu-mi-am[2] şi pecetea.

Pis measeţa martie 1 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.
Eu Nica postelnic.

Arh. St. Buc., Ms. 127, f. 357 v.
Copie rom.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 223; menţ.: Panaitescu, *Obştea*, p. 266.

[1] ВЄЛ.
[2] МНПАМ.

www.dacoromanica.ro

54 1645 (7153) martie 2

Adecă eu Barbul, feciorul lui Pătru logofăt ot Gârléni, făcut-am zapisul mieu ca să fie la mâna părintelui Pahomie, egumenul Sadovei, cum să să ştie că am făcut schimb cu nişte ţigance de au luat un ţigan al Barbului, anume: Stanciul ţiganul, o ţigancă a mănăstirii, anume Liuba ţiganca, fata lui Stoian ţiganul. Apoi s-au sculat Barbul de au dat ţigancă pentru ţigancă, pre Sora ţiganca, fata lu Marin ţiganul, ce iaste după Pătru ţiganul mănăstirii. Şi am schimbat de a noastră bunăvoie, ca să fie lui moşie stătătoare.

Şi mărturii au fost la tocmeala noastră: Toader pârcălabul i Roman ot tam, Dobre i Dragomir.

Şi am scris eu, Pătru gramaticu ot Dobreşti.
Martie 2, 7153 ⟨1645⟩.
Eu Barbul logofătu ot Gârléni.

Arh. St. Buc., Ms. 295, f. 270.
Copie rom.

55 1645 (7153) martie 2

† Adecă eu, Manolie neguţătoriul din oraş, din Floci, ginerele jupânului Dumitru Buluroiul ot Maxini şi dimpreună cu jupâneasa mea, Chirana, şi cu feciorie noştri scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să hie de mare credinţă la mâna popei Jipei ot Verneşti pintru să să ştie că i-am vândut ocină în Băiculeşti, stânjini 100 din cap până-n cap, di pisti tot[1] hotarul, direpţ 6 000 di bani gata, ca să-i hie di moşie lui şi feciorilor lui în véci. Însă să să ştie şi această moşie ce mai sus-scris, mai dinainte vrémi fostu-o-au cumpărat jupânul Dumitru Buluroiul, tatăl Chiranei ce e mai sus-scris, stânjini 50 din partea diiculească di la Drag⟨o⟩mir şi di la soru-sa, Calea şi di la nepotu-său, Bénţea. Iar alţi 50 di stânjini fostu-i-au cumpărat iar Dumitru Buluroiul di la Jipa, ficiorul Radului Soriscul. Iar când au fost acum, în zilele domnu nostru lu Matei voievod, vândutu-am popei Jipei cum scrie mai sus di bunăvoie a noastră şi fără di nici o silă şi cu ştirea a tuturor migiiaşilor dimprijurul locului, ca să-i hie di moşie lui **и синовом си въ вѣки**[2].

Şi mărturie au fost la această tocmeală mulţi oamini buni pri nume: ot Virnişti, Jipa postelnic i jupânul Stanciul i Balea logofăt i Ionaşco, brat Jipa, i Radul cup⟨e⟩ţu i Dragomir al diiaconului **и инихъ многи еже написахъ съм**[3]. Şi pintru cridinţa am pus şi piciţili i iscăliturili.

Pis meseţa martie dni 2, leat 7153 ⟨1645⟩. Pis az Crăciun grămătic.

www.dacoromanica.ro

Eu Manolie
Chirana
Eu Ivan ot Chiojdu ot Bâsca[4].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXII/5.
Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), 2 peceți aplicate.

Rez.: Ionașcu, *M-rea Ciolanu,* p. 5.

---

[1] moam.
[2] „Și fiilor lui în veci".
[3] „Și alți mulți care nu sunt scrișI în aceasta".
[4] Semnături autografe.

56 1645 (7153) martie 2

† Adecă eu Nicula, snă Manolie neguțătoriul de oraș de Floci și eu Tudora, fata jupânului Dumitru Buluroiul ot Maxin, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de credință la mâna popii Jipii ot Verneşti, pentru să să știe că i-am vândut neşte ocină în sat în Băiculcşti care-i sânt în Gura Câlnăului, însă stânjini de ocină cincizeci, pintru că aceşti stânjini de ocină ci sânt mai sus-scrişi[1] fostu-i-au cumpărat jupânul Dumitru Buluroiul încă mai denainte vréme, din zilele Radului vodă Șerban, din partea diiculeascâ, de la Dragomir și de la soru-sa, Calea și de la nepotu-său, Bénțca, direptu 2 500 de aspri gata. Iar când au fost acum, în zilele domnu nostru Matei voivod, iar eu Nicula și cu mătuşe-mea, Tudora, vândut-am aceşti stânjini de ocină ci sânt mai sus-scrişi părintelui popii Jipii ot Verneşte, iar direptu 2 500 de bani gata. Și iar au fost cumpărat jupânul Dumitru Buluroiul ocină în Băiculcşti, iar cincizcci de stânjini de ocină din partea ciculeascâ de la Radul Sorescul, tatăl popii Jipii, direptu 3 000 de bani gata. Iar cându au fost acum în zilele domnu nostru Matei voivod, iar eu Nicula și cu mătuşe-mea, Tudora împreună, noi i-am vândut iar părintelui popii Jipii și aceştea, iar direptu acest preț ci e mai sus-scris, direpț 3 000 de bani gata. Și am vândut această ocină ci e mai sus-scris de a noastră bunăvoie și cu știrea tuturor fraților din sus și din jos și fără de nici o silă, ca să-i fie lui moşie și feciorilor lui în véci.

Și mărturii au fost la tocmeala noastră și când am făcut acest zapis mulți oamini buni, anume: ot Verneşti, Jipa postelnic și jupânul Stanciul niguțătoriul și Dragomir al diiaconului și Balea logofăt și Ionașco brat Jipa postelnic și alți oamini mulți, ci nu i-am scris aicea. Și pentru credința, ne-am pus peceții și dégetele.

Measeța martie 2 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.
I na pisah Radul, zet Balotă ot Găgéni.

www.dacoromanica.ro

Νηκονλα[2]
Jipa
Stanciul
Dragomir[3].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXII 4.
Orig. rom., hârtie (33,5 × 21), 3 peceți aplicate.

Menț.: Ionașcu, *M-rea Ciolanu*, p. 4.

---

[1] Ad. interlinear.
[2] „Nicula".
[3] Semnături autografe.

57 1645 (7153) martie 3, Târgoviște

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господство ми шво(м) чловѣкъ на име, Нѣгое Арбѹнескѹл шт Чегани, шт сѹдство Паломица и със синови его, елицеже Богь дарова(х), такоже да ест емѹ шчинѹ ѹ Чегани шбаче шт ча(ст) Стоикъ(в) пехарник того слѣп сежени ѳ[1] шт полю и шт шѹмѹ и шт бла(т) и шт седалице село(в) и шт по въс хотаро(м), понеже ест покѹпи(л) Нѣгое Арбѹнескѹл сїа више речена шчинъ ѳ за сежени със въс хшд⟨око⟩(м) шт на Стоика пехарник шт Драгомирещи, сеженѹ(л) по ѳ[1] аспри чинит новцї ф[2] готови.

И продадо(х) Стоика пехарник сїа више речена шчинъ шт Чегани за него(в) добро волю како ест сведїтелствова(л) и ш(н) са(м) прє(д) господства ми и със запис шт рѹка его за проданїе и със ѹзнанїа всѣ(м) мегїашо(м) шт гор и(з) дол и шт шкръст место(м).

И би(л) ест мноѕи добри людїи и мегїаши сведїтелїи на ѹстроенїа и(м) по име: шт Чегани, Сима и Петко и Мѹргѹл и Мѹшат и прочи селѣни которїи не сѹ(т) писани зде въ книга сїа.

Сего радї, дадо(х) съм и господство ми шво(м) чловѣкъ Негое(в) Арбѹнескѹл шт Чегани, такоже да ест емѹ сїи више речени ѳ за сежени за шчинъ шт Чегани шт по въс хотаро(м) за дѣдїнно и въ шха(б) емѹ и синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) въ вѣкѹ и не шт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и свѣдѣтелїи поставихо(м) господство ми: испръво жѹпан Барбѹл великїи бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир великїи

www.dacoromanica.ro

дворник и жѹпан Радѹл великїи лѡгѡфет и жѹпан Строє Фїера великїи вистїар и жѹпан Дїнкѹл великїи спатар и жѹпан Преда ключар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл Михалча великїи комис и жѹпан Дрѣгѹшин великїи пеҳарник и жѹпан Костандин Катакозино великїи постѣлник. И исправник, жѹпан Радѹл великїи логофет.

И аз, Дѹмитрѹ логофет написах въ настолни градѹ Тръговищє, мѣсеца мартїє ѓ дьни и wт Адама даже до нинѣ въ сего писанїє теченїа лѣтѡ(м) въ лѣт ҳ҃зр҃нг.

† Їѡ̃ Матею вшевѡда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahici. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Neagoe Arbunescul din Cegani din judeţul Ialomiţa şi cu fiii lui, câţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Cegani însă din partea lui Stoica paharnic cel orb, 50[1] de stânjeni din câmp şi din pădure şi din baltă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Neagoe Arbunescul această ocină mai sus spusă, 50 de stânjeni, cu tot venitul, de la Stoica paharnic din Dragomireşti, stânjenul câte 50[1] aspri, fac 1 500[2] bani gata. Şi a vândut Stoica paharnic această mai sus spusă ocină din Cegani de bunăvoia lui, cum a mărturisit şi el însuşi înaintea domniei mele şi cu zapis de vânzare de la mâna lui şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului.

Şi au fost mulţi oameni buni şi megiaşi martori la întocmirea lor, anume: din Cegani, Sima şi Petco şi Murgul şi Muşat şi alţi săteni care nu sunt scrişi aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea acestui om, Neagoe Arbunescul din Cegani, ca să-i fie aceşti mai sus-spuşi 50 de stânjeni de ocină din Cegani de peste tot hotarul de dedină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: întâi jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Fiera mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul Mihalcea mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgovişte, luna martie 3 zile şi de la Adam până acum la această scriere cursul anilor în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXI/232.
Orig. slav, hârtie (41 × 29), fără pecete.
Trad., ibid.: MDCLVIII/32.

[1] Corectat apoi în: „ѧ" (30).
[2] Cifră corectată din „ф" (500) în: „хаф" (1500).

58 1645 (7153) martie 3, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ въсои Земли Уггровлахїиское[1]. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми швемзи людїи имене(м) Шербѹ със синови(χ) си и Манолїе със синови(χ) си и Ефрем шт Шърпътецїи[2] със синови(χ) си и със синови(χ) и(м), елицеже Богъ припѹсти(т), такоже да ест шт съда напре(д) ѹ мирни и свободни за веченанїе шт къ Мѹжа мона(χ), емѹже ест има емѹ иночески(χ) Митрофан и шт кь братїа(м) си и шт къ синово(м) его и шт къ свака(χ) породенїа емѹ, за нихто бантованїе да не има(т) ниже шни, ниже синовиχ, понеже сїи людїе више пис, шни ест бы(л) въс кнези ещеже шт наипрежде в[рѣм]ѧ шт на(д) родителїе(м) и(χ) бе(з) ни една бантованїе шт къ нихто. А къда ест бы(л) нинѣ, въ дьнїе господства ми, а Митрофан мона(χ), ш(н) ест бы(л) притеснѹ(л) по сїю людїе више пис, такоже да вечинѹеть въ силости бе(в) правостїю и нѣстъ имѣ(л) ни една трѣбѹ със ни(χ), ни⟨же⟩ ест были вечини емѹ ни шни ни родїтелїе(м) и(χ) ниже нихто шт породенїа и(м). Таже и Митрофан мона(χ) ако видѣ(л) сице и истинствова(л) како нѣсть имѣ(л) ни една требо със шни ни ест вили емѹ вечени. Ш(н) са(м) ш(т) волѧ его и ест прости(л) и своводи(л) за веченанїе шт къ него и шт къ братїа(м) си и шт къ синово(м) его и шт къ свака(χ) породенїа емѹ, такоже да ест па(к) кнези и свободни како ест би(л) и шт наипрежде времѧ. И видѣхом господство ми и запис шт рѹка Митрофано(в) мона(χ) на(д) рѹцѣ Шербо(в) и Манолїе(в) и Ифрем сътворе(н) със великою клетво и със мноѕи добри людїе и болѣри сведителїе иже сѹ(т) писани ѹ запис на име: шт Дага, ереи Бѹда и ереи Тѹдор шт там и Радѹл юзбаша Белденѹл и Кърлице и Радѹл и Татѹл и дрѹѕїи мноѕи.

Сего ради, дадо(χ) съ(м) господство ми Шербо(в) и Манолїе(в) и Ефремо(в) и със синови(χ) и(χ), такоже да ест шт съда напред ѹ мирни и свободни за веченанїе шни и синови(м) и(χ) шт къ Мѹжа мона(χ) иже више пис и шт къ братїа(м) его и шт къ синово(м) его

www.dacoromanica.ro

и wт къ свака(χ) породенїа емѹ, за нихто бантованїе да не има(т) въ вѣки и не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведителїе поставлѣе(м) господство ми: пан Барбѹл вел ван Кралевскаго и пан Драгомир вел дворник и пан Радѹл вел лwгwфет и пан Строе вел вистїар и пан Дїикѹл вел спатар и пан Преда вел ключар и пан Михнѫ вел столник и пан Дръгѹшин вел пехарник и пан Радѹл вел комис и пан Костандин вел постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел лwгwфет.

И написах а(з), Мареш лwгwфет Гїергїwвич, въ настолни градѹ Тръговище, мѣсеца мартїе ѓ–гw дьни и wт Ѧдама до нинѣ въ сего писанїе текѹщ[а]го лѣто(м), в лѣт ϧзрнѓ.

Їѡ Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei[1]. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Şerbu cu fiii săi şi Manolie cu fiii săi şi Efrem din Şărpăteşti[2] cu fiii săi şi cu fiii lor, câţi le va lăsa Dumnezeu, ca să fie de acum înainte în pace şi slobozi de vecinie de către Muja monahul, al cărui nume călugăresc este Mitrofan şi de către fraţii săi şi de către fiii lui şi de către toate rudeniile lui, de nimeni să nu aibă tulburare nici ei, nici fiii lor, pentru că aceşti oameni mai sus-scrişi, ei au tot fost cnezi încă de mai înainte v[rem][3]e, de la părinţii lor fără nici o tulburare de la nimeni. Iar când a fost acum în zilele domniei mele, Mitrofan călugărul, el a cotropit pe aceşti oameni mai sus-scrişi ca să-i vecinească în silă şi fără dreptate şi n-a avut nici o treabă cu ei, nici nu i-au fost vecinii lui, nici ei, nici părinţii lor, nici nimeni din rudenia lor. Astfel şi Mitrofan călugărul, dacă a văzut aşa, a şi adeverit că n-a avut nici o treabă cu ei, nici nu i-au fost lui vecini. El singur de voia lui i-a iertat şi i-a slobozit de vecinie de la el şi de la fraţii săi şi de la fiii lui şi de la toate rudeniile lui ca să fie iarăşi cnezi şi slobozi cum au fost şi mai dinainte vreme. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mâna lui Mitrofan monahul la mâna lui Şerbu şi a lui Manolie şi a lui Ifrim, făcut cu mare blestem şi cu mulţi oameni buni şi boieri martori care sânt scrişi în zapis, anume: de la Daia, Buda ierei şi Tudor ierei de acolo şi Radul iuzbaşa Beldenul şi Cârlige şi Radul şi Tatul şi mulţi alţii.

Pentru aceea am dat domnia mea lui Şerbu şi lui Manolie şi lui Efrem şi cu fiii lor, ca să fie de acum înainte în pace şi slobozi de vecinie, ei şi fiii lor de către Muja monahul care este mai sus-scris şi de către fraţii lui şi de către fiii lui şi de către toate rudeniile lui, de nimeni tulburare să nu aibă în veci, şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: pan Barbul mare ban al Craiovei şi pan Dragomir mare vornic şi pan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Diicul mare spătar şi pan Preda mare clucer şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Drăguşin mare paharnic şi pan Radul mare comis şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Mareş logofăt Ghierghiovici în cetatea de scaun Târgovişte, luna martie, a 3-a zi şi de la Adam până acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XIV/2.
Orig. slav, perg. (34 × 48), pecete timbrată.
Cu o traducere din a doua jumătate a sec. XVIII.

[1] ѹѵгггроѵлаχїнскоє.
[2] Ad. interlinear.
[3] Loc rupt în orig.

59 1645 (7153) martie 5

Adecă eu, Hrizea clucer, scris-am şi mărturisăscu[1] cu[2] acesta al meu zapis ca să fie dă mare[3] crădinţi la ména părintălui ieguménului Tanasie dă la Sfânta Troiţă, cum să să ştie că am datu viili dă la Iordachi[4] dân Dealul Sârbéniloru, la sfânta ménăstirea Sfânta Troiţă[5], păntru pomana moşu-mieu şi a părinţiloru miei. Şi le-am datu după pătrăcanie părinţilor miei, cându au fostu cursul aniloru letu 7153 în zilâle lu Ion Matăi voivod, ca să fie pomana moş⟨i⟩lor şi strămo⟨şilo⟩r şi părinţilor miei.

Şi păntru crădinţa, pusu-mi-am păcetă şi iscălitura. Pis martie 5, leat 7153 ⟨1645⟩.

Şâ mărturie, slugile méle, anume: Bratul şi Banciul ot Mursăşti. Şi am scrisu eu, Hriza cliucer însum, cu ména mea, ca să fie dă mare crădinţă cuvântul mieu. Iar cini va călca porunca mea să fiie[6] afur⟨i⟩situ dă vlădica Iisus Hristos şi dă 318 oteţi[7], ci lăcuiescu vă Nichia.

Hriza cliucer[8]

Bratul.

Banciul.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXVII/3.
Orig. rom., hârtie (32,8 × 20).
Copie ibid.: ms. 256, f. 728.

[1] мъртѵрисъскѵ.
[2] ка.
[3] маръ.
[4] Гардаки.
[5] „Sfânta Troiţă", ad. interlinear.
[6] фиѣ.
[7] Ad. interlinear.
[8] Semnătură autografă.

www.dacoromanica.ro

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Românească, dat-am domnia mea această poruncă a domni(i)i méle cistitului boierului domni(i)i mele, jupan Drăguşin vel paharnic de la Deleni și cu feciorii lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moși(i)le și rumâni la Gârleşti în sud Dolj din câmp și din pădure și din apă și din siliştea satului dupretutindinea, oricât să va alége, dupreste tot hotarul. Și rumânii să să ştie toți pre anume, carele drept cât s-au vândut rumâni cu feciorii lor și cu toate părțile lor dă moșiie din Gârleşti: întâiu Balotă cu feciorii lui, anume: Voinea și Stoica, drept 6 000 aspri gata și Radu și Ilie și Stănilă cu feciorii lui, drept 7 000 aspri gata[1], și Bojin cu fiul său Stancu, drept 4 000 aspri gata, și Stan cu feciorii lui, Radu și Stănilă, drept 4 000 aspri gata, și Preda cu feciorii lui toți și Stanciu, drept 4 000 aspri gata și Balotă făr-dă feciori, drept 2 000 aspri gata și Mâinea cu feciorii lui: Pârvul și Marin, drept 4 000 aspri gata și Lupul sângur, drept 2 000 aspri gata și Măican, drept 2 000 aspri.

Și s-au vândut ei rumâni jupanului Drăguşin vel paharnic cu feciorii lor și cu toată moștenirea lor de la Gârleşti și dă moștenire și dă cumpărătoare dă bună-voia lor, fără dă nici o silă, cu zapis de la mâinile lor de vânzare veleat 7153 și cu mulți boieri martori scrişi în zapis, pentru că sânt toți într-un hotar cu satul Smârdeștețul.

Și iar să fie cistitului boierului domni(i)i mele, jupanului Drăguşin vel paharnic moșiile și rumâni, în sat la Turnul din sud Olt, din câmp și din pădure și din apă și din siliştea satului și cu tot venitul dupretutindinea, oricât să va alége din hotar până în hotar. Și rumâni să să ştie care drept câți bani s-au vândut rumâni jupanului Drăguşin vel paharnic cu feciorii lor și cu toată moștenirea lor din Turnul, anume: Stan cu fiu-său, iarăș Stan, drept 2 400 aspri gata și Cerbul cu feciorii lui și cu toată moșia lui din sat de la Turnul și din sat de la Belitori, drept 1 800 aspri gata, care au fost Cerbului partea lui de zestre și Mus(t)e cu feciorii lui, Mihai și Stan, cu toată moșia lui de la Turnul, dupreste tot hotarul, drept 3 200 aspri gata, cu zapis și cu mărturii și Prodan cu feciorii lui, Stan și Călin și Sânafdon, fratele lui Prodan, feciorii lui Dan de la Țurnul și cu toată partea lor dă moșie dupretutindinea și dupreste tot hotaru, drept 3 000 aspri gata, fieștecare pre capul lui, cu zapis și cu mărturii, și Dragne cu fiul lui Teodor[3] și cu toată partea lui dă moșie dă la Turnul, drept 2 800 aspri gata, moșiile dă un moș dupretutindinea, și dupreste țot hotarul, cu zapis dă vânzare și cu boieri mărturie duprimprejurul locului.

Și iar să fie cinstitului boierul domni(i)i méle, jupan Drăguşin vel paharnic moșie la Șuica în sud [...][2], însă partea lui Dumitru și partea fratelui lui Drăgan toată din câmp și din pădure și din apă și din siliştea satului dupretutindinea, orcât să va alege, dupreste tot hotarul, pentru că au cumpărat jupan Drăguşin vel paharnic

www.dacoromanica.ro

această mai sus-zâsă moşie de la Dumitru şi de la frate-său Drăgan, drept 2 400 aspri gata, cu zapis dă vânzare veleat 7152 şi cu boiari mărturii scriş în zapis.

Şi iar să fie jupanului Drăguşin vel paharnic moşie la Şuica, însă partea lui Dragomir toată şi partea lui Dumitru toată şi partea Radului toată şi partea Şuicăi toată şi partea Stanciului toată[4] şi partea Costei toată şi partea Pârvului toată şi partea Radului toată. Şi iarăşi partea Radului, nepotul Şuicăi pârcălabul, şi partea Pârvului şi partea fratelui Radului, ficiorii lui Patraşco, partea lor toată, pentru că au cumpărat jupan Drăguşin vel paharnic această moşie de la aceşti oameni de mai sus-zişi, drept 5 000 aspri gata, cu zapise de vânzare şi cu boieri marturi scrişi în zapis, veleat 7152 dupretutindinea şi dupreste tot hotarul. Şi au vândut ei de a lor bunăvoie, fără dă nici o silă.

Şi iarăşi ⟨să fie⟩ cistitului lui boierul domni⟨i⟩i mele jupan Drăguşin vel paharnic moşie la Stoiceni[5] în sud [...][2] însă partea Oprii şi a fraţilor lui, Albul şi a lui Matei, partea iar dupretutindinea şi dupreste tot hotarul, orcât să va alege, pentru că au cumpărat jupan Drăguşin vel paharnic de la Oprea şi de la fraţii lui această moşie drept 3 000 aspri gata. Iar ei însă au fost cumpărat această moşie din Sto⟨i⟩ceni de la Dumitru logofătu Buican şi au vândut ei de a lor bunăvoie cu zapis şi cu mărturii.

Şi iar să fie cistitului boierului domni⟨i⟩i mele, jupan Drăguşin vel paharnic moşie la sat la Comăniţă însă partea Stoicăi şi partea fraţilor lui[6], Drăghici şi Albului, partea lor toată din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului dupretutindinea, oricât să va alege, dupreste tot hotarul, pentru că au cumpărat jupan Drăguşin vel paharnic această moşie de la Stoica şi de la fraţii lui, Drăghici şi Albu, feciorii lui Brăilă de la Comăniţă drept 5 000 aspri gata şi au vândut ei de bunăvoie cu zapis de la mâinile lor veleat 7152 şi cu mărturii scrişi în zapis.

Şi iar să fie jupanului Drăguşin vel paharnic nişte rumâni în sat la Stoiceni, anume: Ivaşcu şi fiu-său, Varlamu şi Stoica cu fiu-său, Năstasele şi Drăgoiu cu fiu-său, Pătru şi Oprea cu fiu-său, Velicico, şi Tudor cu fiu-său, Stănilă şi Dan cu feciorii lui şi Radu cu feciorii şi Ştefan cu feciorii lui, pentru că au cumpărat jupan Drăguşin vel paharnic aceşti mai sus-zişi rumâni din Sto⟨i⟩ceni de la Procopie, feciorul lui Mateiu, împreună cu frate-său, Preda din Stoiceni, ce au fost al lor dă baştină drept ughi 50 gata, însă numai rumâni fără dă moşie. Şi au vândut ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, cu zapis dă la mâinile lor de vânzare, veleat 7153 şi cu mulţi boieri mărturii scrişi în zapis.

Şi iar să fie cinstitului boierului domni⟨i⟩i mele, jupan Drăguşin vel paharnic, nişte rumâni în sat la Belitori, în sud Teleorman, anume Dragomir, fecioru Manii, cu feciorii, pre anume: Manea cu feciorii câţi le-au dat Dumnezeu şi Călin, feciorul lui Teodor[3] cu feciorii lui, pentru că alţi rumâni au fost din sat de la Belitori şi alţi megiaşi, fraţii lor de s-au vândutu rumâni pă bani gata, jupanului Drăguşin vel paharnic.

Iar Dragomir, feciorul Manei, cu feciorii lui şi Călin, feciorul lui Teodor[3] cu feciorii lui de la Belitori, ei atuncea nu au vrut să meargă împreună cu alţi săteni ca să ia bani de la jupan Drăguşin vel paharnic, ci au mers cu satul

www.dacoromanica.ro

Dulceni la doamna Elina de au luat bani împreună, ca să fie rumâni ai doamnei, şi ei cu Dulcenii. Ci ei o moşie nu au avut. Apoi s-au întrebat Drăguşin vel paharnic înaintea domni⟨i⟩i mele cu doamna Elina. Şi au ajuns legea şi judecata de au întors Drăguşin paharnic doamnei Elinii toţi banii înapoi, însă după Dragomir cu feciorii lui aspri 4 000 şi după Călin cu feciorii lui aspri [...][7]. Şi au rămas să fie rumânii pă mâna lui Drăguşin vel paharnic.

Şi iar să fie jupanului Drăguşin vel paharnic, moşie şi rumâni în sat la Belitori, din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului, dupretutindinea cât să va alege din hotar până în hotar, şi rumâni să ţie pre anume: Tudor şi cu fiu-său, iarăş Tudor şi cu feciorii lui, anume: Alixandru şi Stancu, pentru că s-au vândut rumâni jupanului Drăguşin vel paharnic, ei de a lor bunăvoie, cu feciorii lor şi cu toată moşia lor din sat, de la Belitori, pă capul cel mare 1 800 aspri şi pă capul cel mic po 800 de aspri, ci peste tot aspri 5 200, şi cu zapis de vânzare de la mâinile lor, veleat 7153, şi cu boieri mărturii.

Şi iar să fie cinstitului boierului domni⟨i⟩i mele, jupan Drăguşin vel paharnic, nişte rumâni în sat la Puturoasa, din sud Olt, anume: Pătraşcu, fecioru lui Simion, Mihai şi cu feciorii lui, Cozma şi Mihai şi Frâncul şi Nica şi cu feciorii lor şi cu toată moşia de la Puturoasa, din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului, dupretutindinea, orcât să va alege, pentru că s-au fost vândut rumâni întâiu lui Şărban vistier drept ughi[1] 60, apoi, după aceea, satu Puturoasa când au fost pă urmă, ei s-au vândut rumâni jupanului Drăguşin vel paharnic, de bunăvoia lor.

Iar Pătraşcu de la Puturoasa, cu feciorii lui, el au fost fugit peste Dunăre, în Ţara Turcească. Deci pă urmă, Pătraşcu şi cu feciorii lui, ei, daca au auzit şi au văzut cum s-au vândut tot satul Puturoasa rumâni lui Drăguşin vel paharnic şi toţi oamenii lor, ei încă au venit dupreste Dunăre. Apoi au răscumpărat cinstitul boier domni⟨i⟩i mele ce l-am scris mai sus, de la Şărban vistier drept ughi 40 cu zapis de la mâna lui Şărban vistier cu boieri mărturii. Şi au vândut să fie Pătraşcu cu feciorii lui rumâni pă seama lui Drăguşin paharnicu, cum am văzut însumi domnia mea în zapis de la mâna lui Şărban vistier.

Şi iar să fie cinstitului boierului domni⟨i⟩i mele, jupan Drăguşin vel paharnic un copil de ţigan, anume Dumitru, pentru că l-au dat Chiriac împreună cu jupâneasa lui şi cu feciorii lui drept ughi 20, de l-au plătit Chiriac după unde au fost nevoile lui şi greutatea de ş-au plătit capu, că au fost dă pierzare cu zapis de la mâna lui Chiriac, câtu[8] este mai sus scris.

Şi iarăşi au cumpărat cinstitul boier domni⟨i⟩i mele, jupan Drăguşin vel paharnic, moşiie şi rumâni, însă partea Badei de la Puturoasa toată şi partea Radului toată, şi partea Manii cel bătrân toată, şi partea lui Stoica toată şi partea Mâinăi toată şi partea Neagului toată, din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului dupretutindinea, orcât să va alege, din hotar până în hotar. Şi rumânii încă să să ştie toţi pre nume: din Puturoasa cine drept cât anume s-au vândut jupanului Drăguşin vel paharnic fieştecare pe capul lui, cu feciorii lui şi cu toată partea lui dă moşiie de la Puturoasa: 1-iu să să ştie: Badea, feciorul Oprii drept 1 800 aspri gata şi Giurgiu, feciorul Badii, drept 1 000 aspri, şi Radu,

www.dacoromanica.ro

feciorul lui Dumitru drept 1 800 aspri, şi Badea, feciorul Radului drept 1 000 şi Manea cel bătrân drept 1 800 aspri, feciorul Manii, anume Badea drept 1 800 aspri şi Stoica drept 1 800 aspri şi Vladul drept 1 800 aspri şi Stroe drept [...][2] şi Stoica drept 1 800 aspri şi fiul său, pre nume Giurgiu drept 1 800 aspri gata şi Vâsâiu drept 1 000 aspri şi Mâinea drept 1 800 aspri şi fiu-său Pârvan drept 1 800 aspri şi Voico drept 1 000 aspri şi Neagul drept 1 000 aspri şi fiu-său Dumitru drept 1 000 aspri gata.

Şi s-au vândut aceşti mai sus-zişi şi numiţi oameni rumâni jupanului Drăguşin vel paharnic, ei de a lor bunăvoie, fieştecarele cu feciorii lui şi cu partea lor de moşiie de la Puturoasa, cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor duprimprejurul locului şi cu zapise de vânzare de la mâinile lor, veleat 7153 şi denaintea domni⟨i⟩i mele.

Drept aceea şi domniia mea însumi am dat cinstitului boierului domni⟨i⟩i mele jupan Drăguşin vel paharnic ca să-i fie lui moşia şi rumânii care sânt pre rând mai sus-scrişi, de baştină şi ohabnici feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi dă niminea să nu să clătească după zisa domni⟨i⟩i mele. Iată şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Barbu vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radu vel logofăt i jupan Stroie vel vistier i jupan Diicul vel spătar i jupan Radu vel comis i jupan Preda vel clucer i jupan Mihnea vel stolnic i jupan Drăguşin vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic, Radu vel logofăt.

Şi eu, Lepădat logofăt cel bătrân am scris în cetatea Târgovişţii, luna lui martie 5, veleat 7153 (1645).

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCCLXXXI/8 a.
Copie rom.

---

[1] Ad. interlinear.
[2] Loc alb.
[3] Шаодор.
[4] Expunctat.
[5] Стъчени.
[6] Repetat.
[7] Cifra omisă.
[8] кѵтѵ.

61 1645 (7153) martie 7

† Eu Mitrea, împreună cu frate-mieu Stoica, dat-am acest zapis la mâna jupânului Sincăi[1], cum să să ştie că e-m vândut un[2] loc din capu oraşului, din drum în jos. Şi i l-am vândut de a nostră bunăvoi, să-i fie lui moşie şi coconilor lui, păntru că au fost moşie noastră dir⟨ea⟩p⟨t⟩ă şi aspri 550.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturie: vătahul Chirca şi Stanciul, cumnatu-său, şi Ghin. Pis measeţa martie, dni 7, vă leat 7153 ⟨1645⟩.
Şi păntru credinţa, pus-am şi dégetele noastre.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIX/3.
Orig. rom., hârtie (33 × 20).

---

[1] сиѧнкъи.
[2] ѧи.

62 1645 (7153) martie 8

† Милостїею Божїею прѣwсфещенига архиепископь кир Стефан бѫзъвскwмѫ[1].

† Scris-am episcupia mea aceasta carte a episcupiei méle Jipei postelnic ot Verneşti, pentru că au avut Jipa postelnic pârâ cu Anton cămăraşul, pentru ocina lu Voico logofăt di la satul de la Căldăreşti dă pri Călmăţuiu, pentru că acea moşie o au cumpărat Anton cămăraşul de la Ghidion, feciorul lu Voico logofăt. După acéea, cămăraşul Anton au faptu carte domnească, ci n-au pus în carte numai ce au cumpărat, ce au pus şi moşiia Jipei postelnic. Dici, măria-ta ş-au luat 6 boiari de premprejurul locului, anume: de Verneşti, Dragomir Sorescu, ot Potocéni, Armega i Vétrea, ot Bănceşti, Nastasie, ot Ciorăşti, Radul, ot Mărăcinéni Mehedinţului, Ugrin, şi i-ai trimis măria-ta la smerenia noastră, cu cinstită carte măriei tale să mérgem toţi împreună să căutăm pentru rândul acestor moşii. Şi am umblat de am căutat şi am adevărat şi am dat să ţie Jipa postelnic a treia parte de moşie dă prespre toată moşiia. Aşa am ales noi cu sufletele noastre şi am dat să ţie Jipa postelnic cum scrie mai sus. Şi au fost tot di faţă Anton cămăraşul şi au fost mulţi boiiari mărturie cându i-am tocmit aşa. Şi o carte ci au fost Anton cămăraşul cându se va ivi, să nu se crează. Şi Jipa au zis că are şi carti pre acea moşie, dici, dă se va afla, el şi va căuta lucru. Şi încă au pus ei de-ntru ei şi blăstem, cine se va ispiti a ficleni, acela om să fie blăstemat de vlădica Hristos şi de 318 отеци иж въ Некїи[2] şi să fie procleţi şi anathima şi de cătră episcupia mea.

Şi au fost mulţi boiari marturie la această judecată: Lupşă vornicul i Jipa vornic, Iane logofăt i Leftăr, Dragomir căpitan ot Răteşti i Buzea ot Zoreşti, Badea i Manea.

Pis martie 8 dni, leat 7153 ⟨1645⟩. Pis popa Mihai ot episcopie.

† Episcup Stefan ot Buzău
Lupşă dvornic
Vétrea

www.dacoromanica.ro

Voico logofăt
Ghedeon
Ugrin
Drag⟨o⟩mir Sorescu
Αρμαγѹς μαρτυρου[3].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, II/2.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), 6 peceți aplicate.
Copii ibid.: M-rea Banu, IX/26, f. 1 v; ms. 171, f. 296.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhiepiscop, chir Stefan al Buzăului".
[2] „Părinți care au fost în Nicheea".
[3] „Armega martor"; semnături autografe.

63 1645 (7153) martie 8, Târgoviște

† Милостїю Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсѣи Зємлє Ѹггрровлахїиское. Дава(т) господство ми [сїю повелѣнїє господства ми][1] шво(м) чловѣкь на име Калоть шт Хїерецки, шт сѹдство влъчи и със синови си, єлице(м) Богь да(ст), такоже да єст шт нинѣ па прє(д) ѵ мирно и свободно за [зечинанїє ѡн и синови его][2] и със ча(ст) его шт шчинѹ [шт][3] Рѹсинецки шт кь жѹпаница [Катрина][4] тъста Трѹфанда(в) постелник и шт кь внѹко(м) си Юшрдаки постелник, синь Трѹфанда(в) постелник и шт кь синови его и шт кь вьса(χ) порѹденїа им шт кь ни(χ) [...][2] имат вечин вь вѣки, понеже том чловѣкь, Ка[лоть][1] више пис би(л) єст мегїташ със една ча(ст) его за шчинѹ покѹпенїє шт Рѹсинецки за χ̃а аспри готови.

А пото(м), къда єст би(л) при дьнїи покоинно(м) Радѹла воєвода вь лѣт χ̃зрл̃, а [Ка][2]лотъ, ѡн продава(л) сє сѹ(т) вечинь със [шчина его][2] шт Рѹсинецки, Тр[ѵ]фанда(в) вистїер за χ̃гѵ аспри готови и въс сѹ(т) би(л) вечинѹ по разлога Трѹфанда(в) вистїер.

А пото(м), къда єст би(л) нинѧ, вь дьнїє господства ми, по съмрѣти Трѹфанда вистїер, а Калотъ, ѡ(н) скѹпова(л) сє єст шт вечинанїє шт кь господства ми със шчина его шт Рѹсинецки за χ̃а аспри готови, почто радї нѣ(ст) би(л) за дѣдїнѹ шт Рѹсинецки, анѹ єст би(л) єди(н) чловѣкь пришлецѹ шт вь иннастранѹ кромѣ тьчїю [...][2] Рѹсинецки, цѣ(н) за χ̃а аспри шт покѹпенїє, такоже да єст єдинь чловѣкь свободно за вечинанїє вь вѣки. И сътвориχо(м)

www.dacoromanica.ro

господство ми на рѹка Калотъ(в) и кни(г) господства ми със великое клетвѹ вь лѣт, ×ѕрмг за мирно и за покоєнїе, за ниже по врѣмѣ със Божїю хотенїе когда съ(м) прише(л) господство ми wт царство господарь и сьс скиптрѹ зде въ насто(л) господства ми ѹ Влашкое Земле тогда при тає врѣмѣ били сь(м) зрече(т) господство ми жѹпаницеи Трѹфанда(в) вистїер да седе(т) зде въ хорѹ господства ми авїе да си дръжъ(т) вьсе wтъчьствїе мѹ(ж) еи Трѹфанда(в) вистїер сьс добро мирно а wна не въс хоще(т) да седе(т) зде, анѹ єст бежа(л) вь земле Молдавское и ѹмре(л) тамо.

А пото(м), ако сѹ(т) минѹ(л) wт господство, господства ми десе(т) години а жѹпаница [Катрина][4] тьста Трѹфанда(в) вистїер и сьнь его Юврдаки постелник, wни сѹ(т) приде(т) зде пакиже на wтьчиствие и(м) вь земле господства ми wни сѹ(т) вьсхотѣ(л) да вечинѹе(т) по Калоть сьс синови его. Таже въ то(м), Калоть, w(н) єст прише(л) пре(д) господства ми ѹ великїи диван, тере съ плака(л) и показа(в) книга господства ми та за ископованїе тере се прочета(л) ѹ диван, како се сѹ(т) би(л) скѹпова(л) за вечинанїе wт господства ми сьс дѣдїна его wт Рѹсинеци за того цѣ(н) аспри више пис.

Таже въ то(м), господство ми не весхотѣхо(м) да є(м) дае(т) да вечинѹе(т) по Калоть, анѹ и(х) єст сь(м) сьтвори(м) господство ми и втараго кни(г) за вечинанїе на рѹ(к) Калоть(в) и били сѹ(т) Юврдаке постелник, сьнь Трѹфанда(в) вистїер за лицѹ пре(д) господства ми ѹ диван.

Чесо радї постави господство ми и клетвѹ: кого се хоке(т) покѹси раздрати и поперети сїѧ книги и милованїе ископованїе господства ми, тогда бити трькле(т) и анатема wт тиї wтъци иже сѹ(т) Некеи и да има(т) чистїю сьс Юда и сьс Ариа на еди(н) мѣсто.

Сего радї, дадохом господство ми Калотъ(в), такоже да єст wт сьда на пре(д) ѹ мирно и свободно за вечинїе w(н) и синови его и сьс дел его за wчинѹ wт Рѹсинеци wт кь жѹпаница [Катрина][4] тьста Трѹфанда(в) постелник и wт кь внѹк си Юврд[аки сьнь Трѹ][1]фанда(в) постелник и wт кь синови его и wт кь вьса(х) порѹдїнїи и(м) wт кь нихто бантованїе да не има(т) радї вечинанїе.

Сеже оубо и сведїтїлїе поставихо(м) господство ми: жѹпан Барбѹл великїе бан Кралевски, [Драгомир][1] вел дворник и жѹпан Радѹл вел лwгwфет и пан Строе вел вистїер и пан Дїикѹл вел спатар и пан Преда вел ключар и пан Радѹл вел комис и пан Михнѣ вел столник и пан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник, [Радѹл][1] вел лwгwфет.

www.dacoromanica.ro

И написахо(м) аз, Дима граматик сьс поѹченїе Лепьдат лѡгѡфет вь настолни градѹ Тръговищїе, мѣсѣца мартїе ѝ дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ вь сего писанїе текѹщаго лѣто(м) в лѣт ҂зрнг.

† Їѡ Матею воевода, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea [această poruncă a domniei mele][1] acestui om, anume Calotă din Hiereşti, din judeţul Vâlcea şi cu fiii lui, câţi Dumnezeu le va da, ca să fie de acum înainte în pace şi slobod de [vecinie el şi fiii lui][2] şi cu partea lui de ocină [din][3] Rusineşti de către jupaniţa [Catrina][4], soacra lui Trufanda postelnic şi de către nepotul său, Iordache postelnic, fiul lui Trufanda postelnic şi de către fiii lui şi de către tot neamul lui, de nimeni [...][2] să nu aibă bântuială pentru vecinie în veci, pentru că acest om, Ca[lotă][1], mai sus-scris a fost megiaş cu o parte a lui de ocină de cumpărătură din Rusineşti, pentru 1 000 aspri gata.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Radul voievod în anul 7130, iar [Ca][2]lotă, el s-a vândut vecin cu [ocina lui][2] din Rusineşti lui Trufanda vistier pentru 3 400 aspri gata şi tot a fost vecin pe seama lui Trufanda vistier.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Trufanda vistier, iar Calotă, el s-a răscumpărat de vecinie de la domnia mea cu ocina lui din Rusineşti pentru 4 000 aspri gata, pentru că n-a fost de moştenire din Rusineşti, ci a fost un om venit din altă parte afară numai [...][2] Rusineşti preţul de 1 000 aspri de cumpărătură, ca să fie un om liber de vecinie în veci. Şi a făcut domnia mea la mâna lui Calotă şi cartea domniei mele cu mare blestem în anul 7143 de pace şi de odihnă, pentru că pe vremea când am venit domnia mea, cu vrerea lui Dumnezeu, domn de la împărăţie şi cu sceptrul aici, la scaunul domniei mele în Ţara Românească, atunci, pe acea vreme, am spus domnia mea jupaniţei lui Trufanda vistier să şadă aici în ţara domniei mele să stăpânească toată moştenirea bărbatului ei, Trufanda vistier, cu bună pace, iar ea n-a voit să stea aici, ci a fugit în ţara Moldovei şi a murit acolo.

Iar apoi, dacă au trecut zece ani de domnie a domniei mele, jupaniţa [Catrina][4] soacra lui Trufanda vistier şi fiul lui, Iordache postelnic, şi ei au venit iar aici la moştenirea lor în ţara domniei mele şi au voit să vecinească pe Calotă cu fiii lui. Astfel, întru aceea Calotă, el a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-a plâns şi a arătat cartea domniei mele de răscumpărare de s-a citit în divan că s-a răscumpărat de vecinie de la domnia mea cu dedina lui din Rusineşti pe acel preţ, aspri mai sus-scrişi. Astfel, întru aceea domnia mea n-am vrut să dau să vecinească pe Calotă, ci am făcut domnia mea şi a doua carte de răscumpărare de vecinie la mâna lui Calotă. Şi a fost de faţă, înaintea domniei mele în divan, Iordache postelnic, fiul lui Trufanda.

Pentru aceea am lăsat domnia mea şi blestem: cine se va încumeta a rupe şi a strica această carte de miluire şi răscumpărare a domniei mele, acela să fie

www.dacoromanica.ro

de trei ori blestemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

De aceea, am dat domnia mea lui Calotă ca să fie de acum înainte în pace şi slobod de vecinie el şi fiii lui şi cu partea lui de ocină din Rusineşti de către jupaniţa [Catrina][4] soacra lui Trufanda postelnic şi de către nepotul ei Iord[ache postelnic, fiul lui Tru][1]fanda postelnic şi de către fiii lui şi de către toate rudele lor, de către nimeni să nu aibă bântuială pentru vecinie.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei [şi Dragomir][1] mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Diicul mare spătar şi pan Preda mare clucer şi pan Radul mare comis şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, [Radul][1] mare logofăt.

Şi am scris eu, Dima gramatic, cu învăţătura lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgovişte, luna martie 8 zile şi de la Adam până acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCV/169.
Orig. slav, perg. (33 × 51), pecete aplicată.
Cu o traducere din 1839.

EDIŢII: Trad., Mosco, *Doc. oltenești,* p. 184–185; menţ.: Ionaşcu, *Însemnări,* p. 188.

[1] Loc rupt în orig.
[2] Loc pătat în orig.
[3] Loc şters în orig.
[4] Loc alb în orig.

64 1645 (7153) martie 9

† Adecă eu, Costandin dempreună cu fiiu-mieu, Stroe ot Chicéni, scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis, ca să hie de mare cridinţă la mâna dumnealui jupânului Predei vel cliucer cum să să ştie că ne-am vândut dumnealui rumâni cu toată moşia noastră cât se va alége, za ughi 14 aspri gata. Şi ne-am vândut noi de a noastră bunăvoie fără nici o silă, ca să-i fim noi rumâni dumnealui şi feciorii noştri în veac. Însă satul Chicénii, ei au fost megeiaşi, n-au fost rumâni nimănui, deci ei au mersu de bunăvoia lor de se-au vândut rumâni jupânu⟨lu⟩i Predei vel cliucer, încă mai dennainte vréme, când au fost vel spatar în zilele lu Mateiu vodă. Şi după ce se-au vândut ei, eu n-am avut nici o nevoie de dumnealui, ce-am şezut eu tot în sat cu alalţi oameni dempreună. Iar când au fost acum, văzându eu pre fraţii miei

www.dacoromanica.ro

şăzându în pace, sculatu-m-am eu, Costandin, dempreună cu fiiu-mieu Stroe, carii scriem mai sus, de am venit şi noi de bunăvoia noastră de ne-am vândut rumâni şi noi jupânului Predei vel cliucer, cu toată moşia noastră. Însă cât ţine Căzan cu fraţii lui, eu ţiu jumătate. Împarţu cu ei cu toţi în doao, ca să him noi rumâni dumnealui de acum înainte şi coconilor dumnealui şi nepoţilor, strenepoţilor moşie ohabnică.

Şi mărturii boiari den divanul domnu nostru, carii-ş vor pune peceţili şi iscălituri mai jos. Şi pentru credinţa, pusu-ne-am dégetili în loc de peceţi, să să crează.

Pis measeţa martie 9 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Costandin.
Eu Stroe.
† Eu Ivaşco postelnic ot Izvor[1]
† Eu Hărvat spatar[1]
† Danciul logofăt Pârâianul ot Mileşti[1]
Jipa dvornicul di Răteşti[1]
Preda comis[1].

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, XXXVII/1.
Orig. rom., hârtie (34 × 21).
Copii ibid.: mss. 193, f. 224; f. 356–356 v; 713, f. 341v (887 v); Arh. St. Vâlcea, ms. 147, f. 195.

Rez.: Greceanu, *Genealogiile,* III, p. 103 104.

[1] Semnătură autografă.

65 1645 (7153) martie 9

† Adecă să să ştie acesta zapis cum să fie de mari credinţă la mâna Dragului, cum să să ştii că au cumpărat un[1] pogon de loc pădure să facă vie de la Mordan i Muşa nepoată-sa, dereptu bani gata 1 000, pri lângă vii⟨le⟩ Dragului, ca să fie lui moşie şi stremoşie.

† Şi aldămăşare, ime: Anghel, Mordan i snă i Gligorie i Badea ot Bordéni i Manea i Bedea pârcălab[2] i Mihaiu i Azun.

Measeţa martie dni 9, vă leat 7153 ⟨1645⟩ vă dnă Mateiu voivod. I pis popa Radului.

Eu Mordan a mi picéte
I Muşa[3].

Arh. St. Buc., M-rea Sărindar, IV/7.
Orig. rom., hârtie (20 × 14,5).

[1] ↑.
[2] **бръкълав.**
[3] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Adecă eu, Dona i Stoica cu fraţii noştri ot Studenița, scris-am acest al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna părintelui egumenului Stefan ot Coziia şi împreună cu tot soborul, cum să să ştie că-i sântem rumâni den moşiia Studinița, ce ne-au lăsat pre găleată, până când va vrea sfinţiia sa.

Mărturie: Radul căpitan i Pătru logofătul, Opriş vătaful.

Şi am scris eu, Matei logofătul şi sânt mărturie. Pentru credința, ne-am pus dégetele în loc de pecéte.

Pis martie 11 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Stoica.
Eu Dona.
Eu Pătru logofăt mărturie.
Eu Radul căpitan Farcaş martur.
Drăgoiu logofăt Fălcoianul mărturie.
Eu Mihai logofăt ot Dobroslovéni martur.

Arh. St. Buc., Ms. 712, f. 429.
Copie rom.

Reg.: *Tezaur vâlcean*, p. 166.

67 1645 ⟨7153⟩ martie 12

† Adecă eu, Voico Vâlculescu ot Buzău, scriu şi mărturi⟨se⟩scu cu acesta al miu zapis ca să hie de cridință la mâna Radului, generili lu Balotă ot Găgéni ot sudstvo Sac, pentru să si ştii că i-am vândut ocină în sat, în Smidişti ot sudstvo Buzău, însă din partea Bojvilei a trii parte di priste tot hotarul, din cap până în cap, den apa Buzăului până în hotariul Orcăneştilor, diriptu bani gata, ughi 78. Însă ac⟨ea⟩stă parti di ocină, ci-i mai sus-scris, fostu-o-am cumpărat eu, Voico, încă mai dinaenti vrémi di la Rusinoaie ot Smidişti. După acée, o am vândut Radulue ca să hii lui şi ficiorilor moşii stătătoari în véci. Şi o am vândut di bunăvoia mea şi cu ştirea totoror fraţilor din sus şe den jos.

Şi la tucmeala noastră fost-au mulți oamini buni, anume: ot Smidişti, Şirban i Stoica al Néicăi i Stan lu Vâlcan i Stanciul, snă Marin i ot Virmişti, Jipa, snă Jipa postelnic i Jipa, snă Dragomir Soriscul ot Verneşti. Şi pintru mai mare cridință, pusu-ne-am dégitili şi piciții.

Pis martie 12 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Voico
Stoica

www.dacoromanica.ro

Şărban
Stan
Eu Jipa, snă Jipa postelnic ot Verneşti
Stanciul
† Eu Jipa, snă Dragomir[1].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/18.
Orig. rom., hârtie (32,5 × 21,3).
Copie ibid.: ms. 171, f. 124.

[1] Semnături autografe.

68 1645 (7153) martie 13, Târgovişte

† Милостїєю Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господство ми вѣрними слѹзи(м) господство ми Дръгич лшгшфет и Ѳаню постелник шт Плешои шт сѹдство Дол Жи(л) и със синови и(м), елици(м) Богъ да(ст), такоже да и(м) сѹ(т) ⟨с⟩ело Стежарюл шт сѹдство Мехединци въс село, със въсо(м) хотаро(м) и със въси(х) вечинїи и със въс ходокш(м) по старе хотаре и белѣзе, понеже того село Стежарюл више пи(с) било ест село господскѹ, покѹпи(л) шт покоинно(м) Їш Миханл воєвода ешеже шт господство. Таже по съмрътти Миханл воєвода, а село Стежарюл шста(л) ест пакиже село господскѹ. Таже пото(м), когда ест би(л) въ дньїе покоинном Радѹла воєвода, синь Мих҃не(в) воєвода, въ пръвое господство, а господство емѹ бил ест помилова(л) по Панъ вистїар със съю село Стежарюл. После(х), по съмрътти Панѫ(в) вистїар шстала ест село Стежарюл пакиже по разлога господска. А аше подарова(л) мѫ ест Господъ Богь по господства ми и чьститомѹ царю със господствїѫ зде въ Земле Влашкое на сто(л) дѣдо(м) и прадѣдо(м) господства ми когда бис(т) теченїе лѣто(м) ҳ҃зр҃м а господства ми тогда съ(м) помилова(л) по вѣрними слѹзе(м) господства ми Дръгич лшгшфет и Ѳаню постелник шт Плешои със того село Стежарюл више пи(с), радї права и вѣринна слѹжбѹ що ест би(л) господства ми и хоре(в) въ пръвое редѹ ѹ Цариград и зде въ земле на бра(н) шт Бѹкѹреши със кръвопролитїе игдеже ест бил тегото[1] и нѹжда господство ми и шбрѣтали се сѹ(т) въс ко(д) господства ми и съ подвиго(м) добри подвиѕа се и въ ничтоже не шидѣша кръ(в) и(м) радї господства ми. Въ то(м), господство ми смотриҳо(м) кѹпно съ въсеми почтеннїи правителїи господство ми тере съ(м) да(л) и помилова(л) по вѣрними слѹзе(м)

www.dacoromanica.ro

господства ми иже сѹ(т) више писане със село Стежарюл да сѹ(т) и(м) за дѣдїно радї слѹжба и(м) права. И сътвориχо(м) господство ми и кни(г) господство ми на рѹками и(χ) за миловањїе със великое клетво стоателна, ѩкоже да си дръжи(т) село Стежарюл със добромирно ѡт нихто вантованїе да не има(т) въ вѣки. А потом, къда ест бил па(к) въ дьни господство ми ако сѹ(т) прише(л) жѹпаница Катрина, тъста Трѹфанда(в) бив вел вистїѧр и със синъ его Юѡргаки постелник ѡт земле Молдавскою зде въ земле на ѡтъчъствїе(χ) родїтелїи(м) его, а Юѡргаки постелник, синъ Трѹфанда(в) вистїѧр и жѹпаница Катрина, дѣда Юѡргаке(в) постелник, ѡни се ѹфати(л) ѩкоже да ѹзимае(т) миловањѧ господство ми село Стежарюл ѡт на Дръгич лѡгѡфет и ѡт Ѭню постелник. А господства ми, смотриχо(м) како по врѣме когда бѣ съм господство ми прїидѹщїи ѡт царство, тогда пошели съ(м) по ѹ Чернавода тере съ(м) реклъ господства ми жѹпанице(в) Катрине(в) вистїерѣса, ѩкоже да прїиде(т) зде въ земле да си дръжи(т) ѡтъчъствїе(χ) зето(м) си Трѹфанда(в) вистїѧр със мирно. А ѡна със внѹко(м) си Юѡргаки постелник не въсχощѹ(т) да прїиде(т) зде въ земле анѹ ест ходи(л) сътвор(и)ше със зето(м) си Манѹл постелник множество смѣшенїи по ѹ Цариграа(д) и люкавствїи по на дрѹги господары. И Панѫ вистїѧр докле сѹ(т) би(л) жи(в) ещеже ниже еди(н) добре нѣ(ст) сътвори(л) хоре(в) нииже се подобае(т) да дръжи(т) село Стежарюл. И пришли сѹ(т) пре(д) господство ми ѹ диван Дръгич лѡгѡфет тере сѹ(т) показа(л) книге господства ми те(χ) за миловањїе. И били сѹ(т) за лицѹ и Юѡргаки постелник, сынъ Трѹфанда(в) вистїѧр, ѹ диван. Въ то(м), господство ми съ(м) ѹмилостивиχо(м) сю тере съ(м) да(л) и помилова(л) по Дръгич лѡгѡфет и по Ѭне постелник със въс село Стежарюл да ест им дѣдїнѡ въ вѣки ни(м) и синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не ѡт когождо непоколѣбимо поризмо господство ми; а Юѡргаки постелник ниɕа трѣбъ да не има(т) ѹ Стежарю.

Ещеже и заклинанїе поставлю(χ) господство ми: ко[го и]^{2}звере(т) Господъ Богъ въ слѣ(д) нас вити владалцѹ и господаръ Земле Влашкое [или]^{2} ѡт сръдичнаго плода господства ми или ѡт съродни(к) наши(χ) или ѡт инноплѣмени(к) да аɕе почте(т) [и поно]^{2}ви(т) и ѹтвръди(т) сїю кни(г) и миловањїе господство ми, того [Господь Богь да га поч]^{2}те(т) и да съхрани(т) въ господствѣ его. А ɑɕелиже не почте(т) и не понови(т) и не ѹкрѣпи[т] сїю м[ил]^{2}но и книга господство ми, анѹ попере(т) и развали(т) и исχаби(т), того да ест тръкле(т) и анатема и афореса(н) ѡт тиї свѣти ѡтъци иже сѹ(т) въ Некеи и да има(т) частїю със Юда и със Ариѫ и съ иними невѣрни їѹдеи.

www.dacoromanica.ro

⟨С⟩еже ѹбо и сведетелїе постави(х) господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лѡгѡфет и жѹпан Строе вел вистїар и жѹпан Дїнкѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и Радѹл вел комис и Михнѣ вел столник и Дръгѹшин вел пеҳарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник, Радѹл вел лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат логофет въ град Тръговище, мѣсеца мартїе ѓї дьни и ѡт Ѧдама до селѣ теченїе лѣто(м), въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їѡ҃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ҃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioaselor slugi ale domniei mele Drăghici logofăt şi Ianiu postelnic din Pleşoi din judeţul Dolj şi cu fiii lor, câţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ⟨s⟩atul Stejariul din judeţul Mehedinţi, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, pe hotarele şi semnele vechi, pentru că acel sat Stejariul mai sus-scris a fost sat domnesc cumpărat de răposatul Io Mihail voievod, încă din domnie. Astfel, după moartea lui Mihail voievod, satul Stejariul a rămas iarăşi sat domnesc. Astfel, după aceea, când a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în prima domnie, domnia lui a miluit pe Pană vistier cu acest sat Stejariul. Apoi, după moartea lui Pană vistier a rămas satul Stejariul iarăşi pe seama domnească. Iar dacă m-a dăruit Domnul Dumnezeu pe domnia mea şi cinstitul împărat cu domnia aici în Ţara Românească, pe scaunul moşilor şi strămoşilor domniei mele, când a fost cursul anilor 7140, domnia mea atunci am miluit pe credincioasele slugi ale domniei mele, Drăghici logofăt şi Ianiu postelnic din Pleşoi cu acel sat Stejariul mai sus-scris pentru credincioasa şi dreapta slujbă ce a fost domniei mele şi ţării, în primul rând, la Ţarigrad şi aici în ţară la lupta de la Bucureşti cu vărsare de sânge unde a fost greutatea[1] şi nevoia domniei mele şi s-au aflat tot pe lângă domnia mea şi cu străduinţă bună s-au străduit şi întru nimic nu şi-au cruţat sângele pentru domnia mea. Întru aceea, domnia mea am socotit împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele de am dat şi am miluit pe credincioasele slugi ale domniei mele, care sânt mai sus-scrise, cu satul Stejariul să le fie lor de moştenire pentru slujba lor dreaptă. Şi am făcut domnia mea şi cartea domniei mele de miluire la mâinile lor, stătătoare, cu mare blestem, ca să-şi ţină satul Stejariul cu bună pace de la nimeni să nu aibă tulburare în veci. Iar după aceea, când a fost iarăşi în zilele domniei mele, dacă a venit jupaniţa Catrina, soacra lui Trufanda fost mare vistier şi cu fiul lui, Iorgachi postelnic, din ţara Moldovii aici în ţară, la moştenirea părinţilor lui, Iorgachi postelnic, fiul lui Trufanda vistier şi jupaniţa Catrina, bunica lui Iorgache postelnic,

www.dacoromanica.ro

ei s-au apucat ca să ia miluirea domniei mele, satul Stejariul de la Drăghici logofăt şi de la Ianiu postelnic. Iar domnia mea am cercetat că pe vremea când veneam de la împărăţie, atunci am trecut pe la Cernavodă de am spus domnia mea jupaniţei Catrina vistiereasa ca să vină aici în ţară să-şi ţină moştenirile ginerelui său Trufanda vistier cu pace. Iar ea cu nepotul său, Iorgachi postelnic n-au vrut să vină aici în ţară, ci cu ginerele ei Manul postelnic s-au dus să facă mult amestec pe la Ţarigrad şi vicleşuguri pe la alţi domni. Şi Pană vistier până când a fost în viaţă încă nici un bine n-a făcut ţării, nici nu se cuvine să ţină satul Stejariul. Şi a venit înaintea domniei mele la divan Drăghici logofăt de a arătat cărţile domniei mele acele de miluire. Şi a fost de faţă şi Iorgachi postelnic, fiul lui Trufanda vistier, la divan. Întru aceea, domnia mea m-am milostivit de am dat şi am miluit pe Drăghici logofăt şi pe Ianiu postelnic cu tot satul Stejariul ca să le fie dedină în veci, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele, iar Iorgachi postelnic nici o treabă să nu aibă la Stejariul.

Încă şi blestem am pus domnia mea: pe cine va alege Domnul Dumnezeu în urma noastră să fie stăpânitor şi domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele, sau din neamul nostru [sau][2] din alt neam, dacă va cinsti şi va [înn]oi[2] şi va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela [Domnul Dumnezeu să-l][2] cinstească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această miluire şi carte a domnie mele, ci o va călca şi o va nimici şi o va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sunt la Niceia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi iudei.

⟨I⟩ată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi Radul mare comis şi Mihnea mare stolnic şi Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgovişte, luna martie, 13 zile şi de la Adam până acum, cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XCVIII/3.
Orig. slav, hârtie (44 × 29), pecete timbrată.
Cu o traducere ibid., Doc. ist., CMLXXVI/436.

Rez.: Aricescu, *Indice*, I, p. 98.

[1] тєгоrо.

[2] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи воєводь и господинь въсои Землѹ Ѹггровлахїєскоє, внѹк великаго и прѣдобраго, стараго покоинномѹ Їѡ Басараба воєвода. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринѹ господство ми Лѹпѹл дворникѹл и със сънови єго, єлицеже Богь дават[1], ca să-i hie lui ocină şi rumâni în sat la Ioneştii de la Argeş ot sudstvo Vlaşca, toată partea câtă au ţinut Trufanda postelnic, den câmpu şi den pădure şi den apă şi den şăzutul satului, de preste tot hotarul, câtă să va alége, pentru că această ocină şi rumâni ce scriu mai sus fost-au ai lu Trufanda postelnic. Deci, dupre moartea lui, rămas-au fiiu-său Iordachi şi soacră-sa, jupâneasa Catrina. Deci s-au fostu dus la Cernavodă, în Ţara Turcească, iară cându au fostu pre vréme ce am mersu domnia mea la Ţariigrad spre domnie şi s-au milostivit cinstitul împărat de au miluit pre domnia mea cu domniia şi cu steagul ţiitoriu Ţărâi Rumâneşti, zis-am domnia mea jupâneasei Catrinei, soacra lui Trufanda postelnic, să-ş vie cu nepotu-său Iordachi în ţară şi să-i dau domnia mea toate moşâili. Iară ea n-au vrut să vie, ci au făcut multe amestecături la Ţariigrad, împreună cu Manul postélnicul şi au făcut multă cheltuială ţărâi.

Într-acéea, domnia mea am dat şi am miluit pre boiariul domni(i)i méle, Lupul vornicul, cu această moşeie, şi rumânii den Ioneşti, ce sântu mai sus-scriş pentru direaptă şi credincioasă slujbă ce au slujât domni(i)i méle, în tot locul unde au fostu porunca domni(i)i méle şi-n trebili ţărâi şi întru nimic nu ş-au cruţat sângele lui a-l vărsa pentru domnia mea şi pentru ţară. Şi tot au ţinut această ocină şi cu rumânii den Ioneşti cu bună pace.

Iară cându au fostu acum, deaca au trecut 10 ani, venit-au jupâneasa Catrina, soacra lui Trufanda postelnic şi cu nepot-său, Iordachi, feciorul lui Trufanda postelnic, aici în ţară şi ş-au cerşut moşâile ce au avut în ţară şi zicea cum să-ş ia şi rumânii de la Ioneşti să şâ-i ţie, ca şi mai denainte vréme.

Iară domnia mea am dat boiariului domni(i)i méle, Lupului vornicul ca să-ş ţie rumânii cu toată moşâia lor den Ioneşti cât se va alége, cu bună pace, cum l-am miluit domnia mea să-i fie moşâie lui şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor.. И не wт кого непоколѣбимомѹ по реченїи господства ми.

Сє оубо и сведителїи положиx господство ми: жѹпан Барбѹл вел ван и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строє вел вистиар и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключер и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Дръгѹшън вел пехарник и жѹпан Костандин вел постелник и жѹпан Гиwрма вел слѹжер. Исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

И написаx Стан лwгофет въ на столни градоу оу Шръговищє, мѣсеца мартїє $\overline{\text{дї}}$ дни и wт Адама до нинѫ теченїє лѣтом $\overline{\text{хзрнг}}$[2].

www.dacoromanica.ro

† Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинъ.
Їѡ̃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Colecţia Microfilme Ungaria, Rola 630, cadrele 647–649.

Microfilm după orig. de la *Magyar országos levéltár, Kossuth Levéltár, Román nyelvu iratok;* sigiliu timbrat.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată Ţara Românească, nepot marelui şi preabunului, bătrânului răposatului Io Basarabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Lupului vornic şi fiilor lui, câţi Dumnezeu îi va da...".

[2] „Şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele. Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic şi jupan Ghiorma mare slujer. Ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi a scris Stan logofăt în cetatea de scaun Târgovişte, luna martie, 14 zile şi de la Adam până acum, cursul anilor 7153 ⟨1645⟩".

70 1645 (7153) martie 15

† Милостїею Божїею, Їѡ̃ Матею воевода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господство ми свѣтѣи божествьнїи монастирь Снѣговѹл, храм прѣчистїи владичець нашь Богородицъ[1] şi părintelui Ignatii, igumenul şi cu alalţi călugări, ca să fie volnici cu această carte a domni⟨i⟩i mėle să-şi ia vama dân gârla Spanţovului şi den vama ce va fi partea mănăstirii dân 10 peşti 1 pėşte şi dân 10 bani 1 ban den vama şi dân carul de făină 1 obroc, cum au fost de veac, păntru că această ocină şi baltă fost-au miluit dă răposatul creştinul Băsărab voivod. Aşijderea, au întărit şi domnia mea acea milă cu cărţile domnie mėle, ca să aibă a-şi luoa vama cum scriu mai sus. Aşijderea, şi voi vameşilor carii sântiţi la Spanţov, în vrėme ce veţi vedea ceastă carte a domni⟨i⟩i mėle, iar voi să aveţi a lăsa oamenii părintelui să-şi ia vama cum scrie mai sus, că aşa iaste învăţătura domni⟨i⟩i mėle.

Инако да нѣст по рѣч господства ми. И испрабник сам рѣч господства ми.

Пис мартїе ѣї, вѣ лѣт ҳзрнг.

† Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Snagov, XVII/4.

Orig. rom., hârtie (31 × 19,5), pecete aplicată.

Copii ibid.: mss. 354, f. 52 v; 458, f. 31 v–32; Doc. ist., CMXII/65.

www.dacoromanica.ro

Menț.: Șerbănescu, *M-rea Snagov*, p. 135.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Snagov, hramul preacuratei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu".

71 1645 (7153) martie 16

† Adecă eu, Radul vtori armașu, scris-am al meu zapisu, să fie de mare credință la mâna lu Vasiiu paicul, cumu să se știe că i-am vândutu o vie de prea cale mănăstirei, cu levade câtă iaste până den josul puțului, de a me bunăvoia, ca să-i fie lui moșie și coconilor lui, moșie ohamnică, dereptu bani gata, 12 000 de bani.

Și mărturie: jupan Marco[1] vel armașu și părintele iegumenu, popa Ioan ot Delu și părintele popa Vlaicul de la mitropolie și părentele popa Dumitru, feciorul popei Nenciulu și Nica iuzbașa. Și pântru credința, am pusu și pecite, să să crează.

Pis martie 16 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Radul vtori armaș
Nica iuzbașa
† Gherghe logofăt, mărturisescu[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/72.
Orig. rom., hârtie (33,4 × 20), 2 peceți aplicate.

[1] Морко.
[2] Semnături autografe.

72 1645 (7153) martie 18

Adecă eu, Petco cu feciorii miei scris-am acestu al mieu zapis ca să fie de mare credință la cinstita mâna părintelui igumenului Theodor din sfânta mănăstire Codmeana, cum să să știe că sânt eu și feciorii miei rumâni mănăstirii Codmeana în locul Radului Brânzecul ot Bărbătești, pentru că m-am tocmit de a mea bunăvoie să fiiu eu rumân în locul lui și eu și feciorii miei și tot neamul în sfânta mănăstire. Iar Radul Brânzecul și feciorii lui să fie slobozi pentru că am căzutu eu în locul lui rumân la sfânta mănăstire de a mea bunăvoie, pentru că m-am vândut eu de a mea bunăvoie, eu Petco, ughi 35 pol, să fiiu rumân în mănăstire în locul lui, iar el să fie slobod și în pace de cătră sfânta mănăstire, iar eu să fiu rumân sfintei mănăstiri Codmeana.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu acest zapis, eu, Petco, în sfânta mănăstire şi mărturii părinţi bătrâni, anume: popa Dionisie cliserh, monah Stefan i Rafail, Ilarion i din Curteni, Ilie i David şi tot soborul sfintei mănăstiri şi mulţi megiiaşi, oameni buni dimprejurul locului.

I pisah ierei Nedélea ot Răchiţele. Pis measeţa martie 18 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Petcul şi pentru credinţare ne-am pus şi dégetul.
Eu popa Dionisie.
Eu monah Ştefan.
Eu Rafail.
Eu Ilarion.

Arh. St. Buc., Ms. 357, f. 35 v.
Copie rom.

73 1645 (7153) martie 20

† Eu, Tudor logofăt ot Buj⟨o⟩ran⟨i⟩, scris-am zapisul mieu la mâna cinstit părintelui nostru, Nicula vtori logofăt, ca să fie de mare credinţă păntru că i-am vândut viia de la câmp, cari mi i-au fost moşteană de la părinţii mie ci să chiiamă Lupşoie, însă di viia ci am fost cumpărat eu mai denainte vréme de la u⟨n⟩chiu mieu, popa Ghin, pân-n viia Bocăi de lat şi de lu⟨n⟩g, di gardul viilor în sus împotriva viei Bocăi pre vâ⟨r⟩f este cale pri poalele viei, ci au fost mai denainte vréme a popei lu Ghin. Dici bine să să ştie pre acea cale pân-într-o piiatră ci este hotar despre viile mele să fie tot[1] a dumnealui. Şi am vândut această vie de a mea bunăvoie cu ştirea tuturor oamenilor miei, însă direpţ aspri 7 000 gata.

Şi la această tocmeală fost-au mulţi boieri mărturie: ot Olăneşti, Goran logofăt, ot Sărăcineşti, Chisar postelnic i Costandin peharnic, ot Râmnic, Voico logofăt, ot Arha⟨n⟩ghel, părintele egumenul Partenul, ot Bârseşti, Vladul postelnic.

Şi am scris eu, Tudor cu mâna me. Pis meseţa martie, 20 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Tudor ot Buj⟨o⟩rani.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LV/9.
Orig. rom., hârtie (33 × 21), pecete aplicată.

Menţ.: Sacerdoţeanu, *Moara din Râmnic*, p. 374; idem, *Tudor spudei*, p. 640.

[1] mowm.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Petrea cliucer împreună cu jupâneasa mea, Ilina scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credinţă întru cinstita mână a dumnealui, pan Evstratie vtori vistier şi a jupâneasii lui, Elinei vistiereasa, cum să se ştie că ne-au făcut dumnealui bine de ne-au împrumutat cu ughi 770, bani gata, de i-am dat şi noi unde ne-au fost trebile noastre. Dici şi noi pentru căce ne-au făcut dumnealor bine, pus-am satul Ciliianii zălog, pentru credinţa acestor bani, cu zi de acum-nainte până într-un an, tot satul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul de preste tot hotarul oarecât se va alége. Şi să puie omul dumnealui pârcălab ispravnic preste tot satul să asculte toţi de dumnealui la toate ce-i va trebui şi ce va fi venitul să fie tot pre mâna dumnealui, Evstratie vistier şi a cumnată noastră, jupâneasei Elinii vistiereasa. Şi aşa ne-am tocmit cum, de nu-i vom da banii toţi câţi scriu mai sus la zi, cându se va împlea anul, să aibă a ţinea dumnealor tot satul Ciliianii cu toţi rumânii şi cu tot venitul, să-l ţie să-i fie de moşie stătătoriu în veacu.

Şi la această tocmeală a noastră fost-au mulţi boiari mărturie: pan Costandin vel postelnic i Loiz vtori cliucer şi Chiriţă vameşul.

Aceasta scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să să ştie şi să să crează. Pentru mai adeverită credinţă, pusu-ne-am mai jos peceţili şi iscala.

Pis Pârvul logofăt, martie 22, 7153 ⟨1645⟩.

Petre clucer[1]
Ilina[1]
Κωσταντιν Καντακουζενος[2]
Κηρητσα μαρτηρω τὰ ἄνωθεν[3].

Arh. St. Buc., Doc. ist., D/6.
Orig. rom., hârtie (30 × 20), pecete aplicată.
Copie ibid.: Doc. ist., MCXCI/2, f. 4–4 v.

[1] Semnătură autografă.
[2] „Constantin Cantacuzino".
[3] „Chiriţă mărturisesc cele de mai sus".

75 ⟨1645 martie 23 – 1654 aprilie⟩

† Paisie, cu mila lui Dumnezeu, patriarhu Sfintei cetăţi Ierusalimului şi a toată Palastina, Asiriia i Araviia i proci. Deaca cu porunca prahoslavnicului şi prea luminatului domnu, Io Matei Basaraba voievoda a toată Ţara Rumânească, întru Duhul Sfântu prea iubitului fiiu umerenii noastre trimetu-se boiarii către voi toţi, egumenii mănăstirilor ţărâi să adeveréze şi să ia socoteala de venituri, vite, bucate, moşâi şi alte clătite şi neclătite ale mănăstirilor. Într-acéea scriem

www.dacoromanica.ro

şi întru Duhul Sfântu porâncim cum carele egumen, mic au mare, va spune tot cu adevărat şi va arăta cătră boiari care scriu mai sus, veniturile cu seamă curată, să fie blagoslovit şi iertat de Dumnezeu. Iar cine cu gând rău va vrea să ascunză adeverinţa şi nu va arăta toate pre amănuntul, ce au priimit când s-au pus la egumenie şi ce au adaos în egumeniia lui să fie afurisit şi blăstămat şi neiertat şi după moarte netopit în véci. Petrile, lémnele, herul să să topească, iar ei nicicum, şi să aibă şi blăstemul celor 318 bogonosiţi părinţi care au fost în ⟨os⟩trov Nicheii. Aşijdirea şi carele den iermonahi, diiaconi şi călugări care se află pre la mănăstiri, de ştiu ceva şi nu vor spune, numai vor ascunde ca să să facă buni despre egumenii lor să fie şi aceia supuşi la acea nedezlegată afurisenie care scrie mai sus, şi să dobândească şi spânzurarea Iudei.

Aşejdirea şi boiarii care să vor triméte de la prea creştinul şi luminatul domnu pentru această cerceteală, de vor făţări şi nu vor cerca pre amăruntul şi să spuie cu toată adeverinţa cătră luminatul domnu, făţărind egumenilor, să fie şi ei afurisiţi şi blăstemaţi, cum scrie mai sus şi procopseală să nu vază. Iar de vor căuta toate lucrurile şi vor cerceta tot bine şi vor socoti toate lucrurile cu grijă şi cu credinţă bună, să fie blagosloviţi şi iertaţi de Dumnezeu şi de la umereniia noastră. Aşa am porâncit necurmat şi într-altu chip să nu faceţi.

Παίσιος ἔλεῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱεροσολημων[1].

Arh. St. Buc., Fotografii de documente, IV/5.
Fotocopie după original, fără dată.
Copie ibid.: Doc. ist., LIII/10. Datat după Paisie patriarh al Ierusalimului între 23 mart. 1645 – 2 dec. 1660 şi Matei Basarab, domn până în apr. 1654.

[1] „Paisie, din mila lui Dumnezeu, patriarh al Sfintei cetăţi a Ierusalimului".

76 1645 (7153) martie 25

† Adică eu, jupâneasa Buica, fata Predii slujer ot Greci, scris-am acesta al mieu zapis ca să fie de bună credinţă întru cinstita mână a cumnată-mieu, pan Evstratie vtori vistier şi a jupânesii lui, Elina vistiireasa, vară-mea, cum să să ştie când au fost acum, în zilile mări⟨i⟩i sale, domnului nostru creştin Mateiu Basarab voievod, iar eu, jupâneasa Buica, le-am vândut toate moşia mea de la Cârlomanu ot sudstvo Olt den câmp, din silişte, din apă şi cu rumânii ce să vor afla şi de pretutindinea, oarecât să va alége de preste tot hotarul, ocină aleasă, derept 40 000 de bani gata.

Şi o am vândut de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, cu ştirea tutûror rudelor méle şi a tuturor ce sânt premprejurul locului, ca să fie dumnealor de moşie şi coconilor în veacu stătătoare, căci că sânt mai volnici dumnealor a cumpăra decât să între alţii streini. Şi de voiu vrea să mai vânzu niscare sate sau

www.dacoromanica.ro

rumâni sau ţigani sau verice moşie, veri eu, jupâneasa Buica, veri cumnatu-mieu, Petrea clucer, sau soru-mea, jupâneasa lui, Elina, tot să aibă a întra şi a cumpăra dumnealor, Evstratie vtori vistier şi jupâneasa lui, Elina, căci că lor li să cade pre dereptate a cumpăra, că sânt mai volnici decât alţii.

Şi am luat toţi banii ce-i scriu mai sus în mâna mea din divan. Şi la această tocmeală a noastră au fost toţi boiarinii mari ai divanului mărturie: jupan Dragomir vel dvornic ı Radu vel logofăt i Stroie vel vistier i Diicul vel spătar i Preda Brâncoveanu vel cliucer i Costand⟨i⟩n vel postelnic i Mihnea vel stolnic i Radu vel comis i Drăguşin vel paharnic i Nicula mare pitar i Ghiorma vel sluger şi Marco vel armaş i Radu vel agă. Şi alţi mulţi carii îş vor pune peceţile şi iscăle. Pentru credinţa, pus-am pecetea şi iscala mai jos, ca să să ştie şi să să crează.

Pis az, Pârvu logofăt, martie 25, leat 7153 ⟨1645⟩.

Buica, fata Predii sluger şi a doamnii Floricăi.
Diicul vel spătar.
Radu vel logofăt.
Stroe vel vistier.
Petre clucer.
Costandin Cantacuzino.
Λυπολος ποστελνικος[1].
Preda Brâncovea⟨nu⟩.
Udrişte vtori[2] logofăt
Radul vel comis.
Drăguşin vel paharnic.
Marco biv vel armaş.
Bunea vistier.
Crizea μαρτηρως[3].
Ghinea mărturisesc ce e mai sus scris.
Mihaiu Matei.
Preda paharnic mărturie.
Barbu paharnic Brădescu.

Arh. St. Buc., Doc. ist., DXLVIII/9.
Copie rom.

[1] „Lupul postelnic".
[2] вєл.
[3] „Martor".

77 1645 (7153) martie 27

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn, dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle slugii domniei méle, Predii postelnic, sin

www.dacoromanica.ro

Bratul comis ot Uieşti, ca să fie volnic cu această carte a domni⟨i⟩i méle să ţie trei rumâni ai frăţine-său, Radului armaş ot Uieşti, anume: Opriş Frăcea cu delniţa lui şi cu feciorii lui i Micul cu délniţa lui şi cu feciorii lui i Stanciul Bălguiu cu feciorii lui şi cu délniţa lui, pentru că au fost dator frate-său, Radul armaş, banului Radul Buzescul ughi 15 şi i-au ţinut în 5 ani. Deci au ajuns cu dobânda ughi 30. Deci banul Radul au trimis oameni domneşti la Radul armaş, pentru acei bani. Iar Radul armaş au sărit la oamenii domneşti şi nu s-au dat să-l tragă. Apoi, după acéea, au trimis la Preda postelnic pentru frate-său Radul, de-au tras multă nevoie pentru el şi multă cheltuială, de au plătit banii banului Radului şi au dat trépede şi cu toată cheltuiala s-au socotit înaintea domni⟨i⟩i méle, cum au dat cu tot ughi 51, şi el nimic dator n-au fost, ci tot pentru frate-său, Radul armaş.

Drept acéea, domniia mea am dat Predii postelnic ca să fie volnic să ţie aceşti rumâni ce scriu mai sus pentru acei bani. Şi i-am dat domniia mea şi zi până la sveati Ilie, de nu-i va plăti frate-său, Radul armaş, aceşti bani până atuncea, de-acii să fie Predii postelnic stătători de moşie ohabnici. Şi de-acum înainte, să nu mai aibă treabă cu Preda postelnic nici un datornic ai Radului, că n-are Radul armaş nici o amestecătură cu frate-său, Preda postelnic, că sânt ei împărţiţi de multă vréme, ci să-şi caute la Radul. Iar cine să va ispiti a-l mai trage sau a-l bântui, mare certare va petréce de cătră domniia mea.

Într-alt chip să nu fie, după zisa domniei méle. Ispravnic însuşi domniia mea am zis.

Martie, dni 27, leat 1645.

Această copie s-au scos asémenea de pe cartea domnească şi cuvintele sloveneşti s-au scris românéşte. † Floru ierei, dascal slovenesc.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVI/8.
Copie rom.

78 1645 (7153) martie 28, Târgovişte

† Милостїю Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земли Оуггрровлахозапланенскомѹ. Дава(т) господство ми сїю повеленїи господства ми свѣтѣи и божествен҃и монасти(р), глаголимаа монастира Банѹло(в) wт варо(ш) господства ми, wт Бѹзеѹ идеже ест хра(м) чьстное Благовещїѧ Богородице ѩже ест мето(х) на свѣта монасти(р) wт Гръческа земли глаголими Дѹшко, хра(м) Прєwбрѣженїа Їисоус Христѹ и wтьцѹ егѹмену попа Їѡана и вса(м) иноци(м), елицы пребыває(т) въ того свѣтъ wбите(л), ѩко да ест свѣтомѹ монасти(р) ѩже ест вышше речено село

www.dacoromanica.ro

Грошанїи Трифѹло(в) със пласеле еже се зове(т) Шбидиції Крецѹло(в) и Кълдърещїи Стано(в) и Мълъещїи шт по Кълмьцѹю шт соудство Бѹзеѹ шт полю и шт шѹмѹ и шт вода и шт седалище селов и със въс ходо(к), шт по въс хота(р), варе елико изберит сѧ шт хота(р) до хота(р) варе елико бѹде(т) по хотари стари и белѧги, понеже того село Грошанїе и съ пласеле еже сѹ(т) вышше речене, быле сѹ(т) село господско покѹпе(н) шт покоинаго Михаю воевода по аспри готови шт вистїерїа господска. И шт тогда ѹ само, въс ест бы(л) село господскѹ на(д) разлога господска.

А пото(м), къда ест бы(л) въ дьны покоиномѹ Радѹлов воевода Михнѧ, а господствїа емѹ прода(л) ест сью село Грошанїи и съ вечини и сь пласеле еже сѹ(т) вышше речене жѹпано(в) Антонїе(в) къмъра(ш) за ѹги р҃а҃ пънези готови. И подава(л) съ сѹ(т) сїи выше речени новци пакы въ трѣбованїа хоре(в) идеже ест бы(л) тегота и неволѧ. И выдѣх господство ми и книга Радѹлов воевода шт покѹпенїе въ лѧто ҳ҃зр҃л и книга Алеѯандров воевода, сынъ Радѹлов воевода и книга Алеѯандрѹ воевода Илїашѹ, сътворене едїна по едїною. И въс дръжа(л) Антонїе къмъраш сїе шчине съ добромирно. А пото(м), къда ест бы(л) въ дьны Лешн воевода, сынъ Шефан воевода, а жѹпан Антонїе къмърашѹл, шн са(м), шт благоволѣ емѹ помисли(л) въ сръдьца егш Бога радї и радї дѹши шнем господары и ѣкш да ест и емѹ помѧнъ тере ест да(л) и поклони(л) сїе шчине еже сѹ(т) вишше речене свѣтомѹ монастирѹ Банѹлов, шн шт доброволю емѹ али тъчїю шчина, ни(в) а вечинїи вси шн ихъ ест простил да сѹ(т) нѣкїи човѣци свободни. И видѣ(х) господство ми и записѹл Антонїев къмъраш за милнованїе на свѣта монасти(р) Банѹлов въ лѧт ҳ҃зр҃м и книга Лешно(в) воевода на(д) запис ҳ҃зр҃м сътворене съ великое клѧтво и съ многи болѧри сведїтелии. И въс дръжа(л) свѣта монасти(р) Банѹлов село Грошанїе и със пласеле еже сѹ(т) вышше речене шт тогда ѹ само съ добромирно.

А пото(м), къда ест бы(л) нинѧ, въ дьни господства ми въ теченїа лѣтѹ ҳ҃зрнг въстанили сѣ сѹ(т) нѣкїи людї шт Грошани, по име: Дръгою и брат егш Їшн и Матеи и Мѹшат и па(к) Їшн със прение рекѹще како имае(т) и шни шчинъ ѹ село Грошанїе, ѣкш части и(м) не быс(т) продалне почившомѹ Михаюв воевода и прише(л) ест кѹпно със штьцѹ егѹмена Їшана и съ Антонїе камараш аще сѣ прѣша сѣ вси за лицѹ пре(д) господства ми ѹ великїи диван. Въ то(м) господство ми гледахъ и сѹдихъ по правдѹ и по зако(н) кѹпно съ вси почтенними правители господства ми и дахъ господство ми Дръгоюв и братѹ си Їшнов и Матеюв и Мѹшатом и па(к) Їшнов закона хорев вї болѧр на(д) ръваш господскы по име:

www.dacoromanica.ro

wт Оудаци, Албота и Лепъдат и Бѹхѹч и Албишорѹл и wт Бълишоара, Дръжан и Пътрѹ и Стан и Нѣгѹл и wт Маѯен, Тоадер и Оанчѧ и wт Фѹтеци, Мѹшат и wт Шопрълига, Мѹшат Милев, ѩко да заклѧт Дръгою и брат егw Їwн и Матеи и Мѹшат и Їwн със сїи вышше речени болѧри како не быс(т) продава(л) части и(м) wт wчинъ wт Грошани покоиномѹ Михаюв воєвода. Таже, къда єст был на дынъ и на соро(к) а сїи вышше речени людї никакоже не могѹт събирати закона има wт плъно и да заклѧ(т) и еще минѹ(л) на(д) дьнь ѕ̃ мєсѣци и въс не могѹ(т) да заклѧти нъ wста(л) єст wт зако(н) и wт сѹжденїе wт прє(д) господства ми wт великїи диванѹ. И выдѣх господство ми wбе две ръваше господства ми и книга те(х) в҃ї болѧри иже сѹ(т) вышше имени их на рѹка wтьцѹ егѹмена попа Їоана и а всѣм калѹгером како и wн истинствова(л) съ дѹшами их ѩко не имѹ(т) те(х) човѣки иже сѹ(т) више пис ни єдно трѣбѹ ѹ Грошани ѩко выша всѣ wчине им продаване покоиномѹ Михаюв воєвода.

Сего радї и господство ми дава(х) свѣтомѹ монастирѹ Банѹлов и wтьцѹ егѹменѹ попа Їwана ѩко да єст емѹ и всѣм черноризцем елици привѹдѹ(т) та(м) въс село Грошанїи Трифѹлов и със пласеле еже сѹ(т) вышше речене дѣдино и въ wха(б) а калѹгером wт пища и за wстра(б) а ктитором иже помилова(л) вѣчное въспоменанїе. И не wт кого непоколѣбимо(м) по реченїи господства ми.

И еще заклѣнанїе приложи господство ми: аще кого покѹсит сѧ да раздерѣю(т) и да попирае(т) сїѧ вышше речена милованїе еже приложил сам Антонїе къмъраш, того да єст трикля(т) и анатѣма и афѹриса(н) wт са(м) Господъ Богъ и wт т҃ї свѣти иже въ Никїѧ wтьци, амин.

Сє оубо и сведители положих господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строе вел вистїар и жѹпан Дїнкѹл ве(л) спатар и жѹпа(н) Михнѧ вел столник и жѹпан Радѹл Михалчѣ вел комис и пан Дръгѹшин вел пехарник и пан Костандин Катакѹзино вел постелник. И исправник, пан Оудрище Нъстѹрел второїи словоположник.

И писах аз, Стоика логофет Шърбановича ѹ дивною градѹ Тръговищѹ, мѣсеца мартїе к҃и–гw дьны, wт Адама то(к) лѣтѹ лѣт ҳз҃рнг҃.

† Їс̃ Матею вwевwд, милостїю Божїю господинь.
Їс̃ Матеи воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri, numită mănăstirea Banului din oraşul domniei mele,

www.dacoromanica.ro

din Buzău, unde este hramul cinstita Bunăvestire a Născătoarei de Dumnezeu, care este metoh la sfânta mănăstire din țara grecească, numită Duşco, hramul Schimbarea la Față a lui Iisus Hristos şi părintelui egumen popa Ioan şi tuturor călugărilor, câți trăiesc în acel sfânt lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri, care este mai sus-zisă, satul Groşanii lui Triful cu plasele, care se cheamă Obidiții Crețului şi Căldăreştii lui Stan şi Mălăieştii de pe Călmățuiu, din județul Buzău, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi cu tot venitul de peste tot hotarul, oricât se va alege, din hotar în hotar, oricât va fi de vechile hotare şi semne, pentru că acel sat, Groşanii, şi cu plasele care sunt mai sus-zise au fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihai voievod pe aspri gata din vistieria domnească. Şi de atunci încoace, a tot fost sat domnesc, pe seamă domnească.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Radul voievod Mihnea, domnia lui a vândut acest sat, Groşanii şi cu vecinii şi cu plasele care sunt mai sus-zise, jupanului Antonie cămăraş, pentru 160 ughi bani gata. Şi au dat aceşti mai sus-zişi bani iarăşi la trebuința țării, unde a fost greutatea şi nevoia. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Radul voievod de cumpărătură în anul 7130 şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod şi cartea lui Alexandru voievod Iliaş făcute una după alta. Şi a tot ținut Antonie cămăraş aceste ocine cu bună pace. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ştefan voievod, jupan Antonie cămăraşul, el singur, de a lui bunăvoie s-a gândit în inima lui pentru Dumnezeu şi pentru sufletele acelor domni şi ca să-i fie şi lui pomană de a dat şi a închinat aceste ocine care sunt mai sus-zise sfintei mănăstiri a Banului, el, de a lui bunăvoie, însă numai ocina, ogoarele, iar vecinii, pe toți el i-a iertat ca să fie nişte oameni slobozi. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Antonie cămăraş de miluire la sfânta mănăstire a Banului în anul 7140 şi cartea lui Leon voievod după zapis 7140, făcute cu mare blestem şi cu mulți boieri martori. Şi a tot ținut sfânta mănăstire Banul, satul Groşani şi cu plasele, care sunt mai sus-zise, de atunci încoace cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, în cursul anilor 7153, s-au ridicat nişte oameni din Groşani, anume: Drăgoi şi fratele lui, Ion şi Matei şi Muşat şi iarăşi Ion, cu pâră, spunând că au şi ei ocină în satul Groşani, că părțile lor n-au fost vândute răposatului Mihai voievod şi au venit împreună cu părintele egumen Ioan şi cu Antonie cămăraş de s-au pârât cu toți de față înaintea domniei mele la marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Drăgoi şi fratelui său, Ion şi lui Matei şi lui Muşat şi iarăşi lui Ion, legea țării 12 boieri pe răvaşe domneşti, anume: din Udați, Albotă şi Lepădat şi Buhuci şi Albişorul şi din Bălişoara, Dârjan şi Pătru şi Stan şi Neagul şi din Maxen, Toader şi Oancea şi din Futeşti, Muşat şi din Şopârliga, Muşat al lui Milea, ca să jure Drăgoiu şi fratele lui, Ion şi Matei şi Muşat şi Ion cu aceşti mai sus-zişi boieri că nu au vândut părțile lor de ocină din Groşani răposatului Mihai voievod. Astfel, când a fost la zi şi la soroc, aceşti mai sus-zişi oameni nicidecum n-au putut aduna legea lor deplin şi să jure şi încă

www.dacoromanica.ro

au trecut peste zi 5 luni şi tot n-au putut să jure, ci au rămas de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, din marele divan. Şi am văzut domnia mea amândouă răvaşele domniei mele şi cartea acelor 12 boieri, care sunt mai sus cu numele lor, la mâna părintelui egumen popa Ioan şi a tuturor călugărilor, cum au adeverit şi ei cu sufletele lor, că n-au avut aceşti oameni, care sunt mai sus-scrişi, nici o treabă în Groşani, că au fost toate ocinele lor vândute răposatului Mihai voievod.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri Banul şi părintelui egumen popa Ioan ca să-i fie lui şi tuturor călugărilor, câți vor fi acolo, tot satul Groşanii lui Triful şi cu plasele, care sunt mai sus-zise, dedină şi de ohabă, iar călugărilor de hrană şi de întremare, iar ctitorilor care au miluit, veşnică pomenire. Şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: dacă cineva se va încumeta să strice şi să calce această mai sus-zisă danie pe care a făcut-o însuşi Antonie cămăraş, acela să fie blestemat şi anatema şi afurisit de însuşi Domnul Dumnezeu şi de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul Mihalcea mare comis şi pan Drăguşin mare paharnic şi pan Costandin Catacuzino mare postelnic. Şi ispravnic, pan Udrişte Năsturel al doilea logofăt.

Şi am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici în minunata cetate Târgovişte, luna martie a 28-a zi, de la Adam cursul anilor, anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Matei voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IX/17.
Orig. slav, perg. (34 × 54), pecete timbrată.
Cu o traducere din 1804. Alte trad., mss.: 186, f. 18 20; 196, f. 102 103.

79 1645 (7153) martie 28, Târgovişte

† Въ Христа Бога благовѣрнїи, благочестивїи и Христолюбиви и самодръжавныи Їѡ Матѳеи Басарабъ воевода, Божїею милостїю и божїемъ дарованїе(м) wбладающомѹ и господьствѹющом въсеи Земли Оугровлахїнское ещеже и запланинским странам Амла(ш) и Фагарашь херце(г). Благопроизволыхъ господства ми и свои(м) благыи(м) произволенїем, чистїемь и свѣтлїемъ сръдцемь господства ми и даровахъ съи въсе чьстнїи и благообразни хрисоволь господства ми свѣтѣи и божествнѣи монастыр глаголемаго Калдѹрѹшани, гдеже

www.dacoromanica.ro

єст храмь свѣтаго велико мѹченикъ Димитрїє и wтьцѹ єгоуменѹ Варлаамѹ и въсѣмъ инокwм живѹщїи(м) въ wбытѣли тои, ꙗко да єстъ свѣтѣи монастири Кълдѹрѹшани т̃ комати соль, wт окна wт Гитїwра, да имать възымати чрънци wт свѣтаа манасти(р) выше пис wт там wт wкна на въсако лѣт по т̃ комати соль да бѹдє(т) свѣтѣи манасти(р) наиждивенїє и инокw(м) въ пицѹ, а господъства мѹ и почившыих покоиных родитель его вѣчныи помѣнь въ вѣкы.

Тѣмь радї и заклинанїє поставихwм: по wшъствїє господствы, кого Господъ Богъ избере(т) господарь быти Земли Влашкоє, или wт съродни(к) наши(х) или wт[1] иноплѣменикъ, да аще почъте(т) и понови(т) и оутвръди(т) сїи хрисовѹл господства ми[2], того Господь Богъ да почъте(т) и да съхрани(т) въ господствѣ его и въ бѹдѹщїи(м) вѣцѣ дѹшѹ его да оупокои(т) ащелиже нє почъте(т) и нє понови(т), нъ раздѣре(т) съи хрисовѹл господства ми, того да єст тръклє(т) и анаѳема и афѹрисит wт тиї свѣтыих wтьць иже соу(т) въ Никеи и да има(т) [чє][3]стъ съ Юдѹ и съ Арїю на еди(н) мѣсто.

Сеже оубо и свѣдѣтели поста[вл][3]ѣем господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевски и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лwгwфет и жѹпан Строѧ вел вистїар и жѹпан Дїкѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Драгѹшин вел пехарник и жѹпан Костантинь вел постелник. И ⟨исправник⟩ сам рече господства ми.

И написа(х) азъ, Сорѣ лwгwфет въ столни граду Тръговищє, мѣсеца мартїе к҃и дьни, wт Адама теченїє лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

Їс̃ Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.

Їс̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpânitorul, Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpânind şi domnind peste toată Ţara Ungrovlahiei, încă şi herţeg al părţilor de peste munţi, Amlaşul şi Făgăraşul. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele şi am dăruit acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă hrisov al domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numită Călduruşani, unde este hramul sfântul, mare mucenic Dumitru şi părintelui egumen Varlaam şi tuturor călugărilor care trăiesc în lăcaşul acesta, ca să-i fie sfintei mănăstiri Călduruşani 300 bucăţi de sare din ocna de la Ghitioara, să ia călugării de la sfânta mănăstire mai sus-scrisă de acolo de la ocnă, în fiecare an, câte 300 bucăţi de sare, să fie sfintei mănăstiri de cheltuială şi călugărilor de hrană, iar domniei mele şi răposaţilor părinţi ai domniei mele veşnică pomană, în veci.

www.dacoromanica.ro

De aceea şi blestem am pus: după trecerea domniei, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rudele noastre sau din[1] alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele[2], pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui să-l odihnească. Dacă nu va cinsti şi nu va înnoi, ci va rupe acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroia mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costantin mare postelnic. Şi ⟨ispravnic⟩, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris eu, Sorea logofătul, în cetatea de scaun Târgovişte, luna martie 28 zile, de la Adam cursul anilor 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Căldăruşani, LXVI/1.
Orig. slav, hârtie (35,5 × 23), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1907 febr. 26. Altă trad. ibid.: Doc. ist., CMIV/249.

EDIŢII: Facsimil în *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 52; menţ.: Furtună, *Ucenicii starețului Paisie*, p. 28.

---

[1] Post ѡт urmează „ѡт плѡд", ad. interlinear, *a.m.*

[2] Post *ми*, ad. interlinear cuvânt indescifrabil.

[3] Loc rupt în orig.

80 1645 (7153) martie 29, Târgovişte

† Въ Христа Бога благовѣрнїи, благочистивїи и Христоꙋлюбиви и самодержавнїи, Їѡ Матею Басараба воєвода Божїю милостїю и божїемъ дарованїемъ wбладаѫщоми и господствоꙋющоми въсои Земле Оꙋггрровлахїиское ещеже запланенски(м) страна(м) Амла(ш) и Фагара(ш) херце(г). Благопроизволы(х) господства ми исвоимъ благымъ произволенїемъ, чистїемъ и свѣтлїемъ сръдьцемъ господства ми, ꙗко прославитїи прославлъшаго мѧ Бога и съ славое възнесешаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившыхъ родїтели господства ми, сеже дарова(х) господство ми съи всѣ(х) чистнїи и благоwбразны и предпочитанныи сеже на(д) въсѣми чистїи даро(в) настоѫщїи,

www.dacoromanica.ro

сїи хрисовꙋл господства ми свѣтѣи божествнѣи монастир глаголемаго Кълдꙋроꙋшани игдеже єст храм свѣтого велико мꙋченикъ мироточиваго Димитрїе и wтьцꙋ егоꙋмена Варлам и въсѣ(м) иноко(м) wбщеи жителю въ wбытє(л) тои, ѡко да єстъ свѣтѣи монасти(р) вышше пис въса(х) вама wт блата селов Чорани(м) wт соꙋдство Ѳаломица ѡже єстъ кѡ(д) Ликиреци въс что боꙋде(т) ходокꙋ и wчина wт на Чорани колико єстъ хотарисана и избранєна със тех к҃д за болѣри хотарници оꙋ камена[1] и оꙋ блат и оꙋста грълеи что се зове(т) Борча до игдеже достижи хотарꙋл монастирев въ длъ(г) и въ широ(т) елико изwбрѣтают сѧ въс да бꙋде(т) свѣтѣи монасти(р) за дѣдинꙋ и за оꙋтвержденїе и инокѡ(м) въ пищ(ꙋ) и въ wстрабꙋ, понеже сїе свѣтаа монасти(р) Кълдꙋрошанїи вышше реченна сътвориxо(м) господство ми wт wснованїа ем дома божествна како и дрꙋѕи боговенчани господары еже wт на(с), прежде на(с) бывши и оꙋтвердиxо(м) господство ми съ дѣдине и съ вечини със колико быс(т) на(м) данно wт Бога въсѧхдержите(л).

Таже съ(м) приложиxо(м) господство ми по свѣтаа монастир Кълдꙋрошанїи и съ сїе wчинѫ съ въс что боꙋдетъ ходокꙋ wт по сїе wчинѫ wт на село Чоранїи и да има(т) свѣтыx wтьци възѧти сїе вамъ въ всѣко лѣ(т) и да єстъ оꙋ мирно wт къ въси(х) вамешїи которїи хоке(т) быти покраюцїи; нихꙋто трѣбꙋ да не има(т) вънити оꙋ вама свѣтѣи монасти(р) николижи ѡко да бꙋдетъ господство ми и родїтели господства ми вѣчно въспоминанїе в вѣкы, понеже кто се сꙋ(т) покꙋсити и валковати, того човѣкъ зла wргїе въспрїимле(т) wт къ господства ми.

Тѧм радї по wшествїе господства ми, кого Богъ избере(т) быти господаръ Земле Влашкое, или wт сръдьца плода господства ми, или wт съродникъ нашы(х), или wт иноплеменик, да аще почите(т) и понови(т) и ꙋтвръди(т) сїи хрисовꙋл господства ми, того Господъ Богъ да га почите(т) и да съхрани(т) въ господствѣ его и а въ бꙋдещи вѣцѧx доꙋша его въ оꙋпокоєнїе. А ащелиже не почите(т) и не понови(т) и не оꙋтвръди(т) сїи хрисовꙋл господства ми, того да єстъ тръклетъ и анаѳема и афꙋриса(н) wт тиї свѣты wтьци иже сꙋ(т) въ Никеи и да имат час(т) съ Їꙋда и съ Арїѧ на еди(н) мѧсто въ вѣкы и на второ пришествїе Господа Бога и спаса нашего Їисуса Христа да єстъ сѣпѧрникъ храм свѣтом Димитрїе.

Сеже оубо и сведетелїи поставлѣемъ господство ми: жꙋпан Барбꙋл вел бан Кралевскы и жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Радꙋл вел логофет и жꙋпан Строе вел вистїѧр и жꙋпан Дїнкꙋл вел спѫтар и жꙋпан Преда вел ключар и жꙋпан Михнѣ вел столник и жꙋпан Радꙋл вел комис и жꙋпан Дръгꙋшин вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник, сам рече господства ми.

www.dacoromanica.ro

И написахъ азъ, Първѹлъ логофетъ въ настолни градѹ Тръговищє, мѣсеца мартїє к҃ѳ҃ дьни и wт Ѧдама даже до нынѣ теченїє лѣтом, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

Їw Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.

Їw Матею воевода ⟨m. p.⟩

† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul, binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpânitorul, Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpânind şi domnind peste toată Ţara Ungrovlahiei încă şi herţeg al părţilor de peste munţi, Amlaşul şi Făgăraşul. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine şi cu slavă m-a înălţat pe scaunul sfânt al răposaţilor părinţi ai domniei mele, iată am dăruit domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Călduroşani, unde este hramul sfântul mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir şi părintelui egumen Varlam şi tuturor călugărilor ce trăiesc viaţa de obşte în acel lăcaş, ca să-i fie sfintei mănăstiri, mai sus-scrise, toată vama din balta satului Ciorani, din judeţul Ialomiţa care este lângă Lichireşti, tot ce va fi venitul şi ocina de la Ciorani câtă este hotărnicită şi alèasă cu aceşti 24 de boieri hotarnici, împietrită[1] şi în baltă şi gura gârlei ce se cheamă Borcea, până unde ajunge în lung hotarul mănăstirii şi în lat cât se va afla, tot să fie al sfintei mănăstiri de dedină şi de întărire şi călugărilor de hrană şi de întreţinere, pentru că această sfântă mănăstire, Călduroşani, mai sus-zisă, am făcut-o domnia mea din temelia ei, casă dumnezeiască ca şi alţi domni de Dumnezeu încununaţi, care au fost mai înainte de noi, şi am întărit domnia mea cu dedine şi cu vecini, cu cât ne-a fost dat de Dumnezeu atotţiitorul.

Astfel am dăruit domnia mea sfânta mănăstire Călduroşani şi cu această ocină cu tot ce va fi venitul de pe această ocină, de la satul Cioranii şi sfinţii părinţi să ia această vamă în fiecare an şi să fie în pace de către toţi vameşii care vor fi pe margine; nici o treabă să nu aibă să intre în vama sfintei mănăstiri, niciodată, ca să fie domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire în veci, pentru că, cine va încerca să tulbure, acel om va primi rea urgie de la domnia mea.

De aceea, după trecerea domniei mele, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui, în pace. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc în veci şi la a doua venire a domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, să-i fie potrivnic hramul sfântului Dimitrie.

www.dacoromanica.ro

Iată dar şi martorı̨ punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Cr̨aiovei şı̨ jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domnici mele.

Şi am scris eu, Pârvul logofăt, în cetatea de scaun Târgovişte, luna martie 29 zile şi de la Adam până acum cursul anilor, anul 7153 ⟨1654⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Căldăruşani, XXVII XXVIII/2.

Orig. slav, perg. (47,5 × 40), pecete atârnată, căzută.

Copie slavă ibid.: ms. 721, f. 714 716.

Cu o traducere din 1831 ibid., XXVII XXVIII/3; alte trad.: Doc. ist. CMIV/113 şi CMLXXIV/57.

EDIŢII: Vasilescu, *Ornamentaţia şi miniaturile*, p. 258, fig. 6; *Mărturii ale trecutului*, p. 93, reprod. color; Burlacu, *Album*, p. 93, reprod. color; menţ.: Furtună, *Ucenicii starețului Paisie*, p. 28; Buluţă, Craia, *Manuscrise miniate*, p. 71.

[1] Каменена.

81 1645 (7153) martie 31

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєводь и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи божествнѣи монастир wт Аргеш и отьцѹ еґѹмена Леонтїе[1] ca să fie bucatele sfintii mănăstiri şi ale satului Flămânzeştii în pace de către toţi birarii pentru satul Iaşii i Prăvălénii, carii au fugit, de nimea val sau bântuială să n-aibă, nici bucatele mănăstirii, nici ale Flămânzeştilor, ci să-ş caute birarii oamenii să-ş ia birul. Sau au vrut să-i hie păzit, pentru că părintele Leontie i-au strânsu în 2, 3 rânduri şi i-au dat în mâna birarilor, iar ei n-au mai purtat grije să-i păzească, ce-au fugit iar. Derept acéea, să-ş caute ei oamenii să-ş ia birul. Aşijdire şi voi toţi birarii, carii veţi fi în judeţ, de vréme ci veţ vedea aceasta carte a domni⟨i⟩i méle, iar voi să căutaţi foarte să aveţi a vă ferirea de bucatele sfintii mănăstiri, ce scrie mai sus şi de-ale satului Flămânzeştii. Că cine se va ispiti a-i bântuire sau a tragerea bucatelor lor pentru Iaş i Prăvăléni mare certare va [a]vea de către domnia mea.

Инако да нѣст по реч господства ми. И исправник сам реч господства ми.

Пис мартїе ѩ дни лѣт ҳ҃зрнг.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, II/26.
Orig. rom., hârtie (23 × 20,6), pecete aplicată.

Rez.: Bulat, *M-rea Argeş*, p. 364; Ionaşcu, *Curtea de Argeş*, p. 363.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri de la Argeş şi părintelui egumen Leontie".

82 ⟨Ante 1645 (7153) aprilie 2⟩

Adecă eu, Mănea Groşanul, feciorul lu Crăciun Nuţei, scris-am acesta zapis al mieu la[1] mâna părintelui Stefan igumenului şi a tot săborul sfintei mănăstiri Tisménei, păntru că m-am fost vândut sfintei mănăstire la părintele Grigorie igumenului, derept 6 000 de bani, cu ficiorii miei şi cu moşia me cu toată.

Deci apoi, decă eu ieşit părintele Grigorie din igumenie şi au fost părintele Stefan igumen, deci apoi mi-au părut rău căci m-am rumânit sfintei mănăstiri şi banii încă nu mi-au fost dat toţi. Ci am mers cu părintele Stefan[2] igumenul nainte divanului, la Mathei voievod în Târgovişte şi m-au judecat cu lege dereaptă să întorc banii sfintei mănăstire cu dobândă 5 ai, zece în 12. Ci mi-au făcut să dau bani 6 000, ci banii n-am avut să-i dau toţi gata, ci am dat bani gata 3 000 şi derept ceialalţi bani, datu-mi-em moşia din Groşani cât mi se va veni parte mea de cătră altor fraţi, jumătate de pre uscat şi den pădure şi den apă şi din câmp şi din tot hotarul cât mi se va veni. De acum nainte trabă să nu mai aibă nici eu, nici feciorei miei, nici nime den neamul mieu până va fi sfânta mănăstire, păntru căci am dat de bunăvoia mea, că m-au ajunsu legea cu divanul.

Dereptu acea, am pus şi mărt⟨u⟩rie mégiaşii miei: den Groşani, Mareş i Radul i Lupşa şi din sfânta mănăstire, părintele Stefan şi duhovnicul Onofrie i Petronie stareţ i Procopie stareţ şi alţii mulţii părinţi şi oameni buni. Şi păntru credinţa, pusu-mi-am degetele, că pecétie n-am avut.

Mareş.
Radul.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XIII/58.
Orig. rom., hârtie (31 × 21). Datat după hrisovul domnesc din 1645 aprilie 2.
Copie ibid.: mss. 329, f. 198 v–199; 335, f. 183 v 184.

[1] лѵ.
[2] Стафан.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтомѹ, божествнїи монастирѹ зовемаго Тисмѣна, храм Ѹспенїе Богородице и wтьцѹ егѹмена Стефан и всѣ(м) иноком, елици живѹщи въ wбитѣли тои, wкоже да єст свѣтѣи монасти(р) више пис wчинѹ ѹ Грошани wт сѹдство Гор Жи(л) wбаче час(т)[1] всах Мъине(в) Грошанѹл, синъ Кръчюн Нѹцев, варе єлика избере(т) се wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт седалице селов и wт по въс хотаром, занеже єст того човѣкъ Мъинѣ Нѹцев wн єст би(л) еди(н) човѣкъ мегїашѹ на(д) дѣдїна его wт Грошани. А пото(м), къда єст би(л) нынѣ, въ дьни господства ми, а w(н) се въстани(л) тере се прода(л) вечинъ свѣтѣи монастирѹ Тисмѣнеи със сынови его и със всѣх дѣдїна его за доброволѣ его по врѣме къда бис(т) егѹмена та(м) Глигорїе и ѹтакмил се сѹт въ цѣ(н) за ѕ аспри.

А послѣ, ако излѣзи(л) Глигорїе wт егѹменїе и стоал бист егѹмена Стефан въ место его, а Мъинѣ Грошанѹл w(н) подига(л) прѹх рекѹщї како нѣст се сѹ(т) би(л) прода(л) вечинъ wт доброволѣ его почто радї нѣс(т) би(л) да(л) новцїи всех за плъно и прїинде(т) пре(д) господства ми ѹ великїи диван тере сепрѣше се за лицѹ със егѹмена Стефан wт Тисмѣна. Въ то(м) господство ми съм гледах и сѹдих по пра(в) и по зако(н) Божїю кѹпно със всихми чиститимї правителїи господства ми и достеѕа(л) єст закона и диванѹл по Мъинѣ Грошанѹл wкоже да повратил новцїи свѣтомѹ монасти(р) със лихво на десе(т), дванадесе(т) въ пе(т) годїни чинит аспри ѕ. Тем радї, Мъинѣ Грошан ако видѣл сице, wн новции всих нѣст имал да дас(т) нъ тъчїю єст дава(л) хр аспри и радї дрѹги хр аспри дава(л) єст свѣтѣи монастїрѹ част его за wчинѹ wт Грошани всах wт сѹх и wт по въс хотаро(м), wкоже да єст свѣтомѹ монастирѹ за дѣдїнно и ѹтвръжденїе, иноком за трѣбѹ, а Мъинѣ Нѹцїи, w(н) ница трѣбѹ и метѣх със сїа wчинъ да нє имат, час(т) его wт та(м), ниже wн ниже синови его, ниже нихто wт съродники его, почто радї дава(л) w єст w(н) за доброволѣ его како видѣхом господство ми и запис wт рѹка его по wчинъ със мноѕи добри людїи сведителїи написани въ запис, на име wт тамѹ wт Грошани: Мареш и Радѹл и Лѹпша и wт свѣтаа монасти(р) дѹхwвникѹл Wнофрїе и Петронїе старец и Прокопїе старец и мноѕи людїи.

Сего радї дадох съм и господство ми свѣтомѹ божествнїи монастирѹ Тисмѣна wкоже да єст свѣтѣи монасти(р) сїа wчинъ, час(т) Мъинеи wт Грошани, всах wт по въс хотаром за дѣдїно и

www.dacoromanica.ro

въ оутвръжденїе, понеже ест сице достеѕа(л) закона и сѹжденїа и не шт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїи поставихом господство ми: жѹпан Барбѹл великїи ван Кралевскагш и жѹпан Драгомир великїи дворник и жѹпан Радѹл великїи логофет и жѹпан Строе Фїера великїи вистїарю и жѹпан Михнѣ великїи столник и жѹпан Радѹл Михалча великїи комис и жѹпан Дръгѹшин великїи пехарник и жѹпан Кшстандин Катакозино великїи постѣлник. И исправник, пан Радѹл вел логофет.

И аз, Дѹмитрѹ логофет написа(х) въ настолни градѹ Тръговище, мѣсеца априлїе ѣ дьни и шт Ѧдама даже до нинѣ, въ сего писанїа, теченїа лѣто(м) въ лѣт ⁘зрнѓ.

Їѿ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѿ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită Tismana, hramul Adormirea Născătoarei de Dumnezeu şi părintelui egumen Ştefan şi tuturor călugărilor câţi trăiesc în lăcaşul acesta, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise ocină la Groşani, din judeţul Gorj, însă toată partea[1] lui Mâinea Groşanul, fiul lui Crăciun al Nuţei, oricât se va alege din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că acel om, Mâinea al Nuţei, el a fost un om megiaş, pe dedina lui din Groşani. Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, el s-a sculat de s-a vândut vecin sfintei mănăstiri Tismana cu fiii lui şi cu toată dedina lui, de bunăvoia lui pe vremea când a fost egumen acolo Gligorie şi s-au tocmit la preţul 6 000 aspri.

Iar apoi, dacă a ieşit Gligorie din egumenie şi în locul lui a stat egumen Ştefan, Mâinea Groşanul, el a ridicat pâră, spunând că nu s-a vândut vecin de bunăvoia lui, pentru că nu i s-au dat banii toţi deplin. Şi a venit înaintea domniei mele la marele divan de s-a pârât de faţă cu egumenul Ştefan de la Tismana. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi a ajuns legea şi divanul pe Mâinea Groşanul, ca să întoarcă banii sfintei mănăstiri cu dobândă la zece, doisprezece în cinci ani, fac 6 000 aspri. De aceea Mâinea Groşanul, dacă a văzut astfel, el n-a avut toţi banii să dea, ci a dat numai 3 000 aspri şi pentru ceilalţi 3 000 aspri a dat sfintei mănăstiri partea lui de ocină de la Groşani, toată, din uscat şi de peste tot hotarul, ca să-i fie sfintei mănăstiri de dedină şi întărire, călugărilor de trebuinţă, iar Mâinea al Nuţei să nu aibă nici o treabă şi amestec cu această ocină, ⟨cu⟩ partea lui de acolo, nici el, nici fiii lui, nici nimeni din rudele lui, pentru că a dat-o el de a lui bunăvoie, cum am văzut domnia mea şi zapis de la mâna lui, pe ocină, cu mulţi oameni buni, martori, scrişi în zapis, anume: de acolo din Groşani, Mareş şi Radul şi Lupşa şi de la sfânta mănăstire, duhovnicul Onofrie şi Petronie stareţ şi Procopie stareţ şi mulţi oameni.

www.dacoromanica.ro

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei dumnezeieştii mănăstiri Tismana, ca să-i fie sfintei mănăstiri această ocină partea lui Mâinea din Groşani, toată, de peste tot hotarul de dedină şi de întărire, pentru că astfel a ajuns legea şi judecata şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Fiera mare vistier şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul Mihalcea mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare postelnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt am scris în cetatea de scaun Târgovişte, luna aprilie 2 zile şi de la Adam până acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XIII/18.

Orig. slav, hârtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibid.: Doc. ist. MCCXXXI/232; mss. 329, f. 199 şi 335, f. 173–174.

EDIŢII: Slav şi trad., Ştefulescu, *Doc. slavo-rom.*, p. 522–526; idem, *Tismana*, p. 317–318; idem, *Din trecutul Gorjului*, p. 119 120; menţ.: Giurescu, *Stud. de ist. soc.*, p. 290; Tanoviceanu, *Doc. importante*, p. 5.

[1] Ad. interlinear.

84 1645 (7153) aprilie ⟨4⟩ Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми părintelui egumenului Neofit de la sfînta mănăstire Menedicul hram sveti Necolai ca să fie volnec cu această carte a domni⟨i⟩i méle şi cu sluga domni⟨i⟩i méle na ime [...][1] de să-ş întoarcă 100 de védre de vin pr[itoc][2] de la egumen Climen de la mănăstire Vaideei, hram Sveti Necolaie, pentru că au fost cumpărat igumenul Neofit 1 ţigan anume Vasilie de la egumenul Clima, dereptu acéste védre de vin pritoc ce scrie mai sus, [i]ar acum nu i-au fost ţiganul cu pace lu Neofit egumenului, ce l-au luat Irimie Dabija moldoveanul, al cui au fost. Deci au [veni][2]t egumenul Neofit aici naintea domni⟨i⟩i méle la divan, de s-au pârât de faţă cu egumenul Clima, ce au rămas de lége şi de judecată denaintea domni⟨i⟩i méle den divan.

Dereptu acéea, am dat domnii mea egumenului Neofit ca să fie volnecu cu acea⟨s⟩tă carte [a] domni⟨i⟩i méle şi cu sluga domni⟨i⟩i méle ce scrie mai sus, de să ia 100 de védre de vin pritoc d[e la][2] egumenul Clima, acest vin ce scrie mai sus şi de nimenile opreală să n-aibă. [Инако][2] да нѣст, по рѣч господства ми.

www.dacoromanica.ro

Пис ѵ Трѣговиџе, мѣсеца априлїе [...][3], въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.
† Їѡ҃ Матею вшевѡда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXIV/181.
Orig. rom., hârtie (29 × 12,5), pecete aplicată.
Copii, ibid.: MDCXLIV/30; ms. 172, f. 298 v; B.A.R., ms. rom. 3 699, f. 25.

EDIŢII: Potra, *Contrib. ist. ţiganilor,* p. 227–228.

[1] Loc alb în orig.
[2] Loc rupt în orig.
[3] Loc şters în orig.

85 1645 (7153) aprilie 5

† Jupan Diicul vel spatar i jupan [...][1]vel cliucer scris-am voaă vamişi, vă facem ştire că aicea, naintea noastră vinit-au părintele de la sfânta mănăstire, de la Sfânta Troiţă, de au spus cum că li opriţi venitul lor ce iaste de la baltă[2], de pri moşiia mănăstirii de la Părăipan. Dar în ce chip opriţi voi vinitul mănăstirii? Să căutaţi în vréme ci viţi videa răvaşul nostru, iar voi să aveţi a le darea ce iaste vinitul mănăstirii, cum au luat şi cum până acum la alalţi domni şi la alaţi vamişi, aşa să aibă şi acum. Nimic să nu li opriţi din ce le va fi cu direptul partea mănăstirii, că apoi voi ştiţi.

Aceasta v-am scris, într-alt chip să nu fie. Pis measiţa aprilie, 5 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCVII/34.
Orig. rom., hârtie (16 × 20), sigiliu inelar în ceară verde.
Copie ibid.: M-rea Radu Vodă, XLVIII/7, f. 2 v.

EDIŢII: Potra, *Doc. Bucureşti,* p. 103–104.

[1] Loc alb în orig., probabil Preda.
[2] бълтъ.

86 1645 (7153) aprilie 6

† Adecă eu, popa Vancea şi cu frate-mieu, Mihail şi ficiori⟨i⟩ miei, anome: Duca şi Stanciul, scris-am zapis nostru să fie de mare credinţe cum să să ştie că ne-am înfrăţit cu Tudur logofăt, de l-am dăruit cu toată partea a noastră de ocină

www.dacoromanica.ro

den Sâmbotini, de câmp, de pădure, de apă cu seliştiile şi din dealul cu viile de preste tot[1] hotarul verecât să va afla. Iar Tudor logofăt, pentru frăţie ne-au dăruit cu bani gata ughi 20, ca să fie lui moşie stătătoare în veac.

Şi la această tocmeală fost-au mărturie: popa [Gheorghe duhovnicul][2] şi diiaconul Radul şi Stan al Stepcei. Şi din Sâmbotini, când au călcat moşiea, au fost: Albul păharnic ot tam şi Grăjdan spătariu i Manta. Şi am pus şi blestem, cene să va scula să spargă ac⟨ea⟩stă frăţie a noastră, au den ruda noastră, au di fraţi cari au cu noi moşie, acela să fie anătema şi afurisit de 318 oteţe iji sut vi Nichei, păntru că i-am întrebat pre toţi.

Şi pentru credinţa ne-a⟨m⟩ pus şi degeţile. Pis measeţa aprilie, dni 6, leat 7153 ⟨1645⟩.

† Eu, popa Vancea
† Eu Mih⟨a⟩il
† Eu Duca
† Eu Stanciul
† Eu popa Ghinea mărturie şi
Ghinea al A⟨n⟩drei[3].

Arh. St. Buc., Colecţia Ion Ionaşcu I/61.
Orig. rom., hârtie (32,5 × 21), 4 peceţi aplicate.

[1] mѣm.
[2] Rupt, întregit după *ms. rom. B.A.R.*, A 3287, f. 154 v.
[3] Semnături autografe.

87 1645 (7153) aprilie 6

Scris-am eu, popa Vancea, acesta al mieu zapis să fie de mare credinţă la mâna logofătului Tudor, să să ştie că i-am vândut o silişte de la unchiu mieu, Dumitru, lângă beséricá, ce mii-au fost dat de pomană şi un loc de la Stanciul Gheţeş din Dăieşti, ce să chiiamă locul „la mormânte", drept bani gata 900. Şi am vândut de a mea bunăvoie şi pentru credinţă pus-am şi degetul.

Pis measeţa aprilie 6 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Duca.
Eu Stanciul.
Eu popa Vancea.
Eu popa Ghinea mărturie.
Şi Ghinea[1] al Andrei.

B.A.R., A 3287, f. 47.
Copie rom.

[1] Ганчѣ; cf. doc. aprilie 6, 1645, Arh. St. Buc., Colecţia Ion Ionaşcu I/61.

www.dacoromanica.ro

88 1645 (7153) aprilie 7

† Adecă eu Stanciul, feciorul Lupului de Mâstâneşti, să se ştie cum am vândut l i pol pogon de vie în dealul Mâstâneştilor vornicului Tudor de Răteşti, dereptu ughi 7. Şi am vândut de a mea bunăvoie, cu ştirea a toate rudele şi a toţi megiiaşi⟨i⟩ den sus şi dempreju⟨r⟩ul locului, ca să fie vornicului moşie stătătoare şi domniei lui şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Însă să ⟨să⟩ ştie că acest pogon şi jumătate sântu alăturea cu viile Tatului de Mâstâneşti.

Şi cându am făcut această tocmeală au fost mulţi oameni buni mărturie, anume: Nedelco izbaşa de Priseaca i Dan de Valea Boului i Stan Putcavel de Vaideel i Goran postelnic de Răteşti, Vişan i Oprea.

Şi am scris eu, dascalul Radul, april 7 dnă, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Stanciul lui Căpşună
Goden postelnic de Mâstâneşti
Nedelco iuzbaşa
Dan
Stan[1].

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/9.
Orig. rom., hârtie (22 × 20), 1 sigiliu inelar în tuş.
Copie ibid.: ms. 314, f. 412.

[1] Semnături autografe.

89 1645 (7153) aprilie 9

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basaraba, voievod şi domnu. Scriem domniia ⟨mea⟩ ţie, Anghele ot oraş Floci, către aceasta îţi fac în ştire domniia mea, de vreme ce vei vedea această carte a domni⟨i⟩i méle, iar tu să cauţi să-ţi iei banii de la părintele igumenul de la Vaideei, ughi 100, care bani ai dat lu Meiotă împrumut şi să ţie părintele igumenul moşiia lui Meiotă, de la Sărăţeni, 300 de stânjăni, din uscat şi din apă, să nu facă într-alt chip, că voiu trimite domniia mea de-ţi va face foarte o certare mare, pentru că e mai volnec părintele igumenul a ţine zălog acea moşie, sau, de va fi de vânzare, să o cumpere el. Iar să vei fi făcut au case acolo pre acea moşie, au coşări, să fie volnic părintele să le spargă şi să le răsipească de acolo. Şi zapisul ce ţe-au făcut Meiotă să i-l dai la mâna părintelui, pentru că aşa easte învăţătura domni⟨i⟩i méle. Şi însumi am zis domniia mea.

Aprilie 9, leat 7153 ⟨1645⟩.

Iscălitura gospod.

Arh. St. Buc., Ms. 314, f. 183 v.
Copie rom.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїеское. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми Ц[инте][1](в), синъ Калино(в) [Тъкѹтѹл и брат его][1] Гросѣ шт Скъıани шт сѹдство Бѹзъѹ и съ синови его, єлицеже Богъ дарова(х), ıакоже да мо єст шчинъ ѹ Скъıани шбачижи дел бащо и(х) Ка[лин Тъ][1]кѹтѹл въса(х) шт полю и шт шомѹ и шт сѹха и шт съдалище село(в) и шт вода [и със][1] бродове за воденицъ шт посвѹдї, вар[є ели][1]ка се хти(т) избра(т) шт по въс хотаро(м) и със въс доходоко(м) шбачеже шт [...][1] синъ Бесе(в) третаго дел, понеже би(л) стара и права шчинъ и(х) и въс дръ[жал][1] със добро мирнно до прѣ дьни Радѹл воєвода єд⟨н⟩а би(ст) лѣто(м) ҳзрл. А къда єст би(л) тогда, а Татѹл ш(н) съ въстани(л) със пр[ѹх ...][1] з ниве и прїиде(т) прѣ(д) Михалче(в) бив ѣ дворник шт Пътръла[ıе ...][1]. Таже въ то(м) Михал[че] дворник, ш(н) глєда(л) и сѹди(х) по правдѹ и по закона и да(л) на сре(д) и(х) три мегїıаш на име: шт Сибичеѹ, Шана [шт Б][1]ънѹлещи, Тоадер и шт Скъıани, Нан Кроıалъ. Таже въ то(м) сїе више ⟨речени⟩ три мегїıаши сице такмили како да дръжи(т) Цїнть и със брат его по много със две ниве, еди(н) на врътоградѹ Драгѹлъ(в) а дрѹ(г) ни(в) на Ањини на шгор почто радї да(ст) бащом си Калин [Тъкѹтѹл][1] новцї готови шт дрѹги егда покѹпи(л) сїе више реченїе шчинь, а дрѹга шчинъ что єст шста(л), шни да дръжи(т) третаго дел шт дел Бѣсе(в) како више пис. И па(к) да єст Цинте(в) и брат его Гросе(в) шчинъ па(к) ѹ Скъıани шт [дел][1] дръгъıаскъ шт дел Черне(в) половино шт пре(з) въс хотаро(м). И видѣ(х) господство ми и кни(г) те(х) три мегїıаши више пис за шстроенїе како више пис със мноѕи мегıаши сведїтелю по име: Нѣгѹл Мъркѹлескѹ [...][1] Воиникѹл и Станчюл Кроилескѹл и Драгоє и [...][1] тълвѣч и Драгомир и Лѹп и Неделко и стара Марта, тетка(м) и(х).

Сего радї, дадо(х) съм господство ми Цїнте(в) и брат его Гросѣ, синови Калино(в) Тъ[кѹтѹл][1] ıакоже да мо єст шчинъ дѣдїнно и въ шха(б) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не шт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведїтелю постави(х) господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан К[ралевски][1] и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан [С]трое вел вистїıар и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и жѹпан [Ми]х[н][1]ѣ вел столник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник [и жѹпан][1] Костантин вел постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

www.dacoromanica.ro

И написа(χ) аз, Соаре ѵ Тръговище, мѣсеца април ѳ дьни, ѡт Адама до нинѣ, в лѣт ҳ҃зр҃(нг).

Їѡ Матею вшевъда, милостїю Божїю г[осподинь][1].

Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ţ[inte][1]a, fiul lui Calin [Tăcutul şi fratele lui][1] Grosea din Scăiani din judeţul Buzău şi cu fiii lui, câţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Scăiani însă partea tatălui lor, Ca[lin Tă][1]cutul toată din câmp şi din pădure şi din uscat şi din vatra satului şi din apă [şi cu][1]vaduri de moară, de pretutindeni oricât se va alege de peste tot hotarul şi cu tot venitul însă din [...][1] fiul lui Besea a treia parte pentru că a fost veche şi dreaptă ocină a lor. Şi au tot stăpânit cu bună pace până în zilele lui Radul voievod, când a fost anul 7130. Iar când a fost atunci, iar Tatul, el s-a ridicat cu pâră [...][1] 7 ogoare şi a venit înaintea lui Mihalcea, fost al doilea vornic din Pătârla[ge...][1]. Astfel întru aceea, Mihal[cea] vornic, el a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi a dat între ei trei megiaşi, anume: din Sibiceu, Oana, [din B][1]ănuleşti, Toader şi din Scăiani, Nan Croială. Astfel, întru aceea, aceşti mai sus-zişi trei megiaşi astfel au întocmit ca să stăpânească Ţintea şi cu fratele lui mai mult cu două ogoare: unul la grădina lui Dragul, iar celălalt ogor la Anini la ogor, pentru că le-a dat tatăl lor Calin [Tăcutul][1] bani gata de la alţii când a cumpărat această mai sus-zisă ocină, iar cealaltă ocină ce a rămas să stăpânească a treia parte din partea lui Besea, cum este mai sus-scris. Şi iar să-i fie lui Ţintea şi fratelui său Grosea ocină iarăşi în Scăieni din partea drăgăiască, din partea lui Cernea jumătate de peste tot hotarul. Şi am văzut domnia mea şi cartea de întocmire a acelor trei megiaşi mai sus-scrişi cum este mai sus-scris, cu mulţi megiaşi martori, anume: Neagul Mărculescul [...][1]Voinicul şi Stanciul Croilescul şi Dragoe [...][1] şi Tălvéci şi Dragomir şi Lupu şi Nedelco şi bătrâna Marta, mătuşa lor.

De aceea, am dat domnia mea lui Ţintea şi fratelui său Grosea, fiii lui Calin Tă[cutul][1] ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan [S]troe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan [Mi]h[n][1]ea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic [şi jupan][1] Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare în Târgovişte, luna aprilie 9 zile, de la Adam până acum în anul 71⟨53⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., CVIII/6.
Orig. slav, perg. (31 × 47), rupt, pecete timbrată. Datat după divan.
Cu o traducere din 1783.

[1] Loc rupt în orig.

91 1645 (7153) aprilie 10

Adecă eu, Dionisiia călugăriţa băneasa scris-am şi mărturisescu eu cu acestu zapis al mieu ca să să ştie cum că am închinat eu şase pogoane de vie i cu 7 stânjini de ocenă din dealul Verneştilor, cu buţile şi cu toate vasile şi cu casa de la vie la sfânta mănăstire ce să cheamă Duşco, hramul Preubrajăniia, ca să fie mănăstirii de moşie, iară noao şi părinţilor noştri pomană în vecie. Şi ne-au scris morţi⟨i⟩ şi pre noi la sfântul pomelnicu, vi⟨i⟩ suflete, anume: Mariia i Dragomir şi Catafii monahi şi Manole i Stoica, imea Neacşa i Radoslav i Dionisiia monahii i Mariia i Sooare i Petru i Sora i Evan i Sora i Nichifor.

Şi dacă voiu muri, să-mi slujască călugări⟨i⟩ şi să mă îngroape în sfânta monastire şi să mă grijască cu toate ce va trebui. Iară după moartea me, să n-aibă nimene treabă din rudeniile mele cu această moşie, nici nepoţi⟨i⟩ miei, nice părintele episcopul de la Buzău nici altu nimene, căci sântu moşiile mele. Şi le-am dat eu la sfânta monastire [şi] Duşca i la mănăstire⟨a⟩ Banului la Buzău, hram Blagoveştenie Bogorodiţă, la mâna egumenului, popa Samoil.

Şi am pusu şi blestem, care om va vre, din ruda mea, să ia mila de la monastire şi să spargă pomana me, oricine va fi, acela să fie procletu şi afurisitu de 318 oteţi ce sântu de la Nicheia, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia la un loc. Aceasta mărturisescu. **Инако да нѣст.**

Aprilie 10, leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Ms. 186, f. 103v–104.
Copie rom.

92 1645 (7153) aprilie 10

† Милостїю Божїею, Їѡ Матею вшевшда и господинъ. Пише господство ми voao mărturiilor carii mărturisiţi Draghii ot Grozeşti, ot Mehedinţi, anume: Radul Grozea ot Valea Ludului i Dragomir ot tam i Stoica ot Broşténi i Radul ot Pileşti i Tanasie ot Orbeşti i ot Vrabeţi, Drăghici i Novac i Neagoe i ot Ploştină, Crăciun i Alexa. Cătră aceasta vă dau ştire domnia mea, pentru că aicea, naintea domni⟨i⟩i mèle venit-au părintele Stefan egumen ot

www.dacoromanica.ro

Tisména, de-au spus pentru acest om, pentru Draghia, cum easte rumânu mănăstirii de moşie den Ploştină, iar Necula ot Stângăcea, elu-l trage rumânu den Stângăcea, apucat de leg(ă)tura lu Mihai vodă. Şi au arătat şi un răvaş al vostru de mare mărturie cum l-au fost apucat legătura lui Mihai vodă în Ploştină şi iaste şi de moşie de acolo. Şi au fost ieşit Draghia, tatăl lui, pre moşia mănăstirii den Ploştină, de-au mersu în Grozeşti, iar pre moşia Tisménei. Deci acest lucru am lăsat domnia mea pre sufletele voastre, cum déca veţi vedea ceastă carte a domni(i)i méle, iar voi să căutaţi, cum veţi şti, aşa să faceţi. Şi scrisoarea voastră de iznoavă la domnia mea să ştiu. Aceasta vă scriu. **Инако да нѣст. И исправник сам реч господства ми. Пис априлїе ї̃ дни, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.**

† **Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.**

† **Їѡ̃ Матею воевода** ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVII/12.
Orig. rom., hârtie (32 × 19,3), pecete aplicată.

Menţ.: Ştefulescu, *Tismana*, p. 319; Giurescu, *Studii de ist. soc.*, p. 95; Panaitescu, *Dreptul*, p. 98.

93 1645 (7153) aprilie 11

Să se ştie rum(â)nii ot Ciliiani i ot Crăceşti ot Olt, ce au vândut Petrea cliucer şi jupâneasa lui, Elina, jupânului Costandin vel postelnic şi jupanului Evstratie vtori vistier, aprilie 11, 7153 ⟨1645⟩.

† Bou Bătrân **и със син и єго**[1].
† Stroe **със брат єго**[2] **и съ(с) сьн єго**[1].
† Moş **със син ємѵ**[1].
† Şărban **със син ємѵ**[1].
† Frâncul **със брат єгѡ**[2], Ploaie.
† Gulie **със брат єгѡ**[2], Drăgulin.
† Goi **със сни ємѵ**[2].
† Stănislav, **снъ Леѵловь**[3].
† Stoica, **снъ попев**[4] Drăgoiu.
† Bejan **и брат єго**[2], Dragul.
† Chirilă.
† Toader.
† Neacşul **снъ** Stan, **внѵк** Flocoşanului.
† Bonca.
† Parniia.
† Rădoiu **и брат єгѡ**[2], Voinea.
† Radul Cernicăi.
† Mătală.

www.dacoromanica.ro

† Vlădimir.
† Puia.
† Buncea.
† Cârstea Jurculescul.
† Danciul, снъ Drăgoiu.
† Gâdea cu nepot-său.
† Iepure-mort.
† Raşa,
† Filcea.
† Stoica Cioroiul.
† Miclea.
† Gancea.
† Iputica.
† Neagoe.
† Manea.
† Neagoe al Cârsticăi.
† Rancea cu 2 feciori.
† Dragul.
† Cârstea.
† Pătru, снъ Codriş.
† Neagul.
† Şurca cu fiiu-său, Nan.
† Ianache al Puii.
† Radul, снъ Iugăi.
† Danciul, внѹкъ Шѹрсановѹ[5].
† И брат его, Cârstea.
† И снъ Bodei.
† Dragomir, снъ Gancei.
† Micul; снъ Beléiu.
† Necula, снъ Burlan.
† И Manea брат егѡ.
† Cernea.
† Drăgan.
† Cârstea Сосиюв[6].
† Radul, внѹк[7] Leului.
Petre clucer

Să să ştie şi rum⟨â⟩nii ce se-au răscumpărat de la Petrea cliucer şi de la jupâneasa lui, Elina:

† Floc⟨o⟩şan със сни си[1]
† Voinea.
† Vasilie.
† Frâncul.
† 1 fecior al lui Chiril, anume Albul.

www.dacoromanica.ro

† 1 fecior din Cacaleţi, anume
† Radul.
Petre clucer[8].

Arh. St. Buc., Doc. ist., D/8.
Orig. rom., hârtie (32 × 18,5).
Copie ibid.: MCXCI/4, f. 6.

---

[1] „Cu feciorii lui".
[2] „Cu fratele lui".
[3] „Fiul lui Leul".
[4] „Fiul popii".
[5] „Nepotul lui Tursan".
[6] „Sosiiului".
[7] внѹц.
[8] Semnătură autografă.

94 1645 (7153) aprilie 11

Adecă eu, Drăghici logofătul sin Dragului ot Afumaţi, scris-am acesta al mieu zapis şi l-am dat la mâna megiiaşilor de Smârciu, anume Manea i Luca i Stoian i Oprea i Stanciul i Miclea i Dan i Neagoe i ot Viiane, Vladul i Stoian i Stanciul i Stan i Cârstiian ca pentru să le fie de mare credinţă, cum să se ştie că le-am vândut den partea mea jumătate de ocină de la Smârciu, dereptu 5 220 de bani gata. Şi am vândut de a mea bunăvoie şi fără nici o silă ca să le fie lor moşie vécinică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor.

Mărturii şi adălmăşari au fost: popa Stan ot Viiane i Vlaicul ot tam i Anghel i Tatul i Iane i Radul Gorăngoaş i Drăgan şi alţi mulţi megiiaşi şi oameni buni ot Afumaţi. Însă ocina merge din apa Cricovului până la Amarul.

Pis aprilie 11 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

M-zeul de istorie al j. Prahova, inv. nr. 134.
Orig. rom.

EDIŢII: Simache, *Cotropirea pământurilor,* p. 127.

95 1645 (7153) aprilie 12

† Adecă eu, Pătru şi cu frati-mieu, Cernat, ficiorii Milcei, scris-am a nostru zapis la mâna Danciului căpitanului, ca să fie de mare credinţe păntru că i-am vândut moşie din Mărăcini, însă stânjinii 25 den hotară până hotară şi den câmp şi

www.dacoromanica.ro

den tofă şi den apă, preste tot hotarul. Şi i-am vândut de a noast⟨r⟩ă bunăvoie, fără nici o silă. Şi când i-am vândut această moşie fost-ao bir de ţară, banii 25. Şi i-am dat acea moşie să plătească banii 5 de bir partea mea şi pă acea moşie mi-au dat unu bou preţuit, drept banii 700. Şi mi-⟨a⟩u dat banii gata 300. Şi când i-am dat această moşie, o-m dat cu voia tu⟨tu⟩ror oaminilor noşt⟨r⟩ii şi cu a părtaşilor.

În⟨să⟩, când o-m tocmit, fost-au unchiu-mieu, Staico şi unch⟨i⟩u-mieu, Stepan şi alţi oaminii bunii din sat mărturie: Stoica Ghinescul cu frate-seu, Dumitru şi u⟨n⟩cheaşul Lăudat şi ficiorii lu Stan, anume Vâlsan şi frate-seu, Preda. Aceştii oaminii buni[1] toţi au fost mărturie. Şi păntru credinţa né-a⟨m⟩ pus peceţili.

Measeţa aprilie 12 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Staico.
Eu Stepan.
Eu Stoica.
Eu Dumitru.
Eu Lăudat.
Eu Vâlsan.
Eu Preda.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XCVII/1.
Orig. rom., hârtie (32 × 21,5).
Copii ibid.: Doc. ist., CMLXXI/378.

[1] ѕ҃ѵнїє.

96 1645 (7153) aprilie 12

† Adecă eu, Stan postelnic ot Miceşti, împreună cu soţiia mea, Pârvana şi cu fiiu nostru Tudosie, mărturisim cu acest zapis, să fie de mare credinţă la mâna Stanciului logofăt şi a Oprei logofăt ot Budeşténi, cum să să ştie că ne-am vândut toată parte dă moşie, preste tot dân hotar până în hotar, dân Budeşténi, toată câtă easte ocina budeştănească, şi dân Dobroieştii dă Jos preste tot, şi dân Crângoréni[1] câtă se va afla preste tot, a patra parte dă preste toate hotarăle, moşie Stoicăi Colţii ot Budeşteni, păntru că această moşie a fost dată zéstre dă Stoica Colţ fii-sa, Pârvanei. Şi am vândut dă bunăvoia noastră, dereptu bani gata ughi 26, cu ştire tutoror mégeiaşilor.

I mărturie: ot Budişteni, Vasilie i brat Stan şi popa Bran i Oprea logofăt i Radoslav postelnic ot Bogaţi, uncheaşul Vlad, snă ego popa Sava i Tudor i Marin şi alţii carii vor mai pune jos peceţile. Şi am scris eu, Paraschiva diiacon ot sfânta mitropolie.

Pis aprilie 12 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

www.dacoromanica.ro

Stan postelnic.
Pârvana.
Vlad.
Popa Sava.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, V/10.
Orig. rom., hârtie (32,5 × 20), sigiliu inelar în tuş.
Copie ibid.: ms. 690, f. 71 v., cu data martie 12.

[1] Крънкорѣни.

97 1645 (7153) aprilie 12, Târgovişte

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod şi domn a toată Ţara Românească, dat-am domnia mea această poruncă a domniei méle sfintei şi dumnezeieştii episcopii din oraşul domniei méle de la Buzău, unde easte hram Cinstita Adormire a Născătoarei de Dumnezeu şi părintelui episcop Ştefan Buzevschi şi tuturor călugărilor câţi vieţuiesc întru acest lăcaş, ca să fie sfintei episcupii moşie la Verneşti din sud Buzău, însă toată partea de moşie a lui Larion episcopul şi a frate-său, lui Ivan din Verneşti, câtă moşie au ei de moştenire şi de cumpărătoare, din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi din dealul cu viile şi cu case din deal şi cu case de la oraş şi cu grădini şi cu locuri de câmp, şi cu casele lui Larion de la Verneşti şi cu locul şi cu tot venitul, cât au fost cumpărat Larion de la feciorii Oprinei, anume: de la Baico şi de la Staico şi de la Costea şi de la Gherghe, toată partea lor de moşie, însă stânjeni 171. Pentru că au fost cumpărat Larion episcopul această mai sus-zisă moşie de la feciorii Oprinei ce s-au scris mai sus, drept 20 000 aspri turceşti şi drept un cal bun, încă din zilile răposatului[1] Alexandru voievod, feciorul Mircii voievod, de când au fost curgerea anilor 7083, cum am văzut însumi domnia mea şi cartea lui Dragomir judeţul cu 12 pârgari din Buzău de cumpărătoare, şi cartea bătrânului Alexandru voievod. După acéea, când au fost în zilile răposatului[1] Şărban voievod, iar Larion episcop, el au fost dat în mâna lui Efrim episcopul Trufăşilă de la Buzău ughi 300, numai aşa să-i ţie fără nici o nevoie. Deci dup-acéea, când au fost în zilele răposatului[1] Radului voievod Mihnea, după moartea lui Larion episcopul, iar oamenii lui, ei s-au sculat de au fost pârât înaintea Radului voievod pe sfânta episcupie de la Buzău pentru aceşti 300 galbeni. Într-acéea, Radul voievod, pă gurile lor au fost trimis de au robit pe sfânta episcupie de la Buzău şi au luat pentru aceasta ughi 300 galbeni 600, pentru un ban, altul.

Apoi pă urmă, Radul voievod domnia lui au fost dat moşiile şi viile şi toate moştenirile lui Larion episcopul să fie zălog la sfânta episcupie de la Buzău, pentru acei bani, şi tot au fost pi seama sfintei episcupii.

www.dacoromanica.ro

Iar dup-acéea s-au sculat oamenii lui Larion episcopul de au fost luat toate moşiile lui Larion de la sfânta episcupie înapoi, de au rămas episcupul şi fără bani şi fără de moşie. Apoi, când au fost acum în zilile domniei méle, iar părintele episcopul Ştefan de la Buzău, el au venit înaintea domniei méle în marele divan de s-au jăluit şi au spus cum că au fost robit sfânta episcupie atuncea pă gura lor, fără nici o vină. Întru acéea şi domnia mea însumi am trimis cartea domniei méle la 10 boiari şi cartea părintelui nostru vlădicăi Teofil mitropolitul cu mare afurisenie.

Însă boiarii, anume: de la Odobéni, Ianiu logofăt şi Lefter şi din Verneşti, Stanciul şi Jipa postelnic şi de la Potocéni, Vétrea şi Armega şi din Bănceşti, Nastasie şi de la Mărăcinéni, Sava cel mare şi Sava căpitan şi Necula Botoşanul şi Vasilache şi Carşote, ca să caute şi să adeveréze foarte bine pă dreptate, au fost daţi acii bani ughi 300 de Larion episcopul la sfânta episcopie de la Buzău sau nu, şi fost-au robit sfânta episcopie cum iaste mai sus-scris sau nu.

Pentru acéea, aceşti 12 boieri de mai sus-zişi ei nu au vrut să caute nimic, ce-au umblat cu ciocotniţii şi au mânat vrémea un an şi tot n-au vrut să caute de rândul sfintei episcupii. Drept acéea, şi domnia mea, deaca am văzut aşa vicleşugurile lor, am căutat şi am judecat după dreptate, şi după légea lui Dumnezeu împreună cu cinstitul şi preaosfinţitul părintele nostru arhiemitropolit vlădica Teofil şi cu toţi cinstiţii boierii domniei mele, şi însumi domnia mea am dat sfintei episcupii de la Buzău ca să aibă a ţinea toate moşiile şi viile lui Larion episcopul, de la Verneşti, cum easte mai sus-scris, şi cum au fost dat şi Radul voievod Mihnea pentru aceşti 300 galbeni, ca să fie sfintei episcupii de moştenire în véci şi de întărire, iar lui Larion episcopul şi frate-său, lui Ivan, să le fie lor vécinică pomenire şi de către nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Barbul vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe Fiera vel vistier i jupan Diicul vel spatar i jupan Mihnea vel stolnic i Preda vel cliucer Brâncoveanul i Radul Mihalcea vel comis i Drăguşin vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic.

Şi ispravnic jupan Radul vel logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în scaunul cetăţii Târgovişţii, aprilie 12, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Ms. 171, f. 188–189.
Traducere.

[1] ръпоwсатѹлѹн.

98 1645 (7153) aprilie 12, Târgovişte

† Zet bolearii hotarnici ai sfintei mănăstiri Menidicul şi ai părintelui Neofit, eg⟨u⟩men, po ime: ot Bădéni, Barbul căpitan i ot Sărata, Dragomir iuzbaşa i ot Cislău, Dragul iuzbaşa i ot Odobéni, Lefter i Giurgea i ot Puţintei, Lupşă vornicul

www.dacoromanica.ro

i ot Mărăcinéni, Sava lu Avram i Sava căpitan i Mircan i Vasilachi i Alexi ceauş i Radul grămăticul ca să cate şi să hotărască ocina sfintei mănăstiri Menidicul de la Fureşti jumătate şi de la Clociţi jumătate şi Poiana Goicelul jumătate şi la Săruleşti partea mănăstirii de cătră alalţi părtaşi de ocină să le hotărască şi să le împietrească, să puie pietre şi sémne. Însă părintele egumenul Neofit să hotărască, iar părtaşii de ocină să picnească cum va fi mai pre dreptate. Iar la Câmpulungéni să hotărască câmpul şi locul de hrană deosebi şi pădurea iar deosebi, cum vor afla aceşti 12 boiari cu ale lor suflete. Şi zioa la Rusalii. Hotarnic Iordachi vornic.

Pis Dumitru logofătu la Târgovişte, aprilie 12 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Їѡ̃ Матєю вшєвшда, милостїю Божїю господинъ.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXVII/19.
Orig. rom., hârtie (19,5 × 16), sigiliu în chinovar. Duplicat la XXVII/20.
Copie ibid.: Doc. ist., MDCXLIV/31; ms. 172, f. 298 v–299.

Menţ.: Panaitescu, *Obştea*, p. 98, 104.

99 1645 (7153) aprilie 15

Adecă eu, Dumitru ot Urşani scris-am zapisul mieu la mâna vătafului Nedelco ot Râmişti, ca să fie de mare credinţă, precum să să ştie că ï-am vândut locul de la Sârbi, ce mérge alăturea cu al Vlăduşinilor şi cu al popei lui Pătru. Şi eu i-am vândut partea mea, să fie moşie stătătoare şi ohabnică. Şi am vândut, drept bani 80.

Şi mărturii, anume: Filimon i Pătru i Vintilă i Işfan. Şi pentru credinţa, mi-am pus şi dégetul mai jos, ca să să crează.

Aprilie 15 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Dumitru Găulan.

Arh. St. Buc., Ms. 713, f. 680 v–681.
Copie rom.

100 1645 (7153) aprilie 15

† Eu, Neagul armaşul cu fămeia mea, Muşa scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru de nime nevoit, nici îndemnaţ, ce de a noastră bunăvoie, cum să se ştie că am vândut noi de a noastră direaptă moşie în Stănceşti stânjini cinci şi jumătate pre moşie, derept bani gata 250. Şi o am vândut Stoicăi den Stănceşti aceşti stânjini câţ scriem mai sus. Şi mi i-au dat banii toţ deplin. Derept acéea, ca să-i fie lui şi feciorilor lui ocină şi moşie nerăscumpărată în véci.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta tocmeală a noastră fost-au mărturii pre nume: popa Fătul den Tătărani şi din Zoreşti, Mircea snă Burlan[1] şi din Stănceşti, uncheaşul Dumitru i Baico şi din Tăbăruşti, Tétiu şi mulţi oamini buni, tineri şi bătrâni. Şi pentru credinţa, pusu-ne-am şi dégetele ca să se ştie.

Pis measeţa aprilie 15 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Erei Fătul.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXI/5.
Orig. rom., hârtie (15 × 20).
Copie ibid.: ms. 171, f. 302 v.

[1] Бѹрлаан.

101 1645 (7153) aprilie 15, Târgovişte

† Zed megiiaşii ai lu Păiş şi a nepotu-său, lu Udrişte den Crângu şi ai Costei, feciorul Dabcei de Cucul, ot sudstvo Sac, po ime: ot Şipăreşti, Balea lu Ogluz i ot Moceşti, Radul, snă Vlădan i ot Cucul, Oancea e ot Crângu, Malo[1] Mihnea i ot Nucet, Ianiu i ot Ciocéni, Manea, снъ Лашкави[2], ca să caute şi să adeveréze pentru ocina de lângă Plavie, ce easte alăturea, fostu-o-au cumpărat Păiş şi frate-său, Oancea de la popa Dragul călugărul în zelele lu Şerban voievod, au fostu-o-au cumpărat de la Dabcea, tatăl Costei? Deci, de o va fi fost cumpărat de la Dabcea, să şi-o ţie Păiş şi cu nepotu-său, Udrişte cu bună pace. Iar de o va fi cumpărat de la popa Dragul, iar să adeveréze cu sufletele lor cum va fi pre dereptate şi zioa la Ispas. I ispravnic Tanasie portar.

Pis Lepădat u Târgovişte, measeţa aprilie 15 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїею Божїю господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din Bucureşti, IX/1.
Orig. rom., hârtie (16,5 × 15,5), sigiliu în chinovar.

[1] „Cel Mic".
[2] „Fiul lui Laşcu".

102 1645 (7153) aprilie 15

† Adecă eu, Petrea vtori cliucer împreună cu jupâneasa mea, Elina, fata Predii biv vel slujer şi a jupâneasii lui, Floricăi, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credinţă la cinstită mână a dumneaiei, doamnii

www.dacoromanica.ro

Ancăi şi a cumnatu-său, jupânului Costandin vel postelnic şi a ginere-său, jupânului Evstratie vtori vistier, cum să se ştie cându au fost acum, în zilele măriei sale, domnu nostru Io Matei Basarab voievod, iar noi amândoi împreună ne-am sculat de-am vândut dumnealor satul Ciliianii şi siliştea Crăceştilor de lângă Olt, tot cu hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul den câmpu, den pădure, pre sémnele céle bătrâne, însă den uscatul Oltului până în Măgura Ciobanilor şi den hotarul de jos, iar până în Măgura Ciobanilor, însă den rumâni alegându afară Flocoşan i Voinea i Vasilie i Frâncul şi un fecior al lui Chirilă, anume Albul şi un fecior den Cacaleţi anume [...] i Radul Tigvă[1]. Cu aceştea, dumnealor treabă să n-aibă, pentru că i-am fost răscumpărat noi de rumânie, încă mai denainte vréme. Iar alalţi toţ câţi se vor afla că sânt rumâni de moşie dentr-acéste doao silişte, pre toţi i-am vândut noi să fie ai dumnealor rumâni cum sânt scrişi la foiţele ce sânt date de la noi şi cu toată moşia Ciliianilor şi a Crăceştilor, cu tot hotarul lor întreg, derept bani gata, galbeni opt sute.

Pentru că acéste sate ce scriu mai sus şi cu rumânii sânt ale méle, jupâneasii Elinii, jupâneasa Petrii cliucer de moşie şi de zéstre de la părinţie miei şi de la moşii miei şi tot le-am ţinut cu bună pace. Iar acum de multă lipsă şi de multă nevoie vândutu-le-am doamnii Ancăi şi jupânului Costandin vel postelnic şi ginere-său, jupânului Evstratie vtori vistier, derept acest preţ, ce scrie mai sus. Şi am vândut de bunăvoie a noastră, fără nici o silă. Şi am luoat aceşti bani toţi gata în mâinele noastre, denaintea domnu nostru şi a tuturor boiarilor marii şi mici, carii-ş vor pune peceţili şi iscalele mai jos. Însă aşa cumpărară, ca să aibă a ţinea doamna Anca cu gineri-său, Evstratie vistier, o parte şi singur jupânul Costandin mare postelnic altă parte jumătate, ca să fie dumnealor moşie ohabnică şi coconilor şi nepoţilor în véci. Şi cărţili domneşti ce am avut pre acéste moşie, toate le-am dat la mâna domnealor. Şi dup-acéea, întărind credinţa, pusu-ne-am peceţili şi iscalele.

И писах аз, Стонка Шърбанович, ѵ тръгоу Тръговищскомѵ, мѣсеца априлїе, є҃ї дни и wт Ѧдама въ лѣт ҳ҃зр҃нг, лѣт Божїею ҳаҳмє[2].

Petre clucer
Ilina
Dragomir vel vornic
Radul vel logofăt
Stroe vel vistiar
Az Marco Danovici vel armaş
Κωστανδινος Καντακουζηνος[3]
Dumitraşco biv vel stolnic
† Radul vel comis
Diicul vel spătar
Dumitru slujer
Udrişte Năsturel
Ştefu vtori postelnic
Radul căpitan ot Fărcaşa,

www.dacoromanica.ro

Buliga căpitan
Pana logofăt
Sava logofăt
† Ghinea slujer mărturisescu şi am fost la tocmeală
† Chirca vtori postelnic mărturie
† Eu Hagi Nădelco vătah[4].

Arh. St. Buc., Doc. ist., D/7.
Orig. rom., hârtie (42 × 28), 9 sigilii inelare în tuş şi fum.
Copie ibid.: MCXCI/3, f. 4 v–5 v.

[1] Ad. interlinear.
[2] „Şi am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici, în târgul Târgovişţei, luna aprilie, a 15-a zi de la Adam, anul 7153, anul Domnului 1645".
[3] „Constantin Cantacuzino".
[4] Semnături autografe.

103 1645 (7153) aprilie 16

† Adecă eu, Badiul de Potloge scris-am zapis⟨u⟩lu nostru la mâna lu Mihaiu şi a frate-său, Radul i Gheorghie i Costanden, ca să fie de mare credenţă la mâna lor cum să să ştie că i-am vândut partea mea de ocenă den Potlogi, însă de dencoace de apa despre Băneşti, tot câtu să va alégi den satu, de câmpu, de pădure, de apa, de preste tot hotarul cât să va alége, ca să le fie moşie ohabnecă lor şi feciorîlor[1] ai loru cât Dumnezău le va da. Pentru că o amu vândut, dereptu[2] ughi 6.

Şi la aceasta tocmeală fost-au mulţi oamene buni, anume: popa Radomir e Stanciul i Neacşul i Mănea i Breiia călugărul[3] i Gherghe i Cârstea i Şărbu puşcariul i Radul, generili Badiului.

Pis[4] sam Dragomer logofătulu ot Dărmăneşti. Şi pentru credenţă pus-ne-am[2] peciţile. Să nu ne va fie bun Stanciul să-i întorce-mu banii de decendea[5].

Pis aprilie 16, 7153 ⟨1645⟩.

Eu Breia călugărul.
Popa Radomir.
Eu Stanciul.
Eu Măne.
Eu Gherghie.
Eu Cârstea.
Eu Neacşul.
Eu Radulu, generili Badului.

7183 ⟨1675⟩ Păntru acest zapis, au jurat Radul aprod cum au fost cumpărat el această ocenă singur făr de fraţi, ce i-am dat numai lui[6].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LVII/4.
Orig. rom., hârtie (34,5 × 22).
Copie ibid.: Suluri I/20.

[1] фечерилор.
[2] Repetat.
[3] Ad. interlinear.
[4] пес.
[5] Frază adăugată cu altă cerneală.
[6] Ad. marg. cu altă cerneală.

104 1645 (7153) aprilie 16

† Cum să se ştie că au cumpărat Neguţ vătaful ot Ţâţa şi cu fecioriii lui na ime, Dumitru şi cu Teodor, un loc de la Marin ot Fiiane şi cu di la fraţii lui, feciorii Bădeanului ot tam. Şi locul easte na ime în mal[1] în funea den Ogrăzi, şi locul easte de lat 20,6 stânjeni şi di lungu mérgi den Malul cel Mare până în hotarul Bezdadului, cum mergu şi alalte cumpărători. Şi au dat Neguţ vătaful şi cu feciorii lui carii sântu mai sus-scrişi, lu Marin şi fraţilor lui bani gata pre acestu loc, 720 de bani, fără aldămaş. Şi aldămăşari au fostu: ot Fiiani, na ime Stoica Voinescul şi iar Stoica ot tam şi Iefrim şi Drăguşin ot Ţâţa, Radul cu frate-său[2] Stoica, feciorii lu Braşov şi Bădica.

Пис мѣсеца априлїе ѕї дни, въ лѣт ҳзрнг.
Пис аз попа Мѹшат wт село Цъцав[3].

Şi noi, megiiaşii, pentru credinţa ne-am pus pece(ţ)ele.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXIX/8.
Orig. rom., hârtie (15 × 29).
Copie ibid.: ms. 127, f. 31–31 v.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 225; Stancu, *Doc. Fieni*, p. 189.

[1] Ad. interlinear.
[2] фрете.
[3] „Scris luna aprilie 16 zile, în anul 7153 (1645). Am scris eu, popa Muşat din satul Ţâţei".

105 1645 (7153) aprilie 16

† **Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господства ми сїе повелѣнїе** sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri Coziia hram Sfeataia Troiţă şi părintelui egumenului Stefan ca să fie volnici sfânta

www.dacoromanica.ro

mănăstire cu ceastă carte a domni⟨i⟩i méle de să-ş ţie un rumân, anume Pascul cu frate-său, Staico, care rumâni sint de moşie ai sfintei mănăstiri din Cărăréni şi tot au fostu rumânu sfintei mănăstiri încă mai dinainte vréme. Iar după acéea, când au fostu acum, în zilele domni⟨i⟩i mél⟨e⟩, iar Pascul, rumânul mănăstirei, el au venit cu pâră în divan de se-au pârât de faţă cu părintele Stefan egumenul. Şi aşa pârâia Pascul şi zicea cum nu easte rumân sfintei mănăstiri şi scotea Pascul şi un hoget de zicea că au fostu rob. Deci într-acéea, domnia mea i-am dat şi légea ţărâi ca să jure cum nu easte rumânu. Deci Pascul într-acéea el nicicum nu se-au apucat de lége să jure, ci au rămas de lége şi de judecată din divan, să fie rumân sfintei mănăstiri, cum au fostu şi mai dinainte. Şi un hoget ce au avut l-am dat domnia mea la sfânta mănăstiri p[entru că au] rămas de lége ot velichi divan.

Инако да нѣст, по рєч господства ми. И исправник сам рєч господства ми. Пис априлїє $\widetilde{\text{ѕї}}$, лѣт $\widetilde{\text{хзрнг}}$.

† Їѡ̃ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воєводь ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/27.
Orig. rom., hârtie (32,8 × 21), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 209, f. 243 v.

Menţ.: Aricescu, *Indici*, II, p. 133; *Tezaur vâlcean*, I, p. 166.

106 1645 (7153) ⟨post aprilie 16⟩

De la Braşov, al Tudorescului, sin Neguţ vătaf, stânjeni 16 în fundul Mlăcenilor; de la popa Gherghe, stânjeni 16, alăturea[1], Ştefan i diac Ban i diiac Simeon stânjeni 80; i popa Badea i Neagoe Braşov⟨eanul⟩ stânjeni 10; Mit⟨ropolia⟩ ot Braş⟨o⟩veni stânjeni 30; Mit⟨ropolia⟩ ot Ştefan Braghiş stânjeni 16; Ştefan Braghiş 2 funii stânjeni 16; Mit⟨ropolia⟩ ot Onisim stânjeni 16; Mit⟨ropolia⟩ ot Tudoriş 16 stânjeni; Ştefan diiac, Ban diac stânjeni 32; Mit⟨ropolia⟩ ot Braghiş stânjeni 16; popa Badea i Neagoe Braş⟨oveanul⟩ stânjeni 25; Mit⟨ropolia⟩ ot B⟨l⟩ană stânjeni 40; Mit⟨ropolia⟩ ot Ştefan Braghiş[2], stânjeni 16[3]; popa Badea i Neagoe Braş⟨oveanul⟩ stânjeni 60; Dragomir călugărul stânjeni 50; Costandin Ciocodéscul, stânjeni 33[1]; Vasile Chiriiac stânjeni 28; Neagoe Braş⟨oveanul⟩ stânjeni 32; Mit⟨ropolia⟩ stânjeni 25 ot Braş⟨oveni⟩; Mit⟨ropolia⟩ ot Blană lângă Neagoe stânjeni 25; Vasile Chiriiac stânjeni 40; Mit⟨ropolia⟩ ot diiac Drăguş stânjeni 60; în funea de ot Ogrăzi stânjeni 26; de ot Marin ot Fieni şi de la fraţii lui, feciorii lu Bădeanului ot tam şi merge din Malul cel Mare până în hotarul Bezdead⟨u⟩lui 7153[4], al⟨t⟩ loc la Lazul cu Socii de la Pantazi i Datco stânjeni 25.

Aceşti stânjeni s-au vândut la sfânta Mitropolie de Teodor, feciorul lui Neguţ vătaf ot Ţâţa. Să scoaţă ei zapis să arate cu ce-i stăpânesc. Leat 7153 ⟨1645⟩.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Ms. 127, f. 40 v.
Copie rom.

[1] Ad. marg.
[2] Врашнш.
[3] Corectat.
[4] Inițial 7154.

107 1645 (7153) aprilie ⟨16⟩

† Adecă noi, fetele Stanciului, fecio⟨rul⟩ [Zahariei cel Roş][1], anume: Sora i Anca i Neacşa i Neaga, [scris-am şi mărtu][1]risim cu acesta al nostru zapisu, să fie [de mare credenţă][1] la mâna cumnatu nostru Costie [şi vară-noastră][1] Voicăi, cum să să şti⟨e⟩ că am vândut noi [toată partea noastră][1] dă moşie den Cıevedie şi den [Cătunu][1] lu Cizmă şi cumpărătoarea [de la Gane cât][1] să va afla toată, dreptu bani gata ughi [200, ca să le][1] fie lor moşie ohabnică, lor şi [feciorilor][1]. Pentru că o-m vândut noi dă [a noastră bunăvoie][1], dă să le fie lor moşie dă preste tot [hotarul dc][1] câmpu şi din apă şi den [pădure][1] şi den satu şi [din levezi. Însă][1] să să ştie den moară lui Cizmă [şi a lui Draghie][1] cât au ţinot moşul nostru Zahariia [să ţie şi][1] cumnatulu nostru Costea şi vara n[oastră Voica][1].

Şi la tocmeala noastră fost-au megiiaşi [den][1] Crevedie, anumea: Mihnea i [feciori⟨i⟩ lui][1] şi Neagul postelnic şi Dobre i Vâlcan [şi Ivaşco][1] şi Brătilă ceauş i Mihaiu clucer i Mihalcea Botea ot tam, Cârstea ot Uieşti, Ned[elco postelnic][1].

Pis az popa Vişan. Şi pentru [credenţă, am pus şi degetele în locu de][1] peciţi.

Pis measeţa aprilie [16 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩][1].

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, V/7.
Orig. rom., hârtie (33 × 20), 1/3 rupt.
Copie ibid.: V/2.

[1] Loc rupt în orig.; cf. ibid., V/2.

108 ⟨Post 1645, aprilie 16⟩

† O iapă murgă ci mi-o luat fra⟨t⟩e[1]-mieu Mihaiu, derept ughi 5 şi iar au vândut nişte moşie, derept ughi 6. Şi mi-au luat u⟨n⟩ cal când s-au dus la plug la câmp şi nu mi l-au mai adus şi l-am fost cumpărat derept ughi 7. Şi când am fugit în băjenie la Mihnea vodă, mi-au luat o iapă şi o petrecut de nu s-au mai văzut, cumpărată derept ughi 4 pol şi iar mi-au lu⟨a⟩t ughi 6 bani domneşti şi nu mi i-a mai dat.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LVII/4.
Orig. rom., hârtie. Se află cu încă două acte pe cealaltă foaie a zapisului din 1645, aprilie 16, sub aceeaşi cotă.

[1] фръе.

109 ⟨Post 1645, aprilie 16⟩

† Să să ştie că mi-au luoat frate-mieu Mihaiu un calu, ughi 9, şe mi-au looat un bou, ughi 4. Şe când s-au forat abao, fost-au şe frate-miu Mihaiu împreună cu hoţi⟨i⟩ şe-au chelt⟨u⟩it ughi 12.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LVII/4.
Orig. rom., hârtie. Se află cu încă două acte pe cealaltă foaie a zapisului din 1645, aprilie 16, sub aceeaşi cotă.

110 ⟨Post 1645, aprilie 16⟩

† Când au cumpărat Radul di la popa Radul ot Ludişti un bou, diript ughi 4, iar Radul au pus zălog pre acist bou la Iorga cupeţ pintru 4 coţi di postav granah mohorât. Acu boul au perit pintru acist postav. Şi postavul l-au făcut mintin, di o au port⟨at⟩.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LVII/4.
Orig. rom., hârtie. Se află cu încă două acte pe cealaltă foaie a zapisului din 1645, aprilie 16, cu aceeaşi cotă.

111 1645 (7153) aprilie 17, Târgovişte

† Въ Христа Бога, благовѣрни и благочестїы и Христоулюбивїи и самодръжавнїи Їѡ Матею Басараба воєводъ, Божїею милостїею и Божїю дарованїємъ wбладаєщоми и господствоуєщоми въсѫи Земле Оуггрровлахїиское, єщежи и запланенскїємъ страна(м) Амла(ш) и Фагара(ш) херце(г), благопроизволи господство ми своє(м) благи(м) произволенїє(м) чистїи и свѣтли(м) срьдцем господство ми, ꙗко прославитїи прославлъшаго мѧ и съ славое възнесешаго мѧ на прѣстолѣ свѣтоюпочивше прѣдѣдо(м) господство ми. Сеже

www.dacoromanica.ro

дарова(χ) и господство ми сьи вѣсе(χ) честни и благовбразнии и прѣпочтание сеже на(д) въсеми чистїи даро(в) настоѥщи сїе χрисовꙋл господство ми швеѕи людїе мегиѫ(ш) по име: Радꙋл Палаки и Стан и Пеѫ и Радꙋл Жарне и Марин и[1] Костѣ Мꙋрцескꙋл и Нѣгоѥ Кокъ и Марко Бꙋлѣте и Тꙋдор Мерфꙋл и Костѣ Лъмбескꙋ и Манолїе Гръсоюл и Манѣ Негрꙋл и сь въси(χ) синови и съ въса(χ) дел и(χ) за шчинъ шт село шт Роусенещи шт сꙋдство Романаци и със синови и(χ), елицеже Богь дарова(χ), ѣакоже да ест шт нинѣ напрѣ(д) ꙋ мирни и свободни за веченїе шни и сь вьси(χ) синови и(χ) и със вьсе(χ) дел и(χ) за шчинъ шт къ жꙋпаница Катрина вистеерѣса ѣаже бив сꙋпрꙋжница Василїе(в) вистїѣар, тъста Трꙋфанда постелник и шт къ внꙋко(м) си Їшрдаки постелник синъ Трꙋфанда постелник и шт къ синови и(χ) и шт въ въсѣ(χ) порꙋденїе и(χ) за нихто бантованїе да не има(т) въ вѣки. Такожди да имати да дръжи(т) дел и(χ) за шчинъ шт село, шт Рꙋсенещи шт полю и шт шомꙋ и шт вода и шт седалище село(в) и шт през въс χотаро(м) и със въс ходоко(м), понеже село Рꙋсенещи, шни ест били въси(χ) мегїѫ(ш) сь въсѣ(χ) дел и(χ) за шчинъ шт дѣдї за прѣдѣди шт ине прочи стари господари шт на(и)прѣжде врѣмѣ.

Таже къда ест би(л) ⟨въ⟩ дьни покоинаго Їѿ Радꙋл воевода, а Трꙋфанда постелник, ѡ(н) ест би(л) велики постелник на покоинаго Радꙋл воевода нь ест посла(л) една кни(г) Радꙋла воевода на село Рꙋсенещїи, тере ест прине(ст) на Радꙋл воевода тере ест мегнꙋл новцин въ сило(ст) и вечнꙋ(л) по село Рꙋсенещи и възима(л) по разлога его.

Таже къда ест би(л) нинѣ, въ дьни господство ми, а аще подарова(л) ест Господь Богь и чистито(м) царю със господствїе и сь скиптро(м) дръжещи земле, а господство ми съ(м) посла(л) на сїе више реченїе людїе по почтенаго правителю господство ми, жꙋпан Барбꙋл вел ба(н) Кралевскїи тере ест доне(ст) на господство ми тере съ(м) възима(л) господство ми шт шни ꙋги с҃д аспри готови тере съ(м) свободи(л) господство ми по село Рꙋсенещїи зе веченїе. И въс би(л) ꙋ мирни до нинѣ.

[А къд][2]а ест би(л) нинѣ, Їшрдаки постелник, синъ Трꙋфанда постелник, ѡ(н) съ постави(л) се въ плещо и(χ) ѣакоже да вечини(χ) [сїе више писанни... л][2]юдїе. Прише(л) прѣ⟨д⟩ господства ми тере съпрѣсе за лицꙋ ꙋ диван. Таже въ то(м) господство ми [кꙋпноже със чисти][2]телю правителю господства ми и със въс дивано(в) гледа(л) и сꙋди(χ) по правдꙋ и по з[акон и дали есмы Радꙋлов][2] Палаки и Стано(в) и Пеѫ(в) и Радꙋло(в) Жарне(в) и Марино(в) и Косте(в) Мꙋрцескꙋл и Нѣгоѥ(в) Кок[ъв и Марков Бꙋлѣтев и Тꙋ][2]доро(в) Мерфꙋл и Костѣ(в) Лъмбескꙋл и Манолїе(в) Гръсоюл

и Мане(в) Негрꙋл, ꙗкоже да ест сꙋ(т) [...]²ъꙋ мирни и свободни за вечєнїе wт къ Ишрдаки постелник и wт къ синови его и wт къ всѣ(х) пор[ꙋденїе его и wт къ синовом и]²(х) и внꙋко(м) и прѣвнꙋчето(м) и не wт когождо непоколѣби(м) поризмо господство ми.

Єщеже за[клинанїе пост]²ави(х) господство ми: по wтшествїе господства ми, кого изберє(т) Господь Богь бити господарь Земле Влашкоє или wт сърдєнан⟨го⟩ пло⟨да⟩ господства ми или wт сродник наше или по грєсѣ(х) наше или wт иноплѣмени(к), да аще почти(т) и понови(т) и ꙋтвръди(т) сїє хрисовꙋл господства ми за прощенїе и за мирно, того Господъ Богь да га почти(т) и да съхрани(т) въ господствѫ его а въ бꙋдищи вѣцѣ дꙋша его; а ащелиже не понови(т) и не ꙋкрѣпи(т) сїѥ хрисовꙋл, того да ест тръкле(т) и анатема и афꙋриса(н) wт тїи свѣти wтьцъ иже сꙋ(т) въ Некїи, да има(т) частїю със Їꙋда и Арїм на еди(н) место, амин.

Єже оубо и сведїтелю постави(х) господство ми: жꙋпан Барбꙋл вел бан Кралевскїи и жꙋпан Драгомир вел дворник и жꙋпан Радꙋл вел логофет и жꙋпан Строє вел вистїꙗр и жꙋпан Дїнкꙋл вел спатар и жꙋпан Прєда вел ключар и Михнѣ вел столник и Радꙋл вел комис и Дръгꙋшин вел пеҳарник и Костантин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И написа(х) аз, Соаре, въ настолни градꙋ Тръговище, мѣсеца априлїе зї дьни и wт Адама въ лѣт ҳзрнг.

Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpânitorul, Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpânind şi domnind peste toată Ţara Ungrovlahiei, încă şi herţeg al părţilor de peste munţi, Amlaş şi Făgăraş, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele ca să proslăvesc pe cel ce m-a proslăvit pe mine şi cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfânt răposaţilor strămoşi ai domniei mele. Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi prea cinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de faţă al domniei mele, acestor oameni megieşi, anume: Radul Palachi şi Stan şi Peia şi Radul Jarne şi Marin şi Costea Murgescul şi Neagoe Cocă şi Marco Buléte şi Tudor Merful şi Costea Lâmbescu şi Manolie Grăsoiul şi Manea Negrul şi cu toţi fiii şi cu toate părţile lor de ocină din sat din Ruseneşti din judeţul Romanaţi şi cu fiii lor, câţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să fie de acum înainte în pace şi slobozi de vecinie, ei şi cu toţi fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină de către jupaniţa Catrina vistiereasa, care a fost soţia lui Vasilie vistier, soacra lui Trufanda postelnic şi de către nepotul său, Iordachi postelnic, fiul lui Trufanda postelnic şi fiii lor şi de către toate rudele lor, de la nimeni să nu aibă tulburare în veci. De asemeni, să

www.dacoromanica.ro

stăpânească părţile lor de ocină din sat din Ruseneşti, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul şi cu tot venitul, pentru că satul Ruseneştii, ei au fost toţi megiaşi cu toate părţile lor de ocină din moşi, strămoşi de la alţi domni bătrâni de mai înainte vreme.

Apoi, când a fost ⟨în⟩ zilele răposatului Io Radul voievod, Trufanda postelnic, el a fost mare postelnic al răposatului Radul voievod şi a trimis o carte a lui Radul voievod satului Ruseneşti, de i-a adus la Radul voievod, de le-a lepădat banii cu sila şi a vecinit satul Ruseneşti şi l-a luat pe seama lui.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit Domnul Dumnezeu şi cinstitul împărat cu domnia şi cu sceptrul stăpânirii ţării, domnia mea am trimis la aceşti oameni mai sus-spuşi pe cinstitul dregător al domniei mele, jupan Barbul mare ban al Craiovei, de i-a adus la domnia mea, de am luat domnia mea de la ei 204 ughi, aspri gata, de am slobozit domnia mea satul Ruseneştii de vecinie. Şi au fost în pace până acum.

[Iar când][1] a fost acum, Iordachi postelnic, fiul lui Trufanda postelnic, el s-a pus în spinarea lor ca să-i vecinească pe [aceşti][1] oameni [mai sus-scrişi][1]. Şi au venit înaintea domniei mele, de s-au pârât de faţă în divan. Astfel, întru aceea domnia mea [împreună cu][1] cinstiţii dregători ai domniei mele şi cu tot divanul am cercetat şi am judecat după dreptate şi după [lege şi am dat lui Radul][1] Palachi şi lui Stan şi lui Peia şi lui Radul Jarne şi lui Marin şi lui Costea Murgescul şi lui Neagoe Cocă [şi lui Marco Buléte şi lui][1] Tudor Merful şi Costea Lâmbescul şi lui Manolie Grăsoiul şi lui Manea Negrul ca să fie ei [de acum înainte][1] în pace şi slobozi de vecinie de către Iordachi postelnic şi de către fiii lui şi de către toate [rudele lui şi de către fiii][1] lor şi nepoţii şi strănepoţii şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov de iertare şi de pace al domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui; iar dacă nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi Arie la un loc, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi Mihnea mare stolnic şi Radul mare comis şi Drăguşin mare paharnic şi Constantin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi am scris eu, Soare, în cetatea de scaun Târgovişte, luna aprilie 17 zile şi de la Adam în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/73.
Orig. slav, perg. (49,5 × 33,5), pecete atârnată, căzută.

Reg.: Năsturel, *Neamul boierilor Pârşcoveni,* p. 167.

[1] Repetat.
[2] Loc rupt în orig.

112 1645 (7153) aprilie 18

† Adecă eu, Oprea dempreună cu feciorii[1] mei[2], anome [...][3] den sat din Cărăréni scriim şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fii di mare credinţă la mâna părintelui Stefan iguminul ot Coziia cum să să ştie că am fostu rumân al sfintii mănăstării Coziii de moşie den sat den Cărăréni şi tot am fost rumân împreună cu alalţu rumâni den Cărăréni pân-acum în zilili mări⟨i⟩i sale, domnu nostru Io Matiiu Basarab voivod. Iară când a fostu acum, eu m-am sculat de m-am dus la scaunul u Târgovişte, ca să-m fac o carte domnească fără ştirea părintelui egumenului, de să mă judecesc. Iară părintele egumenul, întâmplându-se acolo la Târgovişte, mergând la divan, el au aflat lucrurele méle, ce am fostu omblând cu hec⟨l⟩enie. El m-au apucat şi m-au dus la jupan Dragomir vel dvornic şi a aflat la mine şi farmece omblând cu eale, fără lucru bun. Vrut-au părintele şi vornicul să mă ducă înaintea măriii sal⟨e⟩, domnu nostru, la divan să stăm de faţa, iar eu, ştiundu-mă că sânt rumân sfintii mănăs[tiri Coziei][4] den moş din strămoşii mei[2], nu m-am cutezat să merg la divan cu părintele di faţa, ce am căzutu cu mari rugămâ⟨n⟩tur⟨i⟩, de m-am rugat să nu mă ducă la divan, ce să mă lase să fiu rumân sfintii mănăstiri cum am fostu di moşii, eu şi ficiurii mei[2], câţi voi avea. Şi acésta[5] al miu zapis ce am făcutu la mâna părintelui egumenului, făcutu-l-am dânaintea deregătoriului mări⟨i⟩i sale, domno nostru, jupan Dragomir vel vornic. Şi mărturie au fostu vornici al doili, anome: Manolache i Pana i Manole i Todoran.

Şi am scris eu, Mihai logofăt ot Dobrosluvéni. Şi eu, Oprea rumânul, me-am pus dégetul mai jos în loc[6] di pecite, ca să să crează.

Pis aprilie 18 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Dragomir vel vornic
Eu Oprea
Tudoran vtori vornic
Μανολακι βορνηκος[7]
Lupul vtori vornic
Pana vor⟨n⟩icul
Dragomir vtori dvornic
Tanasie aprod ot varos ot Floci
Işfan logofăt snă Mitrei slujer

www.dacoromanica.ro

Az Manole vtori vornic.
Dobre vtori vornic[8].

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, LI/4.
Orig. rom. hârtie (35 × 22), 6 peceţi inelare în tuş şi în fum.
Copie ibid.: ms. 209, f. 245 v–246, cu unele omisiuni în text şi mărturii.

[1] фечѹрне.
[2] мнє.
[3] Loc alb în orig.
[4] Loc rupt în orig.
[5] Iniţial: *acéstita.*
[6] лѹк.
[7] „Manolachi vornic".
[8] Semnături autografe.

113 1645 (7153) aprilie 18

† Adecă eu, Pătru, snu Drăghici ot Sămara, scris-amu zapis⟨u⟩lu meu ca să fii ⟨de⟩ mare cridinţă la mâna jupânului Ivan Cortofleş şi a feciorii lui cum să să ştii că i-au vândut[1] a treia ⟨parte⟩ din silişte, dân fonea budească, derptu bani gata[2] ughi 2 pol.

Mărturii: Danciul, Neagoi ot Răjăţul, Pădure ot tam i brat ego, Fera. Păntru credenţa, me-m pos şi degetul.

Pis aprilie 18 dni, leat 7153[3] ⟨1645⟩.

Eu Pătru.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/15 (b).
Orig. rom., hârtie (33,5 × 21,5).
Copii ibid.: mss. 371, f. 30 v; 477, f. 63 v, cu data aprilie 15.

[1] вънѹдѹт.
[2] ката.
[3] Cifra sutelor adăugată cu altă cerneală.

114 1645 (7153) aprilie 18, Târgovişte

† Adecă eu, jupan Stroe vel vistier, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de bună credinţă la sfânta mănăstire Coziia hram Sfânta[1] Troiţă i părintelui egumen iermonah Stefan şi a tot săborul ca să se ştie că m-am tocmit

www.dacoromanica.ro

cu mănăstirea şi cu toţi părinţii de am cumpărat mănăstirii nişti moşie la Frăs⟨i⟩netul de Câmpu la Romanaţi pe care easte lângă moşia mănăstirii de la feci⟨o⟩rii Zaharii logofăt ot Băbéni, anume de la Zaharia şi de la Ianiu peharnic şi Iscrul şi altă moşie, iar acolo de la Matei ot Comanca za ughi 90 fac bani 18 000. Iar mănăstirea Coziia ne-au dat noao moşiia de la Grădişte şi de la Floréni pe Teleorm⟨ă⟩nel, însă moşie fără de rumâni, ca să fie moşie pentru moşie. Şi ne-am tocmit de bunăvoie denaintea mări⟨i⟩i sale, domnu nostru, Io Matei Basarab voievod şi a tuturor boiar⟨i⟩lor. Şi ne-au dat şi cărţi ce-au avut mănăstirea pre acéste moşii şi ne-am făcut zapis unii la alalţi, ca să ne poată fi moşii cu pace şi stătătoare în veac. Şi pentru credinţa, mi-am pus pecéte şi iscala şi alţi boiari, carii-ş vor pune mai jos peceţi şi iscalele.

Pisah Dumitru logofăt la Târgovişt⟨e⟩, measeţa aprilie 18, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Stroe vel vistiar.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/15.
Orig. rom., hârtie (33,5 × 21), pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 209, f. 298; 215, f. 310; 215 bis, f. 21; 712, f. 524.

Reg.: Sacerdoţeanu, *Marula*, p. 230 (cu august 18); *Tezaur vâlcean*, p. 166.

[1] сфънтаа.

115 1645 (7153) aprilie 18, Târgovişte

† Adecă eu, egumen Ştefan iermonah ot sfânta[1] monastire Cozia, hram Sfânta[1] Troiţă, împreună cu tot săborul mănăstirii, ermonah Teodoru i ermonah Ghiorghie i ermonah Eftemie i ermonah Mihail i ermonah Efrim proeg⟨u⟩men i stareţ Ioanichie i stareţ Petronie i popa Istratie i Pahomie diiacon şi Chiril diiacon şi alalţi părinţi, toţi scriem şi mărt⟨u⟩risim noi toţi, cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare cridinţă la mâna dumnealui jupan Stroe vel vistiiar, ca să să ştie că au avut sfânta mănăstire Coziia nişti moşie la Grădişte şi la Floréni în Teleormănel, moşie fără de rumâni, den hotar până în hotar, moşii bătrâne, date şi adaose de ctitorul[2] Mircea voievod, carele au făcut mănăstirea, cu cărţi, cu hrisoave de milă şi tot au fost pre seama mănăstirii acéste moşii. Deci, când au fost acum, în zilele mări⟨i⟩i sale, domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, noi am socotit, fiind nişte moşii departe de sfânta mănăstiri şi neavând sfânta mănăstire nici un folos de acolo, întrebat-am pre domnu nostru, măria sa ne-au dat voie să vedem acolea şi să cumpărăm într-altă parte, unde vom putea cunoaşte noi că va avea mănăstirea folos şi venit. Deci am aflat la Frăs⟨i⟩netul de Câmpu, în Romanaţ, carele easte lângă moşia Cozii, moşie vânzătoare, la Zaharia logofăt ot Băbéni şi la Iscrul şi la Ianiu peharnic, feciorii Zaharii logofăt şi altă moşie, iar lângă

www.dacoromanica.ro

această ocină de la Frăs⟨i⟩net, la Matei den Comanca. Deci ne-am tocmit cu dumnealui, cu jupan Stroe vel vistier de i-am vândut această moşie a[3] mănăstirii de la Grădişte şi de la Floréni, moşie fără rumâni, za noaozeci de galbeni, fac 18 000 de bani. Şi, déca ne-au dat dumnelui aceşti bani, noi, părinţii călugării i-am dat toţi de-am cumpărat acéle moşii de la Frăsinetul de Câmp, de la aceşti boiari, ce scriu mai sus, ca să fie moşie pentru moşie la mănăstire. Şi i-am dat şi un hrisov al lu Pătraşco voievod snă Radul voievod vă leat 7064 şi o carte a domnu nostru, Io Matei voievod, de pârâ, vă leat 7151.

Şi am făcut şi zapisul mănăstirii la mâna dumnealui, ca să-i poată fi şi dumnealui vistiariului şi mănăstirii moşie cu pace şi stătătoare în veac. Şi pentru credinţa, am pus pecétea mănăstirii şi noi iscăliturili mai jos.

Aceasta am scris ca să să ştie. Pis Dumitru logofăt u Târgovişte, aprilie 18 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Ermonah Ştefan egumen ot Cozia
Ermonah Petronie
Ermonah Theodor
Ermonah Ioan
Ermonah Gheorghie
Stariţ Deonesie
Ermonah Mihail
Stariţ Hariton
Eftiemie
Erodiiacon[4] Chiril[5].

Arh. St. Buc., M-rea Arnota, VII/2.
Orig. rom., hârtie (34 × 21), sigiliu în fum.
Copii ibid.: mss. 185, f. 58v–59; 195, f. 83v–84; Doc. ist., CMXIII/109; Doc. ist., CMXIV/221.

Menţ.: Cristescu, *M-rea Arnota,* p. 82.

[1] сфънтаа.
[2] ктиниторѹл.
[3] Repetat.
[4] ерод҃иꙗкон.
[5] Semnături autografe.

116 1645 (7153) aprilie 18, Târgovişte

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, dat-am domnia mea această poruncă a domniei méle sfintii şi dumnezeieştii mănăstiri a domniei méle de la Câmpulung, unde easte hramul

www.dacoromanica.ro

Preacinstita Adormire a stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Mariei şi egumenului iermonah Melhisedec, ca să fie sfintii mănăstiri moşie şi rumâni la sat la Morténi în judeţul Vlăşcii, însă rumânii, anume: Dumitru cu feciorul lui, Voico şi cu fraţii lui, Vlaicul şi Marin şi cu toată partea lor de moşie şi iar Dumitru şi cu feciorul lui, Stoica şi cu feciorii lor şi cu toată partea lor de moşie, din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi cu tot venitul dupretutindinea, dupreste tot hotarul oricât să va alége. Pentru că aceşti mai sus-zişi oameni, ei au fost slobozi cu moşiile lor. Apoi, când au fost acum în zilele domniei méle, ei au venit la domnia mea de s-au vândut rumâni domniei méle cu moşiile lor tot pe bani gata, însă pentru capul omului cu partea lui de moşie, drept 3 000 aspri gata. Şi s-au vândut ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă şi cu zapis de la mâinile lor cu mulţi boiari mărturii şi cu ştirea tuturor boiarilor şi a megiiaşilor din sus şi din jos şi dupe împrejurul locului şi dinaintea tuturor boiarilor divanului domniei méle. Apoi domnia mea singur am dăruit şi am miluit şi i-am adăogat la sfânta mănăstire domniei méle ce s-au scris mai sus, ca să fie sfintii mănăstiri de întărire şi călugărilor de hrană, iar domniei méle şi părinţilor domniei méle pomenire în véci.

Şi iar să fie sfintii mănăstiri a domniei méle ce s-au scris mai sus moşie la Morténi, însă toată partea lui Stroie diacon care o au avut el de cumpărătoare de la Cazan din Morténi den câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi du preste tot hotarul, dupretutindinea, oricât să va alége. Pentru că o au cumpărat părintele egumen Melhisedec de la Stroie diacon, drept 3 000 aspri gata. Şi o au vândut el de a lui bunăvoie fără nici o silă şi cu zapis de la mâna lui şi mulţi oameni buni mărturii scriş în zapis.

Şi iar să fie sfintii mănăstiri a domniei méle, ce s-au scris mai sus, moşie la sat la Uda în judeţul Vlăşcii, însă toată partea Radului vătaf şi de baştină şi de cumpărătoare den câmp şi din apă şi din pădure şi din siliştea satului şi cu tot venitul dupreste tot hotarul, însă stânjini 350 şi cu un vad de moară preste Câlnişţea, ce să chiamă Moara Udénilor, pentru că o am cumpărat domnia mea de la Radul vătaf, drept 12 400 aspri gata. Însă să să ştie şi sémnile hotarului în lungul moşiei: de la hotarul Costii până la hotarul Pitariului şi în lat, de la hotarul Boténilor până la hotarul Câmpuşorului. Şi o au vândut Radul vătaf el, de a lui bunăvoie, fără de nici o silă şi cu zapis de la mâna lui şi cu ştirea tuturor boiarilor şi a megiiaşilor din sus şi din jos şi dupe împrejurul locului şi dinnaintea tuturor boiarilor divanului domniei méle. Apoi domnia mea singur am dat şi am miluit şi am adaos pre această parte de moşie ce s-au scris mai sus sfintii mănăstiri de întărire şi călugărilor de hrană, iar domniei méle şi părinţilor domniei méle pomenire în véci. Pentru aceea, am dat domnia mea singur sfintii şi dumnezeieştii mănăstiri a domniei méle, ce s-au scris mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri moşiile şi rumânii ce s-au scris mai sus stătătoare şi ohabnice şi de nimenea să nu să clătească după zisa domniei méle.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Barbul vel ban de la Craiova i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe vel

www.dacoromanica.ro

vistier i jupan Diicul vel spătar i jupan Preda vel clucer i jupan Mihul[1] vel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Costandin vel postelnic i jupan Drăguşin vel peharnic. Şi ispravnic, jupan Radul vel logofăt.

Şi am scris eu, Mareş logofăt, feciorul lui Gheorghie, în scaunul oraşului Târgovişţii, aprilie 18 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Ms. 709, f. 546–547.

Copie ibid.: ms. 204, f. 206 v–207; M-rea Câmpulung, XII/36 şi XII/37; Doc. ist., CMX/293; Doc. ist., MCDXLIII/186.

Rez.: Răuţescu, *Câmpulung Muscel*, p. 121.

[1] Variantă pentru Мїхнѣа.

117 1645 (7153) aprilie 18

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ. Дава(т) господства ми сїе повеленїе satului Corbii de Piatră i Nucşoara i Domneşti ot Muşcel, carii sânt ai sfintei mănăstiri Argheş, ca să fie în pace şi slobozi de cătră bănişorii carii au ieşit acum de umblă acolo în judeţ şi de cătră oamenii vornicului celui mare şi de cătră potropopi şi de cătră armăşăi şi de cătră schiléri şi de cătră vătaş de plăiaş să nu-i globească şi de cătră tot omul să aibă pace. Niménilea să nu-i globească pentru cértele lor, au de-i vor certa de bir sau de alte cérte, fără numai să aibă a-i judicarea părintele Leontie egumenul şi a le facirea certare, carele cumu-i va fi vina şi a-i globirea după vina lor, ca un nastavnic şi mai mare, cum se cade şi cum au fost légea şi obiceaiul mai denainte vréme.

Derept acéea, şi voi, bănişorilor carii veţi umbla într-acest judeţ Muşcel i Padureţ, în vréme ce veţi vedea această carte a domni⟨i⟩i méle, iar voi să căutaţi foarte să vă feriţi şi în pace să lăsaţi acéste trei sate ale sfintei mănăstiri, ce scriu mai sus. Niménilea să nu între acolo, nici voi bănişorii, nici oamenii vornicului, nici alte slugi domneşti, pentru că singur domnia mea i-am lăsat, ca să-i tocmească şi să-i împace părintele egumenul[1] Leontie de toate lucrurile, că sânt nişte oameni săraci, ca să poată fi de treaba sfintei mănăstiri. Şi această carte a domni⟨i⟩i méle să fie preste toate cărţile. Iar cine ar vrea să facă într-alt chip preste ceastă carte a domni⟨i⟩i méle, acela om certare va avea.

Инако да нѣст. И исправник сам реч господства ми. Пис мѣсеца априлїе ѩ дни, лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їѡ Матею вшевшда, милостею Божїю господинь.

† Їѡ Матеи воивода ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LXIX 11.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), pecete aplicată.

Rez.: Aricescu, *Indice*, I, p. 77; Bulat, *M-rea Argeş*, p. 364–365; menţ.: Stoicescu, *Subalternii marilor dregătorii*, p. 73.

[1] Repetat.

118 1645 (7153) aprilie 18

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ. Дава(т) господства ми болѣрини господства ми Gherghe spatar i Neagoe peharnecul i Moisi spatar, ca să hie volnici cu această carte a dumni⟨i⟩i mèle de să ţie un român, anume Drag⟨o⟩mir şi cu frate-său, Bratul şi cu toată partea lor de ocină cât se va alège den sat den Bădèni, pentru că aceşti români ce scriu mai sus, Drag⟨o⟩mir i Bratul, fostu-i-au[1] vândut Mihăilă armaş den Bădèni cu toată partea lor de ocină den Bădèni Mihalcii vornecul den Pătârlagi, pre bani gata încă den zilele Radului voievod. Şi de atunce încoaci, tot ş-au ţinut cu bună pace. Iar dup-acèea, cându au fostu acum, în zilele dumni⟨i⟩i mèle, iar Drag⟨o⟩mir şi cu frate-său, Bratul, ei au rădicat pârâ, zicându cum nu i-au[2] vândut Mihăilă armaş, ce i-au[2] iertat de rumunie. Ş-au venit naintea dumni⟨i⟩i mèle, de au stătut de faţă şi am văzut dumnii mea şi am citit zapisul lu Mihăilă armaş, făcut cu multe mărturi la mâna Mihalcii dvornic. Iar Drag⟨o⟩mir şi cu frate-său, Bratul, ei au scos în divan o carte a lu Alixandru[3] vodă mencinoasă. Într-acèea, domnii mea am căutat şi am judecat împreună cu toţi cinstiţii deregătorii domni⟨i⟩i mèle şi am dat domnii mea Gherghei spatar i Neagoe peharnic i Moisi spatar să-şi ţie rumânii cum i-au cumpărat tatăl lor, Mihalcea dvornic, că au rămas Drag⟨o⟩mir şi frate-său, Bratul de lègea şi de judecata denaintea domni⟨i⟩i mèle. Şi i-am[4] scos cu mare ruşine şi le-am spartu domnii mea cartea cea mencinoasă în divan.

Инако да нѣст, по рѣчи господства ми. И исправник сам рѣч господства ми. Пис априлїе ѝї дни, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їѡ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.

† Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XVI/18.
Orig. rom., hârtie (33 × 21), pecete aplicată.
Copie ibid.: Doc. ist., CMXLIII/14.

Rez.: Aricescu, *Indice*, II, p. 10.

[1] фостꙋмаꙋ.
[2] таꙋ.
[3] Аликѯандрꙋ.
[4] там.

www.dacoromanica.ro

† Милостїєю Божїєю, Їѡ̃ Матею Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми слоугѹ господство ми Жипе(в) постелник шт Вернещи и със синови си, елицеже Богъ дароваχ, ѥкоже да ест емѹ шчинѹ ѹ Мътещи шт сѹдство Бѹзъѹ, шваче дел Станов Гѹшатѹл, синъ Рошкъв шт Мътещи шт дел пїилескѹ сежени к̃ѣ шт гла(в) до гла(в) шт Съпатѹл пре(з) вода Бѹзъѹ до по ко(д) Вернещї със силиштѣ село(в) и със место за винограду и със бро(д) за воденицѹ ѹ вода Бѹзъѹ, колико се хти(т) избра(т), понеже ест покѹпи(л) слоугѹ господства ми, Жипа постелник сїа више речена шчинъ шт на(д) Тѹдоран, синъ Нѣкшев дъщера Станев, сестра Станов Гѹшатѹл и шт на Їшн, синъ Сафтев, дъщера Станев шт Мътещи за хв̃ф аспри готови и със запис шт рѹка им за проданїе и със ѹзнанїа всѣм братїам и а мегїашо(м) шт школно место(м) которїи ест би(л) на ѹстроенїа им написани въ запис.

И па(к) покѹпи(л) Жипа постелник с̃ сежени за шчинѹ ѹ Мътещи шт гла(в) до гла(в) шт Съпатѹл дори на Вернещї, през вода Бѹзъѹ и шт дѣл със виноградѹ и със бро(д) за воденицѹ, варе елико изберє(т) се шт на Макарїе ино(к) шт Мътещи за χ̃ аспри готови, коє сежени сѹ(т) пакиже шт час(т) Стан Гѹшатѹл и със запис шт рѹка єго за проданїе и със сведїтелїи.

И па(к) покѹпи(л) ест Жипа постелник ѝ сежени за шчинъ ѹ Мътещи по час(т) пїелѣскъ дел Стелев, шт глав до глав, шт полю и шт вода, през вода Бѹзъѹлов, по ко(д) Вернещї, шт на Стан, внѹк Стеле(в) шт Мътещи за ѡ̃ аспри готови и със запис шт проданїе, със сведїтелїи ѹ запис.

И па(к) покѹпи(л) ест Жипа[1] постелник шт на мегїашїи шт Мътещи, на име: шт на Талпъ, Мирча и дъщерех Лѹпѹлов, Неделѣ и Прїа и Стан Фистак и Пъртѣ Винтелескѹл и Сфъткан Тоадер и Анка Бабѹла и Стоѥан Чоф и Радѹл и Владѹл, братї Пъртїи, бро(д) за една кола за воденицѹ ѹ вода Бѹзъѹ, по шчина Мътещилом по хотарѹл ръцескѹ и със место, колико хоке(т) можи(т) ѹгради(л) школно воденицев за хв̃ аспри готови и със запис шт проданїе шт рѹка им.

И па(к) покѹпи(л) ест Жипа постелник еди(н) брод за една кола за водїницѹ ѹ вода Бѹзъѹлов по час(т) ръцѣскъ да има(т) ѹдавлити по шчина пизделѣскъ, шт на Ѳанакїи и шт на братом си Бадѣ, синови Радѹлов Бирчїѹл шт Мътещи и шт на Талпъ със внѹком си, Їшнашко и шт на Мирча, синъ Балев шт Мътещи за хв̃ аспри готови и със запис шт проданїе.

www.dacoromanica.ro

И па(к) покѹпи(л) Жипа постелник ѡт на Сарѹл, синъ Ѡпрев ѡт Зорещї и ѡт на Ръдочѣ, зет попа Крецѹ, внѹк Ѡпре(в) ѡт Зорещї и ѡт на Дѹмїтрѹ, внѹк Арсенїе и ѡт на Драгомир Дънчѣ една кола за воденицѹ и половино ѡт бродѹ(л) ѡт на(д) Мътещи, ѡт час(т) дръгошаскъ и место за врътоградѹ школно, колико хоке(т) можи(т) ѹградил, за ⁘ аспри готови и със запис ѡт проданїе.

И па(к) покѹпи(л) ест Жипа постелник ѩ сежени за ѡчинѹ ѹ село ѹ Мътещи ѡт гла(в) до гла(в), ѡт полю и ѡт водѹ и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаро(м) и със винограду и със бро(д) за воденицѹ ѹ вода Бѹзъѹ въ грѣла ѡт на(д) Мътещи и ѡт на(д) Зорещи въ стара маткъ ко(д) Вернещї ѡт дел Владѹлов [...][2] ѡт на Първѹл, синъ Мѹшат, внѹк ⟨С⟩фътканов ѡт Мътещи за ѡ аспри готови и със запис ѡт проданїе със сведїтелїи ѹ запис.

И па(к) да ест слѹзе(м) господство ми Станчюлов и Жипев постелник ѡчинѹ ѹ Вернещї ѡт Коаста Андолїи дори ѹ Къръри и дори ѹ Бърсанѹл и дори ѹ Погоръшѹл Свином и дори въ хотарѹл Съсѣнилор и дори ѹ матка Бѹзъѹлов ѡт на ино(к) Щефан Гъдан ѡт Вернещї за ѡ аспри готови, а ѡн биѡ ест покѹпи(л) ѡт на Рада, дъщера Илкъи.

И па(к) ѡчинѹ ѹ Вернещї ѡт час(т) тънкѹлѣскъ ѡсмаго дел, па(к) ѡт Коаста Андолїи, дори ѹ Къръри и дори ѹ Бърсанѹл и дори ѹ Коборъшѹл Свином, дори ѹ хотарѹл Съсѣнилор и дори ѹ матка Бѹзъѹлов, занеже ест покѹпи(л) Станчюл и Жипа постелник ѡт на Стан Цапѹл и ѡт на Бѣлчѣ ѡт Съсѣни и ѡт на Бащакѹл ѡт Къпъцинещї, синови Вѹлпев и Вълкан за ⁘ аспри готови и със запис ѡт проданїе със сведѣтелїи ѹ запис.

И па(к) покѹпи(л) ест Жипа постелник ѡт на Сарѹл Бѹрлан ѡт Зорещи и ѡт на синѹ си, Мирча и ѡт на Бадюл Радомиров и ѡт на Стоика зет Неделев и ѡт на Зорѣ Шербев Владѹлов ѡт Зорещї, час(т) им въса(х) ѡт дел шербѣскъ ѡт Фѹндѹре ѡт гор Кривинъ по(д) Малѹл Мътев ѹ стара маткъ, за ⁘ аспри готови и със запис ѡт проданїе и със сведїтелїи ѹ запис.

И па(к) покѹпи(л) Жипа постелник ѡт на Драгомир ѡт Зорещи ѡчинѹ на Гринд, ѡт вода Бѹзъѹлов дори ѹ Съпатѹл, сежени ѯ ѡт час(т) дръгошаскъ за ⁘ аспри готови. И па(к) ѡт на Драгомир час(т) его ѡт Фѹндѹре вса(х) ѡт Гор Кривинъ дори по(д) Малѹл Мътеи, варе елика избере(т) се за ⁘ аспри готови и със запис ѡт проданїе със сведїтелїе ѹ запис алдъмъшари.

И па(к) ѡт на Драгомир ѧ сеженъ за ѡчинъ на Зорещї ѡт час(т) Боѹлѣсеи ѡт вода Бѹзъѹлов дори ѹ Лакѹл със Зъложиле за ⁘ аспри готови и със запис ѡт проданїе. И па(к) ѡт на Драгомир

www.dacoromanica.ro

Дъинѣ и wт на брат его, Момолан, wт час(т) Кръицѹ сежени ѕ̃ за wчинъ на Зорещи за хā аспри готови.

И пакиже ест покѹпи(л) Жипа постелник еди(н) место за врътограду по wчина Мъръчинѣнилор wт на Горган wт Гор Мъръчинѣни wт час(т) его wт дол за воденица Саве(в) Авраимов ко(д) Грѣла Воденицеи, wбаче въ длъгь, ѳ̃ за паши и въ широ(т) пакиже ѳ̃ за паши за ѱ̃ аспри готови и със запис wт проданїе.

И па(к) да ест Жипев постелник wчинѹ ѹ Микшани и ѹ Бѣчю час(т) Мицанов въса(х), колико wчинѹ има(л) wн за дѣдїно wт по въс хотаро(м) wт гла(в) до гла(в), понеже w ест би(л) покѹпи(л) матира(м) са, жѹпаница Добромїра, по врѣме за гладно, за хаф аспри и платил ест радї нѣкое wвци със т̃ аспри, и има(л) ест и запис анѹ ест загенѹл wт злочествїе, како видѣхом господство ми и записѹл мегїашо(м) wт Микшани и wт Бѣчю на(д) сїа wчинъ Мицанов на рѹка Жипеи постелник за сведїтелствованїю.

И па(к) да ест слѹгѹ господство ми Жипев постелник wчинѹ ѹ Кълдърещї, по Кълмъцѹи, wт сѹдство Бѹзъѹлов, wбаче wт по въс хотаро(м) wт г̃-го час(т), занеже сїа више речена wчинъ wт Кълдърещї била ест за покѹпенїе Жипеи постелник wт наипрежде врѣме. А пото(м), къда ест би(л) ньнѣ, въ дьни господство ми, а Жипа постелник, wн ест има(л) прѹ(х) със Антон къмъраш wт Бѹзъѹ радї сїа wчинъ wт Кълдърещї, почто радї w ест би(л) постави(л) Антон къмъраш въ една кни(г) покоинаго Радѹл воєвода за покѹпенїе емѹ, кѹпно със дрѹга wчинъ, что ест би(л) покѹпи(л) Антон къмъраш wт на Гидїwн, синъ Воиков логофет и прїинде(т) господства ми ѹ велїкїи диван терє съпрѣше се за лицѹ.

Въ том, господства ми съм послал на чьстнѣишомѹ и прѣwсвещенномѹ wтьцѹ нашемѹ кир Стефан, епископ Бѹзъѹлов, със кни(г) господство ми и на ѕ̃ болѣри, на име: wт Вернещї, Драгомир Сорескѹл и wт Поточани, Армега и Вѣтрѣ и wт Бънчещи, Настасїе и wт Черъщї, Радѹл и wт Мъръчинѣнї Мехединцѹлов, Ѹгрин, wкоже да гледае(т) за ре(д), како ест wбрѣта(л) wни със дѹшами, их. Въ то(м), wтьцѹ епископѹл и тех ѕ̃ болѣри више пис wни ест wбрѣта(л) и дава(л) със дѹшами их, wкоже да има(т) дръжати Жипа постелник wт та wчинъ wт Кълдърещїи г̃-го част[3] wт по въс хотаро(м), како видѣхо(м) господство ми и кни(г) wтьцѹ Стефан епискѹп Бѹзъѹлов, кѹпно със сїи више речени болѣри, wкоже да ест Жипеи постелник за дѣдїно, а та кни(г) Антонов къмъраш покоинаго Радѹла водъ да не се вѣрѹи(т), нъ да стои(т) лъжлива.

Сего радї, дадох и господство ми слѹгѹ господства ми Жипеи постелник wт Вернещї, wкоже да ест емѹ сїи више речене wчине и водиници и виноградї за дѣдїно и въ wха(в) емѹ и сьновом и

www.dacoromanica.ro

внѹкомѹ и прѣвнѹчето(м) въ вѣки, понеже ест продадо(х) ѡни вси(х) за нихном добро волю, без ни една силост, како видѣхо(м) господство ми и записове и(м) за проданїе на рѹка Жипе(в) постелник и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѹво и свѣдѣтелїе поставихо(м) господства ми: жѹпан Барбѹл великїи ван Кралевскаго и жѹпан Драгомир великїи дворникѹ и жѹпанѹ Радѹл великїи логофет и жѹпан Строе Хїера великїи вистїар и жѹпан Дїикѹл великїи спатар и жѹпан Михнѣ великїи столник и жѹпан Радѹл Михалчѣ великїи комис и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин Катакѹзино великїи постѣлник. И исправник, жѹпан Радѹл великїи логофет.

И аз, Дѹмитрѹ, написах въ настолни градѹ Тръговище, месеца априлїе ѝї дьни и ѡт Адама даже до нинѣ въ сего писанїе теченїа лѣтѡв, въ лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їѡ҃ Матею воевода, милостїю Божїю господинь.
Їѡ҃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Jipa postelnic din Verneşti şi cu fiii săi, câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Măteşti din judeţul Buzău, însă partea lui Stan Guşatul, fiul lui Roşca din Măteşti din partea pieleasc㠹, stânjeni 25 din cap până în cap de la Săpatul, peste apa Buzăului de pe lângă Verneşti cu siliştea satului şi cu loc de vie şi cu vad de moară în apa Buzăului, cât se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Jipa postelnicul această mai sus-spusă ocină de la Tudoran, fiul Neacşei, fiica Stanei, sora lui Stan Guşatul şi de la Ion, fiul Saftei, fiica Stanei din Măteşti pentru 2 500 aspri gata şi cu zapis de vânzare de la mâna lor şi cu ştirea tuturor fraţilor şi a megiaşilor din jurul locului care au fost la întocmirea lor, scrişi în zapis.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnicul 6 stânjeni de ocină în Măteşti, din cap până în cap de la Săpatul până la Verneşti, peste apa Buzăului şi din dealul cu via şi cu vad de moară, oricât se va alege, de la Macarie călugărul din Măteşti pentru 600 aspri gata, care stânjeni sunt de asemenea din partea lui Stan Guşatul şi cu zapis la mâna lui de vânzare şi cu martori.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnic 8 stânjeni de ocină în Măteşti din partea pieleasc㠹, partea lui Stelea din cap până în cap, din câmp şi din apă, peste apa Buzăului lângă Verneşti de la Stan, nepotul lui Stelea din Măteşti pentru 800 aspri gata şi cu zapis de vânzare, cu martori în zapis.

Şi iar a cumpărat Jipa[1] postelnic de la megiaşii din Măteşti, anume: de la Talpă, Mircea şi fiicele lui Lupul, Nedelea şi Priia şi Stan Fistac şi Pârtea Vintelescul şi Sfâtcan Toader şi Anca Babula şi Stoian Ciof şi Radul şi Vladul,

www.dacoromanica.ro

fraţii Pârtii, vad pentru o roată de moară în apa Buzăului, pe ocina Măteştilor pe hotarul rățesc şi cu loc, cât vor putea îngrădi, în jurul morii pentru 2 000 aspri gata şi cu zapis de vânzare de la mâna lor.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnicul un vad pentru o roată de moară în apa Buzăului pe partea rățească să înece pe ocina pizdelească, de la Ianachie şi de la fratele său, Badea, fiii lui Radul Birciul din Măteşti şi de la Talpă cu nepotul său, Ionaşco şi de la Mircea, fiul lui Balea din Măteşti pentru 2 000 aspri gata şi cu zapis de vânzare.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnicul de la Sarul, fiul lui Oprea din Zoreşti şi de la Rădocea, ginerele popei Crețu, nepotul lui Oprea din Zoreşti şi de la Dumitru, nepotul lui Arsenie şi de la Dragomir Dăinea o roată de moară şi jumătate de la vadul de la Măteşti din partea drăgoşască şi loc de grădină în jur, cât va putea îngrădi pentru 2 400 aspri gata şi cu zapis de vânzare.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnic 8 stânjeni de ocină în sat în Măteşti din cap până în cap, din câmp şi din apă şi din siliştea satului şi de peste tot hotarul şi cu vie şi cu vad de moară în apa Buzăului în gârla de la Măteşti şi de la Zoreşti în matca veche lângă Verneşti din partea lui Vladul [...][2] de la Pârvul, fiul lui Muşat, nepotul lui ⟨S⟩fătcan din Măteşti pentru 800 aspri gata şi cu zapis de vânzare cu martori în zapis.

Şi iar să fie slugilor domniei mele, Stanciul şi Jipa postelnic ocină în Verneşti din Coasta Andolii până în Cărări şi până în Bârsanul şi până în Pogorâşul Porcilor şi până în hotarul Săsénilor şi până în matca Buzăului de la călugărul Ştefan Gădaň din Verneşti pentru 800 aspri gata, iar el o cumpărase de la Rada, fiica Ilcăi.

Şi iarăşi ocină în Verneşti din partea tânculească a opta parte, iar din Coasta Andolii până în Cărări şi până în Bârsanul şi până în Coborâşul Porcilor până în hotarul Săsénilor şi până în matca Buzăului, pentru că a cumpărat Stanciul şi Jipa postelnic de la Stan Ţapul şi de la Bélcea din Săséni şi de la Baştacul din Căpăţineşti, fiii lui Vulpe şi Vâlcan pentru 1 300 aspri gata şi cu zapis de vânzare cu martori în zapis.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnic de la Sarul Burlan din Zoreşti şi de la fiul său, Mircea şi de la Badiul al lui Radomir şi de la Stoica, ginerele Nedelei şi de la Zorea Şerb al lui Vladul din Zoreşti, partea lor toată din partea şerbească din Fundure din Crivina de Sus lângă Malul Mătei în matca veche pentru 1 600 aspri gata şi cu zapis de vânzare şi cu martori în zapis.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnic de la Dragomir din Zoreşti ocină la Grind, din apa Buzăului până în Săpatul, stânjeni 20 din partea drăgoşască pentru 2 000 aspri gata. Şi iar de la Dragomir, partea lui din Fundure toată din Crivina de Sus până sub Malul Mătei, oricât se va alege pentru 600 aspri gata şi cu zapis de vânzare cu martori aldămăşari în zapis. Şi iar de la Dragomir 1 stânjen de ocină la Zoreşti din partea Bouleasei din apa Buzăului până în Lacul cu Zălojile pentru 450 aspri gata şi cu zapis de vânzare. Şi iar de la Dragomir Dăinea şi de la

www.dacoromanica.ro

fratele lui, Momolan, din partea Crăiței stânjeni 2 de ocină la Zoreşti pentru 1 000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Jipa postelnic un loc de vie pe ocina Mărăcinénilor de la Gorgan în Mărăcinénii de Sus din partea lui din jos de moara lui Sava al lui Avram lângă Gârla Morii, însă în lungime de 70 de paşi şi în lățime iar 70 de paşi pentru 400 aspri gata şi cu zapis de vânzare.

Şi iar să-i fie lui Jipa postelnic ocină în Micşani şi în Béciu, partea lui Miţan toată, câtă ocină a avut el de dedină şi de peste tot hotarul, din cap până în cap pentru că a fost cumpărată de mama sa, jupanița Dobromira, în vreme de foamete, pentru 1 500 aspri şi a plătit-o cu nişte oi cu 300 aspri, şi a avut şi zapis, dar a fost pierdut de răufăcători, cum am văzut domnia mea şi zapisul megiaşilor din Micşani şi de la Béciu pentru acea ocină a lui Miţan la mâna Jipei postelnic de mărturie.

Şi iar să fie slugii domniei mele Jipa postelnic ocină în Căldăreşti pe Călmățui, din județul Buzăului însă de peste tot hotarul a treia parte, pentru că această mai sus-zisă ocină din Căldăreşti a fost a lui Jipa postelnic de cumpărătură încă mai dinainte vreme. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Jipa postelnicul, el a avut pâră cu Anton cămăraş din Buzău pentru acea ocină din Căldăreşti pentru că a pus-o Anton cămăraş într-o carte de cumpărătură a ei, de la răposatul Radul voievod, împreună cu altă ocină pe care a cumpărat-o Anton cămăraş de la Ghidion, fiul lui Voico logofăt şi a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-a pârât de față.

Întru aceea, domnia mea însumi am trimis la cinstitul şi preasfințitul părinte al nostru chir Ştefan, episcop al Buzăului cu cartea domniei mele şi 6 boieri, anume: din Verneşti, Dragomir Sorescul şi din Potoceni, Armega şi Vétrea şi din Bănceşti, Nastasie şi din Cerăşti, Radul şi din Mărăcinenii Mehedințului, Ugrin, ca să cerceteze pe rând cum au aflat ei cu sufletele lor. Întru aceea, părintele episcopul şi cei 6 boieri mai sus-scrişi au ales şi au dat cu sufletele lor, ca să țină Jipa postelnic din acea ocină de la Căldăreşti a treia parte de peste tot hotarul, cum am văzut domnia mea şi cartea părintelui Ştefan episcop al Buzăului împreună cu acei mai sus-zişi boieri, ca să-i fie lui Jipa postelnic de dedină, iar acea carte a lui Anton cămăraş de la răposatul Radul voievod să nu se creadă, ci să rămână mincinoasă.

De aceea am dat şi domnia mea slugii domniei mele, Jipei postelnic din Verneşti ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine şi mori şi vii de dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoților şi strănepoților în veci, pentru că au vândut ei toți de bunăvoia lor, fără nici o silă, cum am văzut domnia mea şi zapisele lui de vânzare la mâna lui Jipa postelnic, şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Hiera mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan

www.dacoromanica.ro

Radul Mihalcea mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacuzino mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru, am scris în cetatea de scaun Târgovişte, luna aprilie, 18 zile şi de la Adam până acum, la această scriere, trecerea anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Muzeul Olteniei, Colecţia documente, I/nr. 6207
Orig. slav, perg. (40,5 × 53,5), pecete timbrată, căzută.

---

[1] Жупа.
[2] Loc rupt în orig.
[3] чаасτ.

120 1645 (7153) aprilie 20

† Scris-am eu, Ionaşco, feciorul lui Albului den sat den Pârscov, însă nepotul Tatului Cegăe, acest răvaş, ca să fie de mare credinţă la mâna lu Vladulie, feciorul Tatului, cum i-am vândut 5 pemânturi, anume: unul în Stupini, unde pogoară calea, altul pre Viişoare lângă Scoruş, altul pre Fântinele de dă cu un cap în gura Văii Călugărului, alt⟨u⟩l în lunca de jos de dă cu un cap în Valea Podolui, alt în rândul ce mérge la Furcile Barbului. Şi le-am vândut acéste pământuri cu ştirea a tuturor fraţilor dereptu 730 de bani, să fi⟨e⟩ de moşie lu Vladulie, şi lui şi feciorilor lui şi cine se va trage dintr-însul.

Şi să să ştie cum am cumpărat eu, Vladulie acéste pământuri în zilele lu Mateiu voievod. Şi mărturie întâiu: Dobrovoiu i Vlad i Tănasie al Neagovan i diacon Apostol, pârcălab Răzmiriţă, Dragoiu călăraş i Ciobotar i feciorul lui, Stanciul i Vojul i Ceapeş i Pilancea i Dan, fecior lu Ivan şi Voico Boroşu i Cârstiian, Stoian i Oncea Andreiu snă Bârăei şi Gligorie şi fiiu-său, Irimie şi Dumitru şi ala⟨l⟩ţi săténi toţi.

Pisah az, popa Lăudat ot tam, measeţa aprilie 20 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Şi cheltuială 100 de bani aldămăş.

Ionaşco vânzător.
Dobrovoiu unchiu-său.
Tanasie văru-său.
Vlad văru-său.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/24.
Orig. rom., hârtie (21,5 × 19,5).
Copie ibid.: ms. 172, f. 21.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Mircan ot Sămara, ⟨scris-am⟩ zapisu meu la mâna jupânului[1] Ivan, cum să să ştii că am vândut un locu dă fune pol dă-n fonea câinéşinească, drăptu bani gata 300.

Radul Mânei şi Danciul şi Hera.

Şi păntru credenţa, me-am pos şi degetul ca să criză.

Pis measeţa aprilie 20, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Mircan.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/13 (nr. 1).
Orig. rom., hârtie (34,5 × 21,5).
Copie ibid.: mss. 371, f. 30; 477, f. 53 v.

[1] жѹпъланѹи.

122 1645 (7153) aprilie 20, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ. Дава(т) господство ми сїе повеленїе jupânésii Muşii Ciurdăreasa, carea au fost a lu Pătru ot Saca, şi nepot-său, lu Andreiu snă Cara şi al Marinei, fata banului Pătru, ca să le fie lor satul Seaca ot sudstvo Mehedinţi, tot satul şi cu toţi rumânii şi cu tot hotarul şi cu tot venitul, pentru că acest sat Saca fost-au de moşie al lu Şerban vodă. Deci l-au fost vândut lu Mihai vodă pre bani gata, când au fost Şerban vodă păharnic mare. Iar Mihai vodă au fost miluit pre Pătru banul, moşul lu Andrei, în Ţeara Ungurească, pentru slujbă direaptă ce i-au fost slujit pren ţări striine cu sânge vărsat. După acéea, l-au miluit Şerban voievod şi Radul voievod Mihnea pre Pătru ban, tot cu cărţi de miluitură cu mare blăstem, cum le-am văzut şi domnia mea şi tot au ţinut cu bună pace. Iar când au fost acum, în zilele domni⟨i⟩i méle, iar rumânii den Seaca ei se-au sculat cu pârâ, zicând aşa, cum i-au fost împresurat Şerban vodă şi i-au ţinut în silă. Şi au venit înaintea domni⟨i⟩i méle în divan de se-au pârât de faţă cu jupâneasa Muşa Ciurdăreasa a lu Pătru banul ot Seaca, şi cu nepot-său, Andrei. Şi pârâia rumânii cum că au şi moşie de cumpărătoare acolo în Saca.

Deci într-acéea, domnia mea am căutat şi am judecat pre direpţ şi pre lége cu toţi cinstiţii dregătorii domni⟨i⟩i méle. Şi am văzut cărţi de milă ale tuturor domnilor cu blăstem şi de pâră cu Buzeştii. Deci i-am dat şi domnia mea să fie rumâni, cum i-au dat şi Mihai vodă şi Şerban vodă şi Radul voievod. Şi au rămas rumânii de lége şi le-am luoat domnia mea şi o carte bătrână a lu Alexandru vodă de la mâna rumânilor, ca să nu mai scornească pâră şi gâlceavă.

www.dacoromanica.ro

Инако да нѣст. И исправник сам реч господства ми.
Пис ѵ Шръговици, мѣсеца априлїе к̃ дни, въ лѣт ҳ҃зрнг̃.
† Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воевода ⟨m. p.⟩
Прочтенномю, ю втори лого҂ѳ҃етомѵ ⟨m. p.⟩[1]

Arh. St. Buc., Doc. ist., XCVI/27.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21), pecete aplicată.

[1] „Citit de mine, al doilea logofăt".

123 1645 (7153) aprilie 20, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ̃ Матею Басараба воевода и господинъ въсои Земле Ѵггрровлахїискоє. Дава(т) господство ми сїє повелѣнїє господства ми швемзи людїе по име Ѵтмеше, синъ Стан Капѵграс и със братїче(д) его Василїе, синъ попа Радѵло(в) и Данчюло(в) синъ Некѵле(в) и Иримин, синъ Цигано(в) и Станчюло(в), синъ Илиє(в) и Барбѵло(в), синъ Лепъдат шт кнѣзи Хѵрези шт сѵдство Влъчѣ, по вода Бистриїи и със синови и(χ) и със братїи и(χ) за шчинъ, по име Данчюл, синь Дѵмитро(в) и прочїи, шкоже да ест и(χ) шчинъ въ село Хѵрезїи кнє(ѕ) иже съ зовемаго Роман и Владѵл шт полю и шт шомѵ и шт вода и шт дѣл сьс виноградѵ и със ливезиле и сьс швоцо и шт плане(н) и шт пре(з) въс хотаро(м) със въс ходоко(м), вари елика сє хти(т) избра(т) шт хотар даже до хотар по стари хотаръ и белѣзи, понеже сїе више реченїе шчинъ би(л) ест и(χ) стара и права шчинъ шт пре дьни покоинаго Влад воевода егда би(ст) лѣто ҳ҃ѕцч҃з, и въс дръжа(л) със добро мирное сїе више реченїе шчинъ до нинѣ въ дьни господства ми. А къда ест би(л) съда, а попа Стан ермона(χ) и сынъ его Идѵл дїѧконѵл и Глигорїе, шни възвигнѵ(л) прѵ и прїиде(т) прѣ(д) господства ми тере съпрѣше сє ѵ велики диван сьс Ѵтмеш и сьс Василїе и със Данчюл и със Иримин и със Станчюл и със Барбѵл и със Данчюл. И сице прѣше попа Стан ермона(χ) и синови его, Идѵл дїѧкон и Глигорїи, како има(л) и шни шчинъ ѵ Хѵрези дел Шпре(в) Плавїе(в) и извади(л) и една кни(г) [...][1] воевода по въса(χ) шчина Шпре(в) Плавїе(в) и сице реко(χ) како ш ест би(л) покѵпи(л) въса(χ) шт на Шпрѣ Плавїе, а Ѵтмеш и Василїи и Данчюл и Иримин и Станчюл и Барбѵл и Данчюл сице плакал како нѣ(ст) продал Радѵл Персѵл, синь Шпре(в) Плавїе(в) въса(χ) дел бащом си Шпре(в) Плавїе(в) нъ ест прода(л) тьчїю дел его деветаго мес(т). А дрѵ⟨г⟩ шчинъ шт дел Шпре(в) Плавїи, шна шста(л) непродална по разлога мегїѧшило(м).

www.dacoromanica.ro

Таже въ то(м) господство ми глида(л) и сѹди(χ) по правдѹ и по закона Божїю въ кѹпно със въсими чьститими правителю господства ми и със въс дивано(в) ⟨и⟩ дал съм господство ми сїе више реченїи мегиѣш ѣакоже да дръжи(т) сїе више речена wчинъ что се зови(т) Романо(в) и Владѹло(в) wт въса(χ) дел Wпри(в) wси(м) дел а една дел wн да има(т) да дръжи(т) попа Стан ермона(χ) със синь его, Идѹл дїѣакон и Глигорїи, заниже wста(л) попа Стан wт закон и wт сѹжденїе въ кѹпно със сини его вис пис, како по много трѣвъ и метѣ(χ) да ни има(т) бе(з) тъчїю мегїѣш заниже плати(л) мегїѣшїи Чюка, Чюкѹл и Нѣгое бирѹл Владѹло(в), χа͡й бани готови и бирѹл Станчюло(в), ф͡ и бирѹл Кръжѹвъ, ц͡ аспри и бирѹл Стано(в), см͡. И плати(л) Нѣгое бирѹл Лепъдато(в) със х͡ ⟨бани⟩.

Сего радї дадо(χ) съм господство ми ѹтмеш, синъ Стан Капѹграс и Василїе, синь [попа Радѹл]²о(в) и Данчюло(в), синь Некѹле(в) и Иримин, синь Цигано(в) и Станчюло(в), синь Илие(в) и Барбѹло(в), синь Лепъдат и Данчюло(в), синь Дѹмитро(в), ѣакоже да мо ест дѣдїно и въ wха(в) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не wт когождо непоколѣби(м) поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведїтелю постави(χ) господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строе вел вистїѣр и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костантин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И написа(χ) аз, Соаре, ѵ Тръговище, мѣсѧца априлїе к͡ дьни и wт Адама даже до нынѣ, въ сего писанїе, теченїи лѣто(м) в лѣт χзрнг͡.

† Їс͡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинъ.
Їс͡ Матию воивода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Utmeşe, fiul lui Stan Capugras şi cu vărul său Vasilie, fiul popei Radul şi lui Danciul, fiul lui Necula şi lui Irimin, fiul lui Ţiganul şi lui Stanciul, fiul lui Ilie şi lui Barbul, fiul lui Lepădat din cnezii din Hurezi din judeţul Vâlcea, pe apa Bistriţei şi cu fiii lor şi cu fraţii lor de ocină, anume Danciul, fiul lui Dumitru şi alţii, ca să le fie ocină în satul Hurezi, cnezii care se cheamă Roman şi Vladul, din câmp şi din pădure şi din dealul cu viile şi cu livezile şi cu pomet şi din munte şi de peste tot hotarul cu tot venitul, oricât se va alege din hotar în hotar, pe vechile hotare şi semne, pentru că această mai sus-zisă ocină le-a fost veche şi dreaptă ocină încă din zilele răposatului Vlad voievod, când a fost văleatul 6997, şi au tot

www.dacoromanica.ro

ţinut cu bună pace aceste mai sus-zise ocine până acum, în zilele domniei mele. Iar când a fost acum, iar popa Stan ieromonah şi fiii săi, Idul diiaconul şi Gligorie, ei au ridicat pârâ şi au venit înaintea domniei mele de s-au pârât în marele divan cu Utmeş şi cu Vasilie şi cu Danciul şi cu Irimin şi cu Stanciul şi cu Barbul şi cu Danciul. Şi aşa pârau popa Stan ieromonah şi fiii lui, Idul diacon şi Gligorie cum au avut şi ei ocină în Hurezi, partea lui Oprea Plavie şi a scos şi o carte [...][1]voievod, pe toată ocina lui Oprea Plavie şi aşa pârau cum au cumpărat-o toată de la Oprea Plavie, iar Utmeş şi Vasilii şi Danciul şi Irimin şi Stanciul şi Barbul şi Danciul aşa s-au plâns că nu a vândut Radul Persul, fiul lui Oprea Plavie toată partea moşului său, Oprea Plavie, ci a vândut din acea parte a 12-a parte. Iar altă ocină din partea lui Oprea Plavie, ea a rămas nevândută, pe seama megiaşilor.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi cu tot divanul ⟨şi⟩ însumi am dat domnia mea acestor mai sus-zişi megiaşi ca să ţină această mai sus-zisă ocină care se numeşte a lui Roman şi a lui Vladul din toată partea lui Oprea a opta parte şi o parte să o ţină popa Stan ieromonah cu fiul său, Idul diiacon şi Gligorie, pentru că a rămas popa Stan de lege şi de judecată împreună cu fiii lui mai sus-scrişi ca mai mult treabă şi amestec să nu aibă cu aceşti megiaşi pentru că au plătit megiaşii Ciuca, Ciucul şi Neagoe birul lui Vladul, 1 008 bani gata şi birul lui Stanciul, 500 şi birul lui Cârjoavă, 900 aspri şi birul lui Stan, 240. Şi a plătit Neagoe birul lui Lepădat cu 900 ⟨bani⟩.

De aceea am dat domnia mea lui Utmeş, fiul lui Stan Capugras şi lui Vasilie, fiul [popei Radul][2] şi lui Danciul, fiul lui Necula şi lui Irimin, fiul lui Ţigan şi lui Stanciul, fiul lui Ilie şi lui Barbul, fiul lui Lepădat şi lui Danciul, fiul lui Dumitru, ca să le fie dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi am scris eu, Soare, în Târgovişte, luna aprilie 20 zile şi de la Adam până acum, la această scriere, curgerea anilor, în anul 7153.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Matiiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Vâlcea, Doc. ist., LVII/1.
Orig. slav, perg. (47 × 37), pecete timbrată.
Cu o trad. ibid.: XI 8. Altă trad., Arh. St. Dolj, Colecţia documente, LXXXVI/3.

[1] Loc alb în orig.
[2] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Vasilie şi cu frate-mieu Albul, feciorii Albului logofăt ot Rătevoieşti, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credinţă la mâna dumnealui, jupânului Şărban vistier cum să se ştie că ne-am tocmit cu dumnealui de i-am vândut viile noastre de la Ştefăneşti, partea noastră toată şi cu jumătate de délniţă şi cu casele, derept bani gata, galbeni o sută şi cincizeci. Şi i-am vândut noi de a noastră bunăvoie, ca să-i fie dumnealui moşie şi coconilor dumnealui în véci.

Şi la această tocmeală a noastră tâmplatu-se-au de-au fost şi boiari mărturie, carii-şi vor pune iscăleturil⟨e⟩ lor mai jos. Şi pentru adeverinţă, pusu-ne-am şi peceţile noastre, ca să să ştie.

Pis aprilie 21 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Vasilie
Eu Albul[1].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/191.
Orig. rom., hârtie (32 × 20), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: Doc. ist., XXIX/41.

[1] Semnături autografe.

125 1645 ⟨7153⟩ aprilie 22, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod şi domnu a toată Ţara Rumânească dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle cinstitului boiariului domniei méle, jupan Dumitraşco Filipescul biv vel stolnic şi feciorilor lui, câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui nişte rumâni, anume: Calin şi Dan şi Manea, feciorii Iriticului den Măgurénii după Teleajen, şi cu feciorii lor, pentru că aceşti rumâni ce am zis mai sus: Calin, Dan şi Manea, ei au fost rumâni ai cinstitului boieriului domniei méle, jupan Dumitraşco stolnic, de la strămoşi, şi la împărţeală căzuse în partea lui, fiind den Măgurénii după Teleajen, şi tot au fost rumânii pe seama lui, stăpânindu-i cu bună pace.

Iară apoi, când au fost acum în zilele domniei méle, iară Nedelco paharnic den Bucov, el s-au sculat fără de ştirea lui jupan Dumitraşco stolnic, după vorbele lui Coadă vătaf den Măniiaci, de au răscumpărat pe aceşti mai sus-numiţi rumâni de rumânie cu 6 000 aspri gata. Şi n-au fost avut[1] cu [...][2] dintâi nici treabă ca să-i răscumpere. Întru acéea dară, jupan Dumitraşco stolnic, déca au aflat cum i-au răscumpărat Nedelco paharnic rumânii lui, neavând nici o treabă cu ei, el au venit de faţă înaintea domniei méle, la marele divan, de s-au pârât de faţă cu Nedelco

www.dacoromanica.ro

paharnic, şi cu rumânii ce am zis mai sus. Drept aceea, şi domniia mea am căutat şi am judecat după dreptate şi după lége, împreună cu toţi cinstiţii boierii domniei méle şi am adevărat domniia mea cum că sânt rumânii de la strămoşi, dentru împărţeală, ai lui jupan Dumitraşco stolnic, den plasa lui, den Măgurénii după Teleajen. Iară Nedelco paharnic den Bucov, el n-au avut nici o treabă ca să-i răscumpere, ci l-au ajunsu legea şi divanul, ca să întoarcă banii rumânilor înapoi şi să fie rumâni ai lui jupan Dumitraşco stolnic, precum au fost mai nainte vréme. Şi au rămas Nedelco paharnic şi rumânii de lége şi de judecată dennaintea domniei méle den divan.

Şi mai pre urmă, Ncdelco paharnic, el încă au făcut zapis de la mâna lui, ca să întoarcă toţi banii rumânilor înapoi. Şi au mărturisit şi el cum că n-au avut nici o treabă cu accşti rumâni, ca să-i răscumpere, ce au dat şi zapisul rumânilor de răscumpărare şi cartea domnească şi tot la mâna jupan Dumitraşco stolnic, ca să-i fie lui rumânii întru stăpânire şi ohabnici feciorilor, nepoţilor şi strenepoţilor în veci, prccum au fost şi mai nainte vréme. Şi mai multă învăluială să nu aibă şi dc către nimenea să nu să clătească după zisa domniei méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Barbul vel ban al Craiovei i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vcl logofăt i jupan Stroe Fiera vcl vistier i jupan Diicul vel spatar i jupan Mihnea vel stolnic i jupan Radul Mihalcea vel comis i jupan Drăguşin vel paharnic i jupan Costandin vel postclnic. Ispravnic au fost jupan Radul vel logofăt.

Şi au scris Dumitru logofăt, în scaunul cetăţii Bucureştilor. Aprilie 22, 7153 ⟨1645⟩.

Tâlcuit pe rumânie de Vasilic dascal ot Buzău.

Arh. St. Buc., Colecţia George Potra, I 18.
Trad. rom. de Vasilie dascăl din Buzău.

[1] Ad. interlinear.
[2] Cuvânt omis de traducător.

126 ⟨1645⟩ aprilie 23, Bucureşti

Милостїею Божїею, Io Matei Basarab voievod. [...][1] boierului domniei mcle, lui Ivaşcu vel armaş Ceparu, fiul Stanciului logofăt şi feciorilor lui, câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor satul Cepari din judeţul Argeş, şi cu toţi românii şi cu tot venitul de pretutindcnea, din apă şi din pădure şi din sılıştea satului şi din vad dc moară, din hotar până în hotar, în oricât se va alege. Şi semncle hotarului încă să se ştie: din hotarul Ceparilor până în hotarul Buncştilor şi merge pe lângă hotarul Buncştilor până în pârâul Şuica şi pe curmătură şi pe pisc până în vârful Glodului şi pc muchic până în Bolovan şi de acolea, pe pârâu în jos,

www.dacoromanica.ro

pe pârâul Cornățelului până în lac şi până în capul pârâului Fântânii şi pe pisc în jos până în pârâul Glodului şi pe pârâu în jos până în pârâul Urluieştilor şi pe drum în jos, trece drumul la apa Topologului şi merge până în capul siliştii Bârseştilor din sus şi trece Toplița şi merge în Moviliță şi de acolea trece câmpul şi merge până în muchia Văii Trestii şi pe muchie până în Calea Oii şi pe Calea Oii în sus până în pârâul Sângerilor şi în jos pe Valea Verneştilor şi se împreună în cap cu hotarul Verneştilor şi de acolea, pe vale în jos, până în Tudoroaia şi merge în muchia Poienii la Bolovan, se împreună în cap cu hotarul Nicoleştilor şi de acolea pe Calea Oii în sus, până la muchia Tihăii şi pe vale în jos, până în malu Giurcăi şi până în Valea Stânii din jos, trece Topologu pe lângă hotarul Rudenilor şi ține pe pârâul Horezului în sus pe Groapa Zmeului şi se împreună în cap cu hotarul Cărpenişului şi pe muchie în jos, pe Valea Corbului şi trece Valea Cărpenişului, până în capu malului Corbului de Sus şi merge până în Roata Frântă şi se împreună în cap cu hotarul Urluieştilor şi iar cu hotarul Buneştilor.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele, Ivaşcu vel armaş Ceparu, satul Rudenii şi cu ocinele lor din hotarul Ceparilor până în hotarul Şuicilor şi se împreună în cap cu hotarul Bărăştilor din sus şi cu Cărpenişul, – şi iar munții ce se cheamă Marginea şi Zănoaga.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele, ce scriu mai sus, satul Bârseştii cu toți românii din hotarul Ceparilor, până în hotarul Vlădeştilor, în latul şi în lungul se împreună cu hotarul Goleştilor, iar celălalt cap cu hotarul Verneştilor.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele satul Tigvenii cu românii şi cu ocinele lor, cât se va alege din hotar până în hotar.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele ocină la Robaia cu românii, anume: Stan i Leontie i Badea i Oprea Ghinea i Florea i Barbu cu toți feciorii lor şi cu toate ocinele lor, câte se vor alege du peste tot hotarul şi cu muntele ce se cheamă Poienile.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele ocină la Danul din delnița mare şi cu rumânii din Danu.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele ocină la Surpați cu rumânii şi cu delnițele lor câte se vor alege, câte am văzut domnia mea şi cărțile altor bătrâni domni de mai înainte vreme şi cartea reposatului Io Alexandru voievod, scriind pe aceste ocine şi rumâni.

Drept aceea, i-am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Ivaşcu vel armaş Ceparu, ca să-i fie lui ocine şi rumâni, ce scriu mai sus moşie ohavnică, lui şi feciorilor şi nepoților şi strănepoților lui până în veac şi de către nimeni necăjit să fie prin zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea toți dregătorii domniei mele: pan Barbul vel ban al Craiovei i pan Dragomir vel vornic i pan Radu vel logofăt, pan Stroe vel vistier, pan Diicu[2] vel spătar, Preda vel clucer.

Bucureşti, aprilie 23, anul 7156 ⟨1648⟩[3].

Io Matei Basarab voievod[4].

www.dacoromanica.ro

B.N., CXLX/1.

Copie rom. Alte copii: Arh. St. Buc., Colecţia Ionaşcu Ion 1/65, copie adeverită la 19 martie 1815 de Iosif, episcop al Argeşului, cu văleatul 7156.

EDIŢII: Ionaşcu, *Bis., chipuri şi doc.*, p. 57–58; Iorga, *Studii şi doc.*, VII, p. 32.

---

[1] Loc alb în copie.

[2] Дин҃.

[3] Datat după divan şi locul emiterii.

[4] Cf. copia *Arh. St. Buc., Colecţia Ionaşcu Ion, I/65:* martori în divan: Radul mare comis, Mihnea mare stolnic, Drăguşin mare paharnic, Costandin mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt. Scrie Tudor logofăt.

127 1645 (7153) aprilie 24, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ҃ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми почтенном(ѹ) болѣри(н) господства ми, [...][1] Пътрѹ пехарник и Дѹмїтрашко и Пъдѹре, синови Стоикъ(в) спатар wт Чептѹриле и със синови и(м), елицеже Богъ дарова(х), такоже да сѹ(т) wчинѹ wт Чептѹриле и със виногради и със пимницile и със къщове wт дѣл и със въс ходоко(м) wт по въс хотаро(м), занеже ест би(л) и(м) стара и права дѣдїно wт дѣдїно за прѣдѣдїно wт на бащо(м) си Стоика спатар ещиже wт наипрѣжде врѣме. И въс дръжа(л) w ест със добромирно.

А пото(м), къда ест би(л) пре дьни Алеѯандрѹ воєвода Илїаш, а жѹпаница Рада армъшоаа что ест би(л) жѹпаница испръво Станко(в) пехарник Рѹдѣнѹл, дъщира Драгомиро(в) постелник, синъ Дѹмїтро(в) дворник, братаче(да) wве(м) болѣри wт Чептѹриле, wна се сѹт би(л) въстани(л) тогда тере ест продала час(т) еа wт Чептѹриле вса(х) что ест би(л) имала на двоаш със сїи више речени болѣри със вечинїи и със винограду Бѹзинкъ(в) ключар по пенѣзи готови ҳк҃ аспри[2].

Те(м) радї, жѹпан [...][1] със братї его више пис, синови Стоикъ(в) спатар сѹщи wни наи поволени да покѹпи(л) та час(т) за wчинъ wт Чептѹриле wт на жѹпаница Рада хотѣ(л) да поврати(л) новцїи Бѹзинкъи ключар наза(д). А Бѹзинка комис[3], w(н) се моли(л) на сїи више речени болѣри да го wстави(т) да дръжи(т) и w(н) тамѹ ѹ Чептѹриле како ест би(л) покѹпи(л) wт на жѹпаница Рада. И ѹстронише се како ест пребива(л) добро със сїи више речени болѣри, такоже нѣкїи братї и не хотарисае(т) се. И пребива(л) ест добро докле ест би(л) w(н) жи(в) бе(з) ни една млъво.

www.dacoromanica.ro

А къда єст би(л) нинѣ, въ дьнїи господства ми, по съмръ(т) Бѹзинкъи комис[3], а синѹ си Преда слѹжер ѡ(н) се въстани(л) със толика каранїе, такоже да се хотарисае(т) и да попираe(т) виноградїѵ ѡвє(м) болѣри ѡт дѣл със хотарѹл да възимае(т).

Въ то(м), жѹпан [...][1] Пътрѹ пехарник и Дѹмїтрашко и Пъдѹре, ако видѣли сице толика неволю и валованїе ѡт къ Преда слѹжер, синъ Бѹзинкъ(в) комис[3] ѡни прїиде(т) пре(д) господства ми ѹ великїи диван за лицѹ със Преда слѹжер, тере се плакали ѡт къ него како не мого пребиватї със ѡ(н) почто радї єст єди(н) болѣри(н) тешко и сътвори(л) многи кривостїю и како хоке(т) да възима(л) хотарнич да попираe(т) правє дѣдїне и(м) и винограду ѡт дѣл сѹщи єди(н) покѹпе(н) тамѹ ѡт на порѹденїа и(м) како єст више пис.

Въ то(м) и господство ми съм гледа(х) и сѹди(х) по пра(в) и по зако(н) Божїю кѹпно със всиҳми чиститими правителїи господства ми и реклъ єст господство ми Предеи слѹжер, ѹ диван, пре(д) всѣ(м) болѣро(м) такоже да прѣбива(л) добро със сїи више речени болѣри како єст бил пребива(л) и бацо(м) си, Бѹзинка комис[3] докле єст би(л) ѡ(н) жи(в) и да дръжи(т) ѡчина ѡт Чептѹриле и винограду и вечини како єст би(л) покѹпи(л) бацо(м) си, а хотар да не бѹдe(т). А ацелиже не прибива(л) добро и със мирно и бе(з) хотар анѹ пакиже ходи(т) със нѣка прѹ(х) и каранїе и хотѣ(л) да подїга(л) хотар сице сѹдиҳо(м) господство ми със въс дивано(м) да сѹ(т) волини сїи више речени болѣри да ѹметнѹ(л) новцїи Предеи слѹжер наза(д), да дръжи(т) ѡни та ѡчинъ почто радї тегли(л) ѡт на(д) дедї и(м) варе когда се въст[ан][4]ил Преда слѹжер със нѣка прѹ(х) или със хотар и по м[ного в][4]аланїе да не има(т). И не ѡт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже и сведїтеле поставиҳо(м) господство ми: жѹпан Барбѹл великїи ван Кралевскаго и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строе вистїар и Дїнкѹл спатар и Михнѣ столник и Радѹл комис и Дръгѹшин пехарник и жѹпан Костандин постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

И аз, Дѹмитрѹ, написах въ настолни градѹ Тръговище, мѣсеца априлїе к҃д дьни и ѡт Адама даже до нинѣ в лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ̃ Матею воивода ⟨m.p.⟩

Прочтенно мною вторым логоѳетом Ѹдрище

† Din mila lui Dumnezcu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier

www.dacoromanica.ro

al domniei mele jupan [...][1] Pătru paharnic şi Dumitraşco şi Pădure, fiii lui Stoica spătar din Cepturile, şi cu fiii lor, câţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocina de la Cepturile şi cu vii şi cu pimniţele şi cu casele din deal şi cu tot venitul de peste tot hotarul, pentru că a fost a lor veche şi dreaptă dedină, de moşie şi de strămoşie de la tatăl lor, Stoica spătar, încă mai dinainte vreme. Şi au tot stăpânit-o cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, jupaniţa Rada armăşoaia care a fost jupaniţa dintâi a lui Stoica paharnic Rudeanul, fiica lui Dragomir postelnic, fiul lui Dumitru vornic, vara acestor boieri de la Cepturile, ea s-a ridicat atunci de a vândut partea ei de la Cepturile cu vecinii şi cu via, tot ce a avut pe din două, cu aceşti mai sus-zişi boieri, lui Buzinca clucer pe bani gata 20 000 aspri[2].

De aceea, jupan [...][1] cu fraţii lui mai sus-scrişi, fiii lui Stoica spătar, fiind ei mai volnici să cumpere acea parte de ocină de la Cepturile de la jupaniţa Rada, au vrut să întoarcă banii lui Buzinca clucer. Iar Buzinca comis[3] s-a rugat de aceşti mai sus-zişi boieri să-l lase să stăpânească şi el, acolo la Cepturile, cum a cumpărat de la jupaniţa Rada. Şi s-au tocmit ca să trăiască bine cu aceşti mai sus-zişi boieri ca nişte fraţi, şi nu s-au hotărnicit. Şi au trăit bine până când a fost el în viaţă, fără nici o ceartă.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Buzinca comis[3], fiul său Preda sluger, el s-a ridicat cu multă ceartă ca să se hotărnicească şi să calce via din deal a acestor boieri să o ia cu hotarul.

Întru aceasta jupan [...][1] Pătru paharnic şi Dumitraşco şi Pădure, dacă au văzut aşa, atâta nevoie şi tulburare de la Preda sluger, fiul lui Buzinca comis[3], ei au venit înaintea domniei mele la marele divan de faţă cu Preda sluger de s-au plâns de el, că nu pot să trăiască cu el, pentru că este un boier greu şi a făcut multă nedreptate şi că vrea să ia hotarnici, să calce dedinele lor drepte şi via din deal, fiind o vie cumpărată acolo de la rudenia lor, cum este mai sus-scris.

Întru aceea şi domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am spus domnia mea lui Preda sluger, în divan, înaintea tuturor boierilor ca să trăiască bine cu aceşti mai sus-zişi boieri cum a trăit şi tatăl său Buzinca comis[3], până când a fost el în viaţă, să stăpânească ocina de la Cepturile şi via şi vecinii, cum a cumpărat tatăl său, iar hotar să nu fie. Iar dacă nu va trăi bine şi cu pace şi fără hotar, ci iarăşi va umbla cu vreo pâră şi ceartă şi va vrea să ridice hotar, astfel am judecat domnia mea cu divanul, să fie volnici aceşti mai sus-zişi boieri să lepede banii înapoi lui Preda sluger să stăpânească ei acea ocină, pentru că se trage de la bunicii lor, atunci când s-ar ri[di][4]ca Preda sluger cu vreo pâră sau cu hotar, şi mai mu[ltă t][4]ulburare să nu aibă. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe vistier şi Diicul spătar şi Mihnea stolnic şi Radul comis şi Drăguşin paharnic şi jupan Costandin postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Dumitru, am scris în cetatea de scaun Târgovişte, luna aprilie 24 zile şi de la Adam până acum, în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Citit de mine al doilea logofăt Udrişte ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/13.
Orig. slav, hârtie (43 × 29), pecete timbrată. Cu o traducere din 1802.
Copie ibid.: ms. 206, f. 532 533.

---

[1] Loc răzuit în orig. Pt. cel de-al patrulea fiu al lui Stoica spătar, Dumitru, vezi *DRH, B*, XXIII, nr. 371.

[2] Ad. interlinear.

[3] Aşa în text, mai sus „clucer".

[4] Loc rupt în orig.

128 1645 (7153) aprilie 25, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ̃ Матею Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми слѹжем господства ми Їѡн логофет със брато(м) си, Пътрѹ шт Кръстїенеци шт сѹдство Мѹшчел и Падурец и със синови им, єлицеже Богъ дас(т), такоже да єст емѹ шчинъ ѹ Кръстїенеци половино за дѣлницѹ Трестїанилор шт къ Кръстїенеци, варе елика изберє(т) се шт по въс хотаро(м) понеже єст сїа више речена шчинъ бїѡ єст покѹпи(л) Їѡн логофет и със брат его Пътрѹ шт на Кръстїенеци по новци готови. А послѣ, има(л) прѹ(χ) със Поенъреи и възима(л) ѡ єст шт рѹка им. Пото(м), Кръстїенецїи на име: Барбѹл и Стан и Шербѹ и шт Поенъреи, Мартин и Бадѣ и попа Циган и дїакон Їѡн и Нѣгоє и Стан и Шпрѣ и Радул и Їѡн, шни нє швинѹ(л) се сѹ(т) шт Їѡн логофет и шт брато(м) си Пътрѹ анѹ єст побратили по Їѡн логофет и по брат его със волѣ им всѣм и ѹстроишисє шт доброволѣ им по половино за шчинъ да дръжи(т) слѹзе(м) господства ми, Їѡн логофет и Пътрѹ половино за дѣлницѹ пре(з) рѣко шт на(д) Кръстїенеци със вса(χ) дѣдїна Трестїанилор а Поинъреи да дръжи(т) дѣлница шт Трестїани шт къ Поинъреи. И въ шѹмѹ да сѹ(т) пакиже братї. И поврати(л) єст Їѡн логофет и Пътрѹ им аспри χр̃, такоже да єст еди(н) брат и със запис шт рѹками и(χ) за такмеженїе.

И па(к) покѹпи(л) Їѡн логофет със брат его Пътрѹ шт на Стан и шт на Шерб шт Кръстїенецї дѣлница Брътѹлїи и Шербанов

www.dacoromanica.ro

что сѹ(т) ѹ дво(р) им ѹграждени и ѹ полю, варє елика изберє(т) сє шт по въс хотаро(м), шчинъ бє(з) вечини за хр̃ аспри готови и със запис за проданїє.

И па(к) да єст Їшн логофєт и Пътрѹ єди(н) бро(д) за воденицѹ ѹ Кръстїєнєщи и със воденица и със желѣзи и със камени понеже єст би(л) покѹпи(л) Їшн логофєт и Пътрѹ шт на Владѹл и Бадѣ, синови Манев шт Кръстїєнєщи и шт на Стан Ра(б) и Дѹмїтрѹ за хдр̃ аспри и със запис шт рѹка им за проданїє. А послѣ сє въстанил єст Добра, дъщера Нѣгоєв шт Кръстїєнєщи със прѹ(х) на диван тере єст реклъ како нѣс(т) има(л) сїи више речени людїи ни една трѣвѹ да га продає(т) и възима(л) єст половино шт того бро(д). Таже а послѣ и Добра, дъщера Нѣгоєв шт Кръстїєнєщи, шна єщє єст продала та половина за бро(д) па(к) Їшн логофєт и Пътрѹ за ѡ аспри готови и със запис шт проданїє със многи сведєтелїи.

И па(к) покѹпи(л) Їшн логофєт и брат єго Пътрѹ єди(н) вечин на имє Шерб със синѹ си Нѣгоє и със синови им шт Кръстїєнєщи и със дѣлница єго шт по въс хотаром шт на Пътрѹ и шт на братїи єго, Нѣгоє и Шпрѣ и Пане, синови Нѣгоє постелник шт Кор⟨бѹ⟩шори за хн̃ аспри готови и със запис шт рѹками им шт проданїє.

И па(к) да єст Їшн логофєт и братом си Пътрѹ єдна дѣлница на имє дѣлница Шербанов шт Корбѹшори шт по въс хотаром, понеже єст би(л) прода(л) Нѣгоє постелник нѣкоє местовє ѹ дво(р) Їшнов логофєт ради єдна кобила със жре(б) и ради с̃ швци със агни и аспри готови ѵ̃. И а послѣ нѣс(т) би(л) Їшнов логофєт тє(х) местовє със миро и стоателни. Тє(м) ради, синови Нѣгоєв постелник на имє: Пътрѹ и Нѣгоє и Шпрѣ и Пану, шни єст дава(л) Їшнов логофєт и братом си, Пътров сїа више речена дѣлница Шербанов шт полю и шт шѹмѹ и шт плане(н) шбаче дѣлница шт село шт дрѹм дори ѹ рѣко ради тєх местовє да єст им за дѣдїно и със запис шт рѹка им.

И па(к) покѹпи(л) Їшн логофєт и Пътрѹ шт на Шпрѣ и шт на братї єго, Вонко и Драгомир єдна дѣлница Брънакев шт Кор⟨бѹ⟩шори шт полю и шт шѹмѹ и шт вода и шт плане(н) и шт по въс хотаром за хвз̃ аспри готови и със запис шт проданїє.

И пак покѹпи сам Їшн логофєт бє(з) братїи єго шт на Шпрѣ шт Корбѹшори єдна дѣлница на имє дѣлница Іванов шт Корбѹшори за хвф аспри готови и със запис шт проданїє. И па(к) покѹпи(л) са(м) Їшн логофєт шт на Коман шт Корбѹшори час(т) єго за дѣдїно шт дѣлница Іванов шт селищѣ село, варє елика изберєт сє и ѹ полю за рн̃ аспри и със запис шт проданїє.

www.dacoromanica.ro

И па(к) да єст Їѡнов лѡгѡфєт са(м) єдна дѣлница ѹ Корбѹшори, дѣлница Цилєи ѡт полю и ѡт шѹмѹ и ѡт вода и ѡт по въс хотаром, коє дѣлницъ биѡ єст прода(л) Ѡпрѣ и Воико, сини Фътѹлов ѡт Корбѹшори и трѣбѹ нѣс(т) има(л) почто радї сє въстани(л) Въсїю ѡт Поинъреи синъ Цилєи ѡт Корбѹшори със прѹ(х) на диван и възима(л) ѡ єст сїа дѣлница ѡт на Їѡн логофет. А послѣ Въсїю, синъ Цилєи, ѡн єщеже ѡ єст прода(л) па(к) Їѡнов логофєт втораго кра(т) за хв̃ аспри готови и със запис ѡт проданїє да єст дѣдїно стоателна.

И па(к) покѹпи са(м) Їѡн логофєт ѡт на братїє єго, Воико и Драгомир ѡт Кор⟨бѹ⟩шори єдна дѣлница на име дѣлница Бъдїѫса ѡт Корб⟨ѹ⟩шори ѡт полю и ѡт шѹмѹ и ѡт вода и ѡт сєдалищє селов и ѡт по въс хотаром за хв̄ѵ̃ аспри готови и със запис ѡт проданїє.

И па(к) покѹпи са(м) Їѡн логофєт ѡт на Ѡпрѣ и ѡт на братїє єго више речени єди(н) место ѹ селищѣ селов ѹ Корбѹшори ѡт врътоградѹ Ѡлоаєв ѹ гор дори ѹ врътоградѹ Цилєи и ѡт дрѹм ѡт Кръста за Камєн до по(д) Пискѹл Прєдєв за ѡ̃ аспри готови и със запис ѡт проданїє. И пак ѡт на Пътрѹ и ѡт на брат єго, Нѣгоє ѡт Корбѹшори єдна врътоградѹ Ѡлєв ѡт Мѹшчел и със местове єм єже сѹ(т) околно и єди(н) место па(к) Ѡлєв ѡт Лѹнка ѡт ѡво(н) по(л) за ф̃ аспри готови и двє местове на Лакѹл Боѹр за т̄н аспри готови и със запис ѡт проданїє.

И па(к) покѹпи(л) са(м) Їѡн логофєт ѡт на Пътрѹ и ѡт на братом ѕи Нѣгоє ѡт Корбѹшори нѣкоє местове на име єдинь место ѹ дол лѹнкъ а дрѹго место ѹ Тръстїє терє даває(т) със гла(в) на Мост Цигањлов и дори ѹ рѣко а дрѹ(г) место из гор за мост дори ѹ Юга а дрѹ(г) место ѹ Мѹшчел из гор ѡт Коман и дава(л) єст със гла(в) на место Югъи за ѱ̃ аспри готови и със запис. И па(к) ѡт на Юга ѡт Кор⟨бѹ⟩шори в̃ местовє: єди(н) место ѹ Шъсѹл Мѹрцїи по ко(д) валє а дрѹ(г) место на Лакѹл Боѹров ко(д) пѹ(т) за сд̃ аспри и със запис. И па(к) покѹпи са(м) Їѡн логофєт ѡт на Манѣ ѡт Поинъреи єди(н) место на Вїишоаръ и дрѹ(г) место на Нѹ⟨чи⟩ за рд̃ аспри и със запис. И ѡт на Воико и ѡт на брат єго Ѡпрѣ ѡт Кор⟨бѹ⟩шори па(к) покѹпи местовѹ єди(н) место на Лакѹл Боѹр по ко(д) влъча кодлѣ със [...][1] Татѹл за рп̄є аспри и със запис. И па(к) ѡт на Щефан ѡт Корбѹшори єди(н) место на Лакѹл Боѹр за р̄н аспри ко(д) Татѹл. И ѡт на Гїѡргїє Сръб ѡт Кор⟨бѹ⟩шори в̃местовє: єди(н) место ѹ Мѹшчел терє дава(л) със гла(в) на кладїница Дръган и дрѹ(г) на Грѹюл Стежарюлов за т̄к аспри готови и със запис. И ѡт на Коман ѡт Кор⟨бѹ⟩шори в̃ местовє: єди(н) место на име Кошкила за р̄н аспри и дрѹ(г) место ѹ Крънгѹри

www.dacoromanica.ro

за ѳ аспри готови и със запис. И па(к) wт на Шефан wт Кор⟨бѹ⟩шори еди(н) место [wт][2] Wлънещї за ρї аспри и със запис wт проданїе. И продадоχ wни вси(χ) нихне wчине и [место][2]ве wт доброволѣ им ве(з) ни една силос(т) със ѹзнанїа всѣ(м) мегїашо(м) wт wкръс(т) место(м) како видѣχом господство ми и записове им за проданїе [н]а рѹ(к) Їwн логофет и а брат его Пътрѹ.

Сего радї, дадоχ съм и господство ми слѹзем господства ми, Їwнов логофет и братом си, Пътрѹ, такоже да сѹ(т) им за дѣдїно и въ wχа(б) сыновом и внѹком и прѣвнѹчетом и не wт когождо непоколѣ⟨бимо⟩ поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведїтелїи постави(χ) господство ми: жѹпан Барбѹл великїи бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир великїи дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строе Хїера великїи вистїар и жѹпан Дїнкѹл великїи спатар и жѹпан Михнѣ столник и жѹпан Радѹл Михалча великїи комис и жѹпан Дръгѹшин вел пеχарник и жѹпан Костандин великїи постелник. И исправник, жѹпан Радѹл великїи логофет.

Пис Дѹмїтрѹ, въ настолни градѹ Тръговище, мѣсеца априлїе кѣ дьни и wт Адама даже до нинѣ въ сего писанїе теченїа лѣто(м), въ лѣт ϧзрнг.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинъ.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Прочтенно мною аз, вторым логоѳетом, Ѹдрище ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei melc slugilor domniei mele, Ion logofăt cu fratele său, Pătru din Cârstieneşti, din judeţul Muşcel şi Pădureţ şi cu fiii lor, câţi le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină la Cârstieneşti, jumătate din delniţa Trestianilor dinspre Cârstieneşti, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus-zisă a cumpărat-o Ion logofăt şi cu fratele său, Pătru, de la Cârstieneşti pe bani gata. Iar după aceea, a avut pârâ cu Poienăreii şi a luat-o din mâna lor. După aceea, Cârstieneştii, anume: Barbul şi Stan şi Şerbu şi din Poienărei, Martin şi Badea şi popa Ţigan şi diaconul Ion şi Neagoe şi Stan şi Oprea şi Radul şi Ion, ei nu s-au îndurat de Ion logofăt şi de fratele său, Pătru, ci au înfrăţit pe Ion logofăt şi pe fratele său cu voia lor a tuturor şi s-au întocmit de buna lor voie pe jumătate de ocină să stăpânească slugile domniei mele, Ion logofăt şi Pătru jumătate din delniţă, peste râu, de la Cârstieneşti cu toată dedina Trestianilor, iar Poinăreii să stăpânească delniţa de la Trestiani dinspre Poinărei. Şi în pădure să fie iarăşi fraţi. Şi le-au întors Ion logofăt şi Pătru 3 000 aspri ca să fie fraţi şi cu zapis de întocmire de la mâna lor.

Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt cu fratele său, Pătru de la Stan şi de la Şerb din Cârstieneşti delniţa Brătulii şi a lui Şerban care sunt la curtea lor, îngrădită

www.dacoromanica.ro

şi în câmp, oricât se va alege de peste tot hotarul, ocină fără vecini pentru 2 000 aspri gata şi cu zapis de vânzare.

Şi iarăşi să-i fie lui Ion logofăt şi lui Pătru un vad de moară la Cârstieneşti şi cu moară şi cu fiarele şi cu pietrele, pentru că a cumpărat Ion logofăt şi Pătru de la Vladul şi Badea, fiii lui Manea din Cârstieneşti şi de la Stan Robul şi Dumitru pentru 4 100 aspri şi cu zapis de vânzare de la mâna lor. Iar după aceea, s-a ridicat cu pâră la divan Dobra, fiica lui Neagoe din Cârstieneşti, de a spus că n-au avut aceşti mai sus-zişi oameni nici o treabă ca să vândă şi a luat jumătate din acel vad. Astfel, după aceea şi Dobra, fiica lui Neagoe din Cârstieneşti, ea încă a vândut acea jumătate de vad, iarăşi lui Ion logofăt şi lui Pătru pentru 800 aspri gata şi cu zapis de vânzare cu mulţi martori.

Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt şi fratele lui, Pătru, un vecin, anume Şerb cu fiul său Neagoe şi cu fiii lor din Cârstieneşti şi cu delniţa lui, de peste tot hotarul, de la Pătru şi de la fraţii lui, Neagoe şi Oprea şi Iane, fiii lui Neagoe postelnic din Corbuşori pentru 8 000 aspri gata şi cu zapis de vânzare de la mâna lor.

Şi iarăşi să-i fie lui Ion logofăt şi fratelui său, Pătru o delniţă, anume delniţa lui Şerban din Corbuşori de peste tot hotarul, pentru că a vândut Neagoe postelnic nişte locuri în curtea lui Ion logofăt pentru o iapă cu mânz şi pentru 9 oi cu miei şi aspri gata 400. Şi după accea n-a avut Ion logofăt acele locuri cu pace şi statornicie. De aceea, fiii lui Neagoe postelnic, anume: Pătru şi Neagoe şi Oprea şi Ianiu, ci au dat lui Ion logofăt şi fratelui său, Pătru, această delniţă mai sus-zisă a lui Şerban, din câmp şi din pădure şi din munte, însă delniţa din sat de la drum până la râu, pentru acele locuri, să le fie de dedină şi cu zapis de la mâna lor.

Şi iarăşi au cumpărat Ion logofăt şi Pătru de la Oprea şi de la fraţii lui, Voico şi Dragomir, o delniţă a lui Bărnache din Cor(bu)şori din câmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi de peste tot hotarul pentru 2 200 aspri gata şi cu zapis de vânzare.

Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt singur fără fraţii lui, de la Oprea din Corbuşori o delniţă, anume delniţa lui Ivan din Corbuşori pentru 2 500 aspri gata şi cu zapis de vânzare. Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt singur de la Coman din Corbuşori partea lui de dedină din delniţa lui Ivan, din seliştea satului, oricât se va alege şi în câmp, pentru 150 aspri şi cu zapis de vânzare.

Şi iarăşi să fie lui Ion logofăt singur o delniţă la Corbuşori, delniţa Ţilei, din câmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, care delniţă au vandut-o Oprea şi Voico, fiii lui Fătul din Corbuşori şi n-au avut treabă, pentru că s-a ridicat cu pâră la divan Văsiiu din Poinărei, fiul Ţilei din Corbuşori şi a luat această delniţă de la Ion logofăt. Iar după aceea, Văsiu, fiul Ţilei, el încă a vândut-o tot lui Ion logofăt, a doua oară pentru 2 000 aspri gata şi cu zapis de vânzare să-i fie dedină statornică.

Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt singur de la Oprea şi de la fraţii lui, Voico şi Dragomir, din Corbuşori o delniţă, anume delniţa Bădiasa din Corbuşori, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul pentru 2 400 aspri gata şi cu zapis de vânzare.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt singur, de la Oprea şi de la fraţii lui mai sus-zişi un loc în vatra satului, la Corbuşori, din grădina Oloaiei, de sus până la grădina Ţilei şi de la drum, de la Crucea de Piatră, până sub Piscul lui Preda, pentru 800 aspri gata şi cu zapis de vânzare. Şi iarăşi de la Pătru şi de la fratele lui, Neagoe din Corbuşori o grădină a lui Olea din Muşcel şi cu locurile ei care sunt împrejur, şi un loc iarăşi al lui Ole din luncă, pe amândouă părţile pentru 500 aspri gata şi două locuri la Lacul Bour pentru 350 aspri gata şi cu zapis de vânzare.

Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt singur de la Pătru şi de la fratele său Neagoe din Corbuşori nişte locuri, anume: un loc în lunca de jos, iar alt loc la Trestie, care dă cu capul la Podul Ţiganului şi până la râu, iar alt loc din sus de pod până la Iuga, iar alt loc în Muşcel din sus de Coman şi dă cu capul la locul lui Iuga, pentru 700 aspri gata şi cu zapis. Şi iarăşi de la Iuga din Corbuşori 2 locuri: un loc în Şăsul Murţii, pe lângă vale, iar alt loc la Lacul Bourului lângă drum pentru 260 aspri şi cu zapis. Şi iarăşi a cumpărat Ion logofăt singur de la Manea din Poinărei un loc la Viişoară şi alt loc la Nu⟨ci⟩ pentru 160 aspri şi cu zapis. Şi de la Voico şi de la fratele său Oprea din Corbuşori iarăşi a cumpărat un loc la Lacul Bour pe lângă vâlcea, alături cu [...][1] Tatul pentru 185 aspri şi cu zapis. Şi iarăşi de la Ştefan din Corbuşori, un loc la Lacul Bour lângă Tatul pentru 150 aspri. Şi de la Ghiorghie Sârbul din Corbuşori 2 locuri, un loc în Muşcel care dă cu capul la fântâna lui Drăgan şi altul la Gruiul Stejarului pentru 320 aspri gata şi cu zapis. Şi de la Coman din Corbuşori 2 locuri, un loc anume Coştila pentru 150 aspri şi alt loc la Crânguri pentru 70 aspri gata şi cu zapis. Şi iarăşi de la Ştefan din Corbuşori un loc [de la][2] Olăneşti pentru 110 aspri şi cu zapis de vânzare. Şi au vândut ei toţi ocinele lor şi [locuri][2]le de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megieşilor din jurul locului, cum am văzut domnia mea şi zapisele lor de vânzare la mâna lui Ion logofăt şi a fratelui său, Pătru.

De aceea, am dat şi domnia mea slugilor domniei mele, lui Ion logofăt şi fratelui său, Pătru, ca să le fie lor de dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Hiera mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Mihnea stolnic şi jupan Radul Mihalcea mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

A scris Dumitru, în cetatea de scaun Târgovişte, luna aprilie 25 zile şi de la Adam până acum la această scriere, cursul anilor în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Citit de mine, al doilea logofăt, Udrişte ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CVIII/8.
Orig. slav, perg. (38,5 × 52,5), pecete timbrată.
Cu o traducere din 1745. Altă trad. ibid.: ms. 137, f. 134 v 137 v.

www.dacoromanica.ro

[1] Loc şters în orig.
[2] Loc rupt în orig.

129 1645 (7153) aprilie 27

† Scris-am eu, Cârstea ot Răcheţéle[1] al meu zapis să fie la mâna jupânului Tudor cum să să ştie că i-am vândut p⟨a⟩rtea mea de ocină de la Groşi, ce-am avut de zéstre de la Stoicea[2], socru-meu, o cedvârte din funea orzănească, altă cedvârte din funea miciulească, ce-am avut de cumpărătoare, de la Radulu lu Buzclă. Şi i-o-m vândut de a mea bunăvoie, d⟨c⟩ preste tot hotarul şi din pădure şi din apă şi din uscat şi cu vie câtă easte, cu toată.

Şi o am vândut cu[3] ştire tuturor[4] săténilor şi mărturii au fost: Vlad⟨u⟩lu postelnic, fratele Cârstei i Badca ot Groşi şi Ion şi Bobolea şi Mccul şi Stanciul şi Stan şi Mihaiu, Dumitru al Badei şi popa Badea şi satul tot, micii şi marii.

Şi s-au tâmplat, când au făcut zapisul, şi Stcpan postclnic şi Ivan o⟨t⟩ Găleşăşti. Şi o au vândut dăreptu bani gata, 3 000 de bani. Şi pcntru credinţa, ne-am pus şi dégctclc. Pis measeţa aprilie 27 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Iar dă să va găsi vrun zapis la minc, să fie mincinos.

Eu Cârstea
Şi eu Neacşa[5].
Şi am scris eu, diiaconul Harta.

Arh. St. Buc., M-rea Cotmeana, III 2.
Orig. rom., hârtie (33 × 21).
Copii ibid.: mss. 357, f. 30 v; 359, f. 24; 370, f. 5 v; Arh. St. Vâlcea, ms. 145, f. 64 v 65.

Ment.: *Tezaur vâlcean*, p. 168.

[1] Ad. interlinear.
[2] Стоичъа.
[3] Post *cu*, scris *tu*, şters.
[4] мѵмѵрог.
[5] Semnături autografe.

130 1645 (7153) aprilie 27

† Noi, megiiaşii lu Isac iuzbaşa carii am fost luaţi pc răvaş dcnaintea domnu nostru, anume: Vasilachi roşiul de la Mărăcineni, Vasilie iuzbaşa de Buzeu, Dumitru de Stănceşti i Vlad Zgabela de Scurteşti, Neagoe ot tam, Radu de Focşenei şi cu Neagomir portar, deci ıioi am îmblat şi am socotit cu toţi bătrânii satului şi i-am

www.dacoromanica.ro

ales partea cât au spus cărţile despre Ţarălungă, ci au fost vândut încă de la moşii lui. Şi au mers[1] el însuş, Ţarălungă, denaintea noastră de au ales şi au măsurat stânjeni 57 şi 3 pogoane de vie. Şi, când s-au ales, s-au tocmit naintea noastră şi denaintea a tot satul să-i fie moşii stătătoare, iară de vor mai ave vreun[2] val, să aibă Ţarălungă a purta pârâ, iara Isac iuzbaşa să n-aibă de nimea nici un val.

Aşa s-au tocmit denaintea noastră, acestor megiiaş carii sântem mai sus-scrişi şi denaintea sătenilor de aci de Scurteşti, anume: Stoica Moldoveanul i Gurban şi popa Dumitru i Dumitraş brat Gurban i Răzmiriţă i Stoia Nan păhărnicel, Stoica Miorţul, Manea murar i Nedelco pcharnic, Fătul snă Nan peharnic i Stoica Bozioiul i Terchilă i Dragoe, Stan snă Bozioiul.

Aceasta am scris ca să să ştii. Şi păntru credinţa, ne-am pus şi peceţile.

Pis measeţa aprilie 27 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Neagomir portar
Vasilachi roş
Vasilie iuzbaşa
Dumitru
Vlad ot Scurteşti
Neagoe ot tam
Radul ot Focşenei[3].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, L/6.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), şapte peceţi aplicate.
Copie ibid.: ms. 171, f. 360 v–361.

[1] мерси.
[2] вреѹл.
[3] Semnături autografe.

131 ⟨Post 1645⟩ aprilie 27

† Să se ştii acest zapis cumu se-u frăţit jupânul Sava de Mărăcineni cu feciurul Horăi, Necola, den târg ot Buzău. Şi se-u frăţit de bunăvoia lor. Şi au dăruit Necola pre frate-său, Sava, cu doă pogoane de vii în delul Verneştilor. Iar jupânul Sava au dăruit pre fr⟨a⟩te-său, Necula, cu doi boi buni şi cu doă vaci cu lapte şi o plaşcă de postav.

Şi mărturii fost-au: Stanciul lu Stepan ot Brăila i Gherghe, feciorul lui Pardos ot Rădeleşti, Stan călăraş ot Buzău i zet Senon ot Mărăcinini, Sava i snă Avraam, Dragomir Motrocea, Necola Bo⟨t⟩oşan, Costadin, Mihaiu Carşote şi alţi mulţi oameni buni la frăţiia noastră.

Pis aprilie 27 dni.

Eu Sava al Simei am scris.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/2.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 20), trei peceți aplicate. Datat după alte documente privitoare la Sava din Mărăcineni.

132 1645 (7153) aprilie 28

† Adecă eu, Bălaci postelnic scris-am şi mărturisăscu cu ac⟨e⟩sta al mău zapis ca să fie dă mare[1] credinţă[2] la mina lu Negoiţă[3] păharnic, snă Preda postelnic, cum să să ştie că m-au fostu datoriu o ţigancă, anume Stanca, cu 1 fată, iar Negoiţă[3] păharnic me-au dat pre Rada ţiganca cu 1 fată, ţigancă păntru ţigancă.

Şi cându am făcut acéste tocmeală, fost-au mărturie: Sârbul şi Costandin ot Tătiranii şi popa Moşo ot tam i Bădea ot tam şi Lăpădat ot tam i Coman. Şi păntru cridinţă, pus-am şi păcétea.

Pis aprilie 28 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Iu Balaci[4].

Arh. St. Buc., Doc. ist.. CXXVII/5.
Orig. rom., hârtie (32,5 × 20).
Copie ibid.: ms. 173, f. 601 v.

EDIŢII: Potra, *Contrib. ist. ţiganilor,* p. 228.

---

[1] маръ.
[2] кръдинце.
[3] Негонце.
[4] Semnătură autografă.

133 1645 (7153) aprilie 30

† Adecă eu, jupâneasa Vasila, fata Radului dă Glupavi şi cu coconélea mélea, Dobra i Calcea, scris-am zapisul nostru să fiie dă mare credinţă la mâna dumnealor[1], jupanu Ghergheai vistier şâ la jupâneasa Ioana vistireasa, cum să să ştiie că ı-amu vândutu toată partea dă océnă dân satul dân Glupavi, însă partea tătini-meau, Radul, câtă iastea dăspre astă tot locul dă hotaru până hotaru, dân pădure, dân apă, dân câmpu. Şâ iară i-am datu dumnealor[1] iară o cumpărătoră dă la Novacu iuzbaşa, carea o fostu cumpăratu tata-meu, dă la Novacu iuzbaşa, iară dă hotaru până hotaru. Şâ am vândutu eu dă bunăvoia mea, dereptu bani gata cin ughi 32 ca să fi⟨e⟩ dumnealor[1] moşâie.

Şâ cându amu datu cu această moşâie o-mu datu cu ştirea măgiiaşiloru dân satu. Şâ mărturiie au fostu: Chiriiacu ot Stoineşti, Ştefanu sin Chiriiac, Ratco ot

www.dacoromanica.ro

Glupavi, Neagoţu dă Glupavi, Stoica ot Glupavi, Nile [...][2] dă Câmpuşoru. Diiaconu Brusiia ot Cărete⟨ş⟩ti pisat[3], measeaţa aprilie 30 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Eu Ştefan ot Stoineşti
Diiac⟨o⟩nul Vrusie

† Pentru credinţa, ne-amu pus şâ pecetea. Şâ cumpărătoarea s-a vândutu care au cumpăratu Alexandri clucerul dă la Novacu, iară cumpărăturea portarul⟨ui⟩ Calciul dă la Novacu nu s-au vândutu.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLXXXVIII/73.
Orig. rom., hârtie (33 × 20,5 cm), pecete în fum.

---

[1] дѹмнѣлоро.
[2] Loc rupt în orig.
[3] пнсѹт.

134 1645 ⟨7153⟩ mai 1

† Adecă eu, Dima logofăt ot Miiere, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna lui Pana peharnic ot Căprêni cum să să ştie că i-am pus zălog 2 ţigani, anume: Farcaş i snă ego, Vladul, pentru că mi-au fost vândut mie soacră-sa, Despa, jupâneasa Albului cupeţ 2 ţigance, anume: Paraschiva şi cu o fată a ei, anume [...][1] care le-a fostu cumpărat jupânul Albul cupeţ de la Drăghici ot Fărcăşeşti.

Iar când au fost acum în zilele domnu nostru, Io Mateiu voievod, iar jupan Preda vel spătar sculatu-se-au cu pără, zicându că sânt acéste ţigance ale lui de moşie, iar Drăghici ot Fărcăşeşti n-au avut nici o treabă cu acéste ţigance şi le-au luat de la mine jupan Preda vel spatar de le-au dus la casa dumnealui. Deci într-acéea, eu m-am sculat de am apucat pre Pana peharnic să-mi dea ţigance pentru ţigance. Deci Pana peharnic se-au sculat de mi-au pus 2 ţigani zălog, anume: Dumitru i snă ego, Zahariia în locul ţigancelor, până îş va afla vânzătoriul, care le-au vândut ţigancele socru-său, Albului cupeţ. Deci, până au vrut afla pre Drăghici ot Fărcăşeşti, vânzătoriul ţigancelor, şi până a vrut a-ş îndrepta lucrul cu Drăghici, eu nu l-am putut aştepta, ci i-am vândut ţiganii jupânului Diicul vel agă. Deci apoi, după ce au stătut Pana peharnic cu Drăghici ot Fărcăşeşti de faţă naintea domnu nostru şi au rămas Drăghici de lége şi platnic şi mi l-au dat mie vodă den divan să-mi dea ţigance pentru ţigance, iar Pana peharnic să-ş ia ţiganii de la mine să nu mai aibu nici o treabă cu Pana peharnic, ci să aibu eu a-m lua ţigancele de la Drăghici ot Fărcăşeşti.

Deci, când au fost acum, m-au apucat Pana peharnic să-i dau ţigănii, iar eu n-am avut de unde-i da, căci aceşti ţigani i-am fost vândut jupânului Diicul vel agă. Deci eu acum am căzut cu rugămente la Pana peharnic să lase ţiganii să fie

www.dacoromanica.ro

stătători jupan Diicului vel agă, iar eu i-am pus zălog la Pana peharnic pentru ţiganii lui 2 ţigani ai miei, anume: Farcaş şi snă ego, Vladul car⟨i⟩ scriu mai sus, cu zi până la sfenti Dimitrie de nu-i voi da alţi ţigani, pentru ţiganii lui, să-i fie stătători aceşti ţigani în vecie şi feciorilor lui.

Şi mărturie fost-au la această tocmeală: jupan Dumitru Filişanul biv vel slujer i pan Dumitraşco biv vel slujer ot Spinéni, ot Căpréni, Ghioca i Seva i Jupal i Balica pcharnic ot Breasta, ot Cernaia, Iacov cliucer, ot Cornct, Vlaicul postelnic. Şi pentru credinţa, pusu-ne-am peceţile şi iscăliturile să să crează.

Scris luna mai 1 zile, leat 7153 ⟨1645⟩.

Săva
Eu Ghiioca
Eu Dima logofăt ot Mirea
Ivaşco
Eu Jupal
Vlaicul postelnic[2].

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni şi Mamu, XXII/7.
Orig. rom., hârtie (32 × 20), şase peceţi aplicate.

Menţ.: Furnică, *Din istoria comerţului,* p. XVII.

[1] Loc alb în orig.
[2] Semnături autografe.

135 1645 (7153) mai 1

Adică eu, Mordan den Scaieni, dempreună cu fraţii miei de ocină: Stanciul i Radul, feciori i Comane i Dragul i Manea, snă Dobrăi i Stănilă i Anghel i Pascul, scris-am acest al nostru zapis ca să hie de mare credinţă la mâna jupânului Radului marele comis, cum să se ştie că am vândut dumnealui muntele Otaşiului toată partea noastră mordănească şi cât scrii în cartea [...][1], derept 1 900 de bani gata. Şi i-am vândut noi, de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă cu ştirea tuturor fraţilor şi a megieaşilor dimprejurul locului din sus şi din jos, ca să fie domni⟨i⟩i lui de moşie stătătoare în veaci.

Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi boiari mărturie: Popa ot Mănieaci, Coadă vătah i Stoian i Liescul i ot Berivoieşti, Dan vătah i ot Chiojdu, Drăgoi logofăt i ot Răteşti, Tudor vornicul i ot Negoieşti, Antonie i ot Scaeani, Stan Moldovan i Neagoe Caput i Stoica Boldescul i Stanul Chicului. Aceasta scrie şi pentru mai adevărată credinţă, ne-am pus dégetile în loc de pecetie.

Pis mai 1 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Mordan i snă vnuk Mordan.
Eu Stanciul.
I Radul.

www.dacoromanica.ro

I Dragul.
I Manea.
Eu Stanislav.
I Anghel.
I Pascul.
Eu Tudor vornicul.
Drăgoi.
Dan vătah.

Arh. St. Buc., Ms. 1233, f. 421.
Copie rom.

[1] Loc alb în text.

136 1645 (7153) mai 2, vineri, ziua Sf. Athanasie al Alexandriei, Târgovişte

Den mila lui Dumnezău, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Rumâncască, dat-am domniia mea această poruncă a domni⟨i⟩i mele boiarului domni⟨i⟩i méle, Iacov cliucériul din Cernaia, şi jupâneasei lui, Voicăi şi cu fcciorii lor, cât Dumnezău le va trimite, ca să le fie lor satul Degeraţii jumătate şi Desăratii iar jumătate, den judeţul Mehedinţi, însă partea Predei spătar toată de-ntr-amândoao satele, den câmpu, den pădure şi den apă şi cu rumânii cât să vor găsi, şi den silişta satului şi dep⟨r⟩etutindirea, oricâtă s-ar alége, de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Iacov cliucer acéstea jumătăţi de sate ce s-au zis mai sus, cu tot venitul, de la Vasilie păharnic, feciorul Predei spătar, nepot de fecior Nicăi, ce au fost vel logofăt, drept galbeni 70 bani gata, cu zapis de vânzare de la mâna lui la leat 7147, şi cu mulţi boiari mărturii iscăliţi în zapis.

Şi încă să fie boiariului domni⟨i⟩i méle, Iacov cliucer şi jupâneasei lui, Voicăi moşie şi rumâni în sat, în Desărat, însă partea Badei postelnic, feciorul Barbului postelnic den Bălaci, jumătate de sat, den câmp şi den pădure şi den apă şi cu rumânii cât să vor afla pe partea Badei postelnic, şi den silişta satului şi de peste tot, vericât s-ar alége, de peste tot hotarul, pe hotarăle céle bătrâne, şi pe sémne, pentru că au cumpărat această jumătate de sat şi cu rumânii den Desărat de la Badea postelnic, feciorul Barbului postelnic den Bălaci, drept 6 000 bani gata. Şi au vândut de a lui bunăvoie, cu zapis de vânzare la leat 7147, şi cu boiari mărturii iscăliţi în zapis toţ anume.

Şi iar să fie boiariului domni⟨i⟩i méle, Iacov cliucer şi jupâneasei lui, Voicăi, moşie şi rumâni în sat, în Ohaba, în judeţul [...][1], însă partea lui Nan postelnic şi partea Radului postelnic, feciorii lu Staico postelnic den Ohaba, a patra ⟨parte⟩ den sat, den câmp şi den[2] pădure şi den apă şi den silişta satului şi cu tot venitul de

www.dacoromanica.ro

peste tot hotarul şi dep⟨re⟩tutindirea câtă să va alége. Şi rumânii încă să să ştie, anume: Bercea, cu fii-său, Radul i Stănici şi Dobrovoe cu nepotu-său, Stelea şi Dobromir cu frate-său, Stoica şi cu doi ficiori ai lu Dumitru i Mareşu, ficiorul Sârbului şi cu toţ ficiorii lor. Pentru că au cumpărat boiariul domni⟨i⟩i méle, Iacov cliucer această moşie cu rumânii de la Nanul postelnic şi de la Radul postelnic, feciorii lui Staico postelnic de la Ohaba, drept galbeni 100 bani gata şi cu zapis de la mâna lor, de vânzare şi cu mărturii iscăliţi în zapis.

Şi iar au cumpărat Iacov cliucer de la Mihai postelnic, feciorul lu Staico postelnic doi rumâni, în sat, în Ohabă, pe nume: Crăciun cu feciorii şi Mihai, feciorul Sârbului cu feciorii lui drept ughi 20 bani gata, osăbit. Şi au vândut ei de a lor bunăvoie şi fără nici o silă, cu voia şi ştirea tuturor rudeniilor lor şi a megiiaşilor demprejurul locului, când au fost curgerea anilor 7150.

Şi iar să fie boiariului domni⟨i⟩i méle, Iacov cliucer şi jupâneasei lui, Voicăi moşie şi rumâni în sat în Ohaba, însă partea Pârvului postelnic şi a jupâneasei lui, Iana, fata Gherghinei postelnic, feciorul Mujii din Bârseşti, den Ohaba a patra parte derept tot satul, den câmp şi den pădure şi den apă şi din siliştea satului şi de peste tot, vericât s-ar alége, de peste tot hotarul. Şi rumânii să să ştie, anume: Stan al lui Văsiiu cu fii-său, Dobromir şi Mlada cu feciorii lui şi Stănilă cu feciorii. Pentru că au cumpărat boiariul domni⟨i⟩i méle, Iacov cliucer i jupâneasa lui, Voicăi, aceasta a patra parte de sat cu rumânii, cum scrie mai sus, de la Pârvul postelnic şi de la jupâneasa lui, Iana, fata Gherghinei postelnic, feciorul Mujăi de la Bârseşti drept 18 000 bani gata, cu zapis de vânzare de la mâna lor la leat 7150 şi cu mulţi boiari mărt⟨u⟩rii iscăliţi, anume: jupânul Dumitru Fielişanul biv vel slujer i Barbul păharnic Brădescul şi den Spinéni, Dumitraşco cliucer, şi den Argetoia, Mihai păharnic şi den Breasta, Balica păharnic şi dân Glogova, Vintilă şi den Jirov, Manolea postelnic şi frate-său, Dragotă. Însă acei boiari mărturie, ei sânt în toate zapisele iscăliţi mărturie, la toate cumpărăturile de-ntr-această carte. Şi au vândut aceşti mai sus-numiţi oam⟨e⟩ni moşiile lor şi rumânii de a lor bunăvoie şi fără nici o silă, cu voia şi cu ştirea fraţilor lor şi a tuturor rudeniilor lor, şi cu ştirea tuturor megeaşilor den sus, den jos, demprejurul locului şi denaintea domni⟨i⟩i méle. Şi am văzut domnia mea şi am citit toate zapisele pe rând ale acestor mai sus-numite moşii.

Pentru acéea, am dat şi domniia mea boiariului domni⟨i⟩i méle, Iacov cliucer şi jupâneasei lui, Voicăi ca să le fie lor moşiile şi rumânii moştenire şi ohabnică feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi di cătră niminea nem⟨i⟩şcat, pentru porunca domni⟨i⟩i méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupânul Barbul vel ban al Craiovei şi jupan Dragomir vel vornic i jupan Radul vel logofăt i jupanul Stroe vel vistier i jupan Diicul vel spătar i jupan Drăguşin vel păharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic, Radul vel logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat bătrânul logofăt, în oraşul scaunului Târgovişte, în luna mai 2 zile, vineri, în zioa sfântului Athanasi al Alexandriei, şi de la Adam până acum la această carte curgerea anilor vă leat 7153 ⟨1645⟩.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXCVIII 1.
Trad. rom. din 1736 de Vintilă Modoran portar.

EDIŢII: Vlădăianu, *Boierii din Cernaia*, p. 88 90.

---

[1] Loc alb în orig.
[2] Ad. interlinear.

137 1645 (7153) mai 2, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїе повеленїє господства ми слугѹ господства ми Stanciului logofăt şi Oprei logofăt ot Budeştėni şi cu feciorii lor, câţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în sat, în Budeştėni şi în Dobroieştii de Jos şi în Crângurėni den partea Stoicăi Colţu, tot a patra parte den toate moşiile, den câmpu, din pădure, den apă, oarccât se va alėge de preste tot hotarul pentru că această ocină, ce scrie mai sus, fost-au a Stoicăi Colţu de moşic, încă mai denainte vrėme. Iar după acėea, cându au fost acum, în zilcle domni⟨i⟩i mėle, iar Stoica Colţu el au avut trei gineri, ce pre unul l-au băgat ginere în casă, ca să-l socotească până unde va fi în viiaţă şi i-au ales din toată ocina lui cât au avut într-acėste sate, ce scriu mai sus, de i-au dat tot prc jumătate să fie numai el singur pre jumătate. Iar celora doi gineri le-au dat să fie amândoi pre jumătate. Ce dintr-aceşti doi gineri, iar Stan postelnic cu fămăia lui, Pârvana, fata Stoicăi Colţu, şi cu feciorul lor Tudosie, s-au sculat de au vândut toată partea lor de moşie, ce li s-au venit a patra parte, despre tot locul, slugilor domni⟨i⟩i mėle, Stanciului logofăt i Oprci logofăt, dereptu ughi 14 pol, bani gata şi dcreptu 20 de oi. Şi, cându o au vândut, întrcbat-au pe cumnaţii ei, şi pre toată rudeniia şi nimea nu s-au apucat, fără numai slugile domni⟨i⟩i mėle, care scriu mai sus că s-au mai căzut a cumpăra ei decât alţii strinii, cum am văzut domniia mca şi zapisul lu Stan postelnic dempreună cu fămėie lui, Pârvana şi cu feci⟨o⟩rul lor, Tudosie, de vânzare la mana lor.

Dcrept acėca, am dat domnia mea slugilor domni⟨i⟩i mėle, Stanciului logofăt şi Opıei logofăt ca să le fie accastă ocină stătătoare de moşic în veacu. И нѣ шт когоже непоколебим поризмо господства ми.

Сєже и свѣдѣтелїє положих господство ми: жѹпан Драгомир вел дворник и Радѹл вел логофет и Строє вел вистїар и Никѹл вел спатар и Преда вел ключер и Барбѹл[1] вел столник и Дръгѹшин вел пахарник и Костандин вел постелник. И исправник, Радѹл вел лшгшфет.

Исписах аз, Пръвѹл логофет, ѹ Шръговице, ман в̃, лѣт ҳзрнг[2].

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинъ.

† Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, V/9.
Orig. rom., hârtie (32 × 20), pecete timbrată.
Copie ibid.: ms. 690, f. 72.

---

[1] Inadvertență: Barbul în locul lui Mihnea.

[2] „Și de nimeni neclintit după porunca domniei mele. Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic și Radul mare logofăt și Stroe mare vistier și Diicul mare spătar și Preda mare clucer și Barbul[1] mare stolnic și Drăguşin mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt. Și am scris eu, Pârvul logofăt în Târgoviște, mai 2, leat 7153 ⟨1645⟩".

138 1645 (7153) 2 mai

† Cu mila lui Dumnezeu, credinciosul Mateiu Basarab, voievod și domn a toată Țara Românească, dat-am domniia mea această poruncă a domni⟨i⟩i mele slugii domni⟨i⟩i mele, Stoichi⟨i⟩ Mărgineanu și cu frații lui, anume: Gherghina și Dragomir și cu ai lor feciori, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fiie lor moșie în Conțești, în județul Secuienilor, însă partea Mușii, fata Manii, a treia parte, din câmp, din pădure, din apă, din siliștea satului, dupretutindenea, unde se va alege i dupreste tot hotarul, pentru că o au cumpărat-o această moșie, ce mai sus-zice, Stoica Mărgineanu și cu frați⟨i⟩ lui, Gherghina și cu Dragomir, de la Mușa, fata Mani⟨i⟩ din Conțești, drept 1 000 aspri gata, cu zapis, în cursul anilor 7147 și cu mulți oameni buni, scrișt în zapis, anume: Vasile și Micul și Stanciul spătaru.

Și iar ca să fiie Stoichii Mărgineanului și jupâncsii lui, Mariia, un loc la Fântâna Teișului, care este pă lângă locul lui, drept 170 de aspri gata, cum au spus de vânzare și cu mărturii scrise în zapis, în cursul anilor 7151.

Și iar ca să fiie Stoichii Mărgineanu și Gherghinii și lui Dragomir, însă parte de moară din partea Chirii călugăriții care o au ținut-o Stanciu, fratele lui Penea, fecior Vavilii călugăriții cât i să va alege, însă numai din apă, din partea Chirii călugăriții, pentru că au cumpărat-o Stoica și Gherghina și Dragomir această parte de moară de la Stanciu și de la Pena, feciorii Vavilii călugăriții, drept 500 aspri gata.

Și iară au cumpăratu Stoica Mărgineanu și cu frații lui, Gherghina și Dragomir, dooă părți de la Micul și de la frații lui, Stoica și Voicul, partea lor numai din apă, ce au fost ținut ei, partea Chirii călugăriții, drept 500 aspri gata.

Și iar să fiie Gherghinii și frate-său Dragomir, însă partea Radului Bodeiu și partea unchiu-său, lui Rădan călugărul, o jumătate de vad de moară de la vadul din sus din apa Băşceni, pentru că au cumpăratu Gherghina și Dragomir de la Radul Bodeiu și de la unchi-său Rădan călugărul drept doi boi mari și aspri gata 70, cu zapis de la mâinile lor, de vânzare, întru cursul anilor 7152 și cu mulți oameni buni, mărturii scrișt în zapis.

Și iar au cumpăratu Stoica Mărgineanu singur și jupâneasa lui Mariia, un loc în Brăduleț, de la Radul Pișotă din Băşceni, ce au fost ținut-o Radu Pișotă

www.dacoromanica.ro

din partea ⟨lui⟩ Dragomir, din cap până în cap, cum merge şi alte locuri, drept 140 de aspri gata şi cu zapise de vânzare şi cu mărturii.

Şi iar au mai cumpărat frate-său, Gherghina şi frate-său, Dragomir, de la Radul Floroiul un loc de arătură din jos de biserică, ce au fost cumpărat-o Stoica de la Chira călugărița, drept 120 aspri gata.

Şi iar să fiie slugii domniei mele, Stoichii Mărgineanu şi cu fraţii lui, Gherghina şi Dragomir, moşiie în Băşceni, însă partea Stanii, muierea Albului, toată partea ei, pentru că acestea de mai sus-zisă moşie fost-au din moşi ai Stanii şi Albului din Băşceni, care au fost datori lui Stan Mărgineanu, tata Stoichii Mărgineanu şi lui Dragomir şi Gherghinii, taleri 31, încă din mai dinainte vreme.

Iar când fu acum, întru zilele domni⟨i⟩i mele, după moartea Albului şi a Stanii, iar Stoica Mărgineanu şi cu fraţii lui cei mai sus-zişi, ei au avut pâră înaintea Hrizii marele dvornecu, pentru acea datoriie de 31 de taleri, cu Rădan călugărul şi Radul Pişoiu, care au fost ţinutu această moşie, partea Stanii, muierea Albului, şi s-au pârât de faţă într-acest chip.

Hrizea vornecu, el au judecatu şi au dat la mijlocul lor 6 boieri cu cartea lui, ca să adevereze cu sufletile lor, fost-au avut Stoica Mărgineanu 31 de taleri la Albul şi la muierea lui, au ba. Deci, într-aceea, acei 6 boieri aşa au fost aflatu cu sufletile lor, cum au fost avut aceea datoriie Stan Mărgineanu la Albu şi la muierea lui, Stana şi le-au spus lui Rădan călugărul şi Radului Pişoiu a i să da banii slugii domni⟨i⟩i mele ce mai sus-zice, au să lase moşiia pă seama lui într-acei bani la zi. N-au avut să-i dea, ci au lăsat moşiia Stanii, ce mai sus-scriie, să fiie pre seama slugii domni⟨i⟩i mele, lui Stan Mărgineanu şi feciorilor lui, care sânt mai sus-zişi, cum au văzut domniia mea şi au cetit cartea acelor 6 boieri, în cursul anilor 7150 şi cartea Hrizii vornecu la mâna lor.

Şi iarăşi au cumpărat Gherghina şi cu frate-său, Dragomir un loc de casă în dealu Vălenilor din potgoriie, de la Ionaşcu şi de la frate-său, Oană, drept 400 aspri gata.

Şi iar au cumpărat Stoica Mărgineanu şi cu fraţii lui, Gherghina şi Dragomir, un pogon ţelină în Văleni, în Valea Mieilor, de la Muşatu şi de la Bârcă din Văleni, drept 500 aspri gata.

Şi iar au cumpărat Stoica Mărgineanu şi cu fraţii lui, Gherghina şi Dragomir, două locuri în câmpu de sus, unul în Grindu, altul pe Scursura Izvoraşului de la Vavila călugărița din Băşceni, drept 300 de aspri gata.

Şi au vândut aceşti ce mai sus zic ⟨a⟩nume oameni ale lor moşii, ei, de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos, duprimprejurul locului şi dinaintea domni⟨i⟩i mele.

Drept aceea, am dat domniia [mea] slugilor domni⟨i⟩i méle, Stoichii Mărgineanu, lui şi cu fraţii lui, Gherghina şi Dragomir, ca să le fiie lor ocină de moşiie statornică, feciorilor lor, nepoţilor lor şi strănepoţilor şi de către niminea neclătitu, pe zisa domni⟨i⟩ mele.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: Barbul banul Craiovul, Dragomir vornecul, Radul logofătul, Stroe vistierul, Diicul spătarul, Radul comisul i Preda

www.dacoromanica.ro

cluceru, Mi⟨h⟩na stolnic, Drăguşin paharnecu şi Constandin postelnic. I ispravnicu, Radul marele logofăt.

Şi este scrisă de Lepădat logofăt, la scaunul Bucureştilor, maiu 2, leatu 7153 ⟨1645⟩.

Am iscălit Nicolae Săseanu.

Arh. St. Buzău, Colecţia de achiziţii şi documente, depunerea Coralia Săseanu, IX/1 (nr. 3). Copie rom.

EDIŢII: Ionescu Gion, *Un hrisov inedit*, p. 185–186.

139 1645 (7153) mai 3

† Adecă eu, Duca dempreună cu văru-meu, Lupu Sturzul, nepoţii lu Ion Boieru din Brădet scriiem zapisul nostru la mâna lui Pătru sân Voicul şi la mâna văru-său, Radu Turturea cu feciorii lui: Mihăilă, Stănilă, Lupul şi Lăudat ca să le fie[1] lor de mare trebuinţă, fiindcă le-am vândut partea noastră de moşâie, câtă au fost nevândută de moşul nostru, Ion Boierul, în drept bani gata 500 şi un bou.

Şi am mai vândut eu, Neaga şi cu Anghelina, fetele lui Marcu, partea noastră de moşâie din Brădet şi din Ninoasa lui Pătru şi lui Radu, în drept ughi 5 şi bani 80.

Şi când le-am vândut acest zapis, am avut bune mărturii care îşi vor pune degeţile ca să să crează. Luna mai 3, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Duca vânzători.
Eu Lupu vânzători.
Eu Neaga şi Anghelina vânzătoare.
Eu Dragotă ot Ninoasa.
Eu Oprea Dragoşi.
Eu Nicola.
Eu Iacov ot Mătăsari.
Eu Barbu ot Strâmba.

Arh. St. Buc., Ms. 1303, f. 3, nr. 1.
Copie rom.

EDIŢII: Dobrescu, *Documente de moşneni*, p. 33.

[1] ϕєє.

140 1645 (7153) mai 3

† Adecă eu, Micul să se ştie cum i-am vândut ocină la Leoteşti stânjăni 20 naşului Cârstei şi fiiu-său, Gligore însă stânjănul[1] câte 35 de bani şi facu bani

www.dacoromanica.ro

şapte sute şi acei 20 de stânjăni mărgu, de cinc pân-în cinc, cum mergu ş-alte ocine. Şi am vândut eu, Micul de bunăvoie me naşului Cârstei şi fecior-să⟨u⟩, lu Gligorie.

Şi mărturii, oameni buni anume: Pătru i snă Ion ⟨ot⟩ Leoteşti i Stoica i Stan i Dobrotă.

Pătru.
Ion.
Stoica.
Stan.
Dobrotă.

Pis measeţa luna maiu dni 3, vă leat 7153 ⟨1645⟩.
† Şi se-au dat la aldămaş costandi 10, cându se-a cumpărat această moşie.

Arh. St. Buc., M-rea Căldăruşani, XXXIII/6.
Orig. rom., hârtie (32 × 22).
Copie ibid.: Doc. ist., CMLXXII/123.

[1] стъдижъньл.

141 1645 (7153) mai 3

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ. Дава(т) господство ми сїе повелєнїе господства ми швом чловекъ по име Хамза, брат Проден, снъ жупаницев Мушъвъ, жупаница Преден шт Газер шт сид[1] [...][2] ca să hie volnic cu această carte a domni⟨i⟩i méle de să ştie toată partea mâine-sa, jupânései Muşăi, den sat, den Ungurel, ot Gorjăl, cu tot venitul oarecât se va alége, pentru că au venit Hamza naintea domni⟨i⟩i méle în divan, de au arătat zapisul mâine-sa, jupânesei Muşăi cu mare blăstem, cum i-au lăsat lui partea ei den Ungurel toată, preste tot hotarul pentru căci o au căutat fiiu-său Hamza la vréme de boală şi la nevoia ei, până la moarte, că au avut 4 feciori, ci unul dentr-înşâi, anume Prodea, au murit, iar doi feciori ai ei, anume Persul i Vancea, ei au trecut muntele şi au făcut multe răutăţi, încă den zilele răposatului Radului voievod. Şi de atunce până acum, tot au ţinut Hamza acea moşâe cu pace şi au tras multe nevoi şi dăjdi domneşti, pentru dânsa, iar cându au fostu acum, în zilele domni⟨i⟩i méle, s-au sculat ginerii Prodei den Iazer, anume popa Tudor şi Dragu i Hamza şi Papa ca să ia de la Hamza jumătate dentr-această moşâe ce i-au dat mumă-sa den Ungurel. Şi zic că au vândut mumă-sa, jupâneasa Muşa, Vladului den Bibeşti, un copil de ţigan anume Boban în zilele Radului voievod şi n-au avut treabă. Iar ea s-au fostu pârât atunce cu aceşti gineri şi i-au rămas să fie vândut Vladului den Bibeşti, că au fostu şi Prodea, fecioru ei, şi au

www.dacoromanica.ro

fostu şi ţiganul ei derept [...][3]. Şi domnia mea încă am ju[decat] şi am dat lui Hamza [...][3] moşâia den [Un]gurel toată cum i o au fostu lăsat [mu]mă-sa la moartea ei şi tot o au ţinut cu p[ace]. Iar cându au fostu acum, iară s-au scula[t g]inerii Prodei cu pâră cu un zapis al jupâneasei Muşăi, muma lui Hamza, ce au fostu f[ă]cut cu asupriciuni şi cu înşălăciune şi den legătură încă în zilele Radului vodă şi au sorocit pre Hamza. Deci Hamza el au venit la sorocu ca să stea de fa[ţă], naintea domni⟨i⟩i méle, cu aceşti gineri ai Prodei. Deci ei tot l-au purtat cu cuvinte den zi în zi de au şăzut [4] săptămâni şi la divan de faţă tot n-au vrut să vie, ci au fugit acasă. Într-acéea, domnia mea am făcut lu Hamza şi a doa carte a domni⟨i⟩i méle ca să-şi ţie moşâia den Ungurel cum i o au lăsat mumă-sa Muşa, cu bună pace, pentru că au rămas ginerii Prodei de lége. Şi să fie volnic Hamza cu sluga domni⟨i⟩i méle, anume [...][2] să aibă a luoar[ea] de la ginerii Prodei acel zapis ce au fostu făcut cu înşălăciune şi să-şi întoarcă de la popa Tudor 2 vaci ce i le-au luoat fără direptate. Şi de cătră nimeni opreală să n-aibă, că cine se va ispiti a-i mai face vrun val rea scârbă va petrece de cătră domnia mea. **И исправник сам рєч господства ми. Пис маи ѓ дни, въ лѣт ×ѕр҃нг.**

† Їѡ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XCVI/28.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. B.A.R. 5143, f. 147.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, VI, p. 49–50.

---

[1] „† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Hamza, fratele Prodei, fiul jupaniţii Muşa, jupaniţa Predei din Iazer din judeţul...".

[2] Loc alb în orig.

[3] Loc rupt în orig.

142 1645 (7153) mai 4

† Adecă noi, ceşti 12 boiari tocmelnici carei sântem daţi de părintele vlădica Teofil şi de 6 boiari, anume: jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe vel vistier i jupan Socol vel clucer i jupan Dumitraşco vel stolnic i jupan Drăguşân vel paharnic i jupan Fieleşanul vel slujer, anume ot Căl⟨u⟩găreni, Lupul vtori vornic i ot Bădeni, Barbul căpitan i Crăciun armaş i ot Sărata, Dragomir iuzbaşa i ot Hodobéni, Ianiu logofăt i ot Hintişti, Calin i Vlaicul i ot Băşcéni, Stoica Mărgineanul i Vlasie i ot Pătârlage, Stan Brădăţeanul i ot Băzăneşti, Radul Dimei i ot Blestemată, Oancea şi omul părintelui episcupului de la Buzău, Manea vătah şi cu omul domnu nostru, Tudoru vtori vornic, ca să căutăm pentru o pâră ce au avut căl⟨u⟩gării de la mănăstire, de la Aninoasa şi Negoiţă paharnic,

www.dacoromanica.ro

nepotul stolnicului Predei, dempreună cu Dragul iuzbaşa şi cu unchiu-său, Stroe, feciorii lu Staico postelnic, nipoţii Vladului peharnic. Deci, déc-am văzut cistita cartea părintelui vlădicăi şi împreună cu acelor 6 boiari mari de divan scriindu la noi cu mare blestim, cum să avem a le căuta de dereptate. Deci, când au fost la zi, noi ne-am strânsu toţi la Cislău de le-am căutat cărţile, şi tinire şi bătrâne, şi cin⟨e⟩ den cine easte. Deci am aflat şi am adevărat den cărţile lor şi de la oameni bătrâni demprejurul locului cum au fost moşii lu Negoiţă peharnic şi cu ai Dragului iuzbaşa şi ai lu Stroe tot neşte fraţi dentru moş. Derept aciia, am jud⟨e⟩cat şi am tocmit cum să ţie mănăstirea den ocina de la Ţigănişti 2 părţi şi iuzbaşa Dragul şi cu unchiu-său, Stroe a treia parte şi din Posada pân apa Băşcii, la morile den cale în hotarul Poieniilor, mănăstirea cu iuzbaşa Dragul şi cu unchiu-său, Stroe să ţie den doao[1] şi la Miroşi să ţie mănăstirea cu iuzbaşa Dragul şi cu unchiu-său, Stroe, iar den doao[2]. Iar den ocina de la Cislău fost-au ţinut mai denainte vréme, iar den doa, iar acum noi am aflat pentru o milă ce-au fost miluit jupâneasa Stana, mătuşa Dragului iuzbaşă şi a lu Stroe den partea lu Andrei cu o carte a Mihnei voivod de milă. Deci, de cum a fost ţinut mai nainte vréme, iar noi am mai dat să ţie mănăstirea 13 părţi, iar iuzbaşa Dragul cu unchiu-său, Stroe să ţie 11 părţi. Şi încă au fost mai miluit mătuşa lor, jupâneasa Stana la sfânta mănăstire milă 2 sălaşe de ţigani şi 2 păhare de argintu şi 2 tipsii şi pintru pace şi odihna au mai dat iuzbaşa Dragul un rumân, anume [...][3]per cu 3 ficiori la sfânta mănăstire să fie de moşie. Aşa am adevărat cu sufletele noastre şi aşa i-am tocmit şi am aşăzat cum, de acum înainte, să nu mai fie pârâ întru ei. Pentru mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţili mai jos şi iscăliturili.

Pis measeţa mai 4 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Iar pentru ocina de la Ţigăneşti, am grăit c-ar hi ţinut iuzbaşa Dragul iar den 4 cu călugării ce-au fostu miluit Staico postélnic iar cu o milă la sfânta mănăstire. Deci, pentru aciea, l-am scăzut să ţie călugării 2 părţi şi iuzbaşa Dragul cu unchiu-său, Stroe, feciorii lu Staico postelnic şi ai jupânesei Stanei, jupâneasa lu Drăguşin banul, să ţie a treia parte.

Pis measeţa mai 4 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Pis Ţona logofet ot Berevoieşti
Vlaicul
Stoica Mărg⟨ineanu⟩
Vlasie
Stan Brăd⟨ă⟩ţeanul
Radul Dimei
Oncea
Tudor dvornic ispravnic, om domnescu[4].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXV/9.
Orig. rom., hârtie (31 × 20), şapte peceţi aplicate.
Copie ibid.: ms. 173, f. 258 v 259.

Menţ.: Ionaşcu, *Schitul Grăjdana*. p. XIII, XVII.

www.dacoromanica.ro

[1] ДОААѲ.
[2] ДООАѲ.
[3] Loc rupt în orig.
[4] Semnături autografe.

143 1645 (7153) mai 5, Târgoviște

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsărab voievod și domn a toată Țara Românească, dat-am domniia mea această poruncă a domni⟨i⟩i méle jupan Diicul vel spătar ot Buicești și cu feciorii lui, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie și rumâni la satul Urșani în județul Vâlcii, din câmp și din păduri și din apă și din munte și din siliștea satului și cu tot venitul de peste tot hotarul. Și rumânii încă să să știe carii s-au vândut rumâni cu feciorii lor, cu părțile lor de moșie din sat din Urșani, anume: Stan al Ianului cu 6 feciori, anume: Udrea și Radu și Nicula și Apostol și Ianul i Mihăilă și cu feciorii lor, drept 50 de galbeni gata și Mărin, fratele lui Stan cu 6 feciori, anume: Nedelco i Iane și Ștefan i Filimon și Ișfan și Pătru, drept 50 de galbeni gata și Stanciu cu patru feciori, anume: Mihai i Pătru i Ilie și Dumitru cu feciorii lor, drept 40 de galbeni și Tudor cu 3 feciori, anume: Mică i Nicola și Marco cu feciorii lor, drept 35 de galbeni și Crăciun cu 3 feciori, anume: Stanciu i Simion i Dumitru și cu feciorii lor, drept 35 de galbeni gata și Dumitru cu 5 feciori, anume: Mihăilă i Pătru i Micăia i Șandru i Preda, drept 50 de galbeni și Frâncul cu 3 feciori, anume: Barbul și Ionașco și Radul, drept 35 de galbeni și Ciucur cu 2 feciori, anume: Mărin și Ion drept 20 de galbeni și Lupul cu 2 feciori, anume: Radul i Vladul, drept galbeni 20 și Drăghici cu nepotu său, Mărin, drept galbeni 23 și Anghel cu muiarea lui, drept 13 galbeni și Alisandru cu feciorii lui, drept 13 galbeni și Bogdan cu feciorii lui și cu fratele său, Iane drept galbeni 23 și Pătru cu feciorii lui și cu frate-său, Toma, drept 23 galbeni și Dumitru cu un fecior, anume Gherman, drept galbeni 15 și Oprea cu 3 feciori a lui, anume: Lupul și Ion și Cânda, drept 30 galbeni și Tudosie cu 2 feciori, anume Costandin i Radul și cu toți feciorii lor, drept 25 de galbeni.

Și iar să să știe boiarinului domni⟨i⟩i méle, jupan Dicu vel spătar moșie și rumâni la sat, la Bârzoténi, iar ot sudstvo Vâlcea și din câmpu și din păduri și din apă și din siliștea satului, cu tot venitul de peste tot hotarul. Și rumânii încă să să știe din Bârzoténii, carii s-au vândut rumâni cu feciorii lor, câți au acuma și câți vor face de acum nainte și cu părțile lor de moșie, anume: Vladul cu 2 feciori, anume: Marco i Toma, drept 30 de galbeni și Dan cu 3 feciori, anume: Preda și Simul i Lazăr, drept 35 de galbeni și Stanciul cu frate-său, Pătru și cu feciorii lor, drept galbeni 23 și Matei cu 5 feciori, anume: Barbul i Stanciul i Marin i Ion i Tudosie, drept 55 de galbeni și Barbul cu feciorii lui, drept 13 galbeni bani gata.

Pentru că acești mai sus-zișii oameni din Urșani și din Bârzoteni ot sudstvo Vâlcea, ei au fost tot oameni megiiași peste moșiile lor mai nainte vréme. Iar

www.dacoromanica.ro

dup-acée, când au fost acuma, în zilele domni⟨i⟩i méle, iar ei de bunăvoie a lor, fără de nici o silă şi de către niminea siliţi, au venit la cinstitul boiarinul domni⟨i⟩i méle, jupan Diicul vel spătar di i s-au vândut lui rumâni cu feciorii lor şi cu toate moşiile lor din Urşani şi din Bârzoteni şi au luat toţi bani gata de la jupan Diicul vel spătar, feeştecare pe capul lui şi pe feciorii lui şi pe moşiia lui, cum easte mai sus-scris, ca să-i fie lui rumân în véci şi zapise de la mânile lor de vâ⟨n⟩zare dinaintea domni⟨i⟩i méle şi dinaintea a tot divanul domni⟨i⟩i méle şi cu toţi boiari mari şi mici, mărturii scrişi în zapise şi cu ştirea tuturor boiarilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului.

Pentru acéea, am dat domniia mea cinstitului boiarinului domni⟨i⟩i méle, jupan Diicul vel spătar ot Buiceşti, ca să-i fie lui aceşti mai sus-zişi rumâni din Urşani şi din Bârzoténi şi cu toţi feciorii lor şi cu toate délniţele lor de peste tot hotarul şi cu tot venitul de baştină şi o⟨h⟩abnică şi feciorilor lui, nepoţilor şi strenepoţilor lui în véci şi de niminea să nu să clătească, după zisa domni⟨i⟩i méle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Barbul vel Cralevski i jupan Dragomir vel vornic i jupan Radu vel logofăt i jupan Stroe vel vistiiar i jupan Preda Brâncoveanu vel clucer i jupan Mihnea vel stolnic i jupan Radu Mihalcea vel comis i jupan Drăguşin vel păharnic i jupan Costantin vel postelnic. Şi ispravnic, jupan Radu vel logofăt.

Şi au scris Dumitru logofăt în scaunul Târgovişte, measeţa mai 5 dni, 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, VIII/3.
Copie rom. Altă copie, ibid.: ms. 449, f. 96–96 v.

Menţ.: Hasdeu, *Etymologicum*, p. 2684; Ionaşcu, *Bis. chipuri şi doc.*, p. 10.

144 1645 (7153) mai 5, Târgovişte

† Милостїею Божїю, Їѡ̃ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїискоє. Дава(т) господство ми сїе повелєнїе господства ми слѹѕи(м) господства ми Радѹлов и Дѹмитров и Станчюлов wт Шѹичи wт сѹдство Арге(ш) и съ нихъ синови, єлицим Богъ припѹсти(т), ꙗкоже да и(м) сѹ(т) wчинѹ ѹ Шѹичи и ѹ Брѹстѹроаса и ѹ Воичєци и ѹ Плєшєци и ѹ Какалєци и ѹ Подѣни wбаче ниχнє дели за wчинѹ wт въ теχ сїе села иже єст има(л) wни wт на(д) родителїе им єщеже wт при дньїе прочїе(м) стари господари. А когда єст би(л) тогда, при тае врѣме, а Къзан спатар, брат Даръ(в) и Шѹикъ(в) и [Дра]ᴵгомиров wт село wт Шѹичи, wни се сѹ(т) би(л) раздєли(т) wт брати єго, дѣдї Рад[ѵлов и Д]ᴵѹмитро(в) и Станчюло(в) иже сѹ(т) више речени и ѹтиши(л) єст Къзан спатар,

www.dacoromanica.ro

тере се ѹжени(л) въ [село][1] ѹ Бам [шт][1] сѹдство Гор Жил и сътворил ест Казан спатар тамо ѹ Бае две сини, на име Пътрѹ комис и Кѫзан. А пото(м), въстани(л) се сѹ(т) Бадѣ и Бълаѹр и Кѫзан и Станчюл и Пътрѹ, синови Пътров комис, тере сѹ(т) продали въсах дел бащо(м) си Пътров комис шт Шѹичи и шт тех сїе села више речене Шѹикъв пръкълавѹл и Дѹмитров ватах шт давно врѣме.

А потом, къда ест бил въ дньїе Михнев воевода, синъ Алиѯандрѹ воевода по съмръти Кѫзанов, брат Пътров комис, а жѹпаница Каталина, жителница Кѫзанов, шна въ слѧд его сътворила ест промененїе със жѹпаница Велика, дъщира Предев шт Лъцещї, жѹпаница Шѹикъв пръкълаб тере сѹ(т) дал жѹпаница Каталина жителнице(в) Велика въсах дел мѹж еи Кѫзано(в) шт село шт Шѹичи и шт тех сїе више речене села, а жѹпаница Велика, дъщера Преде(в) шт Лъцещї, шна ещеже ест дал жѹпанице(в) Каталине(в) дел еи шт Бае что ест би(л) има(л) за прекю шт на(д) бащѹ(м) си Преда шт пре(з) въс село Баꙗ третаго дел и шт Чюперчѣнї, пакиже третаго дел и шт село Алѹнѹл па(к) третаго дел, да бѹде(т) дѣдїно ради дѣдино, и промени(л) ест шчине за свои(м) доброволю. И шт тогда само въс дръжал ест комождо промененїе със добромирно.

А пото(м), къда ест бил нинѣ, въ дньїе господства ми, а болѣрин господства ми, Барбѹл пехарник Бръдескѹл и със братѹче(д) си Михаю, синъ Станков постелник шт Дръмокѯъ, шни ест дигнѹ(л) пренїе радї тае дел шт Шѹичи и шт въ тех сїе села више речене иже ест би(л) промени(л) жѹпаница Каталина със жѹпаница Велика въ дньїе Михнев воевода, синъ Алиѯандрѹ воевода и пришли сѹ(т) пре(д) господства ми тере съпрѣше се за лицѹ ѹ великїи диван със Радѹл и със Станчюл и със Дѹмитрѹ шт Шѹичи и със Станчюл, синъ Балаѹров и със братѹчед си, Стан шт Бае. И сице прѣше Барбѹл пехарник ѹ диванѹ рекѹщїи сице, како ест би(л) сїе више речене теткам си Каталинев, нѣс(т) би(л) мѹжа еи Кѫзанов, брат Пътрѡв комис и како сѹ(т) помѣнил Барбѹл пехарник по Пътрѹ, синъ Каталине(в), ꙗкоже да възмогоше ѹзѣтї сїе дѣдїне сице тъчїю съ силостїю его бе(з) правостїе.

Въ то(м), господство ми съ(м) гледа(л) и сѹди(л) по правдѹ и по зако(н) кѹпноже със въси(х) ми честитици правителїи господства ми и видѣхом господство ми и прочитах ѹ великїи диван и кни(г) Михнев воевода, синъ стараго Алеѯандрѹ воевода за проданїе и за промененїе шт когда бис(т) теченїе лѣтом ҳз҃ч҃е како више пис.

Таже въ тѡ(м) господства ми видѣщѹ кни(г) Михнев воевода на(д) тех сїе више речене дѣдїне, дадох господство ми Барбѹлов пехарник и Михаюв постелник закона хорев в҃ї болѣри, ꙗко да

www.dacoromanica.ro

заклє(т) како єст би(л) сїє дѣдїнє иже сѫ(т) више речене тєткам си, Каталинє(в), єже єст би(л) сєстрѫ със жѫпаница Армѣнка, матира Барбѫло(в) пєхарник, нѣс(т) би(л) мѫже єи Кѫзанов.

Таже въ то(м), Барбѫл [пєхар][1]никѫл и [братѫчєд си Михаю постелник, никакоже не възмогоше ѫзѣти сє шт закш(н) да закле(т), анѫ єст шста(л) шт закш(н) и шт сѫжденїє шт прє(д) господства ми, како][2] по векє метѣхѫ да не има(т) въ [вѣки. Шбаче да][2] сє знаєт да дръжи(т) Станчюл и Стан дєл за шчинѫ шт Бає и шт Чюперчѣни и шт Алѫн, а Радѫл и Дѫмитрѫ и Станчюл, [шни][1] да си дръжи(т) шчина шт Шѫичи и шт въ тєх сїє више речене дѣдїнє по пршм⟨єненїє⟩ како сѫ(т) дръжа(л) и шт прѣждє врѣмє при дьнїє прочїим господари, а Барбѫл и Михаю, синъ Станков постелник шт Дръмоѯа ни єдна трѣбѫ да не има(т) николиже.

Сего радї дадо(χ) съ(м) господство ми Радѫлов и Дѫмитров и Станчюлов шт Шѫичи, шкоже да и(м) сѫ(т) шчинѫ ѫ Шѫичи и ѫ Брѫстѫроаса и ѫ Воичєщи и ѫ Плєшєщї и ѫ Какалєци и ѫ Подѣни шчинѫ нихнє дѣли дѣдїнѫ и въ шха(в) синово(м) и внѫко(м) и прѣвнѫчєтом и не шт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сєже ѫбо и свєдєтелїи поставлѣєм господство ми: жѫпан Барбѫл вел ван Кралевскїи и жѫпан Драгомир вел дворник и жѫпан Радѫл вел лшгшфет и жѫпан Строє вел вистїер и жѫпан Дїикѫл вел спатар и жѫпан Преда вел ключар и Михнѣ вел столник и Радѫл великїи комис и Дръгѫшин вел пєхарник и жѫпан Костандин великїи постелник. Исправник, Радѫл вел логофет.

И написах аз, Лепъдат лшгшфєт, въ настолни граду Тръговище, мѣсеца маи ѕ̃ дьни и шт Ѧдама до селѣ въ сего писанїє текѫщаго лѣтшм, въ лѣт ⸗зрнг.

† Їѡ̃ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матеи воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Radul şi lui Dumitru şi lui Stanciul din Şuici, din judeţul Argeş, şi cu fiii lor, câţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Şuici şi în Brusturoasa şi în Voiceşti şi în Pleşeşti şi în Cacaleţi şi în Podeani, însă părţile lor de ocină din aceste sate ce le-au avut ocine de la părinţii lor încă din zilele altor domni bătrâni. Iar când a fost atunci, în acea vreme, iar Căzan spătarul, fratele lui Darie şi a lui Şuică şi [Dra][1]gomir din sat din Şuici, el s-a despărţit de fraţii lui, moşii lui Rad[ul şi ai lui D][1]umitru şi ai lui Stanciul ce sunt mai sus-zişi şi s-a dus Căzan spătar de s-a însurat în [sat][1] în Baia [din][1] judeţul Gorj şi a făcut Cazan spătar acolo în Baia doi fii, anume Pătru comisul şi Căzan. Iar apoi s-au sculat Badea şi Bălaur şi Căzan şi Stanciul şi Pătru, fiii lui Pătru comis de au vândut

www.dacoromanica.ro

toată partea tatălui lor Pătru comis din Şuici şi din aceste sate mai sus-zise lui Şuică pârcălab şi Dumitru vătaf de mai înainte vreme.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod, după moartea lui Căzan, fratele lui Pătru comis, iar jupanița Catalina, soția lui Căzan, ea în urma lui a făcut schimb cu jupanița Velica, fiica lui Preda din Lăngeşti, jupanița lui Şuică pârcălab, de a dat jupanița Catalina jitelniței Velica toate părțile bărbatului ei Căzan din sat din Şuici şi din acele mai sus-zise sate, iar jupanița Velica, fiica lui Preda din Lăngeşti ea încă a dat jupaniței Catalina partea ei din Baie pe care a avut-o de zestre de la tatăl ei Preda de peste tot satul Baia a treia parte şi din Ciuperceni iar a treia parte să fie moşie pentru moşie, şi au schimbat ocinele de bunăvoia lor. Şi de atunci au tot ținut fiecare schimbul cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele, Barbul paharnic Brădescul şi cu vărul său Mihai, fiul lui Staico postelnic din Dârmoxă, ei au ridicat pâră pentru acea parte din Şuici şi din acele sate mai sus-zise pe care le-a schimbat jupanița Catalina cu jupanița Velica în zilele lui Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod şi au venit înaintea domniei mele în marele divan cu Radul şi cu Stanciul şi cu Dumitru din Şuici şi cu Stanciul, fiul lui Balaur şi cu vărul său, Stan din Baie. Şi aşa pâra Barbul paharnic în divan zicând aşa, că au fost aceste mai sus-zise ⟨sate⟩ ale mătuşii sale Catalina, nu au fost ale soțului ei Căzan, fratele lui Pătru comis şi că a pomenit Barbul paharnic pe Pătru, fiul Catalinei, ca să poată lua aceste moşii aşa numai în silnicia lui, fără dreptate.

Întru aceea, domnia mea am căutat şi am judecat după dreptate şi după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea şi am citit în marele divan şi cartea lui Mihnea voievod, fiul bătrânului Alexandru voievod de vânzare şi de schimb de când a fost cursul anilor 7095, cum este scris mai sus.

Întru aceea, domnia mea văzând cartea lui Mihnea voievod pentru aceste moşii mai sus-zise, am dat domnia mea lui Barbul paharnic şi lui Mihai postelnic legea țării la 12 boieri ca să jure că au fost aceste moşii ce s-au zis mai sus ale mătuşii sale Catalina care a fost soră cu jupanița Armeanca, mama lui Barbul paharnic ⟨şi⟩ n-au fost ale bărbatului ei, Căzan nepotul său.

Întru aceea, Barbul [pahar]^{1}nic şi [Mihail postelnic, nepotul său în nici un chip n-au putut să se apuce de lege ca să jure, ci au rămas de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, ca]^{2} mai mult amestec să nu aibă în [veci. Însă, să]^{2} se ştie şi să țină Stanciul şi Stan partea de moşie din Baia şi din Ciuperceni şi din Alun, iar Radul şi Dumitru şi Stanciul, [ei]^{1} să țină moşia din Şuici şi din aceste mai sus-zise moşii după schimb, cum au ținut şi de mai înainte vreme, în zilele altor domni, iar Barbul şi Mihai, fiul lui Staico postelnicul din Dârmoxa să nu aibă nici o treabă deloc.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Radul şi lui Dumitru şi lui Stanciul din Şuici ca să le fie moşie în Şuici şi în Brusturoasa şi în Voicești şi în Pleşești

www.dacoromanica.ro

şi în Cacaleţi şi în Podéni moşie, părţile lor, moştenire şi ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni neclintită, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi Mihnea mare stolnic şi Radul mare comis şi Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgovişte, luna mai 5 zile şi de la Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod ⟨m. p.⟩

Muzeul Gorjului, nr. 26/107.
Orig. slav, hârtie (39,5 × 29), pecete timbrată.
Trad., Arh. St. Buc., Fond Brătianu I/50, f. 10 13.

EDIŢII: Slav şi trad., Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, p. 526 531.

[1] Loc rupt în orig.
[2] Loc rupt în orig., apud Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, p. 528.

145 1645 (7153) mai 8

† Scris-am eu, Sora, fata Stoicăi al Gramei, al meu zapis ca să fii dă credenţă la mâna cumnatu-meu, Ducăi ceauşul, ca să să ştii că i-am vândut a patra parte dântr-o delniţă, dân partea noastră dă la moşu nostru, Mărtin Macarie, derept bani gata, ughi 21, să fie dumnealui moşie stătătoare din veac. Şi cu aceşti bani ci i-am luat, m-em făcut mintie dă postav şi rochi şi ce me-u trebuet şi văl pe cap, căci că n-am avut nici unili dă la tată nostru, nici dă la mumă noastră, ce mi le-m făcut tot pre aceşti bani ce scrii mai sus.

Şi mărturie iaste: lelia Voica, soru-mea şi Necula Caţofit şi Pătru al Gherghenii şi alţi care-ş vor pune iscăliturili mai jos. Şi păntru credinţa m-em pus degetul.

Pis measeţa mai 8 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Sora.
Eu Andronie.
Pârvu vtori pitar.
Eu Necula Caţ⟨ofit⟩.
Eu Pătru al Gherghenii.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCIX/12.
Orig. rom., hârtie (18,5 × 20).

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Vasilie şi Albul, snă Albului logofăt ot Rătevoieşt, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la mâna dumnealui jupânului Stroe vel vistier cum să să ştie că i-am fost dumnealui dator ughi 72. Deci ne-am tocmit cu dumnealui de i-am vândut partea noastră de vie de la Ştăfăneşti şi cu o jumătate de délniţă şi cu casele, partea noastră oarecât se va alége, den câmpu, den pădure, den apă, den siliştea satului. Şi am fost dator şi dumnealui jupânului Şărban vistier ughi 68. Deci să aibă dumnealui jupânul Stroe mare vistier a da şi de aceşti bani, pentru că aşa ne-am tocmitu să mă plătească şi dc dumnealui cum scrie mai sus, pentru că ne-am tocmit de a noastră, bunăvoie ca să-i fie dumnealui moşii stătătoare şi coconilor dumnealui în véci.

Deci de acum înainte nici să aibă dumnealui a cere la mene nimic, nici eu la dumnealui. Şi la această tocmeală a noastră tâmplatu-se-au de-au fost şi boiari mărturie, carii-ş voru pune iscăliturile mai jos. Şi pentru adeverită credinţă, pusu-ne-am şi peceţile noastre, ca să să ştie.

Pis mai 8 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Vasilie
Eu Albul
Şerban vistier[1].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/190.
Orig. rom., hârtie (33 × 20), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: XXIX/42.

[1] Semnături autografe.

147 1645 (7153) mai 8, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оугровлахиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми почтенномѹ болѣрину господства ми жѹпан Радѹл вел логофет със синови им елицеже Богъ даст[1] ca să-i fie lui un rumân, anume Nedelco cu fecerii lui, anume: Manea şi Dragomir şi Cârstea i Mihail i Stoica şi cu toţi fecerii lor ce vor face, pentru că acest rumân Nedelco şi cu fecerii lui, ce scriu mai sus, ei au fost rumâni de moşie Predei spatar, fecerul Nicăi logofet den sat den Tâncăbeşti din judeţul Elhov, şi tot i-au ţinut rumâni cu pace. Iar, déca au venit Alexandru voievod Iliiaş a doao domnie, au fost închis pre Preda spatar în chisoare şi l-au ferecat şi în obéde şi i-au cerşut mulţi bani; deci atunce, la acea nevoie a lui, au fost chemat pre Ilie şi pre Rustea

www.dacoromanica.ro

neguțătorii de i-au rugat și i-au fost dat ei o sumă de bani, de l-au scos den chisoare și den legătură. Într-acéea, Preda spatar, déca au ieșit den chisoare și den legătură, el n-au avut banii să le plătească acelor neguțători, lu Ilie și Rustei, ce le-au fost dat cărțile ale satului Tâncăbeștii, cartea lu Alexandru voievod, snă Radul voievod și cartea lu Alexandru voievod Iliiaș în care cărți scriu rumânii toți pre nume, ca să vânză ei satul Tâncăbeștii cu acéle cărți ce le-au fost dat Preda spatar, și cine-l va cumpăra să-i fie moșie neîntoarsă și sat stătător, cu rumâni cu tot. Deci atunce se-au aflat cistitul dregătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Radu vel logofet de au fost cumpărat satul Tâncăbeștii de la Ilie și de la Rustea neguțătorii, cu zapis de la mâinile lor și i-au dat și cărțile satului de moșie ale Predei spatar pre satul Tâncăbeștii cu rumânii scrișì toți pre nume, la mâna dreg⟨ă⟩toriului domni⟨i⟩i méle, jupan Radul vel logofăt. Iar acest rumânu Nedelco cu fecerii lui, ce scriu mai sus, el au fost fugit, tocma de atunce de cându au fost Preda spatar în chisoare și în nevoie, ca să-ș piarză urma de rumânie și ș-au schimbat și numele de au zis că-l cheamă Stoica Frunză, nu-l chiamă Nedelco, și au umblat fugând el într-o parte, fecerii lui într-altă parte.

Iar cistit dregătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Radul vel logofet, au umblat cu colac până au aflat pre Manea, fecerul lui Nedelco cel mai mare, în sat în Prisaca ot sudstvo Sac și au trimis cu cartea domni⟨i⟩i méle și cu om domnesc de l-au adus la sat la Tâncăbești, de unde au fost el rumân de moșie despre moșie. Iar dup-acéea, Manea nici așa nu se-au lăsat, ce se-au sculat cu pără și au venit înaintea domni⟨i⟩i méle în divanul cel mare, de se-au pârât de față cu cistitul dregătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Radul vel logofet, zicând cum n-au fost tat-său rumân den sat den Tâncăbești, nici îl chiamă Nedelco, cum scrie în cărțili de moșie ale Predei spatar, ce zicea că-l chiamă pre tată-său Stoica Frunză și zicea că au fost tată-său călăraș la Ploiești încă den zilele răposatului Șerban voievod și au murit în Ploiești de sânt acum 20 de ani, și scotea pre Mareș căpitan ot Ploiești și pre iuzbașii lui mărturie cum au fost tată-său călăraș de atunce, den zilele lu Șerban voievod și cum l-au chemat Stoica Frunză.

Deci, într-acéea, domnia mea am căutat și am judecat pre direpț și pre lége împreună cu toți cistiții dregătorii domni⟨i⟩i méle și am lăsat domnia mea pre sufletul lu Mareș căpitan, cum de va jura el cu bătrânețele lui și cu iuzbașii lui la sfânta mitropolii, naintea cistitului și prea luminatului părintelui nostru vladica Teofil mitropolitul, cu mâinele pre Sfânta Evanghelie, cum n-au chemat pre tatăl Manei, Nedelco, nici au fost rumân den sat den Tâncăbești, ce l-au chemat Stoica Frunză, ei să fie niști oameni în pace și slobozi de cătră dregătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Radul vel logofăt. Iar Mareș căpitan n-au vrut să meargă să jure, căci au fost umblând Manea, fecerul lu Nedelco cu menciuni și cu înșălăciune, ca să scape de rumânie și se-au aflat și tată-său Nedelco viu la oraș la Floci la moara Palalogăi, n-au fost mort cum au zis el. Deci au rămas Nedelco de lége și de mare menciună denaintea domni⟨i⟩i méle den divan, și l-am dat domnia mea dregătoriului domni⟨i⟩i méle, jupan Radul vel logofăt, ca să-i fie Nedelco rumânu cu toți fecerii lui ce scriu mai sus, rumâni de moșie lui și coconilor lui în veac, cum se-au aflat scris și în cărțile

www.dacoromanica.ro

de moşie ale Predei spatar, care cărţi sânt la mâna cinstitului dregătorului domni⟨i⟩i méle, ce să scrie mai sus, şi mai mult alt val să nu fie. И нѣ wт когоже непоколебим, поризмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Барбѹл вел ван Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Строе вистиар и Диикѹл спатар и Преда клѹчер Брънковѣнѹл и Михнѣ столник и Радѹл комис и Дръгѹшин пехарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник Ѹдреще Настѹрел втори логофет.

И аз Дѹмитрѹ логофет написах, въ настолни градѹ Тръговище, мѣсеца маи ѳ дни и wт Адама до нинѣ въ лѣт ⸗зрнг[2].

† Їѡ Матею вшевода, милостїю Божїю господинъ.

Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., CXII/51.
Orig. rom., hârtie (44 × 29), pecete.

Menţ.: Lehr, *Factorii*, p. 177.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab, voievod şi domn a toată Ţara Românească. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregătorului domniei mele, jupan Radu mare logofăt şi feciorilor lui, câţi îi va da Dumnezeu".

[2] „Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Iată şi mărturii am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Stroe vistier şi Diicul spătar şi Preda clucer Brâncoveanul şi Mihnea stolnic şi Radul comis şi Drăguşin paharnic şi jupan Costandin mare postelnic.

Şi ispravnic, Udreşte Năsturel al doilea logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în oraşul de scaun Târgovişte, luna mai 8 zile şi de la Adam până acum în anul 7153 ⟨1645⟩".

147 bis — 1645 (7153) mai 8

† Милостїю Божїю, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинь. Дава(т) господство ми сїю повеленїе господства ми acistor oameni, anume: Stan şi frate-său, Lupu din sat din Crăişani ot sudstvo Mehedinţi, ca să fie în pace şi sloboz de rumânia, ei şi feciorii lor câţi Dumnezeu li va da de către cinstitul boiarinul domni⟨i⟩i mele, Istratie vtori vistier şi de către feciorii lui de nimeni [...][1] sau bântuială să n-aibă di rumânia, pentru că aceşti oameni ce scrie mai sus, fost-au mai dinainte vrăme a Dimăi postelnicu, feciorul lui Marco ot Mioră. Iar după aceea, Dima postelnicu, el i-au slobozit de s-au răscumpărat de au dat un ţigan, anume Rud⟨ea⟩ ţiganul şi banii gata ughi 7 şi tot au fost nişte oameni în paci di rumânia. Iar după aceea, când iaste acum în zile⟨le⟩ domni⟨i⟩i méle, iar boiarinul domniei méli, Istratie vtoriu vistieriu, el s-au sculat dă au rădicat pârâ ca să-i

www.dacoromanica.ro

rumânească, zicând că-i sunt rumâni după jupâneasa dumnealui, fata lui Pătraşco voievod, nepoata lui Mihai voievod [...][1] aceşti oameni ce scrie mai sus [...][1] n-avu boiariul domni⟨i⟩i méli, Istratie vtori vistier nici o treabă cu ei.

Drept acia, domnia mea le-am făcut această carte a domni⟨i⟩i méli, să fie în pace şi slobozi i de nimeni la val sau bântuială să n-aibă, că domnia mea nu dau pre nimeni la rumânie făr de bani. **Инако да нѣст по реч господства ми. И ⟨исправник⟩ сам реч господства ми.** Pis la mai 8 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Їѡ Матеи воивода, милостїю Божїю господинь.

EDIŢII: Nicolăescu-Plopşor, *Monografia*, p. 11–12.

[1] Loc rupt în orig.

148 1645 (7153) mai 10

† Adecă eu, Dumitru, nepotul lui Matei ot Olăneşti, scris-am şi mărturisăscu cu acesta al miu zapis, ca să fie de mare credinţă la mâna lu Tudor logofăt, cum să ⟨să⟩ ştie că i-am vândut 3 fălci de ocină; 2 în Mosoros în Lăzuţe, iar una în Padina Păr⟨u⟩lui, derept aspri 300, bani gata, de a mea bunăvoie şi cu ştirea tuturăr rom⟨â⟩nilor miei, să-i fie lui moşie şi coconilor lui în veacu.

Şi la tocmeală fost-au mărturie: diiaconul Anghel şi Vladul de jos. Şi pentru marea credinţă, pusu-me-am şi degitul. Şi am scris eu, popa Vladul, cu mâna mea.

Pis mai 10 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Dumitru, nepotul lu Matei.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CLXXXVIII/12 a.
Orig. rom., hârtie (33 × 21).
Copie ibid.: CLXXXVIII/12 b.

149 1645 (7153) mai 10

† Adecă noi 2 boiari carii am fost daţi de domnu nostru Io Mateiu Basarab vodă den divan, anume: jupan Socol biv vel cliucer i jupan Dumitraşco biv vel stolnic, ca să căutăm şi să judecăm pre Necula logofăt şi pre Chisar postelnic i Costandin peharnic dempreună cu boiarii ot Cârstieneşti, unchii jupânései Comnei, pentru moşiia de la Mihăieşti ce-au fostu cumpărat jupâneasa Comna dempreună cu soţiia ei, Paraschiva logofăt de la Anghiel vătah şi de la Vasilie Porumbariul şi pentru o ţigancă, anume Nastasiia ţiganca cu toate fétele şi Gavriil ţiganul cu copiii lui şi Sofroniia ţiganca, pentru că acéste moşii fost-au câştigate şi cumpărate

www.dacoromanica.ro

de Paraschiva logofăt împreună cu jupâneasa lui, Comna. Ci pentru căci s-au tâmplat Paraschivei logofăt de au căzut la datorie, ci pentru datoriia lui el au dat şi au chieltuit sculele jupânései lui, Comnei şi zestrele ei de ş-au plătit datoriia lui, pentru aceea, după moartea Paraschivei logofăt, de vréme ce n-au rămas coconi în urma lui cu jupâneasa Comna. Iar jupâneasa Comna au căzut la domnu nostru de au jeluit de pagubă ce i se-au făcut, cum i-au petrecut Paraschiva logofăt sculele şi zéstrele ei, cum scrie mai sus. Deci domnu nostru o au dat pre seama a doi boiari să-i aleagă şi să-i preţuiască paguba cum vor adevăra ei cu sufletile lor, denaintea părintelui vlădicăi chir Theofil. Deci acei 2 boiari au socotit şi au ales cum se aibă jupâneasa Comna a ţânea această moşie ce scrie mai sus, să fie pre seama ei. Iar după moartea jupânései Comnei, rămas-au această moşie să cază la sânge, nu numai moşi⟨i⟩le ei şi haine şi scule şi dobitoc şi dichise de casă şi pâine în câmpu şi tot ce se va afla. Derept acéea, fiindu noi daţi să-i judecăm pre aceşti boiari carii se află de caută sângele, judecat-am după cuvântul pravilii cum să puie tot ce se va afla la mijloc şi cine ce va fi luat ca să aducă jurământu. Deci să se facă den toate trei părţi, să ia Necula logofăt o parte şi Chisar postelnic o parte, boiarii den Cârstiineşti o parte. Iar pentru un ţigan, anume Vasilie cu ţiganca lui şi cu copiii lui câţi va avea acest ţigan au fost al Paraschivei, ci l-am dat să f⟨ie⟩ al lui Chisar postelnic pentru o moşie a lui, care moşie au avut Chisar postelnic la Râmnic, ce o au fostu dat jupâneasa Comna pre seama episcopiei pentru căce au îngropat pre Paraschiva logofăt acolo, ci noi n-am putut judeca să să ia acea moşie de la episcopie, ci o am lăsat să stea cum s-au dat. Iar Chisar postelnic să ţie pre Vasilie ţiganul cu sălaşul lui pentru acea moşie, iar pentru chieltuiala ce va fi fost la moartea jupânesei Comnei şi pentru datorie ce va fi rămas, acélea toate să le scoaţă den mijloc, şi ce va rămânea să aibă a-mpărţi sau să aibă a împărţi datoria în 3 părţi, cum vor împărţi şi venitul se aibă a-şi plăti cineş datoriia, ce i se va veni pentru că aşa am adevărat noi şi am aflat cu sufletile noastre. Iar o dulamă ci o au purtat Chirca peharnic a lu Anghiel comis să aibă a o scoaterea iar de la mijloc să să plătească.

Şi la această judecată tâmplatu-se-au de-au fostu mulţi boiari, carii îş vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos. Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi noi peceţile şi iscăliturile, să să crează.

Pisah az, Mareş logofet, measeţa mai 10 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Socol cliucer

Dumitraşco biv vel stolnic Filipescul[1].

Iar pintru un zapis ci-au scos Opri, bărbatul Comnii, ce l-au fost făcut la moarti ii, aşa am judicat: să mirgă aceşti boiri la piscupul Ignatii, cum va mărturisi sfinţii lui cu suflitul lui, aşa să fii. Ispravnic Socol cliucer[2].

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LVIII/9.
Orig. rom., hârtie (43 × 28), pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 178, f. 4 5; 707, f. 97 98.

Menţ.: Grecianu, *Genealogiile*, I, p. 82; *Tezaur vâlcean*, p. 168 169.

www.dacoromanica.ro

[1] Semnături autografe.
[2] Acest adaos este de mâna lui Socol clucer.

150 1645 (7153) mai 11

† Adecă noi, acişti 6 boiari ce sântem luoţi pe răvaşe domnişti, po ime: ot Şupărişti, Balea Ogloci, ot Moceşti, Radul lu Vlăduţ, ot Cucul, Oncea, snă Badiul, ot Crângu, Mihnea, ot Nucetu, Iano, ot Ciocea, Manea, snă Laţco, ca să căutăm şi să adevărăm de nişti ocină di la Grozişti den ⟨o⟩cina Grozeştilor în partea de ocină a Dapcii, aleasă din jos pi lângă Plaviia, să căutăm şi să judicăm pe Păiş ot Crângu şi cu frate-său, Mihnea şi cu nepoţii lui şi Costea ot Cucul, pentru ocina Dapcii. O am datu Costii jumătate di ocină şi lu Păişu cu ceata lui altă jumătati di ocină, din ocina Dapcii.

Şi, cându am judiicatu, au fost mărturii mulţi oam⟨e⟩ni buni dimprejurul loc⟨u⟩lui ѡт гор из дол[1]. Aşa am judicat noi cu suflitele noastre.

Pis measeţa mai 11 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Balea
Radul
Oncea
Mihnea
Iano
Manea[2].

Şi pintru cridinţa, ne-am pus peceţile.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LXVIII/4.
Orig. rom., hârtie (19 × 15,5).
Copii ibid.: mss. 130, f. 330 v; 132, f. 126; 361, f. 15.

[1] „De sus şi de jos".
[2] Semnături autografe.

151 1645 (7153) mai 11

Dumitru stolnic şi fiul său, Stanciul postelnic, dau zapis lui Bunea vistier pentru nişte ţigani. Martori: Marco mare armaş, Gheorghe armaş, Ivaşco postelnic, Stanciul logofăt, Nicola al doilea paharnic, Nicoară mare portar, Radu căpitan din Farcaş, Stan sluger, Ghinea sluger.

Arh. St. Buc., Fişele g-ral Năsturel, s.d.
Rez.

www.dacoromanica.ro

152 1645 (7153) mai 12

† Jupan Dragomir vel dvornic, scris-am cartea noastră să se ştie jurătorii lu Lăudat ot Beleți, anume: Simion ot [...][1] i Vasilie ot Cârstiian, ca să jure aceşti 2 megiiaşi cu sufletele lor cum ş-au plătit Lăudat partea de bir şi cum nu se-au luoat bucatele ⟨lui⟩ Radul pintru partea lu Lăudat. Deci, de vor jura aceşti 2 oameni buni, să fie în pace de cătră satul Beleții şi să i se întoarcă şi bucatele ce i se-au luoat. **Инако да нѣст, по реч нашъ.**

Pis mai 12 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Şi zioa de acum preste o săptămână.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LX/17.
Orig. rom., hârtie (18 × 20), pecete aplicată, căzută.

[1] Loc rupt în text, probabil *Priboieni.*

153 1645 (7153) mai 12, Târgovişte

† Милостїю Божїю, Їѡ Матеи Басараба воєвода и господинъ въсои Земли Влахїискомѹ. Дава(т) господство ми сїє повелѧнїи господства ми почтенномѹ правителю господства ми, жѹпан Сокол бы(в) вел ключер и съ сины емѹ, елици Богъ дарова(х) имѹт ꙗкода єст емѹ wчинъ ѹ Лазѹри, въ сѹдство Джмбовица wбаче вса ча(ст) Миχаю(в) постелник и а братѹ емѹ Прєде(в), сины Първѹло(в) wт Лазѹри wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт седалиціє село(в) и wт прє(з) въс χотар вса ча(ст) и(м), варє елико изберит сѧ, понєже сїа вишше речена wчинъ wт Лазѹри бы(л) w єст покѹпи(л) жѹпан Сокол бы(в) вел ключар wт на Миχаи и wт на брат емѹ, Прєда въса ча(ст) и(м) на(д) новци готови ѹги с̃, чи(н) аспри χм̃. И прода(л) w єст wни wт нихно(м) добро волю и съ запис wт рѹка и(м) wт проданїє, єгда бы(ст) теченїа лѣтѹ χзрмв.

А пото(м), въстанилша сѣ Неделко и Стоика, брати Миχаю(в) и Прєде(в) терє прїинде прє(д) господства ми и възѣ(л) человекъ господскѹ по болѣ(р) господства ми Глигорчѣ второїи дворник терє пошє(л) єст тамо, на сїѧ дѣдино wт Лазѹри и избра(л) w єст и раздѣли(л); аще, възѣл єст пан Сокол ключер половино wт сїѧ дѣдїно али вса ча(ст) Миχаю(в) постелник и Прєде(в) а Неделко и Стоика възѣли єст вса ча(ст) и(м) па(к) половинѡ и въс дръжа(л) w єст пан Сокол ключар със добро мирно.

www.dacoromanica.ro

А пото(м), къда єст бы(л) пакы нинѣ, въ дьни господства ми, въ токъ лѣтѹ ҳзрнѓ, а Неделко и брат єго Стоика, въстаниша сѣ със прѹ(х), терє прише(л) єст прє(д) господства ми ѹ великїи диванѹ и съпрѣ(л) сѧ за лицѹ със пан Сокол ключар рекѹщє какѡ да метнѹє(т) емѹ новци ѹза(д) радї сїѣ вышше реченаѧ wчинъ.

Въ томжє, господство ми гледа(х) и сѹди(х) по правдѹ и по зако(н) кѹпно със вси почтенними правители господства ми и ѕѣло добро истинствова(л) господство ми како къда покѹпи(л) жѹпан Сокол ключар сїѧ wчинъ wт на Михаи и wт на брат си Прєда бы(л) єст със оꙋзнанїа Неделко(в) и а брати си Стоикъ(в) и бы(л) єст тогда кѹп[но] вси за лицѹ. На бїи видѣ(х) господство ми кѹпно със въс съвѣ(т) господства ми како ходи(т) Неделко и Стоика със словє ситъщи и бе(з) рабо(т), како нє єст зако(н) земли(в) ништѹт, и wста(л) єст Неделко и Стоика wт зако(н) и wт сѹжденїє wт прє(д) господства ми wт диванѹ и изїидє със много срамота[1].

Єго радї, дадо(х) господство ми почтенномѹ правителю господства ми, пан Сокело(в) бы(в) вел ключар ѣако да єст емѹ сїа вышше речєна wчинъ wт Лазѹри, вса ча(ст) Михаю(в) и Прєдє(в) ѣаже єст wт разделєнїє със брати и(м) Неделко и Стоика wчинъ, дѣдино и въ wха(б) сыново(м) и внѹце(м) и прѣвнѹчето(м) и нє wт кого(жд҃о) непоколѣбимо(м) по реченїи господства ми.

Сє оубо и сведїтели положи(х) господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскомѹ и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофєт и жѹпан Строє вел вистїѣр и жѹпан Дїнкѹл вел спатар и пан Михнѣ вел столник и пан Радѹл вел комис и пан Дръгѹшин вел пехарник и пан Костандин Катакѹзино вел постелник. И исправник, пан Радѹл вел логофєт.

И писах аз, Стоика логофєт Шърбанович ѹ дивною градѹ Тръговищєскомѹ, мѣсеца маи вї дьни въ лѣт ҳзрнѓ.

Їѡ҃ Матею воєвода, милостїю Божїю господинь.

Їѡ҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Socol fost mare clucer şi cu fiii săi, câţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Lazuri, în judeţul Dâmboviţa însă toată partea lui Mihai postelnic şi a fratelui său, Preda, fiii lui Pârvul din Lazuri, din câmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi de peste tot hotarul, toată partea lor, oricât se va alege, pentru că această mai sus-spusă ocină din Lazuri a cumpărat-o jupan Socol fost mare clucer de la Mihai şi de la fratele lui, Preda, toată partea lui pe bani gata ughi 200, fac 40 000 de aspri. Şi au vândut-o ei de bunăvoia lor şi cu zapis de vânzare de la mâna lor când a fost trecerea anilor 7142.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, s-au ridicat Nedelco şi Stoica, fraţii lui Mihai şi ai lui Preda de au venit înaintea domniei mele şi au luat om domnesc pe boierul domniei mele, Gligorcea al doilea vornic de au mers acolo, la acea dedină din Lazuri şi au ales-o şi au împărţit-o; astfel, a luat pan Socol clucer jumătate din acea dedină, însă toată partea lui Mihai postelnic şi a lui Preda, iar Nedelco şi Stoica au luat toată partea lor, iarăşi jumătate şi a tot ţinut-o pan Socol clucer cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, în acel an 7153, iar Nedelco şi fratele lui, Stoica s-au ridicat cu pâră de au venit înaintea domniei mele în marele divan şi s-au pârât de faţă cu pan Socol clucer, spunând ca să-i întoarcă banii înapoi pentru acea mai sus-spusă ocină.

Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi foarte bine am adeverit domnia mea că ⟨atunci⟩ când a cumpărat jupan Socol clucer acea ocină de la Mihai şi de la fratele său, Preda, a fost cu ştirea lui Nedelco şi a fratelui său, Stoica şi au fost atunci împreună toţi de faţă. Astfel, am văzut domnia mea împreună cu tot sfatul domniei mele că a venit Nedelco şi Stoica cu vorbe mincinoase şi fără treabă, căci nu este legea pământului nicicum, şi a rămas Nedelco şi Stoica de lege şi de judecată înaintea domniei mele în divan şi a plecat cu multă ruşine.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, pan Socol fost mare clucer ca să-i fie această mai sus-zisă ocină din Lazuri, toată partea lui Mihai şi a lui Preda, ca să-i fie nedespărţită, cu fraţii săi Nedelco şi Stoica, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Radul mare comis şi pan Drăguşin mare paharnic şi pan Costandin Catacuzino mare postelnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici, în minunatul oraş al Târgovişte, luna mai 12 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLXVII 21.
Orig. slav, hârtie (42,5 × 28,5), pecete timbrată căzută.

[1] стрaмота.

154 1645 (7153) ⟨mai–august⟩ 12

† Jupan Stroe vel vistier zapisul nostru să fie de bună credinţă la mâna iubit fiiului nostru, Evstratie vtori vistier, cum să se ştie că i-am dăruit nişte vii

www.dacoromanica.ro

în dealul Ştefăneştilor, la Piteşti, viile ce am cumpărat de la Vasilie, feciorul Albului ot Rătevoieşti, care vii sântu pentru vie ce au cumpărat fiiu nostru, Evstratie vtori vistier den sus, de la Vasilie vornicul alăturea, iar den jos, alăturea cu vie, care o-u cumpărat de la Drăghici, ginerile lu Vasilie vornicul, den deal până-n vale, cât ţin viile. Şi le-am dăruit de a noastră bunăvoie, ca să-i fie moşie lui şi coconilor lui, în véci.

Şi când i-am dăruit acéste vii, fost-au mulţi boieri mărturie, care-ş vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos. Şi păntru credinţa, mi-am pus pecetea şi iscălitura, ca să se crează. Într-acesta chip mărturisescu cu acest zapis.

Pis measeţa [...][1] 12 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Stroe vel vistiar
Κοσταντίνος Καντακοῦζήνος[2]
† Negul spătar
Pană[3] logofăt
Tud⟨o⟩ru clucer Ştirbéiu[4].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/177.

Orig. rom., hârtie (29 × 20), două peceţi aplicate. Datat după doc. din 1645 mai 8, ibid.: XXIX/190.

Copie ibid.: XXIX/91 cu data 1647 (7155), martie 12.

---

[1] Loc alb în orig.

[2] „Constantin Cantacuzino".

[3] Паанъ.

[4] Semnături autografe.

155 ⟨Post 1645 mai 12 – ante 1646 martie 14⟩

† Eu, Lăudat de Beleţi şi cu nepotu-mieu, Simion, scris-am acesta al mieu zapis să fie de mare credinţă la mâna Radului postelnic ot Beleţi cum să să ştie că am avut pârâ şi gâlceavă naintea măriei sale domnu nostru, Io Mateiu Basarab voivod păntru un vad de moară ce au cumpărat Radul postelnic de la frate-său, Lăudat Gârlea, care vad se chiamă Vadul de supt Malu, că ne-am fost dat apa pre acest vadu la moara noastră cea de jos.

Deci, domnu nostru ne-au judecat cum să ne dăm apa la moara noastră, pre vadul părinţilor noştri şi pre moşie noastră. Iar apa de pre moşie lui să o luom. Şi au vrut mărie sa vodă să trimeaţă şi un portar a do[...][1] acolo. Deci, dec-am văzut aşa, cum ne-ajunge judecata, noi ne-am împăcat şi am făcut zapisul nostru, cum să ne luom apa de pre vadul, şi să-ş ţie vadul cu bună pace, cum l-au cumpărat.

Şi am făcut zapis unul la alalt. Şi când am făcut zapis, mărturie au fost: jupan Socol vel cliucer i ot Bu[ju]réni, Opri logofăt i Stanciul logofăt i ot Lu[...][1] Stan logofăt i brat ego Coman [...][1].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LXI/15 bis.

Orig. rom., hârtie (15 × 20), rupt, lipsă partea de jos, cu data.

Pentru data post-quem, v. doc. din 12 mai, ibid., M-rea Câmpulung, LX/17; pentru data ante-quem, v. doc. din 14 martie, ibid., M-rea Câmpulung, LX/14.

[1] Loc rupt în orig.

156 1645 (7153) mai 13

† Ѳеофил Божїею милостїю архїепископ и митрополїт въсє Земле Ѹгровлахїискоє[1].

† Cartea vlădiciei méle la dumnia voastră, boiari şi megiiaşi anume: Neagoe logofăt ot Berindeşti i Dragomir ot Turburea şi la megiiaşii din Berindeşti şi la megiiaşii din Turburea şi la megiiaşii din Dăieşti şi cu megiiaşi din Căpăţenéni şi din Poenari şi din Hareş şi Corbénii şi Daniil călug⟨ă⟩rul cel bătrân, către aceasta v⟨ă⟩ fac ştire cum veţi vedea şi cartea domnu nostru scriindu cum au jeluit Condilă postelnic naintea domnu nostru, pentru munţii lui şi obajeştea unde-i sântu stânile, la Oticul Albeştilor şi Piiatra Domireştilor, cum sântu acei[2] munţi ai acestor sate de moşie. Iar Vucmir iuzbaşa ş-au pus stâna acolo şi au prinsu dor. Direpţ deaca veţi vedea cartea domnu nostru şi a vlădiciei méle, iar să adevăraţi cu suflctele vostre unde iaste stâna lu Vucmir din Buşcăneşti, acum iaste pre moşiia lui, au iaste pre moşiia lu Condilă postelnic? De va fi pre moşia lu Condilă postelnic, voi să faceţi o scrisoare de la mâna voastră tuturor, la Condila postelnic şi să fie volnic să-i spargă şi stâna lu Vucmir şi tot, şi să-l scoaţă cu oi cu tot să să ducă unde va fi moşiia lor. Iar cu munţii Condilei postelnic şi cu obajeştea lui, să n-aibă nici o treabă, că aşa iaste învăţătura domnu nostru.

Deci de veţi socoti pre direptu, voi să fiţi iertaţi şi blagosloviţi de vlădica Iisus Hristos, iar carii vor tăgădui sau vor făţări, unii ca aceia să fie suptu anathema şi tricleţi şi afurisiţi de vlădica Iisus Hristos şi de 318 otăţi vă Nekei. Aşijdirea să fie şi de vlădiciia mea şi să aibă parte la un loc cu Iuda şi cu Ariia, să fie după moarte neiertaţi şi nedezlegaţi, pietrele şi fierul şi pământul cu toate făpturile lu Dumnezeu să să petreacă şi să putrezească, iar acélea trupure nici să să mai petreacă nici să mai putrezească, ci ca nişe tâmpene să stea tot neiertate. Aşijdirea şi tu, Daniile călug⟨ă⟩re, foarte să te socoteşti să nu cazi întru blăstăm ca acesta să nu-ţi fie călugăriia într-o nimica. De aceasta scrie vlădiciia mea.

Pis mai 13 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Vlădica Teofil[3].

Arh. St. Buc., Doc. ist., CX/130.

Orig. rom., hârtie (32 × 20,5), pecete aplicată, stricată.

www.dacoromanica.ro

Rez.: *Creşterea colecţiilor,* p. 101.

[1] „Teofil, din mila lui Dumnezeu arhiepiscop şi mitropolit a toată Ţara Ungrovlahiei".
[2] АНЧЕН.
[3] Semnătură autografă.

157 1645 (7153) mai 15

† Adecă noi, 12 megiiaş ce am fost luoaţi pe răvaşe: Oprea logofăt i Lazăr ot Călineşti i Stan paharnic ot Cioara, Bunea ot Bordeni, Stanciu Brănescul ot Călugăreni i Miclea ot Ploieşti i Stan Ţigănuş ot Băneşti, Bocul ot Băicoiu, Gavrilă ot Cioara, Oprea Florescul i Toader ot Leleşti i Lepădat. Deci noi aceşti 12 megiiaşi ce ne-au dat Neacşa i snă Ionaşcu, Avram pe răvaş⟨e⟩ domneşti, să jure Stroe Buţescul cum n-are ocină în Stroiasca. Deci noi aceşti 12 megiiaşi foarte am socotit bine şi am întrebat mulţi oameni buni şi bătrâni de-mprejurul locului, deci am adevărat că are Stroe 2 funii de ocină în ocina Stroiascăi, însă partea lui Mitrofanu toată, că l-am găsit într-alte cărţi bătrâne cu 2 funii de ocină, peste tot hotarul şi din deal şi din silişte i din câmp i din pădure, den cin până-n cin, din Gorganul lui Pascotă până-n Redea lui Chisaru, în lungu ocinei. Deci noi aceşti 12 megiiaşi am dat să ţie Stroe partea lui Mitrofan toată, că au fost a lor de moşie ocină bătrână de la moş-său, că noi aşa am aflat cu sufletele nostre. Şi am întrebat pe Neacşa i pe Avram şi Ionaşco: mai au niscară cărţi au ba? Ei au zis că nu mai au nici o carte, şi înaintea nostră n-au mai scos nici o carte, fără cartea cea bătrână. Şi pentru credinţă, am pus peceţile nostre.

Eu Zaharia logofăt.
I Stan.
I Lăpădat.
I Oprea logofăt.
I Lazăr.
I Stan.
I Oprea Florescu.
I Gavriilă.
I Stane.
I Toader.
I Miclea.
Bunea.

Arh. St. Buc., Ms. 466, f. 177 v 178.
Copie rom.

www.dacoromanica.ro

158 1645 (7153) mai 15, Popeşti

Zde boleari hotarnici ai jupunésii Ancăi a Radului cliucer ot Proroci cu fiiu său, Dumitraşco, po ime: ot Puturoasa, Giurgiu i Mitrea i ot Urluieşti, Mihăilă i Tuduran i Ion i ot Slatină, Vasilie pârcălab i Gherghii Sârb i iar Gherghe, snă Cov i Ivan Pecea i ot Creţi, Radul Caşotin i ot Brâncovéni, Avram logofăt şi Stanciul Mehedinţul, ca să hotărească ocina jupunésii Ancăi de la satul Ibăneştii de cătră feciorii Manei Piscotan şi de moşie şi de cumpărătoare pre cărţi, să o aleagă şi să o hot(ă)rască şi să o împietrească, să puie sémne şi pietri, cum easte obiceaiul ocinei, cum va fi mai pre dreptate şi cum vor afla cu ale lor sufletele lor.

Şi hotarnic, sluga domniei mele, Stoian vtori postelnic.

Pis la conac la Popeşti, peste Argheş, measeţa mai 15 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Їѡ Матею вѡевода, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni şi Mamu, X/9.
Orig. rom., hârtie (19 × 15,5), pecete aplicată.

159 1645 (7153) mai ⟨16⟩

† Adică eu, Cârstea căpitan ot Ciocănişti, scris-am aceasta al miu zapis să fii di mari cridinţă la mâna spătarului Mihalachi, snă banului Pavlachi, cum să si ştii[1] că i-am vândutu stânjini di moşii în Ciocănişti 50, pri bani gata, ughi 12 pol.

Şi mărturii fost-au: Nidea căpitan ot Ciocănişti şi popa Dobri. Şi păntru cridinţa, pus-am picétea şi iscălitura.

Pis measeţa mai ⟨16⟩[2] dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Cârstea căpitan ot Ciocănişti.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XIX/27.
Orig. rom., hârtie (32 × 22), pecete în tuş.
Copie ibid.: ms. 708, f. 327, cu data 10 mai.

[1] *Cum să si ştii,* repetat.
[2] Cf. ms. 708, f. 327 şi doc. din 16 mai 1645, ibid., Ep. Argeş, XIX/26.

160 1645 (7153) ⟨mai⟩ 16

† Adecă eu, Călin brat Cârstii căpitan, scris-am această al miu zapis să fie la mâna spătarului Mihalachi cum că să ştie că i-am vândutu stânjini în Ciocăneşti 25, însă partea Cusei.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturii: Nedea căpitan şi popa Dobre.

Şi am scris eu, Cârstea căpitan. Pis measeţa ⟨mai⟩ 16, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Cârstea căpitan ot Ciocăneşti.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XIX/26.

Orig. rom., hârtie (15 × 21).

Copie ibid.: ms. 708, f. 327 v, cu luna iulie; cf. doc. din ⟨16⟩ mai, ibid., Ep. Argeş, XIX/27.

161 1645 (7153) mai 16

Toma sin Stepan şi al Pârtei ot Drăgoteşti vinde lui Buliga vel căpitan un loc anume Simileşti, partea lui Cârjan, pentru că au scos Pârta şi Brata pe Cârjan de la spânzurătoare, iar Cârjan au dat moşia din Simileşti lui Brata şi Pârtei.

Martori: Răduţ postelnic ot Medvejdea, Tănase postelnic ot Orbeşti, Preda comis şi Lăpădat iuzbaşa şi Avram ceauş şi Toma sin Potolea şi Negoiţă postelnic ot Baltă, Drăghici ot Vrabeţi, Stănilă ot Cacoţi.

Filitti, *Condica Poenarilor-Almăjani,* p. 291.

Rez.

162 1645 (7153) mai 17

Adecă eu, Bana, fata lui Stan, feciorul lui Dragomir Pilă ot Lindiceşti, scris-am acest al nostru zapis la mâna jupânului Apostolache comis, cum să să ştie că i-am vândut partea mea de moşie ot Lindiceşti, însă stânjăni 40, drept bani 900. Şi o am vândut de a mea bunăvoie, cu ştirea tuturor fraţilor miei de moşie, din codrul Gorcelescu. Şi o am vândut ca să-i fie dumnealui moşie şi feciorilor lui şi nepoţilor lui şi cine se va trage din dumnealui.

Şi la tocmeala noastră fost-au: ot Togozeni, Paraschiva vornic, ot Perieţi, jupânul Ilie i jupan Apostol i jupan Iano i jupan Micul ot tam, ot Lipăreşti, Sima cămăraşul i Drăghiciu şi mulţi oameni buni.

Pentru credinţa am pus şi pecetea şi l-am scris eu, popa Necula, mai 17, leat 7153 ⟨1645⟩.

Bana.

Paraschiva vornic.

Micul.

www.dacoromanica.ro

Iane.
Apostol.
Ilie.

Arh. St. Buc., Ms. 314, f. 487 (nr. 6).
Copie rom.

163 1645 (7153) mai 17

† Adecă eu, Cârstea, snă Mihleanciu, scris-am acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna jupân Dragomir vel vornic, cum să se ştie, pentru o vie ce am avut la satul dumnealui, la Ostra, că i-o am vândut, direpţ 1 400 de bani gata. Şi o am vândut eu, de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, ca să-i fie dumnealui moşie stătătoare în veac. Şi pentru adeverită credinţă, mi-am pus şi dégetul în loc de pecete.

Pis mai 17 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Cârstea, snă Mihleanciu.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVIII/141.
Orig. rom., hârtie (29,5 × 31).

164 1645 (7153) mai 18, podul Piteştilor

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ. Дава(т) господство ми сїе повелєнїе господства ми обшм чѣлъвекъ, на їмѣ Оприш снъ Становь Мънескѹл шт Съмара шт сѹдство Аргеш[1], ca să fie în pace de către Ianciul ot Fleşti, mai mult val să n-aibă, pentru că au avut pâră de faţă amândoi naintea cistitului dregătoriului domni⟨i⟩i méle, jupan Dragomir vel dvornic, pentru funea mănească de ocină den Sămara, că vrea Ianciul să ţie acea ocină, funea mănească, pren doao cu Opriş. Iar jupan Dragomir vel dvornic, le-au dat 6 megiiaş cu cartea lui, anume: ot Sămara, Danciul i Stanciul i Radul i Pădure i Badea, snă Tud⟨o⟩ru i Opriş, ca să-i tocmească ei, cum vor afla cu ale lor suflete. Deci au ales Ianciului den funea mănească a patra parte şi să-ş ţie şi siliştea de sus, carea au ţinut mumă-sa, Voica şi unchiu-său, Albul i Cârstea, iar alaltă moşie să o ţie Opriş cu fraţii lui de ocină şi să ţie şi siliştea cea bătrână de jos, carea au ţinut moşii lui, Oprea i Danciul. Şi mai mult val să n-aibă, pentru că am văzut domnia mea şi cartea acestor 6 megiiaş pre judicată, cum scrie mai sus, la mâna lu

www.dacoromanica.ro

Oprişu, iar Ianciul tot nu vrea să să lasă ce-au venit şi înaintea domni⟨i⟩i méle la divan cu Oprişul de faţă la conac, la pod la Piteşti. Deci şi domnia mea am judecat cum i-au judecat şi ceşti 6 megiiaş şi l-am scos pre Ianciul şi cu ruşine den divan ca mai mult să nu mai poarte divanul de val.

Инако да нѣст. И исправник сам реч господства ми.
Пис на мос на Питещи мѣсеца маи ӥї̃ дни, въ лѣт ⸗зрнг[2].
† Їѡ̃ Матею вшевода, милостїею Божїю господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/20.
Orig. rom., hârtie (32 × 19), pecete aplicată.
Copii ibid.: ms. 371, f. 33; 477, f. 51.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om pe nume Opriş, fiul lui Stan Mănescul din Samara, din judeţul Argeş".

[2] „Altfel să nu fie. Şi ispravnic însăşi spusa domniei mele. Scris la pod la Piteşti, luna mai 18 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩".

165 1645 (7153) mai 18, Podul Piteştilor

† Zde boleari hotarnici ai mănăstirii domniei méle de la Câmpulungu şi ai mănăstirii Sveata Troiţă şi ai mănăstirii Argeş şi ai Virăşului şi ai mănăstirii Mihai Vodă ot Bucureşti şi ai jupan Stroe vel vistier i jupan Socol biv vel cliucer i Pană căpitan i brat lui, Arsenie ot Piteşti i Dumenecă postelnic şi fiii lui, Tuduran pitar, Badea i Tuduru şi cu alţi oroşani, Dumitru, popa Sava cu toţi câţi au moşie la Izvorani, po ime: boiarii ot Jigur, Vlaicul logofăt i Dragul i ot Topolovéni, Manolii comis i ot Leurdéni, Tatul slujer i ot Băloteşti, Ventilă cliucer i ot Pătroaia, Mihai iuzbaşa i ot Negreşti, Radul iuzbaşa i ot Brătişani, Ghinea slujer i ot Răteşti, Ivaşco vornic i ot Conteşti, Vlaicul logofăt i ot Piscani, Matei logofăt i ot Beleţi, Radul Gialalăul, ca să caute să hotărască ocina cestor mănăstiri şi boiari de la Izvorani, cine câte delniţi va avea şi cine cu cine va avea să să lipească şi să hotărască numai câmpul den deal până-n apă şi apa. Iar dealul să nu-l hotărască, ce să împarţă pre délniţe şi să puie pietri şi sémne, cum va fi mai pre dreptate şi cum vor afla aceşti 12 boiari cu ale lor suflete. Şi hotarnici: jupan Socol cliucer, zioa la Sventa Troiţă.

Pis la pod la Piteşti, mai 18 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.
† Їѡ̃ Матею вшевода, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XLVI 18.
Orig. rom., hârtie (20,5 × 14,5), pecete aplicată.
Copii ibid.: Doc. ist., CMX/534; ms. 204, f. 381.

www.dacoromanica.ro

166 ⟨circa 1645⟩ mai 18

Eu Giurgea, feciorul Giurgei, şi cu mumă-mea Stanca, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că să se ştie că au fost înzestrat tată-mieu, Giurgea pre soru-mea, Cherana, cându o au logodit cu cumnatu-mieu Radul, cu 4 pogoane de vie în deal şi cu câţi stânjeni de ocină ce vor afla scriş în cartea cea de moşie şi cu loc de casă în sat şi cu loc de arie, ca să-i fie de moşie. Mai multă ocină nemic nu i-am mai dat, nicăirea nemic. Şi am făcut [a]cest zapis denaintea jupânului Dragomir iuzbaşa de roşii şi Barbul căpitanul.

Şi mărturie mulţi boiari, anume: teatea Lefter şi naşul Iano logofătul şi naşul Sima.

Mai mare credinţă, pus-am pecetea.

Giurgea.

Pis measeţa mai 18 dni.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/6.

Datat după: Giurgea, martor la 20 iun. 1644 (v. *Cat. Ţ. Rom.*, V, p. 571, nr. 1371) şi Barbul căpitan între 1643 febr. 1651 febr. (v. Stoicescu, *Dicţ. marilor dregători*, p. 109, nota 1).

Orig. rom., hârtie (15,5 × 19,5).

Copie ibid.: ms. 172, f. 406.

167 1645 (7153) mai 19

† Adecă să se ştie cum am scris noi aceşti 12 boiari, ce am fost luoat jurutori pre răvaş⟨e⟩ domneşti ai lu Baico ca să jurăm pre moşâili lu Gherghie Grosul şi ale nepotu-său, lu Iano grecul, cui se v⟨or⟩ căde să l⟨e⟩ ţie, ficiorilor postelnicului Ivan ot Rumcéni au lui Baico? Deci noi ne-am strânsu toţi aceşti 12 boiari, la ipiscupie ce-m întrebat toţi bătrânii den Buzău şâ[1] de pân[2] toate satele de p-împrejurul Buzăului carei i-am ştiut că sântu mai de demult, d⟨i⟩ntr-acele vréme, fost-au r⟨u⟩d⟨e⟩ c⟨um⟩va Ian⟨o⟩ grecul i Gherghie Grosul? Ce am adevărat cum alt n-au fostu rude⟨n⟩eie nemic Gherghie cu Ian⟨o⟩, ce au fost un scutaru Ian⟨o⟩ la oili lu G⟨he⟩rghie Grosul. Ce n-am cutezat a jurarea, ce am dat moşâili să l⟨e⟩ ţie iar f⟨e⟩ciorii lu Ivan postelnic ot Rumceni, iar Baico să rabde de moşâie. Iar dup-aceea, ⟨n⟩e-am sculatu toţi cu rugăciune la feciorii postelnicului Ivan să dea lu Baico [...][3] de stânjăn păntru o cheltuială ce-au cheltuit la moartea lu Ian⟨o⟩, fie fostu rudă, nu-i fie fost, numai să dea păntru Dumnezeu şi păntru sufletul părinţilor lui. Deci el nu ne-au trecut rugăciunea n⟨oastră⟩, ce i-au dat în Jălişti 30 de stânjăni [...][3] în Maxin 20, de a l⟨u⟩i bunăvoie. Iar la altă moşâe să fi⟨e⟩ tot a lui, să o ţie cum au ţinut mai denaent⟨e⟩ vréme moşu-său, Gherghie şi tată-său, Ivan postelnic, aşa să o ţie şi dumnealui. Iar cine se va mai scula cu pâră de acum înaente, să fie afurisit şi blestemat, şi să fie închinat la vodă 100 de ughi.

www.dacoromanica.ro

Pis measeța mai 19 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Gherghie
Eniţa
† Pătru
Manea
Stoica
Batol
Buhuciu
Costandin
Androni
Vâlcul
Văcheş
Vasilie
Pătru portar
Eu Baicuş[4].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXI/3.
Orig. rom., hârtie (30 × 21).
Copie ibid.: ms. 171, f. 492 v–493.

[1] съ.
[2] пъѧнн.
[3] Loc rupt în orig.
[4] Semnături autografe.

168 1645 (7153) mai 22

† Adecă eu, Muşat ot Hulubeşti, ginirile al Şirbei ot Ghinţişti, scris-am acist zapis la mâna logofăt Stanciul[1] ot Budiştini să să ştie c-am vândutu d-a mea bonăvoie, cu ştire tuturor megiiaşilor, dereptu bani gata 250 de bani.

Şi mărturie: popa Bran, Radislav postelnic, Bade funarul. Ş-am scris eu, Roman. Şi eu Muşat, prentru credenţă, me-m pus dégetul.

Pis mai 22 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Badea funar.
Muşat.
Popa Bran.
Radoslav postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, V/8.
Orig. rom., hârtie (29 × 21,5).
Copie ibid.: ms. 69, f. 71 v.

[1] Post *Stanciul,* urmează *logofăt.*

www.dacoromanica.ro

169 1645 (7153) mai 24, conacul de la mănăstirea Babele

Adecă Io gospojda Elina scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de bună credinţă la mâna egumenului Ananiia şi a tot soborul den sfânta mănăstire Nucetul, hram sventi Gheorghie, ca să se ştie că am avut domnia mea ocină la satul Dulcénii, în judeţul Teleormanului cu 17 rumâni de pretutindinilea şi de preste tot hotarul, ocină de cumpărătoare. Iar sfânta mănăstire Nucetul avut-au ocină în satul domni⟨i⟩i méle, la Pietri, în judeţul Vlaşca. Deci călugării, socotindu cum le easte neşte ocină departe de mănăstire şi denlungată preste mână, făcut-am domnia mea cu Ananiia egumenul şi depreună cu tot soborul den sfânta mănăstire Nucetul tocmeală şi schimbu de am dat domnia mea mănăstirii toată partea domni⟨i⟩i méle de la satul Dulcénii cu 17 rumâni, cum scrie mai sus, şi cu tot venitul cât se va alége ca să fie mănăstirii ocină moşie în véci. Şi după ocină mai dat-am domnia mea la sfânta mănăstire şi bani gata, ughi 80, ca să cumpere călugării mănăstirii şi o vie, unde vor putea afla, ca să poată fi mănăstirii ocină cu rumânii den Dulcéni cu tot venitul, moşie cu pace. Iar egumenul Ananiia depreună cu tot soborul dat-au domni⟨i⟩i mele toată partea mănăstirii Nucetul de ocină, cât au avut în satul domni⟨i⟩i méle la Pietri şi cu 9 rumâni de pretutindelea şi cu viile şi cu tot venitul de preste tot hotarul, cât se va alége, ca să fie domni⟨i⟩i méle moşie cu pace ohabnică în véci, pentru că am făcut tocmeală şi schimbu de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă, ca să fie moşie pentru moşie. Şi ne-am făcut zapise de schimbu unii la alţii pentru credinţă.

Şi la acea tocmeală fost-au mulţi boiari mărturie, anume: jupan Dragomir vel dvornic i pan Preda vel cliucer i Costandin vel postelnic i Radul vel comis i Ghiorma vel slujer i Evstratie vtori slujer[1] i Nicoară vel [portar][2] i Nicola logofăt i Pană logofăt Felipescul ot vistierie i ot Fălcoi, Drăgoiu logofăt. Aceasta am scris ca să se ştie.

Şi [am scris eu Lepădat][2] logofăt la conacul ot mănăstirile [Babele][2], measeţa mai 24 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Dragomir vel dvornec
Radul vel comis
Necula logofăt
Evstratie vtori vistier
Preda clucer
Drăgoi logofăt
† Mogoş căpitan[3].

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XIV/3.
Orig. rom., hârtie (30 × 21), şase peceţi în tuş.
Copie ibid.: ms. 457, f. 81–82.

EDIŢII: Năsturel, *Genealogia Năsturelilor*, p. 21 22; rez.: *Doc. referitoare*, p. 159.

www.dacoromanica.ro

[1] Cf. semnătura.
[2] Loc rupt; cf. ms. 457, f. 82.
[3] Semnături autografe.

170 1645 (7153) mai 25

† Adecă eu, Dragosina şi împreună cu fétele méle, anume: Dobra i Sorcă i Veşa făcut-am al nostru zapis că să hie de mare credenţă la mâna lu Coadă vătaf ot Făcăiani cum să să ştie că i-am vândut partea noastră de ocină den Făcăiani cât se va alége dep⟨r⟩etudindenea, mult, puţin, de peste tot hotarul ce va face partea noastră cât se va alége peste tot hotarul. Şi o am vândut derept bani gata ughi 9. Şi o am vândut de a noastră bunăvoie, fără de nici-o silă şi cu ştirea a tuturor megciaşilor şi den sus şi den jos şi demprejurul locului.

Şi aldămăşari încă am pus care se-au tâmplat la aldămaş, anume: Albul snă Coadă vătaf ot Măniaci i Lupşat ot tam i Bogoe ot tam şi Ivuleţul ot Făcăiani i Drăguş ot Costéni i Bucur spătar ot Făcăiani i Drăguş ot tam şi mulţi oameni buni.

Şi am scris eu, Miclea snă Coandă vătaf ot Măniiaci.

Şi pentru credinţa, ne-am pus pecetele.

Measeţa mai 25 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Albul.
Lupşat.
Bogoe.
Ivuleţul.
Drăguş.
Bucur.
Drăguş.

Arh. St. Prahova, Colecţ. Doc. foi volante, L1/26.
Orig. rom., hârtie (18,5 × 20,5).

171 1645 (7153) mai 25

† Scris-am eu, Drăgoi şi cu frate-mieu, Ion şi Matei acesta al nostru zapis ca să fie dă mare credinţă la mâna cămăraşului Anton, păntru rândul moşiei de la Groşani, partea noastră. Am purtat pâră cu cămăraşul Anton, cum că nu e vândută partea noastră, iară cămăraşul au zis că e vândută, deci ne-au dat lége să jurăm. Noi n-am putut purta jurătorii, ci am rămas de lége; deci noi ne-am împăcat[1] cu cămăraşul de bunăvoia noastră şi ne-au dat cămăraşul Anton 4 200 de bani gata.

www.dacoromanica.ro

Şi când am făcut această tocmeală, am făcut denaintea: părintelui episcupului Stefan de Buzeu şi căpitan Radul de Buzeu şi Nan iuzbaşa, Popescul iuzbaşa şi Gherghe iuzbaşa şi uncheaşul Albotă de Udaţi şi uncheaşul Lepădat ot tam şi nepotul lu Lepădat, Albul, Dârjan[2] de Cârligi şi Tudor de Maxin şi Dragomir armaş de Maxin.

Şi am pus şi blestem: cini va mai scorni pârâ, să fie proclet şi anatema de velicaga Hristos şi de 318 oteţi ije vă Nikeii.

Pis measeţa mai 25 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Şi am mai făcut şi alt zapis, ci acela să nu fie într-o nimic[3].

Nan iuzbaşa
Popescul iuzbaşa
Gherghe iuzbaşa
Lepădat
Albotă
Albul
Dârjan
Toader
Dragomir armaş[4].

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IX/16.
Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), trei peceţi în fum.
Copii ibid.: mss. 186, f. 821; 196, f. 103.

[1] ѧпъкъкат.
[2] Дръжан; altă lecţiune: *Drăgan*.
[3] Frază ad. marg.
[4] Semnături autografe.

172 1645 (7153) mai 25

† Să să ştie că s-au pârât Stepan cu Stoica Zărnescul naentea domnul lui Mateiu voievod când au venit la pod la Piteşti păntru o moşie a lui Stanciului Nicotă. De-aceea au rămas Stoica păharnic de lége, păntru c-au fostu Nicotă lu Stepan datoriu mai denainte vréme, ughi 5 şi iar au plătit Stepan pre Nicotă la taler ughi 6 i pol. Iar au fost zes Stoica Zărnescul c-au cumpărat acea moşie de la Anca Năichiteasa. Deci noi am socotit ş-am adevărat cum n-au fostu acea moşie a lu Nicotă cumpărată de Stoica păharnic, ce-au fost cumpărat de Stepan cu bani şi o au plătit şi de talere ce-am socotit. Şi l-au ajunsu légea să o ţie Stepan acea parte de moşie den Vâlcéle den seleşte şi den câmpu şi den apă şi de preste to⟨t⟩[1] hotarul ca să-ii fie lui moşie ohabnică.

www.dacoromanica.ro

Şi când s-au făcut acestu carti şi zapis fost-au mărturie: Andriiu judeţul ot Peteşte şi Andreiu Ciobotea.

Pis mai 25 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Andreiu Ciobotea mărturie

Eu Andreiu judeţ mărturie[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., CD/253.
Orig. rom., hârtie (26,7 × 19).
Copie ibid.: ms. 1341, f. 4.

[1] mѣ.
[2] Semnături autografe.

173 1645 (7153) mai 26

† Scris-am eu, Crăciun, acesta al mieu zapis ca să fie de mare credenţă la mâna frăţâne-mieu, Mircii, cum să se ştie că ne-a tocmit mama[1] noastră denaintea mulţi[2] oameni buni den moşiia ce ne-u rămas de la tată-nostru[3], însă[4] moşiia den Băleni ce au[5] fost stânjini 110. Dentr-aceştii[6] stânjini, împărţit-am la doi fraţii, la unul câte 55 de stânjini. Deci eu am căzut în nevoi şi în datorii, deci me-am vândut parte mea de ocenă şe tot nu m-am putut plăti.

Dece văzundu frate-mieu nevoia mea, nu se-a îndorat de mine, cum să zice că sângele apă nu se poate face. Aşeşderea şi frate-mieu nu se-u îndorat de mine, ce mi-eu dat partea lui de ocină, de a lui bunăvoie fără de nici o nevoie, că ne-m tocmit noi amândoi de o-m vândut, de mi-m scos capul den nivoi şi de închisoare.

Iar eu să aib a-i plăti lui ace parte de ocenă, daca va da Domnezeu să fac bucate. Iar noao ne-u rămas trei sorori, ce am socotit că alte bucate nu ne-u [rămas], ce cându le va veni [cea]sul de căsătorie, să avem noi fraţii a le griji. De acesta am scris.

Şi martorii: întâiu, finul Radul Potlogeanul i logofăt Amza ot Voineşti i Anghel posıelnic ot Voineşti i Badea logofăt i jupunul Ghinea nigoţătorul ot Târgovişte. Şi am scris eu, Mihaiu logofăt şi mărtorii.

Pis measeţa mai 26, leat 7153 ⟨1645⟩.

Şi păntru credinţă mi-em pus şi degetul. Şi mi-em tocmit eu, Mira, feciorii mii cum scrii mai sus. Iar cine se va scula pre această judecată şi tocmeală, să fie proclet şi afurisit de 318 oteţi iji vă Nicheii.

Eu Crăciun, mi-m pus degetul.

Arh. St. Buc., A.N., MMDCCLXII/19.
Orig. rom., hârtie (32,5 × 20).

www.dacoromanica.ro

[1] момо.
[2] мѫлцїє.
[3] ностръ.
[4] съ repetat.
[5] ам.
[6] деѧнтраачещїи.

174 1645 (7153) mai 27, Boteni

Adică eu, uncheaşul Stoica din Boteni şi cu frate meu, Dragomir şi cu frate meu, Micul şi cu feciorii noştri scris-am zapisul nostru ca să fie de mare credinţă la mâna lui Şărbu, nepotul lui Şerbu din Rucăr, precum să se ştie că i-am vândut un munte, care munte am avut noi la Rucăr, anume Boteanul cel Mare şi Botenel cel Mic, în sus până în Vârful Păpuşi⟨i⟩ şi în jos până în pădure unde tuleşte plaiul în Râuşor şi alăturea precum să trage până în apă, direpţ bani gata, aspri 1 100. Şi l-am vândut de bunăvoia noastră şi cu ştirea tuturor rudeniilor noastre şi a vecinilor noştri ca să-i fie lui de moşie şi stătătoare lui şi a feciorilor lui, câţi Dumnezeu îi va da.

Şi când am făcut acest zapis au fost mulţi oameni buni mărturie, anume: din Boteni, Aliman şi Stoian şi din Rucăr, Vlad al Pleşi⟨i⟩ şi Oprea, feciorul lui Drăgoiu ot tam şi Micul ot tam şi Radul lui Răuţ ot tam şi Zaharia, feciorul lui Vâlsan din Nagomireşti, aceşti oameni buni am fost. Iară cine s-ar ispiti a strica sau a sparge acest zapis al nostru, acela om să fie proclet şi afurisit de 318 părinţi care au fost în Nicheia şi să locuiască sufletul aceluia într-un loc cu Iuda şi cu Aria şi cu alţi necredincioşi. Pentru mai adevărată credinţă, ne-am pus degetele ca să se crează. Şi s-au scris acest zapis în casa Micului din Boteni.

Popa Bratul din Rucăr.

Pis meseţa mai 27 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Vânzători: eu, uncheaşul Dragomir.
Eu uncheaş Stoica.
Eu Micu.

Arh. St. Buc., Ms. 1233, f. 422–422 v.
Copie rom. Alte 2 copii ibid.: f. 423–424.

EDIŢII: Chelcea, *Neagomireştii*, p. 869.

175 1645 (7153) mai 28

† Милостїєю Божїєю, Їѡ Матєю Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїє повелѣнїє господства ми почтеномѹ болѣринѹ господства ми Станчю втори портар ca să fii volnic accastă

www.dacoromanica.ro

carte a domni⟨i⟩i méle de să meargă la satul Albeştii de pre Călmăţui, di să strângă megiiaşii de acolo de primprejure, oamini buni şi bătrâni di să cauti şi să a⟨l⟩eagă toată partea de moşii den Albişti, carili iaste a sfintii mănăstiri a Bradului, unde iaste hramul svente Dumitrie, cum scrie pri cărţi şi pri zapisi. Aşijdirea şi voi vânzătorilor[1]: Ghiurghii iuzbaşa Răgip, cu frati-tău, Toma şi tu, Buhuge, şi tu, popo Lupule şi alţi vânzători să aviţi a mérgi împriună cu boiariul domni⟨i⟩i méle, ce scrii mai sus, să alégiţi ocena cari o aţi vândut sfintii mănăstiri ce scrii mai sus şi să o[2] împitriţi, să ştii şi călugărie ce vor ţinea. Aşijderea şi tu, iuzbaşa Popescul, fostu-ţ-am trimis domnea mea ş-altă carti a domni⟨i⟩i méle iscalete să te vighi de ucena sfinţii mănăstiri. Iară tu în seamă nu o ai băgat, de care lucru iată că acum am trimis domnea mea boiariul domni⟨i⟩i méle Stanciul al doilea portar, să strângă migiiaş buni şi bătrâni să caute şi să aleagă toată moşiia sfentii mănăstiri şi să o[2] împietreascâ. Deript acéea, după ce si va alégi moşiia sfentii mănăstiri, iară tu să-ţ rădeci toate bucatili şi dobitocul de pri ucena sfintii mănăstiri, ca să să poată hrăni călugării cu bună pace pri moşiia sfintii mănăstiri. И исправник сам реч господства ми.

Пис маи к҃и дн҃ь, въ л҃т х҃зр҃нг҃.

† Їѡ҃ Матею вшевъда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bradul, Hanu Greci şi Codreni, XVIII/9.
Orig. rom., hârtie (34 × 21), pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 441, f. 12 v, f. 31v; 459, f. 81v 82, cu data mai 4.

[1] вънзъторилъ҃р.
[2] ѵ҃.

176 1645 (7153) mai 29

Ghidu căpitan şi soţia, Stanca, vând lui Negoiţă paharnic nişte ţigani, cu 50 de ughi. Martori: Costandin Gălăţeanul fost cămăraş, Negoiţă ce-a fost schelériu din Rucăr, Nicolae căpitan, Badea căpitan, Iorga ceauş. A scris Ianache ceauş.

Arh. St. Buc., Fişele g-ral Năstuţel, s.d.
Rez.

177 1645 (7153) mai 29

† Милостїєю Божїєю, Їѡ҃ Матею Басараба воєвода и господинъ. Дава(т) господство ми сїє повешт҃нїє господства ми слъ҃г Popescul

iuzbaşa, ca să aibă a-ş ţinea 80 de stânjini de ocină, partea meteleinească din Albeşti ot Călmăţui şi 50 de stânjini de la Stoian Buhuci.

Aşijdirea şi alaltă ocină cât să va afla ocină domnească, încă toată să aibă a o ţinea Popescul iuzbaşa, iar cine de la cine o va fi cumpărat, să aibă a-ş luoa bani, pentru căci că iaste ocină domnească. Şi l-am miluit domnia mea cu această ocină ce să ⟨s⟩crie mai sus, cu toată, să-i fie a lui de moşie, pentru că l-am miluit domnia mea cu această ocină, încă mai denainte vréme, de când am fost mergători domnia mea la Elpuh. Deci să aibă a o ţinea cu bună pace, cum l-am miluit şi de nimi opreală să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми. И исправник сам реч господства ми.

Пис маи к҃ѳ дни, лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

† Їѡ҃ Матеи вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ҃ Матеи воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanul Greci şi Codreni, XVIII/10.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 19,5), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 442, f. 12.

178 1645 (7153) mai 30, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ҃ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Угґровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтомѹ и божествнїи монасти(р) зовемаго Глъвъчов игдеже ест храм и шбитѣли свѣтѣи, прѣчистѣи, прѣблагословенѣи владичице наше Богородице Приснодѣвїи Марїи чистное и славное ем Благовещенїе и штьцѹ еґѹмена Антим и всѣм братїам живѹщих въ свѣтѣи шбитѣли сеи, такоже да ест свѣтѣи монасти(р) више пис село по име Чернътещїи шт соудство Сак вси и със винаричо(м) господском и болѣрско(м) и със перперо(м) и със поклоно(м) и със въс ходоко(м) что хоке(т) бити на(д) хотарѹл селов Чернътещїи, понеже ест того винарич шт на село свѣтѣи монастири Чернътещїи би(л) ест въс по разлога господска ещиже шт наипрежде врѣме.

А потом, къда ест би(л) нинѣ, въ дьни господства ми, по врѣме къда съм би(л) прише(л) господство ми въ прихожденїе на свѣтаа монастире Глъвъчов, тогда видѣщѹ господство ми сїа свѣтаа монасти(р) въ шславенїе и шскъдѣвана шт всѣ(х) и не имѣе(т) ни еди(н) ходо(к) шт не една стра(н) а господство ми смотриxо(м) и(з) вънѣтръ сръдца господства ми и кѹпно със всиxми чиститимї правителїи господства ми тере съ(м) да(л) и помилова(л) по свѣтаа

www.dacoromanica.ro

монасти(р) Глѫвѫчов със въс винаричюл господскѹ и болѣрско wт на село Чернѣтещи, ѩкоже да єст свѣтомѹ монасти(р) за храна и ѹтвръжденїє и иноком въ пищѹ и въ наслажденїє а господства ми и почивши(м) родїтелїим господства ми и тетка(м) господства ми, жѹпанице(в) Маргъв ѩже єст погреба(л) на тамѹ ѹ свѣтаа монасти(р) да єст вѣчное въспоминанїє како єст би(л) да(л) и приложи(л) того винърич господскѹ и wт покоинаго Радѹл воєвода, синъ Радѹл воєвода и wт дрѹѕи господари и како съм видѣхом господство ми и книга стараго, покоинаго Радѹла воєвода, синъ Радѹла воєвода wт когда бис(т) теченїа лѣтом ҳ҃ѕл҃ѕ ветха и раздрална.

Те(м) радї и господство ми ещиже съм да(л) и помилова(л) по свѣтаа монасти(р) Глѫвѫчов със того винърич wт на село Чернѣтещїи и господскѹ и болѣрскѹ и със въс ходоко(м), како єст више пис. И приложихом и господство ми како єст би(л) да(л) и wт почивши стари господари прѣжде нас више ѩкоже да єст братїам въ пищѹ и въ wстрабѹ и свѣтомѹ монастирѹ за трѣбѹ и въ ѹкрѣпленїє а господствѹ ми да єст помѣна въ вѣки.

Ещиже и заклеванїє поставихом господство ми: по wтшествїа господства ми, кого изберє(т) Господь Богъ бити господаръ и владалъцѹ Земле Влашко или wт рода на(ш) или wт иноплемени(к), да аще почте(т) и да понови(т) и да ѹтвръди(т) сїа книга и миловаиїє господства ми по ѹстроєнїє како єст више пис, того Господъ Богъ да га почте(т) и да съхрани(т) въ господствѣ его. А ащелиже нє почте(т) и нє понови(т) и нє ѹтвръди(т) сїа книга господства ми анѹ попере(т) и развали(т) и въ wбвенїє wстави(т), того да єст тръкле(т) и анатема wт тиї wтьци еже сѹ(т) въ Никїи и да има(т) частїю със Юда и със Аріѩ на еди(н) место, амин.

Сеже ѹбо и сведїтелїи поставиx господство ми: жѹпан Барбѹл великїи бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир великїи дворник и жѹпан Радѹл великїи лwгwфет и жѹпан Строє Хїера великїи вистїѩр и жѹпан[1] Дїикѹл великїи спатар и жѹпан Преда Брънковѣнѹл великїи ключар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл Михалча великїи кwмис и жѹпан Дръгѹшин великїи пехарник и жѹпан Костандин Катакозино великїи постѣлник. И исправник, сам рече господства ми.

И аз, Дѹмитрѹ логофет написах въ настолни граду Бѹкѹрещї, мѣсеца маю к҃ дьни и wт Адама даже до нинѣ въ сегw писанїє, теченїа лѣтwм въ лѣт ҳ҃зрнг҃.

† Їс҃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їс҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi

www.dacoromanica.ro

dumnezeieştii mănăstiri, numită Glăvăciov, unde este hramul şi lăcaşul sfintei, preacuratei, preabinecuvântatei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioara Maria, cinstita şi slăvita ei Bunăvestire şi părintelui egumen Antim şi tuturor fraţilor ce trăiesc în sfântul lăcaşul acesta, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise satul anume Cernăteştii din judeţul Sac toţi şi cu vinăriciul domnesc şi boieresc şi cu perperul şi cu poclonul şi cu tot venitul care va fi pe hotarul satului Cernăteşti, pentru că acel vinărici din satul sfintei mănăstiri Cernăteştii a tot fost pe seama domnească încă mai dinainte vreme.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele pe vremea când am venit domnia mea în plimbare la sfânta mănăstire Glăvăciov, atunci văzând domnia mea această sfântă mănăstire slabă şi săracă de toate şi neavând nici un venit din nici o parte, domnia mea am socotit înăuntrul inimii domniei mele şi împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele de am dat şi am miluit sfânta mănăstire Glăvăciov cu tot vinăriciul domnesc şi boieresc din satul Cernăteşti, ca să-i fie sfintei mănăstiri de hrană şi întărire şi călugărilor de hrană şi de îndulcire, iar domniei mele şi răposaţilor părinţi ai domniei mele şi mătuşii domniei mele, jupâniţei Marga, care este îngropată acolo la sfânta mănăstire să-i fie veşnică pomenire, cum a fost dat şi miluit acel vinărici domnesc şi de răposatul Radul voievod, fiul lui Radul voievod şi de alţi domni şi cum am văzut domnia mea şi cartea bătrânului, răposatului Radul voievod, fiul lui Radul voievod, de când a fost cursul anilor 7036, veche şi ruptă.

De aceea şi domnia mea încă am dat şi am miluit sfânta mănăstire Glăvăciov cu acel vinărici din satul Cernăteşti, şi domnesc şi boieresc şi cu tot venitul, cum este mai sus-scris. Şi am dăruit şi domnia mea cum a fost dat şi de răposaţii, bătrânii domni care au fost înaintea noastră ca să fie fraţilor de hrană şi de trai şi sfintei mănăstiri de trebuinţă şi de întărire, iar domniei mele să-i fie pomană, în veac.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpânitor al Ţării Româneşti sau din neamul nostru sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte şi milă a domniei mele după întocmire, cum este mai sus-scris, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va rupe şi o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema de 318 părinţi care sunt la Nichea şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Hiera mare vistier şi jupan[1] Diicul mare spătar şi jupan Preda Brâncoveanul mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul Mihalcea mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 30 zile şi de la Adam până acum, la aceasta scriere, cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

www.dacoromanica.ro

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/28.
Orig. slav, perg. (33 × 48,5), pecete timbrată.
Cu o traducere din sec. XVIII.

[1] „и жѹпан", repetat.

179 1645 (7153) mai 30, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Ѹггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми калѹгером Вави(л) със синови емѹ на име: попа Радѹл и калѹгером Стефан и Ангелов и Нѣгоев със братїѭам си и със [чат][1]ам си и Бъланов със чата(м) си и Нисторовом със чата(м) си и Марχъ със чата(м) си и Къпъцинъ със чата(м) си и със братїѭа(м) си и Бѹкѹр със братїѭам си и Дѹде със братим си и Сокол със братїѭа(м) си и Бадѣ със братїѭа(м) си и Преда със братїѭа(м) си и Мардарїев калѹгеро(м) със братїѭа(м) си и Татомиров със чатам си и Син със чато(м) си и Талпъв със чато(м) си и па(к) Преда и Михъилъ и със чето(м) си и със сьновїи емѹ, елицеже Богъ даровах, ѭакоже да бѹде(т) емѹ wчинѹ ѹ Слътиwаръ wт сѹдство влъчѣ вьсах, варїи елика се χти(т) избра(т) wт по въс χотаро(м), wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт плаю за виноградї и wт по въс χотаро(м), wт χотар даже до χотар, по стари χотар и белѣзи и ещиже да се знае(т): wт Стьлпѹл Грекѹлов даже до Гресарѣ и wт Гресарѣ даже до полїе [Чернев и wт полїе][2] Чернев даже до ⟨С⟩тогѹшор и wт Стогѹшор даже до ѹ Каме(н) Костандинов и wт Каме(н) Костандинов даже до Бродѹ Сакоцилор и wт тѹѫ по Връχѹ(л) Бръдом даже до кѹрмътѹра Гречилор[3] χотаро(м) Гречилор, ⟨п⟩онеже сїю више реченїи wчине, wна ест стара и права wчинѹ и за дѣдїнѹ. И был сѹт променѹ(л) ещеже wт дьни покоинном Басараба воєвода със жѹпан Барбѹл вел бан Кралевски, със Владѹл и със Стан прѣдѣдини сїю людїе више писано, тере ест да(л) Владѹл и Стан него(в) wчинѹ глаголемаго Търса и Нѣгота жѹпан Барбѹлов банѹл, тере ест сътворил свѣта монасти(р) глаголемаго Бистрица; а жѹпан Барбѹл банѹл, wн ест да(л) Владѹлов и Станов wчинѹ его wт Слътиwаръ прѣдѣдинѹ сїю више писано людїю, тере сѹ(т) променѹ(л) wчинѹ радї wчинѹ.

www.dacoromanica.ro

А потом, къда єст би(л) въ дьны покоинно(м) Шербан воєвода, а нѣкиє людїє wт Слътиwаръ, на име Натреш и Владꙋл и Идꙋл и Прꙋндѣнꙋл, wни сице сꙋ(т) имал такмеженїє със Тꙋдосїє логофет Рꙋдѣнꙋл, терє єст продал четири ꙋже за wчинъ ꙋ Слътиwаръ за хѯ аспри, него(в) дѣл что єст имаше за wсъѣно сїю четири людїє извадили и wт бир три лѣти, а дрꙋгаѧ wчинꙋ й ꙋжа, колико wста(л) wт по въс село да има(т) да дръжити сїю вишє реченїє людїє със добромирно wт къ вьсиχ Рꙋдѣнїи и wт къ вьси(χ) човѣци, како и видѣχом господство ми и книг покоинном Бъсъраба воєводи и кни(г) по⟨ко⟩инном Шербан воєвода вь лѣт хзрдї, вєтχи и разд⟨р⟩ални и помраченїє. Таже, господство ми понови(χ) и ꙋтвръдиχ със сїю кни(г) господства ми, по такмеженїє вишє писано.

Сего радї дадоχ и господство ми сїю люди вишє реченїє, такоже да бꙋде(т) емꙋ wчинꙋ ꙋ Слътиwаръ wт по въс село wсимꙋ ꙋжа за wчинꙋ нѣс(т) прода(л) нико(м) ниже има(л) сꙋ(т) смешенїє със ни еди(н) болѣръ дѣдинꙋ, wχаб сыновꙋм и внꙋко(м) и прѣвнꙋ-чето(м) и не wт когождо непоколѣби(м) поризмо господства ми.

Сеже оꙋбо сведїтелїє поставиχо(м) господство ми: жꙋпан Барбꙋл вел ван Кралевски и пан Драгомир вел дворник и пан Радꙋл вел логофет и пан Строє вел вистїар и пан Преда вел клꙋчар и пан Дїикꙋл вел спатар и пан Радꙋл вел комис и пан Михнѣ вел столник и пан Дръгꙋшин вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, пан Радꙋл вел лwгwфет.

Исписаχ аз Тꙋдор, сынъ Станчюлович wт Wлънещи, въ настолни граду ꙋ Бꙋкꙋрещи, месеца маи к дьни и wт Адама даже до ныне течениє лѣтом, в лѣт хзрнг.

† Їс Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.
Їс Матею вонвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărului Vavila cu fiii săi, anume: popa Radul şi călugărului Stefan şi lui Anghel şi lui Neagoe cu fraţii săi şi cu [ceat]¹a lui şi lui Bălan cu ceata sa şi lui Nistor cu ceata sa şi lui Marhă cu ceata sa şi lui Căpăţână cu ceata sa şi cu fraţii săi şi lui Bucur cu fraţii săi şi lui Dude cu fraţii săi şi lui Socol cu fraţii săi şi lui Badea cu fraţii săi şi lui Preda cu fraţii săi şi lui Mardarie călugărul cu fraţii săi şi lui Tatomir cu ceata sa şi lui Sin cu ceata sa şi lui Talpă cu ceata sa şi iar lui Preda şi Mihăilă şi cu ceata sa şi cu fiii lui, câţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie ocină în Slătioara din judeţul Vâlcea, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, din câmp şi din pădure şi din apă şi din plaiul de vie şi de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare şi semne şi încă să se ştie: din Stâlpul lui Grecul până la Gresarea şi din Gresarea până în câmpul [Cernei şi din câmpul]² Cernei până la Stoguşor şi de la Stoguşor până la Piatra lui Costandin şi de la Piatra lui

www.dacoromanica.ro

Costandin până la Vadul Sacoţilor şi de acolo pe Vârful Plaiului până la curmătura Grecilor[3] hotarul Grecilor, pentru că această mai sus-zisă ocină, ea este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire. Şi au făcut schimb încă din zilele răposatului Basarab voievod cu jupan Barbul mare ban al Craiovei, cu Vladul şi cu Stan, moşii acestor oameni mai sus-scrişi, de au dat Vlad şi Stan ocinele lor numite Târsa şi Neagota jupanului Barbul banul de a făcut sfânta mănăstire numită Bistriţa; iar jupan Barbul, el a dat lui Vlad şi lui Stan ocina lui din Slătioara a bunicului său oamenilor mai sus-scrişi, de au schimbat ocină pentru ocină.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Şerban voievod, iar nişte oameni din Slătioară, anume: Natreş şi Vladul şi Idul şi Prundeanul, ei aşa au avut tocmeală cu Tudosie logofăt Rudeanul, de au vândut patru funii de ocină la Slătioară pentru 4 000 aspri, partea lor pe care au avut-o deosebit acei patru oameni şi au scos-o de la bir trei ani, iar cealaltă ocină 8 funii, cât a rămas de peste tot satul, să o ţină mai sus-zişii oameni cu bună pace de către toţi Rudenii şi de către toţi oamenii, cum am văzut domnia mea şi cartea ră[po]satului Băsărab voievod şi cartea răposatului Şerban voievod în anul 7114, vechi şi rupte şi şterse. Astfel, domnia mea am înnoit şi am întărit cu această carte a domnie mele, după tocmeala mai sus-scrisă.

Drept aceea, am dat şi domnia mea acestor oameni mai sus-zişi ca să le fie ocină în Slătioară, de peste tot satul, opt funii de ocină ⟨care⟩ nu a fost vândută nimănui, nici a avut amestec cu nici un boier [ci să fie a acestor oameni][2] dedină, ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi pan Dragomir mare vornic şi pan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Preda mare clucer şi pan Diicul mare spătar şi pan Radul mare comis şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Drăguşin mare paharnic şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Am scris eu, Tudor, fiul lui Stanciulovici din Olăneşti, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna mai 30 zile şi de la Adam până acum cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Muzeul Olteniei, Colecţia documente, I/Nr. 6208.

Orig. slav, perg. (31 × 47), pecete timbrată.

Trad., Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXV/89 (490); alte trad., ibid. mss.: 192, f. 149 v 150; 204, f. 32 v 33; 713, f. 105 v 107 (651 v 653, f.l.z.).

EDIŢII: Slav şi trad., Bălaşa, *(Documente)*, p. 130 132.

---

[1] Loc rupt în orig.

[2] Loc şters în orig., completat după trad. cu cota Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXV/89.

[3] „ѣтъ҃ра Грєчилор", loc pătat în orig., completat *a.m.*

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею воєвода и господинь. Пишам господство ми voau 12 boiari cari v-a luat jupâneasa Anca cluciăreasa pri răvaşe domneşti să-i alégiţi moşiia ei den Ibăneşti de cătră Badea di acolo, însă pri cărţi şi pri zapis cene cât va avea. Iară a⟨cu⟩m, jupânea⟨s⟩a Anca au venit înaintea domnie méle de-au jăluit şi au spus cum Badea nu ş-au scos cărţile şi zapisele, ce umblă el cu alte amesticături, de cari lucru veţi vedea această carte a domni⟨i⟩i méle. Iară voi să căutaţi să mérgeţi toţi la censtit derigătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Deicul vel spatar să ia seama de acest lucru şi să-şi scoaţă Badea cărţile şi zapisele şi jupâneasa Anca ajăjderea. Şi pre cărţi să alégiţi moşiia jupâneasa Ancăi[1] di cătră Badea, pentru că am dat domnea ⟨mea⟩ de acest lucru să ia seama deregătoriul domni⟨i⟩i méle, ce scrii mai sus. Aceasta vă fac în ştire domnea mea. И исправник сам реч господства ми. Iară cene nu va ⟨avea⟩ cărţi şi zapisi, nice moşii nu va avea.

Pis mai 31 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Їѡ Матею вшєвшда, милостїею Божїею господинъ.
Їѡ Матїю воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni şi Mamu, X/11.
Orig. rom., hârtie (30,5 × 20,8), pecete aplicată.

[1] Анкан.

181 1645 (7153) iunie [...][1] luni, Bucureşti

† Милостїею Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Давам господство ми сїю повеленїе господства ми lu Balaci, fecior lu Vâlcan ot Nădanova ot sudstvo Mehedinţi, ca să fie volnic cu această carte a domni⟨i⟩i méle de să-ş ţie moşiia tătâini-său, lu Vâlcan den sat, den Dălanţi, ce-au fost cumpărat Vâlcan, tatăl lu Bălaci de la Radul lu Pătruţă den Dălanţi, den jumătate de sat, a patra parte za 3 000 aspri gata, încă mai denainte vréme, den zilele lu Alexandr[u voi]evod Iliiaş, vă leat 7125. Şi de atunce încoace, tot o au ţinut Bălaci această [ocină] den Dălanţi cu bună pace. Şi de n[imeni][2] treabă n-au avut. Iară după acéea, când au fost acum, în zilele domni⟨i⟩i méle, [...][2]cat Radul croitorul den Vâlculeşti, de-au [ş]ăzut pre moşiia lu Bălaciu şi au zis Radul croitoriul cum ar [avea] şi el ocină în Dălanţi, cu Bălaci. Şi n-au avut Radul croitoriul nici o treabă. Deci au mersu Bălaci înaintea boiarinu[lui] domni⟨i⟩i méle, Buligăi căpitanul, de-au dat mulţi oameni buni de pre-mprejur,

www.dacoromanica.ro

anume: ot Criveadnic, Mihnea, ot Baltă, Frăţilă e ot Criva, Pălăhariu i ot Rumâni, Stoican i ot Preşnea[3], Străţimir i Lupul Tolea i ot Gornoviţă, [D]umitru i Oprea şi Bătiia i ot Nădanova, Ion i ot Buseşti, Tudoru i ot Vâlculeşti, Oprea de-au [măr]turisit toţi, cu sufletele lor, înaintea B[u]ligăi căpitanul şi denaintea lu Manolea căpitanul cum n-au avut [Ra]dul croitoriul nici o treabă cu moşiia lu V[âl]can den Dălanţi, ce au rămas de judecată.

Şi au venit Bălaci [...][2] [înain]tea domni⟨i⟩i méle la divan în Bucureşti de au arăt[at] cartea lu Alexandru voievod Iliiaş de cumpărătoare cum scrie mai sus [...][2] megiiaşilor de mărturie că [n]-au avut Radul croitorul nici un lucru cu ocina lui Bălaci. Derept acéea [...][2] pre direpţ şi pre lége cu toţi [cin]stiţii deregătorii domni⟨i⟩i méle şi am dat domnia mea lu Bălaci [...][2] [b]ună pace de cătră Radul [...][2] va fi avut Radul croit[oriul] [...][2] iaste ocina lui [...][2] ce să-i fie moş[ie] lu Bălaci cum o au fost cumpă[rat] [...][2] opreală de nimenilea să n-aibă. [Iar]ă, de va părea Radului strâmbu, el să-ş ia légea ţerâi să spargă [...][2] [Alex]andru voievod Iliiaş. **Инако да нѣст по реч господства ми. И исправник сам реч господства ми.**

Пис ѵ Бѵ[кѵрєци] мѣсєца юнїє [...][1] дни по недєлѣ[4].
† Їѡ Матєю вшєвшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матию воивода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Mehedinţi, Colecţia Documente „Dr. C. Istrati", XII/110.
Orig. rom., hârtie (30 × 21), rupt, pătat, lipsă din text, restaurat, sigiliu timbrat.

[1] Locul cu cifra zilei este rupt.
[2] Loc rupt în orig.
[3] **Пресшнѣа.**
[4] „Scris în Bucureşti, luna iunie, ziua [...], luni".

182 1645 (7153) iunie

Παΐσιος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἰεροσολὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Διαθίκη.

Ὁ ἐνδοξότατος ἄρχων κόμισος τοῦ ἐκλαμπρωτάτου αὐθεντὸς Ῥάδουλος.

Ἐπιδὴ τὸ μοναστήριον Μπράτουλ, μονῆ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, καθὼς ἔδωσε χάρι μὲ τοῦς Βλάχους καὶ ⟨μωσίαις⟩[1], μὲ κατζηβέλλους, μὲ ἀμπέλια, μὲ χωράφια καὶ μὲ χαλαστέα μὲ σϊμαδιακὰ εἴ τι ἄφησεν οἰκιοθελῶς μὲ γράμμα ἐδικόν του καὶ μὲ χρυσόβουλον,

www.dacoromanica.ro

ὅποιος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του κάν τε ὁ Νεοκοήτζας εἴτε ὁ Γεώργις κάν τε ὁ Μωασῆς εἴ τε ἡ ἀδελφαῖς αὐτοῦ ἀπὸ προγονων, κάν τε ἀπὸ τὴν γενεάν τους, εἴ τις θελήση νὰ ἀναστρέ φη καὶ νὰ ἐναντιωθὴ τὸ γράμμα τῆς ἐντιμότητός του, κάν τε ἀπὸ τοὺς αὐθεντους εἴτε ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, καὶ νὰ χαλάση τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ νὰ εἶναι ἀφωρισμένος καὶ ἀσυγχώρητος παρὰ τῆς ἀδιαιρέτου ὁμωουσίου Ἁγίας Τριάδος καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ ἔστω μετὰ Ἰούδα τοῦ προδότου καὶ ὅστις πάλιν ρανῆ πρόμαχος καὶ συνδρομιτὴς εἰς τὸ καλὸν εἴη εὐλογημένος καὶ συγχωρημένος ὑπὸ Πατρός Ὑιοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος καὶ παρὰ τῆς [ἡμῶν μετριότητος. Ἀ]²μήν. ᾳχμε, ἐν μηνὶ ἰουνίῳ.

Παΐσιος ἐλέῳ Θεοῦ πατρηάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱεροσολήμι.

Paisios, din mila lui Dumnezeu,
patriarh al Sfintei cetăţi Ierusalim şi al întregii Palestine

Testament.

Preavestitul boier, comisul Radul, al preastrălucitului domnitor.

Deoarece mănăstirea Bradul, biserică ⟨ce are hramul⟩ sfântului Dimitrie, după cum ⟨comisul⟩ a înzestrat-o cu rumâni şi moşii[1], cu ţigani, cu vii, cu ogoare şi cu heleştee, însemnate ⟨cu pietre de hotar⟩, iar ⟨acela⟩ le-a lăsat de bunăvoie, atât cu înscris din partea sa şi cu hrisov ⟨domnesc⟩, oricare dintre fraţii lui, fie Negoiţă, ori Gheorghe, fie Moise, fie surorile lui din partea strămoşilor sau de la alţi descendenţi, ⟨sau⟩ dacă altcineva va voi să răstălmăcească sau să se împotrivească înscrisului domniei lui, chiar dacă este din rândul domnitorilor sau din rândul boierilor şi să strice pomenirea acestuia, să fie afurisit şi neiertat de către Sfânta Treime cea de o fiinţă şi nedespărţită şi de către smerenia noastră, iar tainul lui să fie cu trădătorul Iuda; şi iarăşi cel care se va arăta zelos şi gata să contribuie la această binefacere, să fie binecuvântat şi iertat de către Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh precum şi de către [smerenia noastră. A]²min. 1645, în luna iunie.

Paisios, din mila lui Dumnezeu, patriarh al Sfintei cetăţi Ierusalim.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu Greci şi Codreni, XXVII/1.

Orig. grec, hârtie (30 × 21), lipit pe pânză, rupt la îndoituri. Titulatura iniţială a patriarhului şi iscălitura finală, fără sinod.

EDIŢII: Facsimil, Sacerdoţeanu-Regleanu, *Facsimile,* pl. VII, fragm. text grec, p. 6.

[1] Cuvânt plasat post ἄφητεν.

[2] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

† Jupan Stroe vel vistier i jupan Socol clucer împreună cu aceşti 12 boiari, anume: Matei logofăt i Tatul slujer i Ghinea slujer i Ventilă clucer, Ivaşco vornic, Manoli comis, Mihai iuzbaşa, Vlaico logofăt, Vlaico postelnic, Radul iuzbaşa, Radul postelnic i Dragul postelnic, care ne-au lăsat domnu nostru de am hotărâtu ocina de la Izvorani, scris-am aceasta carte a noastră ca să fie de mare credenţă la mâna Cândei postelnic, cum să se ştie că am avut pâră cu oroşanii de la Piteşti denaintea noastră, anume: Neacşul i Tudoran i Zaharie i Nicoară, Ivan i popa Martin i Simion i Duminecă i Şpilea pentru 8 délniţe ci au fost cumpărat Cânda postelnic împreună cu dânşii şi cu un rumânu, anume Ilie, şi cu feciorii lui de la Dumitraşco clucer ot Spinéni şi de la nepotu-său, Vasilie spătar ot Greci. Deci aşa pârâia oroşanii când au fost cumpăratu Cânda postelnic împreună cu dânşii, iar noi am căutat şi am văzutu şi zapisul de la mâna lor cu peceţile lor şi cu iscăliturili[1] lor şi cu mărturii la mâna Cândei postelnic, scriind cum să aibă Cânda postelnic a ţinérea 2 délniţe şi cu un rumânu, anume Ilie şi cu feciorii lui, iar ceialalţi oroşani să ţie 6 délniţe, cum au fost cumpăratu. Deci noi aşa am judecat aceşti boiari ce sântu mai sus-scriş cum să aibă a ţinérea Cânda postelnic 2 délniţe şi cu rumânul ce scrie mai sus, iar ei să ţie ce au cumpăratu pre acéle 6 délniţe. Iar pentru o roată de moară ce pârâia oroşanii, aşa i-am judecatu să aibă Cânda postelnic pace de cătră ei, pentru că s-au spartu hotarăle de atunce în 2 rânduri, acum iar s-au stricat hotarăle cu acei 12 boiari.

Deci noi am judecatu ca să aibă Cânda postelnic pace pentru acea roată de moară de cătră acei oroşani ce sântu mai sus-scriş numai să ţie Cânda postelnic 2 délniţi şi cu un rumân, cum scrie şi zapisul lor.

Dereptu acéea, am făcut cartea noastră ca să aibă pace de cătră ei pentru că aşa i-am judecat, nimic val să n-aibă, ca să aibă bună pace de cătră dânşii. Şi pentru credinţă, ne-am pus peceţili şi iscăliturili mai jos.

Pis measeţa iunie 1 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Stroe vel vistiar
Socol cliucer
Tatul logofăt domnesc
Mihaiu
Μανωλης κομις[2]
Ivaşcu vornic
Ventilă clucer
Vlaicul logofăt ot Câmpulung[3].

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XLVI/19.

Orig. rom., hârtie (32 × 20), opt peceţi aplicate.

Copii ibid.: mss. 204, f. 381v; 1155, f. 14 (nr. 13); M-rea Câmpulung, XLVI/60, f. 14; Doc. ist., CMX/535.

www.dacoromanica.ro

[1] *Iscă* repetat.
[2] „Manole comis".
[3] Semnături autografe.

184 1645 (7153) iunie 1

† Să se ştie cum au cumpărat Stanciul Mâzgoci de la popa Cârstea ot Dătcoi 2 pogoane de ţălenă de Ionaşco, încolo, spre Varul, derept ughi 3, anume în Valea Fânaţelor şi cu un[1] stânjăn de ocină. Ş-au fost aldămăşari, anume: popa Neagul şi Tatul de Gherghiţă i Radul lu Totos i snă ego, Barbul i Şteful i Lălea ot Tohani. Şi iară au cumpărat Stanciul de la popa Cârstea 4 pogoane de ţelenă cu loc de casă, o cetverte şi cu un[1] stânjăn de ocină şi le-au cumpărat de la casa Stanciului în Sibiciu.

Şi mărturie: popa Oancea i popa Ivan i Stanciul i Coman i Mircea i Crăciun. Ş-au fost şi Despot de Călugăreni şi mulţi oamene buni au fost şi le-am cumpărat, derept ughi 6 gata, acéle 4 pogoane de la popa Cârstea.

Pis measeţa ionie 1 dnă, vă leat 7153 ⟨1645⟩, vă dni Mateiu voievod.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XII/2.
Orig. rom., hârtie (32 × 19).
Copie ibid.: ms. 314, f. 505 v–506.

[1] ⸸.

185 1645 (7153) iunie 1

Adecă eu, Udrea postelnec, sin Socol postelnec ot Padea, scris-am acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna văru-mieu, lu Vădislav postelnec, sin Hamza postelnec ot Belcin, cum să să ştie că ne-am tocmit noi de a noastră bunăvoie, de i-am dat parte de ocină de sat de Fântână, însă câtă să va afla despre fraţi⟨i⟩ miei, cu un rumân, anume Cozma cu feciorii lui, drept ughi 25, ca să fie dumnealui moşie, lui şi coconilor şi nepoţilor şi strănepoţilor.

Şi când am făcut acestă tocmeală, fost-au mulţi boiari mărturie, anume: Cionă comisul ot Smârda i ot [...][1] Barbul păharnic, sin Stanciul postelnec ot Dâlga i Vâlsan ot Puţuri i Radul Chepţi sluga lu vel spatar [...][1] i Danciul u⟨n⟩cheaşul ot Slavileşti i Panait ot Ohabă. Şi pentru mai mare credinţa, pusu-mi-am pecetea şi iscălitura.

S-au scris luna iunie 1 zile, leat 7153 ⟨1645⟩. Şi am scris eu, popa Radul ot Belcin.

www.dacoromanica.ro

Eu Udrea.
Eu Vâlsan postelnec.
Nicola vătaf.
Panait ot Ohabă.
Eu Radul Chepți.

Arh. St. Buc., Ms. 252, f. 150 (nr. 191).
Copie. Alte copii, ibid.: ms. 253, f. 81; Doc. ist., CMLXVII/103.

EDIȚII: Nicolăescu-Plopșor, *Monografia,* p. 12–13; rez.: Greceanu, *Genealogiile,* II, p. 417.

[1] Loc alb în orig.

186 1645 (7153) iunie 3

† Noi, boiarii cari au fost luat pre răvașul domnu nostru[1] de egumenul Nectarie, carele easte la mănăstire la Brad, unde easte hramul Marile Mucenic Dimitrie, anume: Sava căpitan ot Mărăcinéni i Sava a lui Avraam i Vasilachi ot tam i Lupșe vornic ot Puținei i Ștefan dascăl ot Maxin i Dragomir armaș ot tam, ot Salce, Țiba păharnic, ot Cacaleți, Nan Potor i Ștefan ot tam, Costantin păharnic ot Bălișoara i Șteful păharnic ot tam și Baico portar ot tam, ca să căutăm și să adeverim pentru nește ocini. Care ocină o au fost cumpărat dumnealui Radul marele comis ș-această moșie o au fost datu-o[2] dumnealui la mănăstire, la Brad, unde easte hramul sventii Dimitrie care mai sus-scriem. Această ocină care au fost cumpăratu-o[3] la Albești de la Călmățuiu, de la Radul Răgep și de la feciorii lui, anume: Toma și de la Ghiorghie, stânjeni 174. Și iar au fost cumpărat de la Stoian și de la frate-său, Mih(ă)ilă, feciorii lui Buhuci ot Albești, 100 stânjeni[4] și de la popa Lupul, stânjeni 50 și de la Dumitru, feciorul lui Calin, stânjeni 20, ca să căutăm și să adeverim, să o alégem de cătră alți frați carii sânt pre moșie, acești doisprăzéce boiari ce mai sus[5]-scriem. Ș-am mărsu noi toți la seliștea Albeștilor, la Călmățuiu și s-au strânsu megiiași din sus și din jos și dimprejurul locului. Deci am întrebat ș-am adeverit dimpreună cu vânzătorii și o am tras și o am funit din Călmățuiul[6] Tătarului până-n Rătunda, unde easte capul moșiei. Aflat-am sălištea satului, stânjeni 344 și i-am pus și bolovani și o am tras la[4] mijlocul locului, aflat-am iară 344, tras-am la capul moșiei despre câmpu, aflat-am 340, căci s-au îngustit și alte moșii. Deci am socotit să să îngustéze ș-aceasta.

Ș-au fost ispravnic la acestu hotar dumnealui Stanciul al doile portar, dimpreună cu noi, cu acești doisprăzéce boiari și mulți oameni buni di primprijurul locului, din sus și din jos. Și o am strânsu toată la un loc, ca să fie această moșie ohavnică sventei mănăstiri, unde easte hramul sventii Dimitrie. Și pentru credința, pusu-ne-am și pecețile ca să să știe.

www.dacoromanica.ro

Pis measeţa iunie dni 3, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Stanciul portar ispravnic
Vasilachi
Sava
Lupsu dvornic
Sava căpitanul
Ştefan dascăl
Costandin
Ştefan[7]
Baico
Ţâba
Nan postelnic
Şteful
Dragomir[8].

Arh. St. Buc., M-rea Bradul, Hanul-Greci şi Codreni, XVIII/11.
Orig. rom., hârtie (32 × 21,5), 13 peceţi aplicate.
Copii ibid.: XVIII/12; mss. 442, f. 5 v şi 459, f. 80 v–81.

---

[1] *Domnu nostru,* ad. interlinear.
[2] дать҃ъ.
[3] кѵ҃мпъратѵ҃ъ.
[4] Ad. interlinear.
[5] сѵ҃т.
[6] Къммъцѵ҃юл.
[7] Щєфнан.
[8] Semnături autografe.

187 1645 (7153) iunie 4

Dima postelnic şi jupâneasa lui, Boloşina au avut tocmeli între ei: „noi ne-am înfrăţit", adică să fie volnic unul la averea altuia, şi în caz de deces. Jupâneasa Boloşina era stăpână în Vlasineşti. După moartea lor, jumătatea averii să fie a mănăstirii din Brădet, pentru pomenirea lor, iar jumătate să-i revină nepoatei Boloşinei, Muşa. Rumânii să fie liberi, însă fără ocină. Mărturii: Necula slujer, Pană postelnic, Nan cizmariul, Muşat postelnic. A scris Stan logofătul din Săveşti, în casa lui Pană postelnic din Grădişte.

Arh. St. Buc., Fişele g-ral Năsturel, s.d.
Rez.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Ioan călugărul Bârsescul şi cu fiiu-mieu, Tudor logofăt şi cu nepoţii miei, po ime: Radul i Dumitru, ⟨s⟩criem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de bună credinţă întru cinstită mâna a dumneei[1] jupâneasei Ilincăi, carea easte jupâneasă[2] jupânului Radului banului Buzăscul, cum să să ştie, cându au fost acum, în zilele mări⟨i⟩i sale domnu nostru creştin, Matei Băsărab voievod, iară eu, Ioan călugărul cu fiiu mieu, Tudor logofăt şi cu nepoţii miei ce scriu mai sus am vândut jupâneasei Ilenii băneasei satul Doba de Sus ot sudstvo Vâlcea, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi rumânii câţi să vor afla de moşie şi de legătura lu Mihai voivod şi cu tot venitul de preste tot hotarul, den câmpu, den pădure şi cu heleşteul, însă cât ţine hotarăle céle bătrâne, de apa Oltului până în matca Topologului. Şi de rumânii încă să să ştie, po ime: Stoia cu feciorii lui i Bratosin Cazacul şi cu feciorii lui şi Mircea Pârjol cu feciorii lui i Mihail Stupeş cu i[e]nicerii lui i bratomisi şi Stan cu feciorii [lu]i i Vladu cu feciorii lui [...][3] i feciorii l[ui] Ivan i Dan cu feciorii lui i Pătru cu feciorii lui şi cu nepoţii lui de frate po ime [...][3] i sni Staico i Radul Popisi şi cu feciorii lui i Vâlsan cu feciorii lui i brat ego, Mircea cu feciorii lui i Toader cu feciorii lui i Lepădat cu feciorii lui i brat ego, Işfan cu feciorii lui [...][3] i sni Stoichinei i Radul preuteasei şi cu feciorii lui. Păntru că acest sat Doba de Sus, carele scrie mai sus, fost-au de moşie al míe, încă de la părinţii miei de moşie, de strămoşie, încă mai denainte vréme. Iară după acéea, când au fost acum în zilele mări⟨i⟩i sale domnu nostru, iară eu Ioan[4] călugărul şi cu fiiu mieu, Tudor logofăt am vândut satul Doba de Sus, tot satul şi cu toţi rumânii şi cu tot vinitul jupâneasei Ilenii băneasii derept ughi 600, tot bani gata. Însă aşa ne-am tocmit cu dumneaei de au luat asupra dumneaei şi birul satului, bani 264, să plătească de dăjdi, cum easte scris în catastih, în vistiiriia domnu nostru. Iară cu noi nimea treabă să nu aibă a ne apuca păntru dajdea satului, ci să caute la dumneaei de acum nainte. Şi am vândut de bunăvoie a noastră şi cu ştirea tuturor vecinilor noştri şi a rudeniilor noastre. Şi am luat noi toţi banii gata în mâinile noastre, denaintea mării sale domnului nostru, den divan, ca să-i fie dumneaei şi coconilor dumneaei moşie în veac.

Şi mărturi toţi boiarii divanului: pan Dragomir vel dvornic i p⟨a⟩n Radul vel logofăt i Stroe vistier i Diicul vel spatar i Socol fost vel clucer şi Mihnea mare stolnic i Radul vel comis i Drăguşin vel peharnic i Costandin vel postelnic şi alţii carii îş vor pune mai jos peceţile şi iscăliturile, ca să să ştie şi să să crează. Şi aceşti bani ce mi-au dat dumneaei, jupâneasa Ilina băneasa, vândut-au dumneaei satul Comişanii de mi-au dat banii.

Pis az Tudor logofăt Slăvitescul, iunie dni 4, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Monah Ioan
Radu vel logofăt
Radu vel comis
Vladul postelnic

www.dacoromanica.ro

[Mihnea] vel stolnic
Socol clucer.
Eu Tudor logofăt
Radu snă Radul
Dumitru snă Dumitru[5].

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XII/1.
Orig. rom., hârtie (41,5 × 28), patru peceţi.
Copii, ibid.: XII/36, f. 1–2; ms. 455, f. 114–115.

Menţ.: Greceanu, *Genealogiile,* II, p. 247; Giurescu, *Studii de ist. soc.*, p. 95.

[1] Iniţial ѧѵмнѣлѵн.
[2] Repetat.
[3] Loc alb în orig.
[4] Iaan.
[5] Semnături autografe.

189 1645 (7153) iunie 6

† Eu Gavril spătar, împreună cu jupâneasa me Ruxanda, scris-am zapisul nostru la mâna nenii Radul logofăt Dudescul, cum să se ştii că ne-am tocmitu cu dumnealui, păntru parte care ne-au datu dumnelor de zestre la Tâmbureşti, de o amu datu acea parte toată, iar nenei Radul logofăt cu rumâni cu tot[1], cât au fost a dumnelor. Şe dumnelui mi-au datu la Bonţeşti, cât au ţenutu dumnelui, şe bani ughi 100, de am cumpăratu de la Dragomir şe de la femeia lui, Mareia, păntru că ne-am tocmit noi de bunăvoia noastră.

Şe la tocmela noastră fost-au[2]: jupan Gherghe clucerul i Pătru sulgerul i jupan Manul i Pană neguţătorul Geim, Dragomir roşul[3] de Ghergheţă i popa Opreş ot Berileşi. Şi am scris eu, Pangratie de Bereleşti, ca să se ştie.

Pis iunie 6 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Gavril spătar, snă Mârzeală vornic[4]
† Πανα Γζαημ μαρτήρως[5].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/74.
Orig. rom., hârtie (29,7 × 20), două peceţi aplicate.

EDIŢII: Mano, *Familia-Mano,* p. 18–19; menţ.: Furnică, *Din istoria comerţului,* p. XVII.

[1] mowm.
[2] фостаав.
[3] рошѵѵл.
[4] Semnătură autografă.
[5] „Pană Geim, martor".

www.dacoromanica.ro

190 1645 (7153) iunie 8

† Scriim să să ştie cum au vinit Pană neguţiturul şi cu Tuadir cu cartea mări⟨i⟩i sale, lui vodă, la Grecul de Băşeni ca să aibă a le alege neşte părţi de ocenă den sat, den Cândeşti. Dece Greacul s-au sculat şi-u strânsu oameni buni şi-u mărsu de le-au ales ocena, cât au cumpărat şi o au stâlpit deanaintea a uoméni buni şi bătrâni, anumea[1]: Vasiilei de Pearéni şi Ionaşcu ot tam şi Pântea ot tam şi Samuilă ot Băşeni şi popa Zaharie de Băşeni şi Gligoraş ot tam şi[2] alţi mulţi oameni buni şi bătrâni ca să să ştie. Şi pré mai mare mărturie şi-u pus şi peceţile.

Ş-au fostu şi răzeşii dă faţă, anume: Drăgan şi Tirun să să ştie.

Vă leatul 7153 ⟨1645⟩, measiţa iunie 8 dni.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXXIV/199.
Orig. rom., hârtie (30 × 20).

[1] анамѣ.
[2] шиш.

191 1645 (7153) iunie 8

Cum să să ştie că au cumpărat Radu Fluieraşul şi cu Marco Gorgotiscul o parte de moşie de la Stanciu judelui Mâinea ot Ţâţa. Şi locul este anume: hotarul din jos, din funiia din Valea Albişorului în sus până în hotar Bezdeadului, şi pre hotarul Bezdeadului pre vârful Măguri⟨i⟩ în sus, până în Glod, şi până în Valea Mlăcilor, şi pă Valea Mlăcilor în jos, până în Malul cel Mare, deasupra Obreajii, şi pre Obreajie în sus, până în funiia spătarului Miho, în stânjini⟨i⟩ Braşoveştilor, şi până în apa Ialomiţi⟨i⟩, cu apă cu tot, şi pre apă în jos, iar până în hotarul din jos, carele este mai sus-scris, câtă parte să va alege, partea lui Stan toată, o au cumpărat Radu şi Marco, de au dat bani gata lui Stan, pre această moşie, care mai sus scrie, aspri 770 de bani.

Şi iar să să ştie că au cumpărat Radu şi iar Marco partea de apă de la Stan, feciorul lui Nan ot Ţâţa, partea de apă cu lazure cu tot cât să va alege din ea, din funiia spătarului în jos. Iar până în funiia din Valea Albişorului, numai apa cu lazurile, fără de pădure. Şi au dat Radu şi cu Marco bani gata lu Stan, 400 aspri fără aldămaş.

Şi au cumpărat Radu şi cu Marco această moşie, cum să le fie lor moşie şi feciorilor lor şi nepoţilor şi tuturor cine să va trage dintru ei.

Şi când s-au scris aceste zapise au fost mulţi oameni buni mărturie, anume: din Ţâţa, Manea, fratile lui Stan, şi Pantazi, fratele lu Stan vânzătoriul şi Datco Ursu şi Stoica sin Braşov şi Radu şi Stan şi Ion şi Pudea ot Fiani⟨i⟩ Mari, şi

www.dacoromanica.ro

Negre şi Iefrim ot Pietroşiţa şi Oprea. Aceştea au fost toţi mărturii. Şi au dat Radu şi cu Marco aldămaş 2 vedre de vin.

7153 ⟨1645⟩ iunie 8.

Şi noi, megiiaşii, pentru credinţă, ne-am pus peceţile.

Arh. St. Buc., Ms. 686, f. 254–254 v.
Copie rom.

192 1645 (7153) iunie 11

† Jupan Dragomir vel dvornic dat-am carte noastră lu Tudor logofăt ca să fie volnic cu aceasta cartea noastră să lépede bani lu Grajdan spătar de prea moşâie, partea Stoicăi rumânul dân funea Văcălioaie. Păntru că au avut pâră Tudor logofăt cu Grajdan spătar di faţă naintea noastră păntru Stoica rumânul, zicând Tudur logofăt cum e⟨a⟩stă el mai volnic a ţinérea prea Stoica rumânul, căci e⟨a⟩stă dân funea lui şâ că nu l-au întriba⟨t⟩ când l-au cumpărat. Derept aceea, noi încă am socotit şâ am judecat ca păntru să nu mai aibă gâlceavă între ei de i-am împăcat. Că de-ar fi 2 rumâni, ar fi luoat Grajdan spătar unul şâ ar fi luoat Tudor logofăt altul. Iar păntru rumânul mai cu moşâia lui, dat-am lu Tudor logofăt să-şâ ţie moşâia partea rumânului. Iar Grajdan spătar să-şi ţie prea Stoica rumânul, însă cie va fi prea dereptul cu socotele, derept să aibă a-ntoarcérea Tudor logofăt bani prea moşâia lu Grajdan spătar şâ de nemenelea opreală să n-aibă préste cartea noastră.

Pis iunie 11 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCCXXXIV/32 a.
Orig., hârtie (29 × 20), pecete timbrată căzută.

193 1645 (7153) iunie 11, Bucureşti

† Милостїею Божию, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Пишєт господство ми чьстнѣишом прѣсвѣщом отьцѹ нашом архїипискѹп Кѵр Стефан Бѹзовскїи здра[виє][1] [...][2] într-aceasta-ţi v-⟨a⟩duce ştire domnia mea pentru rândul cestor oameni, anume Marta călugăriţa şi cu feciorii ei, popa Ivan şi Gheorghe şi Stoica şi Stan ot Pătârlage, ot sudstvo Buzău, că au venit toţi de faţă, aici, înaintea domni⟨i⟩i mele la divan, de s-au pârât muma cu feciorii, pentru neşte moşie de la satul Pătârlagele, că a avut multă pâră şi gâlceavă în trei divanuri, şi tot le-am făcut cărţi, ca să-şi ţie, cine

www.dacoromanica.ro

ce i se va cădea, şi tot nu se-au putut aşeza. Într-acéea, domnia mea am judecat şi am lăsat numai cum veri putea afla cu direptate să tocmeşti.

Deci, de vréme ce veri vedea cartea domni⟨i⟩i méle, iar sfinţiia ta să cauţi cu boiari şi cu preoţi şi cu oameni buni şi bătrâni pre cărţi şi pre sfânta pravilă de toate amestecăturile ce vor avea întru dânşii, să-i judeci şi să-i tocmeşti sfinţia ta pre direptate, cum vei afla, ca să nu mai vie gâlceavă aici la domnia mea.

Şi cum îi veri aşăza, să faci ştire domni⟨i⟩i méle, că am lăsat domnia mea numai pre sfinţia ta. Aceasta-ţi dau ştire.

И много тѣ спаси[3]. И исправник сам рѣч господства ми. Пис ѵ Бѵкѵрещи, юніе аї, въ лѣт хзрнг.

† Їѡ Матею Басараба, милостїею Божїею господинь.

Arh. St. Buc., A.N., MMDCCCXXXII/5.
Orig. rom., hârtie (29,5 × 19,5), sigiliu în chinovar.
Data completată după facsimilul reprodus de Ştefan Berechet.

EDIŢII: Berechet, *Album paleografic*, pl. II; ibid., *Doc. de drept public*, p. 203.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Scriem domnia mea cinstitului şi preasfinţitului părintelui nostru, chir Ştefan al Buzăului, sănătate".

[2] Loc rupt în orig.

[3] „Şi ⟨Dumnezeu⟩ să te mântuiască.

194 1645 (7153) iunie 13

† Adecă eu, Călina, fata Fătului grecului şi cu soţiia mea, Dima şi coconii miei, Lazăr, Ştefan, scris-am zapisul nostru ca să fie de mare credinţă la mâna popii lui Dragomir ot Târşor cum să să ştie că i-am vândut partea mea de moşie de la Scăieni însă ales stânjeni 12 din funea popească. Şi merg tot pe lângă hotar neschimbat.

Şi iar i-am vândut jumătate de vad de moară. Şi mi-au dat bani gata ughi 18. Şi aceşti bani care mi-au dat părintele, datu-i-am de ne-am răscumpărat de la tătari.

Şi când i-am vândut cu ştirea tuturor megiiaşilor. Şi la această tocmeală fost-au mulţi boieri, oameni buni, anume: popa Dumitru ot Târşor i Manole iuzbaşa i Marin căpitan, popa Micul.

Pentru adevărată credinţă, pusu-ne-am dégetele mai jos, ca să să crează. Şi am scris eu, popa Mihăilă.

Pis measeţa iunie 13, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Călină.
Eu Dima am vândut.
Popa Dumitru.
Marin căpitan.

www.dacoromanica.ro

Popa Micul.
Manole iuzbaşa.

Arh. St. Buc., Ms. 1947, vol. III, f. 298.
Fotocopie după copie adeverită. Altă fotocopie B.A.R., F. LXXX/391.

195 1645 (7153) iunie 13

† Adică eu, Stan, feciorul Radului Petelec ot Cârlomăneşti, scriu zapisul mieu ca să hie de mare credenţă la mâna Radului Ţăpotéiul ot Cârlomăneşti şi a feciorilor lui, anume: Matei şi Stoica, cum să se ştie că le-am vândut partea mea, a trie parte de ocină, de ocina lui Ianăş, feciorul Lupului Brézoe din Mâja, până-n Adâncata, peste tot hotarul, şi în deal şi în pădure şi trii rozoare în câmpu, dereptu ughi 5 e pol ca să hie moşie stătătoare. Pentru că această moşie, ce scrie mai sus, fostu-o-m vândut eu, Ştan, mai naente vréme lui Costandin ot Cârlomăneşti, iar Radul Ţăpotéiul nu s-au suferit, ci au lepădat banii lu Costandin că i[1] se-au căzut lui, că au fost mai volnic. Dereptu acéi, i-am făcut acest zapis ca să hie moşie stătătoare.

Şi când am făcut acest zapis, fost-a mărtorie, anume: Pavel e Negoe, Mihai, Jipa, Dumitru. Şi au cumpărat Radul Ţăpoteiul şe lazul ce-au fost vândut Banci Burlie, iar di la Costandin. Acesta am scris. Şi pentru cridinţa mi-am pus dégetele mai jos.

Iunie 13 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Stan.
Pavel.
Neagoe.
Miha⟨i⟩.
Jipa.
Dumitru.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXVII/134.
Orig. rom., hârtie (30 × 21,5).
Copie, ibid.: ms. 172, f. 542.

[1] є.

196 1645 (7153) iunie 13, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣніе

www.dacoromanica.ro

господства ми болѣри(н) господства ми Саве(в) логофет и жѹпаницев его Ливера и със синови и(м), елицеже Богъ дарова(х), такоже да сѹ(т) и(м) вчинѹ ѵ Чюмерник wт сѹдство Елхо(в), wбаче дел Богдано(в) wт Wрещї вьса(х) сежени х̃ wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт по въс хотаро(м), занеже ест би(л) и(м) стара и права вчинъ и за дѣдїно wт на(д) матера(м) са, жѹпаница Нѣкша Ванче(в) логофет wт Кѹцерѣни, ециже wт наипрѣжде врѣме. И въс би(л) по разлога и(м) със добро мирно.

А пото(м), къда ест би(л) пре дьни покоинаго Радѹл воевода Михнѣ, а Тѹртѹрѣ пехарник wт Глина, wн ест би(л) претесню(л) сїа вчинъ wт Чюмерник, ча(ст) Богдано(в) със еди(н) хрисов Пътро(в) воевода, синъ Мирче(в) воевода, измажен, и написана сїа вчинъ wт Чюмерник въ того хрисов. И би(л) ест продала послѣ Тѹртѹрѣ пехарник сїа вчинъ Хризеи дворник, бе(з) знанїа Ванче(в) логофет wтьцѹ Савеи логофет.

Въ то(м), Ванча логофет, ако wбсѣти(л) wн ест би(л) ѹфати(л) тогда по Тѹртѹрѣ пехарник, почто радї ест би(л) прода(л) вчина его wт Чюмерник не има(л) ни една трѣбѹ. И сепрѣше се за лицѹ прѣ(д) Радѹл воевода ѵ диван със Тѹртѹрѣ пехарник. Въ то(м), покоинаго Радѹл воевода, господства емѹ гледа(х) и сѹди(х) по пра(в) и по зако(н) Божїею кѹпно със всихми почтенимїе правите(л) господства ми. И дадо(х) господства емѹ на сре(д) и(м) с̃ болѣри по ръваше господски, такоже да гледае(т) и да истенствѹе(т) би(л) ест того хрисов добро или зло.

Тем радї, те(х) с̃ болѣри, wни ест wбрѣтали със дѹшами и(х) како ест би(л) хрисовѹл злъ исписана сїа вчинъ ча(ст) Богдано(в) wт Чюмерник със хитлѣнство. И би(л) ест видѣ(л) и покоиннаго Радѹл воевода како ест хрисовѹл зло. Таже ест би(л) извадил сїа вчинъ със кинавар wт того хрисов и wста(л) ест Тѹртѹрѣ пехарник wт зако(н) и wт сѹжденїе wт диван како по много трѣбѹ да не има(т) въ вѣкѹ.

А послѣ wт по пренїе, а Ванча лwгwфет и жѹпаница его Нѣкша, wни ест би(л) да(л) сїа вчинъ wт Чюмерник ча(ст) Богдано(в), синѹ си Савеи логофет да ест емѹ за дѣдїно и дава(л) ест и кни(г) Алеѯандрѹ воевода синъ Радѹл воевода за прѹ(х) и за wста(л) wт когда бис(т) теченїа лѣто(м) ҳ҃зрлг на рѹка его. И wт тогда до нинѣ, въ дьни господства ми въс дръжа(л) ест болѣрин господства ми Сава логофет сїа вчинъ със добро мирно.

А пото(м), къда ест би(л) съда, въ дьни господства ми, а болѣри(н) господства ми, Сава логофет, wн ест wбрѣта(л) еди(н) запис на Радѹл логофет Дѹдескѹл, сынъ Дѹмитрѹ вистиар wт Дѹдещи по сїа вчинъ wт Чюмерник wт дарованїе рекѹщї како w ест би(л) дарова(л) емѹ Хриза ворникѹл.

www.dacoromanica.ro

Таже болѣрин господства ми Сава логофет, ѡн ест ѹфати(л) по Тѹртѹрѣ пехарник продалникѹл радї сїа ѡчинъ ѡт Чюмерник почто радї ѡ ест би(л) продал Хризеи ворник и трѣбѹ нѣст имал, а Тѹртѹрѣ пехарник ѡн пакиже прїиде въ прѹ(х) пре(д) господства ми. И пакиже ест извади(л) того хрисов злъ и рас и попира(л) ѡт те(х) с̃ болѣри како съм видѣ(л) господство ми и въс дивано(м).

Въ то(м) и господство ми съ(м) гледа(х) и сѹди(х) по пра(в) и по зако(н) Божїю кѹпно със всѣхми чистителїими правителїи господства ми и дадо(х) съм господство ми Тѹртѹрѣ пехарник закон в̃ї болѣри да попира(л) по те(х) с̃ болѣри и да раздра(л) и книга Алеѯандрѹ воевода, синъ Радѹла воевода та ѡт ѡста(л) како ест закона хоре(в).

А Тѹртѹрѣ пехарник, ѡн никакоже нѣс(т) моглъ да възима(л) закон нъ авїе ѡт пре(д) господства ми ѡт диван ѡста(л) ест ѡт закон и ѡт сѹжденїе да не има(т) ниже ѡн ниже Радѹл лѡгѡфет Дѹдескѹл трѣбѹ и рабо(т) със сїа ѡчинъ ѡт Чюмерник нъ да има(т) гледаше Радѹл логофет на Тѹртѹрѣ пехарник да се ѹтакми(л) како ест зна(л). А болѣрин господства ми, Сава лѡгѡфет и жѹпаница его Ливера да не има(т) дръжати сїа ѡчинъ със добро мирно да сѹ(т) и(м) за дѣдїно и въ ѡха(б) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) въ вѣкѹ како ест би(л) и ѡт наипрѣжде брѣме и по много валованїе да не има(ш) и нѣ ѡт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведїтели поставиⷯ господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел логофет и Строе вел вистиар и Дїикѹл спатар и Михнѣ столник и Радѹл Михалча комис и Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин Катакозино велики постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

И аз, Дѹмитрѹ логофет написа(х) въ настолни граду Бѹкѹрещї, месеца юнїе г̃ї дьни и ѡт Адама въ лѣт ⸗зрнг̃.

† Їѡ̃ Матеи вѡевѡда, милостїею Божїею господинъ.
Їѡ̃ Матеи воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Sava logofăt şi jupaniţei luĭ Livera şi cu fiii lor, câţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Ciumernic din judeţul Ilfov, însă partea lui Bogdan din Oreşti toată, 600 stânjeni, din câmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, pentru că le-a fost veche şi dreaptă ocină şi de moştenire de la mama lui, jupaniţa Neacşa a lui Oancea logofăt din Cuţeréni încă de mai înainte vreme. Şi a fost pe seama lor cu bună pace.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Radul voievod Mihnea, Turturea paharnic din Glina, el a cotropit această ocină de la Ciumernic, partea lui Bogdan cu un hrisov al lui Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, mânjit, şi această ocină Ciumernic nu era scrisă în acel hrisov. Şi a vândut după aceea Turturea paharnic această ocină lui Hrizea vornic, fără ştirea lui Oancea logofăt, tatăl lui Sava logofăt.

Întru aceea, Oancea logofăt, dacă a aflat, el a apucat atunci pe Turturea paharnic, pentru că a vândut ocina lui de la Ciumernic, neavând nici o treabă. Şi s-au pârât de faţă înaintea lui Radul voievod în divan cu Turturea paharnic. Întru aceea, răposatul Radul voievod, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei ⟨lui⟩[1]. Şi a dat domnia lui între ei 6 boieri pe răvaşe domneşti ca să cerceteze şi să adeverească, dacă a fost acel hrisov bun sau rău.

De aceea, aceşti 6 boieri, ei au aflat cu sufletele lor că a fost hrisovul rău şi această ocină, partea lui Bogdan din Ciumernic scrisă cu viclenie. Şi a văzut şi răposatul Radul voievod că este hrisovul rău. Astfel a scos această ocină cu chinovar din acel hrisov şi a rămas Turturea paharnic de lege şi de judecată din divan, ca mai multă treabă să nu aibă în veac.

Iar apoi, după pâră, Oancea logofăt şi jupaniţa lui Neacşa, ei au dat această ocină de la Ciumernic, partea lui Bogdan, fiului lor Sava logofăt să-i fie de dedină şi a dat la mâna lui şi cartea de pâră şi de rămas a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de când a fost cursul anilor 7133. Şi de atunci până acum, în zilele domniei mele a tot stăpânit boierul domniei mele, Sava logofăt această ocină cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Sava logofăt, el a găsit un zapis la Radul logofăt Dudescul, fiul lui Dumitru vistier din Dudeşti, pentru această ocină de la Ciumernic, de danie, zicând că i-o dăruise Hriza vornicul.

Deci boierul domniei mele, Sava logofăt, el a apucat pe Turturea paharnic vânzătorul pentru această ocină de la Ciumernic, pentru că a vândut-o lui Hrizea vornic şi treabă nu a avut iar Turturea paharnic, el iarăşi a venit cu pâră înaintea domniei mele. Şi iarăşi a scos acel hrisov rău şi ras şi călcat de cei 6 boieri, cum am văzut domnia mea şi tot divanul.

Întru aceea, şi domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Turturea paharnic lege 12 boieri, ca să calce pe acei 6 boieri şi să rupă şi cartea cea de rămaş a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, cum este legea ţării.

Iar Turturea paharnic, el nu a putut nicicum să ia lege, ci a rămas îndată de lege şi de judecată dinaintea domniei mele în divan, să nu mai aibă nici el, nici Radul logofăt Dudescul treabă şi lucru cu această ocină de la Ciumernic, ci să se caute Radul logofăt cu Turturea paharnic, să se tocmească cum vor şti. Iar boierul domniei mele, Sava logofăt şi jupaniţa lui Livera să stăpânească acea

www.dacoromanica.ro

ocină cu bună pace, să le fie de dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac, cum a fost şi mai dinainte vreme şi mai multă tulburare să nu aibă. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Stroe mare vistier şi Diicul spătar şi Mihnea stolnic şi Radul Mihalcea comis şi Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 13 zile şi de la Adam în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Matei voievod ⟨m. p.⟩

Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 25452.
Orig. slav, perg. (42 × 23,5) pecete timbrată.
Cu o trad. din 1746 şi două din sec. XVIII la Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/75.

Rez.: Ştefănescu, *Catalog*, p. 154.

---

[1] În textul slav: мн.

197 1645 (7153) iunie 15

† Adecă eu, jupânasa Neaga de Dărmăneşti şe cu feciorii mei, anume: Dragomer i Neagoe i Tudosie[1] scris-am zapesul nostru la mâna lu Dumenecă postelnic de Lipiia, ca să fie de mare credenţă la mâna dumnealui, cum să să ştie că i-am vândut moşie den sat, den Petreşti, den partea noastră, jumătate, den câ⟨m⟩pu, de apă, den pădure şe den şezutul satului, de preste tot hotarul şi cu vadu de moară, de hotariu până hotaru. Şe o am vândutu noi, de a noastră bunăvoie, fără nece o selă, ca să-i fie dumnealui moşie şe feciorilor dumnealui ohabnâcă şe să n-aibă nemene nece o treabă, dereptu ughi 50.

Şe cându amu făcut această tocmeală fost-au mulţ boiari mărturie, anume: Şteful postelnic de Tămăşeşti i Dragomer logofăt de Lereşti şe Albul logofăt de Rătevuieşti şe Ion logofăt de Corşor şe genere-său, Albul logofăt de Rătevuieşti i Radulu postelnic de Băleşti. Şe pentru mare credenţă, pusu-ne-am şi peceţele.

Pis iunie 15, leat 7153 ⟨1645⟩.

Jup⟨â⟩neasa Neaga.
Eu Drăgomir.
Eu Neagoe.
Eu Tudăsie.
De Petreşti, Manea i Raduslav i Neagoe.
Şteful postelnic.

www.dacoromanica.ro

I Mogoş.
I Neacşul.
I Stan mărturie.
Radul Muntean.
Eu Io⟨r⟩ga ot Spinéni.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., C/2.
Orig. rom., hârtie (33 × 20), şapte peceţi aplicate.
Copie ibid., mijlocul secolului al XIX-lea.

[1] Шѵдоссне.

198 1645 (7153) iunie 15

† Adecă eu, Oprea logofăt cel bătrân ot dol Bălţaţi, şi uncheaşul Radul cel bătrân i Lazar şi eu, ⟨O⟩prea, feciorul Oprei logofăt şi den Călineşti, Isar şi Stan Cotigă, de aceast-am scris şi mărturisim pentru că, având Vladul pârcălabul pâri şi gâlcévi cu Stoica logofătul Titeanul, pentru 1 răzor de vie ce-au fost de la călugări, iar Stoica Titeanul zicea că este de la Dragoslav logofăt. Deci, Vladul pârcălabul ne-au chemat, pre aceşti oameni, ce sântem mai sus-zis înaintea jup⟨a⟩nului Vasilachi ot Călineşti, şi înaintea tuturor neguţătorilor, anume: jupanul Conda i Deadiul Bucurişteanul i Ghiga şi Ghinciul i Cozma i popa Ţéţea i Danciul, feciorul lu Coman. Şi mulţi oameni buni era. Şi ne-au întrebat, cum ştim cu sufletele noastre de acel răzor de vie: este de la Stanciul călugărul au este de la Dragoslav logofăt?

Deci noi am spus cum am ştiut cu sufletele noastre pre sfânta dereptate, cum acel răzor de vie este de la Stanciul călugărul. Şi ne-au apucat înaintea beserecei, de ne-au şi jurat. Şi când ⟨am⟩ jurat, fost-au şi feci⟨o⟩rul Stoicăi logofăt acolo, de faţă, anume Sturdzea. Deci noi [...][1] acest răzor de vie să fie al Vladului pârcălabul, moşie lui şi feciorilor lui. Şi nimea bântuială să n-aibă [...][1].

După acée, iar eu, Oprea logofăt şi cu fiiu-meu O⟨prea⟩, scriem şi mărturisim pentru o vie ce i-am dat Vladului[2] că au plătit pre frate-meu de bir până au fost viu înainte 3 ai. După acée, deac-au murit[3] frate-meu, iară am mers la Vladul pârcălabul de-am luoat ceară şi pâine şi vin şi bani ce-au tribuit, de l-am pomenit, pân-am împlut ughi 20. Deci i-am dat această vie şi 1 stânjin ocină[4], ca să fie pomană frăţâni-meu şi ca să pomenească şi el pre fra⟨t⟩e[5]-meu.

După acée, am socotit eu, Oprea logofăt, pentru[6] cât că se cade a firea această vie la Vladul pârcălabul, cât sânt acum 18 ai, de iar i-am vândut după vii şi moşii ale méle. Ci să cade să fie şi această la mâna Vladului pârcălabul,

www.dacoromanica.ro

pentru că-mi este ca un fecior şi el mă caută la nevoie mea. Şi altul nu-mi este voie să între în moşie mea, căci voi da eu moşie mea, cui voi vrea.

Într-acée, eu, Vasilachi ot Călineşti i Conda i Deadiul Bucurişteanul şi cu alalţi carii sânt mai sus-ziş, am socotit şi am judecat cum se cade să ţie Vladul aceste vii şi moşii. Şi am văzut şi zapisul la mâna lui. Deci am dat şi noi să fie Vladului moşie şi feciorilor lui. Ceésta am scris şi mărturisim cu sufletele noastre.

Pis iunie 15 dni, leat 7153 ⟨1645⟩. Pis az, Grama.

Eu Oprea
Lazar
Eu Vasilachi
Oprea[7].

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCXXIII/55.
Orig. rom., hârtie (31 × 21 cm), sigiliu inelar în tuş.

---

[1] Loc rupt în orig.
[2] Ad. interlinerar.
[3] пѫрит.
[4] *Şi l stânjin ocină*, ad. interlinear.
[5] фраъе.
[6] пентръ.
[7] Semnături autografe.

199 1645 (7153) iunie 16

† Adecă eu Manea, ficiorul Manii Piscotan ot Ibăneşti ot sudstvo Olt, scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să hie de mare credinţă la mâna Ancăi clucereasa, jupâneasa Radului clucer şi a feciorilor ei, anume: Dumitraşco i Papa, cum să să ştie că i-am vândut eu de a mea bunăvoie 2 funii de ocină din sat ot Ibăneşti din câmp, din pădure, din apă, din uscat şi de preste tot hotariul, din hotar până în hotar oarecât se va alége. Şi această moşie, ci scrie mai sus, o am vândut eu de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, pre bani gata, aspri 6 400, ca să-i hie ei şi ficiorilor moşie ohabnică[1] şi nepoţilor i strănepoţilor.

Şi cându am făcut această tocmeală şi acist zapis, fost-au mulţi boiari mărturii: Gherghe Sârbul ot Slatina i Ivan Sârbul ot tam i Radul Caşotin ot Criţi şi Giurgi ot Puturoasa i Mitrea ot tam, Todor portar ot Priseacă. Şi păntru credinţa, mi-am pus pecétea.

Pis iunie 16 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Manea.
Şe Badea.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni şi Mamu, X/13.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: X/10; ms. 718, f. 35 v.

[1] хоабникъ.

200 1645 (7153) iunie 16

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Давам господство ми сїе повелѣнїе господства ми слугѹ господства ми Лепъдам, внѹк Фѹгъи логофет снъ Станчѹлѹи ban[1] wm Албещи wm сѹдство Ѳаломица[1] ca să hie volnic cu această carte a domni⟨i⟩i méle de să ţie toate moşiile câte au avut moşu-său, Fuga logofăt de cumpărătoare, în zilele răposatului Mihai vodă, cum am văzut domnia mea şi carte domnească a lu Mihai vodă de cumpărătoare la mâna lu Lepădat roşul, vă leat 7104. Derept acéea şi domnia mea am dat lu Lepădat, nepot Fugăi logofăt, ca să ţie şi moşii şi vii şi ţigani, şi tot, cumu-i scris cartea lu Mihai vodă, şi să oprească pre tot omul de pre acéle moşii. Iar cui va părea cu strâmbu, să vie de faţă la divan cu cărţi, cu drése, cu tot ce vor avea, şi de cătră niménilea opreală să n̂-aibă.

Иѥако да нѣст. И исправник сам реч·господства ми.
Пис юнїє s̄ї дни, въ лѣт ⸗зрнг.
† Їѡ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXI/187.
Orig. rom., hârtie (31 × 19), pecete cu sigiliu inelar.
Copie ibid.: CCCCXV/187, facsimil după o condică a casei marelui spătar Nicolae Suţu (1839).

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Lepădat, nepotul Fugăi logofăt, fiul Stanciului ban din Albeşti din judeţul Ialomiţa...".

201 1645 (7153) iunie 17

† Adecă eu, Partenie egumenul de la sfânta mănăstirea sfintei Catirenii caréea este închinată Săṇaii, screu şe mărturis⟨e⟩scu cu acesta al miiu zapis ca să hii de mare cridinţă la mâna lu Dorotéi egum⟨e⟩nul de la sfânta mănăstiri a lu Mihai voivod, cari easti hramul sfeti Nicolai, cum să să ştii că am avut pârâ

www.dacoromanica.ro

înaintea mări⟨i⟩i sale domnu nostru, Io Matii Basarab voivod şi a tot cinstit divanul mărie sale păntru satul Popeştii şi Bănciuleştii.

Dici, măria sa vodă ne-au citit hrisoavele şi, văzând măria sa vodă că zapis n-avim, aşa ni-au judicat împriună cu tot sfatul mărie sale, cum să ţinim dempriună acéle sati cu rumâni, cu tot vini⟨t⟩ul ce va hi. Şi ni-au făcut şi cărţi pri acea judicată, iar pisti puţină vréme, dacă au vinit vodă la Bucureşti, eu nu m-am lăsat, ce iar am ieşit cu pâră la divan. Dice, măria sa vodă iar ni-au judicat dacă nu voi să ţiu tocmeala cum ni-au tocmit măria sa, eu să iau 12 boiari să jur să spargă hrisovul lu Mihai vodă şi să ne fii ispravnică.

Într-acéea, socotind eu că jurământul easti un lucru griu ci n-am luat, că sau aşi fi putut jura sau ba, ce ne-am tocmit noi eguminii di a noastră bunăvoie dinaintea divanului să ţinim cum ne-au fost tocmit măria sa vodă mai nainte din doo şi rumâni şi moşie tot din doo. Şi ne-am făcut şi zapis unul la mâna altuia să nu ne mai pârâm.

Şi mărturie toţi boiarii divanului cii mari şi alţi carii îş vor pune peciţile. Şi păntru adivirită credinţă, me-am pus picetea şi iscălitura.

Pis iunie 17 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

† Παρτενιος ιερομοναχος σιναΐτος καὶ ἔγουμενος της ἁγιας Εκατέρινας[1]

Udrişte Năsturel vtori logofăt
Preda vel clucer
Stroe vel vistiar
Bunea vistiar
Evstratie vtori vistier
Gheorghie cliucer
Eu Marco Danovici vel armaş
Sava logofăt
† Radul vel comis[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXI/188.
Orig. rom., hârtie (32 × 20), sigiliu inelar în fum.
Copie: M-rea Simonopetra, Codex 1775, p. 379, apud Năstase, Marinescu, *Les actes*, p. 63, nr. 258.

[1] „Partenie ieromonah sinaitul şi egumen al sfintei Ecaterina".
[2] Semnături autografe.

202 1645 (8153) iunie 17, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею воевода и господин. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми acestui om, anume Dragomir ot Răduceşti, ot sudstvo Slam Râmnic ca să fie de acum nainte în pace şi slobod de

www.dacoromanica.ro

cătră Avram şi de cătră frate-său, Cherano de sat, pentru multă pârâ şi gâlceavă ce au avut unii cu alalţi, aici înaintea domniei méle, că au venit de se-au pârât de faţă, că aşa pârâia[1] Avram şi Cherano, zicându cum are Dragomir moşie mai multă acolea în sat, ca să plătească Dragomir mai mult la bir, iară Dragomir, el se-au plânsu în divan cum iaste Avram şi Cherano şi Panaiute şi Stoicanu câte 4 fraţi tot pre păhărnicie la ughi 8, iară Dragomir, el iaste singur fără feciori, fără nimic, numai cu capul şi le-au fost birul în sat 7 costande şi 7 bani. Într-aceea, domnia mea am căutat şi am judecat, pre dirept şi pre lége, cu toţi cinstiţii deregătorii domni⟨i⟩i méle şi am zis domnia mea den divan, cum să dea Dragomir la bir, el singur 3 costande, iar Avram şi Chirano să dea amândoi 5 costande, iar fraţii lu Avram şi ai lui Chirano, anume Panaiuti şi Stoican, ei să-şi păzească slujba la peharnici, la ughi 8, că i-am dat domnia mea pre fraţii cei mai mari să-şi dea birul deosebi 5 costande, iar fraţii cei mai mici să-şi fie la slujbă. Mai mult treabă[2] şi amestecătură unii cu alalţi la bir să n-aibă, ce să-şi dea Dragomir partea lui de bir deosebi, trei costande, iar Avram şi Chirano, ei să dea amândoi la bir 5 costande, că aşa le-am ruptu domnia mea judecata, că cine se va is⟨pi⟩ti a face într-alt chip, mare certare va avea de cătră domnia mea, pentru că se-au pârât de faţă şi au rămas Avram de lége şi Cherano de lége şi de judecată, denaintea domniei mele, den divan. Derept acéea, şi voi, birarilor, încă să căutaţi deaca-şi va plăti Dragomir partea de bir 3 costande, pace să aibă, să nu se tragă pentru alţii.

Инако да нѣст, по реч господства ми. И исправник сам реч господства ми.

И написат ѵ Бѵкѵрещи, мѣсеца ѭнї з҃ї дни, въ лѣт ҳ҃зрнг.
† Їѡ҃ Матею вшевшда, милостїею Божїею господинь.

B.N., XCVIII/2.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), pecete aplicată.
Cu o copie modernă.

Rez.: Moisil, *O monedă curioasă*, p. 9 (cu data 16 iunie 1647).

[1] пъръю.
[2] Repetat.

203 1645 (7153) iunie 17, Bucureşti

⟨† М⟩илостїю Божїю; Їѡ҃ Матею воєвода, вноук стараго и прѣдобраго покоинномѵ Їѡ Басараба воєвода и господарь въсои Земли Ѵггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїю господства ми вѣрномѵ слѵгѵ господства ми Михан лшгшфет, синь жоупанице(в) Нѣгъ(в), дъцера попе(в) Станчюлш(в) Дрънческоѵл шт варош

www.dacoromanica.ro

господства ми wт Тръговиџе и жоупанице(в) его Кале(в) и със синови и(м), елициже и(м) Богъ дарова(л), ⟨т⟩коже да ест и(м) половинѹ за село wт Доброслъвѣни wт соудство Романаци wт полю и wт шоумѹ и wт вода и wт седалиџе селw(в) и wт пре(з) въс хотаро(м) и със въс доходоко(м), варе елика се хте(т) избрати и със вечинїи по име Бѣнга със синови его Бѣнгѣ и със синови имъ на име Пътрѹ и Пръвоул със синови его на име Манѣ със синов его на име [...][1] и със синови си [...][1] и брат его Воико и Боцѣ брат Воико(в) и със синови и(х) [...][1] и Стоика, синь Пътроув и със синови си и брат его Тоуинѣ и със синови его.

⟨И⟩ паки да ест wчинъ оу село Грѣмътичїи четврътаго дел [...][1] wт полю и wт шоумѹ и wт вода и wт седалиџе селw(в) и wт пре(з) въс хотаро(м) и със въс доходоко(м), варе елика се хоке(т) избрати.

⟨И⟩ па(к) да ест слѹгѹ господства ми Михаи лwгwфет и жоупанице(в) его Кале(в) двѣ циганче на име: Нѣкша циганка и със дъщера си, Флорика и със синови си на име Нѣкшѹл циганѹл и със дъщера си на име Кера, ⟨п⟩онеже сїе више реченни wчине и вечини и цигани било ест дале wт жоупаница Тоудора жоупаница Станчюлw(в) постелник wт Вълѣни прѣкю дъщера(м) си жоупанице(в) Кале(в) и зето(м) си Михаю(в) лwгwфет, такоже да ест им wчине и въ wхабѹ и(м) и синови(м) и(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчетw(м), а жоупанице(в) Тоудоре(в) wни ешеже ест би(л) да(л) за прѣкю или прежде врѣме wт оукю(м) си покоинно(м) Михаил воевода. И свѣдѣтелствовала сама жоупаница Тоудора прѣ(д) господства ми оу великїи диван, како ест да(л) wна сама сїе wчине и вечини и цигани више речени wт свои(х) добро волю прекю дъщера(м) си жоупанице(в) Кале(в) и зето(м) си Михаю(в) лwгwфет такоже да ест и(м) wчине стоателни въ вѣки. И видѣ(х) господство ми и записоул жоупанице(в) Тоудоре(в) сътворен на роукоу Михаю(в) лwгwфет а жоупанице(в) его Кале(в) със великою клетвоу и със мноѕи болѣри свѣдѣтелїи написани оу запис на име: жоупан Преда вел спатар wт Брънковѣни и Дѹмитроу къмърашоул и Дръгоушинь втори постелник и Радоул къпитаноул wт Фаркаш и па(к) Иван вистїар wт Влъдоулѣни и Пътрѹ лwгwфет wт Фълкои и синь его Дръгою лwгwфет и wт Въръци, Строе столник и wт Вълѣни, Гинѣ втори слѹжар и Радоул пехарник, брат Дръгоушин постелник и Дръгоушин лwгwфет wт Фълкои и wт Рошїани, Преда постелник и wт Влъдоулѣни, Фисѣнцѣ лwгwфет и Гюрица къпитанѹл wт Фръсинет и синь его, Преда къпитаноул и брат его, Цюрка и прочїи свѣдѣтелїи иже не соу(т) писани оу запис.

⟨И⟩ пакы да есть слоугѹ господства ми, Михаю(в) лwгwфет и жоупанице(в) его, Кале(в) двѣ погоане за виногра(д) оу дѣлоул

www.dacoromanica.ro

Тръговище(в) въ лица дѣлоуло(в), понеже сїе выше реченни погоане за виногради било ест за дѣдинѹ Станчюлш(в) спатар шт Тръговище. Таже къда есть би(л) при дьни Гаврїил воєвода а попа Станчюл Дрънческоул коупноже със прєзвитерица(м) си Марїѧ, шни ест покоупи(л) сїе двѣ погоане за виногра(д) шт на Станчюл и шт на сины его за хр̃и за аспри готови.

А къда есть ви(л) въ дьни Алеѯандроу воєвода, синь Радоул воєвода на прѣставленїе попе(в) Станчюло(в), а ш(н) са(м) със своє(м) ѩзик шсѫави(л) есть въсѣ(х) комати его и въсѣ(х) дѣдини его да боудї по рѹка прєзвитерице(в) его Марїє(в) да дръжати и да сє прихрани(т), дондеже хоке(т) бити шна жива, ѩкоже да га въспоминае(т) и на съмрътъ си да да(ст) идѣже хокеть бити волѣ си. А пото(м), къда есть би(л) прє(з) един лѣть прилоучили сє соу(т) съмрът и пападїе(в) Марїє(в). Таже на врѣмѣ еи за съмръти да(л) ест и помилова(л) по вноуко(м) си Михаю лшгшфет, внѹк за дъщерѹ ради дѹша еи със сїе двѣ погоане за виногра(д) више речени да есть Михаю(в) лшгшфет за дѣдиноу а пападїе(в) Марїе(в) вѣчное въспоминанїе. И видѣ(х) господство ми испръво книга попе(в) Станчюлш(в) Дрънческоул како ест би(л) шстави(л) на съмръти его въсѣ дѣдина емоу по роука прєзвитерице(в) его Марїе(в) със клетвоу и със мноѕим добри люди свѣдѣтєлїи написани въ запис и кни(г) пападїе(в) Марїе(в) шт на съмръти еи, како ест шставил сїе двѣ погоане за виноградє [вноуком си Михаю лшгшфет ради дѹша си][2] съ великою клетвоу и със мноѕи добри людїи сведѣтелїи написани въ запис. И видѣ(х) господство ми и кни(г) штьцѹ нашемѹ кы(р) владїка Лѹка сътворена на свѣдѣтелства на сїе двѣ погоане за виногра(д) више речени със великое афоурисанїе како есть пошє(л) пападїѧ Марїѧ и прѣд сѫатинѣ его тере сѹ(т) свѣдѣтелствова(х) како ест помиловала по вноуко(м) си Михаи лшгшфет със сїе погоане за винограду.

И поставила ест папа⟨дїѧ⟩ Марїѧ и заклинанїе кого шт сърогника еи хоке(т) покѹсити си, варе синь, варе дъщер, варе внѹкъ възѣти сїе двѣ погоане что ест помилова(л) по внѹко(м) си Михаю лшгшфет да попере(т) и да разори(т) сїе помѣноу того да есть прокле(т) и афѹрисан шт тїи свѣтыхъ штеци иже соу(т) въ Никеи и да има(т) частїю със Юуда и със Арїѧ. И видѣ(х) господство ми и кныга Алеѯандроу воєвода, синь Радул воєвода сътворена на роукоу Михаю лшгшфет и кни(г) Алеѯандрѹ воєвода Илїаш на сїе шчине и вечини и цигани и виноградє, како есть выше писане.

⟨И⟩ пакы да есть слоугѹ господства ми Михаюв лшгшфетѹл и жоупанице(в) емоу, Кале(в) една кѹкю и със мѣсто колико дръже

www.dacoromanica.ro

оу варо(ш) господства ми оу Тръговищє, ко(д) Радоул постѣлнико(в) и ко(д) Єфтемїє и ко(д) Петръ ключѣрюл, понеже есть за дѣдинѹ Михаю(в) логофетѹл ѡт на родїтелїи емоу.

⟨С⟩его ради дадо(х) и господство ми [слѹгѹ][2] господства ми Михаюв логофетоул и жоупанице(в) емоу Калев такоже да ест им сїе выше речени ѡчине и вечини и цигани и виногради, ѡчинѹ и въ ѡхавѹ и(м) и синови(м) и(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) имъ и не ѡт когождо непоколѣбимо пре(з) реченїю господства ми.

⟨С⟩еже оубо и болѣри свѣдѣтелїи постави(х) господство ми: жоупань Барбоуль великаго бань Кралевскыи и жѹпань Драгомирь великыи дворникь и жоупань Радул великыи логофеть и жоупань Строе великыи вистїарю и жоупань Дїикоуль великыи спатарю и жоупан Преда великыи ключарь и жоупан Михнѣ великыи столник и жоупань Радул великыи комис и жоупан Костандинь великыи постелникь и жоупанъ Дръгѹшинъ великыи пехарникь и жоупань Гиѡрма вел слоужар и жоупань Некоула великыи питарю. И исправник, жоупань Радоуль великыи логофеть.

И исписа(х) сїа книга а(з), Михалчѣ логофет, синь Параскыво(в) бившо(м) вел логофет въ столни градоу Боукѹреѡи, мѣсеца юни $\widetilde{зї}$ дьни въ лѣт $\widetilde{хзрнг}$.

[†Їѡ̃ Матею вѡвѡда][2], милостїю Божїю господинь.

Їѡ̃ Матею воєвод ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod, nepotul bătrânului şi preabunului, răposatului Io Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioasei slugi a domniei mele, Mihai logofătul, fiul jupaniţei Neaga, fiica popii Stanciul Drăncescul din oraşul domniei mele din Târgovişte şi jupaniţei lui, Calea şi cu fiii lor, câţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie jumătate de sat din Dobroslăveni din judeţul Romanaţi, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul şi cu tot venitul, oricât se va alege şi cu vecinii, anume: Benghea cu fiul lui, Benghea şi cu fiul lui, anume Pătru şi Pârvul cu fiul lui, anume Manea cu fiul lui anume [...][1] şi cu fiii săi [...][1] şi fratele lui, Voico şi Boţea, fratele lui Voico şi cu fiii lor [...][1] şi Stoica, fiul lui Pătru şi cu fiii săi şi fratele lui, Tuinea şi cu fiii lui.

⟨Şi⟩ iarăşi să le fie ocină în satul Grămătici, a patra parte [...][1] din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul şi cu tot venitul, oricât se va alege.

⟨Şi⟩ iarăşi să fie slugii domniei mele, Mihai logofătul şi jupaniţei lui, Calea, două ţigănci, anume: Neacşa ţiganca şi cu fiica ei, Florica şi cu fiul ei, anume Neacşul ţiganul şi cu fiica ei, anume Chera, pentru că aceste mai sus-spuse

www.dacoromanica.ro

ocine şi vecini şi ţigani au fost daţi de jupaniţa Tudora, jupaniţa lui Stanciul postelnic din Văleni, zestre fiicei sale, jupaniţa Calea şi ginerelui său, Mihai logofăt, ca să le fie ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor, iar jupaniţei Tudora, ele încă i-au fost date de zestre mai înainte vreme de unchiul său, răposatul Mihail voievod. Şi a mărturisit însăşi jupaniţa Tudora înaintea domniei mele în marele divan că a dat ea singură aceste ocine şi vecini şi ţigani mai sus-spuşi de bunăvoia ei, zestre fiicei sale, jupaniţa Calea şi ginerelui ei, Mihai logofătul ca să le fie lor ocine stătătoare în veci. Şi am văzut domnia mea şi zapisul jupaniţei Tudora făcut la mâna lui Mihai logofăt şi a jupaniţei lui, Calea, cu mare blestem şi cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: jupan Preda mare spătar din Brâncoveni şi Dumitru cămăraşul şi Drăguşin al doilea postelnic şi Radul căpitanul din Farcaş şi pan Ivan vistier din Vlăduleni şi Pătru logofăt din Fălcoi şi fiul lui, Drăgoi logofăt şi din Vârâţi, Stroe stolnic şi din Văleni, Ghinea al doilea sluger şi Radul paharnic, fratele lui Drăguşin postelnic şi Drăguşin logofăt din Fălcoi şi din Roşiani, Preda postelnic şi din Vlăduleni, Fisénţa logofăt şi Ghiuriţa căpitanul din Frăsinet şi fiul lui, Preda căpitanul şi fratele lui, Giurca şi alţi martori care nu sunt scrişi în zapis.

⟨Şi⟩ iarăşi să fie slugii domniei mele, Mihai logofătul şi jupaniţei lui, Calea, două pogoane de vie în dealul Târgovişteі pe faţa dealului, pentru că aceste mai sus-spuse pogoane de vie au fost de moştenire ale lui Stanciul spătar din Târgovişte. Astfel, când a fost în zilele lui Gavriil voievod, popa Stanciul Drăncescul, împreună cu preoteasa lui, Maria, ei au cumpărat aceste două pogoane de vie de la Stanciul şi de la fiii lui pentru 8 000 de aspri gata.

Iar când a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, la moartea popii Stanciul, el însuşi, cu limba sa a lăsat toate averile lui şi toate dedinele lui să fie la mâna preotesei lui, Maria, să stăpânească şi să se hrănească, cât va fi ea în viaţă, ca să-l pomenească şi la moartea ei să le dea unde va fi voia ei. Iar apoi, când a fost peste un an, s-a întâmplat moarte şi preotesei Maria. Astfel, la vremea ei de moarte a dat şi a miluit pe nepotul său, Mihai logofăt, nepot de fiică, pentru sufletul ei, cu aceste două pogoane de vie mai sus-spuse, să fie lui Mihai logofătul de moştenire, iar preotesei Maria veşnică pomenire. Şi am văzut domnia mea întâi cartea popii Stanciul Drăncescul că a lăsat la moartea lui toate dedinele lui pe mâna preotesei lui, Maria, cu blestem şi cu mulţi oameni buni martori scrişi în zapis şi cartea preotesei Maria de la moartea ei, că a lăsat aceste două pogoane de vie [nepotului ei, Mihai logofătul pentru sufletul ei][2] cu mare blestem şi cu mulţi oameni buni martori scrişi în zapis. Şi am văzut domnia mea şi cartea părintelui nostru, chir vlădica Luca, făcută de mărturie pentru aceste două pogoane de vie mai sus-spuse, cu mare afurisenie, că a mers preoteasa Maria şi înaintea sfinţiei lui, de a mărturisit că a miluit pe nepotul său, Mihai logofăt, cu aceste pogoane de vie.

Şi a pus preot⟨easa⟩ Maria şi blestem, cine din neamul ei va încerca, fie fiu, fie fiică, fie nepot să ia aceste două pogoane cu care l-a miluit pe nepotul

www.dacoromanica.ro

său Mihai logofăt, să calce şi să strice această pomană, acela să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi care sunt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, făcută la mâna lui Mihai logofătul şi cartea lui Alexandru voievod Iliaş pe aceste ocine şi vecini şi ţigani şi vii, cum este mai sus-scris.

⟨Şi⟩ iarăşi să fie slugii domniei mele, Mihai logofătul şi jupaniţei lui, Calea, o casă şi cu locul cât ţine, în oraşul domniei mele, în Târgovişte, lângă Radul al postelnicului şi lângă Eftimie şi lângă Petre clucerul, pentru că este de moştenire a lui Mihai logofătul de la părinţii lui.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea [slugii][2] domniei mele, Mihai logofătul şi jupaniţei lui, Calea, ca să le fie aceste mai sus-spuse ocine şi vecini şi ţigani şi vii, ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit peste spusa domniei mele.

Iată dar şi boieri martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Drăgomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Costandin mare postelnic şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Ghiorma mare sluger şi jupan Necula mare pitar. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi am scris această carte eu, Mihalcea logofăt, fiul lui Paraschiva fost mare logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 17 zile, în anul 7153 ⟨1645⟩.

[† Io Matei voievod][2], din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., CI/56.
Orig. slav, perg. (32,5 × 43,5), pecete timbrată.

[1] Loc alb în orig.
[2] Loc şters în orig.

204 1645 (7153) iunie 27

† Adică eu, Cârstiian Golescul ot Otişani scris-am acesta al miiu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna Niculei logofătul ot Sărăcineşti cum să să ştii că i-am vândut satul Grecşorii ot Tărâi tot, cu tot hotarul şi cu toţi rumânii câţi să vor afla dintr-acest sat, păntru că i-am vândut eu, de a mea bunăvoie diript bani gata, ughi 170 ca să-i fie dumnealui şi coconilor moşie în veacu. Păntru că acest satu şi aceşti rumâni fostu-i-am cumpărat eu de la Tudosie banul şi di la fiiu-său, Preda spătariul ot Cepturoaia pre bani gata şi cu zapis de la mâna lor. Diript acéea, am vândut eu acest satu şi aceşti rumâni di a mea bunăvoi Niculei

www.dacoromanica.ro

logofăt. Iar, de să va rădica ceniva cu v⟨r⟩o pără, eu să portu pără cu cila ce mi i-au vândut, iar Nicula logofăt să aibă a ţenea cu bună pace cum i-am vândut eu.

Derept acéea. şi mărturie au fost la tocmeala noastră mulţi boiari, anume: Tudor logofăt ot Slăviteşti şi Preda postelnic ot Răscăieţi şi Radu Goliscul şi Mihalaşco logofăt.

Şi am scris eu, Matei logofăt ot Cacova. Şi păntru credinţă, pusu-ne-a⟨m⟩ şi pece⟨ţ⟩ele.

Pis iunie 27 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Cârstiian Goliscul
Radu Goliscul
Eu Tudor logofăt Slăvitescul mărturie
Prida postelnic ot Răscăieţi mărturie
Iu Matii logofăt mărturie
Dragomir Prundenul mărturie[1].

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, XI/1.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 20), cinci peceţi aplicate.
Copii ibid.: mss. 192, f. 437 (datat 7150); 201, f. 301v–302 şi 713, f. 734 v–735 v; Arh. St. Vâlcea, ms. 148, f. 191–191v.

Rez.: *Tezaur vâlcean*, p. 169.

[1] Semnături autografe.

205 1645 (7153) iunie 27

Toader Placse, Gavril Boldescul şi Ştefan Boldescul dau lui Negoiţă paharnic 2 ţigani şi primesc în schimb un cal de 30 de galbeni.

Martori: Gheorghe spătar, Moisi spătar, Fătul, fiul lui Sava, Pătru logofăt.

Arh. St. Buc., Fişele g-ral Năsturel, s. d.
Rez.

206 1645 (7153) iulie 1

† Храм Ѹспенїе Прѣсвѣтыѧ Владычице наше Богородице[1].

† Scris-am eu, jupâneasa Ivana, acesta al mieu zapis de să fie de mare crédinţă la sfânta mănăstire ot Brâncovéni, păntru că am dăruit moşia mea ot Studina ha din sus şi cea din jos câtă am toată moşiia mea, să fie moşie la

www.dacoromanica.ro

mănăstire ohabnică stătător că o-m dăruit păntru sufletul mieu de acum naite să n-aibă nimea treabă cu acea moşie, numai[2] să aibă treabă sfânta mănăstire cie scris mai sus.

Şi au fost năstavnic la sfânta mănăstire părintele egumenul iermonah Gavril şi mărturii: părintele popa Cânda şi popa Ivan i Achim călugăr, fécior lu Croiaci, şi Stanciul vornic ot Izbicéni şi Cârstea fiiu-seu logofăt şi popa Stroia, fecior Vladului ot Osica şi popa Neacşul ot Vlăduléni şi diacon Stoian, iar de-acolea. Şi au fost toţi oaméni miei când am dăruit aceasta moşie la sfânta mănăstire.

Iar cine să va ispiti a călcarea cuvântul mieu şi a sparge pomana mea acela om să fie triclet şi anathima şi afurisit 318 otiţi ije vă Nikie şi să să judéce cu Arie şi cu Iuda la un loc.

Şi păntru credinţa am pus şi pecéte mea, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Pis measeţa iulie 17 dni.

Eu jupuneasa Ivana
Eu Stanciul vornic
Eu Cârste logofăt[3].

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni şi Mamu, XIV/6.
Orig. rom., hârtie (29,7 × 20), trei peceţi aplicate.

[1] „Hramul Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu".
[2] ѡнѡман.
[3] Semnături autografe.

207 1645 (7153) iulie 1

† Adecă eu, uncheaşul Răducel şi cu feciorii mei, anume: Ion şi Drăguş scriu şi mărturisescu cu acesta zapis al meu, ca să hie de mare credinţă la mâna jupan Costandin căpitan Gălăţeanul căpitan cum i-am vândut o fune deplin den funea budească de lungu den apa Cotmeanei până în pădure şi easte lângă Luian. Şi o am dat de a noastră bunăvoie, fără de nice o silă, ca să-i hie dumnealui moşie ohabnică, lui şi feciorilor lui, derept bani gata, ughi 3.

Şi la aceasta tocmeală se-au tâmplatu mulţi boiari şi megiiaşi mărturie, anume: jupan Gheorghie Botezatul i jupan Ivan Cortofleş şi Vladul Norocea. Şi se-au tâmplat şi doi dărăbanţi, anume: vătah Costandin şi cu soţiia lui, cu Dobre şi Neagul sticlariul şi ş-alţi boiari şi megiiaşi, carii vor pune mai jos peceţile şi iscăliturile, ca să se crează. Ş-am scris eu, Daniil copilul.

Pis measeţa iulie 1, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Răducel
Ion

www.dacoromanica.ro

Drăguşu
Gheorghie Botezatul
Vladul Norocea
Popa Arfenie
Popa Cozma[1].

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/21.
Orig. rom., hârtie (33,3 × 21), o pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 371, f. 33 v; 477, f. 59 v–60.

[1] Semnături autografe.

208 1645 (7153) iulie 2

† Scris-am eu, jupâneasa Ivana al meu zapis ca să fie de mare credinţă la sfânta mănăstire, la Brâncovéni, păntru că i-am datu pre Dumitru ţiganul, ficiorul lu Cernei să fie al mănăstirei moşie stătătoare ohabnică, că am vândut pre Cernei cu céia ficiori. Iar acela au fost preste Dunere, ci nu l⟨a⟩-m vândut, ci-l dăruiasc la mănăstire păntru pomana mea, cându-l[1] vor găsi, să-l ducă la mănăstire.

Şi mărtur⟨ie⟩: Stanciul vornicul ot Izbicéni şi popa Neacşul şi popa Stroi şi diiaconul Stoian ot Vlăduléni. Iar cini va întoarce cuvântul meu, să fie proclet şi afurisit de 318 otiţi vă ije ot Nichei. Şi păntru credinţa am pus ce pecétea.

Pis measeţa iulie 2 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Stanciul vornic
Jupuneasa Ivana
Eu Stroie[2].

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni şi Mamu, XXII/8.
Orig. rom., hârtie (21,5 × 21), trei peceţi aplicate.

Menţ.: Stoicescu, *Matei Basarab*, p. 46.

[1] Кънд҃ь лъ.
[2] Semnături autografe.

209 1645 (7153) iulie 2, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ҃ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми вѣрнно(мѹ) слѹгѹ господства ми Гїѡргїє къпитан за

www.dacoromanica.ro

ѹнгѹри кого га съм кръсти(л) господство ми и със синови си, елицеже Богь дарова(х), такоже да ест емѹ село на име Стънещи Бикотещи[1] по вѣде шт сѹдство Телеорман еже сѹ(т) въс една дѣдїно и еди(н) хотар шт полю и шт шѹмѹ и шт вода и шт седалище село(в) и със въс ходоко(м) шт хотар до хотар по стари хотари и белѣзи, понеже ест сїа више речена шчинъ Стънещи Бикотещи[1] била ест шчинъ мегїишаскъ дажникъ. А пото(м), къда ест би(л) нинѣ, въ дьни господства ми, а наслѣдницїи село(в) Стънещїи Бикотещїи[1] шни такоже нѣкое людїи зли и лъкави и бежалници за бир и за харачюл чистито(м) царю се въстани(л) тере ест бега(л) шт по дѣдїна и(м) въ ина странъ и шстави(л) къщове и(м) пѹста и бирѹл господскѹ дол и ниже въ еди(н) шбра(з) нѣ(ст) хотѣ(л) да го повратише се на дѣдїна и(х) да плати(л) бирѹл и харачюл чиститом(ѹ) царю и что сѹ(т) нѹжди хоре(в) нъ въс ходи(л) бегалници по въ ина страна. Таже сѹщи една дѣдино бе(з) дажде и бе(з) бир неписана на катасти(х) ѹ вистїирїа господства ми и по разлога господска, а господства ми смотри(л) ест със въс дивано(м) и със всихми чиститими правителїи господства ми и помилова(л) господство ми със сїи дѣдїно Стънещи Бикотещи[1] със въс хотарѹл пре(з) въс по вѣрно(м) слѹгѹ господства ми Гїшргїе къпитан радї права и вѣрна слѹжбѹ что ест послѹжи(л) господства ми и хоре(в), игдеже ест трѣба и заповѣда господства ми и сътвориxо(м) господство ми и помѣнъ тере га съм кръсти(л) и прїиде(т) шт тъма на свѣ(т) на закона христїанска, такоже да ест сїа шчинъ Стънещи Бикотещи[1] за дѣдїно и въ шха(б) и емѹ и синово(м) и дъщирѣ(м) его и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) в вѣкѹ да се прихрани(т) и да съствори(л) что ест требова(л) и да има(л) волю да събирае(т) и людї тѹжди бе(з) бир и бе(з) дажде шт въ ина страна ѹнгѹри, сръби, гръци которїи хоке(т) жълати да пребива(л) та(мѹ) по сїа дѣдїно а шт къ господства ми хоке(т) бити те(х) людїи странени ѹ мирно и процени за бир и за всѣ(х) дажбове колико сѹ(т) пре(з) лѣт въ земле господства ми да може би(тї) и слѹгѹ господства ми Гїшргїе(в) къпитан те(х) людїи за полѕѹ и въ помо(щ), а господства ми помѣнѹ.

И ещиже помилова(л) господство ми по вѣрном(ѹ) слѹгѹ господства ми по Гїшргїе къпитан и със една къ(щ) със место(м) със въс зде-ѹ варош господства ми ѹ Бѹкѹреци таже ест бли(з) шт вода Дъмбовицїи ко(д) Алъ беи тѹркѹл нълбанѹл кое кѹкю била ест еди(н) тѹркѹ, такоже да ест емѹ за дѣдїно и синово(м) в вѣкѹ.

И постави(х) господство ми и клетфо: по штшествїа господства ми кого избере(т) Господъ Богъ бити господаръ и владалцѹ Земле

www.dacoromanica.ro

Влашкоє или wт сръдичнаго плода господства ми или wт сърodни(к) наши(χ) или wт иноплеменi(к) да аще почте(т) и да понови(т) и да ѹтвръди(т) сїа кни(г) господства ми за миловањє по ѹстроєнїє како єст више пис, того Господъ Богь да го почте(т) и да съхрани(т) въ господствѣ єго и а въ бѹдет вѣцѣ(χ) дѹша єго. А ащелиже нє почте(т) и нє ѹтвръди(т) и нє понови(т) сїа кни(г) господства ми анѹ w попере(т) и разори(т) и въ wбвенїє wстави(т) того да єст тръкле(т) и анатима и афѹриса(н) wт тїи wтьци єже сѹ(т) въ Никїє и да има(т) частїю със Юда и със Аріа на єди(н) место, амин.

Єже ѹбо и свєдїтелїи поставихом господство ми: жѹпан Барвѹл вел бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир великїи дворник и жѹпан Радѹл великїи лwгwфет и жѹпан Строє Фїера великїи вистїар и жѹпан Дїикѹл [в]еликїи спатарю и жѹпан Преда Брънковѣнѹл великїи ключар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл Михалчѣ вел комис и жѹпан Дръгѹшин великїи пехарник и жѹпан Костандин Катакозино вел [постелник][2]. И исправник, са(м) ре(ч) господства ми.

И аз Дѹмїтрѹ логофет написа(χ) въ настолни градѹ Бѹкѹрещї, мѣсеца юлїе ѣ дьни и wт Адама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїа л[ѣ]то(м) [...][2] въ лѣт ҳзрнг.

† Їс̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їс̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă ă domniei mele credincioasei slugi a domniei mele, Ghiorghie căpitan de unguri, pe care l-am botezat domnia mea şi cu fiii săi, câţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul anume, Stăneşti[1] pe Vedea în judeţul Teleorman, care sunt tot o dedină şi un hotar, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi cu tot venitul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare şi semne, pentru că această mai sus-spusă ocină Stăneşti[1] a fost ocină megieşească, dajnică. Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, moştenii satului Stăneşti[1] ca nişte oameni răi şi înşelători şi care, fugari de bir şi de haraciul cinstitului împărat, s-au ridicat de au fugit de pe dedina lor în altă ţară şi şi-au lăsat casele lor pustii şi birul domnesc jos. Şi nici într-un chip nu au voit să se întoarcă la dedina lor, ca să plătească birul şi haraciul cinstitului împărat şi care sunt nevoile ţării, ci au umblat pribegi în altă ţară. Astfel, fiind o dedină fără dajdie şi fără bir, nescrisă în catastif la vistieria domniei mele şi pe seama domnească, domnia mea am socotit cu tot divanul şi cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am miluit domnia mea cu această dedină Stăneşti[1] cu tot hotarul, peste tot, pe credincioasa slugă a domniei mele, Ghiorghie căpitan,

www.dacoromanica.ro

pentru slujba dreaptă şi credincioasă pe care a slujit-o domniei mele şi ţării, unde a fost treaba şi porunca domniei mele şi am făcut domnia mea şi pomană de l-am botezat şi a venit din întuneric la lumină, la legea creştinească, ca să-i fie această ocină Stăneşti[1] de dedină şi de ohabă şi lui şi fiilor şi fiicelor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac, să se hrănească şi să facă ce va avea nevoie şi să aibă voie să adune şi oameni străini, fără bir şi fără dajdie, din altă ţară, unguri, sârbi, greci, care vor dori să locuiască acolo pe această dedină. Iar de la domnia mea să fie aceşti oameni străini în pace şi iertaţi de bir şi de toate dăjdiile, câte sunt peste an în ţara domniei mele, ca să-i poată fi aceşti oameni şi slugii domniei mele Gheorghie căpitan de folos şi de ajutor, iar domniei mele pomană.

Şi încă am miluit domnia mea pe credincioasa slugă a domniei mele, Ghiorghie căpitan, şi cu o casă, cu loc cu tot, aici în oraşul domniei mele, în Bucureşti, care este aproape de apa Dâmboviţei, lângă Ală bei turcul nălbanul, casă care a fost a unui turc, ca să-i fie lui de moştenire şi fiilor în veac.

Şi am pus domnia mea şi blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpânitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de miluire a domniei mele, după întocmire, cum este mai sus-scris, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va strica şi o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 părinţi care sunt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Fiera mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda Brâncoveanul mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul Mihalcea mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare [postelnic][2]. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 2 zile şi de la Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, [...][2] în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

B.N., LXXX/8.
Orig. slav, perg. (29 × 42), pecete timbrată.
Cu o transcriere şi o traducere modernă.

[1] Post *Stăneşti,* urmează *Bicoteşti* barat cu chinovar.

[2] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

† Adecă iar noi, satul Cucutènii, însă cu mic cu mare cum zici şi în cela zapis, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mari credenţe la mâna lu Tănasie vătaful za paici cum să să ştie că am vândut moşiia lu Dan, fără partea frăţini-său, diriptu bani gata 1 000, însă de piste tot hotaru şi din câmpu şi den pădure şi dintr-apă şi den şezutul satului de pretutindinea, oarecât să va alège. Şi am vândut pentru birul, căce ş-au lăsat partea de bir în sat ş-au fugit. Ci noi l-am plătit cât am putu⟨t⟩, iar acuma n-o mai putem plăti, ce am vândut-o lu Tănasie vătaful za paici, dereptu aceşti bani ce sântu mai sus-scrişi, însă cu zi până la sântă Mărie Mare. De va vini până la zi, să aducă banii, să-i dea lu Tănasie vătaful înapoi, iar de nu va aduce, il să-ş ia moşiia. Iar de nu-i va aduce, [să fie mo][1]şiia lu Dan vândută stătătoari lu Tănasie vătafului şi feciorilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor, câţi Dumnezău i va da.

Şi cându s-au făcut această tocmea⟨lă⟩, fost-a mărturie: Mihai postelnic ot Lazuri i Andrei ot Runcu i Nuţu vătaful ot Ţiţa i Stanciul vătaf ot tam i Manea ot tam, Stan ot tam, ot Fieni, Stoica i Marin şi alţi sătèni toţi ot Bezded, Văsiiu i Radul bănişorul ot Stupinèle i Radul ot Cornet i D[atco][1] ot Boşari i popa Stroe ot Bădèni încă este mărturie. Şi pintru credinţe, pusu-mi-m şi peceţile şi degetele.

Pis measeţa iulie 3 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Mile
Vladul
Stroe
Lupul
Oprea Oroşanul
Eu popa Arfenie
Eu popa Petrica
Eu Mihai postelnic
Ot Fiiani, Stoica
Marin ot tam
Eu Stroe din Bădeni
Eu popa Zaharia
Eu Radul bănişor
Voinea ot Bezdead[2].

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXVIII/12.

Orig. rom., hârtie (32 × 21), pecete aplicată.

(Pe marginea stângă a doc. scrie) „Den părti lui Dan vându-tu-si-u siliştèa din în sat parti lui Iorgăi, snă Văsiu".

Copii ibid.: mss. 127, f. 95 v–96; 134, f. 189–189 v.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 225–226; rez.: Drăghicescu, *Mitrop. Târgovişlei*, p. 14.

[1] Loc rupt în orig.; cf. ms. 134, f.189 v.

[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєвода. Пишет господство ми болѣринѹ господства ми Barbul cliucer ot Fratoştiţă i Drăghici postelnic[1] ot Poiana i Peia ot Căpinténi. Cătră aceasta vă dau ştire domnia mea, pentru că aici, înaintea domni⟨i⟩i méle, venit-au Drăghici snă Predei ot Brăneşti, carele au avut multă pârâ cu Fisănţea logofăt, pentru moşiia din Brăneşti şi din Căpinténi. Şi au luat şi 6 boiari pre răvaşe domneşti denaintea domni⟨i⟩i mea. Dici, din moşie i-au ales aceşti boiari ce scriu mai sus cum să ţie tot din doao, frăţeşte, iar de rumâni şi de ţigani nu i-au ales partea. Ce iată că v-am dat domnia mea pre voi. Dereptu aceasta, deaca veţi vedea ceastă carte a domni⟨i⟩i méle, iar dumnăvoastră să căutaţ să vă strângeţi să-i alégeţi cum veţi şti mai cu dereptate, cu sufletele voastre, partea lui ce i să va véni cu direptul, fără nici o făţărie, din rumâni, din ţigani, să i să ştie carii vor fi de faţă şi ceea ce vor fi prin ţară. Iar să-i potriviţi să se ştie cine ce va ţinea. Iar pentru doi rumâni [...][2] iar să-i alégeţi, să-i daţi rumâni pentru rumâni, cum veţi şti, pre dereptate. Aşa să-i tocmiţi şi să le alăgeţi părţile[3]. Iar să veţi făţări, să fiţi legaţi cu num⟨e⟩le lu Dumnezeu. Aceasta vă scriu.

И исправник сам рєч господства ми.

Iulie 10 dni, leat 7153 ⟨1645⟩

Io Mateiu voivod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLV/7.
Orig. rom., hârtie (22,5 × 18,5), sigiliu inelar.

[1] Ad. interlinear.
[2] Loc rupt în orig.
[3] Пъррцилє.

212 1645 (7153) iulie 12, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Ѹгровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми вѣрномѹ почтенномѹ правителю господства ми пан Євстратїе втори вїстїар и със синови си елице Богъ даровах[1] ca să-i fie lui neşte case în oraşul domni⟨i⟩i méle, în Bucureşti, cu locul cât se va alége în lungu şi în larg, pentru că acéste case ce scriu mai sus, fost-au ale Neculii vistiariul. Iară cându au fostu acum, în zilele domni⟨i⟩i méle, după ce s-au petrecut Necula vistier, iar fiiu-său, Dumitraşco postelnic au vândut acéste case boiarinului domni⟨i⟩i méle, Evstratie vtori vistier, derept ughi 260 tot bani gata,

www.dacoromanica.ro

de bunăvoia lui, fără nici o silă, cu ştirea tuturor boiarilor, a mari şi a mici, şi au luat toţi banii din divan în mâna lui. Însă, fiindu Dumitraşco postelnic datoriu lu Iacov cliucer ot Cernaia, ughi 160 bani, n-au avut să-i plătească, ce au căzut cu rugăciune la Evstratie vistier de i-au făcut bine de i-au dat această ughi 160 de s-au plătit de datorie de cătră Iacov cliucer. Şi i-au mai dat încă ughi 100, de s-au împlut ughi 260, cum scrie mai sus, cum[2] am văzut domnia mea şi zapisul lu Dumitraşco postelnic de vânzare scris cu toţi boiarii divanului mărturii.

Derept acéea, domnia mea încă am dat cinstitului boiarinului domni⟨i⟩i méle, Evstratie vistier, ca să-i fie lui acéste case cu tot locul cât vor ţinea, să-i fie lui şi coconilor de moşie în veacu stătătoare, и не wт когождо непоколѣбимом, по реченїю господства ми.

Сє⟨жє⟩ и свѣдѣтелїе положиχ господство ми: пань Драгомир вел дворник и Радѹл вел логофет и Строе вел вистиар и Диїкѹл вел спатар и Преда вел ключер и Михнѣ вел столник и Радѹл вел комис и Дръгѹшин вел паχарник и Костандин вел постелник. И исправник Радѹл вел логофет.

И написаχ аз Пръвѹл логофет ѵ градоу Бѹкѹреци, юлїе ві̃ дни, wт Адама лѣт ҳ҃зр҃нг҃[3].

† Їѡ̃ Матею воєвода, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/76.
Orig. rom., hârtie (40,5 × 28), pecete timbrată.

EDIŢII: Facsimil în *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 98; Potra, *Doc. oraşului Bucureşti*, p. 55–56.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului, cinstitului dregător al domniei mele pan Evstratie al doilea vistier şi cu fiii lui câţi Dumnezeu i-a dăruit".

[2] ко.

[3] „Şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele. Iată şi martori am pus domnia mea: pan Dragomir mare vornic şi Radul mare logofăt şi Stroe mare vistier şi Diicul mare spătar şi Preda mare clucer şi Mihnea mare stolnic şi Radul mare comis şi Drăguşin mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt. Şi am scris eu, Pârvul logofăt în cetatea Bucureşti, iulie 12, de la Adam anul 7153 ⟨1645⟩".

213 1645 (7153) iulie 13

† Adecă eu, Alecxe, feciorul Stoicăi lu Opriş ot Cândeşti, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna lu Negoiţă paharnic şi a lu Gherghe spătar şi Moisi spătar, cum să se ştie că am vândut partea mea de ocină ot Cândeşti, den Procican, câtă se va alége. Şi o am vândut dereptu 300 bani

www.dacoromanica.ro

gata. Şi această ocină o-u fost cumpărat tată-mieu de la Oprea Cotoiul. Şi o am vândut de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, şi cu ştirea tuturor fraţilor ot Cândeşti.

Şi mărturii den Cândeşti anume: uncheaşul Balotă i Ghirghe i Bratul i Negrilă i Stoica snă ego Răzmiriţă şi Nedelco snă Lupov i popa Pătru de Lipia i diiacunul Crăciun.

I pis popa ot Târcov.

Şi pentru cre⟨di⟩nţa, pus-am şi dégetele. Pis measeţa iulie 13 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Alexe
Balotă[1]
Gherghe
† Bratul
Negrelă
Stoica
Nedelco
Eu popa Pătru
Popa Oancea
Crăciun diiacon[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/93.
Orig. rom., hârtie (16,3 × 20), două sigilii inelare.

[1] Балнт.
[2] Semnături autografe.

214 1645 (7153) iulie 16

† Scris-am eu, Mihnea şi cu feciorii mei acestu[1] zapis cumu m-am tocmit cu Ghine den Câmpulungu cu o livade, anume Iedera, ughi 10 galbeni cu voie miea şi cu a feciorilor mie şi cu ştere a tot satul şi mic şi mare să fie Ghinei de moşie şi lui şi feciorilor, de nime să n-aibă bântuielă despre[2] rudenie noastră. Ieră să se ştie cumu am vândut eu, Negri şi Stan o livade în Gura Pietrişului, şi într-ace livade sântu 4 locuri. Şi ne-m tocmit cu Ghine pre bani ughi 10, să-i fie lui moşie şi lui ficiorilor şi ieră ⟨c⟩u ştire a totu satul şi a toţi megieşilor.

Şi mărturie: judeţul Dona, jupan Proca, Stan cel roş, Mihne, Dumitru, Oprea, Stanciul pârgarul, Vlaicol logofăt, Necşul, popa Negre, Stanciul Gogul, Stan Zmâncăi, Miculu, Dan feciorul lu Stan, Bade Ţiganul. Alta să să ştie cumu s-au lo⟨a⟩t aceşti bani pre caşi de la Aliea turcul ot Necopoe, am lo⟨a⟩t aceşti [b]ani ocale 650 la sventi Iliia, să aibu a dar[e] caşu tu⟨r⟩cului la sventă Mărie

www.dacoromanica.ro

Mare. Şi am dat aceşti bani pre aceste locuri la aldumaş 5 vedre de vin, bani 50, pre bucate[3] bani 100.

Stan Zmâncăi.
Stan cel roş.
Stanciul pârgar.
Dumitru.
Judeţ Donia.
Stanciul Gogul.
Mihne.

Pis measeţa ⟨i⟩ulie 16 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Alta să se ştie cumu am mers noi: Stan Zmâncăi, Stan cel roş şi Dedul Negre, ierei[4] Negre, feciorul Mihnei, Dumitru, Oprea, feciorii Zmâncăi, de ne-m tocmit cu Ghine şi am băut aldămaş. Şi am pus zi într-o săptămână să ne întrebăm cu megiiaşii. Şi am vănit a săptămâna de am lo⟨a⟩t bani[5] şi iera am băutu aldămaş cu totu satul.

Arh. St. Buc., M-rea Râncăciov, IX/1.
Orig. rom., hârtie (33,5 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: Doc. ist., CMLXIX/49; mss. 292, f. 39; 294, f. 2.

[1] ачесстѹ.
[2] десспре.
[3] бѹгате.
[4] кръ.
[5] банїе.

215 1645 (7153) iulie 16

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтѣи, божествнїи монасти(р) зовемаго Михаил воєвода wт варош господства ми wт Бѹкѹрещї, игдеже єст хра(м) свѣтаго архїереа и чюдотворца Неколае Мираликїиски и wтьцѹ єгѹмена Доротѣю и всѣ(м) иноко(м), єлици живѹщих въ wбитѣли тое, такоже да єст свѣтѣи монасти(р) више пис половино за село wт Попещи и половино за село wт Бънчюлещи wт сѹдство Єлхов със вечинїи и със бродове за водїнице и със въс ходоко(м) и wт по въс хотаро(м), въс половино; такожде и свѣта монасти(р) Синаꙗ, хра(м) свѣтаа Єкатирина wт Бѹкѹреци, ꙗже єст Панов вистїар, єщиже да има(т) дръжати се wт Попещи и wт Бънчюлещи пакиже половино със вечинїи и със въс ходоко(м), по стари хотаре и белѣзи, ѡ бан

www.dacoromanica.ro

вє(з) покѹпенїа что єст би(л) покѹпи(л) єгѹмена Партенїє wт Синаꙗ; та покѹпенїє да w дръжи(т) стара Єкаѳ҃ирина wсобно и вечинїи частѣи монасти(р) хра(м) свѣти Неколае Михаюв воєвода да се знает wт Попещи, на име Марко със ѕ҃ сини на име: Татѹл и Ꙗсѹ и Радѹл и Дѹꙗ и Мѹшат и със синови их и Радѹл със в҃ сини, на име Трандафир и Сава и със синови их и Трандафи(р) със а҃ синъ, на име Їримїа и със синови си и Малюва и Радѹл, брат Мѹшатов със в҃ сини, на име Тѹдоран и Станчюл и със синови их и Стан, брат Барбѹлов със три сини, на име: Миркан и Тихѹл и Берилъ и със синови их и Нѣкшѹл, синъ Михъилъв и със синови си и Неделко със брат его Мегꙗн и със синови их и стар Шербан със синови си и Дръгою, синъ Драгомиров със синови си и вечинїи wт Бънчюлещи, ещеже да се знает, дел монастирев Михаил воєвода, на име: Параскива със дв҃е сини, на име Параскива и Станчюл и със синови их и Стан със дв҃е сини, на име Василїє и Кърстїꙗн и братїам его на име Мѹшат и Алдѣ и със всих синови им и Симїѡн и Радѹл и със синови их и Стоика, синъ Ꙗнюв със синови си, понеже єст имал єгѹмена Доротѣю wт монастира Михаил воєвода със єгѹмена Партенїє wт свѣтаа монасти(р) Синаꙗ многа прѹх и млъво еди(н) със дрѹ(г), въ многи редове, пре(д) господства ми ѵ҃ великїи диван, въс за лице рекѹщи єгѹмена Партенїє wт монастира Пан⟨ов⟩ вистїꙗр како єст би(л) покѹпи(л) сїе села Попещїи и Бънчюлещїи Пано вистїꙗр, ктиторѹл монастирїи Синаии wт на Михнѣ воєвода. И извади(л) єст Партенїє єгѹмена ѵ҃ диван єдна книга покоинаго Шербан воєвода за покѹпенїє.

Въ том и єгѹмена Доротѣю wт монастира Михаи воєвода, wн ещиже єст ѹзвади(л) хрисовѹл покоинаго Михаил воєвода искалисен, пакиже за покѹпенїє на(д) сїе више речени села Попещи и Бънчюлещи wт на Михнѣ воєвода и прочм хрисоавє и книги wт на прочи господари. А wт на Михнѣ воєвода ниже єст има(л) еди(н) ниже дрѹги книги или запис wт покѹпенїє на(д) сїе села више пис. Въ то(м), господство ми съм гледах и сѹдих по пра(в) и по зако(н) Божїю кѹпно със всихми честитими[1] правители господства ми и смотрихом господство ми сѹщїи wба дв҃е монастири и Свѣти Неколае и Свѣтаа Єкаѳ҃ирина тере въспомѣнѹет господарїи и ктиторїи господства ми дадох да има(т) дръжатї село Попещїи и Бънчюлещи въс на двоаw и wт вечини и wт водинїце и wт въс ходоко(м) без тъчїю покѹпенїа Партенїє єгѹмена wт Свѣтаа Єкатирина ꙗкоже да има(т) съмиренїє еди(н) wт къ дрѹ(г) да можи(т) прихранитисе и wви и дрѹги, ꙗкоже да не има(т) ниже господства ми грѣх да възимае(т) wт на єдна монасти(р) да дава(т) на дрѹга. Почто радї сѹ(т)[2] wба дв҃е монастири и єдна моленїє и єдна помѣнѹ ꙗкоже да

www.dacoromanica.ro

има(т) и тех ктитори помѣнъ въ вѣкѹ и wста(л) рабо(т) на(д) сїа сѹжденїе wт пре(д) господства ми wт диван wт на сто(л) господства ми ѹ Търговище и съм сътворихо(м) господства ми свѣтомѹ монасти(р) Михаил воєвода и книга господства ми на(д) село Попещи и Бънчюлещи и на двоаш със монастира Синаѫ Панов вистїар.

А послѣ, ако съ(м) прише(л) господство ми зде, на сто(л) господства ми ѹ Бѹкѹрещи, а єгѹмена Партенїе wт свѣтаа монасти(р) Свѣтаа Єкаѳїрина, wн ниже по тае не wставлѣе(т) се нъ пакиже подїга(л) прѹх пре(д) господства ми ѹ великїи диван и пришли сѹ(т) тере сепрѣше се за лицѹ със єгѹмена Доротѣю и със проєгѹмена Игнатїе wт свѣтаа монасти(р) Михаи воєвода.

Таже въ то(м) господство ми, ако видѣ(л) сице, пакиже гледахом по пра(в) и по зако(н) със въс диваном и дава(л) съм господства ми Партенїев єгѹмена wт Свѣтаа Єкаѳїрина зако(н) в҃ї болѣри да закле(л), да раздра(л) хрисовѹл Михаюв воєвода того за покѹпенїе и дрѹги книги и хрисоавє; а Партенїе єгѹмена, ако видѣ(л) сице, wн ещиже єст смотри(л) почто радї и клѣтфо єст єди(н) рабо(т) със тешко или хокет можит заклеше или не хоке(т) можи(т), анѹ wставлѣе(т) се по ѹстроєнїа что съм би(л) [съ҃тв]^{3}орил господство ми пръво да има(т) дръжа(т) на двоаш и wт Попещи и wт Бънчюлещи със вечинїи и със въс ходоком.

⟨Тє⟩м радї и господство ми дава(л) пр[...]^{3} Гергїе ключар, синъ Ївашко дворникѹл wт Бълѣ[ни]^{3}, исправник тере єст раздѣли(л) вечинїи и wт Попещи и wт Бънчюлещи на [...]^{3} монастира Синаіа како єст wбрѣга(л) wн по правостїю със дѹшѹ єго и прїиде(т) въ час(т) свѣтѣи монасти(р) Михаюв воєвода храм свѣти Неколае сїе више речени вечини и wт Попещи и wт Бънчюлещи и сътвори(л) се сѹ(т) єди(н) на дрѹ(г) и записе за такмеженїе по ѹстроєнїа како єст више пис, како по много прѹх и млъ(в) да не има(т) въ них въ вѣкѹ. И не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

[С]еже ѹбо и сведїтели поставих господство ми: жѹпан Барбѹл великїи бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл великїи логофет и жѹпан Строє вел вистїар и жѹпан Дїикѹл вел спатар и Михнѣ вел столник и Радѹл комис и Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

И аз, Дѹмїтрѹ логофет написах въ настолни градѹ Бѹкѹрещї, мѣсеца юлїе s҃ї дьни и wт Адама въ лѣт ҳ҃зрнг҃.

Їс҃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їс҃ Матеи воєвода ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Mihail voievod din oraşul domniei mele din Bucureşti, unde este hramul sfântului arhiereu şi făcător de minuni Nicolae al Miralichiei şi părintelui egumen Dorotei şi tuturor călugărilor câţi trăiesc în lăcaşul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise jumătate de sat din Popeşti şi jumătate de sat din Bănciuleşti, din judeţul Elhov cu vecinii şi cu vadurile de moară şi cu tot venitul şi de peste tot hotarul, tot jumătate; iară şi sfânta mănăstire Sinaia, hramul sfânta Ecaterina din Bucureşti, care este a lui Pană vistier, încă să ţină din Popeşti şi din Bănciuleşti, iarăşi jumătate cu vecinii şi cu tot venitul, pe vechile hotare şi semne, fără cumpărătura ce a cumpărat egumenul Partenie din Sinaia; acea cumpărătură să o ţină sfânta Ecaterina de asemenea şi vecinii sfintei mănăstiri, hramul Sfântul Nicolae a lui Mihai voievod să se ştie: din Popeşti, anume Marco cu 5 fii, anume Tatul şi Iasu şi Radul şi Duia şi Muşat şi cu fiii lor şi Radul cu doi fii, anume Trandafir şi Sava şi cu fiii lor şi Trandafir cu un fiu, anume Irimia şi cu fiii săi şi Maliuva şi Radul, fratele lui Muşat cu doi fii, anume Tudoran şi Stanciul şi cu fiii lor şi Stan, fratele lui Barbul cu trei fii, anume Mircan şi Tihul şi Berilă şi cu fiii lor şi Neacşul, fiul lui Mihăilă şi cu fiii săi şi Nedelco cu fratele lui, Meghian şi cu fiii lor şi Şerban cel bătrân cu fiii săi şi Drăgoiu, fiul lui Dragomir cu fiii săi. Şi vecinii din Bănciuleşti, încă să se ştie, partea mănăstirii lui Mihail voievod, anume: Paraschiva cu doi fii, anume Paraschiva şi Stanciul şi cu fiii lor şi Stan cu doi fii, anume Vasilie şi Cârstiian şi fraţii săi, anume Muşat şi Aldea şi cu toţi fiii lor şi Simion şi Radul şi cu fiii lor şi Stoica, fiul lui Ianiu cu fiii săi, pentru că a avut egumenul Dorotei de la mănăstirea Mihail voievod cu egumenul Partenie de la sfânta mănăstire Sinaia multă pâră şi ceartă unul cu altul, în multe rânduri, înaintea domniei mele în marele divan, cu toţi cei de faţă, spunând egumenul Partenie de la mănăstirea lui Pană vistier că a cumpărat Pană vistierul, ctitorul mănăstirii Sinaia acele sate, Popeştii şi Bănciuleştii de la Mihnea voievod. Şi a scos Partenie egumen în divan o carte de cumpărături a răposatului Şerban voievod.

Întru aceasta şi egumenul Dorotei de la mănăstirea Mihai voievod, el încă a scos hrisovul răposatului Mihail voievod iscălit, iarăşi de cumpărătură pentru aceste mai sus-zise sate Popeşti şi Bănciuleşti de la Mihnea voievod şi alte hrisoave şi cărţi de la alţi domni. Iar de la Mihnea voievod nu au avut nici unul, nici altul cărţi sau zapise de cumpărătură pentru aceste sate mai sus-scrise. Întru aceea, domnia mea însumi am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii[1] dregători ai domniei mele şi am socotit domnia mea, fiind amândouă mănăstirile şi Sfântul Nicolae şi Sfânta Ecaterina de au dat pomană domnii şi ctitorii domniei mele şi am dat să ţină satele Popeşti şi Bănciuleşti toate pe din două şi din vecini şi din mori şi din tot venitul, fără numai cumpărătura lui Partenie egumen de la Sfânta Ecaterina ca să aibă pace

www.dacoromanica.ro

unul de către altul să poată să se hrănească şi aceştia şi alţii, ca să nu aibă nici domnia mea păcat să ia de la o mănăstire şi să dea la alta. Pentru că au [fost][2] amândouă mănăstirile o milă şi o pomană ca să aibă şi acei ctitori pomană în veci; şi a rămas treaba la acea judecată dinaintea domniei mele în divan şi în scaunul domniei mele în Târgovişte. Şi însumi am făcut domnia mea sfintei mănăstiri Mihail voievod şi cartea domniei mele pentru satul Popeşti şi Bănciuleşti şi pe din două cu mănăstirea Sinaia a lui Pană vistier.

Iar apoi, când am venit domnia mea aici, în scaunul domniei mele în Bucureşti, iar egumenul Partenie de la sfânta mănăstire Sfânta Ecaterina, el nici pe aceea nu a rămas, ci iarăşi a ridicat pâră înaintea domniei mele în marele divan şi au venit să se judece de faţă cu egumenul Dorotei şi cu proegumenul Ignatie de la sfânta mănăstire Mihai voievod.

Deci, întru aceasta domnia mea, dacă am văzut astfel, iarăşi am cercetat după dreptate şi după lege, cu tot divanul şi am dat însumi domnia mea lui Partenie egumen de la Sfânta Ecaterina lege 12 boieri să jure, să strice hrisovul lui Mihai voievod, acela de cumpărătură şi alte cărţi şi hrisoave. Iar Partenie egumenul, dacă a văzut aşa, el încă a socotit pentru că şi pâra este o treabă cu socoteală sau va putea să jure sau nu va putea, ci a rămas pe întocmirea pe care am [făc][2]ut-o domnia mea mai întâi, să aibă a ţine pe din două şi din Popeşti şi din Bănciuleşti cu vecinii şi cu tot venitul.

Întru aceasta şi domnia mea am dat [...][3] Gherghie clucer, fiul lui Ivaşco vornicul din Băle[ni][3], ispravnic de a ales vecinii şi din Popeşti şi din Bănciuleşti la [...][3] mănăstirea Sinaia cum a aflat el după dreptate cu sufletul său. Şi au venit în partea sfintei mănăstiri Mihai voievod, hramul Sfântul Nicolae acei mai sus-zişi vecini şi din Popeşti şi din Bănciuleşti şi au făcut unul după altul şi zapise de tocmeală pentru întocmirea care este mai sus-scrisă, ca mai mult pâră şi ceartă să nu fie între ei în veci. Şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi Mihnea mare stolnic şi Radul mare comis şi Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 16 zile şi de la Adam în anul 7153.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Matei voievod ⟨m. p.⟩

Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 39186.
Orig. slav, hârtie (47 × 32), pecete timbrată, căzută.

[1] Repetat.
[2] Ad. interlinear.
[3] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

216 1645 (7153) iulie 17

Cartea lui Iane judeţul cu 12 pârgari pentru alegerea unui loc de casă cu prăvălii ⟨din Bucureşti⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XV/43 (nr. 2)
Rez.

217 1645 (7153) iulie 19

† Noi 4 boiari carie sântem luaţi denaintea părintilui episcopului ot Buzău cu cartea svinţiei lui di afurisanie, anume: Anton cămăraşul i ot Sărata, Dragomir izbaşa i ot Vi⟨r⟩nişti, Jipa postelnic i Hriza neguţătorul, ca să căutăm pri diriptate, cum vom afla cu sufletili noastre, pintru rândul lu Niofit igumenul di la Minidic, cu Iasaf igumenul di la Molomuc, pintru nişti mori ce au ţinut Neofit igumenul ale Malamucului aicea în apa Buzăului tocmit cu ruptul mai dinainti vréme cu călugării di la Sveta Gora undi easte închinat metoh Molomocul, să-i dea din an în an câte 12 galbini. Şi cât le-au ţinut tot au dat cum i-au fost tocmeala. Dici au căzut morile la talere ş-au fugit morarul de au năpustit şi moara şi talerul asupra lui Niofit igumenul di au plătit talerul în patru ani închiiaţi. Într-acéea, morile se-au pustiit şi se-au răsipit. Dici, au venit iar călugării di la Sfeta Gora cu carti di acolo la Neofit egumenul di l-au rugat să nu lase acel loc să să [pustiia]scă, ci să facă mori şi să le ţie cum le-au fost tocmeala mai dinainti vréme. Dici, Neofit se-au apucat şi le-au făcut di iznoavă[1], cu piitrili, cu fiiarăle noao, cu toată chiltuiala di la dinsul. Dici, cându au fost să pornească morele, zăgasul se-au spartu; ce-au stătut morile di n-au îmblat un an. Dici, cându au fost astă-primăvară, sculatu-se-au Iasaf iguminul di au vândut morile ⟨lui⟩ Neculai Mârşiviţ, direpţ ughi 10, fără ştirea lu Niofit.

Dici, noi aceşti boiari strânsu-ne-am cu mulţi boiari şi cu oamini buni dimprejurul locului, di am căutat şi am întrebat şi aşa am aflat că le-au fost tocmeala, cum am scris şi mai sus. Şi i-am judicat cu sufletele noastre, dic-au vândut Iasaf morile lu Mârşiviţ fără ştirea lu Niofit, să aibă a face Iasaf mori pintru mori lu Niofit pri locul Minidicului. Şi până va face morile, să aibă a ţinea Niofit morile di oim.

Şi boiarii pre nume: di Mărici⟨n⟩iani, Sava cel mare i Sava căpitan şi Ioan iguminul de la mănăstirea Banului şi Armiga cel bătrân i Nicula Băiscul i Alexe ceauşul i Costea neguţătorul, i Dumitraşco ruşiul i Lepădat roşiu i Mircan i Grama al logofătului i Nicula, ginere lu Carşotă i Nastasie di Bănceşti. Şi pentru cridinţa, pusu-ne-am şe peceţile.

Pis iulie 19 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Iermonah Macarie egumen de[2] la Găvane
Ιωαν ἔγουμενος Βάνϑ[3]

www.dacoromanica.ro

Năstasie
Necula
Dema
Sava
† Pătraşco logofăt.
Ιωακημ ϊερομοναχος[4]
Δανιγλ ϊερομοναχος[5].

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXX/10.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 22), 8 peceţi aplicate.
Copie ibid.: ms. 128, f. 256.

[1] изноатъ.
[2] да.
[3] „Ioan egumenul de la Banul".
[4] „Ioachim ieromonah".
[5] „Daniil ieromonah".

218 1645 (7153) iulie 20

Adecă eu, jupâneasa Buica din Greci şi cu coconii miei, anume Mih⟨a⟩iu şi Radu, scriem şi mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna lui Pătraşco şi a fraţini-său, Giurei din Morânglavi, cum să să ştie că le-am vândut un copil de ţigan de optu ani, anume Oancea, feciorul Simenei ţigancii, drept ughi optsprezece bani gata.

Şi am vândut eu împreună cu coconii miei, de a noastră bunăvoie, făr de nici o silă şi cu ştirea a tuturor oamenilor noştri, ca să fie lor de moşie în veac. Iar cine să va scula cu niscare pâră către ei pentru acest ţigan, să aibă a-şi întreba cu mine, iar cu Pătraşco şi cu Giura nici o treabă să nu aibă.

Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi oameni buni şi boieri, anume: Preda postelnicul din Balşu şi Dumitru postelnicul de acolo şi Mâinea paharnicul din Preajva şi Stoica paharnicul din Lazuri şi Tudosie paharnicul din Pârşcovéni şi Radul paharnicul de acolo şi Dumitraşco paharnicul din Văcărăşti şi alţi mulţi boieri carii nu i-am scris. Şi pentru credinţa, pusu-mi-am şi inélul ca să să ştie.

Şi am scris eu, Isar copilul din casă. Measeţa iulie 20 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu jupâneasa Buica cu feciorii miei din Greci, vânzătoarea.
Eu Dumitraşco paharnicul, martor.
Eu Preda Melescul, martor.
Eu Tudosi paharnic martor.
Eu Dumitru de la Balşu, martor.

www.dacoromanica.ro

Eu Stoica paharnicu ot Lazuri, martor.
Eu Radul paharnic, martor.

B.A.R., A 3281, f. 282 v–283.
Copie rom.

Rez.: Ionaşcu, *Doc. Şerbăneşti,* p. 304–305.

219 1645 (7153) iulie 20

† Adecă eu, Necula Plăviţoiul scris-am zapisul mieu să fie dă bună credinţă la mâna jupan Pârvul spătar ot Vlădeşti, cum să să ştie că i-am vândutu dooa pogoane dă vie în Coasta Câmpului, care vie am fost cumpărat şi eu de la unchieşul Momce. Şi am vândut dereptu bani gata 3 600. Şi o-m vândotu eu, dă bunăvoie me, ca să fie dumnelui moşiie stătătoare în vecu.

Şi mărturie încă au fost la tocmela noastră au fost: Pană căpitan i Arsenie postelnic[1] ot Budese i popa Vladul ot Băjaştii.

Şi am scris eu, Bade păharnic. Pis iulie 20 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Nicula.
Arsenie postelnic[2]
Pană căpitan[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLXXIX/17.
Orig. rom., hârtie (16,5 × 21), rupt, pecete inelară în tuş.

[1] Ad. interlinear.
[2] Semnături autografe.

220 1645 (7153) iulie 22, Bucureşti

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basaraba voievod şi domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domni⟨i⟩i méle sfintei, dumnezeieştii mănăstiri ce să cheamă Vaideei, hramul sfântului Arhanghel Mihail şi părintelui igumenului Clima, ca să fie volnici călugării, cu această carte a domni⟨i⟩i méle, de să ţie 300 de stânjăni de ocină, de la satul Sărăţenii, ot sudstvo Ialomiţă, din câmpu, din pădure şi în apă şi în baltă şi din uscat şi de preste tot hotarul, pentru că o au fost pus Leca Meiotă zălog, aceşti stânjăni de ocină ce scrie mai sus, la Anghel de oraş de Floci, za ughi 100. Apoi Leca Meiotă şi cu Anghel, ei amândoi, au făcut înşălăciune cu zapisul Lecăi Meiotă, de au zis că au vândut lui Anghel de

www.dacoromanica.ro

oraş de Floci, numai 125 de stânjăni, stânjănul câte 80 de bani, fac bani ughi 50 şi au oprit Leca alalţi stânjăni cu înşelăciune, de nu i-au scris în zapis, ci au scris în zapis la mâna lui Anghel, numai pre 125 de stânjăni. Şi am văzut domniia mea şi zapisul al Lecăi, feciorul lui Neagoe Meiuotă din Berileşti, la mâna igumenului Clima, cu multe mărturii, de s-au cetit în divan, scriind în zapis cum i-au dat Anghel la mâna Lecăi pre ocină numai ughi 50, iar alţi 50 de stânjăni[1], scriia în zapisul Lecăi, cum i-au dat Anghel până la Crăciun, cu zi, să aibă a-i da fără nici un cuvânt.

Deci apoi igumenul Clima, el, deac-au văzut aşa înşălăciune, cum vor alţii să se vârască lângă ocina mănăstirii, el au aruncat banii îndărăt, ughi 100, în mâna lui Anghel şi în mâna Lecăi Meiotă, în casa Hranitei judeţul şi au fost şi feciorii lui Anghel dă faţă: Paraschiva şi Mihul şi Frâncul, de au dat igumenul Clima toţi banii ughi 100, preste tot, şi pre zălog şi pre cumpărătoarea lui Anghel.

Deci într-aceea, domniia mea am căutat şi am judecat pre drept şi pre lege, dimpreună cu toţi boierii divanului, cum, de să va apuca a face Anghel într-alt chip, el să jure, Anghel, cu mărturiile care sânt scrise în zapis, cum n-au făcut zapisul pre 300 de stânjăni, ci l-au făcut numai pre 125 de stânjăni vânzători, iar alalţi stânjăni au rămas zălog.

Drept aceea, domniia mea am dat sfintei mănăstiri ca să ţie toată partea de ocină a Lecăi, de la satul Sărăţenii, să fie de moşie stătătoare. Daca nu va da Leca banii până la zi, ughi 50, să rabde de toată moşiia de la Sărăţeni, că aşa am judecat domniia mea. Într-alt chip să nu fie, după zisa domni⟨i⟩i mele.

И исправник сам рєч господства ми.

S-au scris în Bucureşti, iulie 22, leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Ms. 314, f. 183 v–184.
Copie rom.

[1] „Stânjeni", greşit, pentru „ughi".

221 1645 (7153) iulie 23

† Adecă eu, Stanciul Iepurescul şi cu fetele mele ot Lupşa scris-am şi mărturisesc cu acesta al mieu zapis cum să fie de[1] marea credinţe la mâna jupânului Buligăi vel căpitan, cum să se ştie că mi-au vândut parte déa moşie ot Meriş, însă din teiul iepuresc al treile parte, pre bani gata, galbini zăce, ca să fie dumnelui moşie de[1] vac, dumnelui şi coconilor dumnelui, de[1] preastă tot hotarul din câmp, din pădure, din apă. Şi cându am vândut, am vândut eu de a mea voie bună, fără nice o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor, din sus, din jos, dimprejurul locului:

www.dacoromanica.ro

Şi când am făcut această tocmală, fost-au mulţi boieri mărturiie: Manoli căpitan, Tănasii ot Orbiştii, Nicola ot Vrabiţi, Grua iuzbaşa, Lăpădat iuzbaşa şi alţi mulţi carii n-am scris. Şi păntru credinţa, mi-am pus degetul în loc de pecete.

Şi am scris eu, Tudosie logofăt. Pis measeţa iulie 23 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Stanciul Iepuriscul.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LI/2.
Orig. rom., hârtie (29,5 × 21).
Copii ibid.: mss. 330, f. 354–354 v; 337, f. 1 v.

---

[1] ѧѣѣ.

222 1645 (7153) iulie 24

† Adică eu, Dragna, jupâneasa lu Ilie postelnic din Gropşani şi cu ficiorii miei şi eu, Laţco postelnic cu ficiorii miei, scriem şi mărturisim[1] cu acista al nostru zapis ca să hie de mare credinţă la mâna jupânului Diicul velischie spatariu ot Buiceşti şi a coconilor dumnealui, păntru să să ştie că ne-am sculat noi, de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă de am vândut dumnealui partea noastră de moşie din Gropşani ot sudstvo Romanaţi, satul jumătate şi din câmp, din pădure, din apă şi din dealul cu viile şi din seliştea satulu⟨i⟩, din hotar până în hotar şi cu tot venitul şi cu toţi rumânii. Însă să să ştie că eu, Dragna, jupâneasa lu Ilie postelnic şi cu ficiorii miei am ţânut dintr-această jumătate de sat părţi 2 şi cu rumânii, pre nume: Stan al Ticăi cu 2 fraţi, anume: unul Radul, altul anume [...][2] şi c-un ficior, anume Mărin i Prida Şuhanul cu 4 ficiori, anumi: Alexi i Radul i Lupul i Stan i Pătru cu 3 ficiori, anume: Pârvul i Văsii i Stănislav i Stoica cu 1 ficior anume [...][2] i Rădanţul fără feciorul lui i Prorocea cu 2 ficiori, anume Stoica i [...][2] şi cu frati-său, Nicola i Neagomir cu 3 ficiori, anume: Stan i Barbul i Preda şi cu frate-său, Stoian şi cu fraţii lor, anume: Badea i Radul i Străţimir i Drăghici cu 1 ficior, anume Ilie. Şi eu, Laţco postelnic dintr-această jumătate de sat am vândut o parte, dimpreună cu Dragna, am vândut 3 părţi. Dici rumânii miei carii am vândut să să ştie pre nume: Vladul cu 4 ficiori, anume: Stan i Dragul i Stancul i Diicul i Matei cu 2 ficiori anume: Andrei i Pârvul i T[om]a fără de ficiori i Radul Turcul.

Şi această moşie şi aceşti rumâni ci scriu [mai sus fost]u-i-am cumpărat noi de la Theodosie banul şi de la Preda spătar, nepotul banului Prida [ot Cepturoaia]. Iar noi i-am vândut dumnealui pan Diicului velichie spatariu ot Buiceşti însă pre bani gata ce-am luat din mâna dumnealui ughi 191, costande 5. Şi am dat şi zapisul lui Theodosie banul i Predii spătar snă ego carele am cumpărat noi, la mâna dumnealui. Şi am vândutu noi, de a noastră bunăvoi, fără de nici o silă, ca să-i hii dumnealui şi coconilor dumnealui rumânii ci scriu mai sus pre nume

www.dacoromanica.ro

şi cu ocina moşie ohabnică dumnealui şi coconilor dumnealui i nepoţilor i strănepoţilor în véci până la amin.

Şi cându am făcut aceasta zapis şi această tocmeală[3] fost-au mulţi boiari mari şi oameni buni mărturii şi megiiaş dimprejurul locului, întâi, anume: jupan Barbul vel ban Cralovschie i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe vel vistier i jupan[1] Mihnea vel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Preda clucer i jupan Drăguşin vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic i jupan Ghinea clucer i Drăgoi logofăt ot Fălcoi i Chirca postelnic ot Curtişoară i Tudor clucer ot Milcov i Dumitru postelnic ot Balş i Preda postelnic ot Mălăieşti i Danciul logofăt ot Milişti i Dumitraşco slujer ot Spinéni i Pătru logofăt ot Preajva i pan Radul vel căpitan za livinţi.

Şi păntru mai mare credinţa, ne-am pus şi piciţili mai jos.

Şi am scris eu, Radul logofătul.

Pis iulie 24 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Dragna.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XI/3.
Orig. rom., hârtie (45 × 29,5), două peceţi aplicate.
Copii ibid.: mss. 445, f. 53 v–54; 446, f. 23–24.

[1] Repetat.
[2] Loc alb în orig.
[3] Post „tocmeală", *mulţi*.

223 1645 (7153) iulie 25

Gavriil şi Ştefan, fiii lui Nicoară comis şi Teodor Placse vând lui Negoiţă paharnic ţigani cu 45 galbeni. Martori: Petre iuzbaşa şi Ştefan Boldescu.

Arh. St. Buc., Fişele g-ral Năsturel, s. d.
Rez.

224 1645 (7153) iulie 25

† Scris-am eu, Stroe postelnic acesta al mieu zapis la mâna comisului Laţco cum să să ştie că i-am vândut partea me de moşie din Văgiuleşti şi din Menţi, cât au fost pre mâna mea şi cât am cumpărat de la boiarii de Bârsăşti acea moşie cu rumâni cu tot, însă fără cei ce i-am judicit, derept bani ughi 220. Şi dintr-acişti bani ce scrie mai sus, datu-mi-au pân-acum ughi 220 tocma. Şi i-am vândut de a mea bunăvoi şi cu ştire tuturor fraţilor miei.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturie: jupan Barbul vel ban i jupan Dumitru biv vel sluger şi alţi boiari mulţi carii nu-s scris, ce ne-au fost la tocmeală. Şi păntru credinţa, pusu-mi-am şi pecete.

Şi am scris eu cu mâna mea. Pis measeţa iulie 25, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXII/1.
Orig. rom., hârtie (10 × 16), 1 pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 330, f. 302; 337, f. 274 v.

225 1645 (7153) iulie 28, Bucureşti

† Милостїею Божїю, Їѡ Матєю Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїю господства ми Нано(в), синъ Стоѩно(в) wт Поѩнъ wт сѹдство Сак и със синови си, єлицим Богь припѹстит ѩкоже да мѹ єст wчинѹ ѵ Поѩнъ, wбаче да се знає(т): wт седмаго дедѹ дѣла Нано(в) wт полю и wт шѹма и wт вода и wт седалище село(в) wт посвѹдї, варе єлика се хти(т) избрати wт пре(з) въсо(м) хотаро(м), занеже єст негова стара и права wчинѹ и за дѣдинѹ wт на(д) бацо(м) си Стоѩно(в) ещеже wт прѣжде врѣме.

А пото(м), къда єст би(л) съда, въ дьнїе господства ми wт когда би(ст) теченїе лѣто(м) ҳ҃зр҃м, а Нан синъ Стоѩно(в), wн си сѹ(т) скѹпова(л) дел его за wчинѹ иже єст више писан wт къ Манѣ и wт къ Негѹцѹ, синови Стънѹкъ(в) wт Поѩнъ з҃–го де(д) за ҳ҃аѱ аспри готови със запис wт рѹками их и със алдъмъшари написани ѵ запис на име: wт Бертеци, Радул ватах и wт Чобънеци, Стан и wт Коцофънеци, Банко и Влайкѹл и Тѹдор и Драгомир и wт Плоєци, Нистор. И пакиже да єст Мане(в), синъ Нано(в) wчинѹ ѵ Поѩнъ, али дел Добре(в) въса(х), третаго дел wт въ еди(н) дедѹ wт полю и wт шѹма и wт вода и wт пре(з) въсо(м) хотаро(м), єлика се хте(т) избрати, понеже ю єст покѹпи(л) Манѣ сїѧ wчинѹ wт на(д) Стана, внѹка Добре(в), дъщера Ларїоно(в) монах wт Поѩнъ за х҃ аспри готови със запис и със алдъмъшари на име: wт Поѩнъ, Негѹцѹ ватах и Лѹмѹл и Лѹпан и Коцофан и wт Мънїѩч, Лѹпѹл и wт Беривоєци Wпрѣ и wт Вълѣни, Wпрѣ лwгwфет.

И па(к) да єст Лѹмило(в), синъ Дѹмитро(в) wчинѹ ѵ Поѩнъ али него(в) дел wт въ еди(н) дедѹ, четврътаго дел wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт седалище село(в) wт посвѹде, варе єлика се хте(т) избрати wт по въсо(м) хотаро(м), понеже си ѡ єст скѹпова(л) Лѹмѹл сїѧ wчинѹ више пис wт над Негѹцѹ и wт брат его

www.dacoromanica.ro

Манѣ, синови Стѣнѹкъ(в) wт Поганъ за хас аспри готови със запис wт рѹками и(х), въ лѣто хзрмд и със мноѕи добри людїе сведетелїи написани ѹ запис на име: wт Стлъпѣни, Радѹл и wт Поганъ, Нан и Тѹдор и wт Коцофѣни, Банко и wт Мънигач, Коадъ, синъ Шербано(в) и wт Вълѣни, Бъжан ватах и Андрею кроиторю и Стан, синъ Тѹдоро(в) и Бѹкѹр и Грама.

И па(к) да ест Владѹло(в) Рѣѹл, синъ Фръцикъ(в) wчинѹ ѹ Поганъ али тъчїю него(в) дел за wчинѹ wт въ еди(н) дѣдѹ четврътаго дел wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт седалице село(в) wт посвѹдї варе елика се хте(т) избратї wт чре(з) въсо(м) хотаро(м), понеже w ест скѹпова(л) Владѹл Рѣѹл сїю дел за wчинѹ више речена wт на(д) Негѹцѹ и wт на(д) Манѣ, синови Стѣнѹкъ(в) wт Поганъ за х аспри готови ещеже wт при дьнїе покоинно(м) Радула воевода.

И прїиде(т) Негѹцѹ и Манѣ пре(д) господства ми за лицѹ тере ест сведетелствовали wни сами със дѹшами и(х) како си сѹ(т) скѹповали теизи людїе Нан и Манѣ и Лѹмѹлѹ нихне wчине и дѣдїне wт ни(х), како ест више писа(н).

И па(к) да ест Лѹмѹло(в) wчинѹ ѹ Поганъ али дел Стане(в), внѹка Нано(в), дъщера Ларїшно(в) мона(х) въса(х). Али да се знае(т) wт дел Нано(в) третаго дел wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт седалице село(в) wт посвѹдї, варе елика се хте(т) избрати wт пре(з) въс хотаро(м), понеже ю ест покѹпи(л) Лѹмѹл сїм дел за wчинѹ wт на(д) Стана, дъщера Ларїшно(в) монах wт Поганъ wт дѣдѹ Нано(в) третаго дел за хас аспри готови. И продадо(х) за добра волю със запис wт рѹка Стане(в) въ лѣто хзрм. И били сѹ(т) тогда на wстроенїа и(м) алдъмашари на име: wт Поганъ, Захарїм монах и Негѹцѹ вътах и Манѣ и Лѹман и Влад и Нан и wт Коцофънецци, Банко[1] и wт Мънїгач, Лѹпѹл и wт Берековецци, Wпрѣ. И продадоше сїи више речени именитї людїе нихне дѣли за wчинѹ със ѹзнанїе въсе(м) мегїашо(м) wт гор из дол и wт wкръстни(м) место(м) и wт пре(д) господства ми.

Сего радї дадо(х) съм господство ми да ест Нано(в), синъ Стоано(в) и Мане(в), синъ Нано(в) и Лѹмѹло(в) и Владѹл Рѣѹл wчинѹ, дѣдїно и въ wха(в) ни(м), синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не wт когождо непоколѣби(м) поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведетелїи поставлѣе(м) господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лwгwфет и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Дръгѹшин великїи пехарник и жѹпан Костандин великїи постелник. И исправник, Радѹл великїи лwгwфет.

www.dacoromanica.ro

И аз, Лепъдат стар лwгwфет написа(χ) въ настолни граду Бꙋкꙋрещи мѣсеца юлїе к҃и дьни и wт Ѧдама до нинѣ теченїе лѣто(м), в лѣт χ҃зр҃нг҃.

† Їѡ҃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ҃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan, fiul lui Stoian din Poiana, din judeţul Sac şi cu fiii săi, câţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Poiană însă să se ştie: din al şaptelea moş, partea lui Nan din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că este a lui veche şi dreaptă ocină de moştenire de la tatăl său, Stoian încă dinainte vreme.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele când a fost cursul anilor 7140, iar Nan, fiul lui Stoian, el şi-a răscumpărat partea lui de ocină care este mai sus-scrisă, de la Manea şi de la Neguţu, fiii lui Stănucă din Poiană, al 7-lea moş pentru 1 700 aspri gata cu zapis de la mâna lor şi cu aldămăşari scrişi în zapis, anume: din Berteşti, Radul vătaf şi din Ciobăneşti, Stan şi din Coţofăneşti, Baico şi Vlaicul şi Tudor şi Dragomir şi din Ploeşti, Nistor. Şi iarăşi să fie lui Manea, fiul lui Nan, ocină în Poiană, însă partea lui Dobre toată, a treia parte dintr-un moş, din câmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Manea această ocină de la Stana, nepoata Dobrei, fiica lui Larion monahul din Poiană pentru 600 aspri gata cu zapis şi cu aldămăşari, anume: din Poiană, Neguţu vătaf şi Lumul şi Lupan şi Coţofan şi din Măniaci, Lupul şi din Berivoeşti, Oprea şi din Văleni, Oprea logofăt.

Şi iarăşi să fie lui Lumul, fiul lui Dumitru, ocină la Poiană însă partea lui dintr-un moş, a patra parte din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că şi-a răscumpărat Lumul această ocină mai sus-scrisă de la Neguţu şi de la fratele său, Manea, fiii lui Stănucă din Poiană, pentru 1 200 aspri gata cu zapis de la mâna lor în anul 7144 şi cu mulţi oameni buni martori, scrişi în zapis, anume: din Stâlpeni, Radul şi din Poiană, Nan şi Tudor şi din Coţoféni, Baico şi din Măniaci, Coadă, fiul lui Şerban şi din Văleni, Băjan vătaf şi Andrei croitorul şi Stan, fiul lui Tudor şi Bucur şi Grama.

Şi iarăşi să fie lui Vladul Răul, fiul lui Frăţică, ocină la Poiană, însă numai partea lui de ocină dintr-un moş a patra parte, din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului de pretutindeni oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a răscumpărat Vladul Răul această parte de ocină mai sus-zisă de la Neguţu şi de la Manea, fiii lui Stănucă din Poiană, pentru 600 aspri gata încă din zilele răposatului Radul voievod.

Şi au venit Neguţu şi Manea înaintea domniei mele, de faţă, de au mărturisit ei singuri cu sufletele lor cum şi-au răscumpărat acei oameni, Nan şi Manea şi Lumul, ocinele şi dedinele lor de la ei cum este mai sus-scris.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi să fie lui Lumul ocină la Poiană însă toată partea Stanei, nepoata lui Nan, fiica lui Larion monah. Însă să se ştie: din moşul lui Nan a treia parte din câmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că Lumul a cumpărat această parte de ocină de la Stana, fiica lui Larion monahul din Poiană, din moşul lui Nan a treia parte pentru 1 200 aspri gata. Şi a vândut de bunăvoie cu zapis de la mâna Stanei în anul 7140. Şi au fost atunci, la întocmirea lor, aldămăşari, anume: din Poiană, Zaharia monahul şi Neguţu vătaf şi Manea şi Luman şi Vlad şi Nan şi din Coţofăneşti, Baico[1] şi din Măniaci, Lupul şi din Berevoeşti, Oprea. Şi au vândut aceşti mai sus-zişi oameni părţile lor de ocină cu ştirea tuturor megiaşilor de sus şi de jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea am dat şi domnia mea să fie lui Nan, fiul lui Stoian şi lui Manea, fiul lui Nan, şi lui Lumul şi lui Vladul Răul ocină, dedină şi de ohabă lor, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, logofătul Lepădat cel bătrân am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 28 zile şi de la Adam până acum cursul anilor, în anul 7153 ⟨1654⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCXCVII/48.
Orig. slav, perg. (38 × 45), pecete timbrată.
Cu o traducere, ibid.: DCXXIII/58.
Copii ibid.: M-rea Mărgineni, VIII/2 (nr. 2, cu: iulie 20); ms. 454, f. 124–125.

[1] Ad. interlinear.

226 1645 (7153) august f. z.

† Adecă eu, Paţa cu feciorii, scris-am noi acesta zapis la mâna Borcei vornecul, ca să fie de mare credinţă cum i-⟨a⟩m vândut ocina de la Stroieşti despre Câmpene⟨a⟩sca den sus, stânjini 12, dereptu sute şi bani[1] 40 de bani, ca să fie lui ohaba şi feciorilor lui. Şi mărturii: Ivan de Stroieşti şi Dărjilă cel Mic i Stan şi State ot Dredeva. Şi pentru credenţa, pus-am şi pecete.

Measeţa avgust, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din Bucureşti, IV/20.
Orig. rom., hârtie (21 × 24).

[1] Şters în text: сѫтєцн.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ̃ Матеѭ Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггрровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣрин господства ми Негоицъ пехарникѹл и със синови его, елице и(м) Богъ дарова(х), такоже да мѹ єст ѡчинѹ ѹ село ѹ Гъѹжани въс селѡ и със въс хотаро(м) и със въс ходокѡ(м), варе елика се хте(т) избра(т) ѡт пре(з) въс хотаро(м). Але да се знае(т): ѡт хотарѹл Єпѹрецилѡ(м) дори ѹ хотарѹл Къпотецилѡ(м), понеже єст покѹпи(л) Негѡницъ пехарникѹл сїе више реченѹ ѡчинѹ ѡт на Неница даскалѹл за ѹги м̃ новци гѡтови. И видѧхо(м) господство ми и записѹл Неницъ даскал на рѹка Негоицъ пехарнекѹл сътвори(л) и със мноѕи болѣри сведѣтели написанїе ѹ запис по име: ѡт Къмпина, Негоицъ комис и Тодїрицъ и синь его Никифор къпитан и Стан Пѧнеш рошѹл ѡт Бъръци и ѡт Макѧин, Михаю и Щефан и Глигорїе Бътлан и попа [...][1] что господскѹ и мноѕи добри людїе такѡ не сѹ(т) зде писанїе ⟨въ⟩ сїю кне(г). И прода(л) Неницъ даскал сїю ѡчинѹ више пис ѡн за него(в) добро волѣ и(м), бе(з) ни еднъ сило(ст) и с⟨със⟩ ѹзнанїѧ въсѣа(м) мегиташо(м) ѡт гор и ѡт и(з) дол и ѡт пре(д) господства ми.

Сего радї, дадо(х) и господство ми болѣрин господства ми Негоицъ пехарникѹл такоже да мѹ єст ѡчинѹ ѹ село ѹ Гъѹжани въс селѡ и със въс хотаро(м), дѣдїнѹ и въ ѡха(в) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не ѡт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

[С][1]еже ѹво сведѣтелїе поставлѣи(м) господство ми: жѹпан Барвѹл вел бан Кралевскїе и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лѫгѡфет и жѹпан Строе вел вистїѧр и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел[2] ключер и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Костандин вел постелник. Исправник, вел лѫгофет.

Исписа(х) аз, Стан лѫгѡфет въ настолни градѹ ѹ Търговице, мѣсеца авгѹст ѣ̃ дьни и ѡт Адама до сего писанїе теченїѧ лѣто(м) в лѣт ҳ҃зр҃нг҃.

Їѡ̃ Матеѭ вѡевѡда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ̃ Матеѭ воивода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Negoiță paharnicul şi cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat la Găujani, tot satul şi cu tot hotarul şi cu tot venitul oricât se va alege de peste tot hotarul. Însă să se ştie, din hotarul Epureştilor până în hotarul

www.dacoromanica.ro

Căpoteştilor, pentru că a cumpărat Negoiţă paharnicul această ocină mai sus-zisă de la Neniţa dascălul pentru 40 de ughi bani gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui Neniţa dascăl la mâna lui Negoiţă paharnic făcut şi cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: din Câmpina, Negoiţă comis şi Todiriţă şi fiul lui, Nichifor căpitan, şi Stan Peaneş roşul din Bărăşti şi din Maxin, Mihai şi Ştefan dascălul şi Gligorie Bâtlan şi popa [...][1] cel domnesc şi mulţi oameni buni care nu sunt scrişi ⟨în⟩ această carte. Şi a vândut Neniţa dascălul această ocină mai sus-scrisă, el de bunăvoia lui, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus şi din jos şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea boierului domniei mele, Negoiţă paharnicul ca să-i fie ocină în sat la Găojani tot satul şi cu tot hotarul dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

[I]ată dar martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare[2] clucer şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic, marele logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt, în cetatea de scaun din Târgovişte, luna august 2 zile şi de la Adam până la această scriere cursul anilor în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCX/31.
Orig. slav, hârtie (42 × 29), rupt, pecete timbrată.
Cu o traducere, ibid.: CCCX/32.

[1] Loc şters în orig.
[2] Repetat.

228 1645 (7153) august 3

† Adică noi 6 boiari, carii sântem luaţi din naintea măriei sale domnu nostru pri răvaşă domnişti, scriindu să fie şi părintele Stefan, ipiscopul di la Buzău, împreună cu noi anume: ot Mărăcinéni, Sava Bénghiul i Lupşe vornicul i ot Virnişti, Jipa postelnic i Buloroiul i ot Bancişti, Nastasie i ot Leotişti, Pătru roşiul, ca să căutăm şi să adivărăm pri diriptati cum vom afla cu sufletele noastre, de să alégim partea de moşie de la Albeşti a lu Vlad Colţeanul, moşiia di pri Călmăţuiul Tătarului. Într-aceea, noi aceşti 6 boiari strânsu-ne-am toţi împreună cu părintele Stefan, ipiscupul ot Buzău şi cu fraţii lui carii sântu pri moşie cu dânsu la Albeşti. Dici, noi am căutat şi i-am ales partea lui de moşie de cătră

www.dacoromanica.ro

toţi fraţii lui, stânjini 100 de ocină, din cap, pân-în cap, din Călmăţuiu pân-în Rătunda. Noi aşa am aflat cu sufletele noastre şi am dat lu Vlad să-i fie lui moşie şi ficiorilor lui în véci, neclătit şi de cătră niminea bântuială să n-aibă, pintru că au fost moşie bătrână a lui. Aceasta scriem şi mărturisim cu sufletele noastre. Şi pintru cridinţa, pusu-ne-am şi peceţili ca să să ştie.

Pis august 3 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Episcop Ştefan Buzău
Sava Binghiul
Lupşă vornic
Jipa
Buluroiul
Nastasie
Pătru[1].

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci şi Codreni, XVIII/13.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 22), şase peceţi aplicate.
Copii, ibid.: mss. 441, f. 13, f. 32; 442, f. 6; 459, f. 82–82 v.

[1] Semnături autografe.

229 1645 (7153) august 3

Gheorghe vistier vinde lui Apostolache comis, un ţigan, Tudor viorarul, feciorul lui Dumitru zlătar.

Arh. St. Buc., Ms. 314, f. 402.
Rez.

230 1645 (7153) august 4

† Adecă eu, Drosul postelnic ot Braloşteţi, scris-am zapisul mieu ca să fii de[1] mari credenţă la mâna jupânul⟨u⟩i Ghirghi vistier, pântru să se ştie că i-amu vândut domnielui un copil[2] de ţigan, anume Tudor, feciurul Niculii ţiganul, ţiganul postelnicul⟨u⟩i Drosolui, carelea au făcut cu o ţigancă a vistiariul⟨u⟩i Ghirghi, cu Anca ţiganca Curchesă.

Şi i-amu vândut domnie lui de a me bunăvoeia, fără nice o silă. Şi l-amu vândut derept 2 600 de bani gata, ca să fii domnielui de moşii şi coconilor domnielui în vec.

www.dacoromanica.ro

Şi cându ne-amu tocmit, fost-o-au mulţi boirii mărturii, anume: jupan Bune biv vel vistier şi Sava căpitanul şi Radul armaşul ot Dărăşti şi Vasilii postelnic ot Mogoşişti şi Paraschiva roşul şi Negul roşul ot Glupavi. Aceste au fost toţi mărtorie la tocmela nostră. Şi pentru credenţa, me-mu pus şi pecete.

Şi amu scris eu, Vâlcul logofăt ot Mogoşişti.

Pis measeţa avgust 4 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Eu Drosul postelnic

† Eu Radul armaşul[3].

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXI/189.
Orig. rom., hârtie (30 × 21), pecete aplicată.
Pe f. 2, acelaşi doc. fără pecete şi cu unele diferenţe.

[1] Repetat.
[2] Копилъл.
[3] Semnături autografe.

231 1645 (7153) august 7

† Adecă eu, popa Şerban ot Drăgoieşti pă Mostişte ot sudstvo Ilfov, împreună cu feciorii mii: Dima i Sava i Oprea scriem acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la sfânta mănăstire Sneagovul, hram **Въведєник Богородиц**є[1] şi părintelui egumen Ignatie, ca să să ştie cum am fost rumânii mănăstirii den Drăgoieşti de moşie. Deci când au fost acum în zilele domnu nostru, Io Mateiu vodă, iar noi am căzut la tot săborul mănăstirii ca să ne slobozească, să ne răscumpărăm de rumânie.

Derept acéea, părintele egumenul şi toţi călugării, într-alt chip nu ne-au putut slobozi că n-au voie a scumpărarea moşiia mănăstirii, numai ce am căutat de-am cumpărat ţigani, de-am dat în mănăstire, capete pentru capete. Însă am dat o ţigancă, anume Anca, cu feciorul ei Ion, carii i-am cumpărat de la Andrei Grec ot Broşténi ot Ialomiţa, pentru ughi 55. Şi altă ţigancă, anume Nana, carea o am cumpărat de la Andreica den Hurez pre Hamarade ot Gorjii, derept 26 de galbeni. Şi aşa ne-am răscumpărat de la mănăstire, însă numai capetele şi feciorii ce ne va da Dumnezeu, fără de moşie ca să poată fi mănăstirii aceşti ţigani ce scriu mai sus, de moşie şi întărire. Şi noi încă să fim nişte oameni în pace şi slobozi de rumânie cu feciori cu tot în veacu.

Aceasta am scris. I pisah Dumitru logofăt ot Bucureşti, avgust 7 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu popa Vladul

Eu popa Şărban şi fiii lui, Dima şi Sava şi Oprea

† Fier⟨a⟩

www.dacoromanica.ro

† Neagulu ot Piscuri
† Eu Ianache, feciorul lu Anghel dă Bucureşti
Eu popa Bratul
Popa Dragul clisiar
Popa Bran
Neculcea ot Părceşti
Ştiful postelnic
† Radul logofăt ot Ţigăneşti
† Damaschin logofăt, mărture[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XX/17.
Orig. rom., hârtie (33 × 20), sigiliu ecleziastic şi 3 sigilii inelare în tuş.
Copie ibid.: ms. 458, f. 88 v–89.

EDIŢII: Potra, *Contrib. ist. ţiganilor*, p. 228–229; menţ.: Şerbănescu, *M-rea Snagov*, p. 110.

[1] „Intrarea în biserică a Maicii Domnului".
[2] Semnături autografe.

232 1645 (7153) august 7

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелєнїе господства ми слоужим господства ми Їсак юзбаша и със брат єго Микоул и със митрам си Станка вноуци Микоулов дворник wт Бозъ и със сънових ихъ[1] ca să fie volnici cu aceasta carte a domni(i)i méle, de se aibă a ţinea toată partea de moşie a moşu-său Micului vornic, den sat den Scurteşti ot sudstvo Buzău, însă stânjeni 57 şi 3 pogoane de vie. Care moşie o au ales 6 megeiaşi, carii au fostu daţi den divanul domni(i)i méle pre răvaşe domneşti, dempreună cu sluga domni(i)i méle, Neagomir portar, den câmpu, den apă, den dealul cu viile, de preste tot hotarul, vercât se va alége. Pentru că această moşie, ce scrie mai sus, fost-au a moşu-său, Micul vornic de frăţie şi de cumpărătoare de la Balea ot Scurteşti, încă mai dinnainte vréme, den zilele răposatului bătrânului Alexandru voievod, snă Mircei voievod, cât au fost vă leat 7080. Şi de atunce încoace, fost-au nişte moşii împresurate de Balea şi de nepotu-său, Stan Ţérălungă, căci le-au fostu perit cărţili de moşie. Iar când au fost acum în zilele domni(i)i méle, iar Isac iuzbaşa cu frate-său, Micul şi cu mumă-sa, Stanca, ei ş-au aflat cărţi de moşie şi au venit de se-au pârât de faţă, naintea domni(i)i méle în divanul cel mare, cu Stan Ţérălungă, nepotul Balei. Şi au scos în divanul cel mare, cu Stan Ţérălungă, nepotul Balei. Şi au scos Isac iuzbaşa cu fratele său, Micul şi cu mumă-sa, Stanca 2 cărţi ale lu Alexandru voevod, una de când au fost vă leat 7080, alta

www.dacoromanica.ro

7081. Într-acéea, domnia mea, deac-am citit cărţili, am judecat şi am dat lu Isac iuzbaşa cu frate-său, Micul şi mumă-sa, Stanca, ca să-ş ţie moşiia moşu-său, Micului dvornec cu bună pace. Şi au rămas Stan Ţérălungă de lége.

Iar după acéea, nu s-au mânat multă vréme, ci s-au apucat Stan Ţérălungă de pârâ şi al doili rându şi au venit de se-au pârât iar de faţă cu Isac iuzbaşa şi cu frate-său, Micul şi cu mumă-sa, Stanca. Într-acéea, domnia mea iar am căutat şi am judecat pre dreptate, dempreună cu toţi cistiţii deregătorii domni⟨i⟩i méle. Şi le-am dat aceşti 6 megeiaşi ce scriu mai sus, ca să-i aleagă partea moşu-său Micului vornic den cărţili lu Alexandru voievod. Într-acéea, acei 6 megeiaşi adevărat-au şi le-au ales stânjeni 57 şi 3 pogoane de vie, cum am văzut domnia mea şi cartea megeiaşilor. Iar după acéea Stan Ţérălungă nici pre acéea nu se-au lăsat, ce-au venit şi al treilea[2] rând cu pârâ naintea domni⟨i⟩i méle. Şi iar au rămas de lége şi de judecată şi l-am scos domnia mea cu mare ruşine den divan ca pre un om rău şi împresurător de moşii. Derept acéea, am dat domnia mea lu Isac iuzbaşa cu brat ego, Micul şi cu mumă-sa, Stanca, ca să le fie lor moşie ohabnică şi feciorilor, nepoţilor în veacu, cu bună pace.

Инако да неєт, по рєч гоґподства ми. И исправник сам рєч господства ми.

August 7 zile, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Їѡ̃ Матєю вшєвшда, милостїю Божїєю господинь.
Їѡ̃ Матєю воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, L/7.
Orig. rom., hârtie (32 × 21), pecete timbrată.
Copie ibid.: ms. 171, f. 361.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Isac iuzbaşa şi cu fratele lui, Micul, şi cu mama sa, Stanca, nepoţii Micului vornic din oraşul Buzău şi cu fiii lor".

[2] Шрєнрж.

233 1645 (7153) august 8, Bucureşti

† Милостїєю Божїю, Їѡ̃ Матєю Басараба воєвода и господинъ въсон Зємле Ѹѹґґрровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїє повєлєнїє господства ми болѣринѹ господства ми Костандїно(в) вторїи портар, ґакоже да єст єго и синови(м) єго, єлици(м) Богъ припѹсти(т) шчинѹ ѹ Кѹрєщи, шт сѹдство Єлхов, али шт дєл Нано(в) постелник, бнѹк Митрє(в) питар, сєжени к̃ шт полю и шт вода и шт седалиціє село(в) шт посвѹдї, варє єлика сє хтє(т) избрати шт по въс хотаро(м). И

www.dacoromanica.ro

бєлѣѕє wчинє(в) да сє знає(т): wт Дѹна(в) дори ѹ хотарѹл Дралє(в), w(т) хота(р) до хота(р), понєжє ю єст покѹпи(л) Костандин вторїи портар тези к̃ за сєжени за wчинѹ вишє пис wт на(д) Нан постелник, внѹк Митрев питар w(т) Стъне(ц)и за хр̃ аспри готови, єщєжє wт при дьнїє Алеѯандрѹ воєвода, синь Радѹла воєвода wт когда би(ст) теченїє лѣто(м) ҳ҃зрлг̃. И видѣхо(м) господство ми и запис wт рѹка Нано(в) постелник за проданїє със мноѕи добри людїє сведѣтелїи написани ѹ запис, на име: wт Чокънєци, Флорѣ и Банчюл и Марко и Станчюл столник и Тѹдор и wт Ѹскаци, Милош лwгwфет и книга Лєwн воєвода, синъ Шефан воєвода за покѹпенїє въ лѣт ҳ҃зрм̃ на рѹка Костандин портарюл. И прода(л) єст Нан постелник, w(н) за него(в) добраволю, кромѣ ни єдна сило(ст).

И па(к) да єст болѣри(н) господства ми, Костандин портар wчинѹ ѹ Кѹрєци али сєжени к̃ wт посвѹдї и wт по въсо(м) хотаро(м), понєжє сїи вишє речени ⟨сєжени⟩ за wчинѹ били сѹ(т) Савє(в) постелник, внѹк Митрє(в) питар за дѣдїнѹ wт наю прѣжде врѣмє. А пото(м), къда єст би(л) нинѣ, въ дьнїє господства ми, а Сава постелник, w(н) єст би(л) прода(л) сїи вишє писани сєжени за wчинѹ Комано(в) wт Чокънєци за ҳ҃вш̃ аспри готови, а болѣри(н) господства ми, Костандин портар, ако wвсєти(л) єст соѹщїи w(н) по волє(н) и стар покѹпитє(л) тамо ѹ Кѹрєци повърати(л) ю єст Костандин портар новцїи Комано(в) наза(д) аспри ҳ҃вш̃ и стоа(л) бити тези сєжени за wчинѹ по разлога єго wбачє бєлѣгє wчинє(в) wт Дѹна(в) дори ѹ хотарѹл Дралє(в). И дава(л) єст Сава постелник и записѹл что єст би(л) прода(л) Комано(в) въ рѹка Костандино(в) портар.

И на(к) покѹпи(л) Костандин портар wчинѹ ѹ Кѹрєци wт на Марко wт Кѹрєци сєжени ҽ҃ї̃ wт полю и wт вода и wт сѹ(х) и wт по въсо(м) хотаро(м) за хр̃ аспри готови, а Марко, w(н) єщєжє ю єст би(л) покѹпи(л) тези ҽ҃ї̃ сєжени wт на(д) Митрѣ питар и дава(л) єст Марко и записѹл єго того за покѹпенїє въ рѹка Костандино(в) портар. И били сѹ(т) тогда сведетелїи на име: wт Плътърєци, Ѹдрицє постелник и Їва(н) масто(р) и стар Драгѹл и Златє и Неделко и Тиха.

И па(к) покѹпишє Костандин портар wчинѹ ѹ Кѹрєци wт на(д) Дѹмитра wт Чокънєци, сєжени s̃, сєженъ по d̃ аспри, чинит аспри ꙋз̃[1].

И па(к) да сє знає(т) како єст би(л) дарова(л) Митрѣ питар и Їwнашко комис, зєт Черникъ(в) дворник по Костандин портар със три сєжени за wчинѹ w(т) Кѹрєци по врѣмє когда би(ст) хотариса(л) wчина и(м) wт Кѹрєци въ дьнїє господства ми радї братства и радї помѣна. И продадоше и даровали wни за свои(м)

www.dacoromanica.ro

добро волю и със ѹзнанїе въсе(м) мегїашо(м) wт гор и(з) дол и wт wкръстни(м) место(м) и wт пре(д) господства ми.

Сего радї, дадо(χ) съ(м) господство ми, болѣри(н) господства ми Костандино(в) вторїи портар, такоже да мѹ ест wчинѹ дѣдїнѹ и въ wха(в) синово(м) и внѹко(м) и прѣвнѹчето(м) и не wт когождо непоколѣбимо по ризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведетелїе поставлѣе(м) господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лwгwфет и жѹпан Строе вел вистїар и жѹпан Дїнкѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ⟨к⟩лючар и Радѹл вел комис и Михнѣ вел столник и Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник, Радѹл вел лwгwфет.

И написа(χ) аз, Лепъдат стар лwгwфет въ [настолни][2] градѹ Бѹкѹреци, мѣсеца авгѹст ѩ дьни и wт Ádама до нинѣ теченїе лѣто(м), въ лѣт ҳзрнѓ.

Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Costandin al doilea portar, ca să-i fie lui şi fiilor lui, câţi îi va lăsa Dumnezeu ocină la Cureşti din judeţul Ilfov, însă din partea lui Nan postelnic, nepotul lui Mitrea pitar, 20 de stânjeni din câmp şi din apă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Şi semnele ocinei să se ştie: de la Dunăre până în hotarul lui Dralea, din hotar până în hotar, pentru că a cumpărat Costandin al doilea portar aceşti 20 de stânjeni de ocină mai sus-scrişi de la Nan postelnic, nepotul lui Mitrea pitar din Stăneşti, pentru 3 000 aspri gata încă din zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, de când a fost cursul anilor 7133. Şi am văzut domnia mea şi zapis de vânzare de la mâna lui Nan postelnic, cu mulţi oameni buni martori, scrişi în zapis, anume: din Ciocăneşti, Florea şi Banciul şi Marco şi Stanciul stolnic şi Tudor şi din Uscaţi, Miloş logofăt şi cartea de cumpărătură a lui Leon voievod, fiul lui Ştefan voievod în anul 7140, la mâna lui Costandin portarul. Şi a vândut Nan postelnic, el de bunăvoia lui, fără nici o silă.

Şi iarăşi să fie boierului domniei mele, Costandin portar ocină la Cureşti, însă 20 de stânjeni de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că aceşti mai sus-spuşi ⟨stânjeni⟩ de ocină au fost de moştenire ai lui Sava postelnic, nepotul lui Mitrea pitar, de mai înainte vreme. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Sava postelnic, el a vândut aceşti stânjeni de ocină mai sus scrişi lui Coman din Ciocăneşti pentru 2 800 aspri gata. Iar boierul domniei mele, Costandin portar, dacă a aflat, fiind el mai volnic şi vechi cumpărător acolo la Cureşti, i-a întors Costandin portar înapoi banii lui Coman, aspri 2 800 şi au rămas aceşti stânjeni de ocină să fie pe seama lui. Însă semnele ocinei: de la

www.dacoromanica.ro

Dunăre până la hotarul lui Dralea. Şi Sava postelnic a dat la mâna lui Costandin portar şi zapisul cu care a vândut Coman. Şi iarăşi a cumpărat Costandin portar ocină la Cureşti de la Marco din Cureşti, 15 stânjeni din câmp şi din apă şi din uscat şi de peste tot hotarul, pentru 3 000 aspri gata. Iar Marco încă cumpărase aceşti 15 stânjeni de la Mitrea pitar. Şi a dat Marco şi zapisul lui, cel de cumpărare, la mâna lui Costandin portar. Şi au fost atunci martori anume: din Plătăreşti, Udrişte postelnic şi Ivan meşter şi Dragul cel bătrân şi Zlate şi Nedelco şi Tiha.

Şi iarăşi a cumpărat Costandin portar ocină la Cureşti de la Dumitru din Ciocăneşti, 6 stânjeni, stânjenul câte 70 aspri, fac 460[1].

Şi iarăşi să se ştie că Mitrea pitar şi Ionaşco comis, ginerele lui Cernica vornic, au dăruit pe Costandin portar cu trei stânjeni de ocină din Cureşti, pe vremea când s-a hotărnicit ocina lor din Cureşti, în zilele domniei mele, pentru înfrăţire şi pentru pomană. Şi au vândut şi au dăruit ei de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, Costandin al doilea portar, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi Radul mare comis şi Mihnea mare stolnic şi Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat cel bătrân logofăt, în cetatea [de scaun][2] Bucureşti, luna august 8 zile şi de la Adam până acum cursul anilor, în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXIII/59.

Orig. slav, hârtie (41 × 28), pecete timbrată.

Copii ibid.: DCXXIII/60; M-rea Mărgineni, XII/1 (nr. 9 – fără martori); ms. 454, f. 173–174 (f. l. z.)

[1] Aşa în text, în loc de 420.

[2] Loc rupt în orig.

234 1645 (7153) august 9, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтомѹ божествены монасти(р) глаголемагѡ ѡт Вандеен, идеже ест храа(м) архистратига Михаил и Гаврїил и

www.dacoromanica.ro

егѹме(н) сѹщее wтьцѹ Клима, такоже да ест свѣтомѹ монасты(р) еди(н) вечи(н) по име Арсенїе и със синови емѹ, еличиже Богъ припѹсти(т), понеже сею више речено людї Арсенїе, wн ест би(л) кне(з) напрежде врем҃ѣ. А къда ест би(л) нин҃ѣ, въ дьнїе господства ми, а Арсенїе, wн ест прише(л) на(д) wтьца Никита монах҃ иже прибывае(т) въ тоѫ свѣтое монастир тере се ест прода(л) wн вечинѹ със синови емѹ Некитев мона(х) за х҃в аспри готови и за два воли и за една крава. И продадоше сѧ Арсенїе вечинѹ wн за него(в) доброволю бе(з) ни една силостїю wт къ нихто и със запис wт рѹкѹ его на(д) рѹка Никитев мона(х) за вечнанїе и със мнозн добри людїе сведителїе по име: Стан[1] Рѣѹл и Сава ал Мїлїи и Бахрин wт там и Бѹрис и Тоадер Змеѹл и Драгомир, синъ Гїерге и Жъли Мълаю и Костандин ал Прїеи и Сафта[2] и Добри Хърбѹ и Каротъ брат Стан[1] и Строе, брат Драгомир и ереи Воинѫ. Таже въ то(м), Никита мона(х) wн прибывающе въ тоѫ свѣтое wбители и помышлѧюще въ сръдъца его Бога радї и ради доуше его wн ест да(л) и прилага(л) сею више речене вечинѹ Арсенїе въ тое свѣтое монасти(р) више пис, понеже покѹпи(л) по негов новци wт толба его и wт трѹда его, такоже да ест свѣтомѹ монасти(р) више пис за оукрепленїе и за помощи а Никитев мона(х) да бѹде(т) емѹ помѣно въ вѣки.

Сего радї дадо(х) съм господство ми свѣтомѹ божественыи монасти(р) више пис такоже да мѹ ест свѣтомѹ монасти(р) сею више речене вечин Арсенїе със синови емѹ за дѣдино и въ wха(в) и не wт когождо непоколѣбимо по ризмо господства ми.

Сеже оубо и сведителїе поставлѧем господство ми: пан Барбѹл вел бан Краљїwвскїи и пан Драгомир вел дворник и пан Радѹл вел лwгwфет и пан Строе вел вистїар и пан Дїикѹл вел спатар и пан Преда вел ключар и пан Михна вел столник и пан Костандин вел постелник и пан Радѹл вел комис и пан Дръгѹшин вел пехарник. И исправник, пан Радѹл великїи лwгwфет.

И написах азъ, Мареш лwгwфет Гїwргювич въ настолни градоу Бѹкѹреще(в), мѣсеца авгѹст ѳ҃ дьни, wт Адама до нин҃ѣ в лѣт х҃зрнг҃.

† Їс҃ Матею вwевwда, милостїю Божїю господинь.

Їс҃ Матею воевод ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită de la Vaideei, unde este hramul arhistrategilor Mihail şi Gavril şi egumen fiind părintele Clima, ca să-i fie sfintei mănăstiri un vecin, anume Arsenie şi cu fiii lui, câţi îi va lăsa Dumnezeu, pentru că acest mai sus-zis om, Arsenie, el a fost cneaz mai înainte vreme. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Arsenie

www.dacoromanica.ro

a venit la părintele Nichita monahul care trăieşte în acea sfântă mănăstire, de s-a vândut el vecin, cu fiii lui, lui Nichita monah, pentru 2 000 aspri gata şi pentru doi boi şi o vacă. Şi s-a vândut Arsenie vecin, el, de a lui bunăvoie, fără nici o silă de către nimeni şi cu zapis de vecinie de la mâna lui la mâna lui Nichita monahul şi cu mulţi oameni buni martori, anume: Stan[1] Răul şi Sava al Mili⟨i⟩i şi Bahrin de acolo şi Buris şi Toader Zmeul şi Dragomir, fiul lui Ghierghe şi Jăli Mălaiu şi Costandin al Priei şi Safta[2] şi Dobri Hârbu şi Carotă, fratele lui Stan[1] şi Stroe, fratele lui Dragomir şi ierei Voinea. Astfel, întru aceea, Nichita monarh, el trăind în acel sfânt locaş şi gândindu-se în inima lui pentru Dumnezeu şi pentru sufletul lui, el a dat şi a dăruit acest mai sus-zis vecin, Arsenie, la acea sfântă mănăstire, mai sus-scrisă, pentru că l-a cumpărat pe banii lui, din punga lui şi din truda lui, ca să-i fie sfintei mănăstiri, mai sus-scrise, de întărire şi de ajutor, iar lui Nichita monah să-i fie pomană în veci.

De aceea, am dat domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri, mai sus-scrise, ca să-i fie sfintei mănăstiri acest mai sus-zis vecin, Arsenie, cu fiii lui, de moştenire şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi pan Dragomir mare vornic şi pan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Diicul mare spătar şi pan Preda mare clucer şi pan Mihnea mare stolnic şi pan Costandin mare postelnic şi pan Radul mare comis şi pan Drăguşin mare paharnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Mareş logofăt Ghiorghiuvici, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 9 zile, de la Adam până acum în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/10.
Orig. slav, hârtie (42 × 29) rupt, pecete timbrată.

[1] Стаан.
[2] Стафа.

235 1645 (7153) august 10

† Adecă eu Petru căpitanul, feciurul lu Mitroşana, scriis-am zapisul meu la mâna lu Nigoiţă comis[1] să să ştii că m⟨i⟩-m vândotu moşii-mi din Cărtujani, partea lu Cuţurângă carii am fost-o compărat-o iu de la Cuţurângă, d⟨r⟩iptu bani gata 2 200, pentru că i s-au căzut aceşta moşii să fii a lu Nigoiţă cumis şi n-am putut încăpa, că nu mi s-au căzut, că au fostu a loi de moşii.

Şi ⟨la⟩ acestă tocmeală fost-au megiiaşi şi buiari. Şi să fii stătători ohabnică loi şi feciorilor loi. Şi boiari, anome: Gherghii comis ot Cârlomănişti şi Micul

www.dacoromanica.ro

pitarol şi alţii boiari carii-şi vor puni[2] i peciţili. Şi pintru cridinţa, pusu-me-am şi eu pecétea.

Pis measeţa avgust 10 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

† Ghirghii comis ot Cârlomenişti
† Eu Pătru căpitan
† Stan lo Drăghici ot Gratii
Micul petar[3].

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, X/8.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 21), patru peceţi aplicate.

Rez.: *Doc. referitoare,* p. 160.

[1] Repetat.
[2] пѹнни.
[3] Semnături autografe.

236 1645 (7153) august 11

† Adecă eu, Stanciul postelnic ot Dâlga, dâmpriună cu feciorii mii, Mitrea postelnic i Hamza postelnic i Mihart postelnic scris-am şi mărturisim cu aceasta al nostru zapis, ca să fie de mare credenţă la mâna jupânului Lepădat căpitan ot Bucureşti, cum să să ştie că ne-au făcut domnii lui bini dă ne-au dat bani ughi 140. Iar noi avem a-i darea banii cu dobândă zi în doisprăzéci la sfenti Ghiorghii fără nici un cuvânt. Iar ci nu vom avea banii la zi, iar noi să avem a-i darea moşii din Ţăgureşti sau din Giurgiţa, cum să va fi cumpărat. Însă moşiia dân Ţăgureşti cum o va fi cumpărat, iar din Giurgiţa cum ne vom putea tocmi.

Şi la tocmeala noastră fost-au mărturii: jupânul Părasco cupeţu i Manul portar i Puica iuzbaşa i Sava iuzbaşa i Costandin căpitan. Şi păntru bună credenţa, ne-amu pus peceţâli şi iscăliturili ca să să crează.

Pis measeţa august 11 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Hamza postelnic
Stanciul postelnic
Mitrea postelnic
Παρασκος μαρτίρος[1].

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, VII/2.
Orig. rom., hârtie (34 × 21), patru peceţi aplicate.

EDIŢII: Nicolaescu-Plopşor, *Monografia,* p. 13–14; menţ.: Stoicescu, *Subalternii marilor dregători,* p. 69.

[1] „Parasco martor". Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Udrea comisul, feciorul răposatului Hrezii vornicului, scris-am şi mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să hie de mare credinţă la cinstita mâna a mări⟨i⟩i sale domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, cum să se ştie că am vândut măriei sale satul Tegénii ot sudstvo Elhov, du pre Pasărea, tot, cu tot venitul şi cu tot hotarul den câmpu şi den pădure, den hotar până în hotaru, cu toţi rumânii. Însă rumânii, anume: Stan, feciorul lu Marco i Burnea şi cu frati-său, Dragomiru, feciorii lu Stoian i Voico cu 3 feciori şi cu feciorii lor i Gogol cu feciorii lui. Şi iar am mai vândut mări⟨i⟩i sale nişte rumâni fără moşie, anume: Iano cu feciorii lui, anume: Ivaşco i Stan i Costandin i Şărban cu feciorii lui, anume: Stoica i Tatul i Ivan i Drăgan i Stănimiru, drept bani gata, ughi 338. Şi iară am vândut mări⟨i⟩i sale satul Ştefăneştii, jumătate, drept bani gata, ughi 70. Şi iar am mai vândut den ceealaltă jumătate de sat jumătate şi cu o vie ce au fostu cumpărat de la Cârstea şi de la Gaia şi de la Radul şi de la Dumitru şi iar de la Radul, drept bani gata ughi 40[1] чин кѵпно[2], ughi 448. Şi am vândut eu, de a mea bunăvoie fără de nice o silă, să-i hie mări⟨i⟩i sale moşie în véci.

Şi mărturie încă au fost: jupan Barbul vel ban i jupan Dragomir vel vornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe vel vistier i jupan Deicul vel spatar i jupan Preda vel clucer i jupan Costandin vel postelnic i jupan Mihnea vel stolnic i pan Radul vel comis i pan Drăgoşin vel peharnic i pan Ghiorma vel slujer i pan Nicula vel pitar i pan Marco vel armaş. Aceasta am scris. Şi pentru credinţa, pusu-mi-am şi eu pecétea şi iscălitura, ca să se ştie şi să să crează.

Pis august 12 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Ieu Udrea comis, snă Hrizei vornic
Dragomir vel dvornic
Radul vel logofet
Stroe vel vistiar
Preda Brâncovenul
† Radul vel comis
Socol clucer
Κοσταντινος Καντακουζηνος[3].
Io Marco Danovici vel armaş[4].

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXIV/1.
Orig. rom., hârtie (43 × 28,5), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: ms. 128, f. 398.

[1] Frază barată integral în text.
[2] „Fac peste tot".
[3] „Constantin Cantacuzino".
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

238 1645 (7153) august 13

† Jupan Mitrea pitariul, ispravnicul scaunului de la Bucureşti, scris-am carte nostră părintelui Tanasie, egumenul de la Sfânta Troiţă şi egumenul Calinicu de la Plumbuita, cum au venit nainte nostră de faţă cu Nicula şi cu fraţii lui, feciorii popii lu Tudor de Fundéni. Într-acéea, aşa zicea acei oamini cum au şi ei parte de ocină în ocina Ambiştilor care o au închinatu Hrizea vornicu la mănăstire. Iar noi am văzutu cărţili, hrisovili la mâna iguminilor cum easte ocina Ambiştilor cumpărată pristi tot şi am cirutu şi la ei cărţi să li vidim cum au ei parte, iar ei cărţi n-au avutu. Direptu acéea i-am judecatu să ia ei trei megiiaşi şi să le dea părinţii trei megiaşi dempregiurul locului să ia seama şi să adeveréze acei 6 omeni cu sufletele lor şi cu jurământu cum au ei parte şi cum nu ş-au vândutu ei partea lor Hrizei vornicul. Ci să vor putea afla aceşti oamene cum au ei parte ei să ţie, iar să nu, vor adăvăra că au ei ocene şi ş-au vân⟨du⟩tu ei ocena preste tot, ei să rabde pentru că aşa i-au ajunsu judecata.

Pis august 13 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Mitre pitar.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/8.
Orig. rom., hârtie (33,8 × 21,5), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 255, f. 20 v.

EDIŢII: Sachelarescu, *Plumbuita*, p. 172; rez. ibid., p. 69–70.

239 1645 (7153) august 13

Jupan Şerban vistier, zapisul mieu la mâna părintelui egumenului Atanasie ot Sfânta Troiţă şi a tot săborul, cum să se ştie că boiarii ot Hurez ot sudstvo Ialomiţa, anume: Radul i Nedelco avut-au ocină la satul Găunoşii Elhov, a patra parte de sat, însă stânjeni 240. Deci i-am fost cumpărat eu za ughi 48 şi derept o iapă bună. Iar apoi, aceşti părinţi rugatu-m-au cum să-mi iau banii ca să cază moşia toata pre mâna lor. Deci mie nu mi se-au căzut cu judecata a-m luoa banii, căci am fost cumpărător de un an şi jumătate, iar, păntru voia părinţilor ca să nu aibă cu ei nici o ceartă, luoatu-mi-am toţi banii şi iapa, cum scrie mai sus. Şi le-am dat şi zapisul carele am avut de cumpărătoare de la Radul şi de la frate-său, Nedelco de cumpărătoare la mâna lor. Aşijderea şi eu, păntru credinţa, făcutu-le-am cest zapis al mieu ca să-şi ţie acea moşie cu pace.

Şi mărturie, ceni-ş va pune mai jos pecéţea şi iscăletura.

Pis august 13, 7153 ⟨1645⟩.

Şérban vistier

Eu Fera mărtureii

www.dacoromanica.ro

Τομα Ρουκερος[1]
Eu Radul logofăt ot Schéi mărturie
Eu Ştefan cupeţ mărturie
Eu Oancea mărturie
Eu Tatul neg⟨u⟩ţiturul
Προκα Λουκας μαρτύρος[2]
Ματει Δαμασκένος μαρτύρω τα ἄνωθεν[3]
Jupan Cuţaru neguţătorul[4].

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, VII/9.
Orig. rom., hârtie (35 × 21), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 256, f. 426 v–427.

[1] „Toma Ruceru".
[2] „Proca Luca mărturie".
[3] „Matei Damaschin mărturisesc cele de mai sus".
[4] Semnături autografe.

240 164⟨5⟩ (715⟨3⟩) august 13, Bucureşti

† Милостїею Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оугровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтѣи божествнѣи монасти(р) глаголемаго Радѹла воєвода, храм Сватаа Троицъ, ѥже єст из дол варош Бѹкѹреци и wтьцѹ егѹмена Ѳанасїе и въсе(м) иноко(м), елици живѹщыхъ въ wбитѣли тое, ѥкоже да мѹ єст свѣтомѹ монастир више пис село Гъѹношїи wт сѹдство Єлхов въс село със въсом хотаро(м) и със въсиχ вечинїи и със въс ходоко(м) wт полю и wт шѹма и wт вода и wт блата и wт сѹ(χ) и wт седалице селов wт посвѹде варе елика се χти(т) избрати wт по въсом хотаро(м) wт хотар до хотар, по старе хотаре и белѣзе, понеже того село Гъѹношїи више пис, wн єст би(л) свѣтѣи монасти(р) за дѣдїнѹ да(л) и поклони(л) wт покоиннаго Данчюл бив вел дворник ещеже wт при дьнїе Михневи воєвода радї помѣна и радї дѹша его и погребоше се тѣло его тѹа въ свѣта монастира храм Свѣта Троицъ, игдеже леже(т) кости его. И wт тогда само въс дръжа(л) єст свѣта монасти(р) того село Гъѹношїи със добром мирно и за ничто ⟨бан⟩тованїе[1] нѣст има(л).

А потом, къда єст биw нинѣ, въ дьнїе господства ми, а нѣкое болѣри wт село wт Хѹрези wт сѹдство Паломица именем Радѹл и Неделко, синови жѹпаницеви Нѣкшеви, сестра Данчюлов дворник, wни сѹ(т) дигнѹли пренїе пре(д) господство ми радї село Гъѹношїи и

www.dacoromanica.ro

прїиндє(т) ѹ великїи диван терє съпрѣше се за лицѹ със єгѹменѹл Танасїє и със калѹгерїи шт свѣта монасти(р) Свѣтаа Троицъ. И сице прѣше Радѹл и Неделко како имѣли и шни дел шт на(д) матере(м) са Нѣкша, такоже да дръжи(т) шчинѹ ѹ Гъѹноши.

Въ том, господство ми съм глѣдал и сѹдихом по правдѹ и по зако(н) Божїю кѹпноже със въсѣхми чиститими правителїи господство ми и съм да(л) господство ми мегю ныхъ $\overline{5}$ болѣри по ръваше господскїи на име: шт Корнъцел, стар Корнѣ и Костандин портар и шт Ненчюлещи, Флорѣ и шт Длъга, Нѣгѹл червен и шт Ръшчори, Мѹшат и шт Кѹнещи, Дамїан юзбаша, такоже да съгледае(т) и да избранѣет дел за шчинѹ жѹпанице(в) Нѣкшев за прекю таже ест би(л) да(л) бацом си Данчюл дворник и да виде(т) имѣли или не имѣли. Таже въ то(м) тези $\overline{5}$ болѣри више речени шни ест гледа(л) и смотри(л) въс различнїе, по правостїе и истинствовали ест със дѹшами их и видѣли ест и книга Михнев воєвода, стара, написана како их ест би(л) дал[2] жѹпаницев Нѣкшен бацѹ си, Данчюл дворник $\overline{е}$ вечини със место ѹ Гъѹноши коли се хокет може прихранити. Таже ест да(л) и тези $\overline{5}$ болѣри иже сѹ(т) више речени, такоже да дръжи(т) Радѹл и Неделко дѣла матера(м) са Нѣкше(в), дъщера Данчюлов дворник шт село шт Гъѹноши четврътаго дело, а свѣта монастире Свѣтаа Троицъ да дръжи(т) шт пре(з) въс село Гъѹношїи трети дели и ѹ полю и ѹ шѹма и ѹ вода и ѹ сѹхо, шт посвѹдї єлика се хти(т) избрати и със вечини и шт чре(з) въсом хотаром, како съм видѣ(л) господство ми и книга швемзи $\overline{5}$ болѣри за тъкмеженїе и за сѹжденїе како ест више пис.

А пото(м), синови жѹпаницеви Нѣкшен: Радѹл и Неделко, шни съ въстане(т) терє сѹ(т) прода(л) дела и(м) шт Гъѹноши за шчинѹ $\overline{д}$-го дел болѣринѹ господство ми Шербанов вистиар кромѣ знанїѣ калѹгеро(м) шт монастира Свѣтаа Троицъ за ѹги $\overline{мѝ}$ и єдна кобила. А послеѣ, єгѹмена Танасїе шт Свѣтаа Троицъ, шн ако шбсетил ест не изверише се сице да се смешати дрѹѕи тѹжди въ шчина и въ штъчьства монастиреви Свѣта Троицъ шт на село Гъѹношїи.

Таже тогдашнѣа връѕи(л) ест єгѹменѹл Танасїе въсиѣ новцїи въспе(т) Шербанов вистїар ѹги $\overline{мѝ}$ аспри готови и єдна кобила, почто радї нѣс(т) се подобае(т) да вълѣѕити въ шчина свѣтомѹ монастири да покѹпи(т) занеже ест би(л) свѣтѣи монасти(р) стара и права шчинѹ шт давно врѣме. И ещеже по се(м) сътвори(л) ест Шербан вистїар и запис шт рѹка его на рѹка калѹгеро(м), како шт съда на пре(д) ница трѣбѹ и работѹ да не има(т) Шербан вистїерюл николиже въ село ѹ Гъѹноши и како си сѹ(т) възима(л) Шербан вистїер въсиѣ новцїи шт калѹгери наза(д) и шста(л) шт сѹжденїе.

www.dacoromanica.ro

Сего радї дадохъ съм господство ми свѣтѣи божествнѣи монасти(р) Радѹла воєвода, храм Свѣтаа Троицъ, такоже да мѹ ест село Гъѹношїи више рече(н) въс село със въсо(м) хотаро(м) и съ въсиχ вечинїи и със въс ходоко(м) шчинѹ, дѣдїнѹ и въ шхабѹ како ест било и шт прежде врѣме шт при дьнїе прочїи(м) господары. И не шт когождо непотъкновенном поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскїи и жѹпан Драгомир вел дворник и жѹпан Радѹл вел лшгшфет и жѹпан Строе вел вистїар и жѹпан Дїикѹл вел спатар и жѹпан Преда вел ключар и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин великїи постелник. И исправник, Радѹл великїи лшгшфет.

И написах аз, Лепъдат логофет въ настолни граду Бѹкѹреши, мѣсеца авгѹст гї дьни и шт Адама до селѣ теченїе лѣто(м), въ лѣт ҳзрнг а шт рождества Христово, лѣта господнѧ ҳаχмд[3].

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri, numită Radul voievod, hramul Sfintei Troiţe, care este din jos de oraşul Bucureşti şi părintelui egumen Thanasie şi tuturor călugărilor, câţi vieţuiesc în acest lăcaş ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise, satul Găunoşii din judeţul Ilfov, tot satul, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din câmp şi din pădure şi din apă şi din baltă şi din uscat şi din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, după hotarele şi semnele vechi, pentru că acest sat, Găunoşii, mai sus-scris a fost al sfintei mănăstiri de moştenire, dat şi închinat de răposatul Danciul fost mare vornic, încă din zilele lui Mihnea voievod, pentru pomană şi pentru sufletul lui şi s-a îngropat trupul lui acolo, în sfânta mănăstire, hramul Sfânta Troiţă, unde zac oasele lui. Şi de atunci încoace a tot stăpânit sfânta mănăstire acest sat, Găunoşii, cu bună pace şi de la nimeni n-a avut ⟨tul⟩burare[1].

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, nişte boieri din sat, din Hurezi, din judeţul Ialomiţa, anume Radul şi Nedelco, fiii jupaniţei Neacşa, sora lui Danciul vornic, ei au ridicat pârâ înaintea domniei mele, pentru satul Găunoşii şi au venit în divanul cel mare de s-au pârât de faţă cu egumenul Tanasie şi cu călugării de la sfânta mănăstire Sfânta Troiţă. Şi aşa au pârât Radul şi Nedelco că au avut şi ei parte de la mama lor Neacşa, ca să stăpânească ocină în Găunoşi.

Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvaşe domneşti, anume: din Cornăţel,

www.dacoromanica.ro

Cornea cel bătrân şi Costandin portar şi din Nenciuleşti, Florea şi din Dâlga, Neagul roşul şi din Răşciori, Muşat şi din Cuneşti, Damian iuzbaşa, ca să cerceteze şi să aleagă partea de ocină a jupaniţei Neacşa, pe care i-a dat-o de zestre tatăl ei Danciul vornic şi să vadă, au avut sau n-au avut? Astfel, întru aceea, acei 6 boieri mai sus zişi, ei au cercetat şi au socotit toate cu de-amănuntul după dreptate şi au adeverit cu sufletele lor şi au văzut şi cartea lui Mihnea voievod, veche, scrisă cum îi dăduse jupaniţei Neacşa tatăl ei, Danciul vornic, 5 vecini cu loc în Găunoşi, cât se vor putea hrăni. Astfel au dat şi aceşti 6 boieri, care sânt mai sus-zişi, ca să stăpânească Radul şi Nedelco partea mamei lor, Neacşa, fiica lui Danciul vornic, din sat din Găunoşi, a patra parte, iar sfânta mănăstire Sfânta Troiţă să stăpânească de peste tot satul Găunoşii trei părţi şi în câmp şi în pădure şi în apă şi în uscat de pretutindeni cât se va alege şi cu vecini şi de peste tot hotarul, cum am văzut domnia mea şi cartea de întocmire şi de judecată a acestor 6 boieri, cum este mai sus scris.

Iar apoi, fiii jupaniţei Neacşa, Radul şi Nedelco, ei s-au ridicat de au vândut partea lor de ocină din Găunoşi, a patra parte, boierului domniei mele, Şerban vistier, fără ştirea călugărilor de la mănăstirea Sfânta Troiţă, pentru 48 ughi şi o iapă. Iar apoi egumenul Tănasie de la Sfânta Troiţă, dacă a aflat, nu s-a învoit aşa ca să se amestece alţii streini în ocina şi în moştenirea mănăstirii, Sfânta Troiţă, din satul Găunoşii. Astfel atunci egumenul Tanasie a lepădat toţi banii înapoi lui Şerban vistier, 48 ughi aspri gata şi o iapă, pentru că nu s-a cuvenit să intre în ocina sfintei mănăstiri, să cumpere, fiindcă era a sfintei mănăstiri veche şi dreaptă ocină de multă vreme. Şi încă după aceasta Şerban vistier a făcut şi zapis de la mâna lui la mâna călugărilor, ca de acum înainte să nu aibă niciodată Şerban vistierul nici o treabă şi lucru în satul Găunoşi şi că Şerban vistierul şi-a luat toţi banii înapoi, de la călugări şi a rămas de judecată.

De aceea, am dat domnia mea sfintei, dumnezeieştii mănăstiri Radul voievod, hramul Sfânta Troiţă, ca să-i fie satul Găunoşii, mai sus-zis, tot satul, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă, cum a fost şi de mai înainte vreme, din zilele altor domni şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda mare clucer şi jupan Radul mare comis şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 13 zile şi de la Adam până acum, cursul anilor în anul 7153, iar de la naşterea lui Hristos, anul domnului 1644[3].

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, VII 7.
Orig. slav, perg. (40 × 52), pecete timbrată.
Cu o traducere din 13 iulie 1912.
Alte trad., ibid.: VII 8 (fără dată); XLII/15; ms. 256, f. 425 v–426.

[1] Post ѕангованїе, scris д.
[2] Ad. interlinear.
[3] хаѯмд; doc. datat după văleat şi divan.

241 1645 (7153) august 15

† Scris-am eu, Dumitraşco comis acesta al miu zapis să fie de mare credinţă la mâna jupanului Parasco, cum să se ştie că i-am vândut parte me de ocină den Leurdeni, însă stânjene 40 şi stânjenul câte 8 costande bani gata şi de ⟨a⟩ me bunăvoie.

Şi la a noastră tocmală fost-au mulţi omini buni, anume: Crăciun roşiu Ciocănescul şi Dobre ceuşul şi Nedelco ot Cosoba şi Dragomir ot tam, însă moşiia ce-u ţinut socru-meu, Mihaiu den apă şi den pădure şi den baltă. Şi păntru credinţa, pus-am şi degetul. Şi am scris eu, popa Radul.

Pis measeţa avgustu dni 15, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

† Eu Dumitraşcu comis.

Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 26891.
Orig. rom., hârtie (31 × 21).
Cu o copie rom. modernă, ibid.

Rez.: Filitti, *Arh. Cantacuzino,* p. 216; Ştefănescu, *Catalog,* p. 154.

242 1645 (7153) august 15

Adecă eu, Lupul, împreună cu feciorii miei, anume: Radul i Drăghici i Dumitru i Stan i Barbul neînsuraţi şi cu alţi feciori ce ne va mai da Dumnezeu şi eu, Rădivoi cu un fecior al mieu, anume Stoica şi cu alţi feciori ce ne va mai da Dumnezeu, den sat din Gârleni de la Jâiu ot sudstvo Dolj, scris-am şi mărturisim cu acest al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la cinstita mână mări⟨i⟩i sale, domnului nostru, Io Matei Basarab voievod, cum să să ştie că ne-am vândut mări⟨i⟩i sale rumâni cu toate părţile noastre dă moşie den satu, den Gârléni şi cu viile, den câmpu şi den pădure şi den apă şi den şăzutul satului şi du peste tot hotarul, cât să va alege. Însă eu, Lupul vându-tu-m-am mări⟨i⟩i sale domnului nostru cu 5 feciori neînsuraţi, anume: Radul i Drăghici i Dumitru i Stan i Barbul

www.dacoromanica.ro

cu toată partea noastră dă moşie şi cu alţi feciori ce ne va mai da Dumnezeu, dreptu bani gata, ughi 34. Şi eu, Rădivoie vândutu-m-am cu un fecior al mieu, anume Stoica, cu toată partea noastră de moşie şi cu alţi feciori ce ne va mai da Dumnezeu, dreptu bani gata, ughi 14.

Şi am luat toţi banii în mâna noastră şi ne-am vândut noi, de a noastră bunăvoie fără nici o silă, ca să-i fim mări⟨i⟩i sale domnului nostru rumâni de moşie şi pre cine va milui cu noi încă să fim stătători în veci. Şi la aceasta tocmeală a noastră fost-au toţi boierii divanului mărturie, anume: jupan Barbu vel ban i jupan Dragomir vel vornic i jupan Radu vel logofăt i jupan Stroe vel vistier i jupan Diicul vel spătar i jupan Preda vel cliucer i jupan Mihnea vel stolnic i jupan Radul vel comis i jupan Costandin vel postelnic i jupan Ghiorma vel slujer i jupan Nicula vel pitar. Aceasta scriem şi mărturisim. Şi pentru mai adevărata credinţă, pusu-né-am mai josu dégitile ca să să créază.

I pisah az, Stan logofăt august 15 dni, lcat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Lupul.
Eu Rădivoe.
Dobre.
Preda Brâncovean.
Stroe vel vistier.
Nicola vel portar.
Eu Necula vel pitar.
Bunea vistiiar.
Udrişte Năsturel vtori[1] logofăt.
Costandin vel postelnic.

Arh. St. Buc., Ms. 295, f. 26.
Copie rom.
Alte copii ibid.: mss. 715, f. 995 996; 355, f. 45–46; Doc. ist., CMLXX/25.

EDIŢII: Nicolaescu-Plopşor, *Monografia*, p. 15 16.

[1] ВЄЛ.

243 1645 (7153) ⟨august 16⟩

† Adecă eu jupânea[sa M][1]uşa, fata Micului, nepoată de frate lu Lăudat ot Viiani ot Prahova împreună cu f[i][1]eu-mieu, cu Badea şi cu alalţi feci⟨o⟩ri ai mii cu toţi, scriem şi mărt⟨u⟩risim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna Neculei Ghiormescul, ca să să ştie când au fost acum în zilele domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, noi i-am vândut dumnealui ocină jum⟨ă⟩tate dcn Viineasca, carea mérge den Prahova, până în apa Cricovului [...][1] despre tot hotarul jumătate, za 7 000 aspri gata.

www.dacoromanica.ro

Şi o am vândut noi de a noastră bunăvoie, fără de [n][1]ici o silă, că au fost a noastră direap[tă m][1]oşie. Şi ne o au ales 24 de boiari carii i-am purtat împr[eună][1] cu Preda slujer şi cu scrisoarea lor, ca să-i fie dumnealui moş[i][1]e ohabnică coconilor în veacu.

[Şi m][1]ărturie: ot Viiani, unchiaşul Manea [şi][1] Nedelco i Dobromir i star V[l][1]aicul cel mic i ot Răsimnici, Lazar i Dragomir i Dan i Seman i ot Ghierghiţă, unchiaşul Radul Podgoriianul i Ilie, snă Liicăi i ot Berceni, Stoica iuzbaşa, i brat ego, Ianachi, i ot varoş Floci, Şerban şi alţi [b][1]oiari carii-ş vor pune mai j[o][1]s peceţili.

Aceasta am [scris. Şi][1] pentru credinţă, ne-am pus deg[et][1]ele.

Pis measeţa aprilie, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Eu Muşa
Eu Badea
Eu Radul logofăt ot Ţig⟨ă⟩nişti[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCLXIX/50.
Orig. rom., hârtie (30 × 22), în parte deteriorat, pecete aplicată.
Copii ibid.: CCCLXIX/51, 53; copie grecească ibid.: CCCLXIX/52, copiile au data *august 16.*

[1] Loc rupt în orig.
[2] Semnături autografe.

244 1645 (7153) august 18

† Adecă eu, Isar, snă Dan Totescul ot Dălgopol, scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna jupâneasei Nedélei comisoaiei, cum să să ştie că i-am vândut dumneaei un pogon de vie care am avut eu pre lângă viia dumneaiei, derept bani gata aspri 2 800. Şi i l-am vândutu eu de a mea bunăvoie fără nice o silă, cu ştirea tuturor oamenilor miei şi a vecinilor den sus şi den jos şi demprejurul locului. Şi am luat toţi banii gata în mâna mea aspri 2 800, ca să-i fie dumneaiei jupâneasei Nedélei de moşie, de stremoşie ohabnică.

Şi la tocmeala noastră, tâmplatu-se-au mărturie: părintele egumenul Melhiisedec de la sveata mănăstire ot Dălgopol i Dona judeţ i Staico biv judeţ i Stanciul Focan i popa Sima i Baciul diaconul i unchiaşul Vlaicul Comcei i Manta i Nedelco şi alţii carii-ş vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos. Şi pentru mai adevărată credinţa, pusu-mi-am pecétéili, dégetul să să crează.

I pisah az, Mareş logofăt avgust 18 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Μελχισεδεκ εγούμενος[1]
Eu Vlaicul Comcea
Eu popa Sima

www.dacoromanica.ro

Eu Isar, snă Dan Totescul
Stroe vel vistiar
Eu Nedélco Băciulescul
Mihul cojocar
Dona judeţ
Staico judeţ
Stroe[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/192.
Orig. rom., hârtie (30 × 20), opt peceţi aplicate.
Copie ibid.: XXIX/40.

[1] „Melhisedec egumen".
[2] Semnături autografe.

245 1645 (7153) august 18

† Adecă eu, Vlaicul Berişcăi ot Dălgopol scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna jupâneasei Nedélei comisoaiei, cum să să ştie că i-am vândut dumneaiei 2 pogoane de vie, care am avut eu pe lângă viia dumneaiei la Dealul Ştefăneştilor, însă derept bani gata aspri 4 700. Şi am vândut eu, de a mea bunăvoie fără nici o silă, cu ştirea tuturor oamenilor miei şi a vecinilor den sus şi den jos şi demprejurul locului. Şi am luat toţi banii gata în mâna mea aspri 4 700, ca să-i fie jupâneasei Nedélei acéste pogoane de vie, de moşie, de stremoşie, ohabnică.

Şi la tocmeala noastră, tâmplatu-se-au mărturie: părintele egumenul Melhiisedec de la sventa mănăstire ot Dălgopol i Dona judeţ i Staico biv judeţ i Stanciul Focan i popa Sima i Baciul diaconul şi unchiaşul Vlaicul Comcei i Manta i Nedelco şi alţii carii-şi vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos. Şi pentru credinţa, pusu-mi-am pecétea i dégetul să să crează.

I pisah az, Mareş logofet, measeţa avgust 18 dni, leat 7153 ⟨1645⟩.

Stroe vel vistiar
El Vlaicul Berişcăi
† Μελχισεδεκ ἔγουμενος μαρτύρος[1]
Eu Vlaicul Comcea
Eu popa Sima
Eu Nedélco Bănciulescul
Mihul cojocar
Dona judeţ
Staico judeţ
Stroe[2].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/189.
Orig. rom., hârtie (31 × 20), şase peceţi aplicate.
Copie, ibid.: XXIX/43.

[1] „Melhisedec egumenul, martor".
[2] Semnături autografe.

246 1645 (7153) august 18

Adecă eu, Voico den Bucureşti, ficiorul lu Vişan din Bucureşti, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis să fie de mare credinţă la mâna măriei sale, domnu nostru, Io[1] Mateiu Băsărabă vo⟨i⟩vod, ca să să ştie că m-am vândut măriei sale rumân, cu ficiorii mei, cât Dumnezeu îm va da, de bunăvoia mea, fără dă nici o silă, derept ughi 10, cu ştirea tuturor boiarilor, marii şi mici. Şi am luat toţ banii gata, dă la măria sa, ca să fim domnu nostru Io[1] Matei voievod rumâni şi sfintei mănăstiri a domnu nostru de la Căldăruşani, hram Sveatâi Dimitrie, dă moşie ohabnici în veaci. Şi am luat banii denaintea domnu nostru, din divan.

Şi la tocmala noastră, fost-au toţi boiarii divanului mărturie, anume: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofet i jupan Stroe vel vistiiar i jupan Diicul vel spătari i jupan Radul vel comis i jupan Preda vel cliucer i jupan Mihul[2] vel stolnic i jupan Drăguşin vel peharnic i jupan Marco vel armaş i jupan Istratie vtori vistier.

Aceasta mărturisim ca să să ştie şi să să crează. Şi pântru credinţa, în loc de pecéte, pusu-mi-am dégetul.

Pis measeţa avgust 18 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXI/227.
Orig. rom., hârtie (30 × 21).

Rez.: Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 119.

[1] Іωн.
[2] În loc de *Mihnea*.

247 1645 (7153) august 20

† Adecă eu, Romanu şi cu socru-meu, Mihăilă şi Albul ot Senguréni, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare[1] credenţă la mâna jupânului Bunei vistiarului, cum să se ştie că i-am vândut dumnealui moşâe la Poenari,

www.dacoromanica.ro

partea sengurenească, însă o jumătate de fune, derept bani gata, ughi 10. Şi o am vândut noi, de a noastră bunăvoie şi cu ştirea tuturoru megiiaşilor. Deci să aibă a-i firea dumnealui moşâe stătătoare şi coconelor dumnealui.

Şi la această tocmeală a nostră fost-au: jupânul Gherghie vistier şi jupânul Gherghie aga i Mihalcea logofăt ot Mârşă. Şă păntru credenţa, ne-am pus şâ peceţile.

Pis measeţa avgust 20 dni, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Roman
Mihăilă
Albul
Gherghe aga
Γεργε βιστήαριος[2]
Mihalcea logofăt[3].

Arh. St. Buc., A.N., CVI/11.
Orig. rom., hârtie (30 × 20,5).

Menţ.: *Doc. referitoare*, p. 160.

---

[1] маарє.
[2] „Gheorghe vistier".
[3] Semnături autografe.

248 1645 (7153) august 20, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Оугрровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтомѹ, божествнїи монастир зовємаго Плѹмбѹита, игдеже єст хра(м) свѣтого пророка и предїтеча крьститє(л) Їѡана и wтьцѹ єгѹме(н) Калиник и всѣ(м) иноко(м), єлици живѹщи вѣ wбитѣли то, такоже да єст свѣтѣи монасти(р) више речена wчинѹ ѹ Амбєщї wт сѹдство Єлхов и wчина еже се зове(т) Силищѣ, wбаче всѣ(х) покѹпенїиле, колико єст би(л) покѹпи(л) Хриза бив вел дворник wт на мегїашїи wт Доброєщи и wт на прочїи болѣри и людїи wт полю и wт шѹмѹ и wт вода и wт по въс хотаро(м), wт хота(р) до хота(р), али час(т) Дръгичов логофєт, синъ Радѹлов логофєт wт Фѹндѣни wт по въс хотаро(м) и wт Силище, колико єст би(л) покѹпи(л) Хриза ворник wт на Єфтємїє и wт на Бадѣ, братїи Дръгич логофєт и дєл Станов Гълескѹл что єст бил покѹпи(л) wт на Нѣкша, дъщїра Шербов и wт на Тѹдора и wт Влада, внѹцѣ Станов Гълескѹл и час(т) Строєв что єст би(л) покѹпи(л) Хриза ворник wт на

www.dacoromanica.ro

Нѣкша, сестра Строев и дел жупаницев Тудорев, жупаница Дръгич логофет wт Фундѣни что єст би(л) покупи(л) wт на Тудора и час(т) Манев Шушъв wт на Станчюл, синъ Гергев логофет wт Фундѣни и дел Кръстев и а брато(м) си Мирахул и wт Силище что єст би(л) покупи(л) Хриза ворник wт на Дръгич и wт на брат его и па(к) на Силище дел Балоев и а братом си Мироюл wт на Дръгич логофет и wт на брат его и час(т) Татомиров wт на Татомир и час(т) Нѣгоев логофет, синъ Албулов wт Фундѣни wт час(т) Шербънѣскъ и час(т) дъцїрев Нѣгъв wт на попа Тудору и wт на пападїа его Нѣкша, дъцїра Нѣгоев логофет, понеже сїи више речени частї за wчинъ wт Амбецї и wт силище би(л) єст покупи(л) Хриза ворникул wт на сїи више речени людїи wт наю прежде врѣме със запис и със книги за покупенїе. И въс би(л) по разлога его.

А пото(м), къда єст би(л) съда, въ дьни господства ми въ теченїа лѣтом ҳ҃зр҃н, а Хриза ворникул wн єст да(л) и приложи(л) сїи више речени дѣдїне wт Амбеци и wт Силици на свѣтаа монасти(р) Плумбуита, храм свѣти Їwан радї помѣна и радї душу его. И написаше се на свѣтое помѣдни(к) да єст ему помѣну въ вѣку а свѣтѣи монасти(р) више речена да єст за дѣдїно и за хра(н) и утвръжденїе иноко(м) въ пицу, како видѣхо(м) господство ми и записул Хризеи ворникул за милованїе на рукѣ Калиников єгумена със великое клєтфо и със мноѕи болѣри свєдїтеле у запис.

И постави(л) єст Хриза ворникул и клєтфо: кого wт сърдника его любо синъ, люби внукъ или внукъ, любо калуге(р) се хоке(т) покусити по съмръ(т) его раздратї сїа помѣнъ и мулъ, того да єст тръкле(т) и анаѳїма wт тиї wтьци еже су(т) въ Никїи и да има(т) частїю със Юда и със Аріта на еди(н) место, амин.

Сего радї, дадо(х) съ(м) и господство ми свѣтому монастиру Плумбуита, такоже да єст єм сїи више речени дѣдїне за помощи и утвръжденїе а Хризеи ворникул помѣна в вѣк и нє wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже убо и свєдїтелїи поставихо(м) господство ми: жупан Барбул вел бан Кралевскому и жупан Драгомир великїи дворник и жупан Радул вел логофет и жупан Строе вистїар и Дїкул спатар и Михнѣ столник и Радул комис и Дръгушин пехарник и жупан Костандин вел постелник. И исправник, жупан Радул вел логофет.

И аз, Думїтру логофет написах въ настолни граду Букурещї, мѣсеца августу к̃ дьни и wт Адама до нинѣ въ лѣт ҳ҃зр҃нг.

Їѡ̃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Plumbuita, unde este hramul sfântului prooroc şi înainte mergător Ioan Botezătorul şi părintelui egumen Calinic şi tuturor călugărilor, câţi trăiesc în lăcaşul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise ocină în Ambeşti din judeţul Ilfov şi ocina care se chiamă Siliştea, însă toate cumpărăturile, câte le-a cumpărat Hriza fost mare vornic de la megieşii din Dobroieşti şi de la alţi boieri şi oameni din câmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, din hotar în hotar, însă partea lui Drăghici logofătul, fiul lui Radul logofăt din Fundeni, de peste tot hotarul şi din Selişte cât a cumpărat Hriza vornic de la Eftimie şi de la Badea, fraţii lui Drăghici logofătul şi partea lui Stan Gălescul pe care a cumpărat-o de la Neacşa, fiica lui Şerbu şi de la Tudora şi de la Vlada, nepoatele lui Stan Gălescul şi partea lui Stroe, pe care a cumpărat-o Hriza vornicul de la Neacşa, sora lui Stroe şi partea jupaniţei Tudora, jupaniţa lui Drăghici logofătul din Fundeni pe care a cumpărat-o de la Tudora şi partea lui Manea al lui Şuaş de la Stanciul, fiul lui Gherghe logofătul din Fundeni şi partea lui Cârste şi a fratelui său, Mirahul şi din Silişte pe care a cumpărat-o Hriza vornic de la Drăghici şi de la fratele lui şi tot în Silişte, partea lui Baloe şi a fratelui său, Miroiul, de la Drăghici logofătul şi de la fratele său şi partea lui Tatomir de la Tatomir şi partea lui Neagoe logofătul, fiul lui Albul din Fundeni, din partea şerbănească şi partea fiicei, Neagăi, de la popa Tudor şi de la preoteasa lui, Neacşa, fiica lui Neagoe logofătul, pentru că aceste mai sus zise părţi de ocină din Ambeşti şi din Silişte le-a cumpărat Hriza vornicul de la aceşti mai sus zişi oameni de mai înainte vreme cu zapis şi cărţi de cumpărătură. Şi au tot fost pe seama lui.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, în cursul anilor 7150, Hriza vornicul, el a dat şi a dăruit aceste dedine mai sus zise din Ambeşti şi din selişte la sfânta mănăstire Plumbuita, hramul sfântului Ioan, pentru pomana şi pentru sufletul lui şi s-a scris în sfântul pomelnic, ca să-i fie lui pomană în veac, iar sfintei mănăstiri mai sus zise să-i fie dedină şi de hrană şi întărire, călugărilor de hrană, cum am văzut domnia mea şi zapisul de miluire a lui Hrizea vornicul la mâna lui Calinic egumenul, cu mare blestem şi cu mulţi boieri, martori în zapis.

Şi a pus Hriza vornicul şi blestem oricare dintre rudeniile lui, ori fiu, ori nepot ori nepoată sau călugăr se va ispiti după moartea lui să strice această pomană şi milă, acela să fie de trei ori blestemat şi anathema de 318 sfinţi părinţi care au fost la Nicheea şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia la un loc, amin.

Pentru aceea am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri Plumbuitei ca să-i fie aceste mai sus zise moşii de ajutor şi întărire iar Hrizei vornicul pomană în veci şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe vistier

www.dacoromanica.ro

şi Diicul spatar şi Mihnca stolnic şi Radul comis şi Drăguşin paharnic şi jupan Costandin marc postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi cu, Dumitru logofătul am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 20 zilc şi de la Adam până acum, în anul 7153 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XI/7.
Orig. slav, perg. (38 × 44), pecete timbrată.
Cu o traducere din 1905. Altă trad., ibid.: III/9; ms. 255, f. 20 v–21.

EDIŢII: Trad. Sachelărescu, *Plumbuita*, p. 169, 170; rez. ibid., p. 69.

249 1645 (7153) august 20, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ въсои Земле Оугрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтѣи, божествнїи монасти(р) глаголемаго храм Свѣтаа Троицъ шт варо(ш) Бѹкѹрещї и штъцѹ егѹмена Аѳанасїе и всѣ(м) иноко(м), елици живѹщи(х) въ шбитѣли то, такоже да ест свѣтѣи монасти(р) више ре(х) село Лѹпещїи шт сѹдство Слхов, въс село със въс хотаро(м) и със вси(х) вечинїи и със въс ходоко(м), шт хота(р) даже до хота(р) по стари хотарє и белѣзи, понеже ест того село Лѹпещїи више пис шн ест би(л) за дѣдїно жѹпанице(в) Каплє(в) шт Пѣриш, прѣдѣда Владѹло(в) логофет Рѹдѣнѹл.

А пото(м), къда ест би(л) пре дьни стараго, покоинаго Алеѯандрѹ воевода штъцѹ Михне(в) воевода, а жѹпаница Капл҃ѣ спътърѣса, шна ест би(л) прода(л) того село Лѹпещїи више пис, покоинномѹ Алеѯандрѹ воевода за ҳкѯ҃ѕ аспри готови; а послѣ, покоинаго Алеѯандрѹ воевода, господства емѹ би(л) ест да(л) и помилова(л) със того село Лѹпещїи више пис по свѣтаа монасти(р) господства емѹ, Свѣтаа Троицъ таже ест би(л) създана и шснована шт темелїа ем със въс село Лѹпещїи и със вси(х) вечинїи и със въс ходоко(м), такоже да ест свѣтѣи монасти(р) господства емѹ, Свѣтаа Троицъ за храна и ѹтврьжденїе а покоинаго Алеѯандрѹ воевода помѣнъ в вѣ(к). И шт тогда въс би(л) дръжа(л) свѣтаа монасти(р) Свѣтаа Троицъ село Лѹпещїи със добромирно.

А къда ест би(л) пре дьни Гаврїил воевода, а Владѹл лшгшфет Рѹдѣнѹл, шн ест дигнѹ(л) прѹ(х) радї село Лѹпещїи и сепрѣше се за лицѹ ѹ диван със штъцѹ егѹмена Григорїе, кого ест би(л) и митрополит рекѹщїи Владѹл логофет Рѹдѣнѹл како нѣс(т) би(л)

www.dacoromanica.ro

покѹпи(л) Алеѯандрѹ воєвода село Лѹпещїи wт на прѣдѣдам са жѹпаница Каплѣ wт Периш. Въ то(м), wтъцѹ єгѹмена Григорїє кѹпно със прочїи калѹгери wт Свѣта Троицъ, wни єст би(л) извади(л) ѹ диван хрисовѹл Михнев воєвода за покѹпенїє wт когда бис(т) теченїа лѣтом ҳз҃пи҃, како єст би(л) жѹпаница Каплѣ того село Лѹпещїи покоиннаго Алеѯандрѹ воєвода за того цѣ(н) за аспри ҳк҃ҳ҃ѕ҃ аспри сребрени готови. Въ то(м) и Владѹл логофет ако видѣ(л) сице хрисовѹл Михнеи воєвода за покѹпенїє, wн ецниже єст wстави(л) да бѹде(т) село Лѹпещїи стоате(л) ѹ свѣтаа монасти(р) Свѣтаа Троицѫ, како га єст би(л) прода(л) прѣдѣдам си жѹпаница Каплѣ спътърѣса, и да нє има(т) за нихто бантованїє. И написаше сє и wни въ свѣтою помѣникѹ, wкоже да єст за помѣнѹ и свѣтѣи, божествнїи монасти(р) въ ѹкрѣпленїє и за пищѹ. И видѣхо(м) господство ми и книга Гаврїи(л) Могилѣ воєвода за прѹ(х) и за wста(л) по Владѹл логофєт Рѹдѣнѹл wт когда бис(т) теченїа лѣтом ҳзр҃кз҃ на свѣта монасти(р) вишє пи(с). И wт тогда до съда въ дьни господства ми въс дръжа(л) єст Свѣтаа Троицъ того село Лѹпещїи въс село със въс хотаро(м) и със вси(х) вечинїи и със въс ходоко(м), въс със добромирно вє(з) ни єдна млъво wт къ нихто.

А пото(м), къда єст би(л) нынѣ, въ дьни господства ми а почтеннаго правитє(л) господства ми, жѹпан Драгомир вел дворник, wн єст подига(л) прѹ(х) радї того село Лѹпещїи рекѹщи, како єст бил за дѣдїно дѣдо(м) сѹ Добромир банѹл, анѹ єст би(л) дръжа(л) калѹгерїи wт Свѣтаа Троицъ въ силос(т). И прїидє(т) прє(д) господство ми ѹ великїи диван терє сепрѣше сє за лицѹ със Атанасїє єгѹмена. Въ то(м) єгѹмен Атанасїє wт Свѣта Троицъ, ако видѣ(л) сице wн єст извади(л) ѹ диван хрисовѹл Михнеи водъ за покѹпенїє и книга Гаврил воєвода за прѹ(х) със Владѹл логофєт Рѹдѣнѹ и за wста(л).

Тє(м) радї и господство ми ецниже съм гледа(х) и сѹди(х) по пра(в) и по зако(н) Божїю кѹпно със всихми чиститимї правителїи господства ми. И истинствова(л) и господство ми със въс диван, како нѣс(т) има(л) Добромир банѹл ниже жѹпан Драгомир вел дворник ни єдна трѣбѹ със того село Лѹпещїи почто радї єст право дѣдїно свѣтомѹ монастїрѹ Свѣтаа Троицъ и за милованїє wт покоинаго, стараго Алеѯандрѹ воєвода и wт Михнѣ воєвода и wт Радула воєвода и wт прочїи господари радї помѣна и радї дѹшами и(х). Таже єст wста(л) жѹпан Драгомир вел дворник wт зако(н) и wт сѹжденїє wт прє(д) господства ми wт диван, како по много рабо(т) и трѣбѹ ѹ Лѹпещи да нє има(т) в вѣ(к), како нѣс(т) има(л) ничисоже нъ да єст свѣтѣи монасти(р) Свѣтаа Троицъ того село Лѹпещїи вишє пис

www.dacoromanica.ro

въс село със въс хотаро(м) и със вси(х) вечиніи и със въс ходоко(м) wт хота(р) до хотарѹ и със [...][1] за дѣдїно и ѹтвръжденїе и въ пищѹ, а ктитором вѣчное въспомѣнанїе. И не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и сведїтелїи постави(х) господство ми: жѹпан Драгомир[2] великїи бан Кралевскомѹ и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строе Фїера великїи вистїар и жѹпан Дїнкѹл великїи спатар и жѹпан Преда Брънковѣнѹл великїи ключар и жѹпан Михнѣ великїи столникѹ и жѹпан Радѹл Михалча вел комис и жѹпан Дръгѹшин вел пехарник и жѹпан Костандин Катакозино вел постелник. И исправник, жѹпан Радѹл вел лwгwфет.

И аз, Дѹмїтрѹ логофет написах въ настолни градѹ Бѹкѹреци мѣсеца авгѹст к̃ дьни и wт Адама даже до ньнѣ въ сего писанїе теченїа лѣто(м), въ лѣт ϧзрнг.

† Їw Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їw Матею воевода ⟨m p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domniă mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri, numită hramul Sfânta Troiţă din oraşul Bucureşti şi părintelui egumen Athanasie şi tuturor călugărilor, caţi trăiesc în lăcaşul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise, satul Lupeştii din judeţul Ilfov, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare şi semne, pentru că acel sat, Lupeştii, mai sus-scris, a fost de moştenire al jupaniţei Caplea din Periş, străbunica lui Vladul logofăt Rudeanul.

Iar după aceea, când a fost în zilele bătrânului, răposatului Alexandru voievod, părintele lui Mihnea voievod, jupaniţa Caplea spătăreasa a vândut acel sat, Lupeştii, mai sus-scris, răposatului Alexandru voievod pentru 26 000 aspri gata. Iar apoi, răposatul Alexandru voievod, domnia lui a dat şi a miluit cu acel sat, Lupeştii, mai sus-scris, sfânta mănăstire a domniei lui, Sfânta Troiţă, care a fost zidită şi întemeiată din temelia ei, cu tot satul Lupeştii şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, ca să-i fie sfintei mănăstiri a domniei lui, Sfânta Troiţă, de hrană şi întărire, iar răposatului Alexandru voievod pomană, în veac. Şi de atunci a tot stăpânit sfânta mănăstire Sfânta Troiţă satul Lupeştii cu bună pace.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voievod, Vladul logofăt Rudeanul, el a ridicat pâră pentru satul Lupeştii şi s-a pârât de faţă în divan cu părintele egumen Grigorie, care a fost şi mitropolit, spunând Vladul logofăt Rudeanul că n-a cumpărat Alexandru voievod satul Lupeştii de la străbunica sa, jupaniţa Caplea din Periş. Întru aceea, părintele egumen Grigorie, împreună cu ceilalţi călugări de la Sfânta Troiţă, ei au scos în divan hrisovul de cumpărătură al lui Mihnea voievod, de când a fost cursul anilor 7088, că a vândut jupaniţa Caplea acel sat, Lupeştii, răposatului Alexandru voievod, pentru acel preţ de aspri 26 000 aspri

www.dacoromanica.ro

de argint gata. Întru aceea şi Vladul logofăt, dacă a văzut aşa hrisovul de cumpărătură al lui Mihnea voievod, el încă a lăsat să fie satul Lupeştii stătător la sfânta mănăstire Sfânta Troiţă, cum l-a vândut străbunica sa, jupaniţa Caplea spătăreasa, şi să nu aibă tulburare de la nimeni Şi s-au scris şi ei la sfântul pomelnic, ca să fie de pomană şi sfintei, dumnezeieştii mănăstiri de întărire şi de hrană. Şi am văzut domnia mea la sfânta mănăstire mai sus-scrisă şi cartea lui Gavril Moghilă voievod, de pâră şi de rămas pe Vladul logofăt Rudeanul, de când a fost cursul anilor 7127. Şi de atunci până acum, în zilele domniei mele, a tot stăpânit Sfânta Troiţă acel sat, Lupeştii, tot satul, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, tot cu bună pace, fără nici o ceartă de la nimeni.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, el a ridicat pâră pentru acel sat Lupeştii, spunând că a fost de moştenire al bunicului său Dobromir banul ci l-au stăpânit călugării de la Sfânta Troiţă cu sila. Şi a venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-a pârât de faţă cu Atanasie egumen. Întru aceea, egumenul Atanasie de la Sfânta Troiţă, dacă a văzut astfel, el a scos în divan hrisovul de cumpărare al lui Mihnea vodă şi cartea de pâră şi de rămas cu Vladul logofăt Rudeanul a lui Gavril voievod.

De aceea şi domnia mea încă am cercetat şi am judecat dupa dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am adeverit şi domnia mea cu tot divanul că n-a avut Dobromir banul, nici jupan Dragomir mare vornic nici o treabă cu acel sat, Lupeştii, pentru că este dreaptă moştenire a sfintei mănăstiri Sfânta Troiţă şi de milă de la bătrânul, răposatul Alexandru voievod şi de la Mihnea voievod şi de la Radul voievod şi de la alţi domni, pentru pomană şi pentru sufletele lor. Astfel, jupan Dragomir mare vornic a rămas de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult lucru şi treabă să nu aibă în Lupeşti în veci, că n-a avut nimic, ci să fie sfintei mănăstiri, Sfânta Troiţă, acel sat, Lupeştii, mai sus scris tot satul. cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din hotar în hotar şi cu [...][1] de moştenire şi întărire şi de hrană, iar ctitorilor veşnică pomenire. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Dragomir[2] mare ban al Craiovei şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Fiera mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Preda Brâncoveanul mare clucer şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul Mihalcea mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 20 zile şi de la Adam până acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7153 (1645).

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod (m. p.)

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, V/2.
Orig. slav, perg. (41 × 52), pecete timbrată.
Cu o traducere din a doua jumătate a sec. XVIII. Alte trad., ibid.: ms. 256, f. 175 v–176 şi Doc. ist., MDCL/128.

[1] Loc alb în orig.
[2] În loc de: Barbul.

250 1645 (7153) august 21

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба вѡєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелєнїе господства ми свѣтомѹ и божєстєнїи монастир wт Длъгополє и отецѹ єгѡменѹ Мелхиседєк[1] ca să fie volnici ai lui oameni cu aceasta carte a domni⟨i⟩i méle de să ia toată dijma de pre moşiia satului Bloturi i Gurguiţi, cât se va afla de la tot omul, vercine va hi arat pre acea moşie, pentru că satul Bloturi i Gurguiţi[2] datu-l-am domnia mea cu toată moşiia şi cu tot venitul sventii mănăstiri ce scrie mai sus. Deci să aibă a lua toată dijma pre seama sventii mănăstiri şi de nimea opreală să n-aibă.

Инако да нѣст. Исправник сам реч господства ми.
Пис августѹ $\overline{\text{ал}}$ дни, лѣт $\overline{\text{хзрнг}}$.
† Їѡ Матею вѡєвѡда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XVI/1.
Orig. rom., hârtie (32,5 × 20), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 204, f. 181; Doc. ist., CMX/276.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri a domniei mele din Câmpulung şi părintelui egumen Melhisedec...".
[2] Ad. interlinear.

251 1645 (7153) august 21

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелєнїе господства ми почтєномѹ правитель господства ми жѹпан Радѹл вел комис[1] ca să hie volnec cu această carte a domni⟨i⟩i méle, de să-ş ţie toată partea de moşie den Albeşti, care

www.dacoromanica.ro

ocină o au cumpărat acum în zilele domni⟨i⟩i méle de la Radul Răgep, den Buzău, de sântu acum 6 ani, şi o au ales şi o au hotărât cu 12 boiari, însă stânjăni 174. Şi tot au ţinut deregătoriul domni⟨i⟩i méle, pan Radul vel comis, cu bună pace. Iar cându easte acum Mihăilă, feciorul lu Buhuci, el se scoală cu pârâ, zicându cum nu ş-au vândut Radul Răgep numai partea lui, ce au intrat şi-n moşiia lui.

Într-acéea, domnii mea am căutat şi am judecat împreună cu toţi cinstiţii deregătorii domni⟨i⟩i méle, şi am dat domnii mea deregătoriului domni⟨i⟩i méle, ce scrie mai sus, Radul vel comis, să aibă a-ş ţinea ocina cum o au cumpărat de la Radul Răgep, iar Mihăilă, el au avut să-ş caute pârâ ⟨până⟩ au fostu Răgep viu. Iar de-i va părea cu strâmbul, să-ş ia 24 de boiari, pentru că au fostu de faţă Mihăilă Buhuţ cându se-au vândut această moşie.

Инако да нѣст, по реч господства ми. И исправник сам реч господства ми.

Пис август ал дни, въ лѣт ҳзрнг.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїею Божїею господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu Greci şi Codreni, XVIII/14.
Orig. rom., hârtie (32 × 21), pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 441, f. 12 v, f. 31v; 442, f. 5; 459, f. 79 80.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab, voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele, jupânului Radul mare comis...".

252 1645 (7153) august 22, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми почтенно мѹ болѣринѹ[1] Bunea vistier ot Grădişte, ca să fie în pace de acum nainte de către un om, anume Badiul şi de către toată ruda lui, mai mult val să n-aibă, pentru că au venit Badiul cu pârâ naintea domni⟨i⟩i méle în divan, de faţă cu boiarenul domni⟨i⟩i méle, Bunea vistier, zicând Badiul cum are şi el moşie moşteană în satul Bunei vistier, în Grădişte. Şi cât au ţinut Dumitru vornicul Zémţea, tată vitreg Bunei vistier acest sat Grădiştea, atâta samă de ani până au murit de bătrân, nu se-au mai fost apucat acest om Badiul cu vreo pârâ să zică că are vreo parte sau vreo treabă acolo în Grădişte.

Iar acum, el trăgea pârâ la divan, numai aşa cu gura, fără carte de moşie, fără zapis de la cineva, fără nemica, nici să ştie cineva să-i mărturisească că are el vreo amestecătură în Grădişte, nici nemic.

Derept acéea, şi domnia mea încă am căutat şi am judecat pre direpţ şi pre lége dumnezeiască împreună cu toţi cistiţii dregătorii domni⟨i⟩i méle şi am văzut

www.dacoromanica.ro

şi domnia mea şi tot divanul, cum n-are acest om Badiul nici o treabă în Grădişte, ce umblă un om fără de ispravă, ce au rămas de lége şi de judecată dennaintea domni⟨i⟩i méle.

Şi au ieşit cu rea ruşine de la divan, cum mai mult treabă să n-aibă acolo în Grădişte, cum n-au avut niciodată de când easte el până acum, ce să-şi ţie Bunea vistier satul şi moşia cu bună pace în veacu, el şi coconii lui şi mai mult val să n-aibă. Инако да нѣст. И исправник сам рєч господства ми.

Пис ѵ Бѵкѵрєщи, мѣсеца авгѵст ѳ҃л дни, въ лѣт ҳ҃зрнѓ.

† Їѡ҃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCCXCIX/52.
Orig. rom., hârtie (30 × 20), pecete aplicată.

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab, voievod şi domn. Dă domnia această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele...".

253 1645 (7153) august 22, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ҃ Матеи Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Ѵггрровлахїиское. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми свѣтѣи, божествнїи монастири зовємаго хра(м) Свѣтаа Троицъ ѣже єст и(з) дол варо(ш) Бѵкѵрєщи и штьцѵ єгѵменов Аѳанасїє и всѣ(м) иноком, єлици живъщї въ шбитѣли тоє, ѣкоже да єст свѣтомѵ монастирѵ село Ходопѣнїи, половино шт сѵдство Єлхов, шбаче дел жѵпаницев Вилаев, матера Михаюв постелник, синъ Добромир банѵл, половино за село шт полю и шт шѵмѵ и шт вода и със вечинїи и шт сѵх и шт седалище селов и шт посвѵдї, варє елика се хти(т) избрати шт прє(з) въс хотаро(м).

И па(к) да єст свѣтомѵ монасти(р) Свѣтаа Троицъ нѣкоє воденице шт къ чютърїє господска по место шт къ варо(ш) господскѵ коє воденице сѵ(т) ѵжѵгатє със воденице монастирїи Михаи воєвода, хра(м) свѣти Неколає.

И пак да єст свѣтомѵ монасти(р) Свѣтаа Троицъ ѳ҃ челѣдї за цигани на име: Павел със челѣ(д) си и Бадѣ със челѣ(д) си и Їван със челѣ(д) си и па(к) двє челѣдї за цигани шт на жѵпаница Вилає, понєже єст сїа половино за село више пис, Ходопѣнїи, ш(н) єст би(л) за дѣдїно жѵпаницев Вилаев шт на родїтеле еи.

А къда єст би(л) прє дьни Михнев воєвода, а жѵпаница Вилає, шна єст да(л) и поклони(л) сїа половина за село Ходопѣнїи свѣтомѵ

www.dacoromanica.ro

монасти(р) Свѣтаа Троицъ радї єди(н) штро(к) єѧ, на име Михаи постєлник что єст погреба(л) въ свѣта монасти(р) и да(л) и сїи више речени челѣдї за гавашни терє се сѵ(т) би(л) погреба(л) тамѵ и написаше се въ свѣтоє жрътв(є)ник ѣакоже да сѵ(т) им помѣнѵ въ вѣкѵ.

А воденицех више речени шт чютърїе би(л) єст сътвори(л) Добромир банѵл по место господскѵ шт къ варош господскѵ а покоинаго Алеѯандрѵ воєвода, штьцѵ Михнев воєвода господства емѵ би(л) єст пита(л) по банѵл Добромир что єст би(л) келтова(л) по тех водїнице а шн єст би(л) сказа(л) със правостїю єре єст келтова(л) ҳ̃ аспри. И поврати(л) єст покоинаго Алеѯандрѵ воєвода банѵлов Добромир те(ҳ) ҳ̃ за аспри по сїи више речени воденицех шт пре(д) штьцѵ владїка Михаил и приложи(л) єст на свѣтаа монасти(р) господства емѵ Свѣтаа Троицъ радї помѣна како видѣх господство ми и хрисовѵл Михнев воєвода в лѣт ҳ̃зч̃ѣ̃ и въсдръжа(л) єст свѣтаа монасти(р) Свѣтаа Троицъ того село Ходопѣни половино със добромирно.

А пото(м), къда єст би(л) пре дьни Гаврїил воєвода, по съмръ(т) жѵпаницев Вилани, а дрѵги порѵденїи еи нѣст се сѵ(т) шбрѣта(л) развѣ тъчїю жѵпаница Марїа, бънѣса банѵлѵи Ѳанакев Катарџїѵл Бѵзѣска. Тем радї и шна ещиже єст помисли(л) радї помѣна тем мрътви и радї дѵше родїтелїим еи, анѵ єст да(л) и помилова(л) по свѣтаа монасти(р) Свѣтаа Троицъ със сїа половино за село Ходопѣнїи више пис радї помѣна како єст би(л) да(л) и шт жѵпаница Вилае и сътвори(л) єст жѵпаница Марїа бънѣса и книга шт рѵка єѧ. И видѣхо(м) господство ми и книга Алеѯандрѵ водъ и книга Гавриил воєвода на(д) половина за село Ходопѣнїи въ лѣт ҳ̃зркз̃. И шт тогда въс дръжа(л) єст свѣта монасти(р) Свѣтаа Троицъ того село Ходопѣнїи, половино, и воденицех шт чютърїе и ациганїи със добромирно бе(з) ни єдна млъво.

А пото(м), къда єст би(л) съда, въ дьни господства ми, въстани(л) се сѵ(т) почтенномѵ правите(л) господства ми, жѵпан Драгомир вел дворник, внѵк Добромїрѵ банѵл със прѵх рекѵщї како єст бил того село Ходопѣнїи дѣдом сѵ, банѵл Добромир и како нѣст би(л) поврати(л) покоинаго Алеѯандрѵ воєвода новцїи дедом сѵ Добромирѵ ван по воденицех шт ч[ют]ърїе ниже єст би(л) поклони(л) Михаи постѣлник, синъ Добромир [ба]ѵн кѵпно със матира(м) са, жѵпънѣса Вилае сїе више речени челѣдї за гавашни на свѣта монасти(р) Свѣтаа Троицъ, анѵ єст дръжа(л) калѵгерїе въ силост. И прїиде(т) пре(д) господства ми ѵ великїи диван терє се съпрѣше се за лицѵ със штьцѵ єгѵмена Атанасїе.

Въ то(м), господство ми съм гледах и сѵдих по пра(в) и по зако(н) Божїю кѵпно със всихми чиститими правителе господства ми.

www.dacoromanica.ro

И видѣ(л) господство ми книга Михнеи водъ за милованіе и по Ходопѣни и по воденице и по ацигани и книга Гаврил водъ и дрꙋги книги господски и истенствова(л) и господство ми със въс диваном, како не има(л) жꙋпан Драгомир вел дворник ни една трѣбꙋ със сїи више речени дѣдїне почто радї ест теглил wт на(д) жꙋпаница Вилае и wт на синꙋ си, Михаи постелник, а Добромир бан нѣс(т) има(л) ни еди(н) рабо(т). Таже ест wста(л) жꙋпан Драгомир вел дворник wт зако(н) и wт сꙋжденіе wт пре(д) господства ми wт диван, како по много трѣбꙋ да не има(т) въ вѣкꙋ, како нѣс(т) има(л) ничисоже, нъ да ест свѣтомꙋ монастирꙋ Свѣтаа Троицъ за хранъ и въ помощи и ꙋтвръжденіе, а ктитором помѣнꙋ въ вѣкꙋ. И не wт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведїтеле поставих господство ми: жꙋпанꙋ Барбꙋл вел бан и жꙋпан Радул вел логофет и Строе вел вистїар ꙋ Дїнкꙋл спатар и Михнѣ столник и Радул Михалча комис и Дръгꙋшин пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник, жꙋпан Радул вел логофет.

И аз, Дꙋмїтрꙋ логофет написах въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещї, мѣсеца авгꙋст к҃в дьни и wт Адама даже до нинѣ, теченїа лѣтом, въ лѣт ҳз҃рнг҃.

Їѡ҃ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ҃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită hramul Sfânta Troiţă, care este din jos de oraşul Bucureşti şi părintelui egumen Athanasie şi tuturor călugărilor, câţi trăiesc în locaşul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul Hodopénii jumătate, din judeţul Ilfov, însă partea jupaniţei Vilae, mama lui Mihai postelnic, fiul lui Dobromir banul, jumătate de sat, din câmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii şi din uscat şi din vatra satului şi de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri Sfânta Troiţă nişte mori dinspre ciutăria domnească, pe locul dinspre oraşul domnesc, care mori sunt înjugate cu morile mănăstirii lui Mihai voievod, hramul sfântul Nicolae.

Şi iarăşi să fie sfintei mănăstiri Sfânta Troiţă 3 sălaşe de ţigani, anume: Pavel cu sălaşul său şi Badea cu sălaşul său şi Ivan cu sălaşul său şi iar două sălaşe de ţigani de la jupaniţa Vilae, pentru că această jumătate de sat mai sus scrisă, Hodopénii, a fost de moştenire a jupaniţei Vilae de la părinţii ei.

Iar când a fost în zilele lui Mihnea voievod, jupaniţa Vilae, a dat şi a închinat această jumătate de sat, Hodopénii, sfintei mănăstiri Sfânta Troiţă, pentru un copil al ei, anume Mihai postelnic, pe care l-a îngropat în sfânta mănăstire

www.dacoromanica.ro

şi a dat şi aceste mai sus-zise sălaşe de ţigani de s-au îngropat acolo şi s-a scris la sfântul jertfelnic, ca să fie lor pomană în veac.

Iar morile mai sus-scrise de la ciutărie le-a făcut Dobromir banul pe loc domnesc despre oraşul domnesc, iar răposatul Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, domnia lui a întrebat pe banul Dobromir ce a cheltuit pe acele mori, iar el a spus cu dreptate că a cheltuit 70 000 aspri. Şi a întors răposatul Alexandru voievod banului Dobromir acei 70 000 aspri pe aceste mai sus-zise mori, dinaintea părintelui vlădica Mihail şi le-a dăruit la sfânta mănăstire a domniei lui, Sfânta Troiţă, pentru pomană, cum am văzut domnia mea şi hrisovul lui Mihnea voievod în anul 7095, şi a tot stăpânit sfânta mănăstire Sfânta Troiţă acel sat, Hodopéni, jumătate, cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Gavriil voievod, după moartea jupaniţei Vilae, alte rude ale ei nu s-au aflat fără numai jupaniţa Maria Buzeasca, băneasa banului Ianache Catargiul. De aceea şi ea încă s-a gândit pentru pomana acelor morţi şi pentru sufletul părinţilor ei, ci a dat şi a miluit sfânta mănăstire, Sfânta Troiţă, cu această jumătate de sat, Hodopenii, mai sus-scrisă pentru pomană, cum a fost dat şi de jupaniţa Vilae şi a făcut jupaniţa Maria băneasa şi carte de la mâna ei. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru vodă şi cartea lui Gavriil voievod pe jumătate din satul Hodopeni în anul 7127. Şi de atunci, a tot stăpânit sfânta mănăstire, Sfânta Troiţă, acél sat, Hodopenii, jumătate şi morile de la ciutărie şi ţiganii cu bună pace, fără nici o ceartă.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, s-a ridicat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dragomir mare vornic, nepotul lui Dobromir banul, cu pâră, spunând că acel sat, Hodopénii, a fost al bunicului său Dobromir banul şi că răposatul Alexandru voievod n-a întors banii bunicului său, Dobromir ban, pe morile de la ciutărie, nici n-a închinat Mihai postelnic, fiul lui Dobromir banul împreună cu mama sa, jupâneasa Vilae, aceste mai sus-zise sălaşe de ţigani la sfânta mănăstire Sfânta Troiţă, ci au stăpânit călugării cu sila. Şi a venit înaintea domniei mele, la marele divan, de s-a pârât de faţă cu părintele egumen Atanasie.

Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi cartea de miluire a lui Mihai vodă şi pentru Hodopéni şi pentru mori şi pentru ţigani şi cartea lui Gavril vodă şi alte cărţi domneşti şi am adeverit şi domnia mea cu tot divanul, că n-a avut jupan Dragomir mare vornic nici o treabă cu aceste mai sus-zise dedine, pentru că s-au tras de la jupaniţa Vilae şi de la fiul ei, Mihai postelnic, iar Dobromir banul n-a avut nici o treabă. Astfel a rămas jupan Dragomir mare vornic de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai multă treabă să nu aibă în veci cum n-a avut niciodată, ci să-i fie sfintei mănăstiri, Sfânta Troiţă, de hrană şi de ajutor şi întărire, iar ctitorilor, pomană în veac şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban şi jupan Radul mare logofăt şi Stroe mare vistier şi Diicul spătar şi Mihnea stolnic şi Radul Mihalcea comis şi Drăguşin paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 22 zile şi de la Adam până acum, cursul anilor în anul 7153 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, III/5.
Orig. slav, hârtie (42 × 28,5), pecete timbrată.
Cu o traducere din a doua jumătate a sec. XVIII. Altă trad. ibid.: ms. 256, f. 199 200.

[1] Loc rupt în orig.

254 1645 (7153) august 23, Bucureşti

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domnu a toată Ţara Românească, dat-au domniia sa această poruncă a domni⟨i⟩i sale, satelor Focşăneilor şi Buzăianilor şi moşnénilor satului, anume: Radu i Aga i Barbul i Grozea i Oprea i Stan i Drăgoiu ot Focşănei i Lazăr i Grigore ot Boziiani şi tuturor fraţilor lor de moşie şi cu feciorii lor, câţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor dreaptă moştenirea din Focşănei şi din Bozeiani şi du peste tot hotariul. Însă acéste hotară aceştii moşâi sânt din Drumul Herului, până în muchea Gârlaşiloru despre târgu şi în jos mérge pe muchea heleşteului până din jos, până unde să hotăraşte cu moşiia târgului Buzăului şi împreună cu morile ce le-au făcut Mihul Grecul în apa Buzăului, din sus de Jipa, nepotul lui Gheorghe logofătul, feciorul Lupului logofătul, pe moşiia şi în gârla Focşăneilor i a Boziianilor.

Şi să fie Focşănei şi Bozuianii de acum înainte în pace şi slobozi de cătră Dragomir Nebunelea Sorescul şi de cătră Dragomir Sorescul şi de cătră feciorii lor şi de cătră tot neamul lor şi de cătră nimenea bântuială să nu aibă în véci, pentru că această zisă mai sus moşie Focşănei şi Boziianii au fost a lor véche şi dreaptă moşie de la moşii şi de la strămoşii şi de la părinţii lor de mai-nainte vréme, din zilele altor bătrâni domni de demult, de la începutul ţării, nevândută, nezălogită nimănui şi tot au fost pe seama lor cu bună pace. Iar de la o seamă de vréme încoace, din zilele lui Leon voievod, fiind aceşti mai sus-zişi megiiaşi din Focşănei fugiţi şi risipiţi pe într-alte ţări, de multe nevoi şi greotăţi, iar Dragomir Sorescul şi Gheorghie din Potocéni şi împreună cu Mihul Grecul, ei s-au fost sculat de au fost împresurat şi au cuprinsu moşâele acestor megiiaşi din Focşănei şi din Bozeiani fără de dreptate, de au fost făcut mori în gârla lor şi

www.dacoromanica.ro

pe moşâile lor fără nici o treabă, numai aşa în silniciia lor. Întru acéea dar, aceşti mai sus-zişi megiiaşi din Focşănei i din Boziiani, daca au văzut aşa, atâta strâmbătate, cum că au cuprinsu aceşti mai sus-zişi roşâi a lor dreaptă moştenire, ei au venit înaintea domni⟨i⟩i sale, la marele divan de s-au pârât de faţă cu Dragomir Sorescul şi cu ginere-său, Mihul Grecul şi cu Gherghie din Potocéni şi aşa pâra ei cum că n-au făcut acéle mori pe moşiia Focşăneilor şi a Boziianilor, ci au făcut pe moşâia şi în vadul Creţului.

Într-acéea, domniia sa însuş au căutat şi au judecat dupe dreptate şi dupe légea lui Dumnezeu, împreună cu toţi cinstiţii boiarii domni⟨i⟩i sale şi le-au dat domniia sa 6 boiari la mijlocul loru, dupe răvaşele domneşti, anume: din Hodobeni, Iane logofăt şi Giurgea şi Lefteru şi din târgul Buzăului, Momcea şi Nan Haidăul şi ⟨din⟩ Zăvoiani, Bran roşul, ca să le caute şi să le adevereze, împreună cu cinstitul părintele nostru, arhiepiscopul chir Stefan din Buzău, pentru acéle mori şi pentru acéle grădini, pe moşâia Focşăneilor şi a Boziianilor, au fost făcut Mihul Grecul şi cu socră-său, Dragomir Sorescul şi cu Gherghie, au pe moşâia Creţului, după cum pâra ei.

Întru acéea, aceşti mai sus-numiţi 6 boiari, împreună cu părintele episcopul Buzăului, ei au căutat şi au adevărat cu sufletele sale cum că au fost moşâia Focşăneilor şi a Boziianilor dreaptă, de la începutul ţării, iar Mihul Grecul cu socră-său, Dragomir Sorescul şi cu Gherghie din Potoceni n-au avut nici o treabă şi nici un amestec în moşâia Focşăneilor. Deci le-au datu cu sufletele lor ca să fie iarăş pe mâna acestor megiiaşi din Focşănei şi din Boziiani, împreună cu morile, cu grădinile şi cu toate hotarăle, cum mai sus numéşte, dupe cum au stăpânit din véci şi ei şi părinţii loru şi moşâi lor, iar Mihul Grecul şi cu socră-său, Dragomir Nebunelea şi cu Gherghie din Potoceni să aibă a căuta vadul Creţului unde-l va putea găsi, iar cu moşâia Focşăneiloru şi Buziianilor şi hotarăle lor să nu mai aibă nici o treabă, pentru că au rămas toţi de lége şi de judecată, dupe cum au văzut domniia sa şi răvaşăle domneşti şi cartea celor 6 boieri, împreună şi cu a părintelui chir Stefan episcopul Buzăului, de alegerea şi de tocmeală, dupe cum scrie mai sus, la mâna Focşăneilor şi Boziianilor. Pentru aceasta, au dat domniia sa Focşăneilor şi Boziianilor ca să le fie lor acèastă véche şi dreaptă moşâie du peste tot hotariul, din hotar până în hotar, întru stăpânirea şi ohăbniciia lor şi feciorilor lor, nepoţiloru şi strenepoţilor în véci, dupe cum au fost şi mai nainte vréme şi de cătră nimeri să nu să clătească, după zisa domni⟨i⟩i sale.

Iată dar şi mărturii au pus domniia sa: jupan Barbul vel ban i jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe vel vistier i jupan Deicul vel spătar i Preda Brâncoveanul vel cliucer i Radul Mihalcea vel comis i Mihnea vel stolnic i Drăguşin vel paharnic i jupan Costandin Cantacuzino vel postelnic. Şi ispravnic au fost Radul mare logofăt.

Şi au scris Dumitru logofăt în scaunul cetăţii Bucureştilor, avgust 23 zile 7153 ⟨1645⟩.

S-au scris după o copie rumânească.

Az Costandin, dascăl slovenesc.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Ms. 173, f. 138–139.
Copie rom. Altă copie ibid.: Doc. ist., CXXVI/13.

Menț.: Ionașcu, *M-rea Ciolanul*, p. 5.

255 1645 (7153) august 25

† Adecă eu, popa Ioan ot Mlăjăt, cu fraţii mii, scris-am acesta al nostru zapis ca să fii de mare cridinţă la mâna comisului Apostolache, cum să să ştii că i-am vândut dumnealui 3 pogoane de vii şi 2 stânjini de ocină, derept bani gata, ughi 33. Şi acéşti pogoane sintu[1] în dealul Jugurénilor în ocina dătcoinească. Şi acéşti pogoni de vii fostu-lé-am cumpărat iu, Ţelină, iu, popa Ion de la popa Cârstea, snă Oanei ot Dătcoiu. Iar acum iu l-am vândut comisului Apostolache de a mea bunăvoi, fără nici o silă, ca să-i fii dumnealui moşii stătătoare, niclătinat în vicii.

Şi mărturii au fost: Stanciul ot Mlăjet şi diiaconul Ilii şi Stănislav şi Simion şi Stoica şi Răcnea şi Toma, snă Stoică ot Tohan şi Simnicoară ot Juguréni.

Şi păntru credinţa, ne-am pus şi dégitili.

Pis avgust dni 2, vă leat 7153 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXVII/4.
Orig. rom., hârtie (31 × 21).
Copie ibid.: ms. 256, f. 723.

[1] сиѧнтъ.

256 1645 (7153) august 25

Neaga jupâneasa şi fiul ei, Ianu, vând lui Apostolache comis pe ţiganca Muşa, cu o fată.

Arh. St. Buc., Ms. 314, f. 402 (nr. 11).
Rez.

257 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

† Adecă eu, Baldovin stolnicelui ot Drăgoieşti, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credinţă la mâna lu Tanase căpitanul, cum să să ştie că i-am vândut ocina toată care am fostu luhat de la Pati den Drăgoieşti şi di

www.dacoromanica.ro

Anişanie aşijdere şi a me iar toată din Drăgoieşti şi di Aniişani, însă cât să va alege de preste tot hotarul, din câmpu, din pădure, din apă, din şăzutul satului din în cin până în cin. Şi ştiri toto⟨ro⟩ră fraţilor de moşie. Şi i-o-m vândut, dreptu aspri gata 12 000, ca să-i fie dumnilui moşii stătători, lui şi ficioriilor şi nepoţilor, strănipoţil⟨o⟩r ohabnică în veci.

Şi cându am făcut acestu zapis şi acestă tocmelă, fost-au mulţi boiari şi oamini buni mărturie, carii îş vor pune mai jos şi peciţili, anumi: Hrizan, frati-miu i pak Hrizan snă Radului Bulbucenul i Mihul[1] snă Buzdugan căpitanul i uncheşul Negoe ot Drăgoieşti i uncheşul Pârvul ot tam i Opre snă popei [Şerban][2] da ot Stăneşi i Şărbu, snă popei Radului ot tam i Dobre ot Boşari.

Şi pentru credinţa, mai jos pus⟨u⟩-ne-m şi peceţili, ca să să crezã.

Vă leat 7154.

Eu Baldovin
Mihul
Hrizan
Hrizan, u⟨n⟩cheşul Negoe
I Pârvul uncheşul
Opre
Dobre
Şărbu[3].

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXXIX/11.
Orig. rom., hârtie (31,5 × 21,5).

[1] Михаи.
[2] Loc alb; v. Doc. ist., XX/17.
[3] Semnături autografe.

258 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Scrisoarea mea, eu Bodea i[1] Radul, că am vândut ocina dân Vârful Bobului, dân hotar până în hotar, dân Zănoaga până în Valea Jipii şi Bob. Şi o am vândut eu, Bodea şi Radul, ⟨lui⟩ Voicişăl dân Dăiani şi Radul, brat ego. Şi o am vândut în bani gata ughi 13. Şi o am vândut, ca să le fie moşie lor şi feciorilor şi nepoţilor lui.

Şi aldămăşari au fost mulţi oameni buni dân sus şi dân jos: Ion i Manea i Oprea şi Badea i Stoian roş i Radul.

Şi am scris diiacon Baicul, leat 7154.

Arh. St. Buc., Ms. 454, f. 250.
Copie rom.

[1] ю.

www.dacoromanica.ro

259 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Adică eu, Boia armaş, scris-am acest al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna jupân Radul vel logofăt ot Cocorăşti, cum să să ştie că i-am vândut partea mea dă ocină dă la Tătărăi, de lângă Mehedinţi în partea micleascâ, stânjăni 63, drept galbeni 9 pol, dân hotar Vărbilii, până în apa Racovii şi în ocina dă la Roşioae, iar dân apa Racovii până în apa Hovizdii, stânjăni 25 pol. Şi am vândut cu a mea bunăvoie fără nici o silă şi cu ştirea fraţilor dă ocină care sânt împrejur şi cu pimniţa. Şi o am plătit cu 6 galbeni.

Şi mărturii dân Budureşti, Balea pârcălab şi Baciul ot tam şi dân Răteşti, popa Paraschiva şi dân Urlaţi, popa Radul şi dân Mehedinţi, Tudoran şi dân Periiaţi, Ilie şi dân Urlaţi, Miclea şi dân Valea lu Dobrotă, Vladul şi dân Şupăreşti, Balea, snă Ugluz.

Şi pentru credinţa, pusu-ne-am mai jos dégitile.

Şi am scris eu Dragomir ot Boziiani. Leat 7154.

Eu Boia armaş, vânzătoriu.

Arh. St. Buc., Ms. 454, f. 268 v 269.
Copie rom.

260 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Adecă eu, Cioană postelnic ot Târnava, să să ştie cum că am dat pre Vladu Bosul ţiganul pentru Simina ţiganca, în mâna părintelui Pahonie, egumenul den sfânta mănăstire Sadova cu tot soborul, ca să-i fie schimbu pentru schimbu. Şi zapisul nostru să-i fie de mare credinţă.

Leat 7154.

Eu Cioană.

Şi pentru credinţă, am pus şi degetul.

Arh. St. Buc., Ms. 715, f. 1095 v.
Copie rom.

261 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Adică eu Cornea, feciorul lui Stan dân sat, dân Tătărăi de lângă Mehedinţi, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al mieu ca să fie de mare credinţă la mâna jupân Radului marele logofăt, cum să să ştie că i-am vândut partea mea de ocină

www.dacoromanica.ro

dân sat, dân Tătărăi, alăturea cu hotaru Mehedinţilor, însă stânjăni 63, în lat dân capul ocinii Vărbila până în Racova, iar dân Racova până în Horezea, stânjăni 25 pol, în lat. Şi stânjănul l-am tocmit câte bani 30. Şi mi-au dat dumnealui toţi banii gata, ughi 9 pol în mâna mea. Şi o am vândut de a mea bunăvoie şi dă nimini silit şi cu ştirea a toată rudeniia mea şi a toţi fraţii miei, câţi am avut pre moşie din sus şi dân jos.

Şi la tocmeala noastră fost-au mul⟨ţi⟩ mărturie, anume: dân Răteşti, popa Paraschiva, dân Urlaţi, popa Radul, dân Mehedinţi, Tudoran i Boia armaş ot tam, Ilie ot Periiaţi i Miclea ot Urlaţi i Vladul ot Valea lui Dobrotă, dân Periş, Balea, feciorul lui Ogluz.

Şi pentru credinţă, pusu-mi-am mai jos degetul.

Şi am scris eu, Drăghici, leat 7154.

Eu Cornea, vânzător.

† Popa Paraschiva, mărturie.

† Boia armaş, mărturie.

† Balea.

Miclea.

† Goidan ot Răteşti.

† Ivan Loloescu.

Arh. St. Buc., Ms. 454, f. 268.
Copie rom.

262 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

† Scris-am eu, Crista ot Fieni acest al ⟨meu⟩ zapis la mâna Stoică şi Cristina lo Braşov den Ţâţa, cumu să se ştie că e-mu vândut parte me din Cernica de apă. Amu vândut eu uncheşul 25 de stânjeni de apă şi îmi dat bani 300[1]. Şi amu luat eu, Stoica, acest locu de la uncheşul Cârste, cum a loat de la ala⟨l⟩ţi fraţi ai o⟨n⟩c⟨he⟩şoliu Cârstii, anome: Stanciul şi Nan i Stan. Şi Nan i Stan a vindut[2] 10 stânjini de apă. Şi s-au vândut pân în Obrejie la merii Barbolui. Şi am adevărat noi, satu Fieni toţi megieşie, cumu din Obrejie în jos sântu rânduite vaduri.

Şi la acee socoteală a fostu: Neagu, Stanciul i Marinu i Stan cojocar şi alaţi megieşi, toţi din Fieni. Iară cine să va scula preste cuvântul megieşilor cap⟨u⟩lu liu[3] ştie. Vă leat 7154.

Arh. St. Buc., A.N., XCIV/6 b.
Orig. rom., perg. (35,4 × 37).

[1] Ad. interlinear.
[2] Repetat.
[3] ΛΙΫЄ.

www.dacoromanica.ro

263 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Adică eu, Dragomir cu feciorii miei, anume: Costea şi David, scris-am zapisul nostru ca să fie dă mare credinţă la mâna jupânului Radul vel logofăt, pentru că i-am vândut partea noastră dă ocină dân Mehedinţi, însă stânjăni 33 pol. Iar dumnealui ne-au plătit stânjănul 30 bani, şi ne-au dat toţi banii gata. Şi eu Stanciul cu frate-miu, Radul, feciori lu Tudor Simeţii, iar am vândut partea noastră dă ocină dă acolea, stânjăni 29 şi iar ne-au plătit dumnealui câte 30 dă bani, şi ne-au dat toţi banii gata.

Şi, când i-am vândut dumnealui, au fost mulţi oameni buni dâmprejurul locului, anume: dân Răteşti, popa Paraschiva şi Opre şi Iopul şi State Grecul, den Păcăleşti, Dimian vătaf i Stroe, dân Mehedinţi, Boia armaş şi Ion cu fii-său, Valcul i Bobe i Bratul şi Iosif i Tudoran i Cornea, dă Grozeşti, Muşat, fecioru lu Căliman.

Şi i-am vândut dumnealui numai ocina cu silıştea satului şi livezile cu pomii. Şi în lungu mérge ocina dân hotarul Vărbilii până în calea dân mijloc. Şi i-am vândut de bunăvoia noastră, să fic dumnealui moşie şi coconilor dumncalui.

Şi pentru credinţa, ne-am iscălit mai jos.

Leat 7154.

† Stanciul.
† Costea.
† Stroe.
† Boia armaş.
Popa Paraschiva.
† Statie.
† Tudoran.
† Ion.

Arh St. Buc., Ms. 454, f. 269 v 270.
Copie rom.

264 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

† Adecă eu, Lupul Căzacul[1] cu fiiul mieu, Mărin să se ştie că m-am tocmitu cu Stanciul Ciuplei de bunăvoia mea de la Creţăşte, de la pădure stânjinii 20 şi den Agoiu 10 şi de la Blaniţ 10, şi mi-au dat talere 18. Şi i-am făcu⟨t⟩ acesta zapis al mieu de bunăvoia mea să-i fie lui moşie în veacu, lui şi cu⟨i⟩ să va trage din el în veac.

www.dacoromanica.ro

Şi mulţi oameni buni mărturie: eu, Arca din Scorţa şi jupânu Şandru din Comăneşti, Pătru Stănoman, Micul, Mihai Curteanul.

Leat 7154. Şi pentru credinţă, ne-am pus şi dégetu.

Arh. St. Dolj, Colecţia Documente, LXXV/1.
Orig. rom., hârtie (21 × 13), rupt la îndoituri, îngălbenit, restaurat; text defectuos.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, VI, p. 53, doc. LI; Nicolăescu-Plopşor, *Monografia*, p. 15 16; menţ. Ştefulescu, *Gorjul ist. şi pit.*, p. LXII, 330.

[1] *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 236, doc. 613; cf. Ghibănescu, *Surete*, VI, p. 53, doc. LI: *Căzan*.

265 ⟨1646 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

† Episcupul Parthenie şi cu toţi părinţii de la sfenta monastire ot Mărginéni, scris-am al nostru zapis să fie la mâna egumenuliui ot Nucet, ieromonah Ananie, că a fost liuat un ţigan de la Nucet, o ţigancă a noastră, anume Ioana şi se-a plătit cu altă ţigancă, anume Stana. Şi de acu nai⟨n⟩te să fie în paci ţiganca Ioana, cari scrisă mai sus.

Pentru credinţa, făcut-am acest zapis să fie la sfeta monăstire.

Vă leat 7154.

Παρθενιος ἐπισκοπος [καὶ ἔγουμενος][1] μαργηνένουλ[2].

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XXI/6.
Orig. rom., hârtie (22,5 × 21,5).
Copie ibid.· ms. 457, f. 140.

[1] Loc rupt in orig.
[2] „Partenie episcop şi egumen Mărgineanul".

266 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Pătru postelnic dă fratelui său Lupul 9 stânjeni de ocină ⟨la Cepturile⟩[1].

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII 71 (nr. 29).
Rez.

[1] Cf. doc. M-rea Cotroceni, XXXVII/14, *Cat Ţ. Romi*, VI, p. 298, nr. 774.

www.dacoromanica.ro

267 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 1⟩, 7154

† Să se ştie cum s-au împăcat Răcnea cu nepotu-său, Coman pintru-n[1] bou ci s-au plătit di jurământul ci i-au fost nivoi boul. Şi l-au dat nipotu-său Coman cu zi până la sveati Petră şi boul preţuit, dereptu ughi 4 pol şi costande[2] 2. Şi i-au pus locul di după Gorănit, locul cu pomii şi cu chilii, să-l aştépti până la zi. Di va da atunci banii, el să-ş[3] ţii chilii, cu locul cum l-a ţinut. Iară di nu-i va da banii, să-ş[3] ţii nipotu-său Coman locul cu pomii şi cu chilii stătători.

Şi mărturii fost-au la acestă tocmeală mulţi oameni buni, anume: Mihail i Stroe[4] i popa Stănimir i popa Vâlcul i Gonţu ţigan. Şi sântu prinşi şi banii mirii în banii boului, ci scrii mai sus.

† Eu Stroe snă Datco mărturie
† Eu popa Vâlcul mărturie
† E⟨u⟩ popa Stănemir mărturie
† Eu Mihail mărturie
† Eu Gonţu mărturie
† Eu Stan al popei mărturie[5].

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXXVII/89.
Orig. rom., hârtie (20,5 × 23), fără dată. Datat după nota tergală şi după doc. ibid.: CMXLIII/29 i.

[1] ѧн.
[2] Repetat.
[3] шъш.
[4] Стръи; probabil acelaşi cu *Stroe snă Datco*.
[5] Semnături autografe.

268 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Adică eu, Răcnea, dat-am zapis mieu la mân⟨a⟩ nepot⟨u⟩-mieu, lui Coman, cum să să ştie că, fiind dator ughi 4 pol, costande 2. Şi i-am pus loc dă după Gorănit, loc cu pomi şi chilia şi să mă aştepte până la Sâmpetru. Şă dă nu-i voi da banii, să ţie nepotu-mieu, Comanu, loc cu pomeii şi cu chilia stătătoare.

Şi mărturii au fostu, anume: Mihăilă şi Stroie i popa Stanu i popa Vâlcul. Eu Răcnea adive⟨r⟩ez. 7154.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CMXLIII/29 i.
Copie rom.

www.dacoromanica.ro

269 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Zapis al Samfirei pentru un loc din ⟨Cerbureni⟩ ce i-a fost vândut alături cu un loc al lui Ilie, cu 300 bani.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, II/75 (nr. 6).
Rez.

270 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

† Scris-am eu, Stanciul ot Mâstâneşti, acesta al meu zapis de mare credinţă la mâna jupânului lu Postulachi comis i-am vândut ocina de Mâstâneşti, parte toată a Stanciului, feciurulu Lupului de Mâstâneşti. Şi o-m vândut eu, Stanciulu de ⟨a⟩ me bunăvoie, toată, câtă să va alege, parte lui Stanciului, de hotaru până hota⟨r⟩ şi apă şi pădure şi preste toto locu de sat ot Mâstâneşti să fi jupânului lu[1] Postulachi, lui moşie ⟨în⟩ vecu.

Şi cându să-u vândut au fostu mu⟨l⟩ţi oameni buni, cându i-au dat bani, ughi 5. Şi aldămăşari: de Vaedelu, A⟨r⟩bănaşu şi Bogdanu şi ⟨de⟩ Mâstâneşti, Negoe Chiojden, Radul Răghelii ot tam, popa Toderu, ⟨de⟩ Prisaca, iuzbaşa Nedelco şi popa Preda.

Vă leat 7154.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/14.
Orig. rom., hârtie (33,5 × 20,5).
Copie ibid.: ms. 314, f. 413.

[1] Repetat.

271 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Vasile postelnic, soţia sa, Marica şi fiii lor, Vasilie şi Bunea, vând naşului Bunea vistier un ţigan cu 26 ughi şi jumătate. Martori: Gheorghe vistier, Neagoe Berescul, Radul logofăt din Bâţcoveni.

Arh. St. Buc., Fişele g-ral Năsturel, s.d.
Rez.

www.dacoromanica.ro

272 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Adică eu Vladul, feciorul lui Dumitru dân Valea lui Dobrotă, nepotul Bratului dân sat, dân Mehedinți, scriu și mărturisesc cu acest al mieu zapis ca să fie de mare credință la mâna jupânului Radul marele logofăt, cum să să știe că i-am vândut partea moși-mieu Bratului de moșie dân sat, dân Mehedinți, cât au avut, stânjăni 42 în lat și în lungu, dân Vărbila până în calea dân mijloc, unde să hotărăște cu Drugăneștii și cu silișteși cu livezi cu pomet, cât să va alége parte Bratului. Și am tocmit stânjănul câte bani 80. Și mi-au dat dumnealui banii gata toți banii 1 260. Și o am vândut de a mea bunăvoie și cu știrea a toată rudeniia mea și a tuturor megiiașilor dân sus și dân jos, ca să-i fie dumnealui moșie în véci.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți megiiași, anume: popa Paraschiva ot Rătești, ot Urlați, popa Radul, Boia armaș ot Mehedinți, Cornea ot tam, Miclea ot Urlați i Tudoran ot Mehedinți, Ilie ot Periiași și Balea, feciorul lui Ogluz.

Și pentru credința, pusu-mi-am mai jos dégetul.

Și am scris eu, Drăghici logofăt cu învățătura Vladului. Leat 7154.

Vladul, vânzătoriu.
Popa Paraschiva, mărturie.
Ilie ot Periiați, mărturie.
Ivan ot Urlați, mărturie.
Godin ot Rătești, mărturie.
† Miclea, mărturie.

Arh. St. Buc., Ms. 454, f. 269.
Copie rom.

273 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

Adecă eu, Vlaicul și fomea me, Voica, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna fecior⟨u⟩lui nostru, Albului, cum să să știe că-i dau parte me de moșie ce să va alege despre frații mei jumătate, păntru căce ni-e fecior și n⟨e⟩-u căotat la tinerețe și se ne caute și la bătrânețe, până în vreme de bătrânețe, până la petrecanie noastră, vercare vom muri mai nainte de noi, tot să ne caute. Și ne-o căutat și fetele noastră, însă cu el împreună, le-mu grijit unde le-u fostu parte dat de Dumnezeu.

Iar ceie jumătate, să fie a noastră, până vomu fi cu zile. Iar la moarte noastră volnicu voiu fi a o[1] darea cui voiu vre. Iar să n-aibă a-l bântui, nici fetele mele, nice frații mei, nici nepoții[2] mei, că-i dau de a noastre bunăvoie, pentru căce ne caută. Și am ținut casa și dăjdele domnilor cu el împreună.

Iar cene va-l bântui, să fie procleta și afurisit de toți oteți⟨i⟩.

www.dacoromanica.ro

Şi mărturie: popa Vlaicul, sin Badea portar, popa Savul, sin diecon Stoica, nepotu-meu, i brati ego Tănase, Fătul, Negoe, Tudor i Luca.

Însă în zilele lu Mateiu vodă leat 7154.

Şi am scris eu, Vlaicu paharnic, cu mâna mea.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLXXIX/18.
Orig. rom., hârtie (32 × 20), pătat, rupt la margini.

---

[1] ѵ.

[2] непоцїе.

274 ⟨1645, septembrie 1 – 1646, august 31⟩, 7154

Hrisov de danie al lui Matei Basarab către mănăstirea Trebinje căreia îi dăruieşte un venit anual de 1 800 de aspri.

Arh. Acad. din Zagreb; copie.

Menţ.: Bărbulescu, *Relations des Roumains*, p. 274; Romanescu, *Patrafirul Buzeştilor*, p. 3. Este vorba probabil de documentul din 15 iunie 1646, original păstrat la M-rea Sf. Sava şi publicat de Damaschin Mioc, *Materiale*, p. 326–328.

275 ⟨1645 septembrie 1 – 1646 august 31⟩, 7154

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода. Пишът господство ми ţie, căpitan Vladule de livenţi, fac ştire domniia mea pentru că aici, nainte domni⟨i⟩i méle venit-au Marin i Grozea i Sulga Spăreii i Ļazăr păhărnicel ot Bereşti ot sudstvo Olt, de s-au jăluit şi au spus cum că te-am fost miluit domniia mea cu moşiile cele ce sântu pustii ot Bereşti ale oamenilor celor ce au fost birnici şi au fugit de au spart birul şi dajdea şi ş-au pustiit moşiile. Iar tu te-ai sculat de ai luat şi moşâile acestor slujitori ce scriu mai sus. De care lucru tu bine ştii că moşiile slujitorilor nu le dau domniia mea altor slujitori, pentru că ei lăcuiesc acolo, la Bereşti, pre moşiile lor.

Deci, în vréme ce vei vedea această carte a domni⟨i⟩i méle, iar tu să cauţi moşiile cele pustii megieşăşti, acele să ţii, că cu acele te-am miluit domniia mea. Iar moşiile acestor slujitori, ce scriu mai sus, să le laşi în bună pace şi dijma ce le-ai luat încă să le-o dai înapoi, nimic val să nu le faci, să mai vie cu jalbă la domnia mea.

Aceasta scriu. Leat 7154.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CDLXXVII/128 b.
Copie rom.

www.dacoromanica.ro

Adică eu Stoica, ficiorul Radului ot Lindiceşti şi eu Dragul, snă Oprinei, scris-am acest al nostru zapis, la mâna comisului Apostolache şi a jupânesii dumnealui, Voichiței, ca să fie de mare credință, cum să să ştie că le-am vândut dumnealor 50 de stânjăni de ocină la Lindiceşti, drept bani gata, ughi 5, stânjănul câte costande dooă, însă din partea lipărească, partea lui Dobrin celui roş. Şi o am vândut de a noastră bunăvoie, fără nici o silă, ca să le fie dumnealor moşie stătătoare.

Şi iar eu, Vladul Robul ot Lindiceşti, să să ştie că am vândut dumnealor 20 de stânjăni din partea lindicească, pentru că le-am fost datoriu dumnealor, însă stânjăni câte costande 2. Şi o am vândut de a mea bunăvoie, fără nici o silă, ca să le fie dumnealor moşie stătătoare.

Şi iar eu, uncheaşul Stoica, care scrie mai sus chezaş, de nu vor fi aceşti 20 de stânjăni stătători, să aibă o luarea dumnealor de la mine, comisul Apostolache şi jupâneasa dumnealui Voichița.

Şi mărturie: vornicul Paraschiva ot Togozeni i Dragul armaş ot tam i Drăghici ot Lipăreşti i Stan ot Lindiceşti. Şi pentru credința, pus-am şi degetile.

Septemvrie 4 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Stoica.
Dragul.
Vlad Robul.

Arh. St. Buc., Ms. 314, f. 487–487 v.
Copie rom.

277 1645 (7154) septembrie 4, Bucureşti

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми слꙋзем господства ми Tudor i Vladul i Stroe, feciorii Stanciului logofăt ot Olăneşti, ca să fie volnici cu această parte a domniii méle de să-şi ție doi rumâni, po ime Stoica cu frate-său Opriş, feciorii lui Stan , nepoții Oancii şi cu toată partea lor de ocină din Rădăcineşti sud Argeş, pentru că aceşti rumâni, ce scriu mai sus, fost-au cumpărați de Dobra logofeteasa Rudeanca încă din zilele răposatului Radului voievod. Deci atuncea, fostu-i-au dat Dobrei, muma lui Tudor şi a Vladului şi a lu Stroe, zéstre pre aceşti doi rumâni şi de atunci încoace tot i-au ținut cu bună pace. Iar când au fost acum în zilele domniei méle, iar aceşti rumâni, ei au rădicat pâră, zicând cum că nu sânt rumâni, nici au luat moşul lor Oancea bani, nici tată-(să)u. Într-acéea, slugile domniii méle, ce sânt zise mai sus, ei deaca au văzut aşa, au venit naintea domniii méle de s-au pârât de față cu aceşti rumâni. Deci rumânii pârâia cum că nu sânt rumâni, nici au tréabă cu ei, ce-i asupresc

www.dacoromanica.ro

fără de dreptate. Iar Tudor cu fraţii-ş-au scos cartea Radului voievod, în divan, de când au fost cursul anilor văleat 7120 scriind pre aceşti rumâni.

Deci domniia méa am căutat şi am judecat pre dreptate şi pre lége dumnezeiască împreună cu toţi cinstiţii dregătorii domniei méle. Şi le-am dat domniia mea lége 12 megiiaşi să jure cum nu sânt rumâni, nici au luat moşu-său bani cum nu s-au putut apuca de lége, ci au rămas de lege şi de judecată denaintea domniei méle din divan, cum mai mult cu pârâ să nu să mai ridice. De să vor şi râdica vericând, să nu să crează, ci să-i ţie cu bună pace să le fie rumâni de moşie, cum i-au ţinut şi mai denainte vreme. **Инако да нѣст. И исправник сам рєч господства ми.**

Пис Пѫрвѹл логофет, Бѹкѹрещ, септемврие д, лѣт ҳзрнд[1].
Їѡ Матею воевода.

Arh. St. Buc., Colecţia Ionaşcu Ion, I/62.
Orig. rom., hârtie (32 × 21), sigiliu timbrat.
Copie: B.A.R., A 3287, f. 69 v.

[1] „Scrie Pârvul logofăt, Bucureşti, septembrie 4, leat 7154 ⟨1645⟩".

278 ⟨Circa 1645⟩ septembrie 5

† Adecă eu, Preda din Clăşneştea şi cu ai mei feciori, anume Danul şi Stăriian carii[1] şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mâna jupânului Nicolei pârcălabul din Glogova, cum să să ştie în zilele domnu nostru, Ion Matei Băsărabă voivod. Iar eu, Predea, împreună cu ficeori⟨i⟩ miei vândutu-n-am partea de moşie despre Iermoneştea, însă stânjeni 238, stânjenul câte 2 costande, ughi 23, costande 16[2], în lat, iar în lung, din cursoarea apei până în hotarul Peşcenei. Şi am vândut-o noi, de a noastră bunăvoie, fără nice o sâlă, cu ştire[3] tuturor megieşilor dimprejurul locului.

Şi m⟨ă⟩rturie au fost: din Glogova, Laţco şi Prohan şi popa Matei şi din Clăşneşti, Păun⟨i⟩lă[4] şi Cuzma şi Florei.

Şi pintru credinţă, pusu-ne-am deg⟨e⟩tele şi iscălitura, să-i fie moş⟨i⟩e.

Pis mesiţa s⟨ep⟩tămvrie, dni 5.

Eu Preda.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCXXII/73.
Orig. rom., hârtie (32 × 21), fără an. Datat după Nicola pârcălab, care la 4 apr. 1646 îşi alege moşie în Iermonești, cf. Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 35228.

[1] **карним.**
[2] *Ughi 23 costande 16,* ad. interlinear. Post „costande", scris *de peste,* barat.
[3] Post „ştire", scris *pu ştira.*
[4] **Пъѹнлъ**; altă lecţiune: *Păunul.*

www.dacoromanica.ro

279 ⟨Circa 1645 septembrie 5⟩

Adecă eu, Stan Doc[1] din Clăşneşti scriu şi mărturisă⟨s⟩c cu al mieu zapis să fie de mare credinţă la mâna jupânului Nicolei pârcălabul din Glogova, avut-am în Iermoneşti moşi⟨e⟩ din part⟨e⟩a sohodenască, din jumătate de hotar, al optul⟨e⟩a pământ. Şi am vândut derept 8 sut⟨e⟩ de bani. Şi am vândut de a me voie, fără nice o silă, să-i fie moşie moştină lui şi ficiorilor în vac.

Şi pântru credinţă m-am pus şi degetul. Şi megieşi mărturi⟨e⟩, cari scrie mai sus.

† Şi iar au cumpărat Necula pârcălabul de la Radul şi de la Dobromir, feciorii lu Bordéică ot Izvarna den jumătate de ocină den Iermoneşti, care au fost a Neculei pârcălabul, a opta parte, derept 1 000 de aspri[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCXXII/74.
Orig. rom., hârtie; scris în partea de jos a filei doc. MDCXXII/73, de aceeaşi mână şi cu aceiaşi martori.

[1] Докь; altă lecţiune: *Docă.*
[2] Text adăugat de altă mână, pe aceeaşi filă a documentului.

280 1645 (7154) septembrie 5

Zapis al lui Pătru Boji pentru 10 stânjeni moşie din Cioroiaşu a mănăstirii Târnăviţa.

Arh. St. Buc., Ms. 443, f. 166 v.
Rez.

281 1645 (7154) septembrie 7

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Пишем господство ми voao rumânilor lu Dumitraşco postelnic Cepariul den Cepari, den Tigvéni, den Dăneşti. Cătră aceasta v⟨ă⟩ dau ştire domnia mea, pentru că aici naintea domni⟨i⟩i méle, la divan, venit-au stâpânu vostru, Dumitraşco postelnic, de v-au vândut boiarenului domni⟨i⟩i méle Bunei vistier, rumâni stătători şi de moşie, fără de nici o gâlceavă.

Derept acéea, de vreme ce veţi vedea ceastă carte a domni⟨i⟩i méle şi omul boiarenului domni⟨i⟩i méle, Bunei vistier, iar voi să căutaţi să aveţi a ascultarea toţi de omul lui, de toate ce vă va da învăţătură, că sânteţi de astăzi nainte pre

www.dacoromanica.ro

seama lui, vânduți den divan, denaintea domni⟨i⟩i méle şi denaintea tuturor boiarilor divanului, rumâni cu pace şi de moşie în véci.

Iar carele dentru voi nu va asculta, să-i facă certare după vina lui şi de către niménelea opreală să n-aibă naintea cărții domni⟨i⟩i méle.

Инако да нѣст. И исправник сам рєч господства ми.
Пис мѣсєца септємврїє ѕ дни, въ лѣт хѕрнд.
† Їѡ Матею вшєвода, милостїєю Божїю господинь.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 26894.
Orig. rom., hârtie (29 × 25), pecete aplicată.
Cu o copie rom. modernă, ibid.

Reg.: Filitti, *Arh. Cantacuzino,* p. 216; Ştefănescu, *Catalog,* p. 154–155.

282 1645 (7154) septembrie 8

† Adecă eu, Cârstea ot Drăniț, scriu şi mărturisesc cu această al mieu zapis ca să fie de mare credință la mâna părintelui patriarhului Ionichie den sfântul scaun den Alexandrii cum să ştie că am avut multe mâncături pentru o moşie.

Deci şi eu nu am avut ce face, ci o am lăsat sfinți⟨i⟩i lui să fie moşie în vécu sfântului scaun den Alixandrâi, însă să să ştie hotarul aceştii moşii cele despre Drăniț, din drumul Ţăraşului.

Să nu mai aib eu sau alții din ruda mea treabă cu această moşie. Iar vericare va intra într-această moşie să fie închinat banului ot Craiova ughi 100.

Şi am făcut această tocmeală dinaintea jupunului Dragotă postelnic, ispravnicul scaunului Craiovei, şi dinaintea a mulți boieri şi megiiaşi, anume: ot Vârâți, Nicola vătaf, Cârstea căpitan ot Sălcuța i Barbul păharnic Dălțea, Hamza ot Padé i Mihai sân Drosul ot Lumeş, Dobre ot Vorvor i Gheorghe logofăt şi alții mulți care nu i-am scris aicea.

Şi pentru mai adevărată credința, pusu-ne-am pecețile şi iscăliturile mai jos.

I pisah az, Pătru logofăt ot Belcin, meseța septemvrie 8, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDXXV/29 b.
Copie.

283 1645 (7154) septembrie 9

Adecă eu, Mihnea şi cu fiiu-mieu Iano, scriem şi mărturisim cu acest al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mâna Paraschivii, finu nostru, cum să

www.dacoromanica.ro

să ştie că i-am vândut 25 de stânjăni de moşie în sat în Surdeşti, drept bani gata 1 000. Şi i-am dăruit la nuntă, când l-am cununat, 5 stânjeni, care preste tot fac stânjăni 30, să fie lui moşie şi feciorilor lui în veac neclătită. Şi pre acest zapis al nostru să aibă a-ş facerea şi carte domnească. Şi când am vândut, fost-au cu ştirea tuturor megiiaşilor. Aceasta scriem şi mărturisim cu acest al nostru zapis.

Şi pentru credinţă, pusu-ne-am şi peceţile. Şi la această tocmeală, fost-au: uncheaşul Gheorghie şi uncheaşul Bălea[1] şi Tudor şi Albul şi Radul, snă uncheaşului Gherghe şi Dima şi Udrea logofăt, snă Papei postelnic din Şcheai.

Şi am scris eu, Peia logofătul, measeţa septemvrie 9 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu uncheaş Gherghe.
Eu uncheaşul Bălea.
Tudor.
Albul.
Radu.
Dima.
Ion.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CDLXXXVII/50.
Copie rom.

[1] Бъло.

284 1645 (7154) septembrie 14

Adică eu, jupâneasa Mariia, fata armaşului Gherghe şi cu mumă-sa Nastasiia, scriim şi mărturisim cu acest zapis al nostru, cum să să ştie că am vândut jupânului Pătru şi postelneculuí Hranite ocină în Căşcioare însă stânjăni 90, stânjănul câte bani 70. Şi am vândut din câmp şi din apă şi du preste tot hotarul şi cu ştirea tuturor fraţilor. Iar Anca n-are parte aici niimică, căci cându o am căsătorit, i-am dat vălitura cu acilea şi cu bortă cu stâlpi, iar fii-mea Mariia n-am avut de aceste, ci i-am dat această ocină ce scriu mai sus, ce au vândut-o acestor boieri, lui Pătru şi nepotă-său, lui Hranite, ca să le fie lor moşie, şi feciorilor şi nepoţilor, câţi Dumnezeu le va dărui.

Iar cându să va trage ocina, ce va trece de 90 de stânjini să mi-i-o plătească cu bani, cum s-au tocmit.

Iar cându s-au făcut această tocmeală, fost-au mulţi boierănaşi, anume: Necşul i Frangulea i Chiriţă i brat ego, Manole i Socol i Andreiu i brat ego, Paraschiva i Chiracă.

Iar noi, jupâneasa Mariia şi cu mumă-sa, Nastasie, pentru credinţa, inel n-am avut; ne-am pus degetile, iar celelalte mărturii s-au iscălit ş⟨i⟩ au pus ş⟨i⟩ peceţile cu inel⟨ul⟩ lor.

www.dacoromanica.ro

Eu Frangulea.
E⟨u⟩ Necşul[1].

Arh. St. Buc., Ms. 466, f. 21.
Copie rom.

[1] Нѫшкѫл.

285 1645 (7154) septembrie 14

Adecă eu, Vasilie şi eu Danciul şi eu Danciul şi eu Dan, scris-am acest zapis al nostru la mâna diiaconului Idului şi a fraţilor lui, anume: popa Stanciul i Gligorie şi Barbul şi David, cum să se ştie că am făcut acest zapis să fie de mare credinţă, pentru că am avut pără pentru moşiia din Hurezi din funea voinească. Deci aşa ziceam noi, cum n-are popa Idul şi cu fraţii lui treabă din funea voinească, iară popa Idul şi fraţii lui zicea că are din funea voinească al treilea parte. Deci domnul nostru ne-au dat pre megiiaşi cu răvaş domnesc, cum să ia seama şi să ne judece, are popa Idul a trêia parte au ba? Deci ei s-au strâns la zi şi la soroc să ne judece. Deci ei au adevărat cum are popa Idul din funea voinească a treia parte.

Deci am scris acest zapis[1] la mâna lor, cum să fie de mare credinţă, cum de aicea înainte să avem a-l lăsa să ţie partea al treilea, şi de noi bântuială să n-aibă, nici de noi, nici de feciorii noştri, nici de rudele noastre. Iară cine s-ar mai scula a mai purta pără, să fie de mare pradă. Şi acest zapis l-am scris dinaintea portarului Stoian. Şi să avem a drége şi moara.

Pis measeţa septembrie 14 dni, 7154 ⟨1645⟩.
Eu Vasilie.
Eu Danciul.
Eu Danciul.
Eu Dan.

Arh. S.. Buc., Ms. 449, f. 20 v.
Copie rom.

[1] заапнс.

286 1645 (7154) septembrie 20

† Adică eu, Stroi ot Mireani, scris-am aceasta al no⟨s⟩tru zapis ca să fi⟨e⟩ dă bună crădinţă la mâna jupânului banului Pavalac⟨he⟩ fost văl, cum să să

www.dacoromanica.ro

şti⟨e⟩, că m-am vândut dumnălui rumân şi împrăonă cu fii-mău Radul ca să avăm a fi dumnălui şi rumân şi împrăonă cu nepotu-mău Nastasii, şi dăpă ci nă va mai dărui Dumnăzău fecior, tot să fi⟨e⟩ rumân dumnălui. Şâ ne-am vândut cu partea dă moşii, dân moşiia Măren⟨i⟩lor a triia parte un moş, cum ne-am vândut dă a noastră bunăvoi şi fără nici o silă, derăptu bani gata 13 200.

Şi cându ne-am vândut, fost-au mu⟨l⟩ţi boiari[1] dă pă împrăj⟨ur⟩: întâiu, Gărghii vtori vistiiar şi jupan And⟨r⟩ăiu şetrarul şi jupan Apostol comis i Andrăiu spătar, snă aga Neagul i Radul postelnic, snă Corcodăl stolnic i Stanciul ot Flămânda i ceaoşul Dateo ot Zăvăsténi i Năcula postelnic ot Mâ⟨r⟩şi şi dă măgiiaşi ot Măréni; întâiu Stanciul, snă călugărului Ştăfan ot tam, i Radul Idul ot tam i Dumitru ot tam.

I pisah Grama logofăt, săptemvrie 20 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Şi păntru crădinţi ne-am pus dégetul.

Stroe.

Radul.

Nastasie.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CXX/1.
Orig. rom., hârtie (30 × 21).

[1] Ante *boiari*, repetat *bo.*

287 1645 (7154) ⟨septembrie–decembrie⟩ 20

[... вел]икагѡ градаꙋ Ѧлиѯандрїнскаго гдеже ест храм свет҃ѣи вѣсеχ χвалнагѡ апостола їевангелиста Маркѹ [...][1] и wбители[2], ca să fie sfintei patrierşii ocină în sat, în Ciulniţa de Jos [...][1], tot hotarul.

Şi iar să fie sfintei patriarşii ocină în sat, în Seaca iar [... pă][1]rţi de ocină ce scrie mai sus, fost-au ale lui Ştefan călugărul de moşie încă mai denainte [...c][1]u inima lui, cum această lume iaste trecătoare şi fără folos sufletului [...][1] casa şi feciorii de le-au împărţit tot cine ce-au căzut şi ce li s-au venit partea din moşie [...][1] i-o au ales de cătră feciori şi au mersu la [...][1] sfintei patrierşii [...][1] şi la lipsa lui şi l-au îmbrăcat la slăbiciunea lui Nectarie arhidiiacon, căuta [...][1] au călugărul, el au mersu naintea domniei lui, în divan, de au dat şi au închinat aceeaste [... pări][1]nţilor lui pomeană în vecie şi cu zapis din mâna lui scris cu mare [...][1]; Vartolomei biv vel stolnic i Bratul biv vel comis i Apostol biv vel peharnic [...][1].

[...][1] încoace tot au fost pre sama patrierşiei.

Iară cându au fost acum în zilele domni⟨i⟩i méle [zapi][1]sul lu Ştefan călugărul pe acéste părţi de ocină, scriindu cum le-au dat şi le-au [... ni][1]imea din feciorii

www.dacoromanica.ro

lui, sau din rudenia lui, să n-aibă treabă cu aceaste părţi ale lui [...][1] dumnezeieşti patrierşii de la cetatea Alixandrii, ca să-i fie acéaste părţi [...][1]nic i Radu vel logofăt i Stroe vel vistier i Diicul vel spătar i Preda vel cliucer.

[...][1]rie 20 dni, Adamlis leat 7154 ⟨1645⟩, leat god 1645.

[...][1] **милостию Божию господинъ.**

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, II/13.
Orig. rom., perg. (26 × 17), 1/2 lipsă.

---

[1] Lipsă jumătate din document.

[2] „Al marii cetăţi a Alexandriei, al cărei hram este sfântul, întru totul lăudatul apostol şi evanghelist Marcu [...] şi locuitori".

288 1645 (7154) septembrie 25

† **Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ.** **Пишът господство ми** voao roşiilor şi voao spătăreilor şi altor boiari carii veţi avea vii pre moşiia sfintei mănăstiri Glăvăciogul de la Cernăteşti. Cătră aceasta vă dau ştire domnia mea, că am socotit domnia mea, cu toţi boiarii şi cu tot sfatul, de am dat şi am adaos vinăriciul domnescu cât ţine hotarul mănăstirii. Deci de vréme ce veţi vedea ceastă carte a domni⟨i⟩i méle, iar voi să căutaţi să vă daţi vinăriciul tot den 10 vedre 1 vadră, pre dreptate, cum easte obiceaiul, ca să fie şi domni⟨i⟩i méle pomeană, şi mănăstirii de hrană, căci că voi n-aveţi moşie, ce numai viţa easte a voastră. Iar cui va părea strâmbu, să-ş ia viţa şi să pecetluiască egumenul şi bute, că nu va putea umbla den corită în corită, ca să fie bucate bune. Aşijderea şi voi călăraşilor şi alte slugi ale domni⟨i⟩i méle încă să căutaţ să vă daţ vinăriciul de pre moşia mănăstiria, cum au fost de veacu. Şi apoi să căutaţ să vă daţ şi vinăriciul domnescu den 10 vedre 1 vadră, cu pocloane, cu părpăr, cu tot venitul cum ştiţ că aţi dat şi la domnie. Iar unde va pecetlui butea, care veţi avea darea înturnători călugării unii la alalţi, că nu să cade să umble călugării den corită cu ciubărul să strângă trizviturile oamenilor, ce să fie buni de treaba mănăstirii. Iar cui va părea strâmbul, să-ş ia viţa, alt val să nu fie. Derept acéea, şi tu căpitane Mareş de la Ploieşti, încă să cauţ să dai poruncă călăraşilor să nu poarte călugării de val carea cum va, că acest vinărici domnescu l-am dat domnia mea, cu tot venitul lui la sfânta mănăstire Glăvăciogul, că apoi, să vor veni călugării cu vreo jalbă, bine să ştiţi că rea scârbă veţi avea de cătră domnia mea. **Инако да нѣст. И исправник сам рєч господства ми.**

Пис сєптємврїє к̃є дни, лѣт ҳ̃зр̃нд̃.

† **Їѡ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.**

Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/29.
Orig. rom., hârtie (34 × 21), pecete aplicată.

289 1645 (7154) septembrie 26

† Adecă eu, Vladul ot Căzăneşti ot sud Mehedinţi, scris-am şi mărturisăscu cu acesta al miiu zapis ca să fii de mare credinţe la mâna jupânului Neculai pârcălabul, cum să să ştii când au fost acum în zilele creştin⟨ului⟩ Matei voievod, iar eu m-am vândut rumân derept ughi 12 bani gata. Şi m-am vândut de a me bunăvoie, să-i fiu rumân în veac, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor megiiaşilor.

Şi la tocmeala noastră, fost-au mulţi boieri şi oameni buni, anume: jupan Dum⟨i⟩tru biv vel sluger ot Filiiaşi i Vintilă postelnic ot Glogova i Ghiura căpitan ot Baie i Gherghena ot Negoieşti i Radul postelnic ot Petreşti i Hamza iuzbaşa i Bălaci ot Căzăneşti, fiiastru Răspopului i Nan ot Ciuşi i Neagoe ot Jirov.

Şi am scris eu, popa Matei ot Jirov.

Pentru credinţa, pusu-me-am degetul în loc de inel.

Pis septemvrie 26 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Vladul.
Dumitru slujer ot Filiiaşi
Ghiura căpitan
Az, Vintelă postelnic[1].

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCMLXIII/19.
Orig. rom., hârtie (33 × 17), 3 sigilii inelare în fum.

Rez.: Iorga, *Studii şi doc.*, V, p. 298.

[1] Semnături autografe.

290 1645 (7154) septembrie 28

† Adecă eu, Arbănaş Berescul ot Glodeni dat-am zapis mieu la mâna dumnealui Apostolac⟨he⟩ comis, cum să să ştie c-am vândut dumnealui moşie din Glodeni, în funea puiască, 2 funi şi din partea lui Drăgoi 30[1] funi, că atât au avut, care mi-au fost mie cumpărătoare de la dânşii. Şi am vundut dumnealui dreptu ughi 8.

Şi iar i-am mai vândut din partea mea jumătate de moş, dreptu ughi 16 şi aceştea bani i-am luat e⟨u⟩ toţi gata de la dumnealui, în mâna mea. Şi o am vândut de a mea bunăvoie şi cu ştire tu⟨tu⟩ror fraţ⟨i⟩lor de moşie.

www.dacoromanica.ro

Ş-am dat şi de pomană 2 funi la mănăstirea dumnealui şi livezili ale méle, pe unde sântu, toate la mănăstiri, ca să-m fie mie pomana şi părinţilor mei şi, după moartea mea, să mă îngroape la mănăstiri.

Şi cându am făcut aceast zapis, au fust mulţi megiiaş mărturie carei să vor iscăli mai jos.

Şi pentru mai adevărata credinţă mi-am pus mai jos dégetul să să crează. Measeţa septemvrie 28, 7154 ⟨1645⟩.

Eu Arbănaş
Eu, pop⟨a⟩ Toader martor
Eu, Arbănaş ot Chiojdéni martor
Stan roş ot Vaideel martor
Fătul den Mâstăneşti martor
Andrei ot Fundéni martor[2].

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache şi Apostolache, XV/6.
Orig. rom., hârtie (31 × 22).
Copie, ibid.: XI/82, f. 2; ms. 314, f. 421.

Menţ.: Nicolae, *Ctitoriile*, p. 145.

[1] „30" îndreptat peste 3.
[2] Semnături autografe.

291 1645 (7154) septembrie 28

† Adecă noi, megiiaşii den sat, den Colişani, anume: Manea i Smili, scris-am acesta al nostru zapis, ca să hie de mare credinţă la mâna jupânului Pârvul vtori postelnic, cum să să ştii că i-am dat toată partea noastră de moşii den Colişani, pentru că noi am fost fugiţi în zilele domnu nostru. Deci ne-au căzut în urma noastră un taler, ci l-au plătit tot dumnealui jupan Pârvul postelnic de când au fost cursul anilor [...][1] până [...][1]. Deci noi am venit în ţeară, iar la moşiia noastră. Deci dumnealui ne-au apucat să-i dăm banii şi ne-au dus la divan în dooa rânduri înaintea domnu nostru creştin, Matei Basarab voievod. Deci domnu nostru aşa ne-au judicat, să-i dăm toţi banii câţi au dat pentru noi. Deci noi, banii n-am avut să-i dăm, ci i-am dat dumnealui partea de moşii den Colişani, însă stânjini 200, iar dumnealui ne-au iertat dentr-aceşti 200 de stânjini 60, şi au rămas să ţii dumnealui 140 de stânjini.

Derept acéea[2], i-am făcut zapisul nostru la mâna dumnealui ca să-i hie dumnealui moşie în vecii.

Şi la tocmeala noastră au fost mulţi boiari[3] mărturii, anume: Irimiia logofăt, snă Paraschivii logofăt şi Bogdan iuzbaşa den Ciorani şi Mihai den Gurbăneşti.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Calotă logofăt ot Siteşăşti.
Şi pintru credinţa, ne-am pus şi peceţile.
Pis septemvrie 28 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.
Manea, snă Smile.
Mihai ot Gurbăneşti.
Eremiia slujer mărturisăscu[4].

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXXIX/10.
Orig. rom., hârtie (35 × 21).

[1] Loc alb în orig.
[2] ддчѣж.
[3] моиарн.
[4] Semnătură autografă.

292 1645 (7154) octombrie 1

† Scris-am cartea patrierşiei méle la mâna părentelui[1] egumenului Ananiei de la sfânta mănăstire de la Nucet, cari easte hramul sventii Gheorghie, jeluindu nai⟨n⟩tea partrierşie méle, cum că au dat Vădislavu logofăt la sfânta mănăstire ce scrie mai sus pentru sufletul părinţilor lui şi pentru sufletul lui încă mai denainte vréme 1 sălaş de ţigani, anume Naan cu ţiganca lui şi cu feciorii lui. Şi au dat şi din în bucatele lui den în toate den ce au avut veri den ce va alége totu a[2] 3 parte, veri den în moşii, veri den într-alte bucate, de ce se vor afla den toate bucatele. Într-acéea, şi patrierşiia mea a[3] a făcut aceasta carte a patrierşiei méle la mâna părentelui egumenului Ananiei, cum au lăsat Vădislav logofătul pân-au fost cu zile de au dat pentru sufletul lui şi al părinţilor lui ce au dat şi ce au lăsat şi la moartea lui să fie dat. Iar în urma celui dus de lume, cine va fi rămas în urmă, veri jupâneasa lui, veri soro, veri nepot, veri strenipot, verecine va fi de neamul lui, cine va vrea să lase ce au lăsat Vădislav logofăt cu sufletul lui la această sfântă mănăstire să fie iertat şi blagoslovit dă vlădica Hristos şi de patreiarşiia mea. Iar cene nu va vrea să lase cum au lăsat Vădislav logofăt, vere jupâneasa lui, vere soru-sa, veri nepot, veri fie ce omu va fi di rubideniia lui şi nu var vrea să lasă, să fie afurisiţi şi să fie blestemaţi de vladica Hristos şi de 318 oteţi vă ije Nechiia şi să fie şi de patrierşiia mea şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia întru loc şi să dobândească gubaviia lu Ghizi şi să să desfacă pământul să-i înghită, cum au înghiţit pri Aviron şi de osteneala lui să nu aleagă nemic şi munţii şi petrili să putrezească, iar trupurili lor să nu să risipească.

Aceasta am scris patrierşiia mea. Pis octomvrie 1 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.
Ιωανίκιος τοῦ Αλεξανδρία[4].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XXI/5.
Orig. rom., hârtie (33 × 21).

[1] пърнителъ҃е.
[2] Repetat.
[3] ааѧ.
[4] „Ioanichie al Alexandriei".

293 1645 (7154) octombrie 2

† Zde boleari tocmealnici ai jupânului Radului vel comis, na ime: ot Părceşti, Neculcea i ot Murseşti, Bogdan iuzbaşa i Dragne portar i ot Vânăta, Deatco i ot Săcuiani, Udrea armaş i ot Boldurugeşti, Nedelco, ca să caute şi să adevereze aceşti 6 boiari, ce scriu mai sus, ocina den Cârsticia den Jos, însă stânjăni 35, care ocină easte cumpărată de Necula slugear, de la părinţii lu Ruhat mai denainte vréme, să aleagă aceşti 35 de stânjăni şi să izbrănească de către alalţi fraţi de ocină, cum va fi pe direptate[1] şi cum vor afla cu ale lor suflete. Şi ispravnec, Tanasie vtori portar.

Pis octomvrie 2 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CCXCIX/175 (a–b).
Orig. rom., hârtie (20 × 17), pecete aplicată.

[1] дирептаате.

294 1645 (7154) octombrie 4

† Adecă eu Stance, fata lu Şerban, făcut-am acesta zapes al miu să fie de mare credenţe la mâna Stanciului vătahfului ot Băşenişti, cum i-am vândut eu de a mea bunăvoie partea tătâne-mieu, lu Şerban den Moceşti stânjen 200, stânjănul câţi 30 de bani. Şi o am vândut den câmpu şi de apă şe den seleşte satol⟨u⟩e[1] şi de peste tot hotarul şi den cen până-n cen, să fie lui moşii feciorilor şi nepoţilor şi cene se va trage dentru el.

Mărturii: Dumitru Năianul ot Băsineşti, Stan Măciocă ot tam, popa Vladul ot tam i popa Le⟨f⟩ter ot tam i snă popei Vladului, Radul i Vladul i Dumitru, fratele vătahlui i Ştefan ot tam şi multe oameni boni, den sos şi den jos.

I pisah popa Gheorghei ot Jugurani.

Pis measeţa optovrie dni 4, 7154 ⟨1645⟩.

Pentru crede⟨n⟩ţa, pos picete eu, Stancea.

www.dacoromanica.ro

Dumitru Năiani.
Radu popa.
Eu popa Liftir.
Dumitru fratele ⟨lui⟩ vataf.
Eu Preada lu Avram logofăt.
Stan Măciucă.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu Greci şi Codreni, XIV/4.
Orig. rom., hârtie (31 × 21).

[1] *şe den seleşte satol⟨u⟩e*, ad. interlinear.

295 1645 (7154) octombrie 5

† Scris-am eu Ilie, snă pop⟨a⟩ Costandin, acesta al miu zapis ca să fiie de mare crédinţă la mâna părintelui arhimandritului chir Leontie, năstavnicul sfintii manastiri ot Argiş, cum să să ştiie că e-m vândut un loc de 5 fălci în câmpu den sus de mănăstire şi den sus de cruce Lupeştilor. Şi în capul locului sântu 2 mâgle de pitri, despre drumul Albiştilor şi despre cela cap de loc, în capul locului iasté o rovină şi pre marginea de amundo⟨ă⟩ părţile sântu şirini dă mărăcini. Şi i l-am vândut în bani gotovi 90, de a me bunăvoie, să fiie al sfinţi⟨i⟩i lui şi al sfentei mănăstiri. Şi au pus şi pré tata, popa Costandin şi pré mama Iovana în pominic, ca să fiie al sfintii mănăstiri, în vec neclătit, amin.

Şi pentru crédinţa, mi-am pus şi pecete.

Pis measeţa octomvrie 5 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Ilie[1].

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, II/27.
Orig. rom., hârtie (34 × 21).
Cu o copie ibid.: ms. 708, f. 345 v–346.

[1] Semnătură autografă.

296 1645 (7154) octombrie 5, Bucureşti

† Adecă eu Vasilie, feciorul Cârstei, fratele lui Agapie, scris-am acesta al mieu zapis, să fie de mare credinţă, la mâna Radului logofătul Dudescul ca să se ştie cându au fost acum în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod,

www.dacoromanica.ro

iar eu Vasilie m-am vândut Radului logofăt rumân cu un fecior al mieu, anume Stanciul, fără ocină şi cu feciori⟨i⟩ ce-mi va mai da Dumnezeu de acum înainte, derept 2 iape, preţu za ughi 13 şi derept 1 cal, preţu za ughi 4. Şi m-am vândut eu Vasilie, rumân de bunăvoie, fără nici o silă, ca să-i fiu de moşie lui şi coconilor în véci.

Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi boiari carii ş-au pus mai jos peceţile. Şi pentru credinţa n-am avut inel, ce mi-am pus în locu de pecéte, dégetul. Aceasta mărturisescu, ca să se ştie.

Pis Lepădat logofăt, u Bucureşti, measeţa octomvrie 5 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

† Eu Vasilie[1].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/78.
Orig. rom., hârtie (34 × 21).

[1] Semnătură autografă.

297 1645 (7154) octombrie 5

Ocolnica a 12 boieri hotarnici privind semnele despărţitoare şi stăpânirea moşiei Trestinicul: Ştefan, egumenul mănăstirii Tismana, Drăghici postelnic ot Izvor, Giurea ot Budăneşti, Iovaniţa ot Zăvrat, Luca ot Zăvrat, Petolea ot Medvejdea, Nicola ot Budăneşti, Damian ot Bresniţa, Nicolae pârcălabul, Butoi ot Colibaşi, Dragomir ⟨Cuşescul ot Broscari⟩[1], Iovcea ot Cerneţi.

Rez., V. Demetrescu, *Ist. oraşului Severin*, p. 105 106, doc. IV (datat 1646); *Cat. Drobeta Tr Severin*, p. 35, doc. 2.

[1] V. doc. din 29 aprilie 1646, Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LVII/2, *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 181, nr 462.

298 1645 (7154) octombrie 7

† Adecă eu, Dumitru stolnic ot Vârâţi, dempreună cu fiiu-mieu, Stanciul postelnic, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna Vladul⟨ui⟩ păharnic Rudenul, ca să să ştie cum i-am vandutu partea noastră den sat, den Stoieneşti ot sudstvo Romanaţi, toată, de preste tot hotarul, den câmpu, den pădure, den apă, den şăzutul satul⟨u⟩i şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, orcâtu să va alege. Şi rumânii încă să să ştie, na ime: Tatomir

www.dacoromanica.ro

cu 2 feciori i Lupul c-un frat⟨e⟩ şi cu 1 fecioru şi Barbul cu 3 fraţi, feciori[1] Bărbuleţului şi cu feci⟨o⟩rii lor i Câlţe cu frate-său Stan, feciorii lu Bolan i Cârste cu 2 feciori i Muşatu cu 2 feciori i Şiuia cu 1 fecior i Stanciul cu 1 fecior şi feciorul Stanciului Bolan i feciorïi Stăniei, anume: Stan i Ion şi cu feciorii lor şi alţi rumâni, câţi se vor afla den parte no⟨a⟩stră fugiţi, toţi să-i fie r⟨u⟩mâni dumnelui, za 300 de galbeni, bani gata.

Şi am vândut de a no⟨a⟩stră[2] bunăvoie şi fără de nici o silă, pentru[3] că s-au căzutu dumnelui a cumpăra acolo, în Stoineşti, că au avut moşie moşteană şi am fost fraţi de ocină, ca să-i fie dumnelui moşâie ohabnică, că ş-au dat ai dumnelui bani derepţi, de au cumpărat moşie cu pace.

Şi mărturie pus-am mulţi boiari: jupan Socol cliucer i jupan Necula vel pitar i ot Cepari, Ivaşco cliucer i Chirca postelnic i Pană logofăt i Negoe postelnic i Pârvul postelnic i ot Fărcaşa, Radul căpitan i ot Comani, Bade căpitan i ot Greci, Stan vornic i ot Puturoasa, Mitre postelnic i Nica cupeţi i Ghiorma, sin Isaru staru i Chera cupeţi[4] i ot Dumitreşti, Hrizea cliucer şi alţi boiari, care-şi voru pune mai jos peceţile şi iscălitura.

Acesta am scris şi pentru mai adevărată credinţă, ne-m pus şi peceţile şi iscălitura.

Pis Dumitru logofăt u Târgovişte, measeţa ohtomvrie dni 7, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

† Dumitro stolnic
† Stanciul postelnic
Necula vel pitar
Socol cliucer
† Chirca vtori postelnic
Ivaşco clucer
† Ghine cliucer
† Iorda postelnic
† Drăghici logofăt
Hrizea cliucer
† Pană logofăt
Radul vel căpitan Fărcăşan[5].

Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 28 527.
Orig. rom., hârtie (30 × 20,5), două peceţi în tuş.
Cu o copie, ibid., nr. 28 526.

[1] фечорне.
[2] ностръа.
[3] пентро.
[4] кꙋпецїн.
[5] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

† Scris-am eu, Stan Putcavel acesta zapis al mieu să să ştie cum m-am[1] înfrăţit cu Dragomir, feciorul ⟨lui⟩ Mentisus ot Mâstâneşti cum să să ştie că i-am dat un cal, dereptu ughi 7 pol şi bani gata ughi 4, iar eu, Dragomir i-am dat ocină în Mâstâneşti, den funea olărească, den jumătate de fune a treia parte, iar jupânul Apostolachi nu m-au suferit, că au fost cumpărat mai denainte[2] vréme de la Ciocoro. Deci mi-au dat banii gata ughi 11 pol, iar când am cumpărat această ocină n-am întrebat fraţii câţ au fost pre ocină şi jupânul Apostolachi, ci mi-au dat banii, cum sântu mai sus-scrişi, să ţie dumnealui astă ocină, câtă e vândută, în câmpu şi în pădure şi în apa, peste tot hotarul. Şi am vândut de a mea bunăvoie.

Şi la această tocmeală au fost mulţi megiiaşi de-mprejurul locului, anume: ot Preseaca, iuzbaşa Nedelco, ot Mâstâneşti, Neagoe, ot Chiojdéni, Manea şi Radul, ot Vaideel, Cârstiian.

Pis az, popa Micul ot Vaideel. Pis measéţa octomvrie 7, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Şi pentru credinţa puneam şi dégetul.

Nedelco.
Popa Micul.
Câ⟨r⟩stiian.
Mane.
Radul.
Neagoe.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/30.
Orig. rom., hârtie (33,5 × 21,5).
Copie ibid.: ms. 314, f. 412 v–413.

[1] ман.
[2] аєнаннмтє.

300 1645 (7154) octombrie 7, Târgovişte

† Adecă eu, Stănciucul postelnic, snă Dumitru stolnicul ot Vârâţi, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă[1] la mâna Vladului peharnic Rudeanul, ca să să ştie cum i-am vândut partea mea den sat den Stoineşti ot sudstvo Romanaţi, toată despre tot hotarul, den câmpu, den pădure, den apă, den şăzutul satului şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, oarecât se va alége.

Şi rumânii încă să să ştie, anume: Tatomir cu 2 feci⟨o⟩ri şi Lupul cu un frate şi cu un fecior şi Barbul cu trei fraţi, feciorii Bărbuleţ⟨u⟩lui şi cu feci⟨o⟩rii

www.dacoromanica.ro

lor i Câlţea cu frate-său Stan, feciorii lu Bolovan i C⟨â⟩rstea cu 2 feci⟨o⟩ri i Muşat cu 2 feciori i Şuia cu un fecior i Stanciul cu 1 fecior i [...][2] feci⟨o⟩rul Stanciului Bolovan[3] şi feciorii Stănii, anume: Stan şi Ion cu feci⟨o⟩rii lor şi alţi rumâni de moşie, câţi se vor mai afla den partea mea, toţi, za 300 de galbeni, tot bani gata.

Şi am vândut eu de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor boiarilor marii şi mici şi denaintea mări⟨i⟩i sale, domnu nostru, Io Matei Basarab voievod, den divan, ca să-i fie dumnealui moşie ohabnică, pentru că i se-au căzut dumnealui a cumpăra acolo, în Stoieneşti, căci că au mai avut moşie moşteană acolo şi am fost de ocină fraţi.

Şi au cumpărat dumnealui ca să-i poată fi moşie cu pace.

Iar apoi, după ce ş-au dat dumnealui ai lui direpţi bani, pre această moşie, se-au sculat rumânii cu pâră, zicând aşa, cum că sânt ei mai volnici a-i lepăda banii, să fie judeci şi au venit şi la divan de faţă.

Iar măria sa domnu nostru au căutat şi au judecat pre direpţ şi pre lége d⟨u⟩mnezeiască şi i-au dat de gât în mâna Vladului peharnic, să-i fie rumâni cum i-au cumpărat de la noi, căci că ne-au fost rumâni de moşie, n-au fost nescare judeci ca să se răscumpere, ce să-i fie rumâni de moşie, cum ne-au fost şi noao, mai denainte vréme.

Şi mărt⟨u⟩rii încă am pus: jupan Dragomir vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Stroe vel vistier i jupan Preda vel cliucer i jupan Socol biv vel cliucer i jupan Marco vel armaş i Tuduru vel cămăraş i ot Farcaşa, Radul căpitan i ot Brătăşani, Ghinea cliucer i ot Curtişoara, Chirca vtori postelnic i ot Cepari, Ivaşco clucer i ot Greci, Stan vornic i ot Dumitreşti, Hrizea cliucer i ot Comani, Badea căpitan i Stan slujer Cioflan i ot Puturoasa, Mitrea i ot Milcov. Ivan spatar i ot Vâltâreşti, Radul postelnic şi alţi boiari.

Aceasta am scris ca să să ştie.

Şi pentru mai [a]devărată credinţă, mi-am pus şi eu pecetea şi iscala mai jos.

Pis Dumitru logofăt u Târgovişti, measeţa ohtomvrie 7, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Stănciucul postelnic
† Dragomir vel dvornic
Az Radul vel logofăt
Stroe vel vistiar
Preda vel clucer
Radul capitan ot Fărcaşa
† Tuduru cămăraş ot Fălcoiu
Az Marco D⟨a⟩novici vel armaş
† Chirca vtori postelnic
† Mateiu cliucer
† Ivaşco cliucer
† Badea căpitan ot Comani
Ghinea cliucer mărturie

www.dacoromanica.ro

† Hrizica cliucer
† Stan vornicul ot Greci
† Ivan spatar ot Milcov
† Radul postelnic ot Vâltureşti[4].

Muz. de Artă şi Ist. al Mun. Buc., nr. 28 528.
Orig. rom., hârtie (43 × 28,5), pecete aplicată.

[1] кредінцъ.
[2] Loc alb în original.
[3] Болоан.
[4] Semnături autografe.

301 1645 (7154) octombrie 7

† Adecă noi, pre nume Ştefu̯l i Chiro din sat din Şchii de judeţul Sac, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fiie de bună crădinţă la[1] mâna lu Tudor stolnic cum să să ştiie, când au fost în zilele lu Mateiu voievod, aju⟨n⟩gându-ni multe lipsă şi nivoie, sculatu-m-am eu cu frate-miu, Chiro de ne-am vândut lu Tudor stolnic câte viie-am avut pre Mâneasca, pogoni de viie făcătoare 5, pre bani gata ughi 50. Depre aceea, Tuduru stolnic s-au socotit că, de nu va ⟨a⟩vea şi moşiie în câmpu, ei vor lua vinăriciu, ci au vrut să întoarcă, că aşa zici Tuduru stolnic că, fără moşi⟨i⟩ în câmpu, nu le va lua. Ci iar m-am sculat[2] eu, Chiro cu frate-miu Ştefu̯l, ci ne-am ales părţili noastre de cătră Bade şi i-am vândutu şi părţili noastre din câmpu, din hotarul Mănescu, fără parte Badeei pre bani gata, ughi 20, din cap în cap, cum mărge hotarul Măniscu, să are, să cos⟨a⟩scă, să facă ce-i ii[3] va fi voia lui, să ii hiie moşâie stătătoare, lui şi feciorilor lui, câţi Dumnezeu i va da. Şi să ştiie cum am ţinutu noi în câmpu cu Sarul cel bătrânu, noi[4] 2 părţi şi Sarul 3 de preste totu hotarul. Apoi iar să-au sculat mătuşă nostră, Stana[5] Ciobotărésa de au mai vând⟨u⟩tu lu Tudor stolnic, iar pre hotarul Măniscu[6] viie făcătoare pogoani 1 şi pol şi cu 8 stânjăni în câmpu, cum mărge hotarul Măniscu, pre bani gata ughi[7] 17 să-ii fiie moşâie stătătoare. Şi să să ştiie că acest pogunu au fost pre din jos de al Sarului. Şi au fost Sarul di faţa la vânzare noastre; făcutu-să-au presti[8] totu, ughi 87. Şi au fost toţi fraţiie noştri de moşi⟨i⟩ di faţa când am vând⟨u⟩tu; şi am socotit cu ce au vând⟨u⟩tu Sarul Radului vătah, cu ce au mai cumpărat Tuduru stolnic şi di la Romaşco; cu parte lu Romaşco au rămas mai puţină la Sarul. Dici văzând Sarul că ii rămâne mai puţină la el, au luat pre Preda şi pre Bade totu în parte lui, că să-au fost sculat Sarul şi c⟨u⟩ Romaşco di au vând⟨u⟩tu ei mai nai⟨n⟩te dicâtu noi acestuiu boiari. Apoie să au voiitu Tuduru stolnic cu Sarul şi Preda, ca să n-aibă gâlcevă întru dinşiie, au ales pre Stoica Ţestu şi pre Stan Cheşca şi pre Pârtoc, pre popa Neagul şi pre Antoniie şi pre Dumitru Straoa; şi au mărsu Sarul şi Preda şi Ianiu

www.dacoromanica.ro

Grecul toţi de au tras moşâia de pre ce au ales cumpărătorii lu Tuduru stolnic. Aşa au socotit măgiiaşi⟨i⟩ că vini tocma orce venit ar hi prè dânsa, să-l fiie din doe; aşa au râdicatu ei cu sufletili lor. Şi pentru crădinţa am iscălit mai jos.

Pis octomvrie 7 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Chiro
Eu Şteful
E⟨u⟩ Stana[5]
Mihai logofăt ot Ghirghiţ⟨a⟩
Şteful postelnic mărturie
Gherghee Pârtoc mărturie
Borce vtori vornic mărturie
Popa Negul mărturie
Sarul[9]
Stan Chişca mărturie
Radul vătaf mărturie
Popa Sinca mărturie
Bolde mărturie
Stoica Ţistu
Preda
Antoniie mărturie
Vladul popei Tudusiei
Popa Gavril mărturie
Bade
Podobaie
Popa Tudusiie mărturie
Burlan
Ianiu Grecu mărturie
Nigul Ciocârdiia[10].

(Pe verso): „Eu popa Negul şi cu Gherghie Pârtoc şi cu Stoica Ţest şi Stan Chişca şi Antonii şi Dumitru Straoa, noi aşa am aflat cu sufletele noastré cum îi era să ţiie Tudor mai mult, iar apoi au lésat Tuduru stolnic în voia sa Radului[11] să le fii totu den doe ce hrană să-ar afla; iar noi să[12] dăm seama nai⟨n⟩te lu Dumn⟨e⟩zeu de vom f⟨i⟩ ficut freo fățăriie. Vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu popa Negul.
Eu Gherghi Pârtoc".

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LXXXVIII/6.
Orig. rom., hârtie (32 × 21).

---

[1] ллл.

[2] скѵллаатт.

[3] *Din câmpu, din hotarul Mănescu... să facă ce-i ii* sunt barate; *au jurat şi au luat carte de afurisenie,* ad. interlinear.

www.dacoromanica.ro

[4] нѡии.
[5] Стаана.
[6] Мънисскѹ.
[7] *„Şi cu 8 stânjāni... bani gata ughi"*, barate.
[8] прессти.
[9] Сасарѹл.
[10] Semnături autografe.
[11] Рѹдѹлѹи.
[12] Repetat.

302 1645 (7154) octombrie 8

† Adecă eu, Stan din Gropşani şi cu feciorii miei, anume Datco şi Petco şi câţi Dumnezeu îm va mai da, scris-am acesta al mie zapis ca să fie de mare credenţă la mâna jupânului Diicului vel spatar ot Buiceşti cum să să ştie că ne-am vândut dumniei lui, să-i fiim rumâni în veac. Şi ne-am vândut noi de a noastră bunăvoie fără de nici o silă, dereptu bani gata 2 600.

Şi cându am făcut acest zapis şi această tocmeală fust-au mulţi boiari mărturie, anume: jupan Radul vel căpitan de călăraşi şi jupan Chirca vtori postelnic i Laţco postelnic i brat ego, Vladu ot Gropşani i Dumitru, snă Goanţă ot tam i Dan logofăt ot Tâmbureşti.

Pis Toma logofet ot Cacova. Pis measeţa octomvrie 8 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Stan
Radul vel căpitan
Eu Toma logofăt
Eu Dan logofăt[1].

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XI/4.
Orig. rom., hârtie (35 × 21), trei peceţi aplicate.
Copie ibid.: ms. 446, f. 13.

[1] Semnături autografe.

303 1645 (7154) octombrie 9

† Adecă eu, Stoica peharnic ot Dragomireşti scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna jupânului Costandin postelnic sărdarul cum să se ştie că ş-au fost cumpărat neşte vii de la neşte

www.dacoromanica.ro

rumâni ai mii în dealul Loloicştilor, încă de la Stan Arcescu 2 pogoane şi jumătate şi de la Dragomir un pogon, iar după acéea, dumnealui ş-au scumpărat şi vinăriciul de la mine cum să cade, dereptu bani gata. Dereptu acéea, i-am făcut acest zapis al mieu la mâna dumnealui.

Şi la această tocmeală a noastră au fost mărturie: Grama sluga postelnicu⟨lu⟩i Costandi⟨n⟩ i Mihai, snă agov Neagov.

Şi pent⟨ru⟩ credinţa me-am pus[1] şi pecétea, ca să se crează.

Pis measeţa octomvrie 9 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Stoica peharnic.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LVIII/12.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 132, f. 84 v.

Menţ.: Giurescu, *Studii de ist.*, p. 352.

[1] Пис.

304 1645 (7154) octombrie 9, Bucureşti

† Adecă noi, toţi săteanii den Tătarul ot sudstvo Elhov, anume: Precup i star Stan i Vladul i Nichifor i Simion i Micul i Dragomir i Neagul i Dumitru meşterul i Mihaiu i Pavel i[1] Dumitru i Radul i Costea i Ştefan i Vasilie i Gligorie i Filip, scris-am acesta al nostru zapis să fie de mare credinţă la mâna jupânului Radul logofet Dudescul, ca să se ştie cum am întrat chezaşi unul pre alalt denaintea a Borcei dvornic şi a lu Tudor stolnic şi denaintea lu Lepădat logofăt. Însă eu, Precup, am intrat chezaş pre uncheaşul Stan cel bătrân şi eu, star Stan chezaş pre Vladul, şi eu, Vladul chezaş pre Nichifor şi eu, Nichifor chezaş pre Simion şi eu, Simion chezaş pre Dumitru meşterul şi eu, Dumitru meşter, chezaş pre Dragomir şi eu, Dragomir chezaş pre Neagul şi eu, Neagul pre Vasilie şi eu, Vasilie pre frate-mieu, Gligorie şi eu, Coman pârcălabul, chezaş pre Costea şi eu, Costea pre Mihaiu şi eu, Mihaiu pre frate-său Pavel, şi eu, Pavel chezaş pre Filip şi eu, Radul rumânul chezaş pre socru-mieu, Radul şi eu, Radul Juribiţă, chezaş pre fiiu-mieu, Dumitru şi eu, Ion Răspopul chezaş pre frate-mieu, Ştefan şi eu, Ştefan chezaş pre cumnatu-mieu Micul, cum să nu fugim nici unul den sat, ce să stămu înaintea birului să ne plătim dăjdile cât vom putéa. Iar deaca nu vom putea, să ne facă domnu nostru Io Mateiu Basarab voievod, ce-i va fi voia cu noi, numai să avem a fi toţi de faţă. Iar care den noi nu vom purta grijă să ne păzim oamenii, ce vor fugi, să avem a le plăti noi chezaşii birurile lor. Aceasta am scris ca să să ştie. Şi pentru credinţa n-am avut inéle, ce ne-am pus în locu de peceţi, dégetele.

www.dacoromanica.ro

Пис стар Лепъдат логофет ѵ Бѹкѹреци, мѣсеца охтомврїе ѳ̃ дни, четвръткъ, въ лѣт ҳ҃зр҃нд҃[2].

Precup.
Star Stan.
† Nichifor.
† Eu Simion.
† Eu Mihaiu.
† Eu Pavel.
†Eu Vasilie.
† Vladul.
† Micul.
† Dumitru.

Arh. St. Buc., Doc. ist., XLIII/79.
Orig. rom., hârtie (33 × 21).

Menţ.: Stoicescu, *Matei Basarab*, p. 63.

---

[1] Repetat.

[2] „A scris Lepădat bătrânul logofăt, în Bucureşti, luna octombrie 9 zile, joi, în anul 7154 ⟨1645⟩".

305 1645 (7154) octombrie 12

† Adecă eu Bratul, feciorul lu Neguleci ot Cândeşti, scriiu şi mărturisesc cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna lu Negoiţă peharnic şi a lu Gherghe spătar i Moisi spătar, cum să se ştie că le-am vândut[1] 2 păm⟨ân⟩ture den moşul Calin şi den partea procicănească de la Stepan, iar 2 pământure, şi iar den partea procicănească de la Negruş, 3 pământuri[2]. Şi am vândut acéste pământure ce scrie mai sus, dereptu 1 400 de bani gata. Şi am vândut[1] de a mea bunăvoie, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor fraţilor de ocină.

Şi la această tocmeală a noastră fost-au mulţi oameni buni mărturie, den Câ⟨n⟩deşt⟨i⟩, anume: Balotă i Gherghe i Stan Bah⟨mit⟩[3], Nedélco, snă Bolei, Neagul, Dumitru, nepoţi Bolei.

Pis popa Oancea ot Târcov. Pis measeţa octomvrie 12 dni, în leat 7154 ⟨1645⟩.

Bratul
† Balotă
† Gherghe
Stan
Nedélco
Neagul[4].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/94.
Orig. rom., hârtie (16 × 20).

[1] вълндѹт.
[2] пъмъѧнтѹри.
[3] Cf. Arh. St. Buc., Doc. ist., LXXI/163.
[4] Semnături autografe.

306 1645 (7154) octombrie 12

† Jupan Drag⟨o⟩mir vel dvornic să să ştie că au luoat Stoian ot Scăiani şi cu Boica ot tam, 2 megeiaşi po ime: Mihai ot Slănic i Stanciul i Scăiani, ca să caute aceşti megiiaşi să-i judice cu ale lor sufliti, însă prea diriptă⟨te⟩ păntru 10 stânjini dă ocină ce au cumpărat Stoian di la Boica, cu zapis dă la mâna lui. Dici cum viţ adăvăra cu ali voastri sufliti, aşa să-i judicaţ şi să-i faceţ scrisoarea cum li viţi alége judicata.

Aceasta am scris. Pis ohtomvrie 13 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., A.N., CXIX/10 (nr. 1).
Orig. rom., hârtie (33 × 21), pecete aplicată.
Copie ibid.: CXIX/9; ms. 704, p. 107, p. 104 cu data sept. 12.

307 1645 (7154) octombrie 12

† Adecă eu, Nedelco şi cu nepotu mieu, Negul şi Dumitru şi Bolea, nepoţii Bolei ot Cândeşti, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna lu Negoiţă peharnic şi a lu Gherghe spătar i Moisi spătar, cum să se ştie că le-am vândut 2 roate de moară despre uscatu[1], în vadul moşu nostru Bolei, dereptu 4 000 de bani gata. Şi am vândut[2] de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor fraţilor de ocină.

Şi la această tocmeală, fost-au mulţi oameni buni: uncheaşul Balotă de Cân⟨de⟩şti şi Stan Bah⟨mit⟩[3] i Gherghe i Bratul şi Udrişti ot Sibiceu de Jos.

Şi pentru credenţa, pus-am şi dég⟨et⟩ele.

Pis popa ot Târcov, Oancea. Pis measeţa ohtomvrie dni 12, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Nedealco.
Neagul.
Dumitru.
Boléa.
Balotă.

www.dacoromanica.ro

Stan Bah⟨mit⟩[3].
Gherghe.
Bratul.
Udrişte.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/95.
Orig. rom., hârtie (16,5 × 20,5), pecete în tuş.

[1] „Despre uscatu", ad. interlinear.
[2] ѣъдндѹт.
[3] Cf. Arh. St. Buc., Doc. ist., LXXI/163.

308 1645 (7154) octombrie 14

† Adecă noi, fetele Albului, po ime: Ivana i Stanca şi cu muma noastră, Rada, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credenţă la mâna jupan Apostulache comis, cum că i-am vândut dumnilui moşie de la Mâstâneşti, den fune olarească, a patra parte, den cin până în cin şi den câmpu şi den pădure şi den apa şi den silişti şi cât se va afla parte nostră, a patra parte toată întreg, că n-au fostu vândut den parte noastră nimic, nici de noi, nici de părinţii noştri. Şi am vândut noi de a noastră bunăvoie.

Şi la tocmela noastră au fostu mulţi om⟨e⟩ni buni, po ime: din Mâstâneşti, Bogdan şi Negoe, din Chiojdu, Arbănaş şi alţi mulţi om⟨e⟩ni buni, ca să fie dumnelui moşie. Şi o am dat derept bani 3 500. Şi păntru credinţa, pus-am şi pecete.

Pis measeţa octomvrie 14 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Bogdan.
Negoe.
Rada.
Ivana.
Stanca.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/13.
Orig. rom., hârtie (25 × 21).
Copie ibid.: ms. 314, f. 412 v.

309 1645 (7154) octombrie 14

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи воевода и господинь. Дава(т) господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми sfintei mănăstiri Coziia şi

www.dacoromanica.ro

părintelui Ştefan egumen, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân, anume Dabul, şi cu fii-său, Dragul şi cu alţi feciori, câţi va mai avea dân sat dân Studeniţa[1], care rumân au fost de moşie al sfintei mănăstiri. Pentru c-au venit Dragul de s-au pârât de faţă cu părintele egumen Ştefan, zicând că nu easte rumân sfintei mănăstiri, ci-l asupréşte. Într-acéea, părintele au scos răvăşălul lui Leon voievod, care au fost dat lége să jure în 2 rânduri şi tot n-au fost putut jura, împreună cu alţi rumâni. Dreptu acéea, domniia mea am căutat şi am judecat cu tot divanul şi am adevărat domnia mea cu tot divanul cum au fost rumâni sfintei mănăstiri ce scrie mai sus, ci l-am dat şi domniia mea să-l ţie sfânta mănăstire cu bună pace, să-i fie moşie ohabnică, pentru că au rămas Dragul dă lége şi de judecată dân divan. Octomvrie 14 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Ms. 712, f. 544–544 v.
Copie rom.

Menţ.: *Tezaur vâlcean*, p. 169.

[1] Стꙋненица.

310 1645 (7154) octombrie 20

† Adecă eu, Onofrei cu cumnată-meu, cu Zahariia şi cu fămeile noastre, cu Voica şi cu Drăgana, fata Oprii Mănescul scriim şi mărturisim cu acest al nostru zapis ca să hie de mare credinţă la mâna dumnealui jupan Costandin căpitan Gălăţeanul, cum să să ştie că i-am vândut partea noastră den Sămara toată câtă se va alége de peste totu hotarul, den câmpu, den păduri, den apă, de peste tot hotarul Sămări. Şi o amu vândut deript bani gata, ughi 20. Şi o am dat de a noastră bunăvoie, fără di nice o silă, cu ştirea noastră şi a fămeilor noastri şi cu ştirea coconilor noştri, căci că această moşie se tragi despre muierile noastre. Deci noi amu socotit ca să n-aibă dumnéalui gâlceavă de cătră oamenii noştri carii sânt scrişi mai sus, ce o amu dat ca să-i hie dumnealui moşie, lui şi feciorilor lui stătătoare în véci.

Şi la această tocmeală a noastră fost-au mulţi boiari şi megiiaşi mărturie, anume: jupânul Ghiorghie ⟨Bote⟩zatul şi eu, Păduri ot Samara şi eu, Hera ot tam şi eu, Stoica ot tam şi eu, Oprea diiaconul ot tam şi eu, Vladul Norocea şi eu, Danciul, feciorul lu Dragomir ot tam şi eu, Dumitru ot tam şi eu, Pascul ot tam şi eu, Dragomir, feciorul Norocii ot tam şi alţi mulţi boiari şi megiiaşi, carii-iş vor pune mai jos peceţile şi iscăliturili ca să se crează.

Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi dégitile, că peceţi n-am avut.

Pis measeţa ohtomvrie 20 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Onofrie.
Zahariia.

www.dacoromanica.ro

Voica.
Drăgana.
Popa Arfienii[1]
Popa Cozma[1].

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/23.
Orig. rom., hârtie (19 × 32).
Copii ibid.: mss. 371, f. 34 v–35; 477, f. 62.

[1] Semnătură autografă.

311 1645 (7154) octombrie 22

Radu pârcălab din Scăieni şi soţia lui, Dobra, vând lui Marin iuzbaşa şi soţiei sale, Dumitra jumătate pogon de vie, cu 2 000 bani. Aldămăşari: Mordan, Agrica, popa Goicea, Neagoe din Goici, Udrea roşul, Matei din Târşor şi alţii. Scrie popa Radu.

Arh. St. Buc., Fişele g-ral Năsturel, s.d.
Rez.

312 1645 (7154) octombrie 23

† Că să ştie cum au vândut Stan den Presacă 1 pogon[1] şi o cetvârte comis⟨ului⟩ Apostolachi. Şi au dat bani, ughi 11 şi 5 costande pre vie, pre acel pogon şi o[2] cetvârtă, să fie lo Apostolachi moşeie, lui şi feciorilor lui, moşie lor.

Şi iar au vândut Stan a lu Putcavel, 3 cetvârţi de vie lo Postolachi, derept 8 ughi, să fie moşie comis⟨u⟩loi Postolachi, moşie loi şi a fecior⟨i⟩lor lui şi a nepoţ⟨i⟩lor loi. Şi au cumpărat co ştire tuturora vecinilor demprejur lor.

Aldămăşari: Crăciun i Duma i Bogdan i Stan i Oprea, Cârstian. Dni Ion Matei Voivoda. Pis measeţa octomvrie 23 dni, leat 7154 ⟨1645⟩. Pis popa Drăgan.

Stan
I Stan.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/5, f. 2.
Orig. rom., hârtie (33 × 21).
Copie ibid.: ms. 314, f. 505 v, cu văleatul 7150.

[1] Ad. interlinear.
[2] a.

www.dacoromanica.ro

313 1654 (7154) octombrie 23

† Adecă cum au vândut Stoica, snă Răsin 1 şi 1 cetvârte de vie comis⟨ului⟩ Postălachi, derept 11 ughi şi costande 5, să fie moş⟨i⟩e lu Postolachi şi feciorilor loi.

Şi aldămăşari: Crăciun i Stan i Stan i Duma den Prisacă den Vaidel, Stan şi Oprea i Bogdan i popa Drăgan şi molţi omeni buni demprejur.

Pis measeţa octombrie 23 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Stoica.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XI/5, f. 1v.
Orig. rom., hârtie (33 × 20); pe fila a doua cu doc. nr. 312.

314 1645 (7154) octombrie 24

† Adecă noi, aceşti 2 boiari, pre nume Mihaiu ot Slănic i Stanciul scaunul ot Scăiani, ci am fostu daţi pre cartea velikei dvornic Dragomir, cum să judecăm pre Stoian roşiul pentru 10 stânjini de ocină, cu Radul Brăde i snă ego Tatul i Boica. Dici noi, aceste 2 boiari, căutat-am scrisoare zapisului celui[1] dintâiu şi cu toţi aldămăşarii cariî scriu mai sus; dici noi aşa am adeverit şi am judecat cum să-şi ţie Stoian cei 10 stânjini di ocină, însă den gardul Chercăi, până-n apa Teleajenilui, cum scrie şi la zapis. Şi din cei 10 stânjini, ci au cumpărat Stoian câtu va avea Ştirbu, să aibă a-i dare din gârlă spre Telejin. Şi să fie Stanciul scaunul ispravnic cum e[2] ici pre cel loc Ştirbu, că au fostu Stanciul aldămăşar şi dintâiu şi au fostu şi în cei 2 boiare de la vornicul. Şi pre cei 10 stânjini să-şi[3] ţie Stoian tot ci se va afla, veri pomi, vere pădure, vere câmp, tot să ţie cum ⟨au⟩ cumpărat, cu⟨m⟩ scrie şi în cela zapis şi au cumpărat dereptu şi pre acei 10 stânjini. Cui nu va plăce să-şi ia ce-şi va cuno⟨a⟩şte.

Deci noi aceşti 2 boiari şi mulţi o⟨a⟩mene buni[4] aşa am aflat şi am adeverit cu sufletele noastre. Aceasta am scris. Pis measeţa octomvrie 22 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Stanciul.

Eu Mihaiu.

Arh. St. Buc., A N., CXIX/10 (nr. 2).
Orig. rom., hârtie (34 × 22), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: CXIX/9 (nr. 2); ms. 704, p. 103, 107–108.

[1] Repetat şi ulterior barat.
[2] їѳ.
[3] ѡѕ.
[4] Ad. interlinear.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, jupâneasa Nedélia comisoaia, nepoata Pârvului logofătul ot Coteşti, scriu şi mărturisescu cu acestu zapis al mieu, ca să fie de mare credinţă la mâna vară-mea, dumneaei jupâneasei Elenei postelniceasei, cum să să ştie cându au fost acum, în zilele mări(i)i sale, domnu nostru Io Mateiu Basarab voievod, iar eu ajungându-mă vréme de bătrânéţe şi de multă slăbiciune şi fiindu numai cu capul, fără de nice un cocon, socotit-am întru inima mea, fiindu încă vie pre această lume, să-mi tocmescu casa şi moşiile méle, cum ce voi lăsa cu limba mea să fie stătători în urma mea, pentru care lucru mai vârtos socotit-am de am dat şi am dăruit vară-mea, jupânesei Elenei postelniceasei, den partea unchiu mieu, Pârvului logofăt, cât au avut la Ştefăneşti jumătate den câmpu, den pădure, den apă, den dealul cu viile, den vinărici, de preste tot hotarul, vericât se va alége, însă ocină stearpă, fără rumâni, pentru că aceste moşii ce scriu mai sus, fost-au de moşie ale Pârvului logofăt, unchiu-mieu, ce-au fostu văr primare cu doamna Elena, muma jupânesei Elenei postelniceasei. Şi până au fostu feciorii unchiu-mieu, Pârvului logofăt vii, tot au ţinut cu bună pace, însă tot cu mila doamnei Elena. Iar deaca se-au petrecut feciorii unchiu-mieu, Pârvului logofăt, şi fiindu-i eu nepoată de soră, rămas-au acéste moşii pre seama mea. Şi tot le-am ţinut cu bună pace.

Iar cându au fostu acum eu singură de bunăvoia mea, nesiluită de nimea, dat-am şi am dăruit pre vară-mea, jupâneasa Elena postelniceasca, cu această parte de moşie de la Ştefăneşti, jumătate den partea unchiu-mieu, Pârvului logofăt, vericât se va alége, cum scrie mai sus, ca să-i hie dumneaei şi coconilor de moşie în veac, căci că eu alte rudenii mai de aproape n-am avut, decât pre dumneaei, pre vară-mea jupâneasa Elena postelniceasa, căci că şi dumneaei încă easte nepoată de vară primare unchiu-mieu, Pârvului logofăt. Şi au avut feciorii unchiu-mieu, Pârvului logofăt, până au fostu vii, multă milă şi socoteală de doamna Elena, muma jupâneasei Elenei postelniceasei. Şi eu iar am avut de la jupâneasa Elena postelniceasa, vară-mea, multă căutare şi m-au socotit ca pre maică-sa şi în urma mea să mă pomenească. Şi am dăruit vară-mea, jupânései Elenei postelnicéasei şi 3 pogoane de vie făcute care le-am schimbat eu cu un rumân al mieu, cu Vasilie, fiindu tot pre moşiia care i-am dăruit dumneaei în dealul Ştefăneştilor, care easte capul viilor în vârhul coastei. Şi am cumpărat eu pre lângă acéste vii, ş-alte 3 pogoane de vie, însă de la Vlaicul Berişcăi 2 pogoane pentru aspri 4 700 şi de la Isaru snă Dan Totescul 1 pogon pentru aspri 2 800 cin[1] ughi 37 i pol.

Déci acéste 3 pogoane de vie ci le-am cumpărat eu, le-am dat jupânului Costandin vel postelnic de mi-au dat toţi banii gata, ughi 37 i pol, câţi i-am dat şi eu, ca să fie toate pre seama dumnealor. Şi am dat dumnealui şi zapisele vânzătorilor miei, ce scriu mai sus. Şi le-am dat toate de bunăvoia mea, ca să fie dumnealor de moşie ohabnică şi coconilor dumnealor, nepoţilor, strănepoţilor, de niméne cletit.

www.dacoromanica.ro

Iar cine se va ispiti vreodinioară a sparge aceasta tocmeală a mea, acela să fie blestemat de domnul nostru Isus Hristos. Amin.

Şi la această tocmeală a mea, tâmplatu-se-au şi mărturii, po ime: părintele egumenul Melhiisedec, nastavnicul sveatii mănăstiri ot Dălgopol i Marco postelnic i Milea cup⟨e⟩ţu, brat star Isar i Voinea, snă Neacşulov pârcălab i Dona judeţ i Staico biv judeţu i Stanciul Focan i popa Sima i Baciul diaconul i Nedelco Băciulescul şi alţii carii-ş vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos. Şi pentru mai adeverita credinţă, pusu-mi-am pecétea să să crează.

Pis az, Mareş logofet Gheorghiuviciu, measeţa octomvrie 24 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Jupâneasa Nedélea
Az Marco Danovici vel armaş
Μαθαῖος λογοθετης μαρτυρως[2]
Stroe vel vistiar
Socol cliucer
Μελχισεδεκ ἔγουμενος μαρτυρως[3]
Dona judeţ
Dumitraşco stolnic
Tudor cliucer Ştirbeiu
Stanciul Focan
Nedelco
Marco postelnic
Evstratie vtori vistiar
Staico biv judeţ
Tatul logofăt
Μιλία Γῖωρμα μαρτυρως[4].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/194.
Orig. rom., hârtie (43 × 29), 13 sigilii inelare în tuş.

Rez.: Nicolescu, *Din genealogia,* p. 334; Grecianu, *Genealogiile,* II, p. 301.

[1] „Fac".
[2] „Matei logofăt martor".
[3] „Melhisedec egumen martor".
[4] „Milea Ghiorma martor"; semnături autografe.

316 1645 (7154) octombrie 25

† Zde megiiaşii tocmélnici ai lu Nedelco şi ai nepotu-său Neagului de Cândeşti, anume: ot Săséni, Radul Niţei i ot Cârlomăneşti, Echim i Costandin i ot Cândeşti, Gherghe i ot Plăşcoi, Radul şi Bran, ca să caute şi să adevereze şi

www.dacoromanica.ro

să tocmească pre Nedelco şi pre nepotu-său, Neagul pre dereptate pre moşiia a lu Muşat de Cândeşti şi de prentr-alte locure. Însă de moşiia lu Muşat cât se va alége partea lui, în⟨să⟩ să-i tocmească pre dereptate, fără nimica fățărăie, cum vor afla cu sufletele lor şi să-i tocmească denaintea părintelui episcupul Ştefan de la Buză. Şi zioa la sveati arhanghel Mihail.

Pis u Bucureşti, measeța octomvrie 25 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/96 (a, b).
Orig. rom., hârtie (21 × 16), pecete aplicată.

317 1645 (7154) octombrie 26

† Adecă uncheaşul Oprea Ciocârlă cu hie-meu, cu Frătiica şi cu hie-meu, cu Drăgan ot Cocul şi eu, uncheaşul Radul cu hie-meu, Oancea şi cu hie-meu, cu Marin şi cu Radul ot Prişie scriem şi mărturisim cu acest al nostru zapis ca să hie de mari credință la mâna dumnealui jupan Costandin Gălățeanul căpitan cumu să să ştie că i-am vândut ocina den Piscul Zlatiei, cumpărăturili de la Sămaran. Şi mérgi ocina den Piscul Braniştei, despre Cocul până încoace spri Sămăra şi în lat sântu paşi 154. Şi i-o am dat lui de a noastră bunăvoie, ca să-i hie dumnealui moşii, lui şi feciorilor lui, stătătoare în véci. Şi i-o am vândut derept bani ughi 6. Şi la această tocmeală a noastră se-au tâmplat mulți boiari mărturie, anume: ot Cocul, Costea armaşul. Şi zicea şi Costea armaşul că are şi el moşie amestecată într-această ocină, iar vânzătorii carii sânt scriş mai sus, ei s-au prinsu dereptu moşie amesticată şi s-au prinsu denaintea mulți boiari şi megiiaşi, cum că-i voru da loc[1] pintru loc.

Şi mărturie: jupânul Ivan, feciorul lu Cortofleş cu hie-său, cu Dumitru şi cu hie-său, cu Necula şi den Sămara, uncheaşul Danciul cu hie-său, cu popa Dragomir şi Păduri ot tam şi eu Hera, fratele lu Pădure mărturie şi eu, popa Badea şi eu, uncheaşul Norocea mărturie şi feciorul uncheaşului Vladului No⟨ro⟩cii, Dragomir şi alți boiari de cinste carii-iş vor pune mai jos piceţili şi iscăliturili.

Şi prentru credința, pusu-ne-am şi dégitele, că piciți nu am avut.

Pis measeța octomvrie 26 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Oprea Ciocârlă
Frătiica
Drăgan
Radul
Mărin
Oancea
Radul
Pop⟨a⟩ Arfenie
Pop⟨a⟩ Cozma
Ghirghi postelnic[2].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/24.
Orig. rom., hârtie (31 × 19), o pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 371, f. 35; 477, f. 61v–62.

[1] лоп.
[2] Semnături autografe.

318 1645 (7154) octombrie 27

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинь. Дава(т) господство ми сїе повелѣнїе господства ми sfentii şi domnczeiştii mănăstiri Bistreţie, ce easte hramul Ospeniia Bogorodeţi şi părintclui igumenului Vasilii, ca să aibă a-ş luarea vama de péşti de la satul Potelul, dc la baltă, însă carii vama domnească al triilea péşte, pentru că au venit cinstitul deregătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Prida vel clucer cari ţinea vadurili, în pără împreună cu părintele Vasilii igumenul, de faţă înaintea domni⟨i⟩i méle în divan. Deci jupan Prida clucer aşa pârâia cum să nu ia den cârmili péştilui a treia. Deript acéea, domnea ⟨mea⟩ am căutat şi am judecat şi am dat svintei mănăstiri şi părintilui Vasilii igumenul ca s-aibă a-şi luarea vama den vama domnească, den tot péştile ce va fi şi den cârmele péştilui, cum au fost obicéiul mai dinainti vrémi dat de moşii domnii domni⟨i⟩i méle, aşa am dat şi domnia mea. Aşijdirea şi voi carii sântiţi vameşi acolo la baltă, la satul Potelul den cinstit deregătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Prida vel clucer, iară voi să căutaţi în vrémi ce viţi videa cartea domni⟨i⟩i méle, iară voi să aveţi a căutarea să-şi ia sfânta mănăstire şi părintili iguminul vama di péşte, den tot péştili ce va fi den vama domnească şi din cârmili peştelui, pentru că au rămas cinstitul deregătoriul domni⟨i⟩i méle, jupan Prida vel clucer de lége şi de judecată dinaintea domni⟨i⟩i méle dân divan. Aşijderea şi de la Celéi şi din toate bălţile ale sfintii mănăstiri tot să aibă a luarea sfânta mănăstiri den tot péştili şi de cârmile piştilui tot a triia, pentru că aşa easte învăţătura domni⟨i⟩i méle. Şi di nimini opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по рѣч господства ми. И исправник сам рѣч господства ми.

Пис wктомврїе к҃з̃ дни, въ лѣт ҳз̃рнд̃.

† Їѡ Матею вшевода, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXIII/289.
Orig. rom., hârtie (33 × 20).
Copii ibid.: mss. 194, f. 53 v 54; 201, f. 353 v 354; 713, f. 703–703 v.

Rez.: *Tezaur vâlcean*, p. 169.

www.dacoromanica.ro

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинь. Давам господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ божествнїи монастир зовемаго Козїа храм Свѣтаю Троицъ и wтъцѹ егѹменѹ Стефан и свѣтъи монастир Кодмѣна, храм Благовещенїа Богородицъ и wтъцѹ егѹмена Шеодорѹ таже метоҳ ивъ подрѹченїе Козїа[1] ca să aibă pace acéste mănăstire de cătră Iordachi, feciorul lu Trufanda vistier, nepot lu Pano vistier şi de cătră mătuş(a)-sa jupâneasa Catrina, mai mult val să n-aibă pentru că au avut pârâ călugării de la acéste 2 mănăstiri ce scriu mai sus, cu Iordachi, feci(o)rul lu Trufanda vistier pentru satul Călugărenii den Neajlov. Că acest sat Călugărenii fost-au dat şi adaos la mănăstirea Gl(a)văciogul de răposatul Mircea voievod încă de mult vréme. Dup-acéea, cându au fost în zilele răposatului Radului voievod Mihnea, iar Pano vistier fiind un boiarin mare şi putérnicu au luoat acest sat Călugărénii pre seama lui şi au fost dat nişte vită acestor mănăstiri, căci se-au aflat Călugărénii scriş şi întru hrisoave bătrâne ale Cozia şi n-au avut treabă călugării de la Coziia a vende satul şi moşiile mănăstirii Glăvăciogului ce au ţinut acest sat Călugărénii aşa numai în silă pân-în zilele lu Gavriil voievod. Deci când au fost atunce, avut-au coziianii pârâ cu Pană vistier, moşul lui Iordachi, pentru Călugăréni şi l-au fost rămas. Deci într-acéea şi Pană vistier, deaca au văzut aşa el, încă au lăsat acel dobitoc la Codmeana ca să-i fie de pomană şi ş-au scris părinţii şi pre dânsul la sfântul poménic şi au fost[2] satul Călugărénii pre seama Codmenii. Iar cându au fost acum în zilele domni(i)i méle, deaca au stătut a fi satul Călugărénii pre seama Glăvăciog(u)lui cu judecata şi cu divanul, el au tras pârâ cu coziianii sau să scoaţă satul Călugărénii de la Glăvăciog sau să-i întoarcă acel dobitoc ce au fost dat de moş-său, Pano vistier. Iar coziianii şi Codmeana, deaca au văzut aşa, ei au venit toţi de faţă naintea domni(i)i méle în divan şi au scos cartea lu Gavriil voievod de rămas pre Pano vistier şi cum au fost lăsat şi el acel dobitoc pentru sufletul lui. Deci au rămas şi nepot-său Iordachi de lége denaintea domni(i)i méle den divan, cum mai multă treabă cu acéste mănăstiri să n-aibă. Şi, de va avea şi vreun zapis făcut de nescare călugări sau egumeni de la Cozia, de la Codmeana, să nu i se crează, căci că nu sânt volnici călugării nici de la o mănăstire a vende moşiile mănăstirilor.

Инако да нѣст. И исправник сам реч господства ми.
Пис ѵ Бѹкѹрещи, мѣсеца wхтомврїе к҃з дни, въ лѣт ҳ҃зрнд҃.
† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ Матеи воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/29
Orig. rom., hârtie (33 × 21), pecete aplicată.
Copii ibid.: mss. 357, f. 65 66; 359, f. 93 94.

Rez.: Aricescu, *Indice*, II, p. 113, cu data oct. 26; Năsturel, *Neamul boierilor Pârşcoveni*, p. 167–168; menţ.: Muşeţeanu, *M-rea Glavacioc*, p. 9.

www.dacoromanica.ro

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieştii mănăstiri numită Cozia, hramul Sfânta Treime şi părintelui egumen Ştefan şi sfintei mănăstiri Cotmeana, hramul Bunavestire a Născătoarei de Dumnezeu şi părintelui egumen Teodor, care este metoh şi sub ascultarea Coziei".

[2] Repetat.

320 1645 (7154) octombrie 28

† Adecă eu, Văsiiu ot Poienărei scres-am zapesul mieu ca să fie de mare credinţă la mâna lu Ion logofetul cum să să ştie că e-m vândut l loc, anume alături cu Vale Balei pre lângă Şerban şi dă cu capul la sălci⟨i⟩. I l-am vândut eu, de a me bunăvoie, pre bani gata, 80 de bani. Iar de va fi stătătoru să-i de altu loc, într-altu loc. Mărturie: Badea, Ion, Marten şi Ştefan ot Cor⟨bu⟩şor.

Şe am scres eu, popa Ion şe pentru credinţa mi-em pus degetul.

Pıs measeţa octomvrie dni 28, leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Văsiiu.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MCDXC 5.
Orig. rom., hârtie (17 × 21).

321 1645 (7154) octombrie 28

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєвода и господинъ. Пишът слугу господства ми Pancâz i Varlaam[1] i Chiriţă care sânteţi vinăricéri în judeţul Vâlcii. După aceasta, vă dau în ştire domniia mea pentru satul Călimăneştii, sloboziia Cozii, să căutaţi, dă vréme ce veţi vedea această carte a domni⟨i⟩i méle, iar voi să-i lăsaţi în pace dă vinăriciu, nimic să nu-i învăluiţi, că i-am iertat domniia mea câţi vor să lucréze la calea de la mal să o dreagă. Ci de le veţi fi şi luat şi ceva, încă să le întoarceţi tot înapoi, nici un ban să nu le opriţi, ca să poată drége acea cale, să fie domni⟨i⟩i méle pomană. Инако да нѣст, по реч господства ми. И исправник сам реч господства ми.

Пис wктомврїє к҃и дни, лѣт ҳ҃зр҃нд҃.

Arh. St. Buc., Ms. 712, f. 449 v–450.
Copie rom.
Altă copie ibid.: ms. 209, f. 42.

[1] Вадаам.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Antonie ot Răteşti, scris-am acesta al mieu zapis să fie de mare credenţă la mâna jupânései Cherei şi a fiiu-său, lu Todoran ot Aninoasa, cum să să ştie că i-am dat o ţigancă, anume Neacşa şi dumneaei mi-au dat o fată de ţigan, anume Stana. Şi pentru ce au fostu fata mai mică, iar dumneaei mi-au mai dat şi ughi 3 adaos. Şi ne-am tocmit de a noastră bunăvoie şi fără de neci o silă. Şi de acum nainte carele de-ntru noi să va lăsa de această tocmală să fie închinat la domnie ughi 40.

Şi la această tocmală s-au tâmplat mulţi boiari mărturie, anume: Badea păharnic ot Vlădeşti şi Pârvul spătar ot tam şi den Lângeşti, Albul logofăt şi den Berivoieşti, Bolbosea.

Şi pentru credânţa, mi-m pus şi iscălitura mai jos. Şi am scris eu, Nan logofăt. Pis measeţa noiembrie dni 2, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Antonie ot Ră⟨te⟩ştie.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CCCLIII/17.
Orig. rom., hârtie (31 × 20).
Copie ibid.: ms. 137, f. 387 v.

323 1645 (7154) noiembrie 2, Bucureşti

Ἰωαννίκι⟨ος⟩ ἐλέῳ Θ⟨εο⟩ῦ πάπ⟨πας⟩ κ⟨αὶ⟩
π⟨ατ⟩ριάρχ⟨ης⟩ τ⟨ῆς⟩ μεγάλης πόλ⟨εως⟩
Ἀλεξανδρεί⟨ας⟩ κ⟨αὶ⟩ κριτὴς τ⟨ῆς⟩
οἰκο⟨υ⟩μ⟨έν⟩ης.

Τοῖς ἐντευξομένοις τὸ ἡμέτερον π⟨ατ⟩ριαρχικὸν γράμμα, πανιερωτάτοις καὶ λογιωτάτοις μητροπολίταις, θεοφιλεστάτοις καὶ αἰδεσιμωτάτοις ἐπισκόποις, πανοσιωτάτοις καὶ ἐλλογιμωτάτοις καθηγουμένοις, ἐντιμοτάτοις καὶ περιφανεστάτοις ἄρχουσι, καὶ παντὶ χριστωνύμῳ πληρώματι τέκνοις ἐν Κ⟨υρί⟩ῳ ἀγαπητοῖς, τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν εἰρήνη καὶ ἔλεος παρὰ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος φιλαν⟨θρώπ⟩ου καὶ θεανθρώπου, πρώτου ἀρχιερέως ἡμῶν καὶ σ⟨ωτῆ⟩ρ⟨ος⟩ Ἰ⟨ησο⟩ῦ Χ⟨ριστο⟩ῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία, συγχαίρησις καὶ εἴτι ἀγαθὸν καὶ σωτήριον. Ὁ πανοσιώτατος καὶ λογιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμιωτάτης μονῆς τῆς ἁγίας ὁμοουσίου ζωοποιοῦ καὶ μακαρίας Τριάδος, παπ⟨π⟩ὰ⟨ς⟩ κὺρ Ἀθανάσιος, ἀνέφερεν ἡμῖν, ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ τῷ ἀφιερωμένῳ παρὰ τῶν

www.dacoromanica.ro

ἀειμνήστων καὶ ἀειδήμων αὐθεντῶν ἐν τῇ ῥηθείσῃ μονῇ, τοὔνομα Ἰσβοράνι, ἀπολειπόντες τὸν βῖον, ὅ τε Ντο⟨μ⟩πράβας καὶ Στάγκος τατάρος, κληρονόμων ἄνευ, ἀπέμεινον οἱ οἶκ⟨οι⟩ αὐτῶν μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτῶν εἰς τὸν ἱερὸν μοναστήριον. Ὕστερον δὲ ἀνέστη ῥωμαῖος τις, τοὔνομα Ἀλέξιος, κὰι κατῴκησεν αὐτούς, Θ⟨εὸ⟩ν μὴ φοβούμενος, κρίσιν, ἀνάστασιν κὰι ἀνταπόδωσιν μὴ προσδοκῶν, προφασιζόμενος προφάσεις ἐν ἁμαρτῖαις, ὡς ὠνήσατο αὐτοὺς ἐξ δικαίων χρημάτων, ὁπερ ψευδὲς κὰι ἀδύνατος, ἐπειδὴ τὰ ἀφῑερωμένα τῷ Θ⟨εῷ⟩ οὔτε πωλεῖται ἀλλ᾽ οὔτε ἀγορα σθήσεται παρά τινος. Ὅθεν ἀπο[φαι]νόμεθα τῇ δοθείσῃ ἡμῶν ἐξουσίᾳ παρὰ θείου καὶ τελεταρχικοῦ πν⟨εύματο⟩ς, εἰ μὲν ὁ ῥηθεὶς Ἀλέξιος μεταμεληθεὶς ἐπιστρέ⟨ψ⟩ειν τοὺς οἴκους μετὰ πάσης τῆς περῖοχῆς αὐτῶν, οὓς ἐ⟨σ⟩φετερῖσατο, ἤδη καλόν, εἰ δὲ μή, κατακρατήσας ἐπιμείνει τῇ ἁρπαγῇ καὶ ἀδικῖᾳ, ἔστω ἀφωρισμένος παρὰ τῆς τρισηλῖου τρισακτῖνου διῃρημένης καὶ ἀδιαιρέτου παναγίας Τρῑάδος, κατηραμένος, ἀσυγχώρητος ἔν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος · ἐχέτω δὲ καὶ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων τρῑακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων π⟨ατέ⟩ρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πάντων τῶν λοιπῶν τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς ἁγῖαις συνόδοις λαμψάντων, κληρωνομησάτω τὴν λέπραν τοῦ Γϊεζῆ καὶ Ἰούδα τὴν ἀγχόνην · ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν χριστοκτόνων ἰουδαίων · αἱ πέτραι, σίδηροι καὶ εἴ τι ἄλλο μονιμώτερον λυθήσοντ⟨αι⟩, αὐτὸς δὲ οὐδαμοῦ, ἕως οὗ ἀποδώσει τήν ἁρπαγήν καὶ τεύξεται συγχωρίσεως. Ἡ δὲ τοῦ Θ⟨εο⟩ῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχή καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν μετρῑότητος εἴη ⟨μετὰ⟩ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστῑανῶν. Ἀμήν. Ἐγράφη ἐν Βουκουρέστι, κατὰ τὸ α-ον χ-ον με-ον νοεμβρίυο β-ᾳ.

Ἰωαννῑ⟨ί⟩κῑ⟨ος⟩ ἐλ⟨έ⟩ῳ Θ⟨εο⟩ῦ πάπ⟨πας⟩ καὶ π⟨ατ⟩ρῑάρχ⟨η⟩ς τ⟨ῆ⟩ς μ⟨ε⟩γ⟨ά⟩λ⟨η⟩ς πό⟨λ⟩ε⟨ως⟩ Ἀλεξανδρεί⟨ας⟩ καὶ κρῑτ⟨ῆ⟩ς τ⟨ῆ⟩ς οἰκουμ⟨έ⟩ν⟨ης⟩.

† Ioanichie, din mila lui Dumnezeu, papă şi patriarh al marii cetăţi Alexandria şi judecător a toată lumea.

† Cartea noastră patriarhicească celor de cuviinţă: preasfinţiţilor şi învăţaţilor mitropoliţi, preaiubiţilor de Dumnezeu şi venerabililor episcopi, preacuvioşilor şi înţelepţilor catigumeni, cinstiţilor şi strălucitilor boieri şi copiilor iubiţi în Domnul ai smereniei noastre în toată plinătatea lui Hristos, har vouă, pace şi milă de la arhiereul şi mântuitorul nostru Iisus Hristos cel întrupat, omul – Dumnezeu şi iubitorul de oameni, iar de la noi rugăciune, binecuvântare, ajutor şi ceea ce e bun şi mântuitor.

Preacuviosul şi înţeleptul catigumen al dumnezeieştii mănăstiri al sfintei, celei de o fiinţă şi făcătoarei de viaţă şi fericitei Treimi, popa chir Atanasie, ne-a arătat

www.dacoromanica.ro

că în satul numit Izvorani, închinat de pururea pomeniţii şi veneraţii domni la numita mănăstire, săvârşindu-se din viaţă Dumbravă şi Stancul Tătarul fără moştenitori, au rămas casele lor cu toată curtea lor la sfânta mănăstire. După aceea s-a ridicat, un romeu, anume Alexie, şi s-a aşezat în ele, fără să se teamă de Dumnezeu, neţinând seamă de judecată, înviere şi răsplată, aducând vorbe neîntemeiate, cu păcat, că le-a cumpărat din banii lui, ceea ce e cu minciună şi fără putinţă, pentru că lucrurile închinate lui Dumnezeu, nici nu se vând nici nu se cumpără de cineva.

De aceea, hotărâm cu puterea ce ne e dată de la Duhul cel dumnezeiesc şi sfinţilor, că dacă numitul Alexie, pocăit, va întoarce casele cu toată curtea lor, ceea ce a luat pe seama sa, să fie spre bine, iar dacă, stăpânind împotrivă va rămâne în răpirea şi nedreptatea lui, să fie afurisit de Treimea cea închinată în trei, neamestecată şi nedespărţită, blestemat şi neiertat în veacul de acum şi în cel viitor şi să fie nedezlegat după moarte, să aibă şi blestemul celor 318 părinţi purtători de Dumnezeu de la Nicheia şi ale tuturor celor ce au strălucit la celelalte sfinte sinoade, să moştenească lepra lui Ghiezi şi funia lui Iuda, partea lui cu iudeii ucigaşi ai lui Hristos, pietrele şi fierul şi celelalte să se desfacă, iar el nicidecum până când nu va întoarce răpirea şi nu va căpăta iertarea.

Iar darul lui Dumnezeu şi mila lui cea nemăsurată cum şi rugăciunea şi binecuvântarea smereniei noastre să fie cu toţi creştinii cei evlavioşi şi drept măritori, amin.

S-a scris în Bucureşti, în 1645 noiembrie 2.

Ioanichie, din mila lui Dumnezeu, papă şi patriarh al marii cetăţi Alexandria şi judecător a toată lumea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII/93.
Orig. grec, hârtie (41,5 × 32,5).

324 1645 (7154) noiembrie 5

† Adecă eu, Maren, fratele lui Calen ot Stănceşti, scriem şi mărturisescu cu acesta al miu zapis ca să hii de mare credi⟨n⟩ţă la mâna Ieremeiei ot Pârleţi, cum să se ştie că e-m vândut 2 pogoane de vii părajenă cu doi stâ⟨n⟩jăne de ocenă, den apa Buzăului în lu⟨n⟩gul moşiei până-n Lacul cu Ză⟨lo⟩jiei, dereptu bani gata·ughi 14. Şi aceste hii sântu den partea lui Balco, le-m vândut de a me bunăvoi, de nesilet şi cu şterea tuturor fraţilor de moşii den sus şi de jos.

Şi au fost aldămăşare, anume: Dumitru chivărarul ot Stănceşti şi Negul Surdul ot tam şi N⟨ă⟩stasie i brat ego, Tatul ot tam şi Neagul Hioréle ot tam şi Tornea, sin Sebei ot tam.

Şi am scris eu, popa Nenul ot tam. Şi pentru credenţa, ne-m pos dejitele noastre mai jos, să se creză.

www.dacoromanica.ro

Pis noiembrie 5, leat 7154 ⟨1645⟩.
Eu Marin ot Stănceşti
Eu Calen ot tam[1].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/21.
Orig. rom., hârtie (30 × 21).
Copie ibid.: ms. 172, f. 426.

[1] Semnături autografe.

325 1645 (7154) noiembrie 10

† Scris-am eu, Udrea den Găeşti, zapisul meu la mâna jupânului Stroe marele vestier, cum să se ştii că-i sântu dumnealui dator galbeni şaptezeci şâ doi, să aibu a-i da dumnealui la Sveati Arhanghel fără de neci un cuvântu. Şi amu pus şâ zălog dealnţe doo, de la Ştefăneşti. De nu vo⟨i⟩ putea plăti banii, să le ţie dumnealui stătătoare, pentru că aşa mi-au fostu tocmeala.

Şâ mărturie au fostu mulţi boiari carie vor pune mai josu iscăliturili şâ peceţili. Aceasta mărturisescu cu zapisul meu.

Pis measeţa noiemvrie 10 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.
Udrea
Radul logofăt Dudescul
Neagul spatar
† Necula logofăt ot Ţigăneşti mărturie[1].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/184.
Orig. rom., hârtie (22 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: XXIX/50.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 227; rez.: Rosetti, *Pământul*, p. 97.

[1] Semnături autografe.

326 1645 (7154) noiembrie 10

† Adică eu, Udrea ot Găeşti, scris-am zapisul meu la mâna jupanului Stroe vel vestier, cum să se ştii că am vândut o vie a mea de la Ştefăneşti, care vie au fostu pentre viele dumnealui, cari au cumpărat dumnealui de la Vasiilie, feciorul Albului ot Rătevoieşti. Ci o-m vândut dumnealui de a mea bunăvoie, fără de neci o silă, dereptu bani gata, treizeci de galbeni, ca să-i fii dumnealui moşâi în véci.

www.dacoromanica.ro

Şâ mărturii a fostu mulţi boiari carii-ş vor pune peceţili mai josu şâ iscăliturili.

Pis measeţa noiemvrie 10 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Udrea
Radul logofăt Dudescul
Negul spătar
† Necula logofăt ot Ţigăneşti mărturie[1].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/183.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), două peceţi aplicate.
Copie ibid.: XXIX/51.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 226–227.

[1] Semnături autografe.

327 1645 (7154) noiembrie 11, Craiova

† Adecă eu, Stanciul şi eu, Dumitru şi cu ficiorii [no][1]ştri, anumea: Filip aprodul i Dima ot Baia de Fieru, scris-am zapisul nostru să fie de mare credinţă la mâna Oprii şi a lui Ivan, feciorii lui Ion, nepoţii Midii ot Baia de Fieru, cum să să ştie că ne-au fostu rumâni de moşie den Baie. Deci, acum, noi i-am judecitu de a noastră bunăvoie şi fără de nici o silă, cu ştirea tuturoru fraţilor noştri ca să fie slobozi în vecu, ei şi feciorii lor, câţi Dumnezeu le va da. Şi i-am scumpărat dereptu ughi 20. Şi de v-avea cineva vreo pâră, să aibă a se pârâ cu noi, iar [c]u ei să n-aibă nimen nici o treabă, ci să [fie][1] slobozi. Iar, de ne va rămâne cineva pre noi, să avem a da alţii rumâni pentru rumâni.

[Şi cându m-am tocmitu][1], fost-am mărturie: părintele [popa Stanciul clisiiarul de la][1] besereca domnească ot Craiova i po[pa] Lupul ot tam i Straţimirul vătah, ispravnicul scaunului Craiov[ei] i Radul lu Mateiu [s]nă Giura ot Gabrova[2] i Mihalcea i Ion [pârcălabul. Aceşti sântu den Craio][1]va şi den Başco, Pârvul.

Şi ne-au [scris zapisul în casa lu Iane Sor][1]oiul ot Craiova.

Şi pentru cre[dinţă, pus-am şi peceţile. Pis][1] noiemvrie 11 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Stanciul
Dumitru
Filip
Dima
Ianea
Străţimir[3].

www.dacoromanica.ro

Muzeul judeţean Gorj, 26/108.
Orig. rom., hârtie (29 × 21), rupt, pătat, lipseşte 1/6.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete şi izvoade,* VI, p. 51; rez.: Ştefulescu, *Gorjul ist. şi pit.,* p. 10; menţ.: Giurescu, *Studii de ist.,* p. 430.

---

[1] Completat după Ghibănescu, *Surete şi izvoade,* VI, p. 51, doc. XLVIII.
[2] Баброва.
[3] Semnături autografe.

328 1645 (7154) noiembrie 12, Târgovişte

† Adecă noi, satul Băbuieştii ot sudstvo Argiş, pre nume: Vitan cu fămêea mea cu 1 fecior, Drag⟨o⟩mir i Ion cu fămêea mea i Precopie cu fămêea cu 1 fecior, Stan i Stan Brătea cu fămêea i Stoichiţa cu fămêea cu 1 fecior, Stanciul i Badea cu fămêea i Sin cu fămêea cu 1 fecior, Stan i Vladul cu fămêea cu 1 fecior, Sava i Albul cu fămêea i Manea cu fămêea cu 1 fecior, Micul i Lazăr cu fămêea i Micul cu fămêea cu 3 feciori, Dumitru i Albul şi Oancea i Tudosie cu fămêea i Dragomir, snă Albul cu fămêea i Radul, snă Stan cu fămêea cu 1 fecior, Oprea şi Dragomir, snă Tudosie cu fămêea i Cazan cu fămêea cu 2 feciori, Ion i Oprea, i Bucşa cu fămêea i Oprea cu fămêea cu 1 fecior, Oprea i Albul cu fămêea cu 1 fecior, Badea i Stan cu fămêea i Aliontie cu 1 frate, Oprea i Stan, snă Vladul cu 1 frate, Ion i Vlad diiaconul cu fămêea cu 1 fecior, Oancea[1], scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la cistită mâna mări⟨i⟩i sale domnu nostru, Io Mateiu Basarab voievod, cum să să ştie că de bunăvoia noastră venit-am de ne-am vândut mări⟨i⟩i sale rumâni cu toată moşiia noastră şi den câmpu, den pădure, den apă, den uscat, tot satul cu tot hotarul, de pretutindeni, pren hotară bătrâne şi sémne şi cu toţi feciorii noştri, câţi scriu mai sus şi alţii, ⟨câţi⟩ Dumnezeu ne va da. Însă să să ştie cine câţi bani au luat: Vitan cu fămêea cu 1 fecior, Dragomir, ughi 14, Ion cu fămêea, ughi 9, Precopie cu fămêea cu 1 fecior, Stan, ughi 14, Stan Brătea cu fămêea, ughi 9, Stoichiţa cu fămêea cu 1 fecior, Stanciul, ughi 14, Badea cu fămêea, ughi 9, Sin cu fămêea cu 1 fecior, Stan, ughi 14, Vladul cu fămêea cu 1 fecior, Sava, ughi [14], Albul cu fămêea, ughi 9, Manea cu fămêea cu 1 fecior, Micul, ughi 14, Lazăr cu [fămé]ea, ughi 9, Micul cu fămêea cu 3 feciori, Dumitru, Albul, Oancea, ughi 24, Tud[osie cu fămé]ea, ughi 9, Dragomir, snă Albul cu fă[méea], ughi 9, Radul, snă Stan cu fămé[ea cu 1 fecior], Oprea, ughi 14, Dragomir, snă Tud[osie] cu fămêea, ughi 9, Căzan cu fămêea [cu] 2 feciori, Ion, Oprea, ughi 19, Bucşă cu fămé[ea] ughi 9, Oprea cu fămêea cu 1 f[eci]or, Oprea, ughi 14, Albul cu fămêea cu 1 fecior, Badea, ughi 16, Stan cu fămêea ughi 9, Aliontie cu frate-său, Oprea, ughi 10, Stan, fecior Vladului cu 1 frate, Ion, ughi 10, Vladul diaconul cu fămêea cu 1 fecior, Oancea, ughi 14, cin up ughi 293.

www.dacoromanica.ro

Şi ne-am vândut noi mări⟨i⟩i sale, domnu nostru, rumâni cu feciorii noştri şi cu toate délniţile noastre, de preste tot hotarul, cum scrie mai sus, de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă de cătră nimea. Şi am luat toţi banii gata în mâinile noastre, ca să fim mări⟨i⟩i sale rumâni de acum nainte cu toţi feciorii noştri şi cu toată moşiia noastră, cum scrie mai sus, de moşie cu bună pace, ohabnici.

Şi mărturie, toţi boiarii divanului carii-ş vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos. Şi pentru mai adeverită credinţă, pusu-ne-am dégetile în loc de peceţi, să să crează.

Pis u Târgovişte, noiemvrie 12 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Vitan.
Ion.
Precopie.
Stan.
Stoichiţă.
Badea.
Sin.
Vladul.
Albul.
Manea.
Lazăr.
Micul.
Tudosie.
Dragomir.
Radul.
Dragomir.
Căzan.
Bucşă.
Oprea.
Albul.
Stan.
Aliotie.
Stan.
Vlad diacon.
Diicul vel spatar[2]
Preda Brâncovenul[2]
Drăguşin vel peharnic[2]
Ghiorma vel slujer[2]
Socol cliucer[2]
Costandin vel postelnic[2]
Bunea vistiar[2]

www.dacoromanica.ro

Gheorghe vistiar[2]
Necola logofăt ispravnic acestui zapis[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., LXIX/117.
Orig. rom., hârtie (44 × 29), ruptă pe alocuri.

Rez.: Giurescu, *Studii de ist.*, p. 348; menț.: Bulat, *M-rea Argeș*, p. 365; Stoicescu, *Matei Basarab*, p. 46.

[1] Textul „și Vlad diaconul cu fămêea cu 1 fecior, Oancea" barat, ad. interlinear și marg.: „Ghinea cu f[ăm]éea cu 2 fecere".
[2] Semnătură autografă.

329 1645 (7154) noiembrie 13

† Scris-am eu, Calotă aciasta al meu zapis ca să fii de mare credințe la mâna frățâni-miu, Danciului logofăt ot Pârâiani, cum să să știe că i-am vândut parte mii toată din sat din Polovragii de moșie și cu rumânii cât să va alege parti-mi[1] toată și de moșie ce am avut și de cu⟨m⟩părătoari ce am cumpărat eu fără de Ile cu ficiorii lui carele l-am judecit noi frații câte trei mai denainte vreme și fără Dragotă, cu ficiorii lui că l-am iertat noi frații[2] cîte trei mai denainte vreme. Și am vândut de a me bunăvoie, derept bani gata ughi 300, ca să-i fie lui moșie și ficiorilor lui. Și când am vândut, întrebat-am toți[3] frații mei.

Și mărturie au fost: Stanciul postelnic ot Pârâiani, Stanciul postelnic i Udre postelnic ot Zătreni, Crăciun logofăt i Cândă logofăt ot Titoi, Fisențe logofăt, Dum⟨i⟩traşco i Mihai ot Găești, Drag logofăt ot Iezeru, Hamza postelnic ot Sinești, Udre postelnic ot Bircii.

Pis measeța noiemvrie 13 dnă, leat 7154 ⟨1645⟩.
Eu Calotă am scris cu mâna me
Eu Stanciul postelnic
Eu Stanciul Zitranul[4].

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, I/8.
Orig. rom., hârtie (31 × 21), trei peceți aplicate.

EDIȚII: Ștefulescu, *Polovragii*, p. 49.

[1] мнт.
[2] фрацнин.
[3] тоцин.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Eu popa Sima
† Μελχισεδεκ καθηγοῦμενος μαρτύρας[1]
Stanciul Focan
Baciul diiacon
Cârstea cup⟨e⟩ţu
Μylης Γγυρμα μαρτύρας[2]
Dona judeţ
Staico biv judeţ[3].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/219.
Orig. rom., hârtie (29 × 21), opt peceţi aplicate.
Copie ibid.: XXIX/53.

[1] „Melchisedec catiegumen martor".
[2] „Milea Ghiorma martor".
[3] Semnături autografe.

332 1645 (7154) noiembrie 18

† Scris-am eu, Gherghi al lu Şerboteiu şi cu muiarea mea, Cârstina şi cu feciorii mei şi cu ştirea tuturor vecinilor şi dân sus şi dân jos zapisul la mâna diiaconului Stanciul, să fie dă mare credinţă cum să să ştie că am schimbat un locu dă lângă râu dă le-m dat şi me-u dat ei altu locu ier la râu dă casă[1] şi me-u dat adauso aspri 200. Şi să-i fie lui moşiia şi feciorilor lui, câţi Dumnizeu i va dărui.

Şi mărturie: Ion Şuicul şi fii-său, Sinca şi Mihul al Birtei şi Isar al Totei şi Vlad dârstariul şi Toma Holobăscul şi Dediul Plahodanul şi Şărbu şi Dediul i Stoica i Dan i Groze Necula.

Şi am chiltuit la aldămaş prea vin şi prea bucate aspri 100. Ier cinea să va ispiti a-ntoarce şi a mai învălui să fie blăstămat şi afurisit de 318 sveati otăţi, eje sut vă Nechei i să fie la un locu cu Iuda şi cu Ariia. Şi am scris eu, popa Gherghe.

Pis measeţa noiembrie 18 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Şi păntru crédinţa ne-m pus şi peceţilea.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXVII/12.
Orig. rom., hârtie (33 × 19).
Copie ibid.: ms. 447, f. 329.
(verso:)
Dân (...)[2] am loot florinţi 75 aspri 50 şi am dat la sfoară 26 aspri 30 şi la povară florinţi 27 şi la pâine florinţi 4, aspri 40 şi la cai florinţi 100, aspri 10, la mazere şi la napi răsad şi alt sad aspri 170.
Să să ştie că am dat eu, Staico bani la Veţicheşti 140 şi eu, Niecon bani 180.
Eu diacon am loat bani, dă la mama 300 şi dă la Despa 500.
Datu eu, Staico la vii bani gata 500.
Dat eu, diiaconul la vii bani gata 220.
Dat eu, Staico la Veţicheşti bani 300.

www.dacoromanica.ro

330 1645 (7154) noiembrie 15

† Adecă eu, popa Sima ot Dălgopol, scres-am acest al mieu zapis, ca să fie de marea credenţă la mâna jupan Costandin vel postelnic pıntru cum să să ştie că am vândut o vie în delul Ştefăneştilor. Dici i-o am vândut eu, de a mea bunăvoie cu ştirea tuturor oamenilor miei şe a tuturor rudelor mele. Deci să-i fie dumnelui moşie cu bună pace şi coconilor, câţi Dumnézău i va dărui, să fii moşie ohabnică pentru că i-o am vândut de a mea bunăvoi, derept ughi 35.

Şi la tocmelă, au fost părintele Melhie, egominul di la sfânta mănăstire şi judeţul Dona şi Stanciul Focan şi Staico їже ме сѹдцѹ[1], jupaniţa Nedelea comisoaia, diiaconul Baciul şi alţi mulţi oamini buni.

Şi am scres eu, Voina. Pis measeţa noiembrie 15 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu popa Sima[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., XXIX/182.
Orig. rom., hârtie (33 × 28), pecete aplicată.
Copie, ibid.: XXIX/52.

[1] „Care au fost judeţ".
[2] Semnătură autografă.

331 1645 (7154) noiembrie 15

† Adecă eu, popa Sima ot Dălgopolea scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna dumnealui jupan Costandin vel postelnic cum să să ştie că i-am vândutu dumnealui 2 pogoane de vie în dealul Ştefăneştilor, care sântu pre moşiia dumnealui, pre lângă viile dumnealui, carii sântu de daru de la jupâneasa Nedélea comisoaia, însă dereptu bani gata, aspri 7 000, care vii dau cu capul în vârhul coastei. Şi le-am vândut eu acéste 2 pogoane ce scriu mai sus de a mea bunăvoie, fără de nice o silă de cătră nimea, cu ştirea tuturor oamenilor miei şi a vecinilor den sus şi den jos şi demprejurul locului. Şi am luat toţi banii gata în mâinili méle, aspri 7 000, câţi scriu mai sus, ca să-i hie dumnealui de moşie şi coconilor dumnealui, nepoţilor, strenepoţilor, ohabnică cu bună pace în vecie.

Şi la tocmeala noastră fost-au mărturie: părintele egumenul Melhiisedec de la sveata mănăstire ot Dălgopol i Milea cupeţ, brat star Isar i Cârstea cup⟨e⟩ţu i Dona judeţul i Stanciul Focan i Staico biv judeţ i jupâneasa Nedélea comisoaia i Baciul diaconul şi Voina şi alţii carii-ş vor pune peceţili şi iscăliturili mai jos. Şi pentru mai adeverită credinţa, pusu-mi-am pecétea şi iscălitura să să crează.

I na pisah az, Mareş logofăt Ghiorghiuvici, measeţa noiemvrie 15 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

www.dacoromanica.ro

Dat eu, diiacon bani 280.
Să să ştii că am dat bani la Blid Sărac aspri 10 cu aspri 100, la Duca Niţă i la Asprea Niţă aspri 100 la tocmeală 18 aspri, la găleţi aspri 60, la berbenţi aspri 80, la fede⟨l⟩eş aspri 100, la olei aspri 60, ier la fede⟨l⟩eş aspri 66.
Să să ştie ot Dălgopol la Gherghe Stămatie fede⟨l⟩e⟨ş⟩e mari 20, mici 30, ier la Gherghe Stămatie berbenţi mari 5.
La sămânţă aspri 1 000, cânipă aspri 300, nuci aspri 150.

[1] *Dă casă,* ad. interlinear.
[2] Indescifrabil.

333 1645 (7154) noiembrie 18

† Zde bolearii cletovţi ai lui Stroe roş de Cislău po ime: ot Bădéni, Barbul capitan i ot Buziiani, Calotă postelnic i ot Sărata, Dragomir iuzbaşa i ot Crângu, Dumbrava i ot Dobroténi, Păcală i ot Cătun, Bobe i ot Chiuojdo, Drăgoi i ot Chiuojdul de Bâţca, Stanciul i Voicilă i ot Hinţeşti, Dobrotă snă Calin i ot Băşineşti, Stanciul vatah i ot Călugăréni, Preda, ca să jure Stroe roşul cu aceşti 12 boiari, ci scriu mai sus, de cătră Dragul iuzbaşa de Cislău pentru ocina de la Muşcel, cum o au fost pus Stroe roş zălog la cumnaţii lui, la Stoica şi la Gherghina de Băşcéni, nu o au fost vândut stătătoare.

Şi iar să jure aceşti 12 boiari iar, pentru această ocină ci scrie mai sus de la Muşcel cum nu o au fost pus Stroe roş zălog la mănăstirea de la Cârnul, nu o au vândut stătătoare şi cum au dat banii la cumnaţii lui, la Stoica şi la Gherghina.

Deci, de vor jura aceşti 12, să spargă cartea Dragului iuzbaşa de pre ocina de la Muşcel şi să-i dea banii Stroe roş Dragului iuzbaşa de pre aceea ocină, câţi scrie în carte, ughi 15. Şi zioa la Rojdistvo Hristo să jure naintea părintelui episcupului Ştefan de la Buzău. Ispravnic Manole vtori portar.

Pis u Târgovişte, measeţa noiembrie 18 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

Arh. St. Buc., Doc. ist., CXCVI/97.
Orig. rom., hârtie (20 × 16), pecete aplicată.

EDIŢII: Iorga, *Studii şi doc.*, XVI, p. 72–73; menţ.: Ionaşcu, *Schitul Grăjdana,* p. XVII.

334 1645 (7154) noiembrie 18

Hrisovul lui Matei Basarab voievod, prin care întăreşte lui Negoiţă comisul moşiile Cartojani şi altele: „... şi iar să fie satul Curiacul din judeţul Prahova, ce se chiamă Câmpiniţa, tot satul cu tot hotarul, din hotar şi până-n hotar şi

www.dacoromanica.ro

semnele să se ştie: din Prahova mare, până-n hotarul Câmpinei, până-n casa Bărdăresei şi pe coada lacului din satul Câmpina cea mare, cum este scris în cărţile vechi...".

Rez., Teodorescu, *Monografia oraşului Câmpina,* p. 151, doc. 3; cf. doc. din 10 august 1645, Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, X/8, prin care Negoiţă comis cumpără Cartojanii.

335 1645 (7154) noiembrie 19

† Adecă eu, Colţea căpitan şi cu jupâneasa mea, Stana, fata logofătului Pârvului ot Crohna, scris-am şi mărturisim cu aceasta al nostru zapis ca să fie de mare credenţă la mâna Buligăi vel căpitan ca să să ştie că i-am vândut moşiia, anume Trestenicul den hotar până hotar, cătă să va alege şi cu câţi rumâni să vor afla, derept bani gata, 150 ughi. Şi o-m vândut de a noastră bunăvoie, ca să fie dumnelui moşie şi coconilor dumnealui şi nepoţilor şi strănepoţilor dumnealui ohabnică în veac.

Şi când o-m vândut, fost-au mulţi boiari buni mărturie, anume: postelnic Răduţul ot Medvéjdea şi Nistor fustaşul[1] ot Târgovişte şi Dumitru Butoiu ot Colibaş şi Todosie logofăt ot Padeşi, Vasilie postelnic ot Târgovişte şi alţi megiiaşi mulţi bătrâni cari n-am scris. Şi pentru mai mare credinţa pusu-mi-am şi degetul.

Pis measeţa noiemvrie 19 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Radul postelnic
Eu Nistor
Colţa căpitan
Eu Vasilie
Eu Teodosie logofăt
Eu Dumitru Butoiu[2].

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LVII/1.
Orig. rom., hârtie (30 × 21), patru peceţi aplicate.
Copii ibid.: mss. 330, f. 122; 337, f. 91 v 92; 711, f. 64.

Rez.: *Cat. Drobeta Tr. Severin,* p. 35.

[1] ֆʏɯɥɑɯʏʌ.
[2] Semnături autografe.

336 1645 (7154) noiembrie 20

Adecă noi, aceşti şase boieri, anume: Iordache vornic ot Cozleciu i Ştefu1 postelnic ot Berileşti i Borcea vornicul ot Topoloveni i Ştefan logofăt ot Piscuri,

www.dacoromanica.ro

Ion vătaf ot Călineşti, Radu logofăt ot Speteni, ce am fost luaţi pre răvaşă domneşti de Pătraşco postelnic ot Bucşani şi de Coman ceauş i Fiera i Latinu i Vlaicu şi cu fraţii lor şi cu cetaşii lor care va fi pentru ocina de la Drăgoieşti, scris-am al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna lui Pătraşco postelnic ot Bucşani, cum să să ştie că au cumpărat tată-său, Bărcan stolnicul jumătate de ocină din sat, din Drăgoieşti, din matca Colceacu⟨lui⟩ în jos până în hotaru Cretineştilor, ca să aibă a ţinea ocină jumătate şi cu vadul de moară, pentru că acest vad de moară au fost schimbatu Bărcan stolnicu cu megiaşi⟨i⟩, de au dat acel codru de ocină dă pre vale pentru vadu de moară. Iară jumătate de ocină să aibă a ţinea megiiaşii carii scriu mai sus, şi din câmpu şi din apă şi din silişte, şi dă peste tot hotarul, cât să va alege.

Şi noi aşa am tocmit, cu a lor bunăvoie. Şi s-au împăcat dinaintea noastră, fără nici un jurământ. Iară cine va râdica pâră dintru ei, să fie de mare pradă la domnie. Şi pentru credinţă, ne-am pus şi peceţile.

Pis mesiţa noiemvrie 20, leat 7154 ⟨1645⟩.

Radu logofăt.
Iordache dvornic.
Ştefan postelnic.
Borcea dvornic.
Fiera logofăt.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MXXXIX/79.
Copie rom.

337 1645 (7154) noiembrie 20

Adică eu, Oprina, fata Banei ot Lindiceşti şi cu bărbatul mieu Cazan, scris-am zapisul nostru la mâna comisului Apostolache şi a jupânesii dumnealui, Voichiţii, ca să fie de mare credinţă, cum să să ştie că le-am vândut dumnealor 30 de stânjăni de ocină de la Lindiceşti, din partea lui Dragomir Pilă. Şi acea ocină me-au dat-o zestre mie şi o am vândut drept bani gata ughi 2, bani 60, ca să le fie dumnealor moşie stătătoare.

Mărturie: Micul ot Lipăreşti i Drăghiciu ot tam i Paraschiva ot Togozeni. Şi pentru credinţa, pus-am şi degetile.

Noiemvrie 20 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Oprina.
Cazan.

Arh. St. Buc., Ms. 314, f. 487 v.
Copie rom.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Vlada şi Zoică, soro-mea ot Mâstâneşti şi Neagoe, bărbatul Vladei, scris-am zapisul nostru la mâna jupânului Apostolachi comisul, ca să fiie de mare credinţă, cum să să ştiie că i-am[1] vândut dumnealui 2 pogoane de vie în dealul Mâstâneştilor, din partea custurească, din jumătate de fune rămânu patru părţi nevândut, iar 2 le-amu vândut comisului Apostolachi şi cu ocina, preste tot, din cin până în cin, cât să va alége şi hotarul buzătescu[2], partea acestor 2 surori ci-s mai sus-scrise. Şi o am vândut de-⟨a⟩ noastră bunăvoie, fără nici o silă, derept bani gata ughi 30, ca să-i fie dumnealui moşiile stătătoare în vecic, neclătinat şi coconilor dumnealui, câţi Dumnezău va dărui.

Şi mărturiie: vornicul Paras⟨chi⟩va ot Togozéni şi Stanciul Brâncărei ot Mâstâneşti şi iuzbaşa Nedelco ot Prisaca şi Duca de Vaideel şi cu frate-său, Stan de acolo. Şi pântru credinţa, pusu-né-am şi dégetele.

Şi am scris eu, Sava, noiemvrie 20 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Vlada
Zoică
Neagoe[3].

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XX/4.
Orig. rom., hârtie (34 × 21).
Copie ibid.: ms. 314, f. 413.

[1] аам.
[2] *Şi hotarul buzătescu* ad. interlinear.
[3] Semnături autografe.

339 1645 (7154) noiembrie 24, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїє повелѣнїє господства ми jupâneasii Mariei ce au fost jupâneasa răposatului jupânului Simei biv vtori vistier, ca să fie volnică cu această carte a domni⟨i⟩i méle de să ţie satul Grozăveştii, însă toată partea jupânesii Saftei cu toţii rumânii şi cu tot venitul vericât să va afla, cum au ţinut până acum şi cum au fost lăsată singură jupâneasa Safta cu limba ei. Iar alt nimenilea treabă cu acea moşie să nu aibă, nici fata ei, nici nimenilea den neamul ei, pentru că singur domnia mea ştiu de rândul şi de judecata acestui sat cum se-au judecat den divanul domni⟨i⟩i méle.

Iar cine va mérge la jupâneasa Mariia şi la coconii ei să o bântuiască sau să-i zică ceva pentru acest sat, au gine⟨re⟩le jupânesii Saftei, au ruda ei, să fie

www.dacoromanica.ro

volnică jupâneasa Mariia să volnicească ţiganii, rumânii, slugile să-l ucigă pre acela om, de tot să moară acolo în loc. Şi de nimenile opreală să n-aibă.

Инако да нѣст. И исправник сам реч господства ми.
Пис ѵ Тръговище, ноемврїе к҃д дни, въ лѣт ҳ҃зр҃нд.
† Їѡ҃ Матею вшевшда, милостїею Божїею господинь.
Їѡ҃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan Bucureşti, II/26.
Orig. rom , hârtie (34 × 21), pecete aplicată.
Copii ibid.: Doc. ist., MLXXXV/76 şi MCD/53, ambele cu nov. 5.

Menţ.: Ionescu, G. M., *Ist. Cotrocenilor,* p. 538.

340 1645 (7154) noiembrie 27

† Adecă eu, Ianolie den Verneşti, scriiu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis să hie de mare credinţă la mâna jupan Radul vel comis, cum să se ştie că i-am vândut 11 stânjăni de ocină la Grindu pre partea şărbească den partea Zărei şi a Şărbei, den matca Buzăului cea bătrână până în Săpatul, derept 1 100 de bani gata. Şi această moşie fostu-o-au cumpărat Ianolie de la feciorii Şărbei Vladului, anume: Zărea i Iane, încă mai denainti vréme. Iar cându au fost acum, iar eu Ianolie vândut-am această moşie ce-i mai sus-scrisă jupanului Radul vel comis de bunăvoie a mea, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturoru megiiaşilor demprijurul locului, ca să-i hie dumnealui moşie stătătoari în vicii.

Şi când se-au făcut acest zapis, fost-au mulţi boiari mărturie, anume: ot Verneşti, Jipa postelnic şi Stanciul cupeţu i Dumitru capitan zăt popii Gherghe i ot Zorişte, Manea al Ghiurii i Badea i Burlan i Ştiful popei. Şi pentru credinţa, mi-am pus picitea.

Пис мѣсеца ноїємвре к҃з дни, лѣт ҳ҃зр҃нд. И написах аз, Балѣ логофет шт Старкїшжд[1].
Eu Ianol[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., CLVIII/19.
Orig. rom., hârtie (33 × 20).

[1] „Scris luna noiembrie 27 zile, anul 7154 ⟨1645⟩. Am scris eu, Balea logofăt din Starchiojd'".
[2] Semnătură autografă.

341 1645 (7154) noiembrie 28

† Adecă eu, Pătraşco postelnic ot Bucşani, scris-am acesta al mieu zapis la mâna lui Vişan şi a frăţine-său, lui Neagoe, feciorii lui Zârnea de la Dumbrăviţă,

www.dacoromanica.ro

den județul Teleorman, de apa Vezii, şi cu feciorii lor, anume: Oancea i Voicilă i Duțoi i Manea şi cu feciorii lor, câți vor avea, cum să să ştie că ne-au fost rumâni cumpărați de tată-mieu, Bărcan stolnic încă din zilile răposatului Şărban vodă. Şi i-am ținut tot cu bună pace până acum, în zilile domnului nostru Matei vodă. Iară când au fost acum, ei au venit la mine cu multă rugăciune, de ne-am tocmit de s-au răscumpărat [...][1].

Apoi ei s-au rugat cu multă rugăciune de le-am dat şi ocină însă din partea lor a patra parte. Iar alaltă ocină să fie tot a mea. Şi ne-am tocmit dă a noastră bunăvoie, fără nici o silă.

Şi au fost şi boiari mărturie, anume: ot Bucşani, Preda comis i Bărcan ceaușul i Bădilă ot Burlăneşti i Nica postelnic ot Bucşani i popa Lepădat ot tam.

Şi am scris eu cu mâna mea. Şi am pus şi pecetea şi iscălitura mai jos. Pis measeța novembre 28 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Pătraşco postelnic.
Eu popa Lepădat.
Eu Bădilă ot Burlăneşti.
Preda comis.
Eu Bărcan ceauş.
Şi eu popa Tudor.

Din aceşti bani ce sânt înscrişi în zapis, şapte mie, rămasu-mi-au lipsă bani 720. Dă nu-i vor da la Bobotează, să aibu ținea toată ocina lor eu, câtă easte a lor şi a părinților lor. Iar dă-m vor găsi un țigan, anume Vlaicul, ce au fost la Milcov, să aibă a le ierta ughi 2 pentru colac.

Şi Vladul sin Gonțăi i Bărcan sin ⟨N⟩egoi[2] i Zârnă sin Diicul ot Mihăieşti i Dumitru i brat ego, Tatâmir i Badea ceaușul.

Aceşti încă sânt toți mărturie să-ş puie pecețile mai jos.

Arh. St. Buc., Ms. 1947, vol. III, f. 260.
Fotocopie după copie adeverită. Altă fotocopie la B.A.R., F LXXXI/338.

[1] Loc alb.
[2] сын егои.

342 1645 (7154) noiembrie 28

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn, dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Pârvului spătar, feciorul lui Tudoran slugerul ot Vlădeşti ot sud Muşcel i Pădureț ca să fie volnic cu această carte a domni⟨i⟩i mele de să-şi ție prea Anca țiganca Priboaia şi cu fetele ei, anume Marina şi Oprița şi cu fetele lor, pentru că acéste țigance fostu-le-au

www.dacoromanica.ro

cumpărat de la feciorii agăi Neagului, Coman comis i Andreiu spatar i Patraşco şi de la mama lor, încă mai denainte vréme. Şi tot le-au ţinut cu bună pace. Iar când au fost acum, sculatu-se-au Necula postelnic ot Cocorăşti cu pârâ şi au venit aici înaintea domniei méle, de s-au pârât de faţă şi aşa pâra Necula postelnic, zicându cum că sântu aceste ţigance ce scriu mai sus ale lui, iar Pârvu spatar, el s-au plânsu naintea domni⟨i⟩i méle cum că-i sânt de cumpărătoare de la feciorii agăi Neagului. Într-acéea, domnia mea am judecat pre dreptu şi pre lége împreună cu tot divanul. Şi au ajunsu legea şi judecata pre Pârvul spătar, cum să apuce pre feciorii agăi Neagului, vânzătorii lui. Şi i-au apucat.

Iar apoi, feciorii agăi Neagului, ei şi-au apucat vânzătorii lor, iar aceia au apucat pe jupâneasa Neacşa ot [...][1]. Deci jupâneasa Neacşa au plătit aceste ţigance ce sânt mai sus-scrise Niculii postelnic ot Cocorăşti, de au dat ţigance pentru ţigance. Într-acéea, domnia mea am dat slugii domni⟨i⟩i méle, Pârvului spătar, ca să-şi ţie aceste ţigance cu bună pace, ca să-i fie moşâie lui şi feciorilor, stătătoare în veac.

Într-alt chip să nu fie. Ispravnic, însuşi cuvântul domni⟨i⟩i méle. Scris luna noiembrie, 28 zile.

Arh. St. Buc., Fond Brătianu I/39, f. 24.
Copie rom.

[1] Loc alb în orig.

343 1645 (7154) noiembrie 30, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ вьсои Земле Оуггровлохїнскоє. Давам господство ми сїи повеленїє господства ми почитенно вѣрномѹ болѣриномѹ господства ми пан Евстратїє втори вистїер и жителницевь[1] Elinii vistiireasa, fata cistitei doamnei Ancuţei, doamna răposatului lu Pătraşco voievod, feciorul preabunului şi milostivului Mihail voievod, ca să-i fie satul Lazul, sudstvo Mehedinţi, tot satul cu toţi rumânii şi cu tot venitul despre tot hotarul din hotar până în hotar, care sat au fost de moşie al răposatului Mihai voievod, încă de cându au fost domnia lui în cinste, în boierie, Dumnezeu-l pomenească. Dici, după ce s-au petrecut domnia lui, au rămas acest sat fără stăpân, ce au îmblat supuindu-să şi la unul şi la altul, până au ajunsu vreme de sărăcie şi de lipsă. Deci, s-au vândut lu Aslan dvornic. Aşijderi, şi o parte din Gabrov, carea s-au fost vândut iară lu Aslan dvornicul cu rumânii şi cu toată moşiia lor şi cu tot venitul şi cu zapise din mâna acestor doao sate, derept ughi [...][2]. Apoi Petrea cliucer, feciorul lu Aslan dvornic, socotindu că aceste sate sântu cu stăpân şi nu-i vor fi cu pace,

www.dacoromanica.ro

ce i să vor lua de la mâna lui, fără nici un ban, îmblat-au şi la unul şi la altul cu amăgituri, să-i dea cuiva să-şi întoarcă banii. Ci n-au găsit la nimea să-i vânză, ce au aflat pre Parasco grecul, căce era om striin de nu ştiia sama ţărâi. Tocmitu-s-au şi i-au dat 233 de coţi de postav grana în mâna Petrei cliucer şi au cumpărat acésta doao sate de la dânsul, cu zapis de la mâna lui şi cu cărţi domneşti. Şi i-au ţinut cu pace Parasco grecul pre sama lui, până cându au adus Dumnezeu pre cinstita doamna Ancuţa cu fie-sa Elina, stăpâna acestor sate. Dici, căzându-i-să să le ia fără nici un ban, venit-au Parasco grecul naintea domni(i)i méle de s-au plânsu de atâta pagubă şi sărăcie. Derept acéea, domnia mea am căutat şi am judecat pre direpţ şi pre lége dumnezeiască împreună cu cinstitul şi luminatul părintele nostru, chir vlădica Theofil şi cu toţi cinstiţii deregătorii domni(i)i mele şi am dat domnia mea cum să-i întoarcă Petrea cliucer, snă Aslan vornic, lu Parasco grecul, tot ce i-au dat îndărăt. Apoi Petrea cliucer, plângându-să de sărăcie şi de multă lipsă, ajuns-au judecata de i s-au dat şi lui să-şi întoarcă de la rumâni de unde au dat, pentru căci s-au vândut lu Aslan vornic, derept ughi [...][2] ce scriu mai sus şi au avut stăpân. Într-acéea, Petrea cliucer, snă Aslan vornic, văzindu că de la rumâni nu va putea scoatc nimic, căci sânt săraci şi fugiţi unii într-o parte, alţii într-alta, căzut-au cu rugăciune la credinciosul boiarinul domni(i)i méle, Evstratie vtori vistier, cum să-i întoarcă ceva, să nu fie de tot cu paguba. Deci Evstratie vtori vistier, încă au socotit cum să nu-i fie cu păcat despre aceşti boiari, scos-au de a lui bunăvoie, ughi 350, naintea domni(i)i méle în divan şi a tuturor boiarilor, de i-au dat în mâna Petrei cliucer, iar Petrea cliucer i-au dat toţi în mâna lu Parasco grecul pentru acest postav ce scrie mai sus, şi s-au împăcat ca să nu mai fie pără şi gâlceavă întru dânşii niciodinioară, ce să-şi ţie Evstratie vistier cu bună pace acéste doao sate cu rumânii şi cu tot venitul, să-i fie lui de moşie şi coconilor lui în veacu. Şi s-au dat în mâna lu Evstratie vistier şi cărţile de moşie acestor doao sate şi zapisul din mâna lu Parasco.

Şi iar să fie credinciosului boiarinului domni(i)i méle, pan Evstratie vistier, satul Somorul, sudstvo Mehedinţi, tot satul şi cu toţi rumânii, cu tot venitul despre tot hotarul, care sat au fost iar al răposatului Mihai voievod din boierie. Deci, cându s-au tâmplat lu Mihai voievod pribegie, dăruit-au acest sat agăi, lu Farcaş, pentru slujbă direaptă, ce i-au slujit. Apoi deaca s-au petrecut aga Farcaş, rămas-au acest sat la mâna feciorilor lui [...][2]. Dici [...][2] feciorii agăi, lu Farcaş, ajungându-i vréme de sărăcie, făcut-au acest sat vânzătoriu. Deci Drăghici logofăt ot Pleşoi, fiindu-i aproape casa şi satul lui de acest sat, cumpăratu-l-au cu ughi 150 şi nu i s-au căzut să-l cumpere, căci că stăpânul acestui sat nu era aici în ţară. Iară deac-au miluit Dumnezeu de au venit cistita doamna Ancuţa, stăpâna acestui sat, şi au luat credinciosul boiarinului domniei mele Evstratie vistier pre fie-sa Elina, fata lu Pătraşco vodă, nepoata răposatului Mihai voievod, căzutu-i-s-au să-şi scumpere moşiia, să fie iară la mâna lor. Şi au venit Evstratie vistier cu Drăghici logofăt şi naintea domniei méle, în divan, de s-au pârât de

www.dacoromanica.ro

față. Deci domnia mea am judecat pre dirept şi am dat lu Evstratie vistier de au întorsu toți banii lu Drăghici logofăt acéste ughi 150, şi au luat şi cărțile de moşie la mâna lui. Iară de vor mai fi nescari cărți la aceşti boiari pre acéste sate şi le vor scoate cânduva vreodată, să fie de mare pradă şi de rea urgie, căci că aşa s-au prinsu denaintea domni⟨i⟩i méle den divan.

Şi iar să fie boiarinului domniei méle Evstratie vistier **и паницеви его** Elinii vistiereasa, doao părți de ocină în satul Întorsătură ot [...][2] sudstvo [...][2], toată cu rumânii cu viile şi cu tot venitul de pres⟨te⟩ tot hotarul, oarecât se va alége, care sat au fost iar al lu Mihai vodă. Dici în urma domniei lui, fostu-s-au vândut Condei comis. Deci Condei comis tâmplându-i-să moarte, făcut-au acest sat 3 părți, ce o parte au dat frățini-său, lu Alexe, altă parte frățini-său, lu Iane, altă parte jupâneasei lui [Maria][3], fata popii Stoicăi biv vel logofăt. ⟨D⟩upă acéea, feci⟨o⟩rii lu Alexe, ajungându-i vréme de sărăcie, vândut-au toată partea lor de moşie cu rumânii Radului căpitan ot Farcaş, fratele jupâneasei [Maria][3]. Dici, pan Evstratie vistier, fiindu mai volnic, venit-au cu Radul căpitan, de au stătut de față. Şi am judecat domnia mea, de au întorsu Evstratie vistier toți banii Radului căpitan, ughi 84 câți au dat pre această moşie. Şi au luat şi zapisul Radului căpitan, cel de cumpărătoare. Iară partea lu Iane căpitan, brat Condei comis, carea easte a doao parte, el, ca un striin şi hitlean domniei şi țărâi, sculatu-s-au de au fugit prentr-alte țări şi pre la vrăjmaşii domniei méle. Derept acéea, am socotit domnia mea cum s-au căzut pre dereptate şi am porâncit să-i fie moşiia domnească, pentru căci omul hitlean şi vânzătoriu de domnu, nu i să cade a ținea moşii în țeară, ce o am dăruit credincioasei slugii domni⟨i⟩i mele, lu Costandin portar, pentru căci că el o au ajunsu de cătră domnia mea cu credincioasă şi direaptă slujbă, iară Iane căpitan o au pierdut cu rea hitlenie de cătră domnia mea. Şi o au ținut cu bună pace. Apoi, fiindu-i o moşie departe, preste mână, făcutu-o-au vânzătoare, ce altuia nu i s-au căzut să o cumpere, fără numai iar din neamul stăpânului acestor sate.

Derept acéea, boiarinul domniei mele Evstratie vistier, căzindu-i-să a nu lăsa să încapă altul striin, ce o au cumpărat de la Costandin portar, drept ughi [...][2] şi au luat şi zapis den mâna lui şi cartea cea de milă ce au avut de la domnia mea. Deci, i-am dat domnia mea lu Evstratie vistier să-i fie acéste doao părți de ocină moşie în veac stătătoare, iară a treia parte de sat cu rumânii au rămas la mâna jupâneasei [...][2], jupâneasa Condei comis, cum o au dat la moartea lui. Iară de o va face şi ea vânzătoare cânduva, să nu fie volnic altul a o cumpăra sau a o moşteni fără numai iar pan Evstratie vistier, cum au ajunsu légea şi dereptatea, aşa am dat şi domnia mea.

Şi iar să fie credinciosului boiarinului domni⟨i⟩i méle, pan Evstratie vistier şi jupâneasei lui, Elinii vistiereasa, satul Slătioara de lângă Laz ot sudstvo Mchedințo, carc sat easte hotărât şi împietrit de răposatul Mihai voievod, de cătră moşii Barbului peharnic Brădescul şi de cătră moşii Balicăi peharnic ot Breasta, tot satul cu toți rumânii şi cu tot venitul din câmpu, din pădure, din apă,

www.dacoromanica.ro

oarecât se va alege de preste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că acest sat Slătioara ce scrie mai sus, fost-au iară al răposatului Mihai voievod, încă din boieria domnia lui, cumpărat pre direpți banii lui. Și s-au fost vândut singuri de bunăvoia lor, fără nici o silă, iară după petrécerea domniei lui, au rămas acest sat fără stăpân. Apoi, dup-acéea, cându au fost în zilele Radului voievod Mihnea, iară domnia lui, Radul voievod, dându voie țărâi și satelor care au fost cumpărate de Mihai voievod din domnia domni⟨i⟩i lui, cum să se răscumpere pentru căci alt stăpân nu avea, și scumpărându-să alt⟨e⟩ țără și sate de domnie, fostu-s-au sculat și acest sat Slătioara, carele au fost cumpărat de Mihai voievod, din boieria dumnealui de au venit de améstecul cu altele ce au fost cumpărate de Mihai voievod, de s-au răscumpărat de la domnia lui Radul voievod, care nu s-au căzut să să răscumpere, căci n-au fost cumpărate cu banii din domnia lui, ce au fost cu bani direpți din boieriia dumnealui carea-i easte moșie ohabnică. Deci, dându tot sveatul țărâi și divanul și săborul sfintelor și dumnezeiești lavrele țărâi, cum câte sate vor fi cumpărate de Mihai voievod din boieriia domniei lui, acélea toate, de s-ară fi măcară răscumpărat cu bani de la domni, sau de vor fi dăruite de domni la mănăstiri sau la boiari, au la verice slujitoriu, toate acélea să cade a se lua fără nici un ban și fără de nici o chieltuială, pentru căci că acéstea toate sânt bătrâne și dirépte moșii ohabnice și stătătoare care n-au amestec sau meteah⟨n⟩ă cu domnia. Derept acéea, și acest sat Slătioara încă au fost mersu atunci de s-au fost răscumpărat. Deci, domnia mea am dat lu Evstratie vistier și jupâneasei lui, Elinii, să-l ție, să le fie de moșie lor și coconilor în veac, cum au fost și mai denainte vréme. Și i-am dat domnia mea și cartea lor cea de răscumpărătoare carea au avut la mâna lor din divan, iar ei s-au răscumpărat și au avut stăpân, ce să fie cu paguba, cum i-au ajunsu și judecata.

Și iar să fie credinciosului boiarinului domni⟨i⟩i méle, pan Evstratie vistier, satul Predeștii ot sud[4] ⟨ce⟩ au fost al jupânesii Marii ot Coiani[5] [...][2], tot satul cu toți rumânii și cu tot venitul de preste tot hotarul, care sat au fost iar al răposatului Mihai voievod din boierie. Dici, sculându-să Radul ban Buzescul de au zis că i l-au dăruit Șerban voievod când l-au botezat, iară domnia mea și de aceasta am judecat pre dereptate cum, déc-au vrut Șerban voievod să-i fie pomeană, să-i fie dăruit din satele și din moșiile lui, iar cu acest sat n-au avut treabă, că au avut stăpân. Deci au rămas Radul ban Buzescul de lége și de judecată din divan. Și am dat domnia mea lu Evstratie vistier, să-i fie moșie cu pace. Și l-am întrebat domnia mea pre Radul ban și de cărțile de acest sat, el au zis că n-are, iară de va scoate cânduva născari cărți, să nu să crează și să fie de mare pradă, că el așa s-au prinsu denaintea domni⟨i⟩i méle în divan.

Și iar să fie credinciosului boiarinului domniei mele, Evstratie vistier, ocină satul Cârlomanul, sudstvo Olt, din câmpu, din siliște, din apă și cu toți rumânii câți se vor afla și de pretutindinea oarecât se va alege despre tot hotarul, ocină aleasă și izbrănită, pentru că ⟨au⟩ cumpărat Evstratie vistier acest sat tot, ce scrie mai sus,

www.dacoromanica.ro

de la jupâneasa Buica, fata Predei slujer ot Greci, vara [...][2] jupâneasei Elinii vistiereasa, derept 40 000 aspri gotovi. Şi au vândut de bunăvoia ei şi căci au fost mai volnic Evstratie vistier a cumpăra şi a ţinea, decât alţii striini, cum am văzut domnia mea şi zapisul jupâneasei Buicăi la mâna lu Evstratie vistier de vânzare.

Şi iar să fie panovi Evstratie vistier i panitevi Elinii tot satul Vlădaia, sudstvo Mehedinţi, cu toţi rumânii şi cu tot venitul, din hotar până în hotar pre sémne bătrâne, care sat easte de moşie al răposatului Mihai vodă, încă din boierie. Iar deac-au ieşit Mihai vodă din ţară, căzut-au acest sat pre mâna jupâneasei Stanei şi fie-sa, Călinii, fata lui Cristov ot Pléna, zicând cum le easte de milă. Apoi l-au făcut vânzător şi l-am cumpărat domnia mea, derept ughi 250 şi am luat şi zapis de vânzare de la mâna lor. Apoi, deac-au venit stăpânul acestor sate, doamna Ancuţa cu fie-sa Elina, fata lu Pătraşco vodă, nepoata lu Mihai vodă, ajunsu-au divanul şi tot săborul ţărâi cum satele ce au avut moş-său, Mihai vodă i doamna Stanca den boierie, toate i s-au[6] dat, fără nici un ban. Şi l-am dat şi domnia mea cu zapis cu tot pre dereptate.

Derept acéea, domnia mea am dat boiarinului domni⟨i⟩i méle, Evstratie vistier i паницеи его Elinii, ca să le fie lor acéste sate, toate câte scrisu mai sus, cu rumâni cu tot, ocină дѣдинѹ и въ wчабѹ емѹ и синовом и внѹком въ вѣкы и не wт кокождо непоколѣбимо по заповѣд господства ми.

Сеже и свѣдѣтели поставиχ господство ми: пан Драгомир вел дворник и Радѹл вел логофет и Строе вел вистїар и Дїикѹл вел спатар и Преда Брънковѣн вел клѹчер и Михнѣ вел столник и Радѹл вел комис и Дръгѹшин вел пеχарник и Костандин вел постелник. И исправник, Радѹл вел логофет.

И написаχ аз, Пръвѹл словописател ѹ градоу Тръговище, ноември ѧ дни, и wт Ádама лѣт χ҃зр҃нд, лѣт господина wт спъение мира χ҃аχ҃ме[7].

† Їѡ Матею вшевода, милостїею Божїею господинь.
Їѡ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 13 977.
Orig. rom., perg. (51,5 × 44), pecete timbrată.

EDIŢII: Facsimil la Ştefănescu, *Catalog*, p. 156; rez.: ibid., p. 155; menţ.: Stoicescu, *Matei Basarab*, p. 53 (cu data de 26 nov.).

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei, dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului, credinciosului boier al domniei mele, pan Evstratie al doilea vistier şi soţiei".

[2] Loc alb în original.

[3] Cf. N. Stoicescu, *Dicţ. marilor dregători*, p. 156.

[4] „Satul Predeştii ot sud" barat.

[5] *Au fost al jupâneaseii Marii ot Coiani*, ad. interlinear de *a.m.*

[6] cam.

www.dacoromanica.ro

[7] „dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar, martori am pus domnia mea: pan Dragomir mare vornic şi Radul mare logofăt şi Stroe mare vistier şi Diicul mare spătar şi Preda Brâncoveanu mare clucer şi Mihnea mare stolnic şi Radu mare comis şi Drăguşin mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Pârvul grămăticul, în cetatea Târgovişteі, noiembrie 30 zile, iar de la Adam, anul 7154, anul Domnului, de la mântuirea lumii 1645".

344 1645 (7154) noiembrie 30

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Дава(т) господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми слугѹ господства ми по їме [...][1] ca să fie volnic cu această carte a domni(i)i méle de să ia un rumân po ime [...][1] de la mănăstirea domni(i)i méle, de la Maica Precista ce easte la Preda păharnic snă Staico Rudeanul, să-l ia fără de voia lui, să-l ducă la mănăstirea domni(i)i méle cum mai curându, fără zăbavă şi de niménilea opreală să n-aibă pristi această carte a domni(i)i méle. Că cine să va ispiti a-l opri, acela om cu altu cu nimic nu va plăti, ci numai cu capul, pentru căci easte rumânul mănăstirii domni(i)i méle, că aşa easte învăţătura domni(i)i méle. И исправник сам реч господства ми. Ноємвре ѧ̃ дни, лѣт ҳ҃зрнд.

† Їѡ Матею вшєвшда, милостїею Божїю господинь.
Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XLIII/2.
Orig. rom., hârtie (33 × 20), pecete aplicată.

[1] Loc alb în orig.

345 1645 (7154) decembrie 6

† Adecă eu, Vâlcan, feciorul Brii ot Golani scris-am şi mărturisescu cu acesta al micu zapis să fie de mare credinţă la mâna jupan Gheorghe vistiar, cum să se ştie că i-am vândutu dumnealui moşiia mea den satu, den Glupavi, care moşie au fostu cumpărată tată-miu Briia şi mumă-mea, Vlada cea vitregă, de la Drăguşin de Glupavi den partea lui jumătate de ocină den valea lu Ion până în padina lu Neano şi decindea dencolo şi dencoace şi de peste toată ocina şi den câmpu şi den pădure şi de apă, den şezutul satului şi de peste tot[1] hotarul, den hotaru până-n hotar. Şi această moşie ce amu vândut eu dumnelui vistiiarului Gheorghe fost-au frate pe moşie şi Vladul, nepotul mamei

www.dacoromanica.ro

Vladei cea vitregă. Iar cându au fost la moartea mamei Vlădii, iar ea mi-u făcut zapis de la mâna ei la mâna mea cumu să ţiu eu toată ocina, iar Vladul, nepotu-său, să n-aibă treabă cu acea ocină, căce că o-mu căutatu eu la nevoia ei şi la moartea ei, iar nepotu-său Vladul n-au căutatu de dânsa. Dici eu o-m vândut dumnealui vistiar, ⟨iar⟩ Vladul, de va avea ceva a se întreba, cu mene se va pârâ şi se va întreba şi eu voiu da seama. Iar dumnealui vistiar să ţie cu bună pace, pentru că o-m vândutu dumnealui vistiar de a mea bunăvoie fără de nici o silă, dereptu za ughi 6 bani gata, ca să fie dumnealui moşie ohabnecă în veac şi coconilor dumnealui câţi Dumnezeu i-au dăruit. Şi o-mu vândut cu ştirea tuturoru megiiaşilor şi de sus şi de jos.

Şi la acestă tocmeală a nostră fost-au şi boiari mărturii: jupan Bunea vistiar, Gherghe cliucer, ficiorul vornicul Ivaşco i Mihalcea cliucer, feciorul logofătului Paraschivei i Neagul, sină Vlasie ot Glupavi i Vasilie ot Costea i Dumitru ot Baba.

Pis Dumitru ot Bereşti, meseaţa dechemvrie 6 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩. Şi pentru credinţă am pus şi degetul.

Eu Vâlcan am pus dégetul în loc de pecéte.
Bunea vistiar mărturie[2]
Eu Neagu[2].

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLXXXIX/7.
Orig. rom., hârtie (33 × 20 cm).

Rez.: Filitti, *Arh. Cantacuzino,* p. 169.

[1] mowm.
[2] Semnături autografe.

346 1645 (7154) decembrie 10

† Adecă eu, uncheaşul Vladul Norocea cu feciorii mei, cu toţi anume, cu Oancea şi cu Dragomer şi cu Nedélco şi cu Radul scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mâna dumnealui a jupânului Costandin Gălăţeanul căp⟨i⟩tan, cum să să ştie că i-am vândut dumnealui în poalele viţei a jupânului Gherghe în jos la vale viia[1] care am nălţat eu toată cât easte, derept bani gata ughi 20. Şi i-o am vândut noi de a noastră bunăvoie, fără de nice o silă, ca să-i hie dumnealui moşie ohabnică, lui şi coconilor lui şi nepoţilor şi strenepoţilor lui stătătoare în véce.

Şi la această tocmeală a noastră se-au tâmplat mulţi megiiaşi şi oameni buni mărturie, anume[2]: jupânul Gherghe Botezatul ot Piteşti i jupânul Ivan Cortofleşul ot tam i Dumitraşco i Necula, feciorii jupânului Ivan Cortofleş ot tam şi din Sămara, uncheaşul Danciul i Andonie ot tam şi Pădure[3] şi Danciul

www.dacoromanica.ro

Bonchilă i Şărban al Buzéche i Hera ot tam i Opriş i Stoica Dumitru i Tudor mărturie ş-alţi mulţi carii-eş vor pune mai jos peceţile şi iscăliturile ca să să crează. Şi pentru credinţa, pusu-ne-amu şi dėgitele, că peceţi nu am avut.

Pis measeţa dichemvrie 10 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Vladul Norocea
Oanea
Dragomir
Nedėlco
Radul[4]
Popa Arfenie
Popa Cozma[5].

Şi iar amu mai vândut iu, Vladul Norocea o foni di loc diplin din fonea mănească. Şi iar amu vândut la pârâul Vėţii o foni diplin den fonea budească derept bani gata ughi 3.

Şi am vândut di a mea bonăvoie cu ştire ficiorilor mie să fie dumniloi moşie ohabnică. Şi pintru credinţa pos-am degetol.

Vladul Norocea.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/25.
Orig. rom., hârtie (33 × 20).
Copii ibid.: mss. 371, f. 35 v–36; 477, f. 61, cu data dec. 14.

[1] Post *viia, la* repetat.
[2] Repetat.
[3] Пъдере.
[4] Раадꙋл.
[5] Semnături autografe.

347 1645 (7154) decembrie 10, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєводї и господинъ въсои Земле Ꙋггрровлахїнскоє. Дава(т) господство ми сїю повелѣнїи господства ми слꙋгꙋ господства ми Пано Пепєно wт Тръгшор и със синови єго, єлициже Богъ дароваχ, такоже да мꙋ єст єди(н) место за кꙋкю ꙋ варош господства ми ꙋ Бꙋкꙋрещї бли(з) ко(д) стъгна, ꙋ междо стъгни, ко(д) Стан седлар и ко(д) Съмжорзꙋ седлар въ потрива праваїїлом, игдеже єст пребивал Дима кꙋпцꙋ Мꙋзаки, понеже єст покꙋпи(л) слꙋгꙋ господства ми Пано того место за до(м) и със тама за пимницъ и със дво(р), варе єлика избере(т) се wт на Стоика и wт на жъна єго, Станка wт Бꙋкꙋрещї за хр̃ аспри готови и със запис wт рꙋками иχ за проданїе єциже wт пре дьни Алеѯандрꙋ воєвода Їлїаш,

www.dacoromanica.ro

како видѣхо(м) господство ми и книга господска за покѹпенїе и за прѹ(х) и за шста(л) по Стоика шт когда бис(т) въ лѣт ҳзрлз.

И па(к) да єст слѹгѹ господства ми, Паннов Пепєно єди(н) место за къща на гор пазар ѹ Бѹкѹрещї и със пимницъ. Шбаче да се знае(т) местом: шт ко(д) клопотницъ и(з) гор ѹ между попа Манта и ѹ между клопотница а въ длъ(г) шт стъгна та шт пазар дори ѹ дрѹга стъгнъ, понеже єст покѹпи(л) слѹгѹ господства ми Панно того место за къща шт на Їсар кѹпцѹ за ҳгҳїѵ аспри готови и със запис шт проданїе написа(н) със рѹка єго и със свєдїтєлє.

И па(к) да єст слѹгѹ господства ми Панно Пепєно єди(н) вечинъ на име, Стан Песколескѹл и със синови єго, понеже єст того човѣкъ Стан Песколескѹл више пис шн єст би(л) дѹжно Строєв Парипєв постелник нѣкоє новцї шт по нѣкоє восок. Таже, къда єст би(л) на дьнъ, а шн нѣс(т) има(л) да дас(т) новцїи анѹ се дава(л) се вечинъ Строєв постелник със запис шт рѹка єго. А Строє, шн ецниже єст дава(л) по Стан Песколескѹл вечинъ слѹгѹ господства ми, Панов радї к̃ жилтї что єст би(л) и шт дѹжно и съ запис шт рѹка єго писа(н) и със мноѕи добри людї и свєдїтєлє.

И па(к) да єст слоугѹ господства ми Пано Пепєно єди(н) ацїган, на име Матею, понеже єст покѹпи(л) шт на Гинѣ кожокар шт Стънчєци за ҳ̃ аспри и със запис шт рѹка єго, коє циган би(л) єст покѹпи(л) Гинѣ кожокар шт на Їсар кѹпцѹ, шѹ(р) Панов. Таже падае(т) се слѹгѹ господства ми, Панов да га покѹпи того циган; поврати(л) єст новцїи Гинев кожокар въспе(т).

Шбаче да се знае(т) како єст би(л) покѹпи(л) слѹгѹ господства ми, Пано Пепєно сїи више речени местовє за до(м) и вечинъ и циган шт наю прежде врѣме със новцї претежали шт кѹпцованїа єго и шт права мѹка єго, шкоже да єст емѹ за дѣдїно и въ шха(б) въ вѣ(к) и нє шт когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже оубо и свєдїтєлє поставихом господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан Кралевскаго и жѹпан Драгомир вел двшрник и жѹпан Радѹл вел логофет и жѹпан Строє Фїера вел вистїѣрю и жѹпан Дїнкѹл вел спатар и жѹпан Михнѣ вел столник и жѹпан Радѹл вел комис и жѹпан Дръгѹшин вел пєхарник и жѹпан Костандин Катакозино великїи постѣлник. И исправник, жѹпан Радѹл вел логофет.

И аз, Дѹмїтрѹ логофет нама(з) въ настолни градѹ Тръговищє, мѣсеца декємврїє ї̃ дьни и шт Адама до нинѣ, въ лѣт ҳзрнд.

† Їѡ̃ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.
Їѡ̃ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele,

www.dacoromanica.ro

Pano Pepeno din Târgşor şi cu fiii lui, câţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un loc de casă în oraşul domniei mele în Bucureşti, aproape lângă uliţă, între uliţă lângă Stan şelarul şi lângă Sâmjorzu şelaru, în faţa prăvăliilor, unde a fost Dima Muzachi negustorul, pentru că sluga domniei mele Pano a cumpărat acel loc de casă şi cu groapa de pimniţă şi cu curte, oricât se va alege, de la Stoica şi de la soţia lui, Stanca din Bucureşti pentru 3 100 aspri gata şi cu zapis de vânzare de la mâna lor încă din zilele lui Alexandru voievod Iliaş, cum am văzut domnia mea şi cartea domnească de cumpărătură şi de pâră şi de rămas pe Stoica, de când a fost în anul 7137.

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele Pano Pepeno, un loc de casă în târg de sus în Bucureşti şi cu pimniţă. Însă să se ştie locul: de lângă clopotniţă în sus, între popa Manta şi între clopotniţă, iar în lung din uliţa de la piaţă până la cealaltă uliţă, pentru că sluga domniei mele Pano a cumpărat acel loc de casă de la Isar negustorul pentru 13 400 aspri gata şi cu zapis de vânzare scris cu mâna lui şi cu martori.

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele, Pano Pepeno un vecin, anume Stan Pescolescul şi cu fiii lui, pentru că acel om Stan Pescolescul mai sus-scris, el a fost dator lui Stroe al lui Paripa postelnic nişte bani de pe nişte ceară. Astfel, când a fost la zi, el n-a avut să dea banii ci s-a dat vecin lui Stroe postelnic cu zapis de la mâna lui. Iar Stroe, el încă a dat pe Stan Poscolescul vecin slugii domniei mele, Pano, pentru 20 galbeni cu care a fost şi el dator şi cu zapis scris de mâna lui şi cu mulţi oameni buni şi martori.

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele, Pano Pepeno, un tigan, anume Matei, pentru că l-a cumpărat de la Ghinea cojocar din Stănceşti pentru 6 000 aspri şi cu zapis de la mâna lui, pe care ţigan l-a cumpărat şi Ghinea cojocar de la Isar negustorul, cumnatul lui Pano. Astfel, i-a căzut slugii domniei mele lui Pano să cumpere pe acel ţigan şi să întoarcă banii lui Ghinea cojocar.

Însă să se ştie că a cumpărat sluga domniei mele, Pano Pepeno aceste mai sus-zise locuri de casă şi vecinul şi ţiganul de mai înainte vreme cu banii câştigaţi din negoţul lui şi din dreapta lui muncă, ca să-i fie lui de dedină şi ohabă în veac şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe Fiera mare vistier şi jupan Diicul mare spătar şi jupan Mihnea mare stolnic şi jupan Radul mare comis şi jupan Drăguşin mare paharnic şi jupan Costandin Catacozino mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgovişte, luna decembrie 10 zile şi de la Adam până acum în anul 7154 ⟨1645⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.
Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXIII/4.
Orig. slav, perg. (34,5 × 47,5), pecete timbrată.
Cu o traducere din 1906.

Menţ.: Năsturel, *Bis. Stavropoleos*, p. 23.

www.dacoromanica.ro

† Scris-am eu, Mitrofan, iegomenul de la Căşcioare acesta alu meo zapis, como mărturisesco co sufletol meo, como că ao loot Préda spătar, feciorul banoloi Todosii, dă la Mane poste⟨l⟩nicol bani ughi 3 sute de galbeni, prea sat, prea Roşuo. Şi m-am prélejâto şi eu cândo ao lootu Préda spătarol bani, de-amo[1] fostu dă împreaonă co dinsul şi ao luoto bani toţi. Şi o dat on⟨u⟩i torco ughi 100 şi pol şi Rostei negoţătorul ughi 100 şi i-ao rămas şi loi ughi 16. Eu tot amo fosto co dânsul, prea onde i-amo dat. Atât şteo şi mărtoresescu co sufleat meo. Iară ielu, dă va zice într-altu chip, no zice derept.

Pis measeţa dic⟨hem⟩vre dni 11, leat 7154 ⟨1645⟩.

Şi amu scris eu, popa Dobre.

Egum⟨e⟩nul Mărdarie ot Strâ⟨m⟩bul[2]
Popa Danciolo.
Deiacon Dragomir.
Eu Tatul logofăt mărturie[2]
Deiaconol Samoilă.
Eu Dobre mă⟨r⟩tărie[2]
† Sava monah[2].

Şi noi, cari sântem scris şi mai sus, am ⟨a⟩uzit dân gura igumenului Mitrofan, cum au mărturisit.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din Bucureşti, III/10.
Orig. rom., hârtie (32 × 20), patru peceţi aplicate.
Copie ibid.: Doc. ist., MLXXXV/67.

[1] дѣамо.
[2] Semnături autografe.

349 1645 (7154) decembrie 13

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба вшевода и господинь. Дава(т) господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми acestui om, anume Ursu den sat, den Pietrari ot sudstvo Dâmboviţa ca să fie volnic cu aceasta carte a domni⟨i⟩i méle de să vânză partea lui Dragotă de moşii de la sat de la Ghimpaţi, toată partea lui, cât se va alége de preste tot hotarul. Pentru că au vinit acestu om Ursu aicea, la divan înaintea domni⟨i⟩i méle de se-au jăluit şi au spus cum au fost la taler împreună cu Dragotă. Deci Dragotă, el au fugit şi se-au dat în lature, iar Ursu el se-au sculat de s-au vândut partea lui de moşie de au plătit partea lu Dragotă de bir. Deci domnii mea am judecat şi am dat la Ursu să fie

www.dacoromanica.ro

volnic cu aceasta carti a domni⟨i⟩i méle de să-i vânză partea de moşie cum scrii mai sus, de să-şi ia toţi banii, câţi va fi dat pentru dânsul şi de nimini opreală să n-aibă. Iar cui va părea strâmbu să vie de faţă. **Инако да нѣст. И исправник сам рєч господства ми.**

Пис декемврїє гї дни, лѣт ҳзрнд.

† Їѡ Матєю вшєвшда, милостїєю Божїєю господинь.

Їѡ Матєю воєвода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XLVII/2.
Orig. rom., hârtie (33 × 21), restaurat, pecete aplicată.
Copii ibid.: XLVII/28, f. 1; mss. 127, f. 311 cu dec. 5; 134, f. 399.

EDIŢII: Popescu-Răcăreanu, *Moşnenii Răcăreni*, p. 70; Potra, *Tezaurul*, p. 227–228; rez.: Aricescu, *Indice*, I, p. 23.

350 1645 (7154) decembrie 13

Matei Basarab voievod întăreşte Mitropoliei Târgovişţei satele Ghimpaţi şi Boanga.

Reg.: V. Drăghiceanu, *Mitrop. Târgovişţei*, p. 15.

351 1645 (7154) decembrie 15

Adecă eu, Ersenie popa[1] dimpreună cu jupâneasa [D]ispa şi frate-meu Pană, scriu şi mărturisescu cu acest zapis al meu ca să fie dă mare credinţă la mâna lui Vlaicul ot Conţişti şi jupânease⟨i⟩ Stane⟨i⟩, ca să şă ştie că am vândut o jumătate de delniţă din Izvorani din moşiia noastră cea bătrână. Şi o am vândut de a noastră bunăvoie cu ştirea tuturor rudeniilor noastre, drept ughi 55[2].

Şi au fost mulţi boieri mărturie. Scris luna dichemvrie 15, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Pană
Ene căldărarul
Jupan Alexe
Ioteş

Iu Proca şi alţi boiari ot Piteşti: jupan Dumitru, Posceavei i Nec⟨u⟩la.

Arh. St. Buc., A.N., MMDCCCXXXIV/2b.
Copie rom.
Altă copie ibid.: Doc. ist., MCLXXXVII/200.

www.dacoromanica.ro

[1] Greşit pt. *postelnic,* v. doc. din 8 ianuarie 1645, ibid., Mitrop. Ţ. Rom., XCIII/26.
[2] Post *drept ughi 55,* scris *mărturie.*

352 1645 (7154) decembrie 15, Târgovişte

† Милостїею Божїею, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинъ въсои Земле Оуггровлахїиское. Дава(т) господство ми сїе повеленїе господства ми слугу господства ми Ѡанчев логофет снъ Предев постелник ѡт Лерещи и със синови иχ елицеже Богъ прилучстии им[1] ca să le fie un copil de ţigan, anume Oancea ţiganul, care îi easte de zéstre de la soacră-sa, jupâneasa Mariia şifăresa a lu Ivan şifariul ot Piteşti. Pentru că acestu copil de ţigan, ce scrie mai sus, fostu-l-au cumpărat Ivan şifariul, dempreună cu jupuneasa lui, Mariia şifăreasa încă până au fost viu. Şi încă l-au fostu cumpărat pre acestu copil de ţigan cu tat-său şi cu ş-alţi fraţi ai lui, tot sălaşul deplin. Iar după moartea lu Ivan şifariul avut-au jupâneasa Mariia şifăreasa gâlceavă şi întrebăciune naintea domni⟨i⟩i méle la divan cu fétele lu Ivan şifariul, cu Anca şi cu Vlădaia, pentru multe amestecături şi pentru moşii şi ţigani şi pentru datorii şi au fost venit toţi de faţă naintea domni⟨i⟩i méle la divan. Într-aceea, domnia mea fostu-le-am datu 2 boiari la mijlocul lor, anume: jupan Stroe vel vistier i jupan Ghierghe vistier, ca să caute să-i judece şi să-i tocmească pentru moşii, pentru ţigani şi pentru toate amestecăturile lor.

Deci acei 2 boiari, ce scriu mai sus, de toate i-au judecatu şi i-au tocmit şi le-au ales căruia ce i-au venitu partea. Deci acestu copil de ţigan, ce scrie mai sus, venitu-se-au în partea jupâneasei Mari⟨i⟩i şifăresei cu alte moşii şi ţigani, dempreună, cât se-au ales partea ei şi totu l-au ţinut cu bună pace până acum. Déci, cându au fostu acum, l-au datu zéstre fie-sa, Mari⟨i⟩i, jupâneasa Oancei logofăt şi să-i fie şi pomenă pentru sufletul ei, căce că Mariia, jupâneasa Oancei logofăt, fost-au dată de sufletu jupuneasei Mari⟨i⟩i şifăreasei, crescută de dânsa den copilăriia ei şi botezată pre numele ei până o au şi căsătorit acum şi o au înzestrat ca pre o fată a ei şi i-am dat şi acestu copil de ţigan, ce scrie mai sus, ca să-i hie pomeana ei deplin. Iar dup-acéea, când au fost acum, sculatu-se-au jupuneasa Vlădaia, fata lu Ivan şifar dempreună cu bărbatul ei, Tudor Piteşteanul, pentru acestu copil de ţigan, ce scrie mai sus, ca să-l ia de [la Oancea][2] logofăt şi de la jupuneasa lui, Mariia, căci au fostu alţi fraţi ai copilulu⟨i⟩ la dânşâi [ş]i zicând să-i dea altu copil de ţigan schimbu.

Deci, jupuneasa Mariia şifăreasa, so[acra][2] Oancei logofăt venit-au naintea domni⟨i⟩i méle [în divan cu za][2]pisul acelor 2 [boiari][2], ce scrie mai sus [şi cu cartea][2] domni⟨i⟩i méle făcu[tă după acea tocmea][2]lă, cum scrie mai sus. Într-acéea, do[mni]ia [mea][2] am căutatu şi am judecat pre [dreptate][2] şi prea lége dumnezeiască, dempreună cu ⟨t⟩oţi cinstiţii deregătorii domni⟨i⟩i méle. Şi am dat domnia mea Oancei logofăt şi jupuneasei lui Mari⟨i⟩i, ca să ţie ei cu pace acestu

www.dacoromanica.ro

copil de ţigan, ce scrie mai sus, cum i l-au dat jupâneasa Mariia şifăreasa şi cum se-au venit jupuneasei Mari⟨i⟩i şifărcasei la împărţeală, că au fost volnică ea cu partea ei. Iar jupuneasa Vlădaia, fata lu Ivan şi[fariul][2] şi bărbatul ei, Tudor Piteşteanul, mai mult treabă să n-aibă cu acestu copil de ţigan, ce scrie mai sus. Iar să vor şi mai scorni vreo pârâ vreodinioară, încă să nu să crează.

Сего ради дадох съм господство ми слугѹ господства ми Ѡанчев лѹгофет снъ Предев постелник и жѹпаницев его Марїев тагоже да им ест сеи момкѹ за а̃ циган за дѣдиноу и въ ѡхабъ съновом вноуком и прѣвнѹчетом и не ѡт когоже непоколѣбим поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставих господство ми: жѹпан Барбѹл вел бан и пан Драгомир вел ворник и пан Радѹл вел логофет и пан Строе вел вистїар и пан Дїнкѹл вел спатар и пан Михна вел столник и Костандин вел постелник и Радѹл вел комис и Дръгѹшин вел пехарник. И исправник, пан Радѹл вел логофет.

И на писах Мареш лѹгофет Гїѡргювич въ на столни градоу Ш҃ръговище декемврїе е҃ї дни ѡт Ад҃ама въ лѣт ҳ҃зр҃нд҃[3].

† Їѡ҃ Матею вшевѡда, милостїею Божїею господинь.
Їѡ҃ Матею воевода ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LXIX quator/16.
Orig. rom., hârtie (44 × 29), rupt la jumătate, pecete aplicată.
Copie ibid.: ms. 708, f. 379–380.

Rez.: Aricescu, *Indice,* I, p. 85.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Oancea logofăt, fiul lui Preda postelnicul din Lereşti şi cu fiii săi, câţi Dumnezeu îi va lăsa".

[2] Loc rupt în original, cf. ms. 708, f. 379–380.

[3] „Pentru aceasta am dat domnia mea slugilor domniei mele, Oancea logofăt, fiul Predei postelnic şi jupâneasei lui, Maria, ca să le fie acest copil de ţigan, mai sus scris, de stăpânire cu nepoţii şi cu strănepoţii şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban şi pan Dragomir mare vornic şi pan Radul mare logofăt şi pan Stroe mare vistier şi pan Diicul mare spătar şi pan Mihnea mare stolnic şi Costandin mare postelnic şi Radul mare comis şi Drăguşin mare paharnic. Şi ispravnic, pan Radul mare logofăt.

Şi a scris Mareş logofăt Ghiorghiuvici în scaunul oraşului Târgovişte, decembrie 15 zile, de la Adam în anul 7154 ⟨1645⟩".

353 1645 (7154) decembrie 17

† Adecă noi, 3 fraţi, anume: Costandin cu fămeia mea şi cu 1 ficior al mieu, anume Tudosie de 9 ani, şi cu Dragomir cu fămeia mea şi cu 1 ficior al miiu, anume Radul de 4 ani, şi eu, Pătru cu fămeia mea şi cu 1 ficior al miiu

www.dacoromanica.ro

de 3 ani, anumi Cernat, şi cu Tanasie cu fămeia mea şi cu 2 ficiori ai mi⟨i⟩i, anume: Stanciul de 14 ani i Dragomir de 5 ani, din satu Schéi ot sudstvo Argeş, scriem şi mărturisim cu acista al nostru zapis ca să hie de mare credinţă la mâna dumnealui jupan Diicul vel spatari din Buicişti şi coconilor dumnealui, cum să să ştie că noi, hiindu neşte oameni judeci şi slobozi pre moşiile noastre şi neavând de niminea nici o nevoie, noi ne-am sculat de am venit la dumnealui de ne-am vândut pre bani gata să-i him rumâni de moşie. Însă eu, Costandin cu fămeia mea şi cu fiiu mieu, ci scrie mai sus, am luat bani gata din mâna dumnealui, aspri 3 000 şi eu, Tanasie cu fămeia miea şi cu 2 ficiori ai miei, ci scri mai sus, am luat bani gata din mâna dumnealui, aspri 4 000.

Şi ne-am vândut noi de-a noastră bunăvoie, fără di nici o silă şi cu ştirea tuturor megiiaşilor dimprejurul nostru. Şi ne-am ⟨vâ⟩ndut cu toată moşiia noastră din sat din Schei, din câmp şi din păduri, din apă, din seliştea satului, din dealul cu viile şi din pométe şi de peste tot hotarul satului nostru, ci scrie mai sus, d⟨in⟩ hotar până-n hotar, oaricât se va alége părţile noastre de moşie. Şi când ⟨ne⟩-am vândut, nu că doară ne-au fă⟨c⟩ut dumnealui vrio silă, ci noi, de-a n⟨oastră⟩ bunăvoie, ca să-i him dumnealui rumâni în veac, noi şi moşiile noastre ⟨ş⟩i ficiorii noştri şi câţi ni va da Dumniziu de-acum nainte, de se vor rodi dintru noi.

Şi când am făcut această tocmeală şi acist zapis a fost mulţi boieri mai şi mici mărturii: jupan Preda Brâncoveanul vel clucer i jupan Drăguşin vel păharnic i jupan Radul vel aga i Chirca postelnic ot Curtişoară i Anghel vătaf ot Mihăişti i Pană căpitanul ot Piteşti i Bogdan postelnic ot Slăviteşti i Dobri vătaf ot Diiculeşti.

Şi pântru cridinţa, ne-am pus dégitile şi iscălitura.

Şi am scris eu, Vladul logofăt, measeţa dechemvrie 17 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Iu Costandin
Iu Dragomir
Iu Pătru
Tanasii
Chirca postelnic
Bogdan Slăvitiscul
Drăguşin vel peharnic
Radul vel aga
Pană căpitan
Preda Brâncoveanul
Anghil vătaf
Dobre vătaf[1].

Arh. St. Buc., M-rea Hurezi, XVII/3.
Orig. rom., hârtie (45 × 30), rupt la îndoituri, 7 sigilii inelare în fum.

Rez.: Giurescu, *Studii de ist.*, p. 429.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю Божїю, Їѡ Матею Басараба воєвода и господинь. Давам господство ми сїю повеленїе господства ми вълѣриноу господства ми Iordache sin Trufanda vistiiar ca să fie volnic cu această carte a domni⟨i⟩i méle să ţie pre Antonie i Dragomir i Mihul i Stanciul cu feciorii lor ot Gostavăţ sud Romanaţi, să-i fie rumâni păntru că aceşti oameni, fost-au rumâni dă moşie dân [...][1], cumpăraţi de Trufanda vistiar pre bani gata şi tot i-au ţinut rumâni cu bună pace. Apoi, după ce au murit Trufanda vistiiar, iar Iordache au rămas cocon micu la Cernavodă în Ţeara Turcească, iar aceşti oameni ei se-au sculat dă se-au scris la slujbă la dărăbanţi. Iar când au fost acum, în zilele domnie méle, deac-au venit Iordache postelnic aicea în ţeară, datu-i-am domnie mea toate moşiile tătâine-său, lu Trufanda vistiar, şi rumâni şi ţigani. Deci au aflat şi pre aceşti oameni scrişi la dărăbanţi şi au venit şi ei dă faţă naintea domni⟨i⟩i méle în divan împreună cu Iordache postelnic şi aşa se-au jăluit aceşti oameni cum i-apucă să-i rumânească şi ei sânt slugi domnişti dărăbani scrişi, în zilele domni⟨i⟩i méle. Iar domnii mea i-am întribat: fost-au rumâni lu Trufanda vistiar şi luoat-au bani dă la Trufanda vistiar? Ei au mărt⟨u⟩risit sânguri cu gura lor cum au fost rumâni lu Trufanda vistiar, cumpărat pre bani gata.

Derept acéea, domnia mea am judecat cu tot divanul şi i-am dat iar să fii rumâni lu Iordache postelnic, ei şi ficiorii lor în véci. Şi le-am luoat şi cartea dă dărăbănţii dă o am dat la Iordache postelnic ca să-i ţie să-i fie rumâni în véci. Şi i-am scos domnia mea şi dân catastih dă la dărăbani şi i-am dat în mâna lui Iordache postelnic dă grumaz să-i ducă în sat în Gostavăţ, unde le-au fost moşiia lor şi dă unde se-au vândut, cà se-au pârât dă faţă şi i-au rămas dân divan.

Инако да нѣст, по реч господства ми. И исправник сам реч господства ми. Пис декемврїе нї̃ въ лѣт ҳзрнд.

† Їѡ Матею вшевшда, милостїю Божїю господинь.

† Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

Muz. Olteniei, Colecţia documente, I/Nr. 6209.
Orig. rom., hârtie (28,5 × 18,5), pecete aplicată.

[1] Loc alb în orig.

355 1645 (7154) decembrie 20

† Въ їмє Wтъца и Сина и Свѣтого Дѹха, Троицъ нераздѣлна и единосѹщна. Амин[1].

www.dacoromanica.ro

† Eu, Ivan pitar, lăsat-am aceasta scrisoare la slăbicéne mea să să ştie ce lasu fii-me, Alixandrei întâi partea me den Coţoiani cu toţi rumânii şi 4 şălaşă de ţigani, anume: Oprea lăutar cu şălaşul lui i frate-său Cozma cu şălaşul lui i Nicula al Sincăi cu şălaşul lui şi frate-său Nedelco cu şălaşul lui şi o fată în casa[2] şi cuciia cu 6 telegari şi oi 50 şi 50 de râmătoare şi 30 de stupi şi 6 boi şi 6 vaci şi 6 iape, aice mari 14 şi creştit de argi⟨n⟩t şi o cunună de aur şi un ghierdan de aur şi 3 păreche de aur de cercie şi 50 de ace mărunte, inele de au⟨r⟩ 3. Şi să aibă fraţii a-şi face den casa[2] 2 rânduri de haine şi haine de pânză câte i si va cădea.

Iar cine va sparge şi va strica de cum am lăsat eu să fie proclet şi afurisit de 318 părinţi care sunt în Nech⟨e⟩i şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Şi la acestu lucru, tâmplatu-se-au de au fostu mulţi boiari şi preoţi: popa Irimiia ot Sventa Petca i vără-mieu, Tudor clucer i Vasilie postelnic ot Brăteşti i Gheorghe cojo⟨car⟩ i Necula postelnic i Dumitraşco, Ivan Sârbul.

Aşa am lăsat eu cu sufletul mieu.

Şi am scris eu, Pavlachi, snă pop⟨ii⟩ Irimii.

Pis measeţa dechemvrie 20 dni, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CCXCI/3.
Orig. rom., hârtie (33,5 × 21), pecete aplicată.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul*, p. 228–229.

[1] „În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treimea nedespărţită şi de o fiinţă. Amin".

[2] ĸaaca.

356 1645 (7154) decembrie 21

Să să ştie cum au vândut Năvrap şi Berivoe din vârful viei până în calea de cară, jupânului Avram, bani gata 200 de bani să-i fie lui moşie şi feciorilor lui câţi îi va da Dumnezeu. Şi am vândut de a noastră bunăvoie.

Şi la tocmeală au fostu mulţi oameni buni, anume: Ona şi Stoica i jupân Manole şi Stoica şi Oprea şi Ona i Tănase. Şi pentru credinţa, ne-am pus degetele.

Dichemvrie 21 dni, leat 7154 ⟨1645⟩.

Eu Ona.
Eu Stoica.
Eu Manul.
Stoica.
Oprea.
Ona.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Ms. 127, f. 196–196 v.
Copie rom.

EDIŢII: Potra, *Tezaurul,* p. 229.

357 1645 ⟨7154⟩ decembrie 22, Târgovişte

† Милостїєю Божїею, Їѡ Матеи Басараба воєвода и господинъ въсои [Зємли Оугрров][1]лахїнскоє. Дава(т) господство ми сїи повелѣнїи господства ми болѣри(н) господства ми Бѹлига къпитан шт [...][1] шт сѹдство Мехединци и със синови єго, [єлициже][1] Богъ даровах, шакоже [да єст є][1]мѹ шчина Трєстеникѹлов шт Мехединци шт [по въс][1] хотаром със въс ходоком и със вси(х) вечинїи, [єлици][1] сє шбрѣта(л) и шт посвѹдї єлика сє хти(т) избрати шт хотар до хотар [по ст][1]ари хотари и белѣзи, понеже [єст покѹпил][1] болѣри(н) господства ми, Бѹлига къпитан сї[є шчи]нъ шт Трєстеник [...][1] шт на Колцѣ къпитан и шт на жѹпаница єго Стана [...][1]лѹлѣса шт [...][1] за хл аспри готови. И продадох шни сїа више рєчена [шчинъ Трєс][1]теникѹл въс, шт по въс хотаром шт доброволѣ им, бе(з) ни єдна силост и със запис шт [рѹками и][1]х за проданїє [...][1] и със ѹзнанїа въсѣм болѣром шт гор и(з) дшл и шт шк[рст м][1]єстшм и шт прє(д) господства ми.

Сего радї дадох съм и господство ми болѣринѹ господства ми Бѹл[ига][1] къпитан, шакоже да єст ємѹ сїа више рєчена шчинъ, Трєстеникѹл въс със въсом хотаром и със вечинїи и със въс ходоком за дѣдїно и въ шха(б) и да сътвори(л) что хоκє(т) [бити][1] волѣ єго. И нє шт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ѹбо и свєдїтелїи поставлѣє(м) господство ми: жѹпан Барбѹл великїи ban Кралевскаго и жѹпан Драгомир вел дворникѹ и жѹпан Радѹл великїи логофєт и жѹпан Строє великїи вистїарю и жѹпан Д[никѹл][1] великїи спатар и жѹпан Михнѣ [вел][1] столник и жѹпан Дръгѹшин [великїи пех][1]арник и жѹпан Радѹл Михалча вел[икїи комис][1] и жѹпан Костандин великїи [постелни][1]кѹ. И исправник, жѹпан Радѹл вел [логофєт][1].

Пис Дѹмитрѹ логофєт въ настолни [градѹ Т][1]ръговище, мѣсеца декємврїе кв [дьни][1] въ лѣт хзрнд.

Їѡ Матею вшєвшда, милостїю Божїю господинь.

Їѡ Матею воєвода ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată [Ţara Ungrov][1]lahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei

www.dacoromanica.ro

mele, Buliga căpitan [din Ciovârnăşani][1] din judeţul Mehedinţi şi cu fiii lui, [câţi][1] i-a dăruit Dumnezeu, [ca să-i fie][1] ocina Trestenicului din Mehedinţi de [peste tot][1] hotarul, cu tot venitul şi cu toţi vecinii, [câţi][1] se află şi de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar în hotar, [pe ve][1]chile hotare şi semne, pentru [că a cumpărat][1] boierul domniei mele, Buliga căpitan această [oci]nă de la Trestenic [...][1] de la Colţea căpitan şi de la jupaniţa lui, Stana [fiica lui Pârvul logofăt ot Crohna][1] pentru 3 000 aspri gata. Şi au vândut ei această mai sus-zisă [ocină Tres][1]tenicul toată, de peste tot hotarul de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu zapis de vânzare de la [mâinile][1] lor şi cu ştirea tuturor boierilor de sus şi de jos şi din ju[rul l][1]ocului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele Bul[iga][1] căpitan, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină, Trestenicul toată, cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul de dedină şi de ohabă şi să facă ce [va fi][1] voia lui. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Barbul mare ban al Craiovei şi jupan Dragomir mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stroe mare vistier şi jupan D[iicul][1] mare spătar şi jupan Mihnea [mare][1] stolnic şi jupan Drăguşin [mare pah][1]arnic şi jupan Radul Mihalcea ma[re com][1]is şi jupan Costandin mare [postelnic][1]. Şi ispravnic, jupan Radul mare [logofăt][1].

Am scris, Dumitru logofăt, în cetatea de [scaun T][1]ârgovişte, luna decembrie 22 [zile][1] în anul 7154 ⟨1645⟩.

Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Io Mateiu voievod ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LVII/3.

Orig. slav, hârtie (30 × 29), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută.

Cu o traducere din 1846. Alte trad.: mss. 330, f. 122; 337, f. 92–93; 711, f. 62 v–63 (cu dec. 22).

Rez.: *Cat. Drobeta Tr. Severin*, p. 35.

[1] Loc rupt în orig. Completat după doc. din 1645 nov. 19 şi 1646 febr. 12 *(Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 135 şi 158).

358 1645 (7154) decembrie 30

† Eu, Stana, fămeia Zahariei ot Mătăşeşti, împreună cu fiiu-mieu, Stan şi cu Stan[ciul][1] şi cu Iordan feciuru liu Stoicăi şi cu Dobre, feciorul Mircăi şi cu Banciul, feciorul [...][1], făcut-am această carte a noastră, acestui om, anume: liui Dumitru şi lu Neagoe şi liui Burlă şi iar liui Neagoe şi Bădicăi şi liui Marin şi iară liu Marin, ca pentru să să ştie eu, Stana i Za⟨h⟩ariia şi cu fiiu-mieu, Stan

www.dacoromanica.ro

şi Stanciul, Iordan i Dobre i Banciul, carii scrie mai sus, făcut-am această carte, de bunăvoia noastră şi fără de nici o silă acestui om, liui Dumitru şi liu Neagoe şi liu Burlă i liu Neagoe i Bădicăi i Marin şi iară liu Marin, ca pentru să să ştie că ne-au fost rumâni de pre ruḍi⟨a⟩ noastră şi de pre moşiia noastră. Ci m-am voit eu, Stana, fămḗia Zahariei, cu fecerii miei şi cu toată riuda mea şi cu mic şi cu mare de i-am iertat den rumânie însă pre scumpărarea. Însă Stana, fămḗia Zahariei, am apucat cu fecerii miei şi cu toată rudie mea pre aceşti rumâni, carii scrie mai sus, de le-am[2] dat lege să j⟨u⟩re cum nu i-au apucat leg⟨ă⟩tura liu Mihaiu vodă în siliştea Ceganilor. Deci se-au aflat şi jurători: Ivan ot Steanca i Muşat ot Ceg⟨a⟩ni i Pătru ot tam i Micul ot tam i Lep⟨ă⟩dat ot tam i Vasilie ot tam i Stoian Găvan i Sima ot tam i Vasilie ot tam i Stoian Găvan i Sima ot Ceg⟨a⟩ni i Sin ot tam, Ion ot Futeşti i Iarciul i Mircea, ca să aibă a jura denai⟨n⟩tea căpitaniuliu Răzvan ot varoşe Floci.

Deci noi, aceşti jurători am stătut toţi să jurăm den legătura liu Mihaiu vodă încoace. Iar apoi, noi ne-am gândit decât să jurăm, mai bine să-i plătim de pren casăle noastre, ca să ne fie pomenă noau. Şi ne-am tocmit noi, jurătorie, cu jupâneasa Stana, fămḗia[3] Zahariei şi cu fecerie ei, cu toată riuda lor, 12 jurători să dăm 2 mii şi 2 sute bani.

Şi când am făcut această tocmeală, au fost împreună cu noi: pan Pătru Portărescu i Tudor i Frangule[4], pani Paraschiva Laţco. Iar acest zapis se-au făcut în casa lui Vas[i]l[i]e căliugăriului.

Deci eu, Stana, fămḗia Zahariei, cu fecerii miei şi cu toată riuda mea.

Cini să va mai ispiti să-i apuce pre aceşti rumâni, să fie proclet şi afurisit de 318 oteţi ci sântu în Nichei şi într-un loc cu Iuda să fie.

Şi prentru credinţa, ne-am pus şi dégitele.

Pis meseţa dechemvrie[5] dni 30, vă leat 7154 ⟨1645⟩.

Şi am scris eu, popa Iordan.

Pan Pătru portar
Pan Paraschiva Laţco
Tudor
Frangule[6].

Петь кѵ съ лѵдїе болѣрѡмь єсть, дьва на десѧте кѵ съ лѵдїе єсть клєтовци[7].

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDCLVIII/13.
Orig. rom., hârtie (31 × 21,5), rupt, lipsă 1/3 din fila a doua, 4 sigilii inelare în tuş.

[1] Loc rupt în original.
[2] лѣам.
[3] мъмѣа.
[4] Ad. la marginea rândului.
[5] декамвріе.
[6] Semnături autografe.
[7] „Patru din oameni sunt boieri, doisprezece din oameni sunt jurători".

www.dacoromanica.ro

MENȚIUNI DE DOCUMENTE

359 *1645 (7153) februarie 15.* Zapis al lui Gligorie, fiul Radovanului.
Arh. St. Buc., M-rea Rm. Sărat, XXI/8 (nr. 13). Menț. în „Foiță de zapise şi de cărți de judecată, ce s-au dat la părintele egumen de la Sf. Ioan, anume cum scrie în jos. Oct. 24, leat 7253 ⟨1746⟩"; *Cat. Ț. Rom.,* VI, p. 38, nr. 45.

360 *1645 (7153) martie 5.* Zapisul lui Stepan din Stolnici pentru vânzarea lui de ocină în Stolnici lui Leca spătarul sin Miho logofăt.
B.A.R. A 659, mapa 1.

361 *1645 (7153) aprilie 2.* Matei Basarab voievod întăreşte ⟨mănăstirii Tismana⟩[1] moşia Vânăta.
Arh. St. Buc., Doc. ist., MCDXXXVI/227 (nr. 407); *Cat. Ț. Rom.,* VI, p. 54, nr. 85.

1 După perilipsis.

362 *1645 (7153) aprilie 10.* Tănase postelnic şi Stoico, fratele său, întăresc popei Fotie un loc de pădure în Bărbăteşti, vândut mai înainte.
Grecianu, *Genealogiile,* II, p. 13.

363 *1645 (7153) aprilie 15.* Hrisov al lui Matei Basarab.
Năstase, Marinescu, *Les actes,* p. 63, nr. 257; cf. doc. 101, Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din Bucureşti, IX/1.

364 *1645 (7153) mai 1.* Hrisovul lui Matei Basarab voievod prin care li se dă moşnenilor din satul Doba de Jos, j. Vâlcea, din 8 funii una, funia lui Stan al Duncăi, hrisovul fiind o copie, „care copie de hrisov este ruptă, cu câteva cuvinte neînțelegătoare".
Trib. j. Vâlcea, dosar 202/1832, f. 4; *Comori vâlcene,* p. 27.

365 *1645 (7153) iunie 23.* Zapis al clucerului Gherghe ⟨Băleanu⟩.
Năstase, Marinescu, *Les actes,* p. 63, nr. 259.

366 *1645 (7153) iulie 16.* Hrisov al lui Matei Basarab.
Năstase, Marinescu, *Les actes,* p. 63, nr. 260; cf. doc. 215, Muz. Ist. şi Artă al Mun. Buc., nr. 39 186.

367 *1645 (7153) august 1.* Sinet pentru mănăstirea Gruiu cuprins în ocolul pe care este zidită mănăstirea.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Doc. ist., DCXXXVI/143 (nr. 47); ibid. DCXXXVI/144 (nr. 35 – „Carte pentru 6 boieri hotarnici"); *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 102, nr. 217.

368 *(1645 septembrie 1 – 1646 august 31), 7154.* Matei Basarab voievod dă ⟨mănăstirii Câmpulung⟩ delniţa lui Titeli din Bădeni, j. Muşcel, şi o livadă de la Dragomir, fiu vitreg al uncheaşului Stan Tobeică.

Arh. St. Buc., Ms. 204, f. 226; *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 237 (nr. 620).

369 *(1645 septembrie 1 – 1646 august 31), 7154.* Matei Basarab voievod împuterniceşte pe Nicolu roşul, pe nepotul şi pe fratele său să rumânească şi să vândă tot avutul unor fugari.

Arh. St. Buc., Doc. ist., MDLIV/199 (nr. 36); *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 237 (nr. 617).

370 *(1645 septembrie 1 – 1646 august 31), 7154.* Hrisov al lui Matei Basarab voievod pentru ⟨moşiile şi milele schitului Ostrovul⟩[1].

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LXX bis a/4 (nr. 13); *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 237 (nr. 619).

1 după titlul perilipsisului.

371 *(1645 septembrie 1 – 1646 august 31), 7154.* ⟨Hrisov al lui Matei Basarab voievod⟩ pentru Stanciul, privind 10 stânjeni de ocină ⟨la Clinceni⟩, fără rumâni.

Arh. St. Buc., Colecţia Doc. Munteneşti, XXV/87 (nr. 22).
Menţ. grec.; *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 237 (nr. 615).

372 *1645 (7154) noiembrie 2.* Carte de blestem a lui Parthenie, patriarh al Ţarigradului, pentru moşia Izvorani, ⟨în pricina mănăstirii Sf. Treime cu grecul Alexios⟩.

Arh. St. Buc., Ms. 256, f. 597; *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 131 (nr. 314).

373 *1645 (7153) noiembrie 2.* Hrisov al lui Matei Basarab.

Năstase, Marinescu, *Les actes*, p. 63, nr. 261; Cândea, *Mărturii*, I, p. 516, nr. 1640.

374 *1645 (7154) noiembrie 4.* Varlaam ⟨egumenul mănăstirii Căldăruşani⟩ primeşte o parte din moşia Vărăşti.

Furtună, *Ucenicii stareţului Paisie*, p. 28.

375 *1645 (7154) decembrie 11.* Hrisovul lui Matei Basarab voievod pentru moşia Băbuieşti.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XCVI/10 (nr. 1); ibid. LXX/10 (nr. 1).
Bulat, *M-rea Argeş*, p. 365; *Cat. Ţ. Rom.*, VI, p. 140 (nr. 338).

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE, ÎNDOIELNICE

I 1645 (7153) februarie

Παρθένϊ⟨ος⟩ ἐλέῳ Θ⟨εο⟩ῦ ἀρχιεπίσ⟨κοπος⟩
Κων⟨σταν⟩τ⟨ινουπό⟩λ⟨εω⟩ς Νέ⟨ας⟩ Ῥώμ⟨ης⟩
καὶ οἰκουμενικ⟨ὸς⟩ π⟨ατ⟩ριάρχ⟨ης⟩.

Ἱερώτατε μ⟨ητ⟩ροπολῖτα Οὐγκροβλαχί⟨ας⟩, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πλαγηνῶν, ἐν ἁγίῳ πν⟨εύματ⟩ι ἀγαπιτὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, καὶ χρησιμώτατοι ἄρχοντες καὶ πραγματευταὶ οἱ ἐν τῷ Τριγοβίστῳ, χάρ⟨ις⟩ εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήν⟨η⟩ καὶ ἐλέος ἀπὸ Θ⟨εο⟩ῦ παντοκράτ⟨ορος⟩ καὶ Κ⟨υρίο⟩υ ἡμῶν Ἰ⟨ησο⟩ῦ Χ⟨ριστο⟩ῦ, εὐχὴ δὲ καὶ εὐλογία καὶ συγχώρησις παρ' ἡμῶν. Ὁ ὁσιώτατος καθηγούμενος τῆς θείας καὶ αὐθεντικῆς τῆς ἐν τῷ Βουκουρεστίῳ μεγάλης μονῆς τῆς Ἁγί⟨ας⟩ Τριάδος, ἐν ἱερομονάχοις καὶ πν⟨ευματ⟩ικοῖς κὺρ Ἀθανάσι⟨ος⟩ ἀνήνεγκεν ἡμῖν ὅτι διαφοράν τινα εἶχε μ⟨ε⟩τὰ τοῦ ἄρχοντος βορνίκου τοῦ Δραγομήρη περί τινων ἀφιερωμένων χωρίων τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἰδιοποιουμέν⟨ων⟩ παρ' αὐτοῦ παραλόγως, περὶ ὧν χωρίων ἐξῆλθον ἀμφότεροι ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὸ Ντιβάνι τῆς αὐθεντεί⟨ας⟩, μηδεμιᾶς κρίσεως γεγονύιας ἐν αὐτῷ ἀλλὰ μόνον ἄδει⟨ας⟩ καὶ ἀποφάσεως παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου καὶ ἐνδοξοτάτον αὐθέντου ὑμῶν πάσ⟨ης⟩ Οὐγκροβλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάνν⟨ου⟩ Ματ⟨θ⟩έη βοεβόνδ⟨ας⟩ τοῦ κ⟨α⟩τὰ πν⟨εῦμ⟩α περιποθήτου υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, θεωρηθῆναι τὸ μεταξὺ αὐτῶν ὑπὸ ἓξ ἀρχόντων, καὶ κριθῆναι τὰ πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενα καὶ πέρας λαβεῖν ἑκάοτ[ων] τὸ αἴτημα · καὶ περὶ τούτου ἐζητήθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον π⟨ατ⟩ριαρχικὸν γράμμα, καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα, ἐν πν⟨εύματ⟩ι ἁγίῳ, γνώμῃ κοινῇ συνοδικῇ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέ⟨ων⟩ καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ πν⟨εύματ⟩ι ἀγαπιτῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τῆς ἀληθεί⟨ας⟩ οὕτως ἐχούσ⟨ης⟩, εἰ μὲν οἱ ἐξ ἐκεῖνοι ἄρχοντ⟨ες⟩ ἐν φόβῳ Θ⟨εο⟩ῦ καὶ ἀληθείᾳ καὶ ἀφιλοπροσώπως καὶ δωροληψίας τινὸς δίχα καὶ αἰσχροκερδεί⟨ας⟩ ἴδωσι τὴν οὖσαν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν τῶν ἀφιε[ρ]ωμέν⟨ων⟩ χωρίων ἐκείνων τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου καὶ οὔτε τῷ ἑνὶ μέρει βοηθήσωσιν οὔτε τῷ ἑτέρῳ, κρίνοντες τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν, εἴησαν εὐλογημένοι

www.dacoromanica.ro

καὶ συγκεχορημένοι · εἰ δέ γε χαριτόμενοι τῷ βορνίκῳ Δραγομήρῃ φιλοπροσω πήσωσ⟨ι⟩ καὶ ἀδικήσωσι τὸ μοναστήριον, ἀφωρισμένοι ἀπὸ Θ⟨εο⟩ῦ παντοκράτ⟨ορος⟩ καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ ἀλύτοι μ⟨ε⟩τὰ θάνατον ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ τυμπανιαῖος ἔχωσι δὲ καὶ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγί⟨ων⟩ τριακοσί⟨ων⟩ δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρ⟨ων⟩ π⟨ατέ⟩ρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν συνόδων · αἱ πέτραι, τὰ ξύλα, ὁ σίδηρος λυθήσονται αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, ἕως οὗ πουλήσωσιν ὡς γράφομεν. Ἀλλὰ καὶ ὁ βόρνικος αὐτὸς Δραγωμήρις μ⟨ε⟩τὰ τὸ γενέσθαι τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τῶν ἓξ ἀρχόντων ἐκείνων, ὡς ὁ ἐκλαμπρότατος αὐθέντης ἐπρόσταξεν · εἰ οὐ στερίξει ἐάσαι τὰ ἀφιερωμένα χωρία τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, καὶ μακρὰν ἀπέχειν τούντεῦθεν καὶ ἀποστῆναι τῶν ἀλλοτρίων, ἀφωρισμένος ἔστω καὶ τὸς ἀπὸ Θ⟨εο⟩ῦ παντοκράτ⟨ορος⟩ καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρη[τ]ος καὶ ἄλυτος μ⟨ε⟩τὰ θάνατον αἰωνίως καὶ τυμπανιαῖος καὶ ὑπόδικος ταῖς συνοδικαῖς καὶ π⟨ατ⟩ρικαῖς ἀραῖς καὶ ἔξω τῆς Χ⟨ριστο⟩ῦ ἐκκλησί⟨ας⟩, ἕως [οὐ] γένηται τὸ δίκαιον καὶ λάβῃ τὸ μοναστ⟨ή⟩ρ[ιο]ν τὰ ἀφιερώμτα αὐτοῦ, τὰ γὰρ ἄπαξ τῷ Θ⟨εῷ⟩ καὶ τοῖς θείοις μοναστηρίοις ἀναπόσπαστά [εἰ]σι καὶ ἀνεκποίητα, κ⟨α⟩τὰ τὴν κανονι[κὴ]ν διατύπω[σιν] · [οὕτως] ἀπ[ε]φηνάμ[εθα] / καὶ μὴ ἄλλως γένοιτο ἐξ ἀποζάσεως, ἡ δὲ τοῦ Θ⟨εο⟩ῦ χάρις [εἴη] μ⟨ε⟩τὰ π[άντων] ὑμῶν.

Ἐν ἔτει σ⟨ωτη⟩ρίῳ α-ῳ χ-ῳ μ-ῳ ε-ῳ Ἐν μηνὶ ζευρουαρ⟨ίου⟩ ἰν⟨δικτίον⟩ος ιγ-⟨ης⟩.

Ἰωαννῆκι⟨ος⟩ ἐλ⟨έ⟩ῳ Θ⟨εο⟩ῦ πάπ⟨πας⟩ καὶ π⟨ατ⟩ριάρχης τ⟨ῆς⟩ μ⟨ε⟩γ⟨ά⟩λ⟨η⟩ς πόλε⟨ως⟩ Ἀλεξανδρεί⟨ας⟩ καὶ κριτ⟨ὴς⟩ τ⟨ῆς⟩ οἰκουμ⟨έν⟩ης.

Ὁ Ἐφεσίου Παῖσι⟨ος⟩.
Ὁ Νικομηδεί⟨ας⟩ Κῖρῖλλ⟨ος⟩.
Ὁ Χαλκηδόν⟨ος⟩ Παχώμι⟨ος⟩.
Ὁ Ἀδριανουπόλε⟨ως⟩ Νεόφυτ⟨ος⟩.
Ὁ Τραπεζοῦντ⟨ος⟩ Λαυρέντι⟨ος⟩.
Ὁ Φιλίππων Γαβρῖήλ.
Ὁ Λακεδαιμονί⟨ας⟩ Γαβριήλ.
Ὁ Μιτυλήν⟨ης⟩ Παρθένι⟨ος⟩.

Parthenios, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop de Constantinopol, Noua Romă şi patriarh ecumenic

Preasfântule mitropolit de Ungrovlahia, multvenerabile şi exarh al plaiurilor, iubit frate între Duhul Sfânt, deopotrivă liturghisitor şi preavrednicilor boieri şi neguţători din Târgovişte, să aveţi parte de ocrotire şi pace şi milă de la Dumnezeu

www.dacoromanica.ro

cel atotputernic şi Domnul nostru Iisus Christos, iar de la noi primiţi rugăciunea, binecuvântare şi iertare, Preacuviosul catigumen al marii şi sfintei mănăstiri domneşti din Bucureşti, cu hramul Sfintei Treimi, între ieromonahi şi duhovnici Kir Athanasios, ne-a relatat că a avut o pâră cu boierul Dragomir vornicul în legătură cu nişte sate afierosite acestei mănăstiri şi însuşite de către acela fără temei, pentru care sate s-au înfăţişat amândoi la divanul domnesc, o dată şi de încă două ori, fără să aibă loc la acesta vreo judecată, ci s-a dat numai o hotărâre şi permisiune din partea multveneratului şi preastrălucitului şi multslăvitului domnitor al vostru a toată Ungrovlahia, domnul Ioan Mathei voievod, multdoritul fiu spiritual al smereniei noastre, ca să se examineze din nou pricina care este între ei, de către şase boieri şi să se judece diferendul celor doi şi să se pună capăt pretenţiilor fiecăruia dintre ei. Şi de aceea, în legătură cu aceasta, a fost cerut şi prezentul nostru înscris patriarhal şi, scriind noi, hotărâm, întru Duhul Sfânt, cu consimţământul sinodal al preacuvioşilor arhierei şi al preacinstiţilor fraţi ai noştri întru Sfântul Duh şi liturghisitori ca şi noi, pentru ca, aceasta fiind adevărata situaţie, dacă acei şase boieri vor examina, cu frica lui Dumnezeu şi în spiritul adevărului şi fără părtinire şi fără nici un fel de luare de mită şi fără câştig ruşinos, diferendul care există între aceştia pentru acele sate afierosite către sfânta mănăstire şi nu vor favoriza pe nici una din părţi, judecând cu discernământ ceea ce este drept şi adevărat, să fie binecuvântaţi şi să li se ierte păcatele; dar dacă, fiind mituiţi, îl vor favoriza pe vornicul Dragomir şi vor nedreptăţi mănăstirea, să fie afurisiţi de către Dumnezeu cel atotputernic şi blestemaţi şi neiertaţi şi nici după moarte dezlegaţi de păcate, în veacul de acum şi în cel viitor, şi să fie umflaţi de hydropizie şi să aibă parte de blestemele celor trei sute optsprezece sfinţi părinţi de la Niceea, ce-l poartă în suflet pe Dumnezeu, ca şi de la celelalte sfinte sinoade; pietrele, lemnele, fierul se vor topi, însă acesta niciodată, până nu vor cădea la învoială, astfel după cum scriem. Însă şi vornicul acesta, Dragomir, după ce se va săvârşi judecata şi va fi dată hotărârea celor şase boieri, după cum a poruncit preastrălucitul domnitor, dacă nu va fi de acord ca să cedeze satele afierosite către mănăstire şi să plece cât mai departe de acolo şi să lase bunurile care nu-i aparţin, să fie afurisit şi acesta de către Dumnezeu cel atotputernic şi blestemat, ci neiertat, şi nici după moarte dezlegat de păcate în veci, şi să fie umflat de hydropizie şi acuzat de blestemele părinţilor din sinoade, şi alungat din biserica lui Christos, până nu se face dreptate şi mănăstirea nu-şi recapătă cele afierosite ei, căci bunurile o dată închinate lui Dumnezeu şi dumnezeieştilor mănăstiri nu pot fi răpite sau înstrăinate, în conformitate şi cu legislaţia canonică. Astfel am stabilit şi astfel să nu se facă, decât după hotărâre, iar voi toţi să aveţi parte de ocrotirea lui Dumnezeu.

În anul mântuirii 1645, în luna februarie, indicţia a treisprezecea.

Ioanichios, din mila lui Dumnezeu, papă şi patriarh al marii cetăţi Alexandria şi judecător al lumii.

Paisios de Efes

www.dacoromanica.ro

Kirillos de Nicomidia
Pahomios de Halchidon
Neophytos de Adrianopolis
Lavrentios de Trapezunt
Gavriil de Philippi
Gavriil de Lacedemonia
Partenie de Mitilene[1].

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/37.

Orig. grec., hârtie (55 × 42,5), rupt la îndoituri, nisip auriu. Trad. rom., ibid.: IV/45.

Titulatura inițială este a patriarhului ecumenic, iar iscălitura finală a patriarhului de Alexandria, plasată pe latura stângă a documentului, fapt cu totul neobișnuit. Pentru contrasemnarea de către Ioanichie a acestui document, v. doc. din 2 noiembrie 1645. (Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XVIII/93), scris la București și purtând iscălitura aceluiași patriarh de Alexandria. Ioanichie a fost ales patriarh al Alexandriei la 9 iunie 1645, v. Mazarakis, *Συμβολή*, p. 333 334 și Ionescu, *Relațiile*, p. 18.

[1] Semnături autografe.

II 1645 (7153) mai 15

Matei vodă Basarab confirmă jupânesei Voica și fiului ei, Ion paharnic, fiul lui Isar comis, stăpânirea peste a treia parte din Bădeni, a moșului său, Barbu vornic și a unchiului său, Ivașco clucer.

I se mai confirmă și stăpânirea ocinei lui Ivașco Băleanul vel vornic și a lui Mihail armaș.

La judecată cu rumânii la divan, vodă hotărește după cum „au mărturisit înaintea domniei mele Ivașco Băleanul vel vornic și Hrizea Popescul vel vistiernic și Diicul Rudean vel logofăt".

Arh. St. Buc., M-rea Ciolanul, I/2, act distrus.

Rez. la Ionașcu, *M-rea Ciolanu*, p. 27, nr. 14, care îl consideră, după redacție și conținut, un fals; cf. și Greceanu, *Genealogiile*, I, p. 67, 70.

III ⟨1645⟩ august 10, București

Милостию Божїю, Їѡ Матѳеи Басараба воєвода ⟨и⟩ господинъ въсои[1] Земли Блахискои. Dat-am cartea domni⟨i⟩i mele slugii domni⟨i⟩i mele Opri⟨i⟩ călărașu din satu Cacaleți sudu Argeși, având moșie în Uda ohabnică

www.dacoromanica.ro

stânjini[2] 1 000, dar fiind mai înainte vreme foamete[3] la leat 7151, pentru foamete[3] s-au dat rumân la sfânta mănăstire Cotmeana, ce să prăznuieşte hramu Buna Vestire, a Preasfinţii Născătoarei[4] de Dumnezeu, fiind igumen Teodor coziianu la sfânta mănăstire mai sus-numita. Şi s-au dat cartea domni⟨i⟩i şi Opri⟨i⟩ călăraşu, ca să n-aibă cu el nici o treabă sfânta mănăstire mai sus-numita, nici cu el, nici cu moşia Uda, că au venit înaintea domni⟨i⟩i mele şi ne[5] arătă precum că va să dea schimb la sfânta mănăstire mai sus-numita pentru el. Şi i s-au dat cartea domni⟨i⟩i mele, că să dea schimb om pentru om.

Dar văzând Teodor egumenu de la sfânta mănăstire mai sus-numită, veni dimpreună cu călugări de la sfânta mănăstire Cotmeana înaintea domni⟨i⟩i mele, dimpreună cu Oprea călăraşu şi cu alţi de la sfânta mănăstire Cotmeana şi zicând egumenu dimpreună cu călugării precum că au dat şi 1 000 de stânjeni de moşie la sfânta mănăstire. Şi viind toţi faţă, arătară zapisăle înaintea domni⟨i⟩i mele. Şi văzu domniia mea zapisăle, precum că numai Oprea călăraşu au fost rumân mănăstiri⟨i⟩ Cotmeni⟨i⟩, dară moşiia n-au fost dată sfintei mănăstiri, ci este a lui, bună stăpânitoare[6]. Şi Oprea călăraşu pă Anca ţiganca Grosa[7] fără de alţi fraţi şi fără de a⟨l⟩te rude ale lui cu bani[8] gata şi-au cumpărat de la jupâneasa Neaga păhărniceasa o ţigancă cu o fată a ei şi le-au dat Oprea călăraşu la sfânta mănăstire schimb, cap pentru cap.

Şi veni al doilea igumenu dimpreună cu toţi călugări⟨i⟩ şi cu zapis cu pecetea sfintei mănăstiri şi cu oameni de cinste la leat 7151 dni[9] şi cu Radu Fărcăşanu. Şi văzu domniia mea toate zapisăle şi să adevară prin mărturiile ce au venit faţă cum scrie mai sus, precum că au dat schimb la sfânta mănăstire Cotmeana, cap pentru cap. Iară moşiia au rămas bună stăpânitoare Opri⟨i⟩ călăraşu, slugi⟨i⟩ domni⟨i⟩i mele, lui şi feciorilor[10] lui, nepoţilor şi strănepoţilor câţi Dumnezeu îi va dărui.

Şi s-au luat toate zapisăle de la sfânta mănăstire Cotmena din mâna egumenului, zapisu de cumpărătoare[11] de moşiia Uda ce au fost cumpărat de la Lăpădat şi de la frate-său, Dicu, moşiia ce ⟨se⟩ chiamă Amărasca şi Vâlculeasca.

Şi s-au dat cartea domni⟨i⟩i mele dimpreună cu toate zapisăle de stăpânire. Şi cine va strica cartea domni⟨i⟩i mele să fie afurisit de 318 sfinţi părinţi de la Nichiia şi ca să-i fie stăpânitoare în veci, atâta scris domni⟨i⟩a mea.

Şi s-au iscălit toţi boieri⟨i⟩ domni⟨i⟩i mele: jupan Barbu vel ban Craiovea⟨s⟩hi, [ju]pan Dragomir vel comis, jupan Radu vel logofăt, jupan Stroe vel vistier, jupan Radu vel stolnic, jupan Radu vel clucer, jupan Drăguşin vel păharnic, jupan Costandin vel postelnic. ⟨Ispravnic⟩ Radu vel logofăt.

Şi s-au scris în scaunu Bucureştilor de Adormirea Precisti⟨i⟩[12].

Luna lui avgust 10, de la facerea lumi⟨i⟩, leat 7155 ⟨1647⟩.

Arh. St. Buc., Colecţia Doc. Munteneşti, CXXXIII/4.
Trad.
Îndoielnic după formulare şi conţinut. După divan, aparţine anului 1645.

www.dacoromanica.ro

[1] Девиїи сън.
[2] Стьнжїнь.
[3] Фомете.
[4] Нъскъторен.
[5] Неа.
[6] Стъпьнїторе.
[7] Гроса.
[8] Бана.
[9] Динь.
[10] Фечорилорилор.
[11] Кумпъраторе.
[12] Numele sărbătorii ad. marg.

IV 1645 (7154) decembrie 4

Noi şase boieri ce sântem orânduiţi dă măria sa, domnul nostru Io Matei Basarab voievod.

Fiindcă au dat jalbă Pârvu cu frate-său, Dobromir şi dumnealui Bogdan postelnic, pentru că moşiile lor sânt amestecate şi cu multă gâlceavă între dânşii pă trei hotară de moşiie, anume Ciuşiu i hotaru Căzeneşti: hotaru Dărmoneşti, deci ne-au orânduit măriia sa pre noi ca să mergem la acele hotară şi să le căutăm cărţile veichi şi noao, de ocină şi de cumpărătură şi să le împărţim pă dreptate şi să le împietrim unele despre altele. Deci noi la zi şi la sorocu ce ni s-au pus, am venit la faţa locului şi am adus toate părţile de faţă şi le-am cerut cărţile veichi şi noi şi au scos hrisoavele de ocină şi zapisele de cumpărătură şi am găsit cumpărăturile Pârvului şi ale frăţini-său, Dobromir numai din Căzeneşti; iar cumpărătoarea postelnicului Bogdan, erea din Ciuşi şi din hotaru Dărmoneştilor. Deci, într-alt feli n-am putut alege hotarăle unu de către altu, numai ce am adus şase oameni vrednici de credinţe şi i-am întrebat pă unde au fost stăpânirea lor; şi am mers întâi la hotarul Căzeneştilor, despre Huzniţe din hotarul Perilor, culmea în sus scursura ei, până în poiană în piatră şi peste pisc în vale şi trece Govodarva şi apucă piscul Pietrişi în vale şi dă în pârâu Galbin şi apucă pârâul în jos până în plută şi trece Coşuştea şi suie drept în deal până în Gârniţe în piiatră şi apucă culmea scursoarea apii până în nucul costiv şi pogoară drept în Coşuşte şi trece Coşuştea drept în răchiţi în piiatră şi apucă peste poiană şi pogoară în Govodarva şi apucă piscu cu pietrişi şi iase în culme în piiatră. S-au încheiat hotaru Căzeneştilor, l-am tras şi pă trei locuri după obiceiu, trăsura despre răsărit pă culme lanţuri 140, lanţu de 30 de coturi, trăsura de la mijloc, lanţuri o sută treizăci; trăsura despre apus, lanţuri 155. Acest hotar au rămas supt stăpânirea Pârvului şi a frăţini-său Dobromir şi lui Dragotă cu toţi cetaşi⟨i⟩ lor să o stăpânească în veac.

www.dacoromanica.ro

Am împietrit şi hotarul Dărmoneştilor spre răsărit sămnele moşii⟨i⟩ despre Floreşti, în poiană în piatră şi taie culmea în sus scursura apii până în Gâlmei în piatră şi aruncă piscul în vale alăturea cu hotarul Ciovârnăşanilor până în drumul mare în piatră şi taie peste Crivini drept la Coşuşte şi apucă Coşuştea în jos până în hotaru Căzeneştilor, iară în piatră, şi apucă drept în deal la Gârniţe, iară în piatră şi taie drept peste vale în culme în cer în piatră, şi apucă culmea scursorii apii până în poiană în plop, în piatră. S-au încheiat hotarul Dărmoneştilor, l-am tras pă trei locuri după obiceiu. Trăsura despre răsărit lanţuri 69, trăsura de la mijloc 103, trăsura de la apus pă lângă Coşuşte, lanţuri 104.

Al doilea am tras şi hotaru Ciuşului, l-am împietrit despre alte hotară dimprejur, fiind toate părţile faţă; despre răsărit pă lângă Coşuşte din plută du peste câmp şi dă în pârâu Galbin şi apucă pă pârâu în sus matca şi apucă piscul cu pietrişi şi pogoară în Govodarva şi apucă piscul drept la Huzniţe în poiană în piatră şi apucă culmea în sus scursura apii, până în hotarul Simileştilor şi apucă piscul drept în vale până în matca Gârbovăţului şi apucă matca în vale şi trece matca drept la lacul cu stejarul şi apucă faţa în jos până în capul piscului şi iară trece matca Gârbovăţului şi dă în câmp în păr şi apoi drept la Coşuşte şi apucă Coşuşte⟨a⟩ în jos până în plută în piatră. S-au încheiat hotarul Ciuşului. L-am tras şi pă trei locuri după obiceiu, trăsura despre răsărit pă lângă Coşuşte lanţuri 110, la mijloc lanţuri 108, despre apus pă lângă Huzniţe lanţuri 60. Iară hotarul Dărmoneştilor au rămas supt stăpânirea dumnealui Bogdan postelnicu.

Iară din hotarul Ciuşului ne arată şi Anca, fata Giurcăi Ciovârnăşanu, un zapis de cumpărături de ughi 15. Şi socotindu-să lanţurile acestei moşii a Ciuşului pă hrisoave i pă zapise, s-au ales şi Ancăi la răsărit lanţuri 25, la mijloc lanţuri 24, la apus lanţuri 18. Socotindu-să şi lanţurile dumnealui Bogdan postelnicu, la răsărit 85, la mijloc lanţuri 84, la apus despre Huzniţe lanţuri 60. Iară hotaru Ciovârnăşanilor nu s-au hotărât, că era încă mai denainte în zilele răposatului Alexandru voievod hotărât de 12 boieri. Viind şi dumnealui paharnicu Curuia Buliga, zicea că intră hotarul Ciovârnăşanilor în Crivini din Ciuşi, iară dumnealui postelnicu răspunse că toată pă unde s-au împietrit au stăpânit şi părinţii săi. Şi au întrebat şi acei 6 oameni să răspunză în frica lui Dumnezeu pe unde au fost stăpânirea dumnealui Lupul Buliga vel agă cu dumnealui Naie comisul Ciuşanu. Acei şasă bătrâni răspunseră că pe unde au împietrit, pe acolo au fost stăpânirea părinţilor dumnealor. Şi văzând şi dumnealui paharnicul Curuia, s-au învoit amândoao părţile să stăpânească în veaci, şi mai multă gâlceavă între dânşii să nu mai fie, toate cetele moşiilor.

Leat 7154, dechemvrie 4 zile.

Costandin vel comis, Parcă vel postelnic, Ivan Tanu vel vistier, Ştefan paharnicu, Gheorghe logofăt vel, Matei Păr vel armaş.

Copie rom., din sec. al XVIII-lea în Popescu-Cilieni, Donat, *Doc. neamului Sâmboteanu*, p. 468–470.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE NUME PROPRII

ABREVIERI, INDICAŢII DE UTILIZARE A INDICELUI

cpt.	=	căpitan	mun.	=	municipiu
doc.	=	document	nep.	=	nepot
eg.	=	egumen	p.	=	parte
f.	=	fiu	pah.	=	paharnic
fc.	=	fiică	post.	=	postelnic
fr.	=	frate	Rm.	=	Râmnicul Sărat
ierom.	=	ieromonah	spăt.	=	spătar
iuz.	=	iuzbaşă	sr.	=	soră
j.	=	judeţ	şt.	=	soţ, soţie
log.	=	logofăt	vist.	=	vistier
m-re	=	mănăstire	vv.	=	voievod

( ) Paranteza rotundă cuprinde variantele fonetice ale numelor.

⟨ ⟩ Paranteza ascuţită cuprinde completările editorilor şi identificările.

Imediat după toponime s-au dat indicaţiile geografice menţionate în text. Identificările au avut în vedere, în măsura posibilităţilor, judeţul istoric, actualizat potrivit actualei împărţiri administrative.

Trimiterile sunt făcute la numărul documentelor; documentele îndoielnice şi false au fost indexate separat.

A

Achim v. **Ioachim.**

Adâncata, sat ⟨j. Buzău⟩ 195.

Afrâm v. **Efrim.**

Afumaţi, sat ⟨j. Prahova?⟩ 94.

Aga, moşnean din Focşănei 254.

Agapie ⟨din Bucureşti⟩, f. lui Cârstea, fr. cu Vasilie, unchiul lui Stanciul 296.

Agoiu, ⟨topic la Scoarţa, j. Gorj⟩ 264.

Agrica, aldămăşar pt. Scăieni 311.

Alăbei, turc nălban 209.

Albeşti (Albişti), sat pe Călmăţui, j. Buzău 175, 177, 186, 251, 288; ~ j. Ialomiţa 200; ~ topic la Curtea de Argeş 295; v. şi **Oticul ~.**

Albişorul din Udaţi, martor 78; v. şi **Valea ~.**

Albişti v. **Albeşti.**

Albotă din Udaţi, martor 78, 171.

Albul, cupeţ, şt. Despei, socrul lui Pană pah. din Căpreni 134; ~ din Bădéni, f. lui Fetica, fr. cu Echim şi Oprea, tatăl lui Neagoe 41; ~ din Băşceni, şt. Stanei 138; ~ din Fundeni, tatăl lui Neagoe log., bunic Neagăi şi Neacşei preoteasa 248; ~ din Fundeni v. log.; ~ din Mâstâneşti, şt. Radei, tatăl Ivanei şi Stancăi 308; ~ din Singureni 247; ~ f. lui Albul log. din Rătevoieşti, fr. cu Vasile ⟨ginere lui Ion log. din Corşori⟩ 124, 146, 197; ~ f. lui Brăilă din Comăniţa, fr. cu Stoica şi Drăghici 60; ~ f. lui Coadă vătaf din Măniaci, fr. cu Miclea 170; ~ f. lui Vlaicu pah. şi al Voicăi

www.dacoromanica.ro

273; ~ fr. cu Oprea şi Matei (Stăiceni) 60; ~ judeţ din Argeş 24; ~ log. din Lăngeşti, are nep. pe ~ log. din Rătivoieşti 322; ~ log. din Rătivoieşti, tatăl lui Vasilie şi ~, nep. lui ~ log. din Lăngeşti 124, 146, 154, 197, 326; ~ log., tatăl lui Crăciun din Fundeni 9; ~ martor pt. Surdeşti 283; ~ nep. lui Lepădat uncheaş din Udaţi 171; ~ nep. lui Micleuş din Melcérea 36; ~ pah. din Sâmbotin 86; ~ popa din Bădéni 41; ~ rumâni din: Băbuieşti 328, Băbuieşti, f. lui Micul (II), fr. cu Dumitru şi Oancea 328, Băbuieşti, tatăl lui Badea 328, Băbuieşti, tatăl lui Dragomir (II) 328, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Chirıl 93, 102; ~ tatăl lui Ionaşco din Pârscov 120; ~ unchi lui Ianciu din Fleşti 164.

Aldea, fr. cu Muşat şi Stan, rumân din Bănciuleşti 215.

Alexa v. **Alexe**.

Alexandra, fc. lui Ivan pitar 355.

Alexandri, clucer de la Novac 133.

Alexandria (patriarhia, patriarh de ~) 282, 287, 292, 323.

Alexandru (Alisandru), popa din Dăieşti 3; ~ rumâni din: Belitori 60, din Urşani 143; ~ scrie doc. v. **Vitold**;
– vv. ⟨**cel Bătrân**⟩, f. lui Mircea vv., tatăl lui Mihnea ⟨Turcitul⟩ vv., bunic lui ~ Radul vv., ⟨1568–1574⟩ 97, 122, 144, 232, 249, 253;
– vv. ⟨**Coconul**⟩, f. lui Radul Mihnea vv., ⟨1623–1627⟩ 78, 118, 147, 196, 203, 233;
– vv. **Iliaş**, ⟨1616 1618; 1627 1629⟩ 8, 78, 126, 127, 147, 181, 203, 347; v. şi **Vitold**.

Alexe (Alexa, Alexi, Alexios), ceauş din Mărăcineni 98, 217; ~ din Piteşti, grec 323, 351, 372; ~ din Ploştină 92; ~ f. lui Stoica al lui Opriş din Cândeşti, vinde în Cândeşti 213; ~ fr. cu Conda comis şi Iane căp. 343; ~ rumân din Gropşani, f. lui Preda Şuhanul, fr. cu Radu Lupul şi Stan 222.

⟨**Alexeanu**⟩ **Ghiorma** ⟨rudă cu Matei Basarab prin alianţă, tatăl lui Alexandru şi Dumitraşcu spăt.⟩, sluger mare; cpt. mare de călăraşi (fost) 51; martor 16, 169, 237, 242, 328; în divan 69, 76, 203.

Alexi v. **Alexe**.

Alexios v. **Alexe**.

Aliea, turc din Nicopole 214.

Aliman din Boteni, martor 174.

Aliontie, rumân din Băbuieşti, fr. cu Oprea 328.

Alisandru v. **Alexandru**.

Almaş v. **Amlaş**.

Alun, moşie ⟨j. Gorj⟩ 144.

Aluniş, topic la Cârstieneşti ⟨j. Argeş⟩ 29.

Amar, sat ⟨j. Prahova⟩ 94.

Amaradia v. **Hamarade**.

Ambeşti (Ambişti), ocină ⟨j. Ilfov⟩ 238, 248.

Ambişti v. **Ambeşti**.

Amlaş (Almaş şi Făgăraş), plai în Transılvania, în titulatura domnului 79, 80, 111.

Amza v. **Hamza**.

Anania, eg. m-rii Nucet 169, 265, 292.

Anca, clucereasă, şt. lui Radu clucer din Proroci, mama lui Dumitraşco şi Papa 158, 180, 199; ~ din Măteşti v. **Babula**; ~ din Piteşti v. **Năichiteasa**; ~ doamna, fc. Elinei doamna şi a lui Radu Şerban vv., şt. lui Pătraşcu vv., mama Elincăi vistiereasa, soacra lui Evstratie ⟨Leurdeanu⟩ vist. al doilea, cumnata lui Constantin ⟨Cantacuzino⟩ post. mare 102, 343; ~ fc. lui Ivan şifar din Piteşti, ⟨fc. vitregă⟩ a Mariei şifăreasa, sr. cu Vlădaia, cumnată cu Tudor Piteşteanul 352; ~ fc. lui Gherghe armaş şi a Nastasiei, sr. cu Maria 284; ~ fc. lui Stanciul, nep. lui ⟨Zaharia cel Roşu⟩, sr. cu Sora, Neacşa şi Neaga, cumnată cu Costea, vară cu Voica 107; ~ ţigancă, mama lui Ioan 231; ~ ţigancă v. şi **Curchesă**, **Priboaia**; v. şi **Babula**, **Curchesă**, **Năichiteasa**, **Priboaia**.

Andolie v. **Coasta Andolii**.

Andonie v. **Andronie**.

Andrei, croitor din Văleni, martor 225; ~ din Broşteni v. **Grecul**; ~ din Fundéni, martor pt. Glodeni 290; ~ din oraşul Floci, fr. cu Paraschiva, martor pt. Căşcioare 284; ~ din Runcu, martor pt. Cucuteni 210; ~ f. lui Drăghici log. din Pleşoi (Cara) şi al Marinei, nep. banului Pătru Ciurdariul din Seaca şi al Muşei Ciurdăreasa 122; ~ iuz. din Piteşti v. **Ciobotea**; ~ judeţ din Piteşti 34, 172; ~ jupan din Târgovişte 44; ~ p. lui la Miroşi 142; ~ rumân din Gropşani, f. lui Matei, fr. cu Pârvul 222; ~ spăt., f. agăi Neagul, fr. cu Coman comis şi Pătraşco post., ⟨ginere lui Calotă sluger din Popeşti⟩ 286, 342; ~ şetrar (mare din Săineşti) 207; ~ **Oancea**, f. lui

www.dacoromanica.ro

Bâra, martor pt. Pârscov 120; v. şi **Ciobotea, Grecul**.
Andreica din Hurezi, vinde ţigani 231.
Androni v. **Andronie**.
Andronie (Andonie, Androni) din Sămara 346; ~ jurător pt. Maxin şi Jălişti 167; ~ martor 145; v. şi **Crucea lui ~**.
Anghel, aldămăşar 65; ~ comis 149; ~ diacon din Olăneşti 148; ~ din Afumaţi, aldămăşar 94; ~ din Bucureşti, tatăl lui Ianache 231; ~ din Floci, tatăl lui Paraschiva, Mihul şi Frâncu, martor pt. Sărăţeni 15, 89, 220; ~ fr. de ocină cu Mordan din Scăiani 135; ~ ocina lui la Slătioara, j. Vâlcea 179; ~ post. din Voineşti 173; ~ rumân din Urşani 143; ~ vătaf din Mihăieşti 4, 149, 353.
Anghelet, cupeţ (negustor) din Argeş 24.
Anghelina, fc. lui Marcu din Brădet, sr. cu Neaga 139.
Aniişani v. **Anişani**.
Anini, loc la Scăiani, j. Buzău 90; hotarul ~, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi Argeş⟩ 8.
Aninoasa, m-re ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 142; ~ sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 322.
Anişani (Aniişani), sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 257.
Antim, eg. m-rii Glavaciog 178.
Anton v. **Antonie**.
Antonie (Anton, Antoniie), boier hotarnic 217; cămăraş din Buzău 61, 78, 119, 171; ~ din Negoieşti, ⟨viitorul domn⟩, martor 135; ~ din Răteşti v. **Rătescul**; ~ martor pt. Măneasa 301; ~ rumân din Gostavăţ 354; ~ vătaf v. **Caţidiavol**; v. şi **Caţidiavol, Rătescul**.
Antoniie v. **Antonie**.
Anuţa, ţigancă din Spinişorul de Jos, nep. Darachiului 16.
Apostol, comis 286; ~ diacon din Pârscov, martor 120; ~ jupân ⟨negustor⟩ din Perieţi 162; ~ pah. mare, (fost) martor pt. Ciulniţa de Jos 287; ~ rumân din Urşani 143.
Apostolache (Apostolachi, Postolachi), comis, (şt. Voichiţei), cumpără ocină în Lindiceşti 162, 276, în Mâstăneşti 270, 338, în Prisaca 312, 313, cumpără vii în dealul Jugurénilor 255, p. lui în Mâstăneşti 299, cumpără 1, 229, 256, 290, 308, 337.
Apostolache (Vaideei), m-re ⟨j. Prahova⟩ 1, 84, 89, 220, 234, 290; ~ sat v. **Mâstăneşti**.
Apostolachi v. **Apostolache**.
Aravia, patriarhia de ~ 75.
Arbănaş din Chiojdeni, martor pt. Glodéni 290, 308; ~ din Glodéni v. **Berescul**; ~ din Vaideel, aldămăşar 270; v. şi **Berescul**.
Arbunescul Neagoe din Cegani 57.
Arca din Scoarţa, martor 264.
Arcescu Stan, rumân din Dragomireşti 303.
Arfenie ⟨din Târgovişte⟩, martor pt. Cucuteni 210; ~ popa din Samara, martor 207, 310, 317, 346.
Argeş (Argiş), apa (hotar, sat pe ~) 158; ~ j. (moşii, sate în ~) 24, 29, 32, 69, 126, 144, 164, 277, 328, 353; ~ m-re 24, 81, 117, 165, 295; roşii din ~ 24.
Argetoia v. **Hărgetoaia**.
Argiş v. **Argeş**.
Arhanghel, m-re ⟨j. Râmnic, azi j. Vâlcea⟩ 73.
Armeanca, mama lui Barbu Brădescu pah., sr. cu Cătălina, ⟨cumnată cu Căzan⟩ 144; ~ mama lui Oprea şi Stoica din Vultureşti 8.
Armega (Armiga) din Potoceni (cel bătrân), martor 18, 62, 97, 119, 217.
Armiga v. **Armega**.
Arsenie (Ersenie), post. din Budeasa, din Piteşti, fr. cu Pană căpitan, şt. Despei 8, 165, 219, 351; ~ rumân al m-rii Vaideei 234; ~ unchiul lui Dumitru, vinde în Măteşti 119.
Asiria, patriarhia de ~ 75.
Aslan ⟨vist. mare⟩ şi vornic mare, tatăl lui Petrea ~ clucer, ⟨socrul Elinei⟩ 343; ~ **Petrea**, clucer, f. lui ~ vornic, şt. Elinei, ⟨ginere lui Preda sluger din Greci şi al doamnei Florica, cumnat cu Buica şi Evstratie vist. al doilea, tatăl Alexandrei, socrul lui Udrea comis⟩ 74, 76, 93, 102, 203, 343.
Asprea v. **Niţă**.
Athanasie, eg. al m-rii Radu Vodă (Sf. Troiţă, Bucureşti) 59, 238–240, 249, 253, 323.
Avraam v. **Avram**.
Avram (Avraam), ceauş, martor 161; ~ din Brăneşti 34, 356; ~ din Mărăcineni, tatăl lui Sava, boier hotarnic 98, 119, 131, 186; ~ din Modoia şi Bicoi 5; ~ f. Neacşăi (Stroiasca), fr. cu Ionaşcu 157; ~ fr. cu Cherano, Panaioti şi Stoican 202; ~ log. din Brâncoveni, boier hotarnic 158; ~ log., tatăl lui Preda din Băşineşti 294.
Azun, aldămăşar 65.

www.dacoromanica.ro

Baba, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Ilfov⟩ 345.
Babele, m-re ⟨j. Vlaşca, azi j. Ilfov⟩ 169.
Babula Anca, megiaşă din Măteşti 119.
Baciul, diacon (popa) din Câmpulung 244, 245, 315, 330, 331; ~ din Budureşti, martor 259.
Bade v. **Badea.**
Badea (Bade, Badiul), aldămăşar pt. Vârful Bobului 258; ~ cpt. din Comani 4, 176, 298, 300; ~ ceauş, martor pt. Dumbrăviţa 341; ~ din Bordéni 65; ~ din Corşori 320; ~ din Fieni 2; ~ din Grădişte, se judecă 252; ~ din Groşi 129; ~ din Hurezi, tatăl lui Radu şi Nedelco 9; ~ din Ibăneşti 180, 199; ~ din Poienărei 11, 128; ~ din Potlogi 103; ~ din Samara, f. lui Tudor 164; ~ din Tătirani, martor 132; ~ din Vlădeşti v. pah. din Vlădeşti; ~ din Zoreşti, f. lui Radomir 119, 340; ~ f. Calei, fr. cu Ilie, Stanciul şi Leontie, vinde la Rădăcineşti 24; ~ f. lui Duminecă post. din Piteşti, fr. cu Tudoran pitar şi Tuduru 165; ~ f. lui Manea din Cârstiineşti, fr. cu Vladul 128; ~ f. Muşei, nep. lui Micul din Viiani 243; ~ f. lui Pătru comis, fr. cu Bălaur, Căzan, Stanciu şi Pătru, nep. lui Căzan spăt. din Şuici 144; ~ f. lui Radul Birciul din Măteşti, fr. cu Ianache 119; ~ f. lui Radul log. din Fundeni, fr. cu Drăghici log. din Fundeni şi cu Eftimie 248; ~ funar, martor pt. Budişteni 166; ~ log. din Târgovişte 173; ~ martor v. **Ţigan**; ~ martor pt. Căldăreşti 62; ~ martor pt. Cârstiineşti 29; ~ ocina lui în Slătioara 179; ~ pah. din Vlădeşti, ⟨f. lui Tudoran pitar, fr. cu Pârvul spăt.⟩ 219, 322; ~ p. lui în Măneasa 301; ~ popa din Rădăcineşti, martor 24; ~ popa din Samara, martor 317; ~ popa, martor pt. Groşi 129; ~ popa, vinde în Fiani 106; ~ portar, tatăl lui Vlaicul popa 273; ~ post., f. lui Barbul post. din Bălaci, p. lui la Desăraţi 136; ~ rumâni din: Băbuieşti, f. lui Albul 328, Gropşani, fr. cu Neagomir, Radu, Stoian şi Straţimir 222, Modoia şi Bicoi, fr. cu Scărlet şi Stanciul 5, Puturoasa 60, Robaia 126; ~ spăt., f. lui Badea şufar, fr. cu Bogdan stolnic al doilea, nep. lui Ivan log. din Băjeşti, cumnat cu Antonie Caţidiavol vătaf din Drângeşti 30; ~ şufar, tatăl lui Bogdan stolnic al doilea şi Badea spăt. 30; ~ tatăl . lui Oancea din Cocul 150; ~ ⟨tatăl⟩ lui Dumitru din Groşi 129; ~ ţigan 253; v. şi **Malul ~, Ţigan.**
Badiul v. **Badea.**
Bah⟨amet⟩ Stan din Cândeşti 305, 307.
Bahrin, martor pt. m-rea Vaideei 234.
Baia (Baie) (~ de Aramă), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 289; ~ (~ de Fier), ⟨j. Gorj⟩ 144, 327.
Baico (Baicul, Baicuş), boier jurător pt. Maxin 167; ~ diacon, scrie doc. 258; ~ din Coţofeneşti, aldămăşar 225; ~ din Maxin, f. vitreg al lui Iane Grecul 18, 167; ~ din Stăncesti, martor 100; ~ f. Oprinei, fr. cu Stoica, Costea şi Gherghe din Verneşti 97; ~ portar din Bălişoara 186.
Baicul v. **Baico.**
Baicuş v. **Baico.**
Baie v. **Baia.**
Balco, p. lui din Buzău 324.
Baldovin, stolnicul din Drăgoieşti, fr. cu Hrizan 257.
Balea din Scurteşti, unchiul lui Ţearălungă, vinde în Scurteşti 232; ~ f. lui Ogluz (Ogloci) din Şipăreşti 101, 259, 261, 272; ~ log. din Starchiojd, scrie doc. 340; ~ log. din Verneşti, martor 55, 56; ~ pârcălab din Budureşti, martor 259; ~ ⟨tatăl⟩ lui Mircea din Măteşti 119; v. şi **Valea ~.**
Balica, pah. din Breasta 16, 31, 134, 343.
Baloie, fr. cu Miroiul, p. lui în Silişte 248.
Balotă din Cândeşti, cel bătrân, uncheaş 213, 305, 308; ~ din Găgeni, socrul lui Radul 56, 67; ~ rumân din Gârleşti, tatăl lui Voinea şi Stoica 60.
Balş, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 218, 222.
Baltă, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 161, 181.
Ban, diac, vinde la Fiani 106.
Bana, fc. lui Stan, nep. lui Dragomir Pilă din Lindiceşti, mama Oprinei, soacra lui Cazan 162, 337.
Banci v. **Burlie.**
Banciul, rumân răscumpărat în Cegani 358.
Banu v. **Banul.**
Banul (Banu), m-re v. **Buzău.**
Barbul, ban mare v. **Craiovescul, Poenaru**; ~ clucer din Fratoştiţa 16, 211; ~ din Bădéni v. **Bădeanul**; ~ din Cârstieneşti 128; ~ din Focşănei 254; ~ din Fratoştiţa v. clucer; ~ din Strâmba, martor 139; ~ f. lui Lepădat din Hurezi 123; ~ f. lui Radul, nep. lui Totos din Tohani 184; ~ fr. cu Stan din Popeşti,

www.dacoromanica.ro

unchi lui Mircan, Tihul şi Berilă 215; ~ fr. cu Idul diacon, popa Stanciu, Gligorie şi David, p. lui la Hurezi 285; ~ log. din Gârleni, f. lui Pătru log. 54; merii lui ~ 262; ~ pah. v. **Brădescul**; ~ pah. din Dâlga v. **Dâlgeanul**; ~ post. din Bălaci, tatăl lui Badea post. 136; ~ rumâni din: Bârzoteni 4, Gârleni, f. lui Lupul, fr. cu Drăghici, Dumitru, Radu şi Stan 242, Gropşani, f. lui Neagomir, fr. cu Stan şi Preda 222, Robaia 126, Stoieneşti, f. Bărbuleţului 298, 300, Urşani 143, Urşani, f. lui Matei 143; ~ tatăl lui Radul din Bădéni 41; ~ unchiul lui Gheorghe 41; v. şi **Bădeanul, Brădescul, Craiovescul, Dâlgeanul, Poenaru.**

Basarab (Băsărab) v. **Matei** vv., **Neagoe** vv.

Başcov, sat ⟨j. Dolj⟩ 327.

Baştacul, f. lui Vulpe din Căpăţâneşti 119.

Batol, boier jurător pt. Maxin şi Jălişte 167.

Băbeni, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Ialomiţa⟩ 114, 115; ~ ⟨j. Vâlcea⟩ 4.

Băbuieşti, sat, j. Argeş 328, 375.

Băciulescul Nedelco din Câmpulung 244, 245, 315.

Bădeanul, tatăl lui Marin din Fiani 104, 106; ~ **Barbul**, cpt. din Bădeni, cel bătrân, tatăl lui Barbul iuz. de roşii, unchiul (?) lui Dragomir Crăpăciosul 41, 50, 98, 142, 166, 333.

Bădéni, deal, hotar 41; ~ sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 210; ~ j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 368; ~ ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41, 50, 98, 118, 142, 333.

Bădiasa, delniţă la Corşori ⟨j. Argeş⟩ 128.

Bădică din Ţâţa, aldămăşar 104; ~ p. lui la Bătieşti 8; ~ rumân răscumpărat din Cegani 358.

Bădilă din Burlăneşti, martor 341.

Băicoi, sat ⟨j. Prahova⟩ 157.

Băiculeşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 55, 56.

Băiscul Necula, martor 217.

Băjan din Poinărei 11; ~ vătaf din Văleni, martor 225.

Băjescul Mareş, log. ⟨din Băjeşti⟩, din Câmpulung 30, 149, 244, 245.

Băjeşti, sat, j. Muşcel, ⟨azi j. Argeş⟩ 30, 219.

Bălaci, din Căzăneşti, f. vitreg al Răspopului, martor 289; ~ f. lui Vâlcean din Nădanova 181; ~ post. 132.

Bălaci, sat ⟨j. Dolj, Mehedinţi?⟩ 136.

Bălan, moşia lui la Slătioara 179.

Bălaur, f. lui Pătru comis, fr. cu Badea, Căzan, Stanciul şi Pătru, nep. lui Căzan spăt. din Şuici, ⟨tatăl⟩ lui Stanciul 144.

Bălceşti, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 4.

Bălea, uncheş, martor pt. Surdeşti 283.

⟨Băleanu⟩ Gheorghe, clucer ⟨din Băleni⟩, f. lui Ivaşco vornic ⟨mare (fost), fr. cu Pătru sluger⟩ 189, 201, 215, 345, 365; ~ **Ivaşco** vornic ⟨mare (fost), din Băleni⟩, tatăl lui Gheorghe clucer ⟨şi al lui Pătru sluger⟩ 215, 345; ~ Pătru sluger ⟨f. lui Ivaşco vornic mare (fost) din Băleni, fr. cu Gheorghe clucer⟩, martor 189.

Băleni, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 10, 173, 215.

Bălguiu Stanciu, rumân din Uieşti 77.

Bălişoara, sat ⟨j. Buzău⟩ 78, 186.

Băloteşti, sat ⟨j. Dâmboviţa, azi j. Argeş⟩ 165.

Bălţatul, apă, hotar la Petreştii de Sus ⟨j. Gorj⟩ 45; v. şi **Obârşia** ~.

Bălţaţi, sat ⟨j. Prahova⟩ 198; ~ j. Teleorman 39.

Bănceşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 18, 26, 62, 97, 119, 217, 228.

Băncilă cel bătrân din Poienărei 11; ~ fr. cu Frenghie, nep. lui Tudor, vinde în Bătieşti 8.

Bănciuleşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 201, 215.

Băneşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 157; ~ ⟨j. Vlaşca, azi j. Dâmboviţa⟩ 103.

Bănuleşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 90.

Bărăşti, hotar la Rudéni ⟨j. Argeş⟩ 126; ~ ⟨j. Rm., azi j. Buzău⟩ 227.

Bărbăteşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 72, 362; ~ ⟨j. Dâmboviţa⟩ 9, 19.

Bărbulească, moşie la Bădéni 41.

Bărbulescu Vlad, log., robit în Moldova 41.

Bărbuleţul, tatăl lui Barbul din Stoieneşti 298, 300.

Bărcan, ceauş din Bucşani, martor 341; ~ stolnic ⟨fost mare⟩, tatăl lui Pătraşco post. din Bucşani 336, 341.

Bărlăga, drumul lui ~, topic la Bădéni ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41.

Bărnache din Corşori 128.

Băsărab v. **Basarab.**

Băsceni v. **Bâşceni.**

Băşceni v. **Bâşceni.**

Băşeni, sat ⟨j. Argeş⟩ 190.

Băşenişti v. **Băşineşti.**

Băşineşti (Băşenişti, Băşinişti), sat j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 142, 294, 333.

www.dacoromanica.ro

Băşinişti v. **Băşineşti.**
Băteşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 28.
Bătieşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ, azi j. Argeş⟩ 8.
Bătiia din Gornoviţa, martor 181.
Băzăneşti, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 142.
Bâica v. **Boica.**
Bâlea v. **Obârşia ~.**
Bâra, rumân din Modoia şi Bicoi 5; ~ tatăl lui Oancea din Pârscov 120.
Bâra, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 44.
Bârcă din Văleni, vinde 138.
Bârsanul, topic la Verneşti ⟨j. Buzău⟩ 119.
Bârsecul Ioan, călugăr, tatăl lui Tudor log., bunic lui Radu şi Dumitru 188; ~ **Tudor,** log. din Bârseşti, f. călugărului ~ **Ioan** 188.
Bârseşti, sat, în hotar în Cepari şi Rudeni ⟨j. Argeş⟩ 126; ~ ⟨j. Mehedinţi⟩ 136, 224; ~ ⟨j. Vâlcea⟩ 4, 73.
Bârzoteni, sat, j. Vâlcea 4, 143.
Bâsca (Bâţca), apă 142; ~ sat ⟨j. Buzău⟩ 55.
Bâşceni (Băsceni, Băşceni, ~ de Sus), sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 138, 142, 333.
Bâtlan Gligorie din Maxin 227.
Bâţca v. **Bâsca.**
Bâţcoveni, sat ⟨j. Teleorman⟩ 271.
Bèciu, lui Jipa post., sat ⟨j. Buzău⟩ 119.
Bedea, pârcălab, aldămăşar pt. Bordeni 65.
Bejan, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Dragul 93.
Belcea din Săseni, vinde în Verneşti 119.
Belcin, sat, j. Dolj 31, 185, 282.
Beldenul Radul, iuz. 58.
Beleaiu, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Micul 93.
Beleţi, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 12, 152, 155, 165.
Belitori, sat, j. Teleorman 60.
Benghea, rumâni din: Dobrosloveni 203, Dobrosloveni, tatăl lui Pătru 203.
Benghiul Sava, cpt. din Mărăcineni 18, 97, 98, 131, 186, 217, 228, 230.
Bènţea, nep. lui Dragomir din Băiculeşti 55, 56.
Bercea, rumân din Ohaba, tatăl lui Radul 136.
Berceni, sat ⟨j. Ilfov, azi în mun. Bucureşti⟩ 243.
Bercii v. **Bircii.**
Berescul Arbănaş din Glodeni, vinde în Glodeni 290; ~ **Neagoe,** martor 271.
Bereşti, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Giurgiu⟩ 345; ~ j. Olt 275.
Berevoieşti v. **Berivoieşti.**
Berilă, rumân, f. lui Stan din Popeşti, fr. cu Mircan şi Tihul 215.
Berileşti, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 220; ~ ⟨j. Ilfov⟩ 189, 336.
Berindeşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 156.
Berişcăi Vlaicul din Câmpulung 245, vinde în Ştefăneşti 315.
Berivoe din Rădăcineşti 24; ~ vinde ⟨în Brăneşti⟩ 356.
Berivoieşti (Berevoieşti), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 322; ~ ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 135, 225, 241.
Berteşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 225.
Besea, p. lui la Scăiani, j. Buzău 90.
Bezdead, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 104, 191, 210; ~ hotar la ~ 106.
Bibeşti, sat ⟨j. Gorj⟩ 16, 141.
Bicoi, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 5.
Bircii (Bercii), sat ⟨j. Gorj⟩ 45, 329.
Birciul Radul, tatăl lui Ianachie şi Badea, din Măteşti 119.
Birta, tatăl lui Mihul, martor 332.
Bistriţa, apă 123; ~ m-re ⟨j. Vâlcea⟩ 179, 318.
Blagodescul Hranite din Blagodeşti, nep. lui Pătru post., cumpără în Căşcioare 284.
Blană, vinde în Fiani 106.
Blaniţ v. **Blaniţa.**
Blaniţa (Blaniţ), apă ⟨j. Gorj⟩ 45, 264.
Blestemata, sat ⟨j. Buzău⟩ 142.
Blid v. **Sărac.**
Bloturi, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 250.
Boanga, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 350.
Bob, topic la Vârful Bobului ⟨j. Sac?⟩ 258.
Boban, copil de ţigan 141.
Bobana, vinde în Bădeni 41.
Bobe din Cătun, boier jurător 333; ~ din Mehedinţi, martor pt. Mehedinţi 263; ~ f. lui Burtea vornic din Creţeşti 9.
Bobolea din Groşi, martor 129.
Boca, via lui la Bujorani 73.
Bocul din Băicoi 157.
Bodea, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Danciul şi al lui Cârste 93; ~ vinde ocină în Vârful Bobului 258; ~ **Vasile** din Samara 34.
Bodeiu Radu, nep. lui Rădan călugăr, vinde în Conţeşti 138.
Bogaţi, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 96.

www.dacoromanica.ro

Bogdan din Mâstăneşti, martor 308; ~ din Vaideel, aldămăşar 270, 312, 313; ~ iuz. din Ciorani 291; ~ iuz. din Murseşti 293; ~ p. lui la Ciumernic 196; ~ post. din Slăviteşti v. **Slăvitescul**; ~ român din Urşani, fr. cu Iane 143; ~ stolnic al doilea, f. lui Badea şufar, fr. cu Badea spăt., nep. lui Ivan log. din Băjeşti, cumnat cu Antonie Caţidiavol vătaf din Drângeşti 30; v. şi **Slăvitescul**.
Bogoe din Măniaci 170.
Bogoghinţă, tatăl lui Radu din Gura Văii 49.
Boia, armaş din Mehedinţi 259, 261, 263, 272.
Boica (Bâica) din Scăiani, vinde moşie 306; ~ p. lui pe Teleajăn 314; ~ şetrar, tatăl lui Pavel post. din Şoplea 6.
Boieriu Ion din Brădet, ⟨unchi⟩ lui Duca 139.
Boja, tatăl lui Stoica, vinde la Bătieşti 8.
Boji Pătru, vinde moşie la Cioroiaşu 280.
Bojin, român din Gârleşti 60.
Bojvila, p. lui din Smedeşti 67.
Bolan din Stoieneşti, tatăl lui Câlţe şi Stan 298, 300; ~ **Stanciul**, român din Stoieneşti 298, 300.
Bolbosea din Berivoieşti, martor 322.
Boldea, martor pt. Măneasca 301.
Boldescul Gavril, schimbă ţigani 205; ~ **Stoica** din Scăieni 135; ~ **Ştefan**, martor 223, schimbă ţigani 205.
Boldici, martor pt. Mâstăneşti 1; ~ **Dumitru**, log., scrie hrisoave 30, 31, 51, 57, 83, 97, 98, 114, 115, 119, 125, 127, 128, 143, 147, 178, 196, 209, 231, 248, 249, 253, 254, 347, 357, scrie zapise, fiind martori marii boieri 298, 300.
Boldorogeşti v. **Bolduruşeşti**.
Bolduruşeşti (Boldorogeşti), sat ⟨j. Ilfov⟩ 42, 43, 293.
Bolea cel bătrân din Cândeşti, tatăl lui Nedelco, bunicul lui Neagul, Dumitru şi ~ 305, 307; ~ din Cândeşti, nep. lui ~ cel bătrân 305, 307; ~ din Vlădeni 6.
Boloşina, şt. lui Dima post., danie pt. m-rea Brădet 187.
Bolovan, martor din Titeşti 32.
Bolovan, topic la Cepari, j. Argeş 126.
Bonca, român din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Bonchici (Futonchici) din Samara, tatăl lui Danciul 34; ~ **Danciul** din Samara, f. lui Bonchici 34, 346.
Bonciu din Pătârlagele, tatăl lui Stan 7.
Bonteşti, sat j. Ilfov, ⟨azi dispărut⟩ 189.
Borcea din Sibiceu 7, 50; ~ roşul din Sibiceu, martor 7, 50; ~ vornic al doilea din Topoloveni, boier jurător 304, 336, cumpără în Stroieşti 226, martor pt. Măneasa 301.
Borcea, gârlă, hotar la Ciorani, j. Ialomiţa 80.
Bordeică din Izvarna, tatăl lui Radu şi Dobromir 279.
Bordéni, sat ⟨j. Prahova⟩ 65, 157.
Boroş Voica, martor pt. Pârscov 120.
Bosul Vlad, ţigan 260.
Boşan v. **Botoşanul**.
Boşari, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 210, 257.
Botea ⟨**Mihalcea**⟩, megiaş din Crevedia 107.
Boteanul (Botenel) **cel Mare**, **cel Mic**, munţi la Rucăr ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 174.
Botenel v. **Boteanul**.
Boteni, sat j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 174; ~ în hotar cu Uda, j. Vlaşca ⟨azi j. Dâmboviţa⟩ 116.
Botezatul Gheorghie din Piteşti 34, martor pt. funia budească 207, martor pt. Samara 310, viile lui 346.
Botoşanul (Boşan) **Necula** din Mărăcineni 97, martor pt. înfrăţire la Buzău 131.
Boţea, român din Dobrosloveni, fr. cu Voico 203.
Bou Bătrân, român din Ciliiani şi Crăceşti 93; v. şi **Valea ~**.
Bouleasa, p. ei la Zoreşti ⟨j. Buzău⟩ 119.
Bour v. **Lacul lui ~**.
Bozieni (Buzăiani), sat ⟨j. Buzău⟩ 254, 259, 333.
Boziile lui Grama, topic la Bădéni, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 41.
Bozioiul Stoica din Scurteşti, tatăl lui Stan 130.
Bradul, m-re ⟨j. Buzău⟩ 175, 182, 186.
Braghiş (Brateş) **Ştefan** din Fiani, diacon 27, 106.
Braloşteţi, sat ⟨j. Dolj⟩ 230.
Bran din Plăşcoi, megiaş 316; ~ popa (clisiar) ⟨din Bucureşti⟩, martor 231; ~ popa din Budişténi 96, 166; ~ roşul din Zăvoiani, martor pt. Focşănei şi Buzăiani 254.
Branişte v. **Piscul ~**.
Braşov al Tudorescului, nep. lui Neguţ vătaf din Ţâţa 106; ~ din Ţâţa, tatăl lui Stoica şi Radu, socrul Cristinei 104, 191, 261.
Braşoveanul Neagoe din Ţâţa, vinde la Mitropolie 106.
Braşoveni (Braşoveşti), familie (Fieni) 106, 191.

www.dacoromanica.ro

Braşoveşti v. **Braşoveni.**
Brata, scapă de la spânzurătoare pe Cârjan 161.
Brateş v. **Braghiş.**
Bratosin v. **Cazacul.**
Bratul, comis ⟨mare (fost)⟩ din Uieşti, tatăl lui Preda post. (armaş) şi Radu armaş 77, martor pt. Ciulniţa de Jos 287; ~ din Cândeşti 213, 305, 307; ~ din Mehedinţi, unchiul lui Vlad 263, 272; ~ din Mursăşti 59; ~ din Sibiceul de Jos 307; ~ popa din Rucăr, scrie doc. 174; ~ popa, martor 231; ~ rumân din Bădéni, fr. cu Dragomir 118.
Brădăţean Stan din Pătârlage 7, 142.
Brăde Radul, tatăl lui Tatul, p. lui pe Teleajăn 314.
Brădescul Barbu, pah. ⟨din Brădeşti, f. lui Preda ~ sluger mare, şt. Călinei⟩, văr cu Mihai post., nep. lui Căzan şi Cătălinei, martor pt. Cârlomanu 76, 136, 144, 343.
Brădet, m-re ⟨j. Argeş⟩ 187; ~ sat ⟨j. Gorj⟩ 139.
Brăduleţ, topic la Conţeşti, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 138.
Brăgăreştii de Câmp, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩, ocină 6.
Brăila, oraş (martori din ~) 131.
Brăilă din Comăniţa, tatăl lui Stoica, Drăghici şi Albul 60.
Brănescul Stanciu din Călugăreni 157.
Brăneşti, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 34; ~ ⟨j. Dolj⟩ 211.
Brătăşani, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 16, 165, 300.
Brătea Stan, rumân din Băbuieşti 328.
Brăteşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 20, 22; ~ ⟨j. Dâmboviţa⟩ 355.
Brătiani (Brătieni), topic la Muşcel, lângă Poienărei. j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11.
Brătieni v. **Brătiani.**
Brătilă, ceauş din Crevedia 107.
Brătivoieşti, sat, j. Dolj 31.
Brătulea din Cârstiineşti 128.
Brâncărei Stanciul din Mâstăneşti, martor 270, 338.
Brâncoveanu Preda din Brâncoveni, din Greci ⟨f. lui David post. din Brâncoveni, nep. lui Matei Basarab şi al Margăi din Brâncoveni⟩, spăt. mare (fost), clucer mare; martor: 4, 16, 169, 201, 203, 222, 237, 242, 246, 300, 318, 328, 353; în divan: 8, 11, 24, 29, 30, 32, 39–41, 45, 47, 48, 51, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 79, 80, 90, 97, 111, 116, 123, 126, 137, 138, 143, 144, 147, 178, 179, 203, 209, 212, 225, 227, 233, 234, 240, 249, 254, 287, 343; cumpără rumâni 64, 134; execută poruncă 85; întărit în Dăieşti 3.
Brâncoveni, m-re ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 206, 208; ~ sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 158, 203.
Brânduşa, ţigancă 16.
Brânduşa, loc la Poienari, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11.
Brânzecul Radu, rumân din Bărbăteşti 72.
Breasta, sat ⟨j. Dolj⟩ 16, 31, 134, 136, 343.
Bresniţa, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 297.
Brézoe Lupul (din Cârlomăneşti), tatăl lui Ianăş din Mânja 194.
Bria (Briea), călugăr, martor pt. Potlogi 103; ~ din Golani, şt. Vladei, tatăl lui Vâlcan 335.
Briea v. **Bria.**
Broscari, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 297.
Broşténi, sat, j. Ialomiţa 231; ~ ⟨j. Mehedinţi⟩ 92.
Bruiani v. **Gura ~.**
Brusiia, diacon din Cureteşti, scrie doc. 133.
Brusturoasa, moşie ⟨j. Argeş⟩ 144.
Bucov, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 125.
Bucoveţ, sat ⟨j. Gorj⟩ 45.
Bucşani, sat ⟨j. Giurgiu⟩ 336, 341.
Bucşă, rumân din Băbuieşti 328.
Bucur din Văleni, martor 225; ~ ocina lui în Slătioara 179; ~ spăt. din Făcaiani 170.
Bucureşteanul Dédiul, negustor din Bucureşti 198.
Bucureşti, case (locuri de ~, pîăvălii) 33, 212, 216, 347; casă şi loc din ~ 209; divan la ~ 181, 201; ~ loc de emitere 39, 125, 126, 138, 178, 179, 181, 193, 196, 202, 209, 212, 215, 220, 225, 231, 233, 234, 238, 240, 248, 249, 252–254, 277, 296, 304, 316, 319, 323; luptă la ~ 68; m-ri din ~ 253, Sf. Gheorghe cel Vechi, şcoală domnească 77, Mihai-Vodă 165, 201, 215, 253, Plumbuita 42, 43, 238, 248, Radu-Vodă (Sf. Treime, Sf. Troiţă) 59, 85, 165, 238–240, 249, 253, 323, 372, Sf. Ioan 33; oameni din ~ (boieri, martori, negustori) 33, 231, 236, 246, 349; scaunul domnesc (ispravnicul scaunului) 238; Târgul de Sus 347.
Buda, ierei din Daia 58.
Budăneşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 297.
Budeasa (Budesc), sat ⟨j. Argeş⟩ 4, 8, 30, 219.

www.dacoromanica.ro

Budesc v. **Budeasa**.
Budeşténi v. **Budişténi**.
Budişténi (Budeşténi), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 96, 137, 142, 168.
Budureşti, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 259.
Buhuci(u) (Buhugi, Buhuţ), boier jurător pt. Maxin şi Jălişte 167; ~ din Udaţi 78; ~ **Mihai** din Maxin 227; ~ **Mihăilă**, f. lui ~ din Albeşti, fr. cu Stoian 186, 251; ~ **Neagul** din Albeşti, tatăl lui Stoian şi Mihăilă 186, 251; ~ **Stoian** din Albeşti, f. lui ~ Neagul, fr. cu Mihăilă 175, 177, 186.
Buhugi v. **Buhuci(u)**.
Buhuţ v. **Buhuci(u)**.
Buica, fc. lui Preda ⟨Floricoiul⟩ sluger din Greci ⟨şi a doamnei Florica⟩, mama lui Mihai şi Radu, cumnată cu Petrea clucer şi cu Evstratie Leurdeanul, vară cu Elina vistiereasa 76, 218, 343.
Buican Dumitru, log. din Stoiceni ⟨j. Argeş⟩ 60.
Buicescul Diicul ⟨din Buiceşti, rudă cu Matei Basarab⟩, agă mare (fost) 134; spăt. mare, martor: 4, 102, 188, 237, 242, 246, 329; în divan: 3, 8, 11, 24, 29, 30, 32, 39, 40, 41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78–80, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125–128, 136–138, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 212, 215, 225, 227, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 287, 343, 347, 352, 357; cumpără rumâni 302; întărit în: Brătivoieşti 31, Urşani 143; judecă 180; porunceşte vameşilor 185; vinde în Gropşani 222.
Buiceşti (Buicişti), sat ⟨j. Olt⟩ 4, 31, 143, 222, 302, 353.
Buicişti v. **Buiceşti**.
Bujorani (Bujorêni), sat ⟨j. Vâlcea⟩ 73, 155.
Bujorêni v. **Bujorani**.
Bulbuceanul Radu, tatăl lui Hrizan 257.
Bulete Marco din Ruseneşti 111.
Buliga Lupul, cpt. (mare de dărăbanţi, din ⟨Ciovârnăşani⟩), cumpără Trestinicul 336, martor 102, 161, 181, 221, 357.
Buloroiul v. **Buluroiul**.
Buluroiul (Buluroiul) din Verneşti, boier hotarnic 228; ~ **Dumitru** din Maxin, tatăl Chiranei, socrul lui Manolie din Floci 55, 56.
Bumbuieşti din Lovişte, sat, j. Argeş 32.
Buncea, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Bunea din Bordeni 157; ~ f. lui Vasile post. ⟨din Mogoşeşti⟩ şi al Maricăi, fr. cu Vasilie 271; ~ vist. v. ⟨**Grădişteanul**⟩.
Buneşti, sat, j. Argeş, în hotar cu Cepari 126.
Buris, martor pt. Vaideei 234.
Burlan, martor pt. Măneasa 301; ~ rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Necula şi al lui Manea 93; ~ Sarul din Zoreşti, tatăl lui Mircea 100, 119, 340.
Burlă, rumân din Cegani 358.
Burlăneşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 341.
Burlie Banci, vinde în Cârlomăneşti 195.
Burnea, rumân din Tegeani, f. lui Stoian, fr. cu Dragomir 237.
Burtea, vornic, tatăl lui Bobe din Creţeşti 9.
Burţei v. **Burţoiul**.
Burţoiul (Burţei), tatăl lui Ion din Bătieşti, Oprea şi Radul 8.
Buseşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 181.
Buşcăneşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 156.
Butoi Dumitru din Colibaşi, martor 297, 335.
Butescu Stroe ⟨din Slămireşti, şt. Stanei⟩, ocina lui în Stroiasca 157.
Buzăiani v. **Bozieni**.
Buzătă, topic la Mâstăneşti ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 50.
Buzău, apă (hotar, mori, moşii, sate pe ~) 26, 41, 67, 91, 119, 217, 254, 324, 340; episcopia ~ 18, 52, 62, 97, 119, 142, 167, 171, 193, 217, 228, 316, 333; deal, hotar 41; j. (sate în ~) 67, 91, 93, 97, 119, 193, 232; oraş, târg (martori din ~) 67, 97, 130, 131, 167, 232, 251, 254; judeţul cu 12 pârgari 97; m-rea Banul din ~ 78, 91, 217.
Buzdugan, cpt., tatăl lui Mihul 257.
Buzea din Zoreşti 62.
Buzeasca Maria, băneasa, ⟨fc. lui Buzescu Radu clucer⟩, şt. banului Catargiul Enache 253.
Buzéche din Samara, tatăl lui Şărban 346.
Buzescul Preda, ban din Cepturoaia, bunic lui Teodosie ⟨Corbeanu⟩ ban, străbunic lui Preda spăt. 222; ~ **Radu**, ban, f. lui ~ Radu clucer, şt. Ilincăi, tatăl lui Mateiaş, bunic lui Preda spăt. din Cepturoaia 35, 77, 188, 343.
Buzéştii, familie 122.
Buzelă v. **Buzilă**.
Buzilă (Buzelă), tatăl lui Radul, vinde în Groşi 129.
Buzinca clucer, comis mare din Rădulești 127.

www.dacoromanica.ro

C

Cacaleți, sat ⟨j. Vlașca, azi j. Argeș⟩ 93, 102; ~ ⟨j. Buzău⟩ 186.

Cacoți, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 161.

Cacova, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 4, 31, 204, 302; ~ topic la Bădéni ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41.

Calcea, fc. Vasilei din Glupavi, sr. cu Dobra 133.

Calciul, portar, cumpără în Glupavi 133.

Calea din Rădăcinești, mama lui Ilie, Stanciul, Leontie și Badea, vară cu Vlad 24; ~ fc. Tudorei și a lui Stanciul post. din Vălèni, st. lui Mihai log., nora Neagăi 203; ~ mama lui Ivul popa, Dumitru, Radul, a Stanei și a Voicăi (Beleți) 12; ~ sr. cu Dragomir, vinde în Băiculești 55, 56.

Calea Oii, topic la Cepari ⟨j. Argeș⟩ 126.

Calin v. **Călin**.

Calinic, eg. m-rii Plumbuita 238, 248.

Calintian, popa eg. m-rii Urechești 47.

Calohna, zugrav din Târgoviște, scrie doc. 10, 44.

Calotă, diac, martor pt. București 33; ~ din Hierești 63; ~ log. din Sitesăști, scrie doc. 291; ~ post. din Bozieni, tatăl lui Dumitru 333; ~ post. din Pârâiani v. **Pârâianu**.

Cantacuzino (Catacozino, Catacuzino) Constantin (st. Elenei, ginerele doamnei Elena din Mărgineni, cumnat cu Anca, unchiul Elinei vistiereasa), post. mare; martor: 4, 16, 23, 33, 74, 102, 154, 169, 188, 222, 237, 242, 328, 330, 331; în divan: 3, 8, 11, 24, 29, 30 32, 39–41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78 80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125 128, 136 138, 143, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 212, 215, 225, 227, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 343, 347, 352, 357; cumpără: 33, 93, 102, 315.

Caplea, spătăreasa din Periș, ⟨fc. lui Teodosie din Periș (fost) ban mare, st. lui Stan din Corbi⟩, strămoașa lui Vlad Rudeanul log., vinde în Lupești 249; ~ st. lui Udrea log. din Rădăcinești 24.

Capotă Radu, rumân din Bumbuiești, din Loviște 32.

Capugras Stan, tatăl lui Utmeșe din Hurezi 123.

Cara Drăghici, log. din Pleșoi, st. Marinei, tatăl lui Andrei, ginere lui Petru ban și al Mușei Ciurdăreasa 68, 122, 344.

Caridi Gheorghe, vist. al doilea din Popești, st. Ioanei 35, 133, 229, 230, 247, 271, 286, 328, 345, 352.

Carotă, fr. cu Stan, martor pt. Vaideei 234.

Carșotă (Carșote) **Mihai** din Mărăcineni, socrul lui Necula 18, 26, 97, 131, 217.

Carșote v. **Carșotă**.

Cartojani (Cărtujani), sat ⟨j. Vlașca, azi j. Giurgiu⟩ 235, 334.

Case v. **Valea ~**.

Cașotin Radul din Creți, boier hotarnic 158, 199.

Catacozino v. **Cantacuzino**.

Catacuzino v. **Cantacuzino**.

Catafi, monah, rudă cu Dionisiia călugărița, trecut în pomelnicul m-rii Banul 91.

Catalina, st. lui Căzan, mama lui Pătru, sr. cu Armeanca, ⟨cumnată⟩ cu Pătru comis, noră lui Cazan spăt. din Șuici, mătușa lui Barbu Brădescu pah. 144.

Catargi(ul) Enache, ban, ⟨st. Mariei Buzeasca⟩ 253.

Catrina, vistiereasa, ⟨fc. lui Pană vist.⟩, fostă st. a lui Vasilie vist., soacra lui Trufanda post., bunica lui Iordache post. 63, 68, 69, 111, 319.

Cațidiavol Antonie, vătaf din Drăgești, cumnat cu Bogdan stolnic al doilea și Badea spăt. 30.

Cațofit Necula, martor 145.

Cazacul Bratosin, rumân din Doba de Sus 188.

Cazan (Căzan) din Bătiești 8; ~ din Mlăjăt 7; ~ din Morteni 116; ~ f. lui ~ spăt. din Șuici, tatăl lui Pătru, fr. cu Pătru comis, st. Catalinei 144; ~ f. lui Pătru comis, fr. cu Badea, Bălaur, Stanciu și Pătru, nep. lui ~ spăt. din Șuici 144; ~ p. lui la Clincèni 64; ~ rumân din Băbuiești, tatăl lui Ion și Oprea 328; ~ spăt., tatăl lui Pătru comis și ~, fr. cu Darie, Șuică și Dragomir din Șuici, bunic lui Badea, Bălaur, ~, Stanciu și Pătru, socru Catalinei 144; ~ st. Oprinei din Lindicești, ginere Banei 337.

Căldărești (-i lui Stan), sat (pe Călmățui), j. Buzău 62, 78, 119.

Căldărușani (Călduroșani), m-re ⟨j. Ilfov⟩ 79, 80, 246, 374.

Călduroșani v. **Căldărușani**.

Călimaн, tatăl lui Mușat din Grozești, martor 263.

Călimănești, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 321.

www.dacoromanica.ro

Călin (Calin) din Hinteşti, tatăl lui Dobrotă 142, 333; ~ din Scăiani v. **Tăcutul**; ~ din Stănceşti, fr. cu Marin 324; ~ f. lui Lazăr din Copeceni, fr. cu Vladul şi cu Cârstea cpt., vinde ocină în Ciocăneşti 160; ~ moş, ocina lui la Cândeşti 305; ~ rumâni din: Belitori 60, Măgureni, f. Iriticului, fr. cu Dan şi Manea 125, Turnul 60; ~ tatăl lui Dumitru din Albeşti 186; v. şi **Tăcutul**.
Călina, fc. lui Fătul Grecul, şt. lui Dima, mama lui Lazăr şi Ştefan 194; ~ fc. Stanei, nep. lui Cristov din Plena 343.
Călineşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 157, 198, 336.
Călmăţui, apă (moşii, sate pe ~) ⟨j. Buzău⟩ 62, 78, 119, 175, 177, 186, 228; ~ **(-ul) Tătarului**, topic la Albeşti ⟨j. Buzău⟩ 186, 228.
Călugăreni, sat ⟨j. Prahova⟩ 157; ~ ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 142, 184, 333; ~ de la Neajlov ⟨j. Vlaşca, azi j. Giurgiu⟩ 319.
Căpăţână, ocina lui în Slătioara 179.
Căpăţâneni, sat ⟨j. Argeş⟩ 156.
Căpăţâneşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 119.
Căpinteni, sat ⟨j. Dolj⟩ 211.
Căpoteşti, sat ⟨în hotar cu Gânjani, j. Rm, azi dispărut⟩ 227.
Căprèni, sat ⟨j. Dolj⟩ 16, 134.
Căpşună, tatăl lui Stanciul din Mâstăneşti 88.
Căpuţ Neagoe din Scăieni 135.
Cărăreni, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 105, 112.
Cărări, topic la Verneşti ⟨j. Buzău⟩ 119.
Cărpeniş v. **Valea ~**.
Cărtujani v. **Cartojani**.
Căşcioare, m-re ⟨j. Ialomiţa⟩ 348; ~ sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 284.
Cătun (-ul) lui Cizmă, topic la Crevedia ⟨j. Ilfov, azi j. Giurgiu⟩ 107; ~ ⟨j. Sac, j. Buzău⟩ 333.
Căzacul Lupul, tatăl lui Mărin ⟨din Cepturile⟩ 264, 266.
Căzan v. **Cazan**.
Căzăneşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 289.
Câine v. **Valea ~**.
Câineşti, sat, j. Vâlcea 36.
Câlnău, v. **Gura ~**.
Câlnişte, apă ⟨j. Vlaşca, azi j. Giurgiu⟩ 116.
Câlţe, rumân din Stoieneşti, f. lui Bolan, fr. cu Stan 298, 300.
Câmpenească din Sus, moşie lângă Stroieşti ⟨j. Argeş⟩ 226.
Câmpina, sat ⟨j. Prahova⟩ 227, 334.
Câmpiniţa, topic la Curiacul, j. Prahova 334.
Câmpu Mare, topic la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.
Câmpulung (Dălgăpol), m-re 116, 165, 244, 245, 250, 315, 368; ~ târg, oraş (moşii, martori din ~) ⟨j. Argeş⟩ 30, 214, 244, 245, 330, 331.
Câmpulungeni, sat ⟨j. Buzău⟩ 98.
Câmpuşoru, sat în hotar cu Uda, j. Vlaşca ⟨azi j. Giurgiu⟩ 116, 133.
Cânda (Conda), comis mare, fr. cu Alexe şi Iane cpt., şt. Mariei ⟨cumnat cu Radu cpt. Fărcăşanu⟩, ginere popii Stoica, log. mare (fost) 343; ~ log. din Titoi, martor 329; ~ negustor, martor pt. Călineşti 198; ~ popa, martor pt. Studina 206; ~ post. ⟨din Budişteni⟩ 183; ~ rumân din Urşani, f. lui Oprea, fr. cu Lupul şi Ion 143.
Cândeşti, sat, j. Buzău 7, 190, 213, 305, 307, 316.
Cârcinov, apă, topic la Bătieşti ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 8.
Cârjan, p. lui la Simileşti 161.
Cârjoavă, megiaş din Hurezi 123.
Cârligea din Daia, martor pt. Şerpăteşti 58.
Cârligi, sat ⟨j. Buzău⟩ 171.
Cârlomani, moşie, sat, j. Olt 76, 343.
Cârlomăneşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 195, 235, 316.
Cârnul, m-re ⟨j. Buzău⟩ 333.
Cârstăneşti v. **Cârstieneşti**.
Cârste v. **Cârstea**.
Cârstea (Cârste, Crista), cpt. din Ciocăneşti, fr. cu Calin, vinde ocină în Ciocăneşti 159, 160; ~ cpt. din Sălcuţa 282; ~ ⟨din Bucureşti⟩, tatăl lui Vasilie şi Agapie, bunicul lui Stanciu 296; ~ din Drăniţ 282; ~ din Fieni, uncheş, fr. cu Stanciul, Nan şi Stan 2, 25, 27, 262; ~ din Răchiţele, fr. cu Vlad(u)l post., ginere lui Stoica 129; ~ din Samara, martor 164; ~ din Uieşti 107; ~ f. lui Măhleancîu, vinde în Ostra 163; ~ fr. cu Mirabul, p. lui în Săliţe 248; ~ log., f. lui Stanciu vor., din Izbiceni 206; ~ martor în Mâstăneşti 1; ~ martor pt. Potlogi 103; ~ negustor (jup.) din Câmpulung 331; ~ popa din Bătieşti, fr. cu Vladul 8; ~ popa din Dătcoi, f. lui Oană 184, 255; ~ popa, scrie pt. Micşani 49; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti v. **Jurculescul**, Stoieneşti 298, 300, Tâncăbeşti, f. lui Nedelco, fr. cu

www.dacoromanica.ro

Manea, Dragomir, Mihail şi Stoica 147; ~ tatăl lui Gligorie, naş lui Micul din Leoteşti 140; ~ uncheaş v. din Fieni; ~ vinde la Ştefăneşti 237; v. şi **Jurculescul**.
Cârsteian v. **Cârstian**.
Cârsteieneşti v. **Cârstieneşti**.
Cârsteineşti v. **Cârstieneşti**.
Cârstian (Cârsteian, Cârstiian), aldămăşar ⟨din Prisaca⟩ 312; ~ din Otişani v. **Golescul**; ~ din Vaideel, martor 299; ~ din Viane, megiaş 94; ~ f. lui Mânjina din Tătarul 9; ~ martor pt. Pârscov 120; ~ popa din Cozleciu 28; ~ rumâni din: Bănciuleşti, fr. cu Stan şi Vasilie 215, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Sosiiu 93, Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Danciul, nep. lui Tursan 93, al m-rii Cozia 15; v. şi **Golescul**.
Cârstiani, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 152.
Cârstica, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Neagoe 93; v. şi **Voinescu**.
Cârstica de Jos, sat ⟨j. Ilfov⟩ 293.
Cârstieneşti (Cârstăneşti, Cârsteieneşti, Cârsteineşti, Cârstiineşti), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 20, 24, 29, 32; ~ j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11, 128; ~ ⟨j. Vâlcea⟩ 149.
Cârstiian v. **Cârstian**.
Cârstiineşti v. **Cârstieneşti**.
Cârstina, şt. lui Gherghi, noră lui Şerboteiu 332; ~ şt. lui Stoica, nora lui Braşov din Ţâţa 262.
Ceapeş, martor pt. Pârscov 120.
Cegani, sat, j. Ialomiţa 57, 358.
Cegăie Tatul, bunicul lui Ionaşco din Pârscov 120.
Cegoaie, casa ei la Bătieşti 8.
Celebi v. **Habaz**.
Celei, baltă ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 318.
Cepari, sat, hotar la ~, j. Argeş 126, 281, 298, 300.
Cepariul Dumitraşco, post., ⟨fr. cu Ivaşco armaş mare⟩ 281; ~ **Ivaşco**, f. lui Stanciu log. ⟨şi al Dobrei, fc. lui Teodosie Rudeanul log. mare, fr. cu Dumitraşco post.⟩ post. 151, clucer 298, 300, armaş mare 126; ~ **Stanciu**, log. ⟨din Cepari⟩, tatăl lui Ivaşco ~ post., armaş mare ⟨şi al lui Dumitraşco post.⟩ 126, 151.
Cepturile, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 127, 266.
Cepturoaia, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 204, 222.
Ceraş, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 46.
Cerăia lui Mamul, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.
Cerăşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 119.
Cerbul, rumân din Turnul 60; v. şi **Gruiul** ~, **Piscul** ~.
Cerburéni, sat ⟨j. Argeş⟩ 20, 269.
Cerna, poiană, hotar la Slătioară, j. Vâlcea 179.
Cernaia, sat, j. Mehedinţi 16, 17, 134, 136, 212.
Cernat, f. lui Iuga din Cârstiineşti, fr. cu Oprea şi Văsiiu 11; ~ f. lui Milcea, fr. cu Pătru, vinde la Mărăcini 95; ~ f. lui Pătru din Şchei, se vinde rumân 353; ~ portar mare (fost), martor 16, 41.
Cernavodă, oraş ⟨în Dobrogea⟩ 68, 69, 354.
Cernăteşti, sat, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 178, 288.
Cernea, câmpul lui ~, în hotar la Slătioara, j. Vâlcea 179; ~ p. lui la Scăiani 90; ~ rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93; ~ ţigan, tatăl lui Dumitru 208.
Cerneţi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 297.
Cernica, vornic mare (fost), socrul lui Ionaşco comis, ⟨din Săcuieni, şt. Chiajnei, tatăl Neacşei, al Calei şi al lui Pană post.⟩ 233; ~ rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Radul 93.
Cernica, apă, la Fieni ⟨j. Dâmboviţa⟩ 262.
Cernoviţa, apă, hotar la Bădéni ⟨j. Buzău⟩ 41.
Chepţi Radu, sluga marelui spăt. 185.
Chera, jup., mama lui Tudoran din Aninoasa 322; ~ fc. Floricăi ţiganca, sr. lui Neacşul ţigan 203; ~ cupeţ din Puturoasa 298.
Cherana, fc. lui Giurgea şi a Stancăi, sr. cu Giurgea, şt. lui Radul 166.
Cherano, fr. cu Avram, Panaiute şi Stoican 202.
Cheşca Stan, martor pt. Mâneasca 301.
Chicéni, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 64.
Chicul Stan din Scăiani 135.
Chiojden Neagoe din Mâstăneşti, aldămăşar 270.
Chiojdéni, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 290, 299, 308.
Chiojdu (Chiuojdo) **(-de Bâţca)**, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 55, 135, 333.
Chira, călugăriţa, ⟨fostă şt. lui Stanciu, cumnată cu Penea, nora Vavilei călugăriţa⟩, p. ei de moară la Conţeşti 138.
Chiracă, martor pt. Căşcioare 284.
Chirana, fc. lui Dumitru Buluroiul din Maxin, şt. lui Manolie, negustor din Floci 55.

www.dacoromanica.ro

Chirca, pah. 149; ~ p. lui pe Teleajăn 314; ~ post. al doilea, v. **Rudeanul**; ~ vătaf din Râmnic, cumnat cu Stanciul 61; v. şi **Rudeanul**.
Chiriac (Chiriiac) din Stoineşti, tatăl lui Ştefan, martor pt. Glupavi 133; ~ post. din Copăceni 9, 40, 44; ~ vinde ţigani pt. a-şi plăti capul de pierzare 60; ~ **Vasile**, vinde în Fieni 106.
Chiriiac v. **Chiriac**.
Chiril(ă), diacon la m-rea Cozia 115; ~ român din Ciliiani şi Crăceşti 93, 102.
Chiriţă, fr. cu Manole, martor pt. Căşcioare 284; ~ vameş 74; ~ vinăricer din j. Vâlcea 321.
Chiro din Şchei, fr. cu Ştefu1, nep. Stanei Ciobotăreasa 301.
Chisar, post. din Sărăcineşti, unchiul Comnei 73, 149.
Chiuojdo v. **Chiojdu**.
Ciliani v. **Cilieni**.
Cilieni (Ciliani, Ciliiani) (-de la Olt), sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 74, 93, 102.
Ciliiani v. **Cilieni**.
Cincul din Gura Văii 49.
Cioană (Cionă), comis din Smârda 185; ~ post. din Târnava, schimbă ţigani 260.
Cioară, sat ⟨j. Prahova⟩ 157.
Ciobăneşti, sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova?⟩ 225.
Ciobotar(iul), tatăl lui Stanciul, martor pt. Pârscov 120.
Ciobotăreasa Stana, mătuşa lui Ştefu1 şi Chiro din Şchei 301.
Ciobotea Andrei, iuz. din Piteşti 172.
Ciocănescul, martor pt. Leurdeni 241.
Ciocăneşti, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Ialomiţa⟩ 159, 160, 233.
Ciocârdiia Neagul, martor pt. Mănească 301.
Ciocârlă Oprea, uncheaş, tatăl lui Frătica şi al lui Drăgan din Cocul, vinde în Piscul Zlatiei 317.
Ciocea v. Ciocéni.
Ciocéni, sat, j. Sac ⟨j. Prahova⟩ 101, 150.
Ciocoro, vinde în Mâstâneşti 299.
Ciocodescu Costandin, vinde în Fieni 106.
Ciof Stoian, megiaş din Măteşti 119.
Cioflan Stan, sluger din Comani, martor 300.
Cioná v. **Cioană**.
Ciorani, sat, moşie, j. Ialomiţa 80; ~ ⟨j. Prahova⟩ 291.
Ciorăşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 62.
Cioroiaşi (Cioroiaşu), sat ⟨j. Dolj⟩ 280.
Cioroiaşu v. **Cioroiaşi**.
Cioroiu Stoica, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.
⟨**Ciovârnăşani**⟩, sat, j. Mehedinţi 357.
Cislău, sat, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 98, 142, 333.
Ciuca, megiaş din Hurezi 123.
Ciucul (Ciucur), megiaş din Hurezi 123; ~ rumân din Urşani 143.
Ciucur v. **Ciucul**.
Ciulniţa (-de Jos), sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 287.
Ciumernic, sat ⟨j. Ilfov, azi înglobat în oraşul Bucureşti⟩ 196.
Ciuperceni, sat ⟨j. Gorj ⟩ 144.
Ciuplei Stanciu, cumpără moşie la Agoiu, Blaniţ şi Creţeşti 264.
⟨**Ciurdariul**⟩ **Pătru**, ban din Seaca, st Muşei, tatăl Marinei, ⟨socrul⟩ lui Draghici log. din Pleşoi, bunic lui Andrei 122.
Ciurdăreasa Muşa, fosta st. a lui Pătru ban din Seaca, mama Marinei, bunica lui Andrei 122.
Ciurea, tatăl lui Ion din Gura Văii 49.
Ciuşi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 289.
Cizmă, moara lui la Crevedia 107; v. **Cătunul lui ~**.
Clăşneştea, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 278, 279.
Clima v. **Climent**.
Climent (Clima), eg. m-rii Vaideei ⟨Apostolache⟩ 84, 220, 234.
Clinceni, sat ⟨j. Ilfov, azi j. Giurgiu⟩ 371.
Clociţi, ocină ⟨j. Buzău⟩ 98.
Clocotici, sat (în hotar cu Spinul) ⟨j. Argeş⟩ 32.
Coadă, f. lui Şerban din Măniaci 225; ~ vătaf din Făcăiani, cumpără ocină 170; ~ vătaf din Măniaci, tatăl lui Albul şi Miclea 125, 135.
Coasta Andolii, topic la Verneşti ⟨j. Buzău⟩ 119; ~ **Câmpului**, topic la Vlădeşti ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 219.
Cobâltir, p. lui la Bădeni ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41.
Coborâşul (Pogorâşul) **Porcilor**, topic la Verneşti ⟨j. Buzău⟩ 119.
Cocă Neagoe, megiaş din Rusenesti 111.
Cochir v. **Piatra lui ~**.
⟨Coconul⟩ v. **Alexandru vv**.
Cocorăscul Radu din Cocorăşti, ⟨fr. cu Neaga, cumnat cu Ivan pah. din Băjeşti, unchiul lui Drăghici şi al Neacşei⟩ log. mare, martor: 4, 16, 102, 142, 188, 222, 237, 242, 246, 300; în divan: 3, 8, 11, 24, 29–32, 39–41, 45, 47,

www.dacoromanica.ro

48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78 80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125 128, 136–138, 143, 144, 153, 178, 196, 203, 209, 212, 215, 225, 227, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 287, 343, 347, 352, 357; ispravnic de doc.: 3, 8, 11, 24, 29–32, 39, 41, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125–128, 136–138, 143, 144, 153, 179, 196, 203, 212, 215, 225, 227, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 343, 347, 352, 357; cumpără în: Tâncăbeşti 147, Tătărăi 259, 261, Mehedinţi 263, 272.

Cocorăşti, sat, j. Prahova 259, 342.

Cocul (Cucul), sat ⟨j. Argeş⟩ 34, 317; ~ ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 101, 150.

Codmeana v. **Cotmeana**.

Codriş, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Pătru 93.

Coiani, sat ⟨j. Ilfov⟩ 343.

Coica, armaş din Sătcel, martor 45; ~ tatăl lui Stoica 41.

Colceac, apă, hotar la Drăgoieşti ⟨j. Ilfov⟩ 336.

Colibaşi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 297, 335.

Colişani, sat ⟨j. Rm., azi dispărut⟩ 291.

Colţea, cpt., şt. Stanei, ginere lui Pârvul log. din Crohna, vinde moşia Trestinicul 335, 357.

Colţeanul Vlad, moşia lui la Albeşti 228.

Colţ (Colţiu) **Stoica** din Budişteni, tatăl Pârvanei ⟨şi al Velicăi⟩, socrul lui Stan post. din Miceşti şi Radoslav, bunic lui Tudosie ⟨şi Dumitraşco⟩, p. lui în Crângureni 96, 137.

Colţi, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 7.

Colţiu v. **Colţ**.

Coluneţa, topic la Bătieşti ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 8.

Coman (Comane), ceauş din Bucşani 336; ~ (cel bătrân), socrul lui Dumitru din Vâlcéle 24; ~ comis, f. agăi Neagul, fr. cu Andrei spăt. şi Pătraşco 342; ~ din Ciocăneşti 233; ~ din Corbuşori 128; ~ din Tătirani, martor 132; ~ fr. cu Stan log. 155; ~ martor pt. Dătcoi 184; ~ nep. lui Răcnea din Gorănet 267, 268; ~ pârcălab din Tătarul 304; ~ tatăl lui Stanciul şi Radul din Scăieni 135.

Comanca, sat, moşie ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 114, 115.

Comane v. **Coman**.

Comani, sat, j. Olt 4, 298, 300.

Comăneşti, râpă, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ sat ⟨j. Gorj⟩ 264.

Comăniţa, sat ⟨j. Olt⟩ 60.

Comcei Vlaicul ⟨din Câmpulung⟩ 244, 245.

Comişani, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 188.

Comna, ⟨şt. lui Paraschiva log. şi apoi a lui Oprea⟩, nep. lui Necula log., Chisar post. şi Costandin pah., din Cârstieneşti 149.

Conda v. **Cânda**.

Condila, post. din Argeş 156.

Constandin v. **Costandin**.

Constanten v. **Costandin**.

Constantin v. **Costandin**.

Constantinopol v. **Ţarigrad**.

Conţeşti, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 165, 351; ~ ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 138.

Copăceni (Copeceni, Copoceni), sat ⟨j. Argeş⟩ 40, 44; ~ j. Dâmboviţa 10; ~ ⟨j. Vâlcea⟩ 32.

Copeceni v. **Copăceni**.

Copoceni v. **Copăceni**.

⟨**Corbeanul**⟩ **Tudosie**, ban mare (fost), tatăl lui Preda spăt. din Cepturoaia, nep. lui Preda ⟨Buzescu⟩ din Cepturoaia 204, 222, 348.

Corbeni, sat ⟨j. Argeş⟩ 156.

Corbii de Piatră, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 117.

Corbul de Sus, topic la Cepari ⟨j. Argeş⟩ 126; v. şi **Valea** ~.

Corbuşori (Corşori), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 128, 197, 320.

Corcodăl v. **Corcodel**.

Corcodel (Corcodăl), stolnic, tatăl lui Radu post., martor 286; ~ **Oprea**, martor pt. Păuşeşti 14.

⟨**Cornăţeanul**⟩ **Socol** ⟨din Cornăţel, din Răzvad, şt. Marulei, fc. naturală a lui Mihai Viteazul, rudă cu Matei Basarab, tatăl lui Ianachie spăt.⟩ clucer mare (fost), martor 16, 142, 149, 155, 165, 183, 188, 237, 298, 300, 315, 328; cumpărără parte din Lazuri 153.

Cornăţel, pârâu, hotar la Cepari ⟨j. Argeş⟩ 126; ~ sat ⟨j. Argeş⟩ 30; ~ ⟨j. Ilfov⟩ 240.

Cornea cel bătrân din Cornăţel, martor 240; ~ din Cândeşti 7; ~ din Mehedinţi 263, 272; ~ f. lui Stan din Tătărăi. 261.

Cornet(u), sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 209; ~ ⟨j. Dolj⟩ 233.

Corşori v. **Corbuşori**.

Cosoba, sat ⟨j. Giurgiu⟩ 241.

Cortofleş Ivan din Piteşti, f. lui ~, tatăl lui Dumitru şi Necula 34, 113, 121, 181, 317, 346; ~ **Stanciul**, tatăl lui Ivan, bunic lui Dumitru şi Necula 317.

www.dacoromanica.ro

Costanden v. **Costandin**.
Costandin (Constandin, Constanten, Constantin, Costanden), boier jurător pt. Maxin și Jăliște 167; ~ clucer din Gumno, i se întărește ocină în Mogoșani 40; ~ cpt. v. **Gălățeanul**; ~ dascăl slavonesc, copiază și traduce doc. 254; ~ din Cârlomănești, megiaș 195, 316; ~ din Chicéni, tatăl lui Stroe 64; ~ ⟨din Mărăcineni⟩, martor pt. înfrățire la Buzău 131; ~ din Șcheai, fr. cu Dragomir și Pătru, tatăl lui Tudosie, unchi lui Radul, se vinde român 353; ~ din Tătirani, martor 132; ~ fr. cu Gheorghe, Mihai și Radu, cumpără în Potlogi 103; ~ martor pt. București v. **Mătăsariul**; ~ pah. din Bâlișoara 186; ~ pah. din Dâlbanul 41; ~ pah. din Sărăcinești, ⟨probabil același cu unchiul Comnei, care se judecă pt. Mihăiești⟩ 73, 149; ~ popa din Micșani, martor 49; ~ popa, șt. Iovanei din Argeș, tatăl lui Ilie 295; ~ portar al doilea din Cornățel, întărit cu ocină în Curești 233, 240, 343; ~ post. v. **Feneh, Sărdarul**; ~ rumâni din: Tegéni, f. lui Iano, fr. cu Ivașco și Stan 237, Urșani, f. lui Tudosie, fr. cu Radul 143; ~ serdar 16; ~ vătaf de dărăbanți, martor pt. funia budească 207; ~ vinde în Fieni v. **Ciocodescu**; v. și **Ciocodescu, Feneh, Gălățeanul, Mătăsariul, Piatra lui ~, Sărdarul**.
Costea (Costie), armaș al doilea din Cocul, martor 34, 317; ~ cumnat cu Sora, Anca, Neacșe și Neaga, cumpără în Crevedia 107; ~ din Cocul, f. lui Dapcea 101, 150; ~ din Rusenești v. **Lâmbescu**; ~ din Rusenești, megiaș v. **Murgescul**; ~ din Șuici, fr. cu Stanciu ceauș 29, 60; ~ din Tătarul 304; ~ f. lui Dragomir din Mehedinți, fr. cu David 263; ~ f. Oprinei, fr. cu Staico, Baico și Gheorghe (Vernești) 97; ~ hotarul lui la Uda 116; ~ negustor ⟨din Buzău⟩, martor 27; ~ spătar 34; v. și **Lâmbescu, Murgescul, Piatra lui ~**.
Costea v. ⟨**Costieni**⟩.
Costeni, sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 170.
Costie v. **Costea**.
⟨**Costieni**⟩ (Costea), sat ⟨j. Vlașca, azi dispărut⟩ 345.
Costila, topic la Corbușori ⟨j. Mușcel, azi Argeș⟩ 128.
Cotești, sat ⟨j. Mușcel, azi j. Vâlcea⟩ 315.
Cotigă Stan, martor pt. Călinești 198.
Cotmeana, (Codmeana) apă 207; ~ m-re ⟨j. Argeș⟩ 72, 319.
Cotoiul Oprea, vînde în Cândești 213.
Cotoroia, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 17.
Coț Dumitru din Grozăvești, martor pt. Păușești 14.
Coțăiani v. **Coțăieni**.
Coțăieni (Coțăiani, Coțeieni), sat ⟨j. Dâmbovița⟩ 355.
Coțeieni v. **Coțăieni**.
Coțofan din Poiană, aldămășar 225.
Coțofănești (Coțoféni), sat ⟨j. Prahova⟩ 225.
Coțoféni v. **Coțofănești**.
Cov, tatăl lui Gheorghe din Slatina 158.
Cozia, m-re ⟨j. Vâlcea⟩ 15, 38, 66, 105, 112, 113, 115, 309, 319, 321.
Cozeciu, sat ⟨j. Prahova⟩ 28, 336.
Cozma (Cuzma) din Clășnești, martor pt. Iermonești 278, 279; ~ negustor, martor pt. Călinești 198; ~ popa din Sămara, martor pt. funia budească 207, 310, 317, 346; ~ rumâni din Fântâna 185, Puturoasa 60; ~ tatăl lui Dragomir din Rădăcinești 24; ~ țigan, fr. cu Oprea lăutar 355.
Craiova (Craiovul), ban mare al ~ 215, case în ~ 327; loc de emitere 327; scaun (ispravnic al ~) 282, 327.
Craiovescu Barbu (I), ban mare (fost) al Craiovei, ⟨strămoș domnului⟩, ctitor m-rii Bistrița, ocina lui în Slătioare 179.
Craiovul v. **Craiova**.
Crasna, sat ⟨j. Gorj⟩ 45.
Crăcești, silițe ⟨j. Romanați, azi j. Olt⟩ 93, 102.
Crăciun, armaș din Bădéni, fr. cu Mihail 41, 50, 142; ~ diacon din Cândești 213; ~ din Bădéni, megiaș 41; ~ din Bătiești v. **Grebenescul**; ~ din Ploștina, martor 92; ~ din Prisacă, aldămășar 312, 313; ~ f. lui Albul log. din Fundéni 9; ~ f. lui Hodea din Băleni și al Mirei, fr. cu Mircea 44, 173; ~ grămătic ⟨din Buzău⟩ 55; ~ log. din Titoi 329; ~ martor pt. Cârstienești 29; ~ martor pt. Dătcoi 184; ~ roșul, martor pt. Leurdeni 241; ~ rumâni din: Ohaba 136, Urșani, tatăl lui Stanciul, Simion și Dumitru 143; ~ spăt. din Copăceni 10; ~ tatăl lui Mâinea Groșanul v. **Nuței**; v. și **Grebenescul, Nuței**.
Crăișani, sat j. Mehedinți 147 bis.
Crăița, p. ei la Zorești ⟨j. Buzău⟩ 119.

www.dacoromanica.ro

Crăpăciosul Dragomir, nep. lui Barbul din Bădeni, vinde în Bădeni 41.
Crâng(u), sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 101, 150, 333; ~ topic la Petreștii de Sus, j. Gorj 45.
Crângoréni v. **Crângureni**.
Crângureni (Crângorèni), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Dâmbovița⟩ 96, 137.
Crânguri, topic la Corbușori ⟨j. Muşcel, azi j. Argeș⟩ 128.
Cretinești, topic la Drăgoiești ⟨j. Ilfov⟩ 336.
Creţăşti v. **Creţeşti**.
Creţeşti (Creţăşti), sat, j. Ilfov 9; ~ ⟨j. Gorj⟩ 264.
Creți (Criți), sat ⟨j. Olt⟩ 158, 199.
Creţu, popa din Măteşti, ⟨socrul⟩ lui Rădocea 119.
Creţu, vadul Creţului în apa Buzăului 254.
Creţulescu Radu Stanovici, log. al doilea din *Creţuleşti*, f. lui Stan log., scrie doc. 222; ~ **Stan** log. din Creţuleşti, tatăl lui Radul log. *69, 227, 242*.
Crevedia, sat ⟨j. Giurgiu⟩ 107.
Cricov, apă 94, 243.
Crista v. **Cârstea**.
Cristov din Plena, tatăl Stanei, bunic Călinei 343.
Criți v. **Creți**.
Criva, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 181.
Criveadnic, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 181.
Crivina de Sus, topic la Zorești ⟨j. Buzău⟩ 119.
Crizea v. **Hrizea**.
Crohna, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 335, 357.
Croiaci, tatăl lui Achim călugăr 206.
Croială Nan din Scăiani 90.
Croilescul Stanciu, scaunul, martor pt. Scăiani, j. Buzău 90, 306, 318.
Crucea lui Andonie, topic la Bădeni ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41; ~ **de Piatră**, topic Corbușori ⟨j. Argeș⟩ 128.
Cucul v. **Cocul**.
Cucutene v. **Cucutèni**.
Cucutèni (Cucutene), sat ⟨j. Dâmbovița⟩ 2, 210.
Cunești, sat ⟨j. Ialomița⟩ 240.
Curchesă Anca, țigancă 230.
Cureşti, sat, j. Ilfov ⟨azi dispărut⟩ 233.
Curetești, sat ⟨j. Vlașca, azi dispărut⟩ 133.
Curiacul, sat, j. Prahova 334.
Curmătura, hotar la Petreștii de Sus, j. Gorj 45.
Curteanul Mihai, martor pt. Creţeşti 264.
Curtișoara, sat ⟨j. Olt⟩ 222, 300, 353.
Cusa, p. lui la Ciocănești ⟨j. Vlașca, azi j. Dâmbovița⟩ 160.
Cuşescul Dragomir din Broscari, martor 297.
Cuşterèni, sat ⟨j. Ilfov⟩ 196.
⟨Cuştereanul⟩ Sava, log. din Cuştereni, f. lui Oancea log. şi al Neacşei, şt. Liverei 196.
Cuțaru, negustor, martor 239.
Cuțea, se înfrățește în Bădeni cu Fetica 41.
Cuțurângă, p. lui în Cărtujani ⟨j. Giurgiu⟩ 235.
Cuzma v. **Cozma**.

D

Dabcea v. **Dapcea**.
Dabija Irimie, moldovean 84.
Dabul, român din Studeniţa, tatăl lui Dragul 309.
Daia, sat ⟨j. Vlașca, azi j. Giurgiu⟩ 58.
Damaschin, log., martor 231; ~ **Matei**, martor 239.
Damian (Dimian) din Bresniţa, martor pt. Trestinicul 297; ~ iuz. din Cunești, martor 240; ~ vătaf din Păcălești, martor 263.
Dan(ul) din Cucuteni, moşia lui 210; ~ din Răsimnici 243; ~ din Smârciu, megiaş 94; ~ din Turnul 60; ~ din Valea Boului, fr. cu Voica 88; ~ f. lui Ivan, martor pt. Pârscov 120; ~ f. lui Preda din Clăşneştea, fr. cu Stărian 278; ~ f. lui Stan, martor 214; ~ log. din Tâmbureşti, martor 302; ~ martor 332; ~ martor pt. Păuşeşti 14; ~ p. lui din Hurezi 285; ~ rumâni din: Bârzoteni 4, 143, Bârzoteni, tatăl lui Preda, Simul şi Lazăr 143, Doba de Sus 188, Măgureni, f. Iriticului, fr. cu Călin şi Manea 125; ~ tatăl lui Isar v. **Totescul**; ~ vătaf din Berivoieşti 135; v. şi **Totescul**.
Danciul, bunic lui Opriş 162; ~ cpt. ⟨din Mileşti⟩ 95; ~ din Răjăţul v. **Neagoe**; ~ din Samara 164; ~ din Samara, f. lui Dragomir, martor 310; ~ din Samara, uncheaş, tatăl popii Dragomir, martor 317, 348; ~ din Samara v. şi **Bonchici**; ~ din Slăvileşti, uncheaş 185; ~ log. v. **Milescu**; ~ f. lui Dumitru din Hurezi 123; ~ f. lui Necula din Hurezi 123; ~ negustor, f. lui Coman 198; ~ popa din Bărbăteşti 19, probabil acelaşi cu: martor pt.

www.dacoromanica.ro

Roşu 348; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Badea, nep. lui Tursan, fr. cu Cârstea 93, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Drăgoiu 93, p. lui la Hurezi (I) 285, (II) 285; ~ tatăl lui Manea din Gura Văii 49; ~ vornic mare (fost) (II) ⟨din Popeşti – Sinteşti, f. lui Bogdan⟩, fr. cu Neacşa, unchi lui Radu şi Nedelco din Hurezi, îngropat la m-rea Radu Vodă 240; v. şi **Bonchici, Milescu, Neagoe.**

Daniil, călugăr bătrân, adeveritor pt. Bucşăneşti 156; ~ copilul, scriitor de doc. 207; ~ ierom., martor 217.

Danovici Marco ⟨din Cepari, nep. Neagăi Mitroaia vorniceasa şi al lui Dan vornic mare, fr. cu Tatul sluger⟩, armaş mare: martor 71, 102, 151, 201, 237, 246, 300, 315; în divan 76; ~ **Tatul,** sluger din Leurdeni 165, boier hotarnic 183, martor pt. Ştefăneşti 315.

Danul, sat ⟨j. Muşcel, azi dispărut⟩ 126.

Dapcea (Dabcea), p. lui la Grozeşti 150; ~ tatăl lui Costea din Cocul, megiaş 101.

Dara, hotar la Bădeni ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41.

Darachinul, ţigan din Spinişorul de Jos 16.

Darie din Şuici, fr. cu Cazan spăt., Şuică şi Dragomir 144.

Datco (Deatco), ceauş, din Zăvăstèni 286; ~ din Boşari, martor pt. Cucuteni 210; ~ din Sibiceu 50; ~ din Ţâţa v. **Ursu**; ~ din Vânăta, boier hotarnic 293; ~ iuz. din Cârstieneşti, martor pt. Şuici 29; ~ pah. din Copăceni 32; ~ pah. ⟨din Piteşti⟩ 24; ~ rumân din Gropşani, f. lui Stan, fr. cu Petco 302; ~ tatăl lui Stroe din Gorănet 267; v. şi **Ursu.**

David din Curteni, martor pt. m-rea Cotmeana 72; ~ f. lui Dragomir din Mehedinţi, fr. cu Costea 263; ~ fr. cu Idul diacon, Stanciul popa, Gligorie şi Barbul, p. lui la Hurezi 285.

Dăiani, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 258.

Dăieşti, sat, j. Vâlcea 3, 87, 156.

Dăinea Dragomir din Măteşti, fr. cu Momolan 119.

Dălanţi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 181.

Dălbanul, sat, j. Sac ⟨azi dispărut⟩ 41.

Dălgăpol v. **Câmpulung.**

Dălţea v. **Dâlgeanul.**

Dăneşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 281.

Dănilă din Pătârlage, f. lui Ivul, fr. cu Stan, Iane şi Lera 7.

Dărăscul Radu, armaş din Dărăşti, martor 230.

Dărăşti, sat ⟨j. Giurgiu⟩ 230.

Dărmăneşti, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Dâmboviţa⟩ 30, 103, 197.

⟨Dărmocxa⟩, sat ⟨j. Gorj⟩ 45, 144.

Dătcoi, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 184, 255.

Dâlga, sat, j. Dolj 31, 185, 236; ~ ⟨j. Ialomiţa⟩ 240.

Dâlgeanul (Dălţea) **Barbul,** pah. din Dâlga, f. lui Stanciu post., fr. cu Mitrea post., Hamza post. şi Mihart post. 31, 185, 282; ~ **Stanciul,** post. din Dâlga, tatăl lui Mitrea post., Barbul pah., Hamza post. şi Mihart post. 31, 185, 236.

Dâmboviţa, apă 209; ~ j. (moşii, sate în ~) 153, 349.

Dângeşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 29, 261.

Dârjan din Bălişoara 78; ~ din Cârligi 171.

Dârjilă (Drăjilă) cel mic din Dredev 226.

Dealu, m-re ⟨lângă Târgovişte⟩, j. Dâmboviţa 71.

Deatco v. **Datco.**

Dediul v. **Dedul.**

Dedul (Dediul), martor v. **Plahodanul;** ~ spăt. v. **Bucureşteanul;** ~ **Negre,** aldămăşar pt. Poienari 214; v. şi **Bucureşteanul, Plahodeanul.**

Degeraţi, sat, j. Mehedinţi 136.

⟨Deleanul⟩ Drăguşin, pah. mare, fr. cu Radu pah., martor: 4, 16, 31, 142, 188, 222, 237, 246, 328, 353; în divan: 3, 8, 11, 24, 29 32, 39–41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78 80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125 128, 136–138, 143, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 212, 215, 225, 227, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 347, 352, 357; întărire 60.

Delèni, sat, j. Olt 60.

Dema v. **Dima.**

Desăraţii, sat, j. Mehedinţi 136.

Despa, şt. lui Albul cupeţ, soacra lui Pană pah. din Căprèni 134; ~ şt. lui Arsenie post., cumnată cu Pană cpt. 351.

Despot din Călugăreni, martor 184.

Deunlemn v. **Dintrunlemn.**

Diica, şt. lui Stan 21.

Diicul din Cotoroaia 17; ~ din Mihăieşti, tatăl lui Zârnă 341; ~ spăt. mare v. **Buicescul;** ~ rumân, f. lui Vladul, fr. cu Stan, Dragul şi Stancul 222; v. şi **Buicescul.**

www.dacoromanica.ro

Diiculeşti, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 353.
Dima (Dema, Dimei), cupeţ. v. **Muzachi**; ~ f. lui Dumitru din Baia de Fier 327; ~ f. lui Stamatie din Piteşti, fr. cu Duca ceauş şi Enachi 33; ~ log. din Miiere 134; ~ log. (grămătic, ucenic al lui Lepădat log. cel bătrân), scrie doc. 8, 41, 63; ~ martor 217; ~ martor pt. Surdeşti 283; ~ martor v. **Măglan**; ~ post. din Mierea, f. lui Marco 16, 147 bis; ~ post., şt. Boloşinei, danie pt. m-rea Brădet 187; ~ rumân din Drăgoieşti, f. popei Şerban, fr. cu Sava şi Oprea 231; ~ şt. Călinei, tatăl lui Lazăr şi Ştefan, ginere lui Fătul Grecul 194; ~ vinde în Bănceşti 26; ~ **Radul** din Băzăneşti 142; v. şi **Măglan, Muzachi**.
Dimei v. **Dima**.
Dimian v. **Damian**.
Dintrunlemn (Deunlemn), m-re ⟨j. Vâlcea⟩ 38.
Dionisia, băneasa, călugăriţă ⟨fosta şt. a lui Bratul⟩, închină moşii 38.
Dionisie, popa, eclesiarh la Cotmeana 72; ~ stareţ la m-rea Cozia 115.
Doba (de Jos, de Sus), sat, j. Vâlcea 188, 364.
Dobra din Pătârlage v. **Şerboaie**; ~ fc. Dragosinei, sr. cu Sora şi Vişa din Făcăiani 170; ~ fc. Dobrei Rudeanca logofeteasa ⟨şi a lui Teodosie Rudeanu⟩, şt. lui Stanciu log. ⟨Olănescul⟩, mama lui Tudor, Vlad şi Stroe 277; ~ logofeteasa v. **Rudeanca**; ~ fc. lui Neagoe din Cârstiineşti 128; ~ fc. Vasilei din Glupavi, sr. cu Calcea, nep. lui Radu 133; ~ şt. lui Grama Stan, mama lui Şerbu, vinde la Bătieşti 8; ~ şt. lui Radu pârcălab din Scăieni 311; v. şi **Rudeanca, Şerboaie**.
Dobre, ceauş, martor pt. Leurdeni 241; ~ dărăbanţ, martor pt. funia budească 207; ~ din Boşari 257; ~ din Crevedia, megiaş 107; ~ din Gârleni 54; ~ din Vorvor, martor pt. Draniţ 282; ~ f. lui Mircă 358; ~ martor pt. Gârleni 242; ~ martor pt. m-rea Vaideei 234; ~ popa din Ciocăneşti, martor 159, 160; ~ popa, scrie pt. satul Roşul 348; ~ tatăl lui Manea, din Scăieni 135; ~ unchiul Stanei, p. lui la Poiană 225; ~ vătaf din Diiculeşti 353; ~ vornic al doilea 112.
Dobreşti, sat ⟨j. Dolj⟩ 54.
Dobrin, roşul, p. lui la Lindiceşti 276.
Dobroieşti, sat ⟨j. Ilfov, azi com. suburbană a mun. Bucureşti⟩ 248; ~ **(i) (de Jos)** ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 96, 137, 142.
Dobromir, ban mare (fost), şt. Vilaei, tatăl lui Mihai post., bunic lui Dragomir vornic mare 249, 253; ~ din Viiane, martor 243; ~ f. lui Bordeică din Izvarna, fr. cu Radul 279; ~ rumâni din: Ohaba, f. lui Stan, nepot lui Văsiiu 136, Ohaba, fr. cu Stoica 136.
Dobromira, mama lui Miţan, p. ei din Micşani şi Berciu 119.
Dobroslav din Voiceşti, tatăl lui Mihăilă 20.
Dobroslovéni, sat, *j.* Romanaţi ⟨azi *j.* Olt⟩ 66, 112, 203.
Dobrotă din Hinteşti, boier jurător, f. lui Călin 333; ~ din Leoteşti, martor 140; v. şi **Valea** ~.
Dobroteni, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 333.
Dobrovoe (Dobrovoiu) din Petreştii de Sus 45; ~ martor pt. Pârscov 120; ~ rumân din Ohaba 136.
Dobrovoiu v. **Dobrovoe**.
Docă Stan din Clăşneştea, vinde în Iermoneşti 279.
Doicescul Ştefan, cihodar, nep. lui Nan post. din Bărbăteşti 9; ~ **Tudor**, clucer, văr cu popa Irimia de la Sf. Petca 355.
Dolj, j. (moşii, sate în ~) 31, 60, 68, 242.
Dolofan Pârvu, log. din Stoieneşti, tatăl lui Preda, Stroe, Ivan, ⟨Dragomir şi Tudoran⟩ 20, 24, 29, 32; ~ **Preda** din Stoieneşti, f. lui Pârvul log., fr. cu Stroe, Ivan, ⟨Dragomir şi Tudoran⟩ 32.
Domireşti v. **Piatra** ~.
Domneşti, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 117.
Dona (Donia), judeţ din Câmpulung, martor 214, 244, 245, 315, 330, 331; ~ rumân din Studeniţa, fr. cu Stoica 66.
Donca, vătaf 13.
Donia v. **Dona**.
Dorotei, eg. m-rii Mihai-Vodă 201, 215.
Draghia (Draghie), moara lui la Crevedia 107; ~ rumân din Grozeşti 92.
Draghie v. **Draghia**.
Dragna, şt. lui Ilie post. din Gropşani 222.
Dragne, portar din Murseşti, boier hotarnic 293; ~ rumân din Turnul 60.
Dragoe din Scurteşti, martor 130; ~ nep. Martei bătrâna, martor pt. Scăiani 90.
Dragoiu v. **Drăgoi**.

www.dacoromanica.ro

Dragomir, armaş din Maxin 171, 186; ~ călugăr din Fieni 106; ~ cpt. din Răteşti, martor 62; ~ diacon, martor pt. Roşul 348; ~ din Boziiani, scrie doc. 259; ~ din Broscari v. **Cuşescul**; ~ din Cerași, fr. cu Stoica 46; ~ din Coţofeneşti, aldămăşar 225; ~ din Dărmăneşti, f. lui Necula log. 30; ~ din Dângeşti, martor pt. Şuici 29; ~ din Gârleni 54; ~ din Lereşti v. log; ~ din Lindiceşti v. **Pilă**; ~ din Mărăcini v. **Motrocea**; ~ din Măteşti v. **Dăinea**; ~ din Pătârlage 7; ~ din Petreştii de Sus, martor 45; ~ din Răduceşti 202; ~ din Rasimnici 243; ~ din Plăviceni v. vornic mare; ~ din Samara, f. lui Norocea Vlad, fr. cu Radu, Oancea şi Nedelco 310, 317, 346; ~ din Samara, tatăl lui Danciu 310; ~ din Sibiceu, fr. cu popa Topcea, Gheorghe diacon şi Zârnă 7; ~ din Sibiceul Bratului, f. lui Muşat croitor 7; ~ din Şcheai, fr. cu Costandin şi Pătru, tatăl lui Radul, unchi lui Tudosie, se vinde rumân 353; ~ din Şcheai, f. lui Tanasie, fr. cu Stanciul, se vinde rumân 353; ~ din Şuici, ⟨f. lui Dumitru⟩ 60; ~ din Şuici, fr. cu Căzan spăt., Darie şi Şuică 144; ~ din Tătarul 304; ~ din Turburea, megiaş 156; ~ din Valea Ludului, martor 92; ~ din Verneşti v. **Sorescul (Nebunelea)**; ~ din Verneşti (al diaconului) v. **Sorescul**; ~ din Zoreşti 119; ~ f. lui Cozma, vinde la Rădăcineşti 24; ~ f. lui Gheorghe, martor pt. Vaideei 234; ~ f. lui Mentisus din Mâstăneşti 299; ~ f. Neagăi din Dărmăneşti, fr. cu Neagoe şi Tudosie 197, probabil acelaşi cu ~ log. din Dărmăneşti, scrie doc. 103; ~ f. lui Stoica cimpoitorul, vinde la Cândeşti 7; ~ f. lui Şerban din Bădeni, fr. cu Rusin 41; ~ f. vitreg al uncheaşului Stan Tobeică 368; ~ fr. cu Calea, unchi lui Bențea (Băiculeşti) 55, 56; ~ fr. cu Stoica Mărăcineanu şi Gherghina, p. lui în Conţeşti 138; ~ fr. cu Stoica şi Micul din Boteni 174; ~ fr. cu Stroe, martor pt. m-rea Vaideei 234; ~ fr. cu Voico şi Oprea din Cârstieneşti 128; ~ iuz. de roşii din Sărata, boier hotarnic, ctitor al m-rii Pinul 98, 142, 166, 217, 313; ~ judeţ din Buzău 97; ~ log. din Dărmăneşti v. f. Neagăi; ~ log. din Lereşti, martor 197; ~ martor pt. Cârstiineşti v. **Rociotă**; ~ martor pt. Leurdeni 241; ~ nep. Martei bătrâna, martor pt. Scăieni 90; ~ pârcălab din Rătivoieşti 13; ~ popa din Poieni 28; ~ popa din Samara, f. lui Danciul, martor 317; ~ popa din Târşor 194; ~ post. v. **Prundeanul**; ~ post. din Fărcăşeni 16; ~ post., f. lui Dumitru vornic, tatăl Radei armăşoaia, socrul lui Staico Rudeanu pah. 127; ~ roşul din Ghergheţă 189; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa, trecut în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ rumâni din: Băbuieşti, f. lui Albul 328, Băbuieşti, f. lui Tudosie 328, Băbuieşti, f. lui Vitan 328, Bădeni, fr. cu Bratul 118, Belitori, f. Manei 60, Brătivoieşti 31, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Ganea 93, Dragomireşti 303, Gostavăţ 354, Tâncăbeşti, f. lui Nedelco, fr. cu Manea, Cârstea, Mihai şi Stoica 147, Tegeni, f. lui Stoian, fr. cu Burnea 237; ~ stolnic v. **Fărcăşescul**; ~ şt. Mariei din Bonţeşti 189; ~ tatăl lui Costea şi David, din Mehedinţi 263; ~ tatăl lui Drăgoiu rumân din Popeşti 215; ~ vinde în Bădeni v. **Crăpăciosul**; ~ vornic al doilea ⟨din Târgovişte⟩ 112; ~ vornic mare din Plăviceni, nep. lui Dobromir ban mare, martor: 4, 16, 102, 112, 164, 169, 188, 222, 237, 242, 246, 249, 300; în divan: 3, 8, 11, 24, 29 32, 39–41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78 80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125 128, 136–138, 143, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 212, 215, 225, 227, 233, 234, 240, 248, 254, 343, 347, 352, 357; cumpără 163; judecă 192; pâră 253; porunceşte: 152, 306, 314; v. şi **Crăpăciosul, Cuşescul, Dăinea, Fărcăşescul, Motrocea, Pilă, Prundeanul, Rociotă, Sorescul, Sorescul (Nebunelea)**.

Dragomireşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 57, 303.

Dragosina, mama Dobrei, Sorăi şi Vişei din Făcăiani 170.

Dragoslav, log. 198.

Dragotă din Jirov, fr. cu Manolea post. 136; ~ din Ninoasa, martor 139; ~ din Petreştii de Sus, martor 45; ~ din Polovragi 329; ~ p. lui în Ghimpaţi 349; ~ post., ispravnic al scaunului Craiovei 282.

Dragul, armaş din Togozeni, martor 276; ~ cel bătrân din Plătăreşti, martor 233; ~ cumpără la Bordeni 65; ~ din Afumaţi, tatăl lui Drăghici log. 94; ~ din Jiguri, boier hotarnic 165; ~ din Scăiani 90, 135; ~ f. Oprinei ⟨Lindiceşti⟩, vinde 276; ~ ginere lui Prodea

www.dacoromanica.ro

din lazer, cumnat cu popa Tudor, Hamza şi Pană 141; ~ iuz. de roşii din Cislău, f. lui Staico post. şi al jupânesei Stana a lui Drăguşin ban, nep. lui Stroe şi al lui Vlad pah., boier hotarnic 98, 142, 333; ~ log. din Iezeru, martor 329; ~ popa, călugăr din Plavie 101; ~ popa, clisiar din Bucureşti 231; ~ post., alege ocină la Izvorani 183; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti 93, Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Bejan 93, Gropşani, f. lui Vladul, fr. cu Stan, Stanciul şi Diicul 222, Studeniţa, f. lui Dabul 309.

Dragulin v. **Drăgulin**.

Dralea, hotarul lui ~ la Cureşti 233.

Drăgan din Afumaţi, aldămăşar 94; ~ fântâna lui la Corbuşori 128; ~ f. lui Ciocârlă Oprea, fr. cu Frătica uncheş din Cocul 317; ~ fr. cu Dumitru din Şuici 59; ~ popa din Vaideel, scrie doc. 312, 313; ~ răzeş din Cândeşti 190; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti 93, Tegéni, f. lui Şărban, fr. cu Stoica, Tatul, Ivan şi Stănimiru 237; ~ vinde în Bănceşti 26.

Drăgana, fc. lui Oprea Mănescul, şt. lui Zaharia, sr. cu Voica 310.

Drăghici din Cârstienești, tatăl lui Stanciul log., iuz. 32; ~ din Fărcăşeşti v. **Fărcăşescul**; ~ din Lipăreşti, martor 162, 226, 337; ~ din Pleşoi 16; ~ din Vrabeţi, martor 92, 161; ~ f. lui Brăilă din Comăniţa, fr. cu Stoica şi Albul 60; ~ f. lui Preda din Brăneşti 211; ~ f. lui Staico post., fr. cu Mihai, Nanul, Vlăduţ şi Tudosie 45; ~ ginerele lui Vasilie vornic 154; ~ grămatic 27; ~ log. din Fundeni, f. lui Radu log. din Fundeni, fr. cu Eftimie şi Badea, şt. Tudorei 248; ~ log. ⟨din Mehedinţi⟩, scrie doc. 261, 272; ~ log., f. lui Drăgulin din Afumaţi 94; ~ log. din Pleşoi v. **Cara**; ~ martor pt. Bărbăteşti 19; ~ post. din Izvor 297; ~ post. din Poiana 211; ~ rumâni din: Gârleni, f. lui Lupul, fr. cu Dumitru, Radu, Stan şi Barbul 242, Gropşani, tatăl lui Ilie 222, Urşani, unchiul lui Mărin 143; ~ spăt., f. lui Papa log. ⟨din Greci⟩, martor 33; ~ tatăl lui Pătru din Samara 113; ~ tatăl lui Stan din Gratii 235; v. şi **Cara**, **Fărcăşescul**.

Drăgoieşti, sat, j. Ilfov ⟨azi j. Giurgiu⟩ 231, 336.

Drăgoi(-u) (Dragoiu), călăraş, martor pt. Pârscov 120; ~ fr. cu Ion, vinde în Groşani 78, 171; ~ log. v. **Fălcoianul**; ~ log. din Chiojdu 50, 135; ~ log. din Vârâţi, martor 203; ~ moşnean din Focşănei 254; ~ p. lui la hotarul Glodénilor 290; ~ popa din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Stoica 93; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Danciul 93, Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Pătru din Stoiceni 60, Popeşti, f. lui Dragomir 215; ~ tatăl lui Oprea din Rucăr 174; v. şi **Fălcoianul**.

Drăgoşi v. **Drăguş**.

Drăgoteşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 161.

Drăgulin, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Gulie 93.

Drăguş (Drăgoşi), diac din Fieni 106; ~ din Costéni, martor 170; ~ din Făcăiani, martor 170; ~ f. lui Radul cojocar din Bătieşti, fr. cu Ion 8; ~ f. lui Răducel uncheaş, fr. cu Ion 207; ~ **Oprea**, martor pt. Brădet 139.

Drăguşin, ban, tatăl Stanei, socrul lui Staico post. 142; ~ din Ţâţa, aldămăşar 104; ~ log. din Fălcoi v. **Fălcoianul**; ~ p. lui din Glupavi 345; ~ pah. mare v. ⟨**Deleanu**⟩; ~ post. al doilea, martor 203; v. şi ⟨**Deleanu**⟩, **Fălcoianul**.

Drăjilă v. **Dârjilă**.

Drăncescul Stanciul, popa din Târgovişte, şt. Mariei, tatăl Neagăi, bunic lui Mihai log. 203.

Drăniţ, sat ⟨j. Dolj⟩ 282.

Drângeşti, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 30.

Dredeva, sat ⟨j. Ilfov, Dridu⟩ 226.

Drosul din Lumeşti, tatăl lui Mihai 282; ~ post. din Braloşteţi, vinde ţigani 230; ~ recuperează ţigani 35.

Drugăneşti, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 272.

Drume, f. lui Iancu din Bădéni, fr. cu Şerban şi Oprea, nep. de fr. al lui Oprea al lui Marco 41.

Drumul Herului, topic la Focşănei şi Buzăiani ⟨j. Buzău⟩ 254; ~ lui Bărlăgă v. **Bărlăga**; v. şi **Bărlăga**.

Duca, ceauş din Piteşti, f. lui Stamatie, fr. cu Dima şi Emachi, cumnat cu Sora şi cu Voica 33, 145; ~ din Vaideel, fr. cu Stan, martor pt. Lindiceşti 338; ~ f. popii Vancea, fr. cu Stanciul, nep. lui Mihail 86, 87; ~ martor v. **Niţă**; ~ văr cu Sturzul Lupul, nep. lui Boieriu Ion din Brădet 139; v. şi **Niţă**.

Dude, ocina lui în Slătioara, j. Vâlcea 179.

www.dacoromanica.ro

Dudescu Dumitru, vornic mare (fost), vist., din Dudeşti, tatăl lui Radul log. ⟨şi al Ruxandrei⟩ 9, 30, 196; ~ **Radu**, log., f. lui Dumitru ~, ⟨fr. cu Ruxandra⟩, cumnat cu Gavrilă spăt. 9, 30, 189, 196, 296, 304, 325, 326.

Dudeşti, sat ⟨j. Ilfov, azi înglobat în mun. Bucureşti⟩ 196.

Duia, român din Popeşti, f. lui Marco din Popeşti, fr. cu Tatul, Iasu, Radul şi Muşat 215.

Dulceni, sat, j. Teleorman 60, 169.

Duma ⟨din Prisacă⟩, aldămăşar 312, 313.

Dumbravă din Crângu, martor 333; ~ român din Izvorani 323.

Dumbrăviţa, sat, j. Teleorman 341.

Dumenecă v. **Dumineca**.

Dumineca (Dumenecă) din Piteşti 183; ~ post. din Lipia, fr. cu Neacşul din Săpata 34, 197; ~ post. din Piteşti, tatăl lui Tudoran pitar, Badea şi Tuduru 165.

Dumitra din Ciocăneşti 233; ~ şt. lui Marin iuz., cumpără în Scăieni 311.

Dumitraş v. **Dumitraşco**.

Dumitraşco (Dumitraş), comis, vinde ocină în Leurdeni 241; ~ clucer din Spineni v. **Spineanul**; ~ din Găeşti, martor 329; ~ din Scurteşti, fr. cu Gurban 130; ~ f. lui Cortofleş Ivan din Piteşti v. **Dumitru**; ~ f. lui Radu clucer ⟨din Proroci⟩ şi al Ancăi 158, 199; ~ f. lui Stoica spăt. din Cepturile, fr. cu Pătru pah. şi Pădure, văr primar cu Rada armăşoaia 127; ~ log. din Căpreni 16; ~ martor pt. Coţăiani 355; ~ pah. din Văcăreşti, martor 218; ~ post. v. **Cepariul**; ~ post., f. lui Necula vist. 212; ~ roşul din Buzău, martor 217; ~ sluger din Spineni v. **Spineanul**; ~ stolnic mare (fost) v. **Filipescul**; v. şi **Cepariul, Dumitru, Filipescul, Spineanul**.

Dumbrăviţă, sat, j. Teleorman 341.

Dumitreşti, sat ⟨j. Olt⟩ 298, 300.

Dumitru, cămăraş, martor pt. Dobrosloveni şi Grămătici 203; ~ cpt. din Verneşti, ginerele popii Gherghe, martor pt. Grindu 340; ~ chivărar din Stăncești, martor 324; ~ din Baba 345; ~ din Băşineşti v. **Năianul**; ~ din Bereşti, scrie doc. 345; ~ din Cârstieneşti, vinde 128; ~ din Cocul, f. lui Cortofleş Ivan din Piteşti, fr. cu Necula 34, 317, 346; ~ din Colibaşi v. **Butoiul**; ~ din Golgota 30; ~ din Gornoviţa, martor 181; ~ din Grebleşti 32; ~ din Grozăveşti v. **Coţ**; ~ din Maxin v. **Buluroiul**; ~ din Mirăni, martor 286; ~ din Piteşti, f. Nastei, fr. cu Costea şi Bratul, jurător 165; ~ din Piteşti, martor pt. Izvorani 351; ~ din Samara, martor 310; ~ din Stăncești, uncheaş, martor 130; ~ din Şuici 144; ~ din Şuici, fr. cu Drăgan 29, 60; ~ din Urşani v. **Găulan**; ~ din Valea lui Dobrotă, ⟨f.⟩ lui Bratul din Mehedinţi, tatăl lui Vlad 272; ~ din Vâlcele, ginerele lui Coman cel bătrân 24; ~ ⟨f.⟩ Badei din Groşi, martor 129; ~ f. Calei, fr. cu popa Ivul, Radul, Stana şi Voica 12; ~ f. lui Calin, vinde în Albeşti 186; ~ f. lui Cosma din Rădăcineşti 24; ~ f. lui Goanţă din Gropşani, martor 302; ~ f. lui Neguţ vătaf din Ţâţa, fr. cu Teodor 25, 27, 104; ~ f. lui Radu Jiribiţă din Tătarul 304; ~ f. lui Tudor log., fr. cu Radu, nep. lui Bârsescu Ion călugăr 188; ~ f. lui Zmâncă Stan, uncheaş din Poienari, fr. cu Oprea 214; ~ fr. cu Fătul şi Radul, vinde la Sperlea 1; ~ fr. cu Ghinescul Stoica (Mărăcini) 95; ~ fr. cu Tatâmir 341; ~ fr. cu Stan vătaf din Băşineşti 294; ~ ginerele lui Stanciu vornic din Sălătruc 24; ~ log. v. **Buican**; ~ log. din Argeş, martor 29; ~ log. din Bucureşti 215, 231; ~ log. din Târgovişte v. **Boldici**; ~ martor pt. Cârlomăneşti 195; ~ martor pt. Măneasca v. **Straoa**; ~ martor pt. Pârscov 120; ~ martor pt. Rădăcineşti 24; ~ nep. lui Arsenie din Măteşti 119; ~ nep. lui Bolea din Cândeşti 305, 307; ~ nep. lui Matei din Olăneşti 148; ~ popa din Scurteşti, martor 130; ~ popa ⟨din Târgovişte⟩, f. popei Nenciul 71; ~ popa din Târşor, martor 194; ~ post. din Balş, martor 218, 222; ~ roşul din Argeş 24; ~ români din: Băbuieşti, f. lui Micul (II), fr. cu Albul şi Oancea 328, Cegani 358, Dăieşti 3, Gârleni, f. lui Lupul, fr. cu Radul, Drăghici, Stan şi Barbul 242, Morteni, tatăl lui Voico 116, Morteni, tatăl lui Stoica 116, Ohaba 136, Puturoasa, tatăl lui Radu 60, Puturoasa, f. lui Neagu 60, Urşani, f. lui Stanciul, fr. cu Mihai, Pătru şi Ilie 143, Urşani, f. lui Crăciun, fr. cu Stanciul şi Simion 143, Urşani, tatăl lui Mihăilă, Pătru, Micăia, Şandru şi Preda 143, Urşani, tatăl lui Gherman 143; ~ sluger mare v. **Filişanul**; ~ stolnic din Vârâţi, tatăl lui Stanciul post. 15, 298, 300; ~ tatăl lui Danciul din Hurezi 123; ~ tatăl lui Dima, din Baia de Fier 327; ~ tatăl

www.dacoromanica.ro

lui Lumul din Poiana 225; ~ ţigani din: Puturoasa 60, f. lui Cernea 208, tatăl lui Zaharia 134, zlătar, tatăl lui Tudor viorar 229; ~ unchi lui Vancea popa şi Mihail 87; ~ vătaf, cumpără în Şuici şi Brusturoasa 144; ~ vătaf, martor pt. Păuşeşti 14; ~ vinde la Ştefăneşti 237; ~ vist. din Dudeşti v. **Dudescul**; ~ vornic v. **Zemţéa**; ~ vornic mare (fost) v. **Dudescul**; ~ vornic, tatăl lui Dragomir post., bunic Radei armăşoaia 127; ~ **Stoica** din Samara 345; v. şi **Boldici, Buican, Buluroiul, Butoiul, Coţ, Dudescul, Găulan, Filişanul, Năianul, Straoa, Zemţéa**.

Dunăre, apă (fugă peste ~, hotar) 52, 60, 208, 233.

Dunca, tatăl lui Stan 364.

Duşca v. **Duşco**.

Duşco (Duşca), m-re v. **Sf. Munte**.

Duţoi, rumân din Dumbrăviţa, f. lui Vişan, fr. cu Oancea, Manea şi Voicilă 341.

E

Echim v. **Ichim**.

Efrene v. **Efrim**.

Efrim (Afrâm, Efrene, Iefrim), aldămăşar din Fieni 2, 104; ~ din Colţi 7; ~ din Pietroşiţa 191; ~ eg. de la Cozia 115; ~ episcop v. **Trufăşilă**; ~ rumân din Şerpăteşti 58; v. şi **Trufăşilă**.

Eftimie din Târgovişte 203; ~ f. lui Radul log. din Fundeni, fr. cu Drăghici log. şi Badea, cumnat cu Tudora 248; ~ ierom. la m-rea Cozia 115.

Elina (Ilinca), băneasa, şt. lui Buzescu Radu ban, ⟨mama lui Mateiaş post., nora lui Buzescu Radu clucer mare, fc. lui Papa Greceanu vornic mare⟩ 188; ~ clucereasa, fc. lui Preda sluger din Greci şi a doamnei Florica, sr. cu Buica, şt. lui Petrea clucer ⟨şi apoi a lui Pană cămăraş din Căpreni, nora lui Aslan vornic, mama Alexandrei, soacra lui Udrea comis⟩ 74, 76, 93, 102; ~ doamna, din Mărgineni ⟨şt. lui Radu Şerban vv.⟩, mama Elinei postelniceasca, soacra lui Cantacuzino Costandin post. mare, vară primară cu Pârvul log. din Coteşti 315; ~ doamna lui Matei Basarab vv. ⟨fc. lui Năsturel Radu log. mare şi a Despinei⟩ 60, 169; ~ postelniceasa, şt. lui Cantacuzino Costandin post. mare, fc. doamnei Elina din Mărgineni ⟨şi a lui Radu Şerban vv.⟩, vara Nedelei comisoaia 315; ~ vistiereasa, şt. lui Evstratie ⟨Leurdeanu⟩ vist. al doilea, fc. doamnei Ancuţa şi a lui Pătraşco vv., nep. lui Mihai ⟨Viteazul⟩ vv. şi a doamnei Stanca, vară cu Buica 74, 76, 147 bis, 343.

Elfov v. **Ilfov**.

Elhov v. **Ilfov**.

Elpuh ⟨Ialpug, lângă lacul Ismail⟩, Matei vv. la ~ 177.

Enache v. **Ianache**.

Enachi v. **Ianache**.

Ene v. **Iane**.

Enţa, boier jurător pt. Maxin şi Jălişte 167.

Enuşcul din Floci 15.

Episcopia de Buzău v. **Buzău**.

Epureşti v. **Iepureşti**.

Eremia v. **Irimia**.

Erinei v. **Hodaia ~**.

Ersenie v. **Arsenie**.

Evan v. **Ivan**.

Evstratie v. **Istratie**.

F

Farcaş, agă ⟨din Brabova⟩, dăruit cu satul Somorul de Mihai Viteazul 343; ~ ţigan, tatăl lui Vladul 134.

Farcaş v. **Fărcaşa**.

Farcaşa v. **Fărcaşa**.

Farcaşi v. **Fărcaşa**.

Făcăiani, sat ⟨j. Prahova⟩ 170.

Făgăraş, în titulatura domnului v. **Amlaş**.

Fălcoiu, sat, j. Romanaţi ⟨azi j. Olt⟩ 16, 169, 203, 222, 300.

Fălcoianul Drăgoi (Drăguşin), log., f. lui Pătru log., martor 16, 66, 169, 203, 222; ~ **Pătru**, log., tatăl lui Drăgoi log. 66, 203.

Fărcaş v. **Fărcaşa**.

Fărcaşa (Farcaş, Farcaşa, Farcaşi, Fărcaş, Fărcaşi), sat ⟨j. Olt⟩ 4, 16, 31, 66, 102, 151, 203, 298, 300, 343.

Fărcaşi v. **Fărcaşa**.

Fărcăşanu Radul, cpt. de roşii, de călăraşi, din Fărcaşa, ⟨f. popii Stoica din Fărcaşa, fr. cu

www.dacoromanica.ro

Maria, cumnat cu Conda comis⟩ 4, 16, 31, 66, 102, 151, 203, 222, 298, 300, 302, 343.
Fărcăşeni, sat ⟨j. Gorj⟩ 16.
Fărcăşescul Drăghici din Fărcăşeşti, ⟨şt. Samfirei, tatăl lui Stoica şi Vlăduţul⟩ 134; ~ **Dragomir**, stolnic, martor 45.
Fărcăşeşti, sat ⟨j. Gorj⟩ 45, 134.
Fătul din Corbuşori 128; ~ din Mâstăneşti, martor pt. Glodéni 290; ~ f. lui Nan pah. din Scurteşti 130; ~ f. lui Sava 205; ~ fr. cu Dumitru şi Radul, martor 273; ~ popa din Tătărani 100; ~ tatăl Călinei v. **Grecul**; v. şi **Grecul**.
Fâlfa v. **Oprea al ~**.
Fânaţelor v. **Valea ~**.
Fântâna, pârâu, hotar la Cepari, j. Argeş 126; ~ sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 185; ~ topic la Petreştii de Sus ⟨j. Gorj⟩ 45; ~ Teişului, topic la Conţeşti ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 138.
Fântânele, topic la Pârscov ⟨j. Buzău⟩ 120.
Feneh, post., martor pt. Cozleciu 28.
Fera v. **Fiera**.
Fetica, tatăl lui Albul din Bădéni, Echim şi Oprea, bunic lui Neagoe 41.
Fiian v. **Fieni**.
Fianii v. **Fieni**.
Fiiane v. **Fieni**.
Fieni (Fianii, Fiian, Fiiane) (~ i Mari), sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 2, 25, 27, 104, 106, 191, 210, 262.
Fiera (Fera, Hera) din Drăgoieşti, martor 231; ~ din Samara, f. lui Opriş din Samara, fr. cu Pădure, martor 34, 113, 121, 310, 317, 346; ~ log. ⟨din Cacova, din Râmnic?⟩ 14; ~ log. din Drăgoieşti, martor 336; ~ martor pt. Găunoşi 239; ~ **Stroe** (Fierăscu, Leurdeanu), ⟨din Leurdeni, din Goleşti⟩, tatăl lui Evstratie al doilea vist. ⟨socrul Elinei vistiereasa, rudă cu Matei Basarab⟩, vist. mare, martor: 4, 16, 102, 142, 165, 188, 201, 222, 237, 242, 244–246, 300, 315; în divan: 3, 8, 11, 24, 29–32, 39, 40, 41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78 80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125 128, 136 138, 143, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 212, 215, 227, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 287, 343, 347, 352, 357; boier hotarnic 183; judecător 352; cumpără vii în Ştefăneşti 146, 325, 326; dăruieşte vii în Ştefăneşti 154.
Filiaşi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 16, 289.
Filieşanul v. **Filişanul**.
Filiişanul v. **Filişanul**.
Filimon, martor pt. Sârbi 99; ~ român din Urşani, f. lui Marin, fr. cu Nedelco, Ştefan, Iştfan şi Pătru 143.
Filip, aprodul, f. lui Stanciul din Baia de Fier, vinde 327; ~ din Tătarul 304.
Filipescu Dumitraşco, ⟨f. lui Stoica spăt. din Cepturile, nep. Mariei din Bucov, tatăl lui Pană log. de visterie, Dumitrana, Evda, Slamna⟩, stolnic mare (fost) 16, 102, 125, 142, 149, 315; ~ **Pană**, f. lui Dumitraşco ~, ⟨şt. Predei⟩, log. de visterie 102, 169.
Filişanul (Filieşanul, Filiişanul) **Dumitru**, ⟨şt. Mariei, tatăl lui Preda post., Matei, Barbul şi Mihai⟩, sluger mare (fost), martor 16, 32, 102, 134, 136, 142, 224, 289.
Finţeşti (Hinteşti), sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 142, 333.
Fisănţea v. **Fisénţea**.
Fisenţe v. **Fisénţea**.
Fisénţea (Fisănţea, Fisenţe), log. din Găieşti, pârâ pt. Brăneşti şi Căpinteni 211, 329; ~ din Vlăduleni, martor 203.
Fistac Stan din Măteşti 119.
Flămânda, sat ⟨j. Vlaşca, azi dispărut⟩ 207.
Flămânzeşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 81.
Fleancul Gherghe din Cândeşti 213, 305, 307, 316.
Fleşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 162.
Floci, oraş ⟨j. Ialomiţa⟩ 15, 55, 56, 89, 112, 147, 220, 243, 358.
Flocoşan, român din Ciliiani şi Crăceşti, bunic lui Neacşul 93, 102.
Florea din Ciocăneşti, martor 233; ~ din Nenciuleşti, martor 240; ~ român din Robaia 126.
Florei din Clăşneşte, martor pt. Iermonesti 278, 279.
Floréni, sat pe Teleormănel ⟨j. Teleorman⟩ 114, 115.
Florescul Oprea din Leleşti 157.
Florica doamna, ⟨fc. lui Mihai vv. Viteazul, şt. lui Preda sluger din Greci, mama Buicăi şi Elinei⟩ 76, 102; ~ ţiganca, fc. lui Neacşa ţiganca, mama lui Chera şi Neacşul 203.
Floricoiul Preda, sluger din Greci, ⟨şt. doamnei Florica, tatăl Buicăi şi Elinei⟩ 76, 102, 127, 343.
Floroiul Radul din Conţeşti 138.
Floru, ierei, dascăl slavonesc la şcoala domnească de la Sf. Gheorghe cel Vechi 77.

www.dacoromanica.ro

Fluieraşul Radu, cumpără ocină în hotarul Bezdeadului 191.
Focan Stanciul din Câmpulung, martor 244, 245, 315, 330, 331.
Focşani, m-rea Sf. Athanasie din ~ 47.
Focşănei v. **Focşenei.**
Focşenei (Focşănei), sat ⟨j. Buzău⟩ 130, 254.
Fotie, popa, cumpără loc de pădure în Bărbăteşti 362.
Frangulea din oraşul Floci 284, 358.
Fratoştiţa (Fratoştiţi), sat ⟨j. Dolj⟩ 16, 211.
Fratoştiţi v. **Fratoştiţa.**
Frăcea Opriş, rumân din Uieşti 77.
Frăsinet (-ul) de Câmp, sat ⟨j. Romanaţi, azi dispărut⟩ 114, 115, 203.
Frăţica din Cocul, f. lui Ciocârlă Oprea, fr. cu Drăgan 317; ~ ⟨tatăl⟩ lui Vladul Răul din Poiană 225.
Frăţilă din Baltă, martor 181.
Frâncul, f. lui Anghel din Floci, fr. cu Paraschiva şi Mihul 220; ~ rumân din Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Ploaie 93, 102, Puturoasa 60.
Frenghie, fr. cu Băncilă, nep. lui Tudoran, vinde la Bătieşti 8; ~ rumân din Urşani, tatăl lui Barbul, Ionaşcu şi Radu 143.
Frunză Stoica v. **Nedelco.**
Fuga, log. 200; ~ tatăl lui Stanciul ban din Albeşti, bunic lui Lepădat roşu 200.
Fundéni, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 290; ~ ⟨j. Ilfov, azi în mun. Bucureşti⟩ 9, 238, 248.
Fundure, topic la Zoreşti ⟨j. Buzău⟩ 119.
Furcile Barbului, topic la Pârscov, j. Buzău 120.
Fureşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 98.
Futeşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 78; ~ ⟨j. Ialomiţa⟩ 358.
Futonchici v. **Bonchici.**

G

Gabrov(a), sat ⟨j. Teleorman⟩ 327, 343.
Gaia, vinde în Ştefăneşti 237
Galan, socrul lui Radul (Bădéni) 41.
Gancea, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Gane, vinde în Crevedia 107.
Garcea v. **Poiana ~.**
Gavriil v. **Gavril.**
Gavril (Gavriil) din Cioara 157; ~ ierom., eg. m-rii Brâncoveni, nastavnic 206; ~ f. lui Nicoară comis, fr. cu Ştefan 223; ~ popa, martor pt. Mănească 301; ~ schimbă ţigani v. **Boldescul**; ~ spăt., f. lui Mârzea (Mârzeală) vornic, şt. Ruxandei, ⟨ginere lui Dudescul Dumitru, vornic mare (fost)⟩, cumnat cu Dudescul Radu log. 189; ~ ţigan din Mihăieşti 149; ~ vv. v. **Movilă**; v. şi **Boldescul, Movilă.**
Găđan Ştefan, călugăr din Verneşti 119.
Găeşti (Găieşti), sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Dâmboviţa⟩ 325, 326, 329.
Găgéni, sat, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 56, 57.
Găieşti v. **Găeşti.**
Găină, ţigan 13.
Gălăţeanul v. **Găleţeanul.**
Gălescu Stan, bunic Tudorei şi Vladei, vinde ocină în Silişte ⟨j. Ilfov⟩ 248.
Găleşăşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 129.
Găleţeanul (Gălăţeanul) **Costandin**, cpt., cumpără în Piscul Zlatiei 346, cumpără în Samara 310, fost cămăraş 176, martor 34, 207, 236, 317.
Găojani v. **Găujani.**
Găujani (Găojani), sat în hotar cu Căpoteşti ⟨j. Rm., azi j. Vâlcea⟩ 227.
Găulan Dumitru din Urşani 99.
Găunoşi, sat ⟨j. Ilfov, azi j. Giurgiu⟩ 239, 240.
Găvan Stoian, jurător 358.
Găvane, m-re ⟨j. Buzău⟩ 217.
Gâdea, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Gârlaşi, topic la Focşănei şi Buzăiani ⟨j. Buzău⟩ 255.
Gârlea Lăudat, fr. cu Radu post. din Beleţi ⟨Gialalăul⟩ 155.
Gârleni, sat, j. Dolj 54, 242.
Gârleşti, sat, j. Dolj 60.
Gârlu, apă ⟨j. Prahova⟩ 21.
Geim Pană, negustor 189.
Gheanghea din Ogretin 46.
Gherghe v. **Gheorghe.**
Gherghea v. **Gheorghe.**
Gheorghe (Gherghe, Gherghea, Gherghie), agă mare (fost), din Drăghineşti 247; ~ armaş 151; ~ armaş, şt. Nastasiei, tatăl Ancuţei şi Mariei 284; ~ cpt. de unguri 209; ~ clucer v. **Băleanu**; ~ cojocar, martor pt. Coţăiani 355; ~ comis din Cârlomăneşti 235; ~ cupeţ, v. negustor; ~ diacon din Mâstăneşti, fr. cu Stanciul, nep. lui Lupul cel mare 50; ~ diacon din Sibiceu, fr. cu Topcea popa, Zârnă

www.dacoromanica.ro

şi Dragomir 7; ~ din Câmpulung v. **Stămatie**; ~ din Cândeşti v. **Fleancul**; ~ din Copăceni v. **Sârbul**; ~ din Piteşti v. **Botezatul**; ~ din Potlogi, martor 103; ~ din Potocéni 255; ~ din Sibiceul de Jos 307; ~ f. lui Cov din Slatina, boier hotarnic 158; ~ f. Martei călugăriţa din Pătârlage, fr. cu Ivan popa, Stoica şi Stan 193; ~ f. lui Oprina, fr. cu Baico, Stoica şi Costea, vinde în Verneşti 97; ~ f. lui Pardos din Rădeleşti, martor 131; ~ f. lui Răgep Radu, fr. cu Toma (Albeşti) 186; ~ f. lui Şerbotei, şt. Cristinei 332; ~ fr. cu Mihai, Radu şi Constantin, cumpără în Potlogi 103; ~ ierom. la m-rea Cozia 115; ~ iuz. din Buzău v. **Răgep**; ~ log. din Fundeni, tatăl lui Stanciul 248; ~ log. ⟨din Măgureni⟩, f. lui Lupul log., bunicul lui Jipa 254; ~ log. din Târgovişte, martor cu alţii din Târgovişte 71; ~ log., martor pt. Drăniţ 282; ~ martor pt. Schei v. **Pârtoc**; ~ negustor, vinde în Bănceşti 26; ~ nep. lui Barbul din Bădéni 41; ~ pârcălab, martor pt. Păuşeşti 14; ~ popa din Jugurani 294; ~ popa din Verneşti, socrul lui Dumitru cpt. 340; ~ popa, martor pt. Dăieşti 86; ~ popa, scrie zapis 332; ~ popa v. **Scărlet**; ~ popa, vinde în Fiani 107; ~ post. din Samara, martor pt. Piscul Zlatiei 317; ~ post., martor pt. Bănceşti 26; ~ post. v. **Leca Meiută**; ~ roşul din Potoceni 254; ~ spăt., f. lui Mihalcea vornic, fr. cu Radu comis mare, Neagoe pah. şi Moise spăt. 7, 118, 182, 205, 213, 305, 307; ~ tatăl lui Dragomir 234; ~ tatăl lui Ivan post. din Rumcéni v. **Grosul**; ~ tatăl lui Mareş log. 116; ~ uncheaş, tatăl lui Radu, martor pt. Surdeşti 283; ~ vist. al doilea din Popeşti v. **Caridi**; v. şi **Băleanul, Botezatul, Caridi, Fleancul, Grosul, Leca Meiută, Pârtoc, Răgep, Sârbul, Scărlet, Stămatie**.

Gherghie v. **Gheorghe**.

Gheorghiev v. **Giurgiu**.

Gheorma v. **Ghiorma**.

Gherghena v. **Gherghina**.

Gherghęţa v. **Gherghiţa**.

Gherghina (Gherghena) din Băşceni, cumnat cu Stroe roşu şi cu Stoica 333; ~ din Imoasa 17; ~ din Negoieşti, martor 289; ~ f. lui Mărgineanu Stan, fr. cu Mărgineanu Stoica şi cu Dragomir, p. lui în Conţeşti 138; ~ post., f. lui Muja din Bârseşti, tatăl Ianei, socrul lui Pârvul post. 136; ~ tatăl lui Pătru 145.

Gherghiţa (Gherghęţa, Ghierghiţa), oraş ⟨j. Prahova⟩ 28, 184, 189, 243, 301.

Gherman v. **Ghiorma**.

Gheteş Stanciu, vinde în Dăieşti 87.

Ghidion, f. lui Voico log., vinde în Căldăreşti 62, 119.

Ghidu, cpt., şt. Stancăi, vinde ţigani 176.

Ghierghiţa v. **Gherghiţa**.

Ghierghiovici v. **Ghiorghiuvici**.

Ghiga, negustor, martor pt. Călineşti 198.

Ghimpaţi, sat, j. Dâmboviţa 349, 350.

Ghin v. **Ghinea**.

Ghinciul, negustor, martor pt. Călineşti 198.

Ghine v. **Ghinea**.

Ghinea (Ghin, Ghine), cojocar din Stănceşti 347; ~ cupeţ v. negustor; ~ din Brătăşani, ⟨Ţucala⟩, clucer, boier hotarnic, martor 222, 298, 300, sluger al doilea 16, 76, 102, 151, 165, 183, 203; ~ din Câmpulung 214; ~ din Turbure, roşul 22; ~ f. lui Andrei, martor pt. Sâmbotin şi Dăieşti 86, 87; ~ martor pt. Râmnic 61; ~ negustor (cupeţ) ⟨din Târgovişte⟩ 2, 173; ~ negustor (cupeţ), văr cu Vasilie comis, cumpără în Năneşti 23; ~ popa ⟨din Râmnic⟩ 73, martor pt. Sâmbotin 86, 87; ~ roşul v. din Turbure; ~ român din Băbuieşti 328; ~ sluger v. din Brătăşani; ~ **Oprea** din Robaia 126.

Ghinescu Stoica, fr. cu Dumitru (Mărăcineni) 95.

Ghinţişti, sat ⟨j. Muscel, azi dispărut⟩ 168.

Ghioca din Căpréni, martor 134.

Ghiorghiuvici (Ghierghiovici) **Mareş**, log., f. lui Gheorghie, scrie doc. 32, 39, 58, 116, 149, 234, 245, 315, 352.

Ghiorma (Gheorma, Gherman), român din Urşani, f. lui Dumitru 143; ~ sluger mare v. **Alexeanu**; ~ **Milea** negustor, f. lui Isar cel bătrân din Puturoasa 298, 315; v. şi **Alexeanu**.

Ghiormescul Necula, cumpără în Viineasca 243.

Ghitioara, ocnă de sare ⟨j. Prahova⟩ 79.

Ghiura, cpt. din Baia 289; ~ tatăl lui Manea din Zoreşti 340.

Ghiurghiuv v. **Giurgiu**.

Ghiuriţă, cpt. din Frăsinet, tatăl lui Preda cpt., ⟨fr.⟩ cu Giurea 203.

www.dacoromanica.ro

Gialalăul Radul din Beleți, post., fr. cu Lăudat Gârlea 155, 165.
Gilort, apă ⟨j. Gorj⟩ 16, 45.
Giura v. **Giurca.**
Giurca (Giura) din Budănești, martor pt. Trestinicul 297; ~ din Gobrova, tatăl lui Matei, unchi lui Radu 327; ~ din Morânglavi, fr. cu Pătrașco 218; ~ fr. cu Ghiuriță cpt. din Frăsinet, unchi lui Preda cpt. 203; ~ malul lui ~, hotar la Cepari 126.
Giurgea (Giurgi, Giurgiu) ⟨din Ciorăști⟩, f. lui ~ și al Stancăi, fr. cu Cherana, cumnat cu Radul 166; ~ ⟨din Ciorăști⟩, st. Stancăi, tatăl lui ~ și al Cheranei, socrul lui Radul 166; ~ din Odobeni 98, 254; ~ din Puturoasa, boier hotarnic 158, 199; ~ român din Puturoasa 60.
Giurgi v. **Giurgea.**
Giurgiu v. **Giurgea.**
Giurgița, moșie ⟨j. Dolj⟩ 236.
Giurgiu (Gheorghiev, Ghiurghiuv, Giurgiuv), baia din cetatea ~ 52.
Giurgiuv v. **Giurgiu.**
Glavacioc (Glavaciog, Glăvăciov), m-re ⟨j. Vlașca, azi j. Argeș⟩ 178, 288, 319.
Glavaciog v. **Glavacioc.**
Glăvăciov v. **Glavacioc.**
Gligoraș v. **Gligorie.**
Gligorcea, vornic al doilea 153.
Gligorie (Gligoraș) din Bășeni 190; ~ din Bordéni 65; ~ din Boziani 254; ~ din Maxin v. **Bâtlan**; ~ din Tătarul, fr. cu Vasilie 304; ~ eg. m-rii Radu Vodă (Sf. Troiță), fost mitropolit 249; ~ eg. m-rii Tismana 82, 83; ~ f. lui Cârstea, cumpără în Leotești 140; ~ f. lui Stan din Scăieni 21; ~ f. popii Stan ierom., fr. cu Idul diacon, Stanciul popa, Barbul și David 123, 285; ~ f. lui Radovan 359; ~ tatăl lui Irimie, martor 120; v. și **Bâtlan.**
Glina, sat, j. Ilfov ⟨azi j. Giurgiu⟩ 196.
Glod, hotar la Firéțe, Țâța ⟨j. Dâmbovița⟩ 191.
Glodeni, sat ⟨j. Sac, azi j. Dâmbovița⟩ 290.
Glodul, pârâu, vârf, topic la Cepari, j. Argeș 126.
Glogova, sat, j. Mehedinți 16, 136, 278, 279, 289.
Glupavi, sat ⟨j. Vlașca, azi dispărut⟩ 133, 230, 345.
Goanță, tatăl lui Dumitru din Gropșani 302.
Goden v. **Goidean.**
Gogol, român din Tegéni 237.
Gogoși, vornic din Bănceşti 26.
Gogul Stanciu, martor 214.
Goi, român din Ciliiani și Crăcești 93.
Goicea, popa, aldămășar pt. Scăieni 311.
Goicelul v. **Poiana ~.**
Goici, sat ⟨j. Prahova⟩ 311.
Goidan v. **Goidean.**
Goidean, (Goidan, Goden) din Mâstănești 50, 88; ~ din Rătești, martor 261, 272.
Golani, sat, j. Vlașca ⟨azi dispărut⟩ 345.
Golescul (Goliscul) **Cârstian** din Otișani 204; ~ **Radul**, martor pt. Grecșorii de la Târâi 204.
Goliscul v. **Golescul.**
Goleşti, sat ⟨j. Argeș⟩ (în hotar cu Rudéni) 37, 126.
Golgota, sat ⟨j. Dâmbovița⟩ 30.
Gonța v. **Gonțea.**
Gonțea (Gonța, Gonțu) din Mlăjat 7; ~ tatăl lui Vladul, martor pt. rumânii din Dumbrăvița 341; ~ țigan din Gorănet 267.
Gonțu v. **Gonțea.**
Goran, log. 24, 73; ~ post. din Rătești 88.
Gorăngoaș Radu, megiaș 94.
Gorănit, topic la Sibiceu ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 267, 268.
Gorcelescu, codru, topic la Lindicești ⟨j. Ialomița⟩ 162.
Gorgan, topic la Mărăcineni ⟨j. Buzău⟩ 119; ~ topic la Poenărei, j. Muscel ⟨azi j. Argeș⟩ 11; ~ **lui Parcotă**, hotar la Stroiasca ⟨j. Prahova⟩ 157.
Gorgoceală Șărbu, vinde în Bătiești 8.
Gorgotescul Marco, cumpără în Țâța 191.
Gorj (Gorjăl, Gorjii), j., sate în ~ 5, 83, 141, 144, 231.
Gorjăl v. **Gorj.**
Gorjii v. **Gorj.**
Gornovița, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 181.
Gorsibiceu v. **Sibiceul de Sus.**
Goruneasa, hotar la Petrești de Sus, j. Gorj 45.
Gostavăț, sat, j. Romanați ⟨azi j. Olt⟩ 354.
Grama al log., martor pt. Buzău 217; ~ din Văleni, martor 225; ~ log., scrie doc. 198, 286; ~ sluga lui Costandin post., martor pt. Dragomirești 303; ~ tatăl lui Stoica, bunic Sorei și Voicăi 145; ~ vinde în Bănceşti 26; ~

www.dacoromanica.ro

Mihai, martor pt. Bărbăteşti 19; ~ **Stan** ⟨din Bătieşti⟩, şt. Dobrei 8; v. şi **Boziile lui ~.**
Gratii, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Teleorman⟩ 235.
Grădişte, moşie pe Teleormănel ⟨j. Teleorman⟩ 114, 115; ~ sat ⟨j. Teleorman?⟩ 39; ~ ⟨j. Vlaşca, azi j. Giurgiu⟩ 187, 252.
⟨**Grădişteanul**⟩ **Bunea,** vornic, sluger mare, f. vitreg al lui Dumitru Zemţea, martor pt. Năneşti 23; vist. al doilea, martor 16, 76, 151, 201, 230, 247, 328; cumpără rumâni 53, 281, cumpără ţigan 271; se judecă pt. Grădişte 252.
Grăjdan, spăt. 86, 192.
Grămătici, sat lângă Dobrosloveni, j. Romanaţi ⟨azi dispărut⟩ 203.
Grăsoiul Manole din Rusenești 111.
Grăşit, topic la Cârstienești 29.
Grebenescul Crăciun, vinde la Bătieşti 8.
Greblescul, via lui la Rădăcineşti 24.
Grebleşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 32.
Greci, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 183; ~ ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 76, 218; ~ ⟨j. Sac, azi j. Vâlcea⟩ 179, 298, 300.
Grecşorii de la Tărâi, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 204.
Grecul din Băşeni, hotarnic pt. Cândeşti 190; ~ **Andrei** din Broşteni 231; ~ **Fătul,** tatăl Călinei, socrul lui Dima, bunicul lui Lazăr şi Ştefan 194; ~ **Iane,** nep. lui Grosul Gheorghe, tată vitreg lui Baico din Maxin 18, 167; ~ **Mihul,** roşu, ginerele lui Sorescu Dragomir 254; ~ **State** din Răteşti, martor pt. Mehedinţi 263; v. şi **Stâlpul lui ~.**
Grindu, sat ⟨j. Buzău⟩ 119, 340; ~ topic la Conţeşti, j. Sac ⟨azi j. Dâmboviţa⟩ 138.
Groapa Tăbacului, topic la Bădeni, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 41; ~ **Zmeului,** topic la Cepari, j. Argeş 126.
Grohotiş, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8.
Gropşani, sat, j. Romanaţi ⟨azi j. Olt⟩ 222, 301.
Grosamea, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.
Grosea, f. lui Călin ⟨Tăcutul⟩, fr. cu Ţintea din Scăieni 90.
Grosul Gherghe, tatăl lui Ivan post. din Rumcéni, unchiul lui Ian Grecul 18, 167.
Groşani, sat ⟨j. Jiul de Sus, azi Gorj⟩ 82, 83; ~ j. Buzău 78, 171.
Groşanul Mânea, f. lui Crăciun Nuţii 82, 83.
Groşi, sat ⟨j. Argeş⟩ 34, 129.
Groza (Groze, Grozea) din Bereşti 275; ~ moşnean din Focşănei 254; ~ tatăl lui Neguţ român din Vălcana 53; ~ **Necula,** martor 332; ~ **Radu** al lui ~, din Valea Ludului 92.
Grozăveşti, sat ⟨j. Ilfov, azi înglobat în mun. Bucureşti⟩ 339; ~ ⟨j. Vâlcea⟩ 14.
Groze v. **Groza.**
Grozea v. **Groza.**
Grozeşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 92; ~ ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 150.
Grua v. **Gruia.**
Gruia (Grua), iuz., martor pt. Meriş 221.
Gruişor (Gruiuşor), topic la Poienărei, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11.
Gruiul, m-re ⟨j. Ilfov, azi j. Giurgiu⟩ 367; ~ **Cerbului,** topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi, j. Argeş⟩ 8; ~ de la obârşie, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8; ~ **Stejarului,** topic la Corşori ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 128.
Gruiuşor v. **Gruişor.**
Gudea, martor pt. Cucuteni, p. lui la Fieni 27.
Gulie, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Drăgulin 93; ~ tatăl lui ~ din Bădeni 41.
Gumno, sat ⟨j. Vlaşca?, azi dispărut⟩ 40.
Gura Bruianilor, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8; ~ **Câlnăului,** topic la Băiculeşti ⟨j. Buzău⟩ 56; ~ **Nişcovului,** ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41; ~ **Pietrişului,** topic la Poienari, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 214; ~ **Văii,** sat lângă Micşani ⟨j. Buzău⟩ 49.
Gurban din Scurteşti, fr. cu Dumitraş, martor 130.
Gurbăneşti, sat ⟨j. Ilfov, azi dispărut⟩ 291.
Gurguiţi, sat j. Muşcel ⟨azi dispărut⟩ 250.
Guşatul Stan din Măteşti, f. lui Roşca, fr. Stanei, 119.

H

Habaz Celebi, vinde loc în Giurgiu 52.
Hagi v. **Nedelco.**
Haidăul Nan din Buzău, martor pt. Focşănei şi Buzăiani 254.
Hamarade (Amaradia), apă, sat pe ~ 231.
Hamza (Amza, Hamzucul) din Voineşti, martor 10; ~ f. Muşei şi al lui Preda din Iazer, fr. cu Prodea, Persul şi Vancea 141; ~ ginere lui Prodea din Iazer, cumnat cu popa Tudor,

www.dacoromanica.ro

Dragu şi Papa 141; ~ iuz. din Petreşti, martor 289; ~ log. din Bâra, socrul lui Vlad 44; ~ log. din Voineşti 173; ~ post. din Belcin, tatăl lui Vădislav post. 185; ~ post. din Dâlga, f. lui Stanciul post. din Dâlga, fr. cu Mitrea post., Barbul pah. şi Mihart post. 31, 236; ~ post. din Pade 282; ~ (Hamzucul), post. din Sineşti, martor 329.
Hamzucul v. **Hamza.**
Hareş, sat ⟨j. Argeş⟩ 24, 156.
Hariton, fost stareţ la m-rea Cozia 115.
Harta, diacon ⟨din Piteşti?⟩, scrie doc. 129.
Harvat (Hărvat), spăt. 64.
Hasan Vlad din Petreştii de Sus, j. Gorj 45.
Haţăganul, topic la hotarul Petreştilor de Sus, j. Gorj 45.
Hărgetoaia (Argetoaia), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 136.
Hărvat v. **Harvat.**
Hârbu, martor pt. Vaideei 234.
Her v. **Drumul** ~.
Hera v. **Fiera.**
Hiereşti, sat, j. Vâlcea 63.
Hinteşti v. **Finţeşti.**
Hiorêle Negul din Stănceşti 324.
Hodaia Erinei, topic la Bădéni ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 41.
Hodie, ⟨şt. Mirei⟩, tatăl lui Crăciun şi Mircea 44, 169.
Hodobéni v. **Odobeni.**
Hodopéni v. **Odobeni.**
Holobăscul Toma, martor 332.
Hora, tatăl lui Necola din Buzău 131.
Horez v. **Hurezi.**
Horeza, topic la Tătărăi ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 261.
Hovezdea, apă ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 259.
Hranita (Hranite), judeţ 220; ~ post. din Blagodeşti v. **Blagodescul**; v. şi **Blagodescul.**
Hranite v. **Hranita.**
Hriza v. **Hrizea.**
Hrizan, f. lui Radu Bulbuceanul din Drăgoieşti 257; ~ fr. cu Baldovin stolnicelul din Drăgoieşti 257.
Hrizea (Crizea, Hriza), clucer ⟨din Bogdănei⟩ 59; ~ clucer din Dumitreşti, martor 298, 300; ~ f. lui Radul Bulbuceanul 257; ~ martor 76; ~ negustor, boier hotarnic 217; ~ vornic mare (fost) ⟨din Bălteni⟩, tatăl lui Udrea comis ⟨şi al Alexandrei, socrul lui Dimitraşco vist.⟩, închină ocină la m-rea Bălteni 138, 196, 237, 238, 248.
Hulubeşti, sat ⟨în hotar cu Ludeştii, j. Dâmboviţa⟩ 168.
Hurezi (Horez), pârâu, hotar la Cepari ⟨j. Argeş⟩ 126; ~ sat, j. Gorj 231; ~ j. Ialomiţa 9, 239, 240; ~ ⟨j. Vâlcea⟩ 123, 285.

I

Iacov, clucer (al doilea) din Cernaia, şt. Voicăi 16, 134, 136, 212; ~ din Mătăsari 139.
Ialomiţa, apă 191; ~ j. (sate în ~) 57, 80, 200, 220, 231, 239, 240, 284.
Iana, şt. lui Pârvul post., fc. lui Gherghina post., nep. lui Muja din Bârseşti 136.
Ianache (Enache, Enachi, Ianachi), ban v. **Catargiul**; ~ ceauş, scrie doc. 176; ~ din Berceni, fr. cu Stoica iuz. 243; ~ din Măteşti, f. lui Radu Birciu, fr. cu Badea 119; ~ din Piteşti, f. lui Stamatie, fr. cu Duca ceauş şi Dima 33; ~ f. lui Anghel din Bucureşti 231; ~ rumân din Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Puia 93; v. şi **Catargiul.**
Ianachi v. **Ianache.**
Ianăş v. **Ianoş.**
Ianciul v. **Iarciul.**
Iancul, tatăl lui Şerban din Bădéni, al lui Drume şi Oprea 41.
Iane (Ene, Ianiu, Iano, Ianu), aldămăşar din Afumaţi 94; ~ aldămăşar din Coţăieni 2; ~ căldărar din Piteşti 351; ~ cpt., fr. cu Conda comis şi Alexe 343; ~ din Craiova v. **Soroiul**; ~ din Nucetu 101, 150; ~ din Pătârlage, f. lui Ivul, fr. cu Stan, Lera şi Dănil 7; ~ din Perieţi, martor 162; ~ f. lui Mihna, vinde în Surdeşti 283; ~ f. Neagăi din Tătuleşti 256; ~ f. lui Neagoe din Corşori, fr. cu Pătru, Neagoe şi Oprea 128; ~ f. lui Şărbea Vlad, fr. cu Zarea, vinde la Grindu 340; ~ grecul, martor pt. Măneasca 301; ~ judeţ, alege un loc ⟨în Bucureşti⟩ 216; ~ log. din Odobéni 97, 142, 254; ~ log. ⟨din Răteşti?⟩ 62; ~ log. martor ⟨pt. Ciorăşti⟩ 166; ~ nep. lui Grosul Gherghe v. **Grecul**; ~ pah., f. lui Zaharia log., fr. cu Zaharia log. din Băbéni şi Iscru, vinde moşie 114, 115; ~ post. din Pleşoi 16, 31, 68; ~ rumâni din: Tegéni, tatăl lui Ivaşco, Stan şi Costandin 237, Urşani, f. lui Stan al Ianului, fr. cu Udrea, Radul, Nicula, Apostol

www.dacoromanica.ro

şi Mihăilă 143, Urşani, f. lui Mărin, fr. cu Nedelco, Ştefan, Filimon, Işfan şi Pătru 143, Urşani, fr. cu Bogdan 143, Urşani, tatăl lui Stan 143; v. şi **Grecul, Soroiul.**
Ianiu v. **Iane.**
Iano v. **Iane.**
Ianolie din Verneşti, vinde la Grindu 340.
Ianoş (Ianăş), f. lui Brézoe Lupul din Mâja, p. lui în Cârlomăneşti 195.
Ianu v. **Iane.**
Iarciul (Ianciul) din Fleşti, f. Voicăi, nep. lui Albul 162; ~ jurător 358.
Iasu, român din Popeşti, f. lui Marco din Popeşti, fr. cu Tatul, Radul, Duia şi Muşat 215.
Iaşi, sat ⟨j. Argeş⟩ 81.
Ibăneşti, sat, j. Olt 158, 180, 199.
Ichim (Echim) din Cârlomăneşti, megiaş 316; ~ f. lui Fetica, fr. cu Albul din Bădeni şi Oprea 41; ~ tatăl lui Tudoran din Bădeni 41.
Idul, diacon, popă, f. lui Stan popa, fr. cu popa Stanciul, Gligorie, Barbul şi David din Râmeşti, vinde ocină în Slătioară 4, 123, 179, 285; ~ **Radul** din Mirèni 286.
Iedera, livadă ⟨în Poienari, j. Muşcel⟩ 214.
Iefrim v. **Efrim.**
Iepure-Mort, român din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Iepurescul Stanciu din Lupşa, vinde în Meriş 221.
Iepureşti (Epureşti), în hotar la Găujani şi Căpoteşti ⟨j. Rm., azi dispărut⟩ 227.
Ieremia v. **Irimia.**
Ieremiia v. **Irimia.**
Iermoneşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 278, 279.
Ierusalim (m-re la ~, patriarh de ~) 75, 182.
Iezer, sat ⟨j. Gorj⟩ 141, 329.
Ignatie, eg. (fost) al m-rii Snagov 70, 231; ~ episcopul Râmnicului (şi Mehadiei) 52, 149; ~ proegumen la m-rea Mihai Vodă ⟨din Bucureşti⟩ 215.
Ilarion (Larion), episcop (fost) de Buzău, fr. cu Ivan din Verneşti 97; ~ monah din Poiana, tatăl Stanei 225; ~ monah la m-rea Cotmeana 72.
Ilca din Verneşti, mama Radei 119.
Ile v. **Ilie.**
Ilfov (Elfov, Elhov), j. (sate în ~) 9, 43, 147, 196, 215, 231, 233, 237, 239, 240, 248, 249, 253, 304.
Iliaş v. **Alexandru** vv.
Ilie (Ile), diacon din Tohani 255; ~ din Curteni, martor pt. m-rea Cotmeana 72; ~ din Periaţi, martor 162, 259, 261, 272; ~ din Polovragi 329; ~ f. Caplei şi al lui Udrea log., fr. cu Stanciul, Leontie şi Badea 24; ~ f. popii Costandin şi al Iovanei, p. lui în Cerbureni 269, 295; ~ f. Liicăi din Gherghiţa, martor pt. Viineasca 243; ~ negustor 147; ~ post. din Gropşani, şt. Dragnei 222; ~ rumâni din: Dăieşti, nep. lui Dumitru 3, Gârleşti 60, Gropşani, f. lui Drăghici 222, Izvorani 183, Urşani, f. lui Stanciul, fr. cu Mihai şi Pătru 143; ~ tatăl lui Stanciu din Hurezi 123.
Ilinca v. **Elina.**
Imoasa, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 17.
Ioachim (Achim), călugăr, f. lui Croiaci, martor pt. Studina 206; ~ ierem., martor 217.
Ioan v. **Ion.**
Ioana, şt. lui Gherghe ⟨Caridi⟩ vist. 133; ~ ţigancă 35, 265.
Ioanichie, patriarh al Alexandriei 282, 292, 323; ~ stareţ (fost) al m-rii Cozia 115.
Ioasaf, arhiepiscop la Muntele Sinai 52; ~ eg. m-rii Malamoc 217.
Ion (Ioan), aldămăşar din Cucuteni 2; ~ aldămăşar pt. Vârful Bobului 258; ~ călugăr v. **Bârsescu;** ~ diacon din Cârstieneşti 128; ~ din Băjeşti 30; ~ din Bătieşti, f. lui Burţoiul 8; ~ din Bătieşti, f. lui Drăguş 8; ~ din Bătieşti, f. lui Radu cojocaru, fr. cu Drăguş 8; ~ din Crasna, fr. cu Lupul 45; ~ din Futeşti, jurător 358; ~ din Golgota v. **Tătarul;** ~ din Groşani 78; ~ din Groşani, fr. cu Drăgoi 78, 171; ~ din Groşi, martor 34, 129; ~ din Nădanova 181; ~ din Poenărei, nep. lui Stoica al lui Roşca şi al lui Rusat Vladul 11, 320; ~ din Samara, f. lui Răducel, fr. cu Drăguş 207; ~ din Titeşti 32; ~ din Ţâţa 191; ~ din Urlueşti 158; ~ eg. m-rii Banul, martor 78, 217; ~ eg. m-rii Dealu 71; ~ f. Ciurei din Gura Văii 49; ~ f. lui Pătru din Leoteşti 140; ~ f. Saftei, nep. Stanei din Măteşti 119; ~ fr. cu Ştefan v. **Răspopul;** ~ ierom. la m-rea Cozia 115; ~ log. din Cârstieneşti v. **Vrabie;** ~ martor pt. Surdeşti 283; ~ popa din Mlăjet 255; ~ popa (diacon) din Poenărei 128, scrie doc. 320; ~ pârcălab din Craiova, martor 327; ~ rumâni din: Băbuieşti 328, Băbuieşti, f. lui Cazan, fr. cu Oprea 328, Băbuieşti, f. lui Vlad, fr.

www.dacoromanica.ro

cu Stan 328, Bârzoteni, f. lui Matei, fr. cu Barbul, Stanciul, Marin şi Tudosie 4, 143, Stoieneşti, f. Stăniei, fr. cu Stan 298, 300, Urşani, f. lui Ciucur, tatăl lui Mărin 143, Urşani, f. lui Oprea, fr. cu Lupul şi Cânda 143; ~ tatăl lui Sinca v. **Şuicul**; ~ tatăl lui Vâlcu din Mehedinţi, martor 263; ~ ţigan, f. Ancăi 231; ~ valea lui la Glupavi 345; ~ vătaf din Călineşti 336; v. şi **Bârsescu, Răspopul, Şuicul, Tătarul, Vrabie.**

Ionaşco, comis ⟨din Săcuiani, şt. Neacşei, tatăl lui Cernica⟩, ginerele lui Cernica vor. 233; ~ din Pereni, jurător pt. Cândeşti 190; ~ din Şoplea, martor 28; ~ din Verneşti, fr. cu Jipa post. 55, 56; ~ f. lui Albul din Pârscov, nep. lui Cegă Tatul şi lui Dobrovoie, văr cu Tanasie şi Vlad 120; ~ f. Neacşei, fr. cu Avram 157; ~ f. Postei din Gura Văii 49; ~ fr. cu Oană, vinde în dealul Vălenilor 138; ~ martor ⟨pt. Mâstăneşti⟩ 1; ~ nep. lui Talpă din Mâstăneşti 119; ~ p. lui la Dătcoi 184; ~ post. ⟨din Cătun⟩, f. lui Miroslav, (tatăl Elinei, ⟨socrul⟩ lui Costandin) 28; ~ român din Urşani, f. lui Frâncul, fr. cu Barbul şi Radul 143.

Iopul din Răteşti, martor pt. Mehedinţi 263.

Iorda v. **Iorga.**

Iordache (Iorgachi), f. lui Trufanda vist. mare v. **Pârşcoveanu;** ~ vornic din Cozleciu 28, 59, 98, 336; v. şi **Pârşcoveanu.**

Iordan, f. lui Stoica 355; ~ popa, scrie doc. 358.

Iorga (Iorda), ceauş, martor 176; ~ din Spineni, martor pt. Petreşti 197; ~ f. lui Vasiu din Bezdead, p. lui în Cucuteni 210; ~ negustor ⟨din Târgovişte⟩ 110; ~ post., martor 298; ~ vinde în Bănceşti 26.

Iorgachi v. **Iordache.**

Iosif din Mehedinţi, martor 263.

Ioteş, martor pt. Izvorani 351.

Iova, martor pt. Păuşeşti 14.

Iovana, şt. popii Costandin, mama lui Ilie 295.

Iovaniţa din Zăvrat, martor pt. Trestinicul 297.

Iovcea din Cerneţi, martor pt. Trestinicul 297.

Ipatie (Pati) din Drăgoieşti, vinde ocină 257.

Iputica, român din Ciliiani şi Crăceşti 93.

Irimia (Eremia, Ieremia, Ieremiia) din Pârleţi, cumpără pe apa Buzăului 324; ~ log., sluger, f. Paraschivei log. ⟨mare fost⟩, ⟨fr. cu Mihalcea⟩, martor pt. Colişani 291; ~ moldovean v. **Dabija;** ~ popa de la Sf. Petca din Târgovişte, tatăl lui Pavlachi 355; ~ român din Popeşti, f. lui Trandafir 215; ~ tatăl lui Gligorie, martor pt. Pârscov 120; v. şi **Dabija.**

Irimin, f. lui Ţiganul din Hurezi 123.

Iriticul din Măgureni, tatăl lui Calin, Dan şi Manea 125.

Isac, iuz. din Buzău, f. Stancăi, fr. cu Micul, nep. lui Micul vornic, p. lui în Scurteşti 130, 232.

Isar, cupeţ v. negustor; ~ din Călineşti 198; ~ f. lui Totea, martor 332; ~ f. lui Totescul Dan din Câmpulung 244, 315; ~ negustor (cupeţ) din Bucureşti, cumnat cu Pano Pepano 347; ~ negustor ⟨din Câmpulung⟩, cel bătrân, fr. cu Milea negustor, tatăl lui Gheorma din Puturoasa 298, 315, 331; ~ scrie doc. 218.

Iscrul, f. lui Zaharia log. din Băbeni, fr. cu Ianiu pah. şi Zăhăria 114, 115.

Istratie (Evstratie, Stat, State, Statie) din Dredov 226; ~ din Răteşti v. **Grecul;** ~ popa de la m-rea Cozia 115; ~ român din Dăieşti 3; ~ vătaf v. **Ungureanul;** ~ vist. al doilea, şt. Elinei v. **Leurdeanul;** v. şi **Grecul, Leurdeanul, Ungureanul.**

Işfan (Iştfan), log. v. **Rudeanul;** ~ martor pt. Sârbi 99; ~ român din: Doba de Sus, fr. cu Lepădat 188, Urşani, f. lui Mărin, fr. cu Nedelco, Iane, Ştefan, Petru şi Filimon 143; ~ stolnic din Câineşti 36; v. şi **Rudeanu.**

Iştfan v. **Işfan.**

Iuga din Cârstieneşti, tatăl lui Oprea, Cernat şi Vasiiu 11; ~ din Corbuşori 128; ~ român din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Radu 93.

Iuviul v. **Ivul.**

Ivan (Evan), boier hotarnic v. **Pecea;** ~ din Chiojdu, din Bâsca 55; ~ din Corbuşori 128; ~ din Gălăşăşti, martor 129; ~ din Piteşti v. **Cortofleş;** ~ din Slatina v. **Sârbul;** ~ din Steanca, jurător 358; ~ din Stroieşti, martor 226; ~ din Urlaţi, martor pt. Mehedinţi 272; ~ din Verneşti, fr. cu Larion, ⟨fost⟩ ep. de Buzău 97; ~ f. lui Dolofan Pârvul log. din Stoieneşti, fr. cu Preda, Stroe, Dragomir şi Tudoran 32; ~ f. lui Ion, fr. cu Oprea, nep. Medii din Baia de Fier 327; ~ log. din Băjăşti, bunicul lui Badea spăt. şi al lui

www.dacoromanica.ro

Bogdan al doilea stolnic 30; ~ log. din Piteşti, scrie doc. 34; ~ martor pt. Aluniş 29; ~ martor v. **Loloescu**; ~ meşter din Plătăreşti, martor 233; ~ pitar, tatăl Alexandrei, p. lui în Coţăiani 355; ~ popa din Beleţi, martor 12; ~ popa din Pătârlage, f. călugăriţei Marta, fr. cu Gheorghe, Stoica şi Stan 193; ~ popa, martor pt. Dătcoi 184; ~ popa, martor pt. Studina 206; ~ post. din Rumcéni, f. lui Gheorghe Grosul, tatăl lui Paraschiva şi Stancăi 18, 167; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa 91; ~ **rumâni** din: Doba de Sus 188, Tegéni, f. lui Şărban, fr. cu Stoica, Tatul, Drăgan şi Stănimir 237; ~ spăt. din Milcov, martor 300; ~ şifar din Piteşti, st. Mariei şifăreasa, tatăl Ancăi şi Vlădaiei, socrul lui Oancea din Lereşti 352; ~ tatăl lui Dan, martor pt. Pârscov 120; ~ ţigan 253; ~ vist. din Vlădulèni, martor 203; v. şi **Cortofleş, Loloescul, Pecea, Sârbul**.

Ivana, dăruieşte moşia ei la Studina şi un ţigan la m-rea Brâncoveni 206, 208; ~ fc. lui Albul şi a Radei, sr. cu Stanca, vinde la Mâstăneşti 308.

Ivaşco (Ivaşcu), clucer (armaş mare, post.) v. **Cepariul**; ~ din Crevedia, megiaş 107; ~ martor 134; ~ post. din Izvor, martor 64; ~ roşul din Cârstieneşti 24, 29; ~ **rumâni** din: Stoiceni 60, Tegéni, f. lui Iano, fr. cu Stan şi Costandin 237; ~ vornic din Bălèni v. **Băleanu**; ~ vornic din Răteşti v. **Rătescul**; v. şi **Băleanu, Cepariul, Rătescul**.

Ivaşcu v. **Ivaşco**.

Ivul (Iuviul, Ivuleţul) din Făcăiani 170; ~ popa, f. Calei, fr. cu Dumitru, Radul, Stana şi Voica 12; ~ portar din Bărbăteşti 19; ~ tatăl lui Stan, Iane, Lera şi Dănilă din Pătârlage 7.

Ivuleţul v. **Ivul**.

Izbicéni, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 206, 208.

Izvarna, sat ⟨j. Gorj⟩ 279.

Izvor, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 64, 297.

Izvorani, sat, j. Muşcel ⟨azi în com. Ştefăneşti, j. Argeş⟩ 8, 165, 183, 323, 351, 372.

Î

Întorsura (de Jos), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 343.

J

Jarne Radul din Ruseneşti 111.

Jăli v. **Mălai**.

Jălişte v. **Jilişte**.

Jilişte (Jălişte), sat ⟨j. Buzău⟩ 18, 167.

Jipa (Zipa) din Păuşeşti, tatăl lui Vasilie 14; ~ f. lui Dragomir Sorescul (Nebunelea) din Verneşti 67; ~ f. lui Lupul log., nep. lui Gheorghie log. din Buzău 254; ~ martor pt. Cârlomăneşti 195; ~ popa din Verneşti, f. lui Sorescul Radu, fr. cu Ion ceauş 55, 56; ~ post. din Verneşti, fr. cu Ionaşco, martor pt. Grindu 55, 56, 62, 67, 97, 119, 217, 228, 340; ~ vornic din Răteşti 62, 64; v. şi **Valea ~**.

Jiribiţă Radu din Tătarul, tatăl lui Dumitru 304.

Jirov, apă ⟨j. Mehedinţi⟩ 136, 289.

Jiu(ul), apa 31, 242.

Jugorani v. **Jugureni**.

Jigur, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 165.

Jugurani v. **Jugureni**.

Jugureni (Jugorani, Jugurani), deal ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 255; ~ sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 255, 294.

Jupal ⟨din Căpreni⟩, martor 134.

Jurculescul Cârstea, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.

L

Lacul cu Zălogii, hotar la ⟨Săseni, j. Buzău⟩ 119, 324; ~ **lui Bour**, topic la Cârstieneşti, Corşori ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 128.

Lanci Stoica, rumân din Bumbuieşti 32.

Larion v. **Ilarion**.

Laşcu v. **Laţco**.

Latinu, p. lui la Drăgoieşti 336.

Laţco (Laşcu), comis, cumpără în Văgiuleşti şi Menţi 224; ~ din Ciocéni, tatăl lui Manea 101, 150; ~ din Glogova 278, 279; ~ post. din Gropşani, fr. cu Vlad, vinde 222, 301; ~ **Paraschiva**, martor pt. Mătăseşti 358.

Lavră v. **Muntele Sinai**.

Lazar v. **Lazăr**.

Lazăr (Lazar), cumpără la Săséni 44; ~ din Bălţaţi 198; ~ din Călineşti 157; ~ din

www.dacoromanica.ro

Răsimnici, martor pt. Viineasca 243; ~ f. Călinei şi al lui Dima, fr. cu Ştefan, nep. lui Grecul Fătul 194; ~ moşnean din Boziiani 254; ~ păhărnicel din Bereşti 275; ~ rumâni din: Băbuieşti 328, Bârzoteni, f. lui Dan, fr. cu Preda şi Simul 143; ~ tatăl lui Călin din Copăceni 10.
Laz v. **Lazul**.
Lazul (Laz) **cu Socii**, sat, j. Mehedinţi 343; ~ topic la Fiani ⟨j. Dâmboviţa⟩ 27, 106.
Lazuri, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 153, 210, 218.
Lălea din Tohani 184.
Lăleşti v. **Lereşti**.
Lămbescu Costea din Ruseneşti 111.
Lăpădat v. **Lepădat**.
Lăudat din Beleţi, tatăl lui Vintilă, unchiul lui Simion 152, 155; ~ din Viiani, fr. cu Micul, unchi Muşei 243; ~ f. lui Turturea Radu, fr. cu Mihăilă, Stănilă şi Lupu 139; ~ fr. cu Radu post. v. **Gârlea**; ~ popa (erei) din Pârscov 120; ~ uncheaşul, martor pt. Mărăcini 95; v. şi **Gârlea**.
Lăzuţe, topic la Olăneşti ⟨j. Vâlcea⟩ 148.
Lângeşti, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 144, 322.
Leahul Stoica, tatăl lui Mănea şi al lui Stănilă, vinde la Cozleciu 28.
Leca (Liica), tatăl lui Ilie din Gherghiţa 243; ~ spăt., f. lui Miho log., cumpără ocină 360; v. şi **Meiotă Gheorghe**.
Leftăr v. **Lefter**.
Lefter (Leftăr), ceauş din Verneşti, martor pt. Căldărăşti 62; ~ din Mărăcineni (din Odobeni) martor pt. Focşănei şi Boziiani 97, 98, 166, 254; ~ popa din Băşeneşti 294.
Leleşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 157.
Leon ⟨Tomşa⟩ vv. (1629–1632, f. lui Ştefan ⟨Tomşa⟩ domn al Moldovei) 36, 78, 233, 254, 309.
Leontie, eg. la m-rea Argeş 24, 81, 117, 295; ~ f. Calei, fr. cu Ilie, Stanciul şi Badea, vinde la Rădăcineşti 24; ~ rumân din Robaia 126.
Leoteşti, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 140, 228.
Lepădat (Lăpădat), cpt. din Bucureşti 236; ~ din Cegani, jurător 358; ~ din Hurezi, tatăl lui Barbul 123; ~ din Leleşti, jură pt. Stroiasca 157; ~ din Tătirani, martor 132; ~ din Udaţi 78; ~ iuz., martor pt. Meriş 161, 221; ~ log. (cel bătrân), scriitor de doc. 48, 60, 68, 101, 136, 138, 144, 169, 225, 233, 240, 296, 304, cărţi scrise cu învăţătura lui 41, 63; ~ log. chezaş pt. Tătarul (probabil acelaşi cu ~ cel bătrân) 304; ~ popa din Bucşani, martor 341; ~ roşul, adevereşte pt. mori în apa Buzăului 217; ~ roşul, f. lui Stanciul ban din Albeşti, nep. lui Fuga log. 200; ~ rumân din Doba de Sus, fr. cu Işfan 188; ~ tatăl lui Barbul din Hurezi 123; ~ uncheaş din Udaţi, bunic lui Albul 171.
Lera din Pătârlage, f. lui Ivul, fr. cu Stan, Iane şi Dănilă 7.
Lereşti (Lăleşti), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 197, 352.
Leul, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Stanislav 93.
Leurdeanu Istratie (Evstratie), vist. al doilea, şt. Elinei vistiereasa, f. lui Stroe Leurdeanu vist. mare, cumnat cu Petre şi Buica, ginerele doamnei Anca şi al lui Pătraşco vv., martor 4, 16, 154, 169, 201, 246, 315; cumpără case în Bucureşti 212; cumpără sate în: Cârlomanu 76, Ciliiani 74, Crăceşti 93, 102, Frăsinetul de Câmp 114; întărire şi cumpără sate în Lazul ş.a. 343; se judecă 147 bis; porunceşte 42.
Leurdeni, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 165, 241.
Lichireşti, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 80.
Liescul ⟨din Măniaci⟩, martor 135.
Liica v. **Leca**.
Lindiceşti, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 162, 276, 337.
Lipăreşti, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 162, 276, 337.
Lipia (Lipiia), sat, j. Argeş 34, 195; ~ j. Buzău 213.
Lipiia v. **Lipia**.
Liuba, ţigancă 54.
Livera, şt. lui Sava log. ⟨Cuştereanul⟩, nora lui Oancea log. 196.
Loiz, clucer al doilea, martor 74.
Loloescu Ivan, martor pt. Tătărăi 261.
Loloieşti, sat, deal ⟨j. Sac, azi j. Prahova?⟩ 303.
Lovişte, ⟨ţara⟩, j. Argeş 32.
Luca din Smârciu, megiaş 94; ~ din Zăvrat, martor pt. Trestinicul 297; ~ martor 273; ~ mitropolit al Ţării Româneşti 203; ~ **Proca**, martor pt. Găunoşi 239.
Ludeşti (Ludişti), sat, j. Dâmboviţa 110.
Ludişti v. **Ludeşti**.
Ludului v. **Valea ~**.
Luian, lac, heleşteu la Samara 207.
Lumeş, sat ⟨j. Dolj⟩ 282.
Lumul din Poiana, f. lui Dumitru 225.

www.dacoromanica.ro

Lunca, topic la Cârstienești ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩.

Lup v. **Lupul.**

Lupan din Poiană, martor 225.

Lupeşti, crucea ~lor, hotar la ⟨Cerbureni, j. Argeş⟩ 295; ~ sat, j. Ilfov ⟨azi dispărut⟩ 249.

Lupov v. **Lupul.**

Lupşa (Lupşă, Lupşe) din Groşani, megiaş 82, 83; ~ din Măniaci 170; ~ vornic (iuz.) de roşii din Putinei, din Mărăcineni, f. lui Cernat log., fr. cu Vâlcul 18, 62, 98, 186, 221, 228.

Lupşă v. **Lupşa.**

Lupşe v. **Lupşa.**

Lupşoie, vie la Bujorani ⟨j. Vâlcea⟩ 73.

Lupul (Lup, Lupov), cel mare din Mâstâneşti, tatăl lui Stanciul, bunic lui Gheorghe diaconul şi lui Stanciul 50, 88, 270; ~ cpt. v. **Buliga**; ~ din Cârlomăneşti v. **Brezoe**; ~ din ⟨Cepturile⟩ v. **Căzacul**; ~ din Crasna, fr. cu Ion 45; ~ din Crăişani, fr. cu Stan 147 bis; ~ din Cucuteni, martor 210; ~ din Preşnea v. **Tolea**; ~ f. lui Nedelco, martor pt. Cândeşti 213; ~ f. lui Turturea Radu, fr. cu Mihăilă, Stănilă şi Lăudat 139; ~ log., tatăl lui Jipa, f. lui Gheorghe log. 254; ~ martor pt. funia popească 21; ~ nep. Martei bătrâna, martor pt. Scăiani 90; ~ popa de la biserica domnească din Craiova, martor 327; ~ popa, vinde în Albeşti 175, 186; ~ post. 76; ~ rumâni din: Gârleni, tatăl lui Radul Drăghici, Dumitru, Stan şi Barbul 242, Gârleşti 60, Gropşani, f. lui Preda Şuhanul, fr. cu Alexi, Radul şi Stan 222, Stoieneşti 298, 300, Urşani, f. lui Oprea, fr. cu Ion şi Cânda 143, Urşani, tatăl lui Radu şi Vladul 143; ~ tatăl lui Neagul din Sibiceu Bratului 7; ~ tatăl lui Nedelco din Cândeşti 213; ~ tatăl Nedelei şi Priei din Măteşti 119; ~ văr cu Duca v. **Sturzul**; ~ vornic al doilea din Călugăreni 69, 142; v. şi **Brezoe, Buliga, Căzacul, Sturzul, Tolea.**

M

Macarie, călugăr din Măteşti 119; ~ eg. m-rii Găvane 217; ~ **Martin** din Izvorani, bunicul Sorăi şi al Voicăi 145.

Malamoc (Molomoc), m-re închinată la Sf. Munte ⟨j. Prahova⟩ 217.

Maliuva, rumân din Popeşti 215.

Malul cel Mare, topic la Fieni şi Bezdead ⟨j. Dâmboviţa⟩ 104, 106, 191; ~ **lui Badea**, loc la Poienărei, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11; ~ **Mătei**, topic la Zoreşti ⟨j. Buzău⟩ 119.

Maluri, loc la Poienărei, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11.

Mamul v. **Ceraia lui** ~; **Valea lui** ~.

Manea, aldămăşar pt. Bordéni 65; ~ aldămăşar pt. Vârful Bobului 258; ~ boier jurător pt. Maxin şi Jăliştе 167; ~ din Chiojdeni 299; ~ din Cârstienești, tatăl lui Vladul şi Badea 128; ~ din Fieni, fr. cu Stanciul şi Stan 2; ~ din Ibăneşti, v. **Pişcotan**; ~ din Petreşti, martor 197; ~ din Poienărei 128; ~ din Ruseneşti v. **Negrul**; ~ din Sibiceu 7; ~ din Smârciu, megiaş 94; ~ din Ţâţa, f. judelui Nan, fr. cu Stan 191; ~ din Ţâţa, martor pt. Cucuteni 210; ~ din Viiani, uncheaş, martor pt. Viinesca 243; ~ f. lui Danciul din Gura Văii 49; ~ f. lui Dobra din Scăieni 135; ~ f. lui Ghiura din Zoreşti, martor pt. Grindu 340; ~ f. lui Laşcu (Laţcu) din Ciocéni, megiaş 101, 150; ~ f. lui Manea Pişcotan din Ibăneşti 199; ~ f. lui Nan, nep. lui Stoian 225; ~ f. lui Paraschiva din Băléni, nep. lui Stanciul 10; ~ f. lui Smile din Colişani 291; ~ f. lui Stoica din Poienărei 11; ~ f. lui Stănucă din Poiana, fr. cu Neguţ 225; ~ f. lui Şuaş, p. lui la Siliştea 248; ~ f. lui Vişan (sau Neagoe), nep. lui Zârnă din Dumbrăviţă 341; ~ martor pt. Căldăreşti 62; ~ murar din Scurteşti 130; ~ post., vinde satul Roşul 348; ~ rumâni din: Băbuieşti, tatăl lui Micul 328, Belitori, tatăl lui Dragomir 60, Ciliiani şi Crăceşti 93, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Burlan, fr. cu Necula 93, Dobrosloveni, f. lui Pârvul 203, Dumbrăviţa, f. lui Vişan, fr. cu Oancea, Duţoi şi Vintilă 341, Măgureni, f. Iriticului, fr. cu Calin şi Dan 125, Puturoasa 60, Tâncăbeşti, f. lui Nedelco, fr. cu Dragomir, Cârstea, Mihail şi Stoica 147; ~ tatăl Muşii din Conţeşti 138; ~ vătaf, omul episcopului de Buzău 142; ~ vinde în Bătieşti 8; v. şi **Negrul, Pişcotan.**

Manolache, vornic al doilea, martor 112.

Manole (Manoli, Manolie), aldămăşar din Coţăieni 2; ~ cpt. ⟨din Jirov⟩ 17, 181, 221; ~ comis din Topoloveni, boier hotarnic 165, 183; ~ din Cernaia 17; ~ din Ruseneşti v.

www.dacoromanica.ro

Grăsoiul; ~ fr. cu Chiriță, martor pt. Căşcioare 284; ~ iuz., martor pt. Scăieni 194; ~ martor pt. Brăneşti 356; ~ martor pt. Verneşti 55; ~ negustor din Floci, ginerele lui Buluroiul Dumitru din Maxin, şt. Chiranei, tatăl lui Necula 55, 56; ~ portar al doilea, ispravnic 333; ~ post. din Jirov, fr. cu Dragotă 136; ~ rudă cu călugărița Dionisia, în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ rumân din Şerpăteşti 58; ~ vornic al doilea, martor 112; v. şi **Grăsoiul**.

Manoli v. **Manole**.

Manolie v. **Manole**.

Manta din Câmpulung, martor 244, 245; ~ din Sâmbotin, martor 86; ~ popa din Bucureşti, biserica lui 33, 347.

Manul, martor pt. Tâmbureşti 189; ~ portar 236; ~ post., ginere Catrinei, cumnat cu Trufanda vist., hiclenie la Ţarigrad 68, 69.

Marco (Marcu), armaş v. **Danovici**; ~ cumpără în Ţâța v. **Gorgotescul**; ~ din Cureşti 233; ~ din Mierea, tatăl lui Dima post. 147 bis; ~ din Ruseneşti v. **Bulete**; ~ log. din Topoloveni, şt. Oprinei 9; ~ popa din Bădeni 41; ~ post. din Câmpulung (schiler) 315; ~ rumâni din: Bârzoténi 4, Bârzoténi, f. lui Vladul, fr. cu Toma 143, Ciocăneşti 233, Popeşti, tatăl lui Tatul, Iasu, Radul, Duia şi Muşat 215, Tegéni, tatăl lui Stan 237; ~ tatăl lui Oprea din Bădeni 41; ~ tatăl Neagăi şi Anghelinei 139; v. şi **Bulete**, **Danovici**, **Gorgotescul**.

Marcu v. **Marco**.

Mardarie (Mărdărie), călugăr 179; ~ eg. m-rii Strâmbul 348.

Marea Lavră v. **Muntele Sinai**.

Mareş, cpt. din Ploieşti 147, 288; ~ din Groşani, megiaş 82, 83; ~ log. din Câmpulung v. **Băjescul**; ~ log., f. lui Gheorghev v. **Ghiorghiuvici**; ~ rumân din Ohaba, f. lui Sârbu 136; v. şi **Băjescul**, **Ghiorghiuvici**.

Marga din Brâncoveni, mătuşa lui Matei Basarab vv., îngropată la m-rea Glavacioc 178.

Marginea, munte, hotar la Rudeni ⟨j. Argeş⟩ 126.

Marhă, ocina lui în Slătioara 179.

Maria (Mariia), băneasa v. **Buzeasca**; ~ din Coiani, ⟨fc. Ancăi din Coiani, Craioveasca, mama lui Radu Şerban, bunica doamnei Anca şi a Elinei postelniceasa⟩ 343; ~ fc. de suflet a Mariei şifăreasa, şt. lui Oancea log., nora lui Preda post. din Lereşti 352; ~ fc. lui Gheorghe armaş şi a Nastasiei 284; ~ fc. lui Neculce vătaf din Vlădeni, nep. lui Pavel post. din Şoplea 6; ~ fc. lui Stoica popa, log. mare (fost), şt. lui Conda comis mare, sr. cu Radu cpt. Fărcăşanu, cumnată cu Iane cpt. şi Alexe 343; ~ mătuşa lui Neagoe din Bădeni 41; ~ preoteasa, şt. popii Drăncescul Stanciu din Târgovişte, mama Neagăi, bunica lui Mihai log. 203; ~ rudă cu Dionisia băneasa călugărița, trecută în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ şt. lui Dragomir ⟨din Gherghița⟩ 189; ~ şt. lui Mărgineanu Stoica, cumnată cu Gherghina şi Dragomir 138; ~ şt. lui Sima vist. al doilea (fost) 339; ~ şifăreasa, şt. lui Ivan şifar din Piteşti, soacra lui Oancea log., ⟨mamă vitregă⟩ Ancăi şi Vladei 352; v. şi **Buzeasca**.

Marica, şt. lui Vasile post. ⟨din Mogoşeşti⟩, mama lui Bunea şi Vasilie 271.

Marin(u) (Mărin), cpt. din Ploieşti 194; ~ din Bereşti 275; ~ din Bogaţi, martor pt. Budeşteni 96; ~ din Fiani, f. Bădeanului 104, 106, 210, 262; ~ din Pietroşiţa 191; ~ f. lui Căzacul Lupul ⟨din Creţeşti⟩ 264; ~ f. lui Radul uncheaş din Piscul Zlatiei, fr. cu Oancea 317; ~ fr. cu Calin din Stăncești 324; ~ iuz. din Târgşor, şt. Dumitrei 311; ~ megiaş din Ruseneşti 111; ~ rumâni din: Bârzoténi, f. lui Matei, fr. cu Barbul, Stanciul, Ion şi Tudose 4, 143, Cegani, răscumpărat (I) 358, (II) 358, Gârleşti 60, Gropşani, f. lui Stan, nep. lui Tică 222, Morteni 116, Urşani, f. lui Ciucur, fr. cu Ion, nep. lui Drăghici 143, Urşani, fr. cu Stan, tatăl lui Petru, Nedelco, Iane, Ştefan, Filimon şi Işfan 143; ~ tatăl lui Stanciul din Smidişti 67; ~ ţigan, tatăl Sorei din Gârleni 54.

Marina, fc. banului Pătru Ciurdarul şi a Muşei Ciurdăreasa, şt. lui ⟨Drăghici⟩ Cara log., mama lui Andrei 122; ~ ţigancă, fc. Ancăi Priboaia, sr. cu Opriţa 342.

Marta, călugăriță din Pătârlage, mama lui Ivan popa, Gheorghe, Stoica şi Stan 193; ~ mătuşă lui Mărculescul Neagul, Croilescul Stanciu, Dragoe, Dragomir şi Lupu (din Scăieni) 90.

Marten v. **Martin**.

www.dacoromanica.ro

Martin (Marten), bunicul Sorei şi al Voicăi v. **Macarie**; ~ din Corşori, din Poienărei 11, 128, 320; ~ din Titeşti, martor 32; ~ popa din Piteşti 183; v. şi **Macarie**.
Matei, aga v. ~ **Basarab**; ~ clucer din Curtişoara v. **Rudeanu**; ~ din Comanca 114, 115; ~ din Groşani 78; ~ din Olăneşti, bunicul lui Dumitru 148; ~ din Stoiceni, tatăl lui Procopie şi Preda 60; ~ din Târgşor 311; ~ f. lui Giura din Gabrova, tatăl lui Radul 327; ~ f. lui Ţăpoteiul Radul, fr. cu Stoica din Cârlomăneşti 195; ~ fr. cu Oprea şi Albul, din Stoiceni 60; ~ log. din Cacova, scrie doc. 66, 204; ~ log. din Dobrosloveni, martor 66; ~ log. din Piscani, boier hotarnic 33, 165; ~ log., martor pt. Piteşti şi Ştefăneşti 183, 314; ~ martor v. **Damaschin**; ~ moşia lui în Groşani 171; ~ pah. v. post.; ~ popa din Glogova 278, 279; ~ popa din Jirov 289; ~ post. din Mihăieşti, tatăl Radei 37; ~ români din: Bârzoténi 4, Bârzoténi, tatăl lui Stanciul, Barbul, Marin, Ion, Tudosie 143, Gropşani, tatăl lui Andrei, Pârvul 222, Stoiceni 60;
~ **Basarab** vv., ⟨1632–1654⟩ ⟨f. lui Danciul vornic din Brâncoveni, şt. Elinei⟩, ctitor al băii de la Giurgiu 52, al m-rii Căldăruşani 80; cumpără, schimbă moşii, români, ţigani 6, 13, 116, 237, 242, 246, 328; dania lui pt. m-rea Trebinje 274; dăruit cu domnia şi cu sceptrul de la împărăţie, în moştenirea bunicilor şi străbunicilor săi 63, 68, 111; la Ţarigrad pt. domnie 68, 69; socoteala veniturilor m-reşti 75; v. şi **Damaschin**, **Rudeanu**.
Maxen v. **Maxin**.
Maxin (Maxen, Măxin), sat ⟨j. Buzău⟩ 18, 55, 56, 78, 167, 171, 186, 227.
Măciucă Stan din Băşineşti, martor pt. Moceşti 294.
Măglan Dima, martor pt. Bănceşti 26.
Măgura Ciobanilor, hotar la Cilieni ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 102; v şi **Vârful** ~.
Măgureni, sat pe Teleajăn ⟨j. Prahova⟩ 125.
Măican, rumân din Gârleşti 60.
Măinea v. **Mâinea**.
Mălai (Mălaie), p. lui la Bătieşti 8; ~ **Jălii** 234.
Mălaie v. **Mălai**.
Mălăieşti, plasă la Groşanii Trifului, j. Buzău 78; ~ sat ⟨j. Dolj⟩ 222.
Mălurêni, sat ⟨j. Argeş⟩ 22.
Mănăileşti, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 36.
Mănea v. **Mâinea**.
Măneasca, topic ⟨la Şchei, j. Sac, azi dispărut⟩ 301.
Măneciu (Măniaci, Măniiaci), sat, j. Prahova 125, 135, 170, 225.
Mănescu, hotar la Şchei, j. Sac ⟨azi dispărut⟩ 301.
Mănescul Oprea, ⟨tatăl Voicăi⟩ şi Drăganei, socrul lui Onofrei şi Zaharia 310; ~ **Stan**, tatăl lui Opriş din Samara 164.
Măniaci v. **Măneciu**.
Mănică, vinde în Bătieşti 8.
Măniiaci v. **Măneciu**.
Mărăcineni, sat (~ Mehedinţului, j. Buzău) 18, 62, 97, 98, 119, 130, 131, 186, 217, 228.
Mărăcini, sat ⟨j. Dolj⟩ 95.
Mărculescul Neagul, vornic 90.
Mărdarie v. **Mardarie**.
Mărêni v. **Miréni**.
Mărgineanu Stan, tatăl lui ~ Stoica, Dragomir şi Gherghina, p. lui în Conţeşti 138; ~ **Stoica** din Băşceni, f. lui ~ Stan, fr. cu Gherghina şi cu Dragomir, şt. Mariei 138, 142.
Mărgineni, m-re ⟨j. Prahova⟩ 265.
Mărin v. **Marin**.
Mărşi v. **Mârşă**.
Mărul cel Alb, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8; ~ **cel Roşu**, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8; ~ **Dulce**, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8.
Mătală, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Mătasă, tatăl lui Tudor din Bădéni 41.
Mătăsari, sat ⟨j. Gorj⟩ 139.
Mătăsariul Costanden, martor pt. Bucureşti 33.
Mătăseşti, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 358.
Mătei v. **Malul** ~.
Măteşti, sat, j. Buzău 119.
Mâinea (Măinea, Mânea) din Bătieşti 8; ~ f. lui Crăciun al Nuţei v. **Groşanul**; ~ fr. cu Stănilă, vinde în Cozleciu 28; ~ jude din Ţâţa, tatăl lui Stan, Stanciu şi Pantazi, bunic Radei 191; ~ martor pt. Potlogi 103; ~ pah. din Preajva, martor 218; ~ români din: Gârleşti 60, Puturoasa 60; ~ sluger, martor pt. Năneşti 23; ~ **Radul** din Samara, martor 121; v. şi **Groşanul**.
Mâja, sat ⟨j. Buzău⟩ 195.
Mânjina, tatăl lui Cârstian din Tătarul 9.

www.dacoromanica.ro

Mârşă (Mărşi), sat, j. Vlaşca ⟨azi j. Giurgiu⟩ 247, 286.
Mârşiviţ Necula, cumpără mori 217.
Mârzeală, vornic, tatăl lui Gavril spăt., socrul Ruxandrei 189.
Mâstâneşti (Apostolache), sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 50, 88, 270, 290, 299, 308, 338.
Mâzgoci Stanciu, cumpără moşie în Varul 184.
Mecul din Grozi, martor 129.
Medea din Baia de Fier, tatăl lui Ion, bunic lui Ivan şi Oprea 327.
Medvėjde, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 161, 297, 335.
Meghian, rumân din Popeşti, fr. cu Nedelco 215.
Mehedinţi, j. (moşii, sate în ~) 17, 68, 92, 119, 122, 136, 147 bis, 181, 289, 343, 357; ~ sat ⟨Mehedinţa, j. Sac, azi j. Prahova⟩ 259, 261, 263, 272.
Mehedinţul Stanciu din Brâncoveni, boier hotarnic 158; ~ **Ugrin** din Mărăcineni 62, 119.
Meiotă (Meiută) Leca Gheorghe, post., f. lui ~ Neagoe armaş din Berileşti, zălogeşte moşia Sărăţeni 89, 220; ~ **Neagoe** din Berileşti, armaş, tatăl lui ~ Leca Gheorghe 220.
Meiută v. **Meiotă**.
Melcėrea, topic la Câineşti, j. Vâlcea 36.
Melescul v. **Milescul**.
Melhie v. **Melhisedec**.
Melhisedec (Melhie), eg. m-rii Câmpulung (Dâlgopol) 116, 244, 245, 250, 315, 330, 331.
Menedic (Minidic), m-re ⟨j. Buzău⟩ 84, 98, 217.
Mentisus, tatăl lui Dragomir din Mâstâneşti 299.
Menţi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 224.
Mereul, drum, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.
Merful Tudor din Rusenești 111.
Meri, topic la Cârstienești 29.
Meriş, moşie, sat ⟨în hotar cu Orbeşti, j. Mehedinţi⟩ 221.
Mică, rumân din Urşani, f. lui Tudor, fr. cu Nicola şi Marco 143.
Micăia, rumân din Urşani, f. lui Dumitru, fr. cu Mihăilă, Pătru, Şandru şi Preda 143.
Miceşti, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 96.
Miclea din Ploieşti 157; ~ din Smârciu, megiaş 94; ~ din Urlaţi, martor 259, 261, 272; ~ f. lui Coadă vătaf din Măniaci, fr. cu Albul 170; ~ rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Micleuş, bunicul lui Albul din Melcėrea, j. Vâlcea 36.
Micşani, sat ⟨j. Buzău⟩ 49, 119.
Micul, diacon 21; ~ din Cegani 358; ~ din Lipăreşti 337; ~ din Perieţi, martor 162; ~ din Rucăr, martor 174; ~ din Tătarul, cumnat cu Ştefan 304; ~ f. Stancăi, fr. cu Isac iuz., nep. lui Micul vornic din Buzău 232; ~ fin lui Cârstea, vinde la Leoteşti 140; ~ fr. cu Stoica şi Voico 138; ~ fr. cu Stoica şi cu Dragomir din Boteni 174; ~ martor pt. Conţeşti 138; ~ martor pt. Creţeşti 264; ~ martor pt. Poienari 214; ~ pitar din Băneşti 235; ~ popa din Târgşor 194; ~ popa din Vaideel, scrie doc. 299; ~ rumâni din: Băbuieşti, tatăl lui Manea 328, Băbuieşti, tatăl lui Dumitru, Albul şi Oancea 328, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Beleaiu 93, Uieşti 77; ~ şt. Voicăi, cumnat cu Ion din Poienărei 11; ~ tatăl Muşei din Viiani, fr. cu Lăudat, bunic lui Badea 243; ~ tatăl lui Negul din Micşani 49; ~ vătaf de dărăbani 24; ~ vornic din Buzău, bunicul lui Isac iuz. şi al lui Micul 232.
Miculeţul, p. lui de moşie la Poienărei, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11.
Miei v. **Valea ~**.
Mierea (Miiere, Mioră, Mirea) sat ⟨j. Dolj⟩ 16, 134, 147 bis.
Miha, clucer, martor pt. Samara 34.
Mihai(u) (Mihail), cpt. din Pătroaia, boier hotarnic 165, probabil acelaşi, luat de domn pt. alegerea ocinei de la Izvorani 183; ~ clucer din Crevedia 107; ~ din Cârlomăneşti, martor 195; ~ din Găeşti 329; ~ din Groşi, martor 129; ~ din Gurbăneşti 291; ~ din Hareş 24; ~ din Hărgetoaia v. pah. ~ din Maxin v. **Buhuci**; ~ din Mărăcineni v. **Carşotă**; ~ din Slănic, megiaş 306, boier jurător 314; ~ f. lui Drosul din Lumeş, martor pt. Drăniţ 282; ~ f. lui Neagul aga, fr. cu Andrei spăt., martor pt. Dragomireşti 303; ~ f. lui Staico post., fr. cu Nanul, Vlăduţ, Drăghici şi Tudosie 45; ~ f. lui Tihul din Sibiceul de Sus 7; ~ fr. cu Crăciun armaş din Bădeni 41; ~ fr. cu Pavel din Tătarul 304; ~ fr. cu Radul 108, 109; ~ fr. cu Radul, Gheorghe, Constantin, cumpără în Potlogi 103; ~ fr. cu Vancea popa, unchi lui Duca şi Stanciul, ⟨nep. lui Dumitru⟩ 86; ~ ierom. de

www.dacoromanica.ro

la m-rea Cozia 115; ~ log. din Băleni 143; ~ log. din Dobroslăveni, scrie doc. 66, 112; ~ log. din Gherghița, martor 301; ~ log., f. Neagăi, nep. lui Drâncescul Stanciul popa din Târgoviște, st. Calei, ginere Tudorei și al lui Stanciul post. din Vălêni 230; ~ martor pt. Bărbătești v. **Grama**; ~ martor pt. Bordêni 65; ~ martor pt. Crețești v. **Curteanul**; ~ martor pt. Gorănit 267, probabil același 268; ~ mitropolit 253; ~ pah. din Hărgetoaia 136; ~ pitar din Bărbătești, martor 19; ~ popa din Buzău (de la Episcopie), scrie doc. 62; ~ popa din Sibiceul Bratului 7; ~ post. din Lazuri, f. lui Pârvul din Lazuri, fr. cu Preda, Stoica și Nedelco 153, 210; ~ post., f. lui Dobromir ban mare și al Vilaiei 253; ~ post. din Ohaba, f. lui Staico post. din Dârmoxa, fr. cu Radu post. și Nan post., văr cu Brădescul Barbul pah. 136, 144; ~ rumâni din: Ohaba, f. lui Sârbu 136, Puturoasa 60, Tâncăbești, f. lui Nedelco, fr. cu Manea, Dragomir, Cârstea și Stoica 147, Turnu 60, Urșani, f. lui Stanciul, fr. cu Pătru, Ilie și Dumitru 143; ~ socrul lui Dumitrașco comis 242; ~ vătaf de dorobanți 24;
~ ⟨**Viteazul**⟩ vv., ⟨1593 1601⟩, f. lui Pătrașcu vv., st. Stancăi, tatăl lui Nicolae Pătrașcu vv., și al Floricăi, bunicul Elinei vistiereasa 9, 68, 147 bis, 200, 201, 203, 215, 343, legătura lui ~ 20, 41, 92, 188, 358, luptă cu Simion Movilă vv. la Gura Nișcovului 41, moșii 43, 78, 122, scos de leși din țară 41; v. și **Buhuci, Carșotă, Curteanul, Grama**.

Mihai-Vodă, m-re v. **București**.

Mihail v. **Mihai**.

Mihalache (Mihălachi), spăt., f. lui Pavlachi ban mare (fost), cumpără ocină în Ciocănești 159, 160; ~ vinde în Bănceşti 26.

Mihalașco v. **Mihăilașco**.

Mihalcea, clucer v. f. lui Paraschiva; ~ din Crevedia v. **Botea**; ~ din Craiova, martor 327; ~ f. lui Paraschiva log. mare (fost), clucer 345; ~ log., scrie act domnesc 203; ~ log. din Mârșă, martor pt. Poienari 247; ~ vornic din Pătârlage, tatăl lui Neagoe pah., Gherghe spăt., Moise spăt. și Radul comis mare 7, 90, 118; ~ (Cândescu, Mihălcescu) **Radu** (din Cândești, din Pătârlage, f. lui Mihalcea vornic, fr. cu Gheorghe spăt., Neagoe post., Moise spăt., st. Soficăi, ginerele lui Neagul din Negoiești, cumnat cu Gheorghe, Necula și Maria), comis mare, martor: 16, 102, 169, 188, 201, 222, 237, 242, 246; în divan: 3, 8, 11, 24, 29 32, 39–41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78–80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125 128, 136, 138, 143, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 213, 215, 232, 233, 240, 248, 249, 253, 254, 343, 347, 352, 357; cumpără: 135, 186, 340; danie pt. m-rea Bradul 182; întărit în Albești 251; poruncește 293; v. și **Botea**.

Mihart, clucer din Șitoaia 16; ~ post., f. lui Stanciul post. din Dâlga, fr. cu Mitrea post., Hamza post. și Barbul pah. 31, 236.

Mihăiești, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeș⟩ 37; ~ ⟨j. Olt⟩ 341; ~ ⟨j. Vâlcea⟩ 4, 149, 353.

Mihăilașco (Mihalașco), log., martor pt. Grecșorii de la Tărâi 204.

Mihăilă, armaș din Bădêni 118; ~ din Brătești, jurător 20; ~ din Hareș 24; ~ din Urluiești, boier hotarnic 158; ~ f. lui Buhuci Neagul v. **Buhuci**; ~ f. lui Dobroslav din Voicești 20; ~ f. lui Turturea Radu, fr. cu Stănilă, Lupu și Lăudat 139; ~ martor pt. Mâstănești 1; ~ ocina lui în Slătioara 179; ~ popa din Bărbătești 19; ~ popa ⟨din Târgșor⟩, scrie doc. 194; ~ rumâni din: Doba v. **Stupeș**, Modoia și Bicoi 5, Urșani, f. lui Stan al Ianului, fr. cu Udrea, Radul, Nicula, Apostol și Ianul 143, Urșani, f. lui Dumitru, fr. cu Mihăilă, Pătru, Micăia, Șandru și Preda 143; ~ socrul lui Roman din Singureni, vinde în Poienărei 247; ~ tatăl lui Neacșul rumân din Popești 215; v. și **Buhuci, Stupeș**.

Mihălachi v. **Mihalache**.

Mihălcescu v. **Mihalcea Radu**.

Mihleanciu, tatăl lui Cârstea din Ostra 163.

Mihnea (Mihniu, Mihul) ~ cel mic, din Crângu, megiaș 101, 150; ~ din Crevedia 107; ~ din Creveadnic 181; ~ din Crângu, fr. cu Păiș 150; ~ din Poienari, f. lui Zmâncă Stan, fr. cu Oprea și Dumitru 214; ~ din Poienari, uncheaș, tatăl lui Negri 214; ~ f. Buicăi din Greci, fr. cu Radu 218; ~ (greșit Mihul), stolnic mare, martor: 188, 237, 242, 246; în divan: 3, 8, 11, 24, 29–32, 39–41, 45, 47, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78–80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125–128, 137, 138, 143, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209,

www.dacoromanica.ro

212, 215, 225, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 343, 347, 352, 357; ~ tatăl lui Iano, vinde la Surdeşti 283;
~ vv. ⟨**Turcitul**⟩, ⟨1577 1583, 1585 1591⟩, f. lui Alexandru vv. al II-lea Mircea, tatăl lui Radu Mihnea vv. 41, 68, 142, 144, 215, 240, 249, 253.
Mihniu v. **Mihnea**.
Miho, log., tatăl lui Leca spăt. 360; ~ spăt., funia lui de moşie la Bezdead 191; ~ spăt. al doilea, f. lui Pano cpt. din Budeasa 30.
Mihoveni, sat j. Muşcel ⟨azi Mioveni, j. Argeş⟩ 30.
Mihul, cojocar ⟨din Câmpulung⟩, martor pt. Ştefăneşti 244, 245; ~ f. lui Anghel din Floci, fr. cu Paraschiva şi Frâncul 220; ~ f. lui Birta, martor 332; ~ f. lui Buzdugan cpt., martor 257; ~ roşul v. **Grecul**; ~ rumân din Gostavăţ 354; v. şi **Grecul, Mihalcea**.
Miiere v. **Mierea**.
Milcea, tatăl lui Pătru şi Cernat din Mărăcini 95.
Milcov, apă ⟨j. Olt⟩ 341; ~ sat ⟨j. Olt⟩ 222, 300.
Mile v. **Milea**.
Milea (Mile) din Cucuteni, martor 210; ~ negustor v. **Ghiorma**; ~ negustor, fr. cu Isar cel bătrân 315; ~ tatăl lui Muşat din Şopârliga 78; ~ tatăl lui Sava 234; v. şi **Ghiorma**.
Milescu (Melescul) (Pârâianul) **Danciu**, log. din Mileşti, tatăl lui Preda post., fr. cu Calotă post. şi Stanciul post., martor 16, 64, 222, 329; ~ **Preda** post., f. lui Danciul Pârâianul din Mileşti, martor 218.
Mileşti, sat ⟨j. Dolj⟩ 45, 64, 222.
Miloş, log. din Pârâu 16; ~ log. din Uscaţi 233.
⟨**Minetti**⟩ **Vartolomei**, stolnic mare (fost), martor pt. Ciulniţa de Jos 287.
Minidic v. **Menedic**.
Mioră v. **Mierea**.
Miorţul Stoica din Scurteşti, martor 130.
Mira, şt. lui Hodea, mama lui Crăciun şi Mircea 173.
Mirabul, fr. cu Cârstea din Ambeşti, p. lui în Silişte 248.
Mirca, tatăl lui Dobre 358.
Mircan din Mărăcineni, boier hotarnic 98, 217; ~ din Samara 121; ~ rumân din Popeşti, f. lui Stan, fr. cu Tihul şi Berilă 215.
Mircea, f. lui Balea din Măteşti 119; ~ f. lui Burlan Sarul din Zoreşti, martor pt. Stăncești 100, 119; ~ f. lui Hodie şi al Mirei, fr. cu Crăciun 44, 173; ~ jurător pt. Cegani 358; ~ martor pt. Dătcoi 184; ~ rumân din Doba de Sus v. **Pârjol**;
~ vv. ⟨**cel Bătrân**⟩, ⟨1386 1418⟩, ctitor 115, 319;
~ vv. ⟨**Ciobanul**⟩, ⟨1545 1552; 1553 1554; 1558 1559⟩, f. lui Radul cel Mare vv., tatăl lui Petru vv. 46, 196;
~ vv. ⟨1509–1510⟩, f. lui Mihnea cel Rău vv., tatăl lui Alexandru vv. 97, 232; v. şi **Pârjol**.
Mirea v. **Mierea**.
Miréni (Măréni), sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Dâmboviţa⟩ 286.
Miroiul, fr. cu Baloie din Ambeşti, p. lui în Siliştea 248.
Miroslav, log., tatăl lui Ionaşco post. 28.
Miroşi, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 142.
Mitrea din Puturoasa, boier hotarnic, v. post. din Puturoasa; ~ din Râmnic, fr. cu Stoica 61; ~ pitar mare (fost), ispravnic al scaunului de la Bucureşti 233, 238; ~ post. din Dâlga, f. lui Stanciu post. din Dâlga, fr. cu Hamza post., Barbu pah., Mihart post. 31, 236; ~ post. din Grădişte, tatăl lui Stroe şi Pătraşco 39; ~ post. din Puturoasa 158, 199, 298, 300; ~ sluger v. **Rudeanul**; v. şi **Rudeanul**.
Mitrofan, eg. m-rii Căşcioare 348; ~ monah v. **Muja**; ~ p. lui Stroiasca 157; v. şi **Muja**.
Mitropolia Ţării Româneşti, passim.
Mitroşana, tatăl lui Pătru cpt. 235.
Miţan, f. lui Dobromir, p. lui din Bèciu 119.
Mlada, rumân din Ohaba 136.
Mlăceni, topic la Fieni ⟨j. Dâmboviţa⟩ 106.
Mlăci v. **Valea** ~.
Mlăjăt, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 7, 255.
Moara Udenilor, topic la Uda 116.
Mocanul Radul din Băjeşti, fr. cu Stan 30.
Moceşti, sat, în hotar cu Bănceşti 26; ~ j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 101, 150; ~ j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 294.
Modoia, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 5.
Modoran Vintilă, portar 134.
Modruz din Petreştii de Sus 45.
Mogoş, cpt. v. **Păulescul**; ~ martor pt. Petreşti 197; v. şi **Păulescul**.
Mogoşani, sat, j. Vlaşca ⟨azi j. Dâmboviţa⟩ 40.
Mogoşeşti (Mogoşişti), sat ⟨pe Argeş, j. Vlaşca, azi j. Argeş⟩ 230.
Mogoşişti v. **Mogoşeşti**.

www.dacoromanica.ro

Moise, spăt. din Bădéni, ⟨Cândeşti, Pătârlage⟩, f. lui Mihalcea vornic din Pătârlage, fr. cu Radu comis mare, Gherghe spăt., Negoiţă pah. 7, 118, 182, 205, 213, 305, 307.
Moldova v. **Ţara Moldovei.**
Moldovean v. **Moldoveanul.**
Moldoveanul (Moldovean) **Stan** din Scăieni, martor 135; ~ **Stoica** din Scurteşti, fr. cu Marin, martor 130.
Molomoc v. **Malamoc.**
Momcea din Buzău, martor pt. Focşănei şi Buzăiani 254; ~ uncheaş, vinde în Vlădeşti 219.
Momolan, fr. cu Dragomir Dăinea din Zoreşti 119.
Morânglavi, sat, j. Romanaţi ⟨azi j. Olt⟩ 218.
Mordan din Scăieni 135, 311; ~ martor pt. funia popească 21; ~ vinde la Bordéni 65.
Morteni; sat, j. Vlaşca ⟨azi j. Dâmboviţa⟩ 116.
Mosoros, ocină în Olăneşti ⟨j. Vâlcea⟩ 148.
Mostişte, apă ⟨j. Giurgiu⟩ 231.
Moşo, popa din Tătirani, martor 132.
Moş(u), rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.
Motrocea Dragomir ⟨din Mărăcineni?⟩, martor 131.
Movilă Gavril vv. ⟨1618 1620, f. lui Simion ~ vv.⟩ 37, 203, 249, 253, 319;
~ **Simion** vv. ⟨1600 1601, 1601–1602, tatăl lui Gavril ~ vv.⟩ 41.
Moviliţa, topic la Cepari, j. Argeş 126.
Muja din Bârseşti, tatăl lui Gherghina post., bunic Ianei 136; ~ **Mitrofan**, monah 58.
Muntean Radu, martor pt. Petreşti 197.
Muntele Sinai, m-ri (Marea Lavră Sf. Ecaterina) 52, 201, 215.
Murăş Stanciu din Petreştii de Sus 45.
Murgescul Costea, megiaş din Ruseneşti 111.
Murgu din Cegani 57.
Mursăşti v. **Murseşti.**
Murseşti (Mursăşti) sat ⟨j. Ilfov, azi dispărut⟩ 59, 293.
Murţea v. **Şăsul ~.**
Muste, rumân din Turnul 60.
Muşa, fc. lui Manea din Conţeşti 138; ~ fc. lui Micul, nep. (de frate) lui Lăudat din Viiani, mama lui Badea 243; ~ nep. lui Dima post. şi a Boloşinei 187; ~ nep. lui Mordan, vinde la Bordéni 65; ~ şt. lui Neagul armaş 100; ~ şt. lui Petru ban v. **Ciurdăreasa**; ~ şt. lui Prodea din Iazer, mama lui Hamza, Prodea, Persul şi Vancea 141; ~ ţigancă 256; v. şi **Ciurdăreasa.**
Muşat al lui Bolea din Cândeşti 316, ~ croitor, tatăl lui Dragomir din Sibiceu Bratului 7; ~ din Cegani 57, 358; ~ din Futeşti 78; ~ din Groşani, pără 78; ~ din Hulubeşti, ginerele lui Şerban din Ghinţeşti 168; ~ din Răşciori, martor 240; ~ din Văleni, vinde 138; ~ f. lui Căliman, din Grozeşti 263; ~ f. lui Milea din Şopârliga, martor 78; ~ fr. lui Radul din Popeşti, unchi lui Tudoran şi Stanciul 215; ~ popa din Ţâţa, scrie doc. 25, 104; ~ post., martor 187; ~ rumân din: Bănciuleşti, fr. cu Stan şi Aldea 215, Popeşti, f. lui Marco, fr. cu Tatul, Iasu, Radul şi Duia 215, Stoieneşti 298, 300; ~ tatăl lui Pârvul din Măteşti 119.
Muşcel, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 333; ~ topic la Cor⟨bu⟩şori, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 128; ~ topic la Poienărei, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11; ~ (şi **Păduret**), j. (sate în ~) 8, 11, 30, 37, 117, 128, 342, 368.
Muzachi Dima, cupeţ ⟨din Bucureşti⟩ 347.

N

Naan v. **Nan.**
Nagomireşti, sat ⟨j. Muşcel, azi dispărut⟩ 174.
Nan (Naan, Nanul), cizmarul, martor 187; ~ din Buzău v. **Haidăul**; ~ din Cacaleţi v. **Potor**; ~ din Ciuşi 289; ~ din Copăceni v. roşul; ~ din Fieni, fr. cu Stanciul, Stan şi Cârstea 2, 25, 27, 262; ~ din Gura Văii 49; ~ din Poiana, martor 225; ~ din Scăiani v. **Croială**; ~ din Ţâţa, tatăl lui Stan şi Manea 191; ~ f. lui Staico post., fr. cu Mihai, Vlăduţ, Drăghici şi Tudosie 45; ~ f. lui Stoian, tatăl lui Manea, p. lui în Poiana 225; ~ iuz. din Maxin 171; ~ log., scrie doc. 322; ~ pah., tatăl lui Fătul din Scurteşti 130; ~ post. din Bărbăteşti, ⟨unchi⟩ lui Ştefan cihodarul 9; ~ post. din Ohaba, f. lui Staico post. din Ohaba, fr. cu Radu post. şi Mihai post. 136; ~ post., nep. lui Mitrea pitar din Stăneşti, p. lui în Cureşti 233; ~ roşul (uncheaş) din Copăceni 10, 44; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Şurcă 93, Goleşti 37; ~ ţigan 292; ~ **Stoica**, păhărnicel din Scurteşti, martor 130; v. şi **Croială, Haidăul, Potor.**
Nana, ţigancă 231.

www.dacoromanica.ro

Nanul v. **Nan.**
Nastasia (Nastasiia), st. lui Gheorghe armaş, mama Mariei 284; ~ ţigancă 149.
Nastasie v. **Năstasie.**
Nastasiia v. **Nastasia.**
Natreş din Slătioara 179.
Nădanova, sat, j. Mehedinţi 181.
Nădelco v. **Nedelco.**
Năianul Dumitru din Băşineşti, martor pt. Moceşti 294.
Năichiteasa Anca din Piteşti 172.
Năneşti, sat, j. Vlaşca ⟨azi dispărut⟩ 23.
Năstase v. **Năstasie.**
Năstasie (Nastasie, Năstase) din Bănceşti, f. lui Negoslav, tatăl lui Sava 26, 62, 97, 119, 217, 228; ~ din Stănceşti, fr. cu Fătul 324; ~ f. lui Radul, nep. lui Stroe din Mirăni 286; ~ român din Stoiceni 60.
Năsturel Udrişte (Orest) din Fierăşti, ⟨f. lui Radu Năsturel log. mare, fr. cu doamna Elina, st. lui Matei Basarab⟩, log. al doilea 45, 52, 76, 78, 122, 126, 147, 201, doc. scris cu învăţătura lui 128, martor 102, 242.
Năvrap, vinde ⟨în Brăneşti⟩ 356.
Neacşa ⟨din Vlădeşti⟩ 342; ~ fc. lui Stanciul, sr. cu Sora, Anca şi Neaga, nep. lui Zaharia cel Roşu, cumnată cu Costea, vară cu Voica 107; ~ fc. lui Şărbu, sr. cu Stroe, p. ei la Siliştea, Dobroieşti 248; ~ fc. Stanei, st. lui Tudoran 119; ~ mama lui Ionaşco şi Avram ⟨din Stroiasca⟩ 157; ~ mama lui Radul şi Nedelco din Hurezi, sr. cu Danciul vornic mare (fost) 240; ~ martoră pt. Groşi 129; ~ preoteasa, fc. lui Neagoe log., sr. cu Neaga, st. lui Tudor popa, nep. lui Albul din Fundăni 248; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa, trecută în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ st. lui Oancea log. din Cuşterăni, mama lui Sava log., soacra Liverei 196; ~ ţigancă din Aninoasa 203, 322.
Neacşul (Necşul) din Piteşti 34, 183; ~ din Săpata, fr. cu Duminică post. din Lipia 34; ~ martor 214; ~ martor pt. Căşcioare 284; ~ martor pt. Petreşti 197; ~ martor pt. Potlogi 103; ~ pârcălab, tatăl lui Voinea din Câmpulung 315; ~ popa din Vlădulăni 206, 208; ~ români din: Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Stan, nep. lui Flocoşan 93, Popeşti, f. lui Mihăilă 215; ~ stolnic, martor 12; ~ ţigan, f. Floricăi 203.
Neaga din Dărmăneşti, mama lui Dragomir, Neagoe şi Tudosie 197; ~ ⟨din Tătuleşti⟩, mama lui Ianu 256; ~ fc. lui Drăncescul Stanciul popa din Târgovişte, mama lui Mihai log., soacra Calei 203; ~ fc. lui Marcu, sr. cu Anghelina, vinde în Brădet şi Ninoasa 139; ~ fc. lui Neagoe log. din Fundăni, sr. cu Neacşa preoteasa, cumnată cu popa Tudor 248; ~ fc. lui Radu Mălaie v. **Oloaga;** ~ fc. lui Stan şi a Diicăi 21; ~ fc. lui Stanciul, sr. cu Sora, Anca şi Neacşa, nep. lui Zaharia cel Roşu, cumnată cu Costea, vară cu Voica 107; v. şi **Oloaga.**
Neagoe (Negoe, Negoi, Negoiţă, Nigoiţă), armaş din Berileşti v. **Meiotă;** ~ comis al doilea din Cârlomăneşti v. pah.; ~ comis, cumpără la Cărtujani 235; ~ comis din Câmpina 227; ~ din Bănceşti 26; ~ din Cârstieneşti, tatăl Dobrei 128; ~ din Cegani v. **Arbunescul;** ~ din Cerburăni, jurător 20; ~ din Corbuşori, f. lui ~ post., fr. cu Pătru, Oprea, Iane şi Stanciul 128; ~ din Drăgoieşti (uncheş), martor 257; ~ din Goici, aldămăşar pt. Scăieni 311; ~ din Hurezi, megiaş 123; ~ din Jirov, martor 289; ~ din Mâstăneşti v. **Chiojden;** ~ din Mâstăneşti, st. Vladei, cumnat cu Zoica, martor 299, 308, 338; ~ din Petreşti, martor 197; ~ din Poienărei 11, 128; ~ din Scăieni v. **Căput;** ~ din Scurteşti, megiaş al lui Isac iuz. 130; ~ din Smârciu, megiaş 94; ~ din Ţâţa v. **Braşoveanul;** ~ din Vrabeţi, martor 92; ~ f. lui Albul din Bădăni, nep. lui Fetica, întăreşte moşie în Bădăni 41; ~ f. Neagăi din Dârmăneşti, fr. cu Dragomir şi Tudosie 197; ~ f. lui Zârnă din Dumbrăviţa, fr. cu Vişan 341; ~ log. din Berindeşti 156; ~ log., f. lui Albul din Fundăni, tatăl Neagăi şi al Neacşăi preoteasa, socrul popii Tudor 248; ~ martor 273; ~ martor pt. Cârlomăneşti 195; ~ martor v. **Berescul;** ~ megiaş v. **Cocă;** ~ pah. ⟨din Tătirani⟩, f. lui Preda post. 132; ~ pah., f. lui Mihalcea vornic din Pătârlage, fr. cu Radu comis mare ⟨Mihalcea⟩, Gherghe spăt. şi Moise spăt., nep. lui Preda post. din Cârlomăneşti 7, 118, 142, 182, 205, 213, 235, 305, 307, 334; probabil acelaşi, cumpără ţigani 176, 223; ~ pah., moşiile lui în j. Rm. 227; ~ p. lui în Slătioară ⟨j. Vâlcea⟩ 179; ~ popa, biserica lui în Zlătari în Târgovişte

www.dacoromanica.ro

13; ~ popa din Scăueni 29; ~ post. din Balta 161; ~ post. din Cepari, martor 298; ~ post. din Corbuşori, tatăl lui Pătru, ~, Oprea, Iane şi Stanciul 128; ~ rumâni din: Cârstieneşti 128, Ciliiani şi Crăceşti 93, Ciliiani şi Crăceşti, f. Cârsticăi 93, Cegani (I), (II) 358, Dumbrăviţă, fr. cu Vişan, unchiul lui Oancea, Voicilă, Duţoi şi Manea 341; ~ schiler (fost) din Rucăr 176; ~ sticlar, martor pt. Samara 207; ~ **Danciul** din Răjăţul 113;
~ **Basarab** ⟨Neagoe⟩ vv., ⟨1512–1521, f. lui Pârvu Craiovescu vornic mare sau al lui Basarab Tepeluş?, domn al Ţării Româneşti⟩ 70, 179; v. şi **Arbunescul, Berescul, Braşoveanul, Căpuţ, Chiojden, Cocă, Meiotă.**

Neagomir (Negomir), portar (sluga domnului), megiaş al lui Isac iuz. 130, 232; ~ rumân din Gropşani, tatăl lui Stan, Barbul şi Preda, fr. cu Stoian, Badea, Radul şi Străţimir 222.

Neagoran, tatăl lui Tănasie din Pârscov 120.

Neagota, moşie ⟨j. Vâlcea⟩ 179.

Neagoţu v. **Neguţ.**

Neagu(l) (Negul), agă, tatăl lui Andrei spăt., Coman comis, Pătraşco post. şi Mihai 286, 303, 342; ~ armaş, st. Muşei 100; ~ din Albeşti v. **Buhuci**; ~ din Bălişoara 78; ~ din Cândeşti, moşnean, nep. lui Nedelco 305, 307, 316; ~ din Fieni, martor 262; ~ din Pătârlage 7; ~ din Piscuri, martor 231; ~ din Săcuiani 9; ~ din Stăncești v. **Hioréle, Surdul**; ~ din Tătarul 304; ~ f. lui Lup din Sibiceu Bratului 7; ~ f. lui Micul din Micşani 49; ~ martor pt. Măneasa v. **Ciocârdiia**; ~ popa, martor pt. Dătcoi 184; ~ popa, martor pt. Măneasca 301; ~ post. din Crevedie 107; ~ roşul din Dâlga 240; ~ roşul din Glupavi, f. lui Vlasie 230, 345; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti 93, Puturoasa 60; ~ spăt., martor pt. Ştefăneşti 154, 325, 326; ~ vornic v. **Mărculescul**; v. şi: **Buhuci, Ciocârdiia, Hioréle, Mărculescul, Surdul.**

Neajlov, apă 319.

Neaniul (Neano, Nénul), padina lui la Glupavi 345; ~ popa din Stăncești, scrie doc. 324; ~ popa, tatăl lui Udriște din Sibiceu Bratului 7.

Neano v. **Neaniul.**

Nebunelea v. **Sorescul.**

Necoară v. **Nicoară.**

Necola v. **Necula.**

Necopoe v. **Nicopole.**

Necşul v. **Neacşul.**

Nectarie (Nictarie), arhidiacon 287; ~ eg. al m-rii Bradu 186.

Necula (Necola, Nicola, Nicolu, Nicula), cumpără în Viineasca v. **Ghiormescul**; ~ cumpără mori v. **Mârşiviţ**; ~ cumpără vii v. **Plăviţoiul**; ~ din Budăneşti, martor pt. Trestenic 297; ~ din Mărăcineni v. **Botoşanul**; ~ din Piteşti, martor pt. Izvorani 351; ~ din Stângăcea, revendică un rumân 92; ~ din Vârâţi, martor pt. Brătivoieşti 31; ~ din Vrabeţi, martor pt. Meriş 221; ~ f. lui Cortofleş Ivan din Piteşti, fr. cu Dumitru 317, 346; ~ f. lui Hora din Buzău 131; ~ f. lui Manole negustor din oraşul Floci şi al Chiranei, nep. Tudorei 56; ~ f. lui Tudor popa din Fundeni 238; ~ ginerele lui Carşote Mihai, cumpără în Băncești 26, 217; ~ log. al doilea, tatăl lui Tudor log., cumpără în Bujorani 5, 73; ~ log. din Dărmăneşti, tatăl lui Dragomir 30; ~ log. din Sărăcineşti 4, 204; ~ log. din Ţigăneşti 325, 326; ~ log., ispravnic de doc. 328; ~ log., martor pt. Dulcéni şi Pietri 169; ~ log. se judecă pt. moşie la Mihăieşti 149; ~ martor v. **Băiscul, Caţofit, Groza**; ~ martor pt. Brădet 139; ~ pah. al doilea, martor 151; ~ pârcălab din Glogova 16, 17, 278, 279, 289, 297; ~ pitar mare din Cepari, martor în divan 76, 203, 237, 242, 298; ~ popa ⟨din Bădeni⟩, scrie doc. 162; ~ portar mare v. **Nicoară**; ~ post. din Cocorăşti 342; ~ post. din Mârşi 286; ~ post., martor pt. Coţăiani 355; ~ roşul, împuternicit de Matei Basarab 369; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Burlan, fr. cu Manea 93, Gropşani, fr. cu Prorocea 222, Urşani, f. lui Stan al Ianului, fr. cu Udrea, Radu, Apostol, Ianul şi Mihăilă 143, Urşani, f. lui Tudor, fr. cu Mică şi Marco 143; ~ sluger, cumpără în Cârsticea de Jos 293; ~ sluger, martor 187; ~ tatăl lui Danciul din Hurezi 123; ~ ţigan, f. Sincăi, fr. cu Nedelco 35, 355; ~ ţigan, tatăl lui Tudor 230; ~ vătaf din Vârâţi, f. lui Necola 31, 282; ~ vătaf, martor 185; ~ vist., tatăl lui Dumitraşco post. 212; v. şi **Băiscul, Botoşanul, Caţofit, Ghiormescul, Groza, Mârşiviţ, Nicoară, Plăviţoiul.**

Neculcea din Părceşti, martor 231, 293; ~ vătaf din Vlădeni, tatăl Mariei 6.

www.dacoromanica.ro

Nedea (Nidea), cpt. (iuz.) din Ciocănești, martor 159, 160.
Nedelco (Nădelco, Nedelcu) din Boldurugești, boier hotarnic 293; ~ din Câmpulung v. **Băciulescu**; ~ din Cândești, f. lui Bolea cel bătrân, unchi lui Neagul 305, 307, 316; ~ din Cândești, f. lui Lupul 213; ~ din Cosoba, martor pt. Leurdeni 241; ~ din Hurezi, f. lui Badea și al Neacșei, fr. cu Radu, nep. lui Danciul vornic mare (fost) 9, 239, 240; ~ din Lazure, f. lui Pârvul, fr. cu Stoica, Mihai post. și Preda 153; ~ din Plătărești 233; ~ din Viiani, martor pt. Viineasca 243; ~ f. lui Norocea Vladul, fr. cu Oancea, Dragomir și Radul 346; ~ iuz. din Priseacă, martor 88, 270, 299, 338; ~ nep. Martei bătrâna, martor pt. Scăiani 90; ~ pah. din Bucov 125; ~ pah. din Scurtești, megiaș al lui Isac iuz. 130; ~ post., martor pt. Crevedia 107; ~ rumâni din: Popești, fr. cu Meghian 215, Tâncăbești, tatăl lui Manea, Dragomir, Cârstea, Mihail și Stoica (zis și Stoica Frunză) 147, Urșani, f. lui Mărin, fr. cu Iane, Ștefan, Filimon, Ișfan, Pătru 143; ~ țigan, f. lui Sinca, fr. cu Nicula 355; ~ vătaf de postelnici, martor pt. București 33; ~ vătaf din Râmești 99; ~ **Hagi**, vătaf, martor pt. Ciliiani și Crăcești 102; v. și **Băciulescu**.
Nedelcu v. **Nedelco**.
Nedelea, comisoaia, nep. lui Pârvul log., din Cotești, vară cu Elina ⟨Cantacuzino⟩ postelniceasa 244, 245, 315, 330, 331; ~ din Măteși, fc. lui Lupul, sr. cu Priia 119; ~ din Zorești, soacra lui Stoica 119.
Nedelea, erei din Răchițele, scrie doc. 72.
Negoe v. **Neagoe**.
Negoi v. **Neagoe**.
Negoiești, sat ⟨j. Gorj⟩ 289; ~ ⟨j. Prahova⟩ 135.
Negoiță v. **Neagoe**.
Negomir v. **Neagomir**.
Negre (Negri), aldămășar pt. Poienari v. **Dedul**; ~ din Poienari, vinde Iedera 214; ~ ⟨din Pietroșița⟩, martor 191; ~ popa (ierei) ⟨din Poienari⟩, f. lui Mihnea uncheaș, aldămășar 214; v. și **Dedul**.
Negreasca, sat ⟨j. Buzău⟩ 18.
Negrești, sat ⟨j. Mușcel, azi j. Argeș⟩ 165.
Negri v. **Negrea**.
Negrilă din Cândești 213.
Negrul Manea din Rusenești 111.
Negruș, p. lui din Cândești 305.
Negul v. **Neagul**.
Neguleci, tatăl lui Bratul din Cândești 305.
Neguț(u) (Neagoțu) din Glupavi, martor 133; ~ f. lui Stănucă din Poiana, fr. cu Manea 225; ~ rumân, f. lui Groza din Vâlcana 53; ~ vătaf din Poiana 225; ~ vătaf din Țâța, tatăl lui Dumitru, Theodor, bunicul lui Brașov 25, 27, 104, 106.
Neica, tatăl lui Stoica din Smidiști 67.
Nenciul, popa, tatăl lui Dumitru popa 71.
Nenciulești, sat ⟨j. Teleorman⟩ 240.
Neniță, dascăl din Rm. 227.
Nenul v. **Neaniul**.
Neofit (Niofit), eg. m-rii Menedic 84, 98, 217.
Nestor v. **Nistor**.
Nica, iuz., martor 71; ~ log. mare (fost) ⟨din Corcova⟩, tatăl lui Preda spăt., bunic lui Vasilie comis, pah. 23, 136, 147; ~ negustor din Puturoasa, martor 298; ~ post. din Bucșani 341; ~ post. din Săteni 53; ~ rumân din Puturoasa 60.
Nichifor, cpt., f. lui Todiriță din Câmpina 227; ~ din Tătarul 304; ~ rudă cu Dionisia călugărița, în pomelnicul m-rii Banul 91.
Nichita, monah 234.
Nicoară (Necoară), comis, tatăl lui Gavril și Ștefan 221; ~ din Pitești 183; ~ portar mare (greșit Nicula) 151, 169, 242.
Nicola v. **Necula**.
Nicolae, cpt. (fost), martor pt. Samara 34, 176; ~ pah. al doilea 151; ~ vv. v. **Pătrașco**; v. și **Pătrașco**.
Nicolești, sat ⟨j. Argeș⟩ 126.
Nicolu v. **Necula**.
Nicopole (Nicopoe), oameni din ~ 214.
Nicotă Stanciul, moșia lui la podul Piteștilor 172.
Nictarie v. **Nectarie**.
Nicula v. **Necula**.
Nidea v. **Nedea**.
Niecon din Vetichești, martor 332.
Nifon, eg. m-rii Țânțăreni 16.
Nigoiță v. **Neagoe**.
Nile din Câmpușoru, martor 133.
Ninoasa, sat ⟨j. Gorj⟩ 139.
Niofit v. **Neofit**.
Nistor (Nestor) din Ploiești 225; ~ fustaș din Târgoviște 335; moșia lui la Slătioară. j. Vâlcea 179.

www.dacoromanica.ro

Nişcov v. **Gura** ~.
Niţă Asprea, martor 332; ~ **Duca**, martor 332.
Norocea Vladul din Samara, tatăl lui Dragomir, Oancea, Nedelcu şi Radu 207, 310, 317, 346.
Novac din Vrăbeţi, martor 92; ~ iuz., vinde în Glupavi 133; ~ vinde în Bănceşti 26.
Nucet, m-re ⟨j. Dâmboviţa⟩ 169, 265, 292; ~ sat ⟨j. Sac, azi j. Dâmboviţa⟩ 101, 150.
Nucşoara, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 117.
Nuci, topic la Corbuşori ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 128.
Nuţei Crăciun, tatăl lui Groşanul Mâinea 82, 83.
Nuţii Radul din Săseni 316.
Nuţu, vătaf din Ţâţa, martor pt. Cucuteni 210.

O

Oana al lui Răzvan v. **Răzvan**.
Oană (Ona) din Sibiceu 90; ~ fr. cu Ionaşcu, vinde în dealul Vălenilor 138; ~ martor pt. Brăneşti 356; ~ tatăl popii Cârstea din Dătcoiu 255.
Oancea (Oncea), copil de ţigan, f. Simenei 218; ~ din Blestemată 142; ~ din Cocul, f. lui Badiul 101, 150; ~ din Hareş 24; ~ din Lereşti (log., post.), f. lui Preda post., fr. cu Tudoran, Pătru, Vintilă, Iane, şt. Mariei 352; ~ din Maxen, martor 78; ~ din Piteşti 34; ~ f. lui Radu uncheaşul, fr. cu Marin 317; ~ f. lui Vladul Norocea, fr. cu Dragomir, Nedelco şi Radul 346; ~ fr. cu Păiş, din Crâng 101; ~ log. din Cuştireni, şt. Neacşei, tatăl lui Sava log. din Furduieşti, socrul Liverei, p. lui în Ciorani, Ciumernic şi Culcaţii de Sus 196, 222; ~ martor pt. Bădéni 41; ~ martor pt. Găunoşi 239; ~ martor pt. Pârscov v. **Andrei**; ~ martor pt. Ţigăneşti 142; ~ nep. lui Grama Stan, p. lui în Bătieşti 8; ~ popa din Târcov, din Cândeşti, martor, scrie doc. 184, 213, 305, 307; ~ rumâni din: Băbuieşti, f. lui Micul (II), fr. cu Dumitru şi Albul 328, Băbuieşti, f. lui Vlad diacon 328, Dumbrăviţa, f. lui Vişan, fr. cu Voicilă, Duţoi şi Manea 341, Rădăcineşti, tatăl lui Stan, bunic lui Stoica şi Opriş 277; ~ ţigan 352; v. şi **Andrei**.
Obârşia Bălţatului, topic la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ **lui Bâlea**, topic la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ **Peşceanii**, topic la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.
Obidiţii Creţului, plasă la Groşanii Trifului, j. Buzău 78.
Obreja (Obrejia), topic la Bezdead ⟨j. Dâmboviţa⟩ 191, 262.
Obrejia v. **Obreja**.
Odobéni (Hodobéni, Hodopéni), sat ⟨j. Buzău⟩ 97, 98, 142, 254; ~ j. Ilfov ⟨azi înglobat în mun. Bucureşti⟩ 253.
Ogloci v. **Ogluz**.
Ogluz (Ogloci, Ugluz), tatăl lui Balea din Şipăreşti 101, 150, 259, 261, 272.
Ogorani, topic la Rădăcineşti, j. Argeş 24.
Ograda, topic la Poienărei, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 11.
Ogrăzi, topic la Fieni ⟨j. Dâmboviţa⟩ 104, 106.
Ogretin, sat, j. Sac ⟨azi j. Prahova⟩ 46.
Ohaba, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 136, 185.
Olănescul Stroe, f. lui Stanciul log. din Olăneşti şi al Dobrei, fr. cu Tudor şi Vlad 277; ~ **Tudor**, log., f. lui Stanciul log. din Olăneşti şi al Dobrei, fr. cu Vlad şi Stroe 86, 148, 179, 277; ~ **Vlad**, f. lui Stanciul log. din Olăneşti şi al Dobrei, fr. cu Tudor log. şi Stroe 277.
Olăneşti, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 73, 148, 179, 277; ~ topic la Corbuşori ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 128.
Olea din Muşcel 128.
Oloaia, delniţa ei în Corbuşori 128.
Oloaga Neaga, fc. lui Radul Mălaie, mama lui Radu şi Oprea din Bătieşti 8.
Olt, apă (sate ~) 93, 102, 188; ~ j. (sate în ~) 60, 76, 199, 275, 343.
Oltea, tatăl lui Răcina din Cornăţel 30.
Ona v. **Oană**.
Oncea v. **Oancea**.
Onisim, vinde în Fieni 106.
Onofrei v. **Onofrie**.
Onofrie (Onofrei), duhovnic la m-rea Tismana 82, 83; ~ şt. Voicăi, ⟨ginere⟩ lui Mănescul Oprea, ⟨cumnat cu Zaharia şi Drăgana⟩ 310.
Oprea, aldămăşar din Vaideel 312, 313; ~ aldămăşar din Vârful Bobului 258; ~ diacon, scrie doc. 2; ~ din Berivoieşti 225; ~ din Cărăreni 112; ~ din Cârstieneşti, f. lui Iuga, fr. cu Barbul, Cernat şi Văsiiu, nep. lui Barbul 11; ~ din Cocul v. **Ciocârlă**; ~ din Cor⟨bu⟩şori, f. lui Fătul, fr. cu Voico şi Dra-

www.dacoromanica.ro

gomir 128; ~ dın Cucuteni v. **Oroşanul**; ~ din Gornoviţă 181; ~ din Hurezi, p. lui 123; ~ din Leleşti v. **Florescul**; ~ ⟨din Pietroşiţa⟩, martor 191; ~ din Prisaca 312; ~ din Răteşti, martor 263; ~ din Samara v. **Mănescul**: ~ din Smârciul, megiaş 94; ~ din Stoiceni, fr. cu Albul şi Matei 60; ~ din Vâlculeşti, martor 181; ~ din Vâltureşti, f. Armeancăi, fr. cu Stoica 8; ~ f. Burţoiului, fr. cu Radu 8; ~ f. lui Drăgoiu din Rucăr 174; ~ f. lui Fetica, fr. cu Albul din Bădéni, cu Şerban şi Drume, nep. de fr. lui Oprea al lui Marco 41; ~ f. lui Marco (al lui Marco), p. lui la Bădéni 41; ~ f. lui Ion, fr. cu Ivan, nep. Medii din Baia de Fier 327; ~ f. lui Neagoe post. din Cor(bu)şori, fr. cu Pătru, Neagoe şi Iane 128; ~ f. lui Oprea log. ⟨cel bătrân⟩ din Bălţaţi 198; ~ f. lui Zmâncă Stan din Poienari, fr. cu Dumitru şi ⟨Mihnea⟩ 214; ~ log. din Bălţaţi ⟨cel bătrân⟩, tatăl lui Oprea 198; ~ log. din Budişteni 6, 137; ~ log. din Bujoréni 155; ~ log. ⟨din Călineşti⟩, jură pt. Stroiasca 157; ~ log. din Şirineasa, tatăl lui Udrişte log. 3, 6; ~ log. din Văleni 225; ~ martor pt. Brădet v. **Drăgoşi**; ~ martor pt. Brăneşti 356; ~ martor pt. Mâstâneşti 88; ~ martor pt. Păuşeşti v. **Corcodel**; ~ martor pt. Rădăcineşti 24; ~ moşnean din Focşănei 254; ~ moşul lui Opriş din Samara 164; ~ rumâni din: Băbuieşti, f. lui Căzan, fr. cu Ion 328, Băbuieşti, f. lui Oprea 328, Băbuieşti, f. lui Radul, nep. lui Stan 328, Băbuieşti, fr. cu Aleontie 328, Băbuieşti, tatăl lui Oprea 328, Brătivoieşti 31, Cârstieneşti v. **Puia**, Drăgoieşti, f. popei Şerban, fr. cu Dima şi Sava 231, 257, Robaia v. **Ghinea**, Stoiceşti 60, Urşani, tatăl lui Lupul, Ion şi Cânda 143; ~ şt. (al doilea) Comnei 149; ~ tatăl lui Badea din Puturoasa 60; ~ tatăl lui Radu Persul v. **Plavie**; ~ tatăl lui Sarul din Zoreşti 119; ~ tatăl Voicăi v. **Mănescul**; ~ ţigan, lăutar, fr. cu Cozma 355; ~ vinde în Cândeşti v. **Cotoiu**; ~ **Fâlf(ei)**, vinde în Rădăcineşti 24; v. şi **Ciocârlă, Corcodel, Cotoiu, Drăgoşi, Florescu, Ghinea, Mănescul, Oroşanul, Plavie, Puia.**

Opreş v. **Opriş.**

Oprina, fc. Banei din Lindiceşti, şt. lui Cazan 337; ~ şt. lui Marco log. din Topoloveni 9.

Oprina din Micşani 49; ~ tatăl lui Baico, Staico, Costea şi Gherghe 97; ~ tatăl lui Dragul 276.

Opriş (Opreş) din Bănceşti 18; ~ din Racoviţă 32; ~ din Samara, martor 346; ~ din Samara v. **Pădure**; ~ f. lui Mănescul Stan din Samara, nep. lui Oprea şi Danciul 164; ~ popa din Berileşti 189; ~ tatăl lui Radu din Cârstieneşti 29; ~ tatăl lui Stan Reléa din Samara 34; ~ rumâni din: Rădăcineşti, f. lui Stan, fr. cu Stoica, nep. Oancei 275, Uieşti v. **Frăcea**; ~ tatăl lui Stoica, bunic lui Alexe din Cândeşti 213; ~ vătaf, martor pt. Studeniţa 66; v. şi **Frăcea, Pădure.**

Opriţa, ţigancă, fc. Ancăi Priboaia, soră cu Marina 342.

Orbeşti (Orbişti), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 92, 161, 221.

Orbi, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 19.

Orbişti v. **Orbeşti.**

Orcăneşti, hotarul la Smedeşti, j. Buzău 67.

Orest v. **Năsturel.**

Oreşti, sat, j. Ilfov ⟨azi j. Călăraşi⟩ 196.

Oroşanul Oprea din Cucuteni 210.

Osica, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 206.

Ostra, sat ⟨j. Mehedinţi, azi dispărut⟩ 163.

⟨**Ostrov**⟩, schit ⟨j. Argeş⟩ 370.

Otaşiul, munte la Scăieni ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 135.

Oteşani (Otişani), sat ⟨j. Vâlcea⟩ 204.

Oticul Albeştilor, stână la ~ ⟨j. Argeş⟩ 156.

Otişani v. **Oteşani.**

P

Padea, sat, j. Dolj 185, 282.

Padeş, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 335.

Padina Părului, topic la Olăneşti ⟨j. Vâlcea⟩ 148.

Pahomie (Pahonie), diacon la m-rea Cozia 115; ~ eg. m-rii Sadova 54, 260.

Pahonie v. **Pahomie.**

Paisie, patriarh al Ierusalimului şi Paţestinei 75, 182; v. şi **Radu ⟨Paisie⟩** vv.

Palachi Radu din Ruseneşti 111.

Palaloga din oraşul Floci 147.

Palestina, patriarh al ~ 75, 182.

Panait (Panaiute) din Ohabă 185; ~ fr. cu Cherano, Avram şi Stoican 202.

Panaiute v. **Panait.**

Pană (Pano), cpt. din Budeasa, din Piteşti, fr. cu Arsenie post., tatăl lui Miho spăt. al

www.dacoromanica.ro

doilea, cumnat cu Despa, jurător 4, 8, 30, 165, 219, 351, 353; ~ log. din Cepari 298; ~ log. din Filipeşti v. **Filipescu**; ~ log., martor pt. Piteşti, Ştefăneşti 154; ~ log., martor pt. Rădăcineşti 24; ~ negustor v. **Geim**; ~ negustor din Târgşor v. **Pepano**; ~ negustor, ocina lui la Cândeşti 190; ~ post. din Grădişte 187; ~ vist. mare ⟨tatăl Catrinei, socrul lui Vasile vist.⟩ 68, 215, 319; ~ vornic al doilea 112; v. şi **Filipescu, Geim, Pepano.**

Pancâz, vinericer din j. Vâlcea 321.

Pangratie din Berileşti, scrie doc. 189; ~ martor pt. Păuşeşti 14.

Pano v. **Pană**.

Pantazi din Ţâţa, f. judelui Mâinea din Ţâţa, fr. cu Stanciul şi Stan 25, 27, 106, 191.

Papa, f. lui Radu clucer şi al Ancăi, fr. cu Dumitraşco 199; ~ ginerele lui Proda din Iezer, cumnat cu popa Tudor, Drăgan şi Hamza 141; ~ log., tatăl lui Drăghici spăt. 33; ~ post. din Şchei, tatăl lui Udrea log. 283; ~ post. din Târgovişte 13.

Paraschiva, ţigancă 134.

Paraschiva, ceauş din Orbi 19; ~ diacon la Mitropolie, scrie doc. 96; ~ din Surdeşti, fin al lui Mihna şi Iano 283; ~ f. lui Anghel din Floci, fr. cu Mihul şi Frâncul 220; ~ f. lui Ivan post. din Rumcéani 18; ~ fr. cu Andreiu, martor pt. Căşcioare 284; ~ log. mare (fost), tatăl lui Mihalcea log. (clucer) şi al lui Irimia log. (sluger) 203, 291, 345; ~ log., şt. Comnei, îngropat la Episcopia de Râmnic 149; ~ martor pt. Mătăşeşti v. Laţco; ~ popa din Răteşti, martor 259, 261, 263, 272; ~ roşul din Glupavi 230; rumâni din: Bănciuleşti, f. lui ~, fr. cu Stanciul 215, Bănciuleşti, tatăl lui ~ şi Stanciul 215; ~ tatăl lui Manea din Băleni 10; ~ vornic din Togozeni 162, 276, 337, 338; v. şi **Laţco**.

Parasco (Părasco), grecul, negustor 236, cumpără în Leurdeni 241, cumpără sate de la Petrea clucer 343.

Pardos, tatăl lui Gherghe din Rădeleşti 131.

Paripa, post. din ⟨Stănceşti⟩, tatăl lui Stroe 347.

Parniia, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.

Partenie (Partenul, Parthenie), eg. m-rii Arhanghelul ⟨din Râmnic⟩ 73; ~ eg. m-rii Sf. Caterina de la Sinai 201, 215; ~ episcop şi eg. m-rii Mărgineni ⟨j. Prahova⟩ 265; ~ patriarh al Constantinopolului (Ţarigradului) 372.

Partenul v. **Partenie**.

Parthenie v. **Partenie**.

Pasărea, apă, sat pe ~ ⟨j. Giurgiu⟩ 237.

Pascul din Samara, martor 310; ~ fr. de ocină cu Mordan din Scăiani 135; ~ rumân din Cărăreni, fr. cu Staico 105.

Pati v. **Ipatie**.

Paţa, vinde la Stroieşti 226.

Pavalachi v. **Pavlachi**.

Pavel (Pavil), fr. cu Mihai din Tătarul 304; ~ martor pt. Cârlomăneşti 195; ~ post. din Şoplea 6, 28; ~ ţigan al m-rii Sf. Troiţă 253.

Pavlachi (Pavalachi), ban mare (fost), tatăl lui Mihalache spăt. ⟨şi Radul⟩ 159, 286; ~ f. popii Irimia, scrie diata lui Ivan pitar 355.

Pavil v. **Pavel**.

Păcală din Dobroteni, boier jurător 333.

Păcăleşti, sat ⟨j. Sac, azi desfiinţat⟩ 263.

Pădure, f. lui Stoica spăt. din Cepturile, fr. cu Pătru pah. şi Dumitraşco, văr primar cu Rada armăşoaia 127; ~ fr. cu Fera din Răjăţul 113; ~ **Opriş** din Samara, tatăl lui Stan, fr. cu Hiera 34, 164, 310, 317, 346.

Pădureţ, j. v. **Muşcel şi ~**.

Păiş din Crâng, fr. cu Mihnea şi Oancea, unchiul lui Udrişte 101, 150.

Pălăhariu din Criva, martor 181.

Păpuşa v. **Vârful ~**.

Părasco v. **Parasco**.

Părăipan, moşia m-rii Sf. Troiţă 85.

Părceşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 231, 293.

Părului v. **Padina ~**.

Pătârlage, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 7, 40, 90, 118, 142, 193.

Pătraşco, f. lui Mitrea post. din Grădişte, fr. cu Stroe 39; ~ f. lui Neagul aga, fr. cu Coman comis şi Andrei spăt. 342; ~ fr. cu Giura din Morânglavi, cumpără de la Buica din Greci 218; ~ log., martor pt. mori în apa Buzăului 217; ~ post. din Bucşani, f. lui Bărcan stolnic mare (fost) 336, 341; ~ rumân din Puturoasa 60; ~ vornic din Şuici, tatăl lui Radu şi al lui Pârvu 29, 60, 261;
~ vv. ⟨**cel Bun**⟩, ⟨1554–1557⟩, f. lui Radu Paisie vv., tatăl lui Mihail vv. şi Pătru vv. 115;
~ vv. ⟨**Nicolae**⟩, f. lui Mihai Viteazul, şt. Ancuţei, tatăl Elincăi vistiereasa 147 bis, 343.

Pătroaia, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Dâmboviţa⟩ 165.

Pătru v. **Petru**.

Pătruţă, tatăl lui Radul din Dălanţi 181.

www.dacoromanica.ro

Păuleasa, via ei în hotar la Petreştii de Sus 45.
Păulescu Mogoş, cpt., martor pt. Dulcéni şi Pietri 169.
Păun v. **Vâlceaua lui ~**.
Păunilă din Clăşneşti 278, 279.
Păuşăşti v. **Păuşeşti.**
Păuşeşti (Păuşăşti), sat ⟨j. Vâlcea⟩ 14.
Pântea din Pereni, jurător pt. Cândeşti 190.
Pârâiani, sat ⟨j. Gorj⟩ 16, 329.
Pârâianu, log. v. **Milescu**; ~ **Calotă**, post., f. lui Hamza post., fr. cu Danciu post. şi Stanciu post. 329; ~ **Stanciul Zătreanul** post., f. lui Hamza post., fr. cu Danciu post. şi Calotă post. 16, 329; v. şi **Milescu**.
Pârâu, sat ⟨j. Gorj⟩ 16.
Pârjol Mircea, rumân din Doba de Sus, fr. cu Vâlsan 188.
Pârleţi, sat ⟨j. Buzău⟩ 324.
Pârscov (Pârşcoveni), sat ⟨j. Buzău⟩ 120, 218.
⟨**Pârşcoveanu**⟩ **Iordache**, f. lui Trufanda vist., nep. Catrinei şi al lui Pano vist. 63, 68, 69, 111, 319, 354.
Pârta, mama lui Toma, şt. lui Stepan din Drăgoteşti 161.
Pârtea v. **Vintilescul.**
Pârtoc Gheorghe, martor pt. Mâneasca 301.
Pârvan, rumân din Puturoasa 60.
Pârvana, fc. lui Colţu Stoica din Budişteni, şt. lui Stan post. din Micești, mama lui Tudosie 96, 137.
Pârvul din Başcov 327; ~ din Drăgoieşti, uncheaş, martor 257; ~ din Lazuri, tatăl lui Mihai post., Preda, Stoica şi Nedelco 153; ~ din Sălătruc, martor pt. Bumbuieşti 32; ~ din Şuici, f. lui Pătraşco vornic, fr. cu Radu 60; ~ f. lui Muşat din Măteşti, nep. lui ⟨S⟩fătcan 119; ~ log. v. **Radulovici**; ~ log. din Coteşti, unchi Nedelei comisoaia, văr cu Elina doamna din Mărgineni, unchi Elinei ⟨Cantacuzino⟩ postelniceasa 315; ~ log. din Crohna, tatăl Stanei, socrul lui Colţea cpt. 335, 357; ~ log. din Stoieneşti v. **Dolofan**; ~ pitar al doilea, martor 145; ~ post. al doilea, ctitor m-rii Ţânţăreni 16, 31, 291; ~ post. din Cepari 298; ~ post., şt. Ianei, ginere lui Gherghina post. 136; ~ rumâni din: Dobrosloveni 203, Gârleşti 60, Gropşani 222, Gropşani, f. lui Matei, fr. cu Andrei 222, Gropşani, f. lui Petru, fr. cu Văsii şi Stănislav 222, Modoia şi Bicoi 5; ~ spăt. din Vlădeşti, f. lui Tudoran sluger, şt. Ancăi, ginere lui Ivan şifar 219, 322, 342; v. şi **Dolofan, Radulovici.**
Pecea Ivan, boier hotarnic din Slatina 158.
Peia din Ruseneşti 111; ~ log., scrie doc. 283; ~ negustor (cupeţ) din Căpinteni 211.
Penea, f. Vavilei călugăriţa, fr. cu Stanciul 138.
Peneş Stan, roşul din Bărăşti 227.
Pepano (Pepeno) **Pano**, negustor din Târgşor, cumnat cu Isar cupeţ, cumpără loc de casă în Bucureşti 347.
Pepeno v. **Pepano.**
Pereni, sat ⟨j. Dolj⟩ 190.
Periaţi (Perieţi) sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 162, 259, 261, 272.
Perieţi v. **Periaţi.**
Periş, sat ⟨j. Ilfov⟩ 249, 261.
Perpelea Preda, rumân din Dăieşti 3.
Persul, f. Muşei şi al lui Preda din Iazer, fr. cu Hamza, Preda şi Vancea 141; ~ **Radul**, f. Plaviei Oprea din Hurezi 123.
Pescolescul Stan, rumân 347.
Peşceana, apă 45; ~ hotar la Clăşneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ 278; v. şi **Obârşia ~.**
Petco (Petcul) din Cegani 57; ~ rumân al m-rii Cotmeana 72, din Gropşani, f. lui Stan, fr. cu Datco 302.
Petcul v. **Petco.**
Petelec Radu, tatăl lui Stan din Cârlomăneşti 195.
Petolea din Medvejdea, martor pt. Trestinicul 297.
Petrea v. **Petru.**
Petreşti, sat ⟨j. Gorj?⟩ 289; ~ **i de Sus**, j. Gorj 45; ~ ⟨j. Muşcel⟩ 197.
Petrica, popa ⟨din Cucuteni⟩, martor 210.
Petrică v. **Poenile lui ~.**
Petronie, stareţ de la m-rea Cozia 115; ~ stareţ la m-rea Tismana 82, 83.
Petru (Pătru, Petrea), ban v. **Ciurdariul**; ~ bunic lui Hranite post., cumpără în Căşcioare 284; ~ cpt. (iuz.), f. lui Mitroşana 223, 235; ~ clucer v. **Aslan**; ~ comis, f. lui Căzan spăt. din Şuici, nep. lui Darie, Şuică şi Dragomir, fr. cu Căzan, tatăl lui Badea, Bălaur, Căzan, Stanciul şi ~ 144; ~ din Bălăceşti 4; ~ din Bălişoara, martor 78; ~ din Cârstieneşti, jurător 20, vinde 29; ~ din Cegani, jurător 358; ~ din Cioroiaşu v. **Boji**; ~ din Corbuşori, f. lui Neagoe post., fr. cu Oprea, Iane şi Neagoe

www.dacoromanica.ro

128; ~ din Leoteşti, tatăl lui Ion 140; ~ din Sămara, f. lui Drăghici 113; ~ din Sârbi, martor 99; ~ din Şcheai, fr. cu Costandin şi Dragomir, unchi lui Tudosie şi Radul 352; ~ f. Benghei din Dobrosloveni 203; ~ f. Catalinei ⟨şi al lui Căzan⟩ din Şuici 144; ~ f. Gherghinei 145; ~ f. lui Milcea, fr. cu Cernat (Mărăcini) 95; ~ f. lui ~ comis, fr. cu Badea, Bălaur, Căzan şi Stanciul, nep. lui Căzan spăt. din Şuici 144; ~ f. lui Voicul, văr cu Turturea Radu din Brădet 139; ~ grămătic din Dobreşti 54; ~ jurător pt. Maxin şi Jăliştе 167; ~ log. din Bărbăteşti, f. lui Tanasie pah. 19; ~ log. din Belcin 282; ~ log. din Fălcoi v. **Fălcoianul**; ~ log. din Gârleni, tatăl lui Barbu 54; ~ log. din Preajva, martor 222; ~ log., martor pt. ţigani 205; ~ martor pt. Creţeşti v. **Stănoman**; ~ martor v. **Portărescul**; ~ pah., f. lui Stoica spăt. din Cepturile, fr. cu Dumitraşco şi Pădure 127; ~ popa din Lipia 213; ~ popa, locul lui în Sârbi 99; ~ portar, martor pt. Maxin şi Jăliştе 167; ~ post., înfrăţit cu Lupul Căzacu 266; ~ roşul din Leoteşti 228; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa, în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ rumâni din: Bârzoteni 4, Bârzoteni, fr. cu Stanciul 143, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Codriş 93, Doba de Sus 188, Gropşani, tatăl lui Pârvul, Văsii şi Stănislav 222, Stoiceni 60, Urşani, f. lui Dumitru, fr. cu Mihăilă, Micăia, Şandru şi Preda 143, Urşani, f. lui Mărin, fr. cu Nedelco, Iane, Ştefan, Filimon şi Işfan 143, Urşani, f. lui Stanciul, fr. cu Mihai, Ilie şi Dumitru 143, Urşani, fr. cu Toma 143; ~ sluger v. **Băleanu**; ~ tatăl lui Stoica din Dobrosloveni 203; ~ ţigan din Gârleni 54; ~ vătaf din Cârstieneşti v. **Vrabie**; ~ vătaf, martor la Poienărei 11; ~ vv. ⟨**cel Tânăr**⟩, ⟨1559 1568⟩, f. lui Mircea ⟨Ciobanul⟩ vv. 46, 196; v. şi **Aslan, Băleanu, Boji, Ciurdariul, Fălcoianul, Portărescul, Stănoman, Vrabie.**

Piatra Domireştilor ⟨j. Argeş⟩ 156; ~ **lui Cochir**, hotar la Bădéni 41; ~ **lui Costandin**, hotar la Slătioara ⟨j. Vâlcea⟩ 179; ~ topic la Poienărei ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 11.

Piersici, topic la Cârstieneşti ⟨j. Argeş⟩ 29.

Pietrari, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 349.

Pietri, sat, j. Vlaşca ⟨azi dispărut⟩ 169.

Pietriş, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; v. şi **Gura** ~.

Pietroşiţa, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 191.

Pilancea, martor pt. Pârscov 120.

Pilă Dragomir din Lindiceşti, tatăl lui Stan, bunic Banei 162, 337.

Pileşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 92.

Piscul Braniştei, hotar la Cocul ⟨j. Argeş⟩ 317; ~ **Cerbului**, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8; ~ **Predei**, topic la Corbuşori ⟨j. Argeş⟩ 128; ~ **Sârbului**, topic la Bătieşti ⟨j. Argeş⟩ 8; ~ **Sinului**, topic la Bătieşti ⟨j. Argeş⟩ 8; ~ **Teiuşului**, topic la Bătieşti ⟨j. Argeş⟩ 8; ~ **Ursului**, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ **Zlatiei**, topic la Samara ⟨j. Argeş⟩ 317.

Piscuri, sat ⟨j. Ilfov, azi dispărut⟩ 231, 336.

Pişcani, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 33, 165.

Pişcotan Manea din Ibăneşti 158, 199.

Pişoiu v. **Pişotă**.

Pişotă (Pişoiu) **Radu** din Băşceni, vinde moşie la Brăduleţu 138.

Pitariu, hotar la Uda ⟨j. Argeş⟩ 116.

Piteşteanul Tudor, şt. Vlădaiei, ginere lui Ivan şifar din Piteşti, cumnat cu Anca 352.

Piteşti, vii la ~ 154; oraş (oameni din ~) 4, 24, 33, 34, 129, 154, 165, 183, 346, 351 353; podul de la ~ (loc de emitere) 164, 165, 172.

Placse Toader, schimbă ţigani 205, 223.

Plahodanul Dediul, martor 332.

Plai v. **Vârful** ~.

Plavie Oprea, tatăl lui Radu Persul 123.

Plavie, moşie ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 101, 150.

Plăşcoi, sat ⟨j. Buzău⟩ 316.

Plătăreşti, sat, j. Ilfov 233.

Plăviţoiul Necula, cumpără vii 219.

Plena, sat ⟨j. *Mehedinţi*⟩ 343.

Pleşa din Rucăr, tatăl lui Vlad 174.

Pleşeşti, moşie ⟨j. Argeş⟩ 144.

Pleşoi, sat, j. Dolj 16, 31, 45, 68, 343.

Ploaie, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Francul 93.

Ploieşti, oraş 147, 157, 225, 288.

Ploştină, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 92.

Plumbuita, m-re v. **Bucureşti**.

Podéni, sat ⟨j. Argeş⟩ 144.

Podgoriianul Radul din Gherghiţa, martor pt. Viineasca 243.

Podobaie, martor pt. Măneasca 301.

Podolul v. **Valea** ~.

Podul Ţiganului, topic la Cor⟨bu⟩şori ⟨j. Argeş⟩ 128.

www.dacoromanica.ro

Poenaru Barbu (din Poiană), ⟨fr. cu Neagoe post., tatăl lui Dragotă şi Preda⟩, ban mare (al Craiovei), martor: 16, 222, 224, 237, 242; în divan: 8, 11, 24, 29–32, 39, 41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 76, 78–80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125–128, 136, 138, 143, 144, 147, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 215, 225, 227, 233, 234, 240, 248, 249, 253, 254, 347, 352, 357; în slujbă 111.
Poiana (Poiene), sat ⟨j. Dolj⟩ 211; ~ ⟨j. Prahova⟩ 28, 225; ~ hotar la Ţigăneşti ⟨j. Argeş⟩ 142; ~ topic la Cepari, j. Argeş 126; ~ **Caselor**, topic la Bătieşti ⟨j. Argeş⟩ 8; ~ **Garcei**, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ **Goicelul**, ocină ⟨j. Buzău⟩ 98; ~ **lui Puiul**, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.
Poienari, sat ⟨j. Argeş⟩ 156; ~ j. Vlaşca ⟨azi j. Giurgiu⟩ 247.
Poienărei, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 11, 128, 320.
Poiene v. **Poiana**.
Poienile lui Petrică, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ munte, j. Argeş 126.
Pogorâşul Porcilor v. **Coborâşul Porcilor**.
Polovragi, sat ⟨j. Gorj⟩ 329.
Popa din Măniiaci, martor 135.
Popescu, cpt. (iuz.) din Buzău, din Maxin 171, 175, 177; ~ **Şintescu Radu**, agă mare din Popeşti: în divan 76, martor 353, pristavnic 52.
Popeşti, conac domnesc, loc de emitere, j. Vlaşca ⟨azi j. Giurgiu⟩ 158; ~ sat ⟨j. Călăraşi⟩ 52; ~ sat, j. Ilfov 215.
Popisi Radu, român din Doba de Sus 188.
Portărescul Pătru, martor 358.
Porumbariul Vasile, vinde în Mihăieşti 149.
Posceavei din Piteşti, martor pt. Izvorani 351.
Posta, tatăl lui Ionaşco din Gura Văii 49.
Postolachi v. **Apostolache**.
Potelul, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 318.
⟨Potlogeanul⟩ Radu din Suseni, martor 10, 44, 173.
Potlogi, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Dâmboviţa⟩ 103.
Potocéni, sat ⟨j. Buzău⟩ 18, 62, 97, 119, 254.
Potolea, tatăl lui Toma 161.
Potor Nan din Cacaleţi 186.
Prahova, j. (moşii, sate din ~) 243, 334.
Praora, topic la Bătieşti ⟨j. Argeş⟩ 8.
Prăvăleni, sat ⟨j. Argeş⟩ 81.
Preajva, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 218, 222.
Precopie v. **Pricopie**.
Precup din Tătarul 304.
Preda (Prida) al lui Avram v. fiul lui Avram; ~ ban din Cepturoaia v. **Buzescu**; ~ cpt., f. lui Ghiuriţa cpt. din Frăsinet, nep. lui Giurca 203; ~ clucer v. **Aslan**; ~ clucer mare v. **Brâncoveanul**; ~ comis din Bucşani, martor 64, 161, 341; ~ din Călugăreni, boier jurător 333; ~ din Clăşneştea, tatăl lui Danul şi Stărian 278; ~ din Lăngeşti, ⟨tatăl⟩ Velicăi, ⟨socrul⟩ lui Şuică pârcălab 144; ~ din Stoiceni, f. lui Matei, fr. cu Procopie 60; ~ din Stoieneşti v. **Dolofan**; ~ ⟨din Şchei⟩ 301; ~ f. lui Avram log. din Tătuleşti 294; ~ f. lui Oprea log. din Şirineasa, fr. cu Udrişte 3; ~ f. lui Pârvul din Lazuri, fr. cu Mihai post., Stoica şi Nedelco 153; ~ f. lui Stan, fr. cu Vâlsan, martor pt. Mărăcineni 95; ~ ocina lui în Slătioara 179; ~ pah. ⟨din Ruda⟩ v. **Rudeanu**; ~ popa din Prisaca, martor în Mâstâneşti 270; ~ post. v. **Uiescu**; ~ post. din Băbeni 4; ~ post. din Balş, martor 218; ~ post. din Lereşti, tatăl lui Oancea log., socrul Mariei 352; ~ post. din Mălăieşti, martor 222; ~ post. din Mileşti v. **Milescu**; ~ post. din Răscăiaţi 204; ~ post. din Roşiani 203; ~ post. ⟨din Tătirani⟩, tatăl lui Negoiţă pah. 132; ~ rumâni din: Bârzoteni, f. lui Dan, fr. cu Simul şi Lazăr 4, 143, Dăieşti v. **Perpelea**, Gârleşti 60, Gropşani v. **Şuhanul**, Gropşani, f. lui Neagomir, fr. cu Stan şi Barbul 222, Urşani, f. lui Dumitru, fr. cu Mihăilă, Pătru, Micăia şi Şandru 143; ~ sluger v. **Floricoiul**; ~ sluger, f. lui Buzinca clucer 127; probabil acelaşi 6; ~ sluger, ⟨ginerele lui Preda Floricoiul?⟩, martor 243; ~ spăt. din Cepturoaia, f. lui Teodosie ban ⟨Corbeanu⟩, nep. lui Radu ⟨Buzescu⟩ ban şi al lui ~ ban din Cepturoaia 204, 222, 348; ~ spăt., f. lui Nica log. mare (fost) din Tâncăbeşti, tatăl lui Vasilie comis 23, 136, 147; ~ stolnic, ⟨bunic⟩ lui Negoiţă pah. 142; ~ şt. Muşei din Iezer, tatăl lui Hamza, Prodea, Persul şi Vancea 141; ~ tatăl lui Drăghici din Brăneşti 211; ~ ţigan din Spinişorul de Jos 16; v. şi **Aslan**, **Brâncoveanul**, **Buzescu**, **Dolofan**, **Floricoiul**, **Milescu**, **Perpelea**, **Piscul** ~, **Rudeanu**, **Şuhanul**, **Uiescu**.
Predeştii, sat ⟨j. Mehedinţi?⟩ 343.
Preseaca v. **Prisaca**.

www.dacoromanica.ro

Preşnea, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 181.
Priboaia Anca, ţigancă, mama Marinei şi a Opriţei 342.
Pricopie (Precopie, Procopie) din Stoiceni, f. lui Matei, fr. cu Preda 60; ~ rumân din Băbuieşti, tatăl lui Stan 328; ~ stareţ la m-rea Tismana 82, 83.
Prida v. **Preda**.
Priia, fc. lui Lupul, sr. Nedelei din Măteşti 119; ~ mama lui Constantin 234.
Prisaca (Preseaca, Priseaca), sat, j. Olt 199; ~, j. Sac ⟨azi j. Prahova⟩ 88, 147, 270, 299, 312, 313, 338.
Priseaca v. **Prisaca**.
Prişei, sat ⟨j. Argeş⟩ 317.
Proca din Piteşti, negustor 214, 351; ~ martor pt. Găunoşi v. **Luca**; v. şi **Luca**.
Procican, p. lui la Cândeşti 213.
Procopie v. **Pricopie**.
Prodan, rumân din Turnul 60.
Prodea, f. Muşei şi al lui Preda din Iazer, fr. cu Hamza, Persul şi Vancea 141.
Prohan din Glogova, martor pt. Iermoneşti 278, 279.
Prorocea, rumân din Gropşani, tatăl lui Stoica, fr. cu Nicola 222.
Proroci, sat ⟨j. Olt⟩ 158.
Prundeanul, p. lui din Slătioara ⟨j. Vâlcea⟩ 179; ~ **Dragomir**, post., martor 204.
Pudea din Fienii Mari 191.
Puia, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Ianache 93; ~ **Oprea**, rumân din Cârstieneşti 29; v. **Poiana lui** ~.
Puica, iuz. 237.
Putcavel, roşul din Vaideel, tatăl lui Stan 88, 299, 312.
Puturoasa, sat, j. Olt 60, 158, 199, 298, 300.
Puţinei (Puţintei), sat ⟨j. Buzău⟩ 18, 98, 186.
Puţintei v. **Puţinei**.
Puţuri, sat ⟨j. Dolj⟩ 185.

R

Racova, apă ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 259; ~ hotar la Tătărăi ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 261.
Racoviţa, sat ⟨j. Argeş⟩ 32.
Rada, armăşoaia ⟨din Găvăneşti⟩, prima st. a lui Stoica Rudeanu pah., fc. lui Dragomir post., nep. lui Dumitru vornic, vară cu Pătru pah., Dumitraşco şi Pădure din Cepturile 127; ~ din Mâstâheşti, st. lui Albul, mama Ivanei şi Stancăi 308; ~ fc. Ilcăi din Verneşti 119; ~ fc. lui Matei post. din Mihăieşti, nep. ~ 37; ~ mătuşa ~ din Mihăieşti, ⟨sr.⟩ lui Matei post. din Mihăieşti 37; ~ ţigancă 132.
Radila, moşie la Cozleciu ⟨j. Prahova⟩ 28.
Radislav v. **Radoslav**.
Radomir, popa din Potlogi 103; ~ tatăl lui Badiul, vinde în Zoreşti 119.
Radoslav (Radislav) din Petreşti, martor 197; ~ post. din Budişteni 96, 168; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa, în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ vinde în Bănceşti 26.
Radovanul, tatăl lui Gligorie 359.
Radu(l), agă mare v. **Popescu-Şintescu**; ~ al post. 203; ~ aldămăşar pt. Vârful Bobului 258; ~ aprod 103; ~ armaş al doilea din Stăncești 71; ~ armaş din Dărăşti v. **Dărăscul**; ~ armaş din Uieşti, f. lui Bratul comis, fr. cu Preda Uiescu post. 77; ~ ban v. **Buzescul**; ~ bănişor din Stupinéle 210; ~ cel bătrân 198; ~ clucer v. **Buzescul**; ~ clucer, pah. din Prooroci, fr. cu Drăguşin ⟨Deleanu⟩ post. mare, st. Ancăi, tatăl lui Dumitraşco şi Papa 158, 199, 203; ~ cojocar din Bătieşti, tatăl lui Drăguş, Ion şi Vladul 8; ~ comis mare v. **Mihalcea**; ~ cpt. mare de călăraşi din Fărcaşa, din Gropşani v. **Fărcăşanul**; ~ croitor din Vâlculeşti 181; ~ cumpără v. **Fluieraşul**; ~ dascăl ⟨din Păcăleşti⟩, scrie doc. 88; ~ diacon din Sâmbotin 86; ~ din Băjeşti v. **Mocanul**; ~ din Băşceni v. **Pişotă**; ~ din Băzăneşti v. **Dima**; ~ din Beleţi 152, v. şi **Gialalăul**; ~ din Buzău v. **Răgep**; ~ din Cacaleţi 93, v. şi **Tigvă**; ~ din Căineşti, vinde loc de livadă 36; ~ din Cârlomăneşti v. **Ţăpoteiul**; ~ din Cerăşti 119; ~ din Chiojdeni 299; ~ din Conţeşti v. **Bodeiu, Floroiul**; ~ din Cornet, martor pt. Cucuteni 210; ~ din Creţi v. **Caşotin**; ~ din Daia, martor pt. Şerpăteşti 58; ~ din Focşănei, megiaş al lui Isac iuz. 130, moşnean 254; ~ din Gherghiţa v. **Podgoriianul**; ~ din Groşani, megiaş 82, 83; ~ din Gura Văii, f. lui Bogoghinţă 49; ~ din Lindiceşti, tatăl lui Stoica 276; ~ din Măteşti v. **Birciul**; ~ din Mireni v. **Idul**; ~ din Plăşcoi, megiaş 316; ~ din Pileşti, martor 92; ~ din Poienărei 11,

www.dacoromanica.ro

128; ~ din Prişei, vinde ocină în Piscul Zlatiei 317; ~ din Ruseneşti v. **Jarne, Palachi**; ~ din Samara 162; v. şi **Mâinea**; ~ din Săseni v. **Nuţii**; ~ din Stâlpeni, martor 225; ~ din Suseni v. ⟨**Potlogeanul**⟩; ~ din Şuici 144; ~ din Tătarul v. **Jiribiţă**; ~ din Ţâţa 191; ~ din Valea Ludului v. **Grozea**; ~ f. Buicăi din Greci, fr. cu Mihaiu 218; ~ f. Burţoiului, fr. cu Oprea, vinde în Bătieşti 8; ~ f. lui Badea din Hurezi şi al Neacşăi, fr. cu Nedelco, nep. lui Danciul vornic mare (fost) din Hurezi 9, 239, 240; ~ f. lui Bordeică din Izvarna, fr. cu Dobromir 279; ~ f. lui Braşov din Ţâţa, fr. cu Stoica 104; ~ f. lui Buzelă, vinde în Groşi 129; ~ f. Calei, fr. cu Ivul popa, Dumitru, Stana şi Voica 12; ~ f. lui Comane din Scăieni, fr. cu Stanciul 135; ~ f. lui Dragomir din Şcheai, nep. lui Costandin şi Pătru, văr cu Tudosie şi Cernatu 353; ~ f. lui Gheorghe uncheaş, martor pt. Su deşti 283; ~ f. lui Matei, nep. lui Giura din Gabrova, martor 327; ~ f. lui Norocea Vlad, fr. cu Oancea, Dragomir şi Nedelco 346; ~ f. lui Opriş din Cârstieneşti 29; ~ f. lui Pătraşcu vornic din Şuici, fr. cu Pârvul 29, 60; ~ f. lui Pătruţă din Dălanţi 181; ~ f. lui Plavie Oprea v. **Persul**; ~ f. lui Răuţ din Rucăr 174; ~ f. lui Stan din Creţuleşti v. **Creţulescul**; ~ f. lui Stroe din Mirèni, tatăl lui Năstase 286; ~ f. lui Totos, tatăl lui Barbul din Tohani 184; ~ f. lui Tudor log., fr. cu Dumitru, nep. lui Bârsescu Ion călugăr 188; ~ f. lui Tudor Simeţii din Mehedinţi, fr. cu Stanciul 263; ~ f. lui Vladul popa din Băşineşti 294; ~ f. lui Vlădan (Vlăduţ) din Moceşti 101, 150; ~ f. Neagăi Oloaga, fr. cu Oprea din Bătieşti 8; ~ fr. cu Fătul şi Dumitru, vinde vie pe Sperlea (la Mâstâneşti) 1; ~ fr. cu Mihai 110; ~ fr. cu Mihai, Gheorghe şi Costandin, cumpără în Potlogi 103; ~ fr. cu Pârtea Vintilescul şi cu Vladul din Măteşti 119; ~ fr. cu Şerbu pah., vinde în Rădăcineşti 24; ~ fr. cu Voicişăl din Dăiani, cumpără ocină în Vârful Bobului 258; ~ ginerele lui Badiul din Potlogi 103; ~ ginerele lui Balotă din Găgèni, cumpără Smidiştii 67, scrie doc. 56; ~ ginerele lui Galan, vinde vie în Bădèni 41; ~ grămătic din Mărăcineni, ⟨fr. cu Mircan, Iane şi Sava⟩ 98; ~ iuz. v. **Beldenul**; ~ iuz. din Negreşti 165, 183; ~ log. din Bâţcoveni, martor 271; ~ log. din Dudeşti v. **Dudescul**; ~ log. din Fundeni, tatăl lui Drăghici log., Eftimie şi Badea, socrul Tudorei 248; ~ log. din Speteni 336; ~ log. din Şcheai 239; ~ log. din Ţigăneşti v. **Ţigănescul**; ~ log. mare v. **Cocorăscu**; ~ martor pt. Cârstieneşti 29; ~ martor pt. Grecşorii v. **Golescul**; ~ martor pt. Mâstâneşti v. **Raghelii**; ~ martor pt. Petreşti v. **Muntean**; ~ megiaş v. **Gorăngoaş**; ~ negustor (cupeţ) din Verneşti 55; ~ nep. lui Şuica pârcălab din Şuici 60; ~ p. lui pe Teleajen v. **Brăde**; ~ pah. din Pârşcoveni 218; ~ pah., fr. cu Drăguşin post. v. clucer din Prooroci; ~ pah. mare v. ⟨**Radu**⟩ **Şerban** vv.; ~ pârcălab din Scăieni, şt. Dobrei, vinde în Scăieni 311; ~ popa din Belciu, scrie doc. 185; ~ popa din Ludişti 110; ~ popa din Scăieni, scrie doc. 21, 65, 241, 311; ~ popa din Stăneşti, tatăl lui Şărban 257; ~ popa din Urlaţi, martor 259, 261, 272; ~ popa, fr. lui Vavila călugăr, fr. cu Stefan călugăr 179; ~ popa, tatăl lui Vasilie din Hurezi 123; ~ post., alege ocină în Izvorani 183; ~ post. din Petreşti 289; ~ post. din Şuici, martor 29; ~ post. al doilea din Vultureşti v. **Rudeanul**; ~ post., f. lui Corcodel stolnic 286; ~ post., f. lui Staico post. din Ohaba, fr. cu Nan post. şi Mihai post. 136; ~ rumâni din: Băbuieşti, f. lui Stan, tatăl lui Oprea 328, Bănciuleşti 215, Bărbăteşti 19, v. şi **Brânzecul**, Bumbuieşti v. **Capotă**, Ciliiani şi Crăceşti, f. Cernicăi 93, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Iuga 93, Ciliiani şi Crăceşti, nep. lui Leul 93, Doba de Sus 188, v. şi **Popisi**, Gârleni, f. lui Lupul, fr. cu Drăghici, Dumitru, Stan şi Barbul 242, Gârleşti 60, Gropşani, f. lui Preda Şuhanul, fr. cu Alexi, Lupul şi Stan 222, Gropşani, fr. cu Neagomir, Stoian, Badea şi Străţimir 222, Gropşani, fr. cu Stan 222, Gropşani v. **Turcu**, Ohaba, f. lui Bercea 136, Popeşti, f. lui Marco, fr. cu Tatul, Iasu, Duia şi Muşat 215, Popeşti, fr. cu Muşat, tatăl lui Tudoran şi Stanciul 215, Popeşti, tatăl lui Trandafir şi Sava 215, Puturoasa 60, Tătarul, ginerele lui Radu 304, Urşani, f. lui Frâncul, fr. cu Barbul şi Ionaşco 143, Urşani, f. lui Lupul, fr. cu Vladul 143, Urşani, f. lui Stan al Ianului, fr. cu Nicula, Apostol, Ianul şi Mihăilă 143, Urşani, f. lui

www.dacoromanica.ro

Tudosie, fr. cu Costandin 143; ~ slugă v. **Chepți**; ~ socrul lui Radu rumânul din Tătarul 304; ~ stolnic v. **Corcodel**; ~ st. Cheranei, ginerele lui Giurgea și al Stancăi, cumnat cu Giurgea 166; ~ tatăl lui Hrizea v. **Bulbuceanul**; ~ tatăl lui Mihăilă, ș.a. v. **Turturea**; ~ tatăl lui Radu 41; ~ tatăl lui Stan din Cârlomănești v. **Petelec**; ~ tatăl popii Jipa din Verneşti v. **Sorescul**; ~ tatăl Vasilei din Glupavi, bunic Dobrei și Calcei 133; ~ țigan din Spinișorul de Jos 16; ~ uncheaș, tatăl lui Oancea și al lui Marin, vinde în Piscul Zlatiei 317; ~ vătaf, cumpără în Șchei 301; ~ vătaf (de plăieși) din Sibiceu de Sus 7; ~ vătaf din Berteşti, aldămășar 225; ~ vătaf, p. lui la Uda 116; ~ vinde la Ştefăneşti 237; ~ vinde ocină în Vârful Bobului 258;
~ vv. **cel Mare** ⟨1495 1508, tatăl lui Radu de la Afumați⟩ 178;
~ vv. ⟨de la Afumați, 1522–1523, 1524, 1524 1525, 1525 1529, f. lui Radu cel Mare⟩ 178;
~ vv. **Mihnea** ⟨1601–1602, 1611–1616, 1620 1623, f. lui Mihnea vv., tatăl lui Alexandru vv. Coconul⟩ 9, 41, 63, 68, 78, 90, 97, 108, 111, 118, 122, 141, 147, 196, 203, 225, 233, 249, 277, 319, 343;
~ vv. ⟨**Paisie**, 1534, 1535 1545, f. lui Radu vv. cel Mare, tatăl lui Pătrașcu vv.⟩ 115;
~ vv. **Șerban** ⟨1602 1611⟩, f. doamnei Maria ⟨și al lui Radu post.⟩, st. Ilinei 39, 56, 97, 101, 122, 179, 215, 341, 343; ~ pah. mare (fost) 41, 122; v. și **Beldenul, Birciul, Bodeiu, Brăde, Brânzecul, Bulbuceanul, Buzescul, Capotă, Caşotin, Chepți, Cocorăscu, Corcodel, Cretulescul, Dărăscul, Dima, Dudescul, Fărcășanul, Floroiul, Fluieraşul, Gialalăul, Golescul, Gorăngoaș, Grozea, Idul, Jarne, Jiribiță, Mâinea, Mihalcea, Mocanul, Muntean, Nuții, Palachi, Persul, Petelec, Pișotă, Podgoriianul, Popescu-Șintescu, Popisi, Potlogeanul, Răgep, Răghelii, Rudeanu, Sorescul, Tigvă, Turcu, Turturea, Țăpoteiul, Țigănescul.**

Radu Vodă (Sf. Troiță), m-re v. **Bucureşti.**

Radulovici Pârvul, log., scrie doc. 40, 74, 76, 80, 137, 212, 277, 343.

Rafail, călugăr la m-rea Cotmeana 72.

Rancea, rumân din Ciliiani și Crăceşti 93.

Raşa, rumân din Ciliiani și Crăceşti 93.

Ratco din Glupavi, martor 133.

Răchițele, sat ⟨j. Argeș⟩ 72, 129.

Răcina, f. lui Oltea din Cornățel 30.

Răcnea din Gorăneț, ⟨unchi⟩ lui Coman 267, 268; ~ din Mlăjăt, martor pt. Jugurêni 255.

Rădan, călugăr, unchi lui Bodeiu Radu 138.

Rădanțul, rumân din Gropșani 222.

Rădăcinești, sat, j. Argeș 24, 32, 277.

Rădeleşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 131.

Rădivoi, rumân din Gârleni, tatăl lui Stoica 242.

Rădocea, ginerele popii Crețu, nep. lui Oprea din Zorești 119.

Rădoiu, rumân din Ciliiani și Puturoasa, fr. cu Voinea 93.

Răducel, tatăl lui Ion și Drăguș, vinde moșie în funia budească 207.

Răduceşti, sat ⟨j. Rm., azi j. Buzău⟩ 202.

Răduț v. **Răduțul.**

Răduțul (Răduț), post. din Medvejde, martor 161, 335.

Răgep (Răgip) **Gheorghe**, iuz. din Buzău, f. lui Radu din Buzău, fr. cu Toma 171, 175, 186; ~ **Radu** din Buzău, tatăl lui Gheorghe și Toma 186, 251; ~ **Toma**, f. lui Radu din Buzău, fr. cu Gheorghe iuz. 175, 186.

Răghelii Radu, martor pt. Mâstânești 270.

Răgip v. **Răgep.**

Răjățul, sat ⟨j. Argeș⟩ 113.

Rămişti v. **Râmești.**

Răscăieți, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 204.

Răsimnici, sat ⟨j. Ilfov, azi j. Ialomița⟩ 243.

Răsin, tatăl lui Stoica din Prisacă 313.

Răspopul, tatăl vitreg al lui Balaci din Căzănești 289; ~ **Ion**, fr. cu Ștefan din Tătarul 304.

Răstoacă, topic la Bătiești ⟨azi j. Argeș⟩ 8.

Răşciori, sat ⟨j. Ialomița⟩ 240.

Rătescul Antonie din Rătești, fr. cu Ivașco 322; ~ **Ivaşco**, vornic, fr. cu Antonie, boier hotarnic 165, 183; ~ **Tudor**, vornic al doilea din Rătești, om domnesc 50, 88, 135, 142.

Rătești, sat, j. Buzău 50, 62, 64, 88, 135, 259, 261, 263, 272; ~ ⟨j. Vlașca, azi j. Argeș⟩ 165, 322.

Rătevoești v. **Rătivoiești.**

Rătivoiești (Rătevoești), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeș⟩ 13, 124, 146, 154, 197, 326.

Rătunda, hotar la Albești ⟨j. Buzău⟩ 186, 228.

Răul Stan, martor pt. m-rea Vaideei 234; ~ **Vlad**, f. lui Frățică, întărit în ocină în Poiana 225.

www.dacoromanica.ro

Răuț, tatăl lui Radu din Rucăr 174.
Răzmiriță din Cândești, tatăl lui Stoica 213; ~ din Scurtești, martor 130; ~ pârcălab, martor pt. Pârscov 120.
Răzvan, cpt. din orașul Floci 358.
Râmești (Rămiști), sat ⟨j. Vâlcea⟩ 4, 99.
Râmnic, episcopie 52, 73, 149; ~ oraș 73, 86; ~ **ul Sărat și Brăila** (Slam Râmnic), j. (sate în ~) 47, 202.
Râușor, topic la Rucăr ⟨j. Mușcel, azi j. Argeș⟩ 174.
Roata Frântă, hotar la Cepari, j. Argeș 126.
Robaia, sat, j. Argeș 126.
Robul Stan din Cârstienești 11, 128; ~ **Vlad** din Lindicești 276.
Rociotă, via lui la Rădăcinești 24; ~ **Dragomir**, martor pt. Cârstienești 29.
Roman din Gârleni, martor 54; ~ din Sengureni, ginerele lui Mihăilă, vinde în Poienari 247; ~ ocina lui la Hurezi, j. Vâlcea 123; ~ român din Brătivoiești, f. lui Voico, fr. cu Vladul 31; ~ scrie doc. pt. Budișteni 168.
Romanați, j. (sate în ~) 111, 114, 115, 203, 222, 298, 300, 354.
Romașco, vinde în Mânească 301.
Roșca, tatăl lui Stan Gușatul din Mătești 119; ~ tatăl lui Stoica din Poienărei 11.
Roșieni, sat ⟨j. Romanați⟩ 203.
Roșiia, sat ⟨j. Gorj⟩ 16.
Roșioae, ocină la Tătărăi ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 259.
Roșul, sat ⟨j. Ilfov⟩ 348.
Ruceru Toma, martor pt. Găunoși 239.
Rucăr, sat ⟨j. Mușcel, azi j. Argeș⟩ 174, 176.
Rud⟨ea⟩, țigan din Crăișani 147 bis.
Rudeanca Dobra, logofetească, ⟨șt. lui Tudosie log. mare (fost)⟩, mama Dobrei, ⟨a lui Staico pah. și Vlad log.⟩, soacra lui Stanciu log. din Olănești, bunica lui Tudor, Vlad, Stroe 277.
Rudeanu Chirca, post. al doilea din Curtișoara, ⟨f. lui Tudor (Teofil) ~ și al Stancăi, șt. Dumitranei, ginere al lui Dumitrașco Filipescu stolnic mare (fost)⟩ 102, 222, 298, 300, 302, 353; ~ **Ișfan**, log. ⟨din Ruda⟩, f. lui Mitrea ~ sluger ⟨din Mihăiești⟩ 112; ~ **Matei**, clucer din Curtișoara, ⟨f. lui Tudosie ~ clucer, nep. lui Tudor ~⟩, martor 300; ~ **Mitrea**, sluger ⟨din Mihăiești⟩, tatăl lui Ișfan log. 112; ~ **Preda**, pah., f. lui Staico ~ pah. ⟨și al Radei armășoaia⟩, ⟨fr. cu Tudosie post., Staico post., Vilaia⟩, martor 76, 344; ~ **Radu**, post. al doilea ⟨din Vulturești⟩, f. lui ~ Vlad log. ⟨și al Despinei, fr. cu Andrei, Vlad pah. și Chircă spăt.⟩ 300; ~ **Staico** (Stoica), pah., ⟨f. lui ~ Tudosie log. mare (fost) și al Dobrei⟩, șt. Radei armășoaia ⟨din Găvănești⟩, ginerele lui Dragomir post., fr. cu Vlad log. și Dobra, tatăl lui Preda pah. ⟨și al lui Tudosie post., Staico post., Vilaia⟩ 127, 344; ~ **Tudosie**, log. mare (fost), ⟨șt. Dobrei, tatăl lui Staico pah., Vlad log. și Dobra⟩ 179; ~ **Vlad**, log., ⟨șt. Despinei⟩, tatăl lui Vlad pah., Radu post. al doilea, ⟨Andrei și Chircă spăt.⟩, strănepot al jupâniței Caplea din Periș 13, 249; ~ **Vlad**, pah., f. lui Vlad log. ⟨și al Despinei⟩, fr. cu Radu post., ⟨Andrei și Chircă spăt.⟩ 13, 298, 300.
Rudeni, hotar, sat ⟨j. Argeș⟩ 126.
Rudenii, familie 179.
Ruhat, părinții lui ~, din Cârsticea de Jos 293.
Rumâni, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 181.
Rumcéni, sat, j. Săcuieni ⟨azi dispărut⟩ 18, 167.
Runcu, sat ⟨j. Dâmbovița⟩ 210.
Rusat Vladul, unchiul lui Ion din Poienărei 11.
Rusănești (Rusenești, Rusinești), sat, j. Romanați ⟨azi j. Olt⟩ 63, 111.
Rusenești v. **Rusănești**.
Rusin, fr. cu Dragomir, vinde în Bădéni 41.
Rusinești v. **Rusănești**.
Rusinoae din Smidiști 67.
Rustea, negustor 147, 348.
Ruxandra, șt. lui Gavrilă spăt. 189.

S

Sac (Săcui, Secuieni), j. (sate în ~) 6, 18, 41, 46, 67, 101, 138, 147, 178, 225, 301.
Saca v. **Seaca**.
Sacoți v. **Vadul** ~.
Sadova, m-re ⟨j. Dolj⟩ 54, 260.
Safta, jupâneasa, p. ei în Grozăvești 339; ~ ⟨mama⟩ lui Ion, fc. Stanei din Mătești 119.
Salce v. **Salcia**.
Salcia (Salce), sat ⟨j. Buzău⟩ 186.
Samara (Sămara), sat, j. Argeș 34, 113, 121, 164, 310, 345.
Samfira, cumpără în Cerbureni 269.
Samoil (Samuilă), diacon, martor pt. Roșu 348; ~ din Bășeni 190; ~ popa, eg. m-rii Banul 91.

www.dacoromanica.ro

Samuilă v. **Samoil.**
Sarul cel bătrân, ⟨p. lui în Şchei⟩ 301; ~ f. lui Oprea din Zoreşti v. **Burlan**; v. şi **Burlan.**
Saşi v. **Valea** ~.
Sava cel mare din Mărăcineni 18, 97, 217; ~ cpt. v. **Benghiul**; ~ f. lui Avram din Mărăcineni, martor 98, 119, 186, se-nfrăţeşte 131; ~ f. lui Milea 234; ~ f. lui Sima ⟨din Mărăcineni⟩, scrie doc. 131; ~ iuz. 236; ~ log. din Cuştereni v. **Cuştereanul**; ~ log. din Târgovişte, martor 19; ~ log., martor împreună cu boierii mari 16, 102, 201; ~ ⟨log⟩, scrie zapis pt. Mâstăneşti 338; ~ monah, martor pt. Roşu 348; ~ popa din Piteşti 165; ~ popa, f. uncheaşului Vlad din Bogaţi 96; ~ post., nep. lui Mitrea pitar 224; ~ roşul din Argeş 24; ~ rumâni din: Băbuieşti, f. lui Vladul 328, Drăgoieşti, f. lui Şerban popa, fr. cu Dima şi Oprea 231, Popeşti, f. lui Radul, fr. cu Trandafir 215; ~ tatăl lui Fătul ⟨din Cândeşti⟩, martor 205; v. şi **Benghiul, Cuştereanul.**
Savul, f. diaconului Stoica 273.
Săcele (Sătcel), sat ⟨j. Gorj⟩ 45.
Săcui v. **Sac.**
Săcuiani v. **Săcuieni.**
Săcuieni (Săcuiani), sat, j. Ilfov ⟨azi j. Dâmboviţa⟩ 9, 293.
Săcuieni v. **Sac.**
Sălătruc, sat ⟨j. Argeş⟩ 24, 29, 32.
Sălcuţa, sat ⟨j. Dolj⟩ 282.
Sămara v. **Samara.**
Sămăran, vinde Piscul Zlatiei 317.
Sâmjorzu, şelar din Bucureşti 347.
Săpata, sat ⟨j. Argeş⟩ 34.
Săpatul, hotar la Măteşti ⟨j. Buzău⟩ 119, 340.
Sărac-Blid, martor 332.
Sărata, sat ⟨j. Buzău⟩ 98, 142, 217, 333.
Sărăcineşti, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 4, 73, 204.
Sărăţeni, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 89, 220.
Sărdarul Costandin, post., cumpără în dealul Loloieştilor 16, 303.
Săruleşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 98.
Săseni, deal, sat ⟨j. Buzău⟩ 119, 316.
Sătcel v. **Săcele.**
Săteni, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 53.
Săveşti, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Dâmboviţa⟩ 187.
Sâmbotin, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 86.
Sânafdon, rumân din Turnul 60.
Sângeri, pârâu ~, hotar la Cepari, j. Argeş 126.
Sârbeni, vii la ~ 59.
Sârbi, loc la Urşani ⟨j. Vâlcea⟩ 99.
Sârbul din Slatină 158; ~ din Tătirani, martor 132; ~ rumâni din: Ohaba, tatăl lui Mihai 136, Ohaba, tatăl lui Mareşu 136; ~ **Ghierghie** din Cor⟨bu⟩şori 128; ~ **Ivan** din Slatina 199, 355; ~ **Simion** din Copăceni 10; v. şi **Piscul** ~.
Scaeni v. **Scăiani.**
Scăiani (Scaeni, Scăieni), sat ⟨j. Buzău⟩ 90; ~ ⟨j. Prahova⟩ 135, 194, 306, 311, 314.
Scăieni v. **Scăiani.**
Scărlet, rumân din Modoia şi Bicoi, fr. cu Stanciul şi Badiul 5; ~ **Gherghe**, popa 24.
Scăuieni, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 29.
Scoarţa (Scorţa), sat ⟨j. Gorj⟩ 264.
Scorţa v. **Scoarţa.**
Scoruş, topic la Pârscov ⟨j. Buzău⟩ 120.
Scundul Stoica, rumân din Bumbuieşti 32.
Scursura Izvoraşului, topic la Conţeşti ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 138.
Scurteşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 130, 232.
Seaca (Saca), sat, j. Mehedinţi 122; ~ sat al Patriarhiei de Alexandria ⟨j. Ialomiţa⟩ 287.
Sebea, tatăl lui Tornea din Stăncşti 324.
Secuieni v. **Sac.**
Seman din Răsimnici, martor pt. Viineasca 243; ~ rumân din Bârzoteni 4.
Semeon v. **Simion.**
Senguréni, sat ⟨j. Ilfov, azi j. Giurgiu⟩ 247.
Senon din Mărăcineni 131.
Sf. Gheorghe cel Vechi, m-re v. **Bucureşti.**
Sf. Ioan, m-re v. **Bucureşti.**
Sf. Munte, călugări de la ~ 217; m-re la ~: Duşco (Duşca) 78, 91.
Sf. Treime (Sf. Troiţă), m-re v. **Bucureşti**, m-rea Radu-Vodă.
Sf. Troiţă v. **Sf. Treime.**
Sfâtcan Toader, megiaş din Măteşti 119.
Sibiceu (Gorsibiceu), sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 6, 50, 90, 184; ~ **Bratului**, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 7; ~ **(~l) de Jos**, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 307; ~ **(~l) de Sus**, sat ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 7.
Silişte, ocină la Ambeşti, j. Ilfov ⟨azi j. Călăraşi⟩ 248.
Sima, cămăraş din Lipăreşti 162; ~ din Cegani (jurător) 57, 358; ~ din ⟨Mărăcineni⟩, st. Ancăi, tatăl lui Sava 131; ~ martor ⟨pt. Ciorăşti⟩ 166; ~ popa din Câmpulung, vinde

www.dacoromanica.ro

vii la Ştefăneşti 244, 245, 315, 330, 331; ~ vist. al doilea (fost), şt. Mariei 14, 339.
Simeon v. **Simion.**
Simeţii Tudor din Mehedinţi, tatăl lui Stan şi al lui Radul 263.
Simileşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 161.
Simina, ţigancă 218, 260.
Simion (Semeon, Simeon), diac din Fieni 106; ~ din Copăceni v. **Sârbul;** ~ din Piteşti 183; ~ din ⟨Priboieni⟩ 152; ~ din ⟨Tătarul⟩ 304; ~ martor din Mlăjet pt. Jugureni 255; ~ nep. lui Lăudat din Beleţi 155; ~ popa din Pătârlage, martor 7; ~ rumâni din: Bănciuleşti 215, Puturoasa, tatăl lui Pătraşcu 60, Urşani, f. lui Crăciun, fr. cu Stanciu şi Dumitru 143; ~ vv. v. **Movilă;** v. şi **Movilă, Sârbul.**
Simnicoară din Jugureni, martor 255.
Simul, rumân din Bârzoténi, f. lui Dan, fr. cu Preda şi Lazăr 143.
Sin din Cegani, jurător 358; ~ ocina lui în Slătioara, j. Vâlcea 179; ~ rumân din Băbuieşti, tatăl lui Stan 328; v. şi **Piscul ~.**
Sinai v. **Muntele ~.**
Sinan, paşa 9.
Sinca, cumpără în Râmnic 61; ~ f. lui Şuicul Ion 332; ~ popa, martor pt. Şchei 301; ~ ţigan, tatăl lui Nicula şi al lui Nedelco 355.
Sineşti, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 329.
Sitişăşti, sat ⟨j. Teleorman⟩ 291.
Slam Râmnic v. **Râmnicul Sărat.**
Slatina, silişte ⟨oraş j. Olt⟩ 158, 199.
Slavileşti v. **Slăvileşti.**
Slănic, sat ⟨j. Prahova⟩ 306, 314.
Slătioara, sat, j. Vâlcea 179; ~ sat, j. Mehedinţi 343.
Slăvileşti (Slavileşti), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 185.
Slăvitescul Bogdan, post. din Slăviteşti 353; ~ **Tudor** log. din Slăviteşti 4, 188, 204.
Slăviteşti, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 204, 353.
Smârciu, sat ⟨j. Prahova⟩ 94.
Smârda v. **Smârdeşteţ.**
Smârdeşteţ (Smârda), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 60, 185.
Smidişti, sat ⟨j. Buzău⟩ 67.
Smile, tatăl lui Manea din Colişani 291.
Snagov, m-re ⟨j. Ilfov⟩ 70, 231.
Soare (Sooare, Sorea), log., 3, 47, 79, 90, 111, 123; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa, în pomelnicul m-rii Banul 91.
Soci v. **Lacul cu ~.**
Socol, clucer mare (fost) v. **Cornăţeanu;** ~ post. din Padea, tatăl lui Udrea post. 185; v. şi **Cornăţeanu.**
Sofroniia, ţigancă 149.
Somorul, sat j. Mehedinţi 344.
Sooare v. **Soare.**
Sora, fc. Dragosinei, sr. cu Dobra şi Vişa din Făcăiani 170; ~ fc. lui Stanciu, nep. lui ⟨Zaharia cel Roşu⟩, sr. cu Anca, Neacşa şi Neaga, cumnată cu Costea, vară cu Voica 107; ~ fc. lui Stoica, nep. lui Grama, cumnată cu Duca ceauş, sr. cu Voica 145; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa, în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ ţigancă 13, din Gârleni 54, din Spinişorul de Jos 16.
Sorea v. **Soare.**
Sorescul (Nebunelea) **Dragomir** din Verneşti, roşul, tatăl lui Jipa, martor 62, 67, 119, 254; ~ **Dragomir,** f. lui Stănislav diacon din Verneşti, socrul lui Mihul Grecul 55, 56, 254; ~ **Radul,** tatăl lui Jipa popa din Verneşti 55, 56.
Soroiul Iane din Craiova, scrie doc. 327.
Sosiiu, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Cârste 93.
Spanţov, sat (vama din ~) ⟨j. Ilfov, azi j. Călăraşi⟩ 70.
Spărei Sulga ⟨din Bereşti⟩ 275.
Sperlea, vie la ~, topic la Mâstăneşti ⟨j. Sac, azi j. Buzău⟩ 1.
Speteni, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 336.
Spilea din Piteşti 183.
Spineanul Dumitraşco, clucer, sluger din Spineni, ctitor al m-rii Ţânţăreni, unchiul lui Vasile spăt. din Greci, 16, 134, 136, 185, 222.
Spinéni, sat ⟨j. Dolj⟩ 134, 136, 183, 197, 222.
Spinişorul (~ **deJos,** ~ **de Sus**), sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 16.
Staico (Staicu) din Suseni 10; ~ din Veţicheşti 332; ~ din Verneşti f. Oprinei, fr. cu Baico, Costea şi Gheorghe 97; ~ judeţ (fost) din Câmpulung, martor 244, 245, 315, 330, 331; ~ martor pt. Mărăcini, unchiul lui Pătru şi Cernat 95; ~ popa din Coţăieni 2; ~ post. din Dârmoxa, tatăl lui Mihai 144; ~ post. din Ohaba, tatăl lui Drăghici, Nan post., Radu post. şi Mihai post. 136; ~ post., şt. Stanei, ginerele lui Drăguşin ban, tatăl lui Dragul ⟨iuz.⟩, nep. lui Vlad pah. 142; ~ post., tatăl lui Mihai, Nan, Vlăduţ, Drăghici şi

www.dacoromanica.ro

Tudosie 45; ~ rumâni din: Cărăréni, fr. cu Pascu 105, Doba de Sus 188.

Staicu v. **Staico**.

Stamati v. **Stamatie**.

Stamatie (Stamati, Stămatie) din Piteşti, ⟨Grecul⟩, tatăl lui Duca ceauş, Dima şi Enachi 33; ~ **Gheorghe** din Câmpulung 332.

Stan al popii, martor pt. Gorănet 268; ~ al Vlădulésii, p. lui în Bădéni 41; ~ călăraş din Buzău, martor 131; ~ cel bătrân ⟨din Tătarul⟩ 304; ~ cojocar din Fieni 262; ~ din Baia, văr cu Stanciul 144; ~ din Bălişoara, martor 78; ~ din Băneşti v. **Ţigănuş**; ~ din Băşceni v. **Mărgineanul**; ~ din Băşineşti v. **Măciucă**; ~ din Bătieşti v. **Grama**; ~ din Cândeşti v. **Bah⟨amet⟩**; ~ din Cârstieneşti v. **Robul**; ~ din Ciobăneşti, aldămăşar 225; ~ din Cleşneşti v. **Docă**; ~ din Creţuleşti v. **Creţulescul**; ~ din Dredev 226; ~ din Fieni, fr. cu Stanciul, Nan şi Cârstea 25, 27, 262; ~ din Fieni, fr. cu Stanciul şi Mane 2; ~ din Grăşi, martor 129; ~ din Groşi v. **Sufleţel**; ~ din Hurezi v. **Capugras**; ~ din Leoteşti, martor 140; ~ din Lindiceşti 276; ~ din Măteşti v. **Fistac, Guşatul**; ~ din Pătârlage v. **Brădăţean**; ~ din Petreştii de Sus, megiaş 45; ~ din Poienari, roşul, martor 214; ~ din Poienari v. **Zmâncă**; ~ din Poienărei 11, 128; ~ din Poienărei, cel bătrân 11; ~ din Prisaca 312, 313; ~ din Prisaca, f. lui Putcavel roşul din Vaideel 312, 313; ~ din Samara, f. lui Opriş Pădure 34; ~ din Samara v. **Mănescul, Relea**; ~ din Scăiani v. **Chicul, Moldoveanul**; ~ din Scurteşti v. **Ţarălungă**; ~ din Sibiceu 7; ~ din Silişte v. **Gălescul**; ~ din Tătărăi, tatăl lui Cornea 261; ~ din Ţâţa, f. lui Nan, fr. cu Manea 191, 210; ~ din Ţâţa, martor 191; ~ din Urşani, fr. cu Mărin 143; ~ din Viane, megiaş 94; ~ f. Bonciului din Pătârlage 7; ~ f. lui Bozioiu Stoica din Scurteşti 130; ~ f. lui Dragomir Pilă, tatăl Banei 162; ~ f. lui Drăghici din Gratii 235; ~ f. lui Dunca, funia lui 364; ~ f. lui Ivu din Pătârlage 7; ~ f. Martei călugăriţa, fr. cu Ivan popa, Gheorghe şi Stoica 193; ~ f. lui Mâinea, fr. cu Stanciu şi Pantazi din Ţâţa 25, 27, 191; ~ f. lui Petelec Radu din Cârlomăneşti 195; ~ f. lui Stepcea din Sâmbotin, martor 86; ~ f. lui Tudor din Văleni, martor 225; ~ f. lui Vâlcan din Smidişti 67; ~ f. lui Zaharia din Mătăseşti şi al Stanei 358; ~ fr. cu Carotă, martor pt. m-rea Vaideei 234; ~ fr. cu Radu Mocanu din Băjeşti 30; ~ ierom., popă, tatăl lui Idul diacon şi al lui Gligorie 123; ~ log. din Săveşti 187; ~ log., fr. cu Coman 155; ~ log. v. **Creţulescul**; ~ martor pt. Budişténi, fr. cu Vasilie 96; ~ martor pt. Călineşti v. **Cotigă**; ~ martor pt. funia popească 21; ~ martor pt. Măneasca v. **Cheşca**; ~ martor pt. Mărăcini, tatăl lui Vâlsan şi Preda 95; ~ martor pt. Petreşti 197; ~ martor pt. Vaideei v. **Răul**; ~ moşia lui din Dăieşti 3; ~ moşia lui din Târsa şi Neagota 179; ~ moşnean din Focşănei 254; ~ nep. lui Stelea din Măteşti 119; ~ pah. din Cioara 157; ~ pârcălab din Sălătruc, martor 29; ~ popa din Clocotici 32; ~ popa din Copeceni 10, 44; ~ popa din Viane 94; ~ popa, martor pt. Gorănet 268; ~ post. din Miceşti, şt. Pârvanei, ginere lui Colţu Stoica din Budişténi, tatăl lui Tudosie 96, 133; ~ roşul din Bărăşti v. **Peneş**; ~ roşul din Vaideel, fr. cu Duca, martor 290, 312, 313, 338; ~ rumâni din: Băbuieşti 328, Băbuieşti, f. lui Precopie 328, Băbuieşti, f. lui Sin 328, Băbuieşti, f. lui Vlad, fr. cu Ion 328, Băbuieşti, tatăl lui Radul, bunicul lui Oprea 328, v. şi **Brătea**, Bănculeşti, tatăl lui Vasilie şi Cârstiian, fr. cu Muşat şi Aldea 215, Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Neacşu 93, Doba de Sus 188, Dragomireşti v. **Arcescu**, Gârleni, f. lui Lupul, fr. cu Radul, Drăghici, Dumitru şi Barbul 242, Gârleşti 60, Gropşani, f. lui Neagomir, fr. cu Barbul şi Preda 222, Gropşani, f. lui Şuhanul Preda, fr. cu Alexie, Radul şi Lupul 222, Gropşani, f. lui Tica, fr. cu Radul, tatăl lui Mărin 222, Gropşani, f. lui Vladul, fr. cu Dragul Stancul şi Diicul 222, Gropşani, tatăl lui Datco şi Petco 302, Modoia şi Bicoi 5, Ohaba, f. lui Văsiu, tatăl lui Dobromir 136, Popeşti, fr. cu Barbul, tatăl lui Mircan, Tihul şi Berilă 215, Rădăcineşti, f. lui Oancea, tatăl lui Stoica şi Opriş 277; Robaia 126, Stoieneşti, f. lui Bolan, fr. cu Câlţe 298, 300, Stoieneşti, f. Stăniei, fr. cu Ion 298, 300, Tegeani, f. lui Iano, fr. cu Ivaşco şi Costandin 237, Tegeani, f. lui Marco 237, Turnul 60, Turnul, f. lui Prodan 60, Urşani, f. lui Ianul, tatăl lui Udrea, Radul, Necula, Apostol, Ianul şi Mihăilă 143, v. şi **Pescolescul**; ~ sluger ⟨din Mihăieşti⟩ 151; ~ sluger v. **Cioflan**; ~ şt. Diicăi, tatăl Neagăi 21; ~ şelar

www.dacoromanica.ro

din Bucureşti 347; ~ ⟨tatăl⟩ lui Dan vinde Câmpulung 214; ~ ţigan moldovean 51; ~ uncheaş v. **Tobeică**; ~ vinde în Dănceşti 26; ~ vinde în Verneşti v. **Ţapul**; ~ vornic din Greci 298, 300; v. şi **Arcescu, Bah⟨amet⟩, Brădăţean, Brătea, Capugras, Căldăreştii lui ~, Cheşca, Chicul, Cioflan, Cotigă, Creţulescul, Docă, Fistac, Gălescul, Grama, Guşatul, Măciucă, Mănescul, Mărgineanu, Moldoveanul, Peneş, Pescolescul, Răul, Relea, Robul, Sufleţel, Tobeică, Ţapul, Ţarălungă, Ţigănuş, Zmâncă**.

Stana din Măteşti 119; ~ din Şchei v. **Ciubotăreasa**; ~ fc. Calei, sr. cu popa Ivul, Dumitru, Radu şi Voica 12; ~ fc. lui Cristov din Plena, mama Călinei 343; ~ fc. lui Drăguşin ban, şt. lui Staico post., mătuşa lui Dragul iuz. şi a lui Stroe 142; ~ fc. lui Larion monah din Poiana, nep. lui Dobre şi a lui Nan 225; ~ fc. lui Pârvul log. din Crohna, şt. lui Colţea cpt. 335, 357; ~ ⟨mama⟩ Neacşăi, sr. lui Stan Guşatul 119; ~ şt. lui Albul din Băşceni 138; ~ şt. lui Vlaicul din Conţeşti 351; ~ şt. lui Zaharia din Mătăseşti, mama lui Stan 358; ~ ţigancă 265, 322; v. şi **Ciubotăreasa**.

Stanca (Stancea), doamna lui Mihai ⟨Viteazul⟩ vv., bunica Elinei vistiereasa, soacra lui Evstratie vist. al doilea 43; ~ fc. lui Albul şi a Radei, sr. cu Ivana, vinde la Mâstâneşti 308; ~ fc. lui Ivan post. din Rumcéni, sr. cu Paraschiva 18; ~ fc. lui Şerban, vinde în Moceşti 294; ~ mama lui Duca ceauş, Dima şi Enachi, şt. lui Stamatii din Piteşti 33; ~ mama lui Giurgea şi a Cheranei, şt. lui Giurgea 166; ~ mama lui Isac iuz. şi a lui Micul 232; ~ şt. lui Ghidu cpt. 176; ~ şt. lui Stoica din Bucureşti 347; ~ ţigancă 132.

Stancea v. **Stanca**.

Stanciul (Stanciulovici, Stănciucul), aldămăşar din Fieni 2; ~ ban din Albeşti, f. lui Fuga log., tatăl lui Lepădat roşul 200; ~ călugăr ⟨din Călineşti⟩ 198; ~ ceauş din Şuici, fr. cu Ion şi Gostea 29; ~ cumnat cu Chirca vătaf din Râmnic, martor 61; ~ cumpără moşie la Agoiu, etc. v. **Ciuplei**; ~ cumpără moşie la Varul v. **Mâzgoci**; ~ diacon, schimbă loc de casă 332; ~ din Băleni 10; ~ din Brâncoveni v. **Mehedinţul**; ~ din Călugăreni v. **Brănescul**; ~ din Câmpulung v. **Focan**; ~ din Crăişani, fr. cu Lupul 147 bis; ~ din Fieni 2, 262; ~ din Fieni, fr. cu Cârstea, Nan şi Stan 262; ~ din Flămânda, martor 286; ~ din Gherghiţa 28; ~ din Grebleşti 32; ~ din Groşi, martor 129; ~ din Lupşa v. **Iepurescul**; ~ ⟨din Mătăsăşti⟩ 358; ~ din Mâstâneşti, f. lui Lupul, fr. cu Gheorghe diacon, nep. lui Lupul cel mare 50, 88, 270; ~ din Mâstâneşti v. **Brâncărei**; ~ din Mlăjet, martor pt. Jugureni 255; ~ din Petreştii de Sus 45; ~ din Petreştii de Sus v. **Murăş**; ~ din Piteşti v. **Cortofleş**; ~ din Samara, martor 174; ~ din Smârciu, megiaş 94; ~ din Şoimari 50; ~ din Şuici 144; ~ din Şuici, f. lui Bălaur, nep. lui Pătru comis şi al Catalinei, văr cu Stan din Baia 144; ~ din Şuici, f. lui Pătru comis, fr. cu Badea, Bălaur şi Cazan, nep. lui Cazan spăt. 144; ~ din Verneşti 55, 97, 340; ~ din Viiane, megiaş 94; ~ f. Calei, fr. cu Ilie, Leontie şi Badea, vinde la Rădăcineşti 24; ~ f. lui Avram din Modoia şi Bicoi 5; ~ f. lui Căpşună, martor în Mâstâneşti 88; ~ f. lui Ciobotar, martor pt. Pârscov 120; ~ f. lui Coman, fr. cu Radul din Scăiani 135; ~ f. lui Gheorghe log. din Fundeni 248; ~ f. lui Ilie din Hurezi 123; ~ f. lui Marin din Smidişti 67; ~ f. lui Mâinea, fr. cu Stan şi Pantazi din Ţâţa 191; ~ f. lui Simeţii Tudor din Mehedinţi, fr. cu Radu 263; ~ f. lui Stepan din Brăila 131; ~ f. lui Ştefan călugăr din Mireni 286; ~ f. lui Tanasie din Şchei, fr. cu Dragomir 353; ~ f. lui Vancea popa, fr. cu Duca, nep. lui Mihail ⟨din Râmnic⟩ 86, 87; ~ f. lui ⟨Zaharia cel Roşu⟩, tatăl Sorei, Ancăi, Neacşăi şi Neagăi (Crevedia) 107; ~ f. lui Zaharia şi al Stanei, fr. cu Stan 358; ~ f. Vavilei călugăriţa 138; ~ întărit în Clinceni 371; ~ întărit în Verneşti 119; ~ log. din Budişteni 96, 137, 168; ~ iuz. v. log.; ~ log. din Bujoreni, martor 155; ~ log. din Cârstieneşti, iuz., f. lui Drăghici 24, 29, 32; ~ log. ⟨din Cepari⟩ v. **Cepariul Stanciu**; ~ log. din Olăneşti, (Stanciulovici), tatăl lui Vladul, Tudor şi Stroe, şt. Dobrei, ginerele Dobrei Rudeanca 179, 277; ~ martor în Mâstâneşti 1; ~ martor pt. Dătcoi 184; ~ martor pt. Potlogi 103; ~ martor v. **Gogul**; ~ megiaş din Hurezi 123; ~ moşia lui la Podul Piteştilor v. **Nicotă**; ~ negustor din Verneşti 56, 340; ~ p. lui în

www.dacoromanica.ro

Bănceşti v. **Şchiopul**; ~ pârgar, martor pt. Poienari 214; ~ popa, ecleziarh al bisericii domneşti din Craiova 327; ~ popa, fr. cu Idul diacon, Gligorie,. Barbul şi David, p. lui la Hurezi 285; ~ popa, martor, scrie diată (din Beleţi) 12; ~ popa din Târgovişte v. **Drăncescul**; ~ portar al doilea 175, 186; ~ post. din Dâlga v. **Dâlgeanul**; ~ post. din Pleşoi, martor 45; ~ post. din Văleni, şt. Tudorei, tatăl Calei, socrul lui Mihai log. 203; ~ post. din Vârâţi, f. lui Dumitru stolnic 151, 298, 300; ~ post. v. **Pârâianu**; ~ roşul din Mihoveni 30; ~ rumâni din: Băbuieşti, f. lui Stoichiţa 328, Bănciuleşti, f. lui Paraschiva, fr. cu Paraschiva 215, Bârzoteni, f. lui Matei, fr. cu Barbul, Marin, Ion şi Tudosie 4, 143, Bârzoteni, fr. cu Pătru 4, 143, Bucureşti, f. lui Vasilie, nep. lui Cârstea şi al lui Agapie 296, Gostavăţ 354, Modoia şi Bicoi, fr. cu Scărlet şi Badiu 5, Popeşti, f. lui Radul, fr. cu Tudoran 215, Stoieneşti 298, 300 v. şi **Bolan**; Uieşti v. **Bălguiu**, Urşani, f. lui Crăciun, fr. cu Simion şi Dumitru 143, Urşani, tatăl lui Mihai, Pătru, Ilie şi Dumitru 143; ~ scaunul v. **Croilescul**; ~ spăt. din Târgovişte 203; ~ spăt., martor pt. Conţeşti 138; ~ stolnic din Ciocăneşti 233; ~ tatăl lui Filip aprodul din Baia de Fier 327; ~ ţigan din Gârleni 54; ~ vătaf din Băşineşti, fr. cu Dumitru 294, 333; ~ vătaf din Ţâţa, martor pt. Cucuteni 210; ~ vinde în Bănceşti 26; ~ vinde în Dăieşti v. **Gheţeş**; ~ vornic din Izbiceni, tatăl lui Cârstea log. 206, 208; ~ vornic, socrul lui Dumitru din Sălătruc 24; v. şi **Bălguiu, Bolan, Brănescul, Brâncărei, Ciuplei, Cortofleş, Croilescul, Dâlgeanul, Drăncescul, Focan, Gheţeş, Gogul, Iepurescul, Mâzgoci, Mehedinţul, Murăş, Nicotă, Pârâianu, Şchiopul.**

Stanciulovici v. **Stanciu.**

Stancul, rumâni din: Belitori 60, Gârleşti 60, Gropşani, f. lui Vladul, fr. cu Stan, Dragul şi Diicul 222; v. şi **Tătarul.**

Stanovici v. **Creţulescul Radu.**

Starchiojd, sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 50, 340.

Stat v. **Istratie.**

State v. **Istratie.**

Statie v. **Istratie.**

Stămatie v. **Stamatie.**

Stăncești, sat ⟨j. Buzău⟩ 324; ~ ⟨j. Gorj⟩ 130; ~ în hotar cu Negoieşti ⟨j. Prahova⟩ 100, 347.

Stănciucul v. **Stanciul.**

Stăneşi v. **Stăneşti.**

Stăneşti (Stăneşi), sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 257; ~ ⟨j. Ilfov⟩ 233; ~ j. Teleorman 209.

Stănia din Stoieneşti, tatăl lui Stan şi Ion 298, 300.

Stănici, rumân din Ohaba 136.

Stănilă din Cacoţi, martor 161; ~ f. lui Stoica Leahul, fr. cu Mănea, vinde în Cozleciu 28; ~ f. lui Turturea Radu, fr. cu Mihăilă, Lupu şi Lăudat 139; ~ rumâni din: Gârleşti 60, Ohaba 136, Stoiceni 60.

Stănimir, popa, martor pt. Gorănet 267; ~ rumân din Tegeani, f. lui Şărban, fr. cu Stoica, Tatul, Ivan şi Drăgan 237.

Stănislav din Mlăjăt, martor pt. Jugurêni 255; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti, f. Leului 93, Gropşani, f. lui Petru, fr. cu Pârvul şi Văsii 222.

Stănoman Pătru, martor pt. Creţeşti 264.

Stănucă din Poiana, tatăl lui Manea şi Neguţ 225.

Stăriian, f. lui Preda din Clăşneştea, fr. cu Danul 278.

Stâlpeni, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 225.

Stâlpul Grecului, hotar la Slătioare, j. Vâlcea 179.

Stângăcea, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 92.

Stâna v. **Valea** ~.

Steanca, sat ⟨j. Ialomiţa, azi dispărut⟩ 358.

Stefan v. **Ştefan.**

Stejariul v. **Stejarul.**

Stejarul (Stejariul), sat, j. Mehedinţi 68; v. şi **Gruiul** ~.

Stelea, roşul din Bănceşti 26; ~ rumân din Ohaba, nep. lui Dobrovoie 136; ~ vinde în Măteşti 119.

Stepan din Piteşti, vinde moşie în Vâlcele 172; ~ din Stolnici, vinde ocină 360; ~ martor pt. Mărăcini, unchiul lui Pătru şi Cernat 95; ~ p. lui în Cândeşti 305; ~ post. din Gălăşăşti, martor 129; ~ şt. Pârtei, tatăl lui Toma din Drăgoteşti 161; ~ tatăl lui Stanciul din Brăila 131.

Stepca din Păuşeşti 14; ~ tatăl lui Stan 86.

Stefan v. **Ştefan.**

Stoguşor, hotar la Slătioară, j. Vâlcea 179.

Stoia, rumân din Doba de Sus 188.

Stoian, diacon din Vlăduleni 206, 208; ~ din Boteni, martor 174; ~ ⟨din Măniaci⟩, martor 135; ~ din Scăiani 306; ~ din Smârciu, megiaş 94; ~ f. lui Buhuci Neagul v. **Buhuci**;

www.dacoromanica.ro

~ jurător v. **Găvan**; ~ martor pt. Pârscov 120; ~ megiaş v. **Ciof**; ~ portar, martor pt. Hurezi 285; ~ post. al doilea, om domnesc hotarnic 158; ~ roşul, aldămăşar pt. Valea Bobului 258; ~ roşul, pârâ pt. moşie ⟨în Bucov⟩ 314; ~ rumâni din: Doba de Sus 188, Gropşani, fr. cu Neagomir, Badea, Radul şi Strătimir 222, Tegeani, tatăl lui Burnea şi Dragomir 237; ~ tatăl lui Nan din Poiana, bunicul lui Manea 225; ~ ţigan din Gârleni 54; v. şi **Buhuci**, **Ciof**, **Găvan**.

Stoica (Stoicea), boier jurător pt. Maxin şi Jăliştе 167; ~ cimpoitor din Pătârlage 7; ~ diacon, tatăl lui Savul 273; ~ din Băbeni v. **Ţestu**; ~ din Băşceni, cumnat cu Stroe roşul din Cislău şi cu Gherghina, boier jurător 333, v. şi **Mărgineanu**; ~ din Băteşti 28; ~ din Boteni, fr. cu Dragomir şi Micul 174; ~ din Broşteni, martor 92; ~ din Bucureşti, şt. Stancăi 347; ~ din Budişteni v. **Colţ**; ~ din Ceraşi, fr. cu Dragomir 46; ~ din Fiani v. **Voinescul**; ~ din Glupavi, martor 133; ~ din Leoteşti, martor 140; ~ din Lindiceşti, f. lui Radul 276; ~ din Mlăjet, martor pt. Jugurêni 255; ~ din Poienărei 11; ~ din Poienărei, tatăl lui Mănea 11; ~ din Rădăcineşti, martor 24; ~ din Samara 310, v. şi **Dumitru**; ~ din Scăieni v. **Boldescul**; ~ din Scurteşti v. **Bozioiul**, **Miorţul**, **Moldoveanul**; ~ din Stănceşti, cumpără ocină în Stănceşti 100; ~ f. lui Bojă, cumpără în Bătieşti 8; ~ f. lui Braşov din Ţâţa, fr. cu Radul, şt. Cristinei 104, 191, 262; ~ f. lui Brăilă din Comăniţa, fr. cu Drăghici şi Albul 60; ~ f. lui Coica, martor pt. Bădêni 41; ~ f. lui Grama, tatăl Sorei şi al Voicăi 145; ~ f. lui Opriş din Cândeşti, tatăl lui Alexe 213; ~ f. lui Pârvul din Lazuri, fr. cu Mihai post., Preda şi Nedelco 153; ~ f. lui Răsin din Vaideel, vinde în Prisaca 313; ~ f. lui Roşca 11; ~ f. lui Răzmiriţă din Cândeşti 213; ~ f. lui Ţăpoteiul Radul, fr. cu Matei din Cârlomăneşti 195; ~ f. Armeancăi, fr. cu Oprea, vinde în Vultureşti 8; ~ f. Martei călugăriţa din Pătârlage, fr. cu Ivan popa, Gheorghe şi Stan 193; ~ f. Neicăi din Smidişti 67; ~ fr. cu Dumitru v. **Ghinescu**; ~ fr. cu Micul şi Voicul, vinde în Conţeşti 138; ~ fr. cu Mitrea, vinde în Râmnic 61; ~ fr. cu Tanasie pah. din Bărbăteşti 19; ~ fr. cu Tănase post. 360; ~ ginerele Nedelei, vinde în Zoreşti 119; ~ iuz. din Berceni, fr. cu Ianache, martor 243; ~ log. din Bătieşti 8; ~ log., f. lui Şerban v. **Şerbanovici**; ~ log., tatăl lui Struzea v. **Titeanul**; ~ martor 332; ~ martor ⟨pt. Brăneşti⟩ 356; ~ pah. din Dragomireşti, vinde în Cegani 57, dă zapis 303; ~ pah. din Lazuri 218; ~ pah. din Roşia 16; ~ pah. v. **Rudeanu**, **Zărnescul**; ~ păhărnicel din Scurteşti v. **Nan**; ~ popa din Bucoveţ, martor 45; ~ popa din Grozăveşti 14; ~ popa din Păuşeşti, şt. Stepcei, tatăl lui Jipa, bunic lui Vasilie 14; ~ popa, log. mare (fost), tatăl Mariei şi al lui Radu cpt. Fărcăşanu, socru lui Conda comis 343; ~ rudă cu Dionisia călugăriţa, în pomelnicul m-rii Banul 91; ~ rumâni din: Bănciuleşti, f. lui Ianiu 215, Bumbueşti v. **Lanci**, **Scundul**, Ciliiani şi Crăceşti, f. lui Drăgoiu popa 93, Ciliiani şi Crăceşti v. **Cioroiul**, Dobroslovêni, f. lui Pătru 203, din funia Văcălioaie 192, Gârleni, f. lui Rădivoi 242, Gârleşti 59, Gropşani 222, Gropşani, f. lui Prorocea 222, Morteni, f. lui Dumitru 116, Ohaba, fr. cu Dobromir 136, Puturoasa 59, Rădăcineşti, f. lui Stan, fr. cu Opriş, nep. lui Oancea 277, Stoiceni 60, Studeniţa 66, Tâncăbeşti, f. lui Nedelco, fr. cu Manea, Dragomir, Cârstea şi Mihail 147, Tâncăbeşti v. şi **Nedelco**, Tegeani, f. lui Şărban, fr. cu Tatul, Ivan, Drăgan şi Stănimir 237; ~ socrul lui Cârstea din Răchiţele 129; ~ spăt. din Cepturile, tatăl lui Pătru pah., Dumitraşco şi Pădure 127; ~ tatăl lui Iordan 358; ~ tatăl lui Mănea şi al lui Stănilă v. **Leahul**; ~ tatăl lui Toma din Tohani, martor pt. Jugurêni 255; ~ vinde în Bănceşti 26; v. şi **Boldescul**, **Bozioiul**, **Cioroiul**, **Colţ**, **Dumitru**, **Ghinescu**, **Lanci**, **Leahul**, **Mărgineanul**, **Miorţul**, **Moldoveanul**, **Nan**, **Nedelco**, **Rudeanu**, **Scundul**, **Şerbanovici**, **Titeanul**, **Ţestu**, **Voinescul**, **Zărnescul**.

Stoican din Rumâni, martor 181; ~ fr. cu Avram, Cherano şi Panaiute 202.

Stoicea v. **Stoica**.

Stoiceni, sat ⟨j. Argeş⟩ 60.

Stoichină, rumân din: Brătivoieşti 31, Doba de Sus 188.

Stoichiţa, rumân din Băbueşti, tatăl lui Stanciul 328.

Stoico, fr. cu Tănase post. 362.

www.dacoromanica.ro

Stoieneşti, sat, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 32; ~ ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 298, 300; ~ ⟨j. Vlaşca, azi j. Giurgiu⟩ 133.
Stolnici, sat ⟨j. Argeş⟩ 360.
Straoa Dumitru, martor pt. Mănească 301.
Straţimir (Străţimir) din Preşnea, martor 181; ~ rumân din Gropşani, fr. cu Stoian, Neagomir, Badea şi Radul 222; ~ vătaf, ispravnic al scaunului Craiovei 327.
Străţimir v. **Straţimir**.
Strâmba, sat ⟨j. Gorj⟩ 139.
Strâmbul, m-re ⟨j. Gorj⟩ 348.
Stroe (Stroi, Stroia, Stroie), diacon din Morteni 116; ~ ⟨din Câmpulung⟩ martor 244, 245; ~ din Cucuteni, martor 210; ~ din Mireni, se vinde rumân, tatăl lui Radu, bunic lui Năstase 286; ~ din Păcăleşti, martor pt. Mehedinţi 263; ~ f. lui Costandin din Chicéni 64; ~ f. lui Datco, martor pt. Gorănet 267; ~ f. lui Dolofan Pârvul log., fr. cu Preda, Ivan, din Stoieneşti 32; ~ f. lui Mitrea post. din Grădişte, fr. cu Pătraşco 39; ~ f. lui Paripa post. 347; ~ f. lui Stanciu log. v. **Olănescu**; ~ f. lui Şerbu, fr. cu Neacşa, p. lui la Siliştea 248; ~ fr. cu Dragomir, martor pt. m-rea Vaideei 234; ~ martor pt. Gorănet 268; ~ ocina lui în Stroiasca v. **Buţescu**; ~ popa din Bădéni, martor pt. Cucuteni 210; ~ popa din Vlăduleni, f. lui Vlad din Osica 206, 208; ~ post. ⟨din Bârseşti⟩ 224; ~ roşul din Cislău, cumnat cu Stoica şi Gherghina 333; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti 93, Puturoasa 60; ~ stolnic din Vârâţi 203; ~ unchi lui Dragul iuz., nep. Stanei şi al lui Vlad pah. 142; ~ vist. mare v. **Fiera**; v. şi **Buţescu, Fiera, Olănescu**.
Stroi v. **Stroe**.
Stroia v. **Stroe**.
Stroie v. **Stroe**.
Stroieşti, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 216.
Stroiasca, ocină ⟨j. Prahova⟩ 157.
Studeniţa, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 66, 309.
Studina, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 206.
Stupeş Mihăilă, rumân din Doba 188.
Stupinele, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 210.
Stupini, topic la Pârscov ⟨j. Buzău⟩ 120.
Sturdzea, f. lui Titeanul Stoica log. 198.
Sturzul Lupul, văr cu Duca, nep. lui Boieriu Ion din Brădet 139.
Sufleţel Stan din Groşi 34.
Sulga v. **Spărei**.
Surdeşti, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 283.
Surdul Neagul din Stăncești 324.
Surpaţi, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 126.
Suseni, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 10, 44.

Ş

Şandru din Comăneşti, martor 264; ~ din Ţiţeşti 28; ~ rumân din Urşani, f. lui Dumitru, fr. cu Mihăilă, Pătru, Micăia, Preda 143.
Şăplea v. **Şoplea**.
Şărban v. **Şerban**.
Şărbanovici v. **Şerbanovici**.
Şărbea v. **Şerbea**.
Şărbu v. **Şerbu**.
Şăsul Murţii, topic la Cor⟨bu⟩şori, j. Muşcel (azi j. Argeş) 128.
Şcheai, sat, j. Argeş 353; ~ ⟨j. Ialomiţa⟩ 239, 283; ~ j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 301.
Şchiopul Stanciul, p. lui la Bănceşti 26.
Şerb v. **Şerbu**.
Şerban (Şărban, Şirban) din Cor⟨bu⟩şori 128, 320; ~ din Floci, martor pt. Viineasca 243; ~ din Samara, f. lui Buzéche 346; ~ din Smedeşti 67; ~ f. lui Iancul din Bădéni, fr. cu Oprea şi Drume, tatăl lui Dragomir din Bădéni 41; ~ pah., fr. cu Radul 24; ~ pah. mare v. ⟨**Radu**⟩ **Şerban** vv.; ~ p. lui din Grindu 340; ~ p. lui la Cârstieneşti 128; ~ popa, rumân din Drăgoieşti, tatăl lui Dima, Sava şi Oprea 231; ~ popa din Pătârlage, fr. cu popa Simion, socrul lui Apostol, scrie doc. 7; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti 93, Popeşti (cel bătrân) 215, Tegéni, tatăl lui Stoica, Ivan, Tatul, Drăgan, Stănimir 237; ~ tatăl lui Coadă din Măniaci 225; ~ tatăl Stancei din Moceşti 294; ~ vist., cumpără vii în Ştefăneşti 124, 146, 239, 240; ~ vist., cumpără şi vinde rumâni din Puturoasa 60; v. şi ⟨**Radu**⟩ **Şerban** vv.
Şerbanovici (Şărbanovici) **Stoica**, log. ⟨f. lui Şerban log.⟩, scrie doc. 23, 78, 102, 153.
Şerbea (Şărbea, Şirbea) din Ghinţişti, socrul lui Muşat din Hulubeşti 168; ~ **Vladului**, tatăl lui Zorea, p. lui la ⟨Măteşti⟩ 340.
Şerboaie Dobra din Pătârlage 7.

www.dacoromanica.ro

Şerboteiu, tatăl lui Gherghi, socrul Cârstinei 332.
Şerbu (Şărbu, Şerb) din Cârstieneşti 11, 128; ~ din Petreştii de Sus 45; ~ din Rucăr, bunic lui ~ 174; ~ din Viţicheşti 332; ~ f. lui Grama Stan şi al Dobrei, vinde la Bătieşti 8; ~ f. popei Radu din Stăneşti 257; ~ nep. lui ~ din Rucăr 174; ~ pah., fr. cu Radul 24; ~ puşcariul, martor pt. Potlogi 103; ~ rumâni din: Cârstieneşti, tatăl lui Neagoe 128, Şerpăteşti 58; ~ tatăl lui Stroe şi al Neacşei (Dobroieşti) 248; ~ vinde în Bătieşti v. **Gorgoceală**; ~ **Zorea**, vinde în Verneşti 119; v. şi **Gorgoceală**.
Şerpăteşti, sat ⟨j. Vlaşca, azi dispărut⟩ 58.
Şintescu v. **Popescu**.
Şipăreşti (Şupăreşti), sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 101, 150, 259.
Şipot, topic la Cârstieneşti ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 29.
Şipoţel, topic la Bătieşti ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 8.
Şirban v. **Şerban**.
Şirbea v. **Şerbea**.
Şirineasa, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 3, 6.
Şitoia, sat ⟨j. Dolj⟩ 16.
Şiuia (Şuia), rumân din Stoieneşti 298, 300.
Şoimari, sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 50.
Şopârliga, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 78.
Şoplea (Şăplea), sat ⟨j. Prahova⟩ 6, 28.
Ştefan (Stefan), călugăr, f. lui Vavila călugăr, fr. cu Radu popa, moşia lui la Slătioara ⟨j. Vâlcea⟩ 179; ~ călugăr, moşia lui la Ciulniţa de Jos şi Seaca 287; ~ călugăr, tatăl lui Stanciul din Meréni 286; ~ călugăr v. **Gădan**; ~ cihodar v. **Doicescul**; ~ dascăl din Maxin 186, 227; ~ diac, vinde în Fieni 106; ~ din Băşineşti, martor pt. Moceşti 294; ~ din Cacaleţi 186; ~ din Cor⟨bu⟩şori 128, 320; ~ din Fieni v. **Braghiş**; ~ eg. al m-rii Cozia 15, 38, 66, 105, 112, 114, 115, 309, 319; ~ eg. al m-rii Tismana 82, 83, 92, 297; ~ episcop de Buzău 18, 52, 62, 97, 119, 142, 171, 193, 228, 254, 316, 333; ~ f. Călinei şi al lui Dima, fr. cu Lazăr, nep. lui Fătul Grecul 193; ~ f. lui Chiriac din Stoineşti, martor 133; ~ f. lui Nicoară comis, fr. cu Gavril 223; ~ f. lui Tanasie pah. din Bărbăteşti, fr. cu Pătru log., nep. lui Stoica 19; ~ fr. cu Ion Răspopul, cumnat cu Micul (din Tătarul) 304; ~ log. din Piscuri 336; ~ monah la m-rea Cotmeana 72; ~ negustor, martor pt. Găunoşi 239; ~ rumân din Urşani, f. lui Mărin, fr. cu Nedelco, Iane, Filimon, Işfan şi Pătru 143;
~ vv. ⟨**Tomşa**⟩, tatăl lui Leon vv. 78, 233; v. şi **Boldescu, Braghiş, Doicescul, Gădan**.
Ştefăneşti, deal, vie, moşie la ~, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 124, 146, 154, 245, 315, 325, 326, 330, 331; ~ sat ⟨j. Ilfov, azi j. Ialomiţa⟩ 237.
Şteful (Ştiful) din Micşani 49; ~ din Tohani, martor 184; ~ din Zoreşti, martor pt. Grindu 340; ~ fr. cu Chiro din Şchei, nep. Stanei Ciubotăreasa 301; ~ pah. din Bălişoara 186; ~ post. al doilea (fost) din Berileşti 336; ~ post. al doilea, martor pt. Ciliiani şi Crăceşti 102; ~ post., martor pt. Drăgoieşti 231; ~ post., martor pt. Măneasca 301.
Ştiful v. **Ştefu**l.
Ştirbei, p. lui pe Teleajăn 314; ~ **Tudor**, clucer, martor pt. Ştefăneşti 154, 315.
Ştubei v. **Valea** ~.
Şuaş, tatăl lui Manea (Dobroieşti) 248.
Şuhanul Preda, rumân din Gropşani, tatăl lui Alexi, Radul, Lupul şi Stan 222.
Şuia v. **Şiuia**.
Şuica, pârâu la Şuici ⟨j. Argeş⟩ 126.
Şuică, pârcălab din Şuici, şt. Velicăi, fr. cu Căzan spăt., Darie şi Dragomir 29, 60, 144.
Şuici, sat ⟨j. Argeş⟩ 29, 60, 144.
Şuicul Ion, tatăl lui Sinca 332.
Şupăreşti v. **Şipăreşti**.
Şurcă, rumân din Ciliiani şi Crăceşti, tatăl lui Nan 93.

T

Talpă din Măteşti, megiaş 119; ~ ocina lui în Slătioara, j. Vâlcea 179.
Tanase v. **Tănăsie**.
Tanasie v. **Tănăsie**.
Tatomir, fr. cu Dumitru, martor 341; ~ ocina lui în Slătioara, j. Vâlcea 179; ~ p. lui în Siliştea 248; ~ rumân din Stoieneşti 298, 300.
Tatul din Afumaţi, megiaş 94; ~ din Cârstieneşti, p. lui în Corbuşori 128; ~ din Daia, martor pt. Şerpăteşti 58; ~ din Gherghiţa 184; ~ din

www.dacoromanica.ro

Mâstăneşti 88; ~ din Pârscov v. **Cegăie**; ~ din Scăiani 90; ~ din Stănceşti, fr. cu Năstasie, martor 324; ~ f. lui Brădea Radu 314; ~ log., martor pt. Roşul 348; ~ negustor, martor pt. Bucureşti 33, 239; ~ pârâ pt. ⟨Scăiani⟩ 90; ~ rumân din: Popeşti, f. lui Marco, fr. cu Iasu, Radul, Duia şi Muşat 215, Tegeani, f. lui Şărban, fr. cu Stoica, Ivan, Drăgan şi Stănimir 237; ~ sluger din Leurdeni v. **Danovici**; ~ tatăl lui Vladul 120; v. şi **Cegăie, Danovici.**

Tăbacului v. **Groapa** ~.

Tăbăruşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 100.

⟨**Tăcutul**⟩ **Călin** din Scăiani, tatăl lui Ţintea, fr. cu Grosea 90.

Tălveci, megiaş 90.

Tămăşeşti, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 197.

Tănăsie (Tanase, Tanasie), aprod din Floci, ⟨vornic al doilea⟩ 112; ~ cpt., cumpără ocină 257; ~ din Orbeşti, martor 92, 221; ~ din Pârscov, f. lui Neagoran, văr cu Ivaşco 120; ~ din Şchei, tatăl lui Stanciul şi Dragomir, se vinde rumân 353; ~ martor 273; ~ martor pt. Brăneşti 356; ~ pah. din Bărbăteşti, tatăl lui Pătru log. şi Ştefan, fr. cu Stoica 19; ~ portar al doilea, ispravnic 17, 101, 293; ~ post. din Orbeşti, martor 161; ~ post., fr. cu Staico 362; ~ vătaf de paici, cumpără în Cucuteni 210.

Tărâi v. **Grecşorii de la** ~.

Tărcov v. **Târcov.**

Tătarul, sat, j. Ilfov 9, 304; v. şi **Călmăţuiul** ~.

Tătarul Ion din Golgota 30; ~ **Stancul**, ctitor la m-rea Sf. Troiţă 323.

Tătărani (Tătirani), sat ⟨j. Buzău⟩ 100; ~ ⟨j. Prahova⟩ 132.

Tătărăi, sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 259, 261.

Tătirani v. **Tătărani.**

Tâmbureşti, sat ⟨j. Dolj⟩ 303; ~ ⟨j. Ialomiţa⟩ 189.

Tâncăbeşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 147.

Târcov (Tărcov), sat ⟨j. Buzău⟩ 213, 305, 307.

Târgovişte, biserica Sf. Petca din ~ 355; dealul ~ 48; loc de emitere (cancelarie la ~) 3, 5, 9, 11, 18, 23, 24, 30 32, 40, 41, 45, 47, 48, 51, 52, 57, 58, 60, 63, 68, 69, 78 80, 83, 84, 90, 97, 98, 101, 102, 111, 114–116, 119, 122, 123, 127, 128, 136, 137, 143, 144, 147, 153, 227, 298, 300, 328, 333, 339, 343, 347, 352, 357; mitropolia ~ 350; oraş (martori din ~) 10, 13, 19, 44, 173, 203, 298, 300, 335; scaun domnesc (divan mare în ~) 45, 82, 112, 215.

Târgşor v. **Târşor.**

Târnava, sat ⟨j. Dolj⟩ 260.

Târnăviţa, m-re ⟨j. Dolj⟩ 280.

Târsa, moşie ⟨j. Vâlcea⟩ 179.

Târşor (Târgşor), oraş ⟨j. Prahova⟩ 194, 311, 347.

Tegeani, sat, j. Ilfov ⟨azi dispărut⟩ 237.

Teiş v. **Piscul** ~.

Teleajen (Teleajin), apă (hotar, sat pe ~) 21, 125, 314.

Teleajin v. **Teleajen.**

Teleorman, j. (sate în ~) 39, 60, 169, 209, 341.

Teleormănel, apă 114, 115.

Teodor v. **Tudor.**

Teofil, mitropolit 52, 97, 142, 147, 149, 156, 343.

Terchilă din Scurteşti, martor 130.

Tetoi, sat ⟨j. Vâlcea⟩ 329.

Tétu din Tăbăruşti 100.

Theodosie v. **Tudosie.**

Tica, rumân din Gropşani, tatăl lui Stan 222.

Tigvă Radu ⟨din Cacaleţi⟩ 102.

Tigveni, sat ⟨j. Argeş⟩ 126, 281.

Tihaia, topic la Cepari ⟨j. Argeş⟩ 126.

Tihul, tatăl lui Mihai din Sibiceu de Sus 7; ~ rumân din Popeşti, f. lui Stan, fr. cu Mircan şi Berilă 215.

Tirun, răzeş din Băşeni 190.

Tismana, m-re ⟨j. Gorj⟩ 82, 83, 92, 297, 361.

Titeanul Stoica, log., tatăl lui Sturdzea 198.

Titeli din Bădéni, delniţa lui 368.

Titeşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 32.

Toader v. **Tudor.**

Tobeică Stan, uncheaş, *tatăl vitreg al lui* Dragomir 273, 368.

Todiriţă din Câmpina, tatăl lui Nichifor cpt. 227.

Todor v. **Tudor.**

Todosie v. **Tudosie.**

Togozéni, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 162, 276, 337, 338.

Tohani, sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 184, 255.

Tolea Lupul din Preşnea 181.

Toma din Bârzoteni 4; ~ din Clocotici 32; ~ din Tohani, f. lui Stoica 255; ~ f. lui Potolea, martor 161; ~ f. lui Radu din Buzău v. **Răgep**; ~ f. lui Stepan şi al Pârtei din

www.dacoromanica.ro

Dră oteşti, vinde ocină în Simileşti 161; ~ log. din Cacova, scrie doc. 4, 31, 302; ~ marior v. **Holăbăscul**; ~ martor pt. Găunoşi v. **Ruceru**; ~ rumâni din: Bârzoteni, f. lui Vladul, fr. cu Marco 143, Gropşani 222, Urşani, fr. cu Pătru 143; v. şi **Holăbăscul, Răgep, Ruceru.**

⟨Tomşa⟩ v. **Leon** vv., **Ştefan** vv.

Topcea, popa din Sibiceu, fr. cu Gherghe diacon, Zârnă şi Dragomir 7.

Topliţa, topic la Cepari ⟨j. Argeş⟩ 126.

Topolog, apă 126, 188.

Topoloveni, sat ⟨j. Argeş⟩ 165; ~ ⟨j. Ilfov⟩ 9, 336.

Tornea, f. lui Sebea din Stănceşti 324.

Totea, tatăl lui Isar 332.

Totescul Dan, tatăl lui Isar din Câmpulung 244, 315.

Totos, tatăl lui Radul 184.

Trandafir, rumân din: Popeşti, f. lui Radul, fr. cu Sava 215, Popeşti, tatăl lui Irimia 215.

Transilvania v. **Ţara Ungurească.**

Trebinje, m-re ⟨Herţegovina⟩ 274.

Trestenic, sat (în hotar cu Bresniţa), j. Mehedinţi 297, 335, 357.

Trestie, topic de la Corbuşori, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 128; v. şi **Valea** ~.

Trestiani v. **Trestieni.**

Trestieni (Trestiani), sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 128.

Trifu v. **Groşanii lui** ~.

Trufanda, post., vist. mare (fost), tatăl lui Iordache ⟨Pârşcoveanu⟩ post., ginerele Catrinei 63, 68, 69, 111, 319, 354.

Trufăşilă Efrim, ⟨fost⟩ episcop de Buzău 97.

Tudor (Teodor, Toader, Todor, Tuduru), boier, ocina lui în Cândeşti 190; ~ cămăraş mare din Fălcoi ⟨nep. de soră lui Diicul spăt. mare⟩ 300; ~ clucer v. **Doicescul, Ştirbei**; ~ clucer din Milcov 222; ~ cumpără în Sâmbotin şi Dăieşti 86, 87; ~ diacon din Poienărei 11; ~ din ⟨B⟩ănuleşti, martor 90; ~ din Bogaţi, martor pt. Budişteni 96; ~ din Buseşti 181; ~ din Ciocăneşti 233; ~ din Coţofăneşti, aldămăşar 225; ~ din Gârleni, martor 54; ~ din Leleşti 157; ~ din Maxen 78, 171; ~ din Mehedinţi v. **Simeţii**; ~ din Poiană, martor 225; ~ din Ruseneşti v. **Merful**; ~ din Samara, tatăl lui Badea, martor 164, 346; ~ eg. la m-rea Cotmeana 72, 319; ~ f. lui Duminecă post., fr. cu Tuduru pitar şi Badea 129, 165; ~ f. lui Gulie, martor pt. Badéni 41; ~ f. lui Mătasă, martor pt. Bădéni 41; ~ f. lui Neguţ vătaf din Ţâţa, fr. cu Dumitru şi tatal lui Braşov 25, 27, 104, 106; ~ f. lui Stanciulovici din Olăneşti v. **Olănescul**; ~ ierei din Daia 58; ~ ierom. la m-rea Cozia 115; ~ log. din Bârseşti v. **Bârsescul**; ~ log. din Bujorani, f. lui Nicula log. al doilea 73; ~ log. din Slăviteşti, v. **Slăvitescul**; ~ log. din Târgovişte 19; ~ log., f. lui Stanciul log. v. **Olănescul**; ~ log., martor pt. Cârstieneşti 24; ~ log., scrie hrisoave 11, 24, 29, 126; ~ martor 273; ~ martor pt. Mătăseşti 358; ~ martor pt. Păuşeşti 14; ~ martor pt. Surdeşti 283; ~ martor pt. Vaideei v. **Zmeul**; megiaş v. **Sfătcan**; ~ pârcălab ⟨din Gârleni⟩ 54; ~ portar din Priseaca 199; popa din Bucşani, martor 341; ~ popa din Fundeni, tatăl lui Nicula 238; ~ popa din Priseaca, aldămăşar 270; ~ popa, ginerele lui Neagoe log., şt. Neacşei, p. lui în Dobroieşti 248; ~ popa, ginerele lui Proda din Iazer, cumnat cu Dragu, Hamza şi Papa 141; ~ popa, martor pt. Glodéni 290; ~ post. din Piteşti 24; ~ rumâni din: Belitori 60, Ciliiani şi Crăceşti 93, Doba de Sus 188, Stoiceni 60, Turnul 60, Urşani, tatăl lui Mică, Nicola şi Marco 143; ~ schimbă ţigani v. **Placse**; ~ stolnic ⟨sluger mare (fost) din Topoloveni, f. Elinei şi al lui Ivaşco din Goleşti vornic mare (fost), şt. Tudorei, tatăl Elinei⟩ 301, 304; şt. Vlădaei v. **Piteşteanul**; ⟨tatăl⟩ lui Stan din Văleni 225; ~ ţigan, viorar, f. lui Dumitru zlătar 229; vornic din Răteşti v. **Rătescu**; v. şi **Bârsescul, Doicescul, Merful, Olănescul, Piteşteanul, Placse, Rătescu, Sfătcan, Simeţii, Slăvitescul, Ştirbei, Zmeul.**

Tudora, fc. lui Buluroiul Dumitru din Maxin, mătuşa lui Necula 56· nep. lui Gălescul Stan, p. ei în Dobroieşti 248; st. lui Drăghici log. din Fundeni, nora lui Radul log., cumnată cu Eftimie şi Badea 248; şt. lui Stanciul post. din Văleni, mama Calei, soacra lui Mihai log., nep. lui Mihail vv. 203.

Tudoran (Tuduran) din Mehedinţi, martor 259, 261, 263, 272; ~ din Urluieşti, boier hotarnic

www.dacoromanica.ro

158; ~ f. lui Echim, martor pt. Bădéni 41; ~ f. lui ⟨Iane pah.⟩ şi al Cherei din Aninoasa 322; ~ f. Neacşăi, ⟨nep.⟩ Stanei 119; ~ pitar din Piteşti, f. lui Dumenecă post., fr. cu Badea şi Tuduru 165, 183; ~ popa din Bădéni 41; rumân din Popeşti, f. lui Radul, fr. cu Stanciul 215; ~ sluger din Vlădeşti, tatăl lui Badea pah., pârcălab şi al lui Pârvul spăt. 342; ~ ţigan, f. lui Nicula 230; ~ unchiul lui Frenghie şi Băncilă, vinde la Bătieşti 8; ~ vornic al doilea, martor pt. Cărăreni 112.

Tudorescul v. **Braşov.**

Tudorilă, rumân din Brătivoieşti 31.

Tudoriş, vinde la Fieni 106.

Tudoroaia, topic la Cepari ⟨j. Argeş⟩ 126.

Tudosie (Theodosie, Todosie) ban v. **Corbeanul**; ~ f. lui Costandin din Şcheai, nep. lui Dragomir şi Pătru, văr cu Radul şi Cernatu 353; ~ f. lui Staico post., fr. cu Mihai, Nan, Vlăduţ şi Drăghici 45; ~ f. lui Stan post. din Miceşti şi al Pârvanei, nep. lui Stoica Colţ 96, 137; ~ f. Neagăi din Dărmăneşti, fr. cu Dragomir şi Neagoe 197; ~ log. din Padeşi, martor, scrie doc. 221, 335; ~ pah. din Pârşcoveni, martor 218; ~ popa, tatăl lui Vlad, martor pt. Şcheai 301; ~ rumâni din: Băbuieşti 328, Băbuieşti, tatăl lui Dragomir 328, Bârzoteni, f. lui Matei, fr. cu Barbul, Stanciul, Marin şi Ion 143, Urşani, tatăl lui Costandin şi Radul 143; v. şi **Corbeanul.**

Tuduran v. **Tudoran.**

Tuduru v. **Tudor.**

Tuinea, rumân din Dobrosloveni 203.

Turbure, sat ⟨j. Argeş⟩ 22, 156.

Turcu Radu, rumân din Gropşani 222.

Turnul, sat, j. Olt 60.

Tursan din Ciliiani şi Crăceşti, bunicul lui Danciul şi al lui Cârste 93.

Turturea, pah. din Glina 196; ~ **Radu**, tatăl lui Mihăilă, Stănilă, Lupu şi Lăudat, văr cu Pătru, nep. lui Voicu, cumpără în Brădet 139.

Ţ

Ţapul Stan, vinde în Verneşti 119.

Ţara Grecească, m-re din ~ 78; ~ **Muntenească** v. Românească; ~ **Moldovei** (Moldova), fuga, sate în ~ 41, 51, 63, 68; ~ **Românească** (Muntenească) passim; ~ **Turcească** (boieri, rumâni, ţigani fugiţi în ~) 60, 69, 354; ~ **Ungurească** (Transilvania) 122.

Ţarigrad (Constantinopol), patriarh de ~ 372; ~ călătoria domnului la ~ 69; ~ hiclenie, slujbă la ~ 68, 69.

Ţarălungă (Ţearălungă) **Stan**, nep. lui Balea din Scurteşti 130, 232.

Ţăgureşti, sat ⟨j. Dolj⟩ 236.

Ţăpoteiul Radu din Cârlomăneşti, tatăl lui Matei şi Stoica 195.

Ţărăşul, drumul ~, hotar la Drăniţ ⟨j. Dolj⟩ 282.

Ţânţăreni, m-re ⟨j. Dolj⟩ 16.

Ţâţa, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 25, 27, 104, 106, 191, 210, 262.

Ţearălungă v. **Ţarălungă.**

Ţeaţea, popa, martor pt. Călineşti 198.

Ţestu Stoica din Băbeni 301.

Ţiba, pah. din Salce 186.

Ţigan, popa din Poienărei 11, 128; ~ tatăl lui Irimin din Hurezi 123; ~ **Bade**, martor 214; v. şi **Podul ~, Vadul ~.**

Ţigănescul Radu, log. din Ţigăneşti 231, martor pt. Viineasca 231, 243.

Ţigăneşti, sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 231, 243, 325, 326; ~ ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 142.

Ţigănuş Stan din Băneşti 157.

Ţilea din Cor⟨bu⟩şori, tatăl lui Văsiiu 128.

Ţincuş, topic la Poienărei, j. Argeş 11.

Ţintea, f. lui ⟨Tăcutul⟩ Călin, fr. cu Grozea din Scăiani 90.

Ţiţeşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 28.

Ţona, log. din Berivoieşti, scrie doc. 50, 142.

⟨Ţucala⟩ v. **Ghinea.**

U

Uda, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Argeş⟩ 116.

Udaţi, sat ⟨j. Buzău⟩ 18, 171.

Udrea, armaş, boier hotarnic 293; ~ comis / lui Hrizea vornic 238; ~ cumpără din fumia popească 21; ~ log. din Rădăcineşti, st. Caplei 24, 29, 32; ~ log. 3, 6; ~ log., f. lui Papa post. din Şcheai, martor pt. Surdeşti 283; ~ post. din Bibeşti 16; ~ post. din Bircii, ⟨f. lui Vlăduţ, fr. cu Tudor post.⟩ 45, 329; ~ post. din Găieşti 325, 326; ~ post. din Plătăreşti 233; ~ post. din Zătreni 329; ~

www.dacoromanica.ro

post., f. lui Socol post. din Padea, văr cu Vădislav post., nep. lui Hamza post. din Belcin 185; ~ roşul, aldămăşar pt. Scăieni 311; ~ rumân din Urşani, f. lui Stan al Ianului, fr. cu Radul, Nicula, Apostol, Ianul şi Mihăilă 143.

Udrişte din Crângu, nep. lui Păiş 101; ~ din Sibiceul Bratului, f. popii Nénul 7, 307; ~ din Şoimari 51; ~ log. al doilea v. **Năsturel**; post. din Plătăreşti 233; v. şi **Năsturel**.

Ugluz v. **Ogluz**.

Ugrın v. **Mehedinţul**.

Uiescu Preda, post., f. lui Bratul comis din Uieşti 77.

Uieşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 77; ~ ⟨j. Ilfov, azi j. Giurgiu⟩ 107.

Unghiul, topic la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.

Ungrovlahia, passim.

Ungurel, sat, j. Gorj 141.

Ungureanul Stat, vătaf din Târgovişte 13.

Urecheşti, m-re, j. Rm. ⟨azi j. Vrancea⟩ 47.

Urlaţi, sat ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 259, 261, 272.

Urluieşti, apă ⟨j. Argeş⟩ 126; ~ sat ⟨j. Argeş⟩ 126; ~ ⟨Urluiasca, j. Olt⟩ 158.

Urseşti, sat ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 41.

Ursu din Pietrari 349; ~ **Datco** din Ţâţa 27, 106, 191; v. şi **Piscul** ~, **Valea** ~.

Urşani, sat ⟨j. Ilfov, azi dispărut⟩ 99, 143.

Uscaţi, sat ⟨j. Ilfov, azi dispărut⟩ 233.

Utmeşe, f. lui Stan Capugras, văr cu Vasilie din Hurezi 123.

V

Vadul de sub Malu, topic la Beleţi, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 155; ~ **Socoţilor**, în hotar la Slătioara, j. Vâlcea 179; ~ **Ţiganului**, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8.

Vaedelu v. **Vaideel**.

Vaideei, m-re v. **Apostolache**.

Vaideel (Vaedelu, Vaidel), sat ⟨j. Sac, azi Podgoria, j. Prahova⟩ 88, 270, 290, 299, 312, 313, 338.

Vaidel v. **Vaideel**.

Valea Albişorului, hotar la Ţâţa ⟨j. Dâmboviţa⟩ 191; ~ **Bulei**, topic la Poienărei ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 320; ~ **Boului**, sat ⟨j. Sac, azi înglobat în com. Colţi, j. Buzău⟩ 88; ~ **Caselor**, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8; ~ **Cărpenişului**, topic la Cepari, j. Argeş 126; ~ **Călugărului**, topic la Pârscov ⟨j. Buzău⟩ 120; ~ **Câinelui**, topic la Bătieşti, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 8; ~ **Corbului**, topic la Cepari, j. Argeş 126; ~ **Fânaţelor**, topic la Dătcoi ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 184; ~ **Jipii**, topic la Vârful Bobului 258; ~ **Ludului**, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 92; ~ **lui Dobrotă**, sat ⟨j. Buzău⟩ 259, 261, 272; ~ **lui Mamul**, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ **Mieilor**, topic la Văleni, j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ 138, **Mlăcilor**, hotar la Ţâţa ⟨j. Dâmboviţa⟩ 191; ~ **Podolului**, topic la Pârscov ⟨j. Buzău⟩ 120; ~ **Saşilor**, topic în Dealul Târgoviştii 48; ~ **Stânii**, topic la Cepari, j. Argeş 126; ~ **Ştubeiului**, hotar ⟨j. Prahova⟩ 21; ~ **Trestii**, topic la Cepari, j. Argeş 126; ~ **Ursului**, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45; ~ **Verneştilor**, topic la Cepari, j. Argeş 126; v. şi **Gura** ~.

Vancea, f. Muşei şi al lui Preda din Iazer, fr. cu Hamza, Proda şi Persul 141; ~ popa, tatăl lui Duca şi Stanciul, fr. cu Mihail 86, 87.

Varlaam v. **Varlam**.

Varlam (Varlaam), arhim. de la Mitropolie 27; ~ eg. m-rii Căldăruşani 79, 80, 374; ~ rumân din Stoiceni, f. lui Ivaşcu 60; ~ vinăricer în Vâlcea 321.

Vartolomei v. ⟨**Minetti**⟩.

Varul, topic la Dătcoi ⟨j. Sac, azi dispărut⟩ 184.

Vasila v. **Vasilica**.

Vasilica (Vasila), fc. lui Radu din Glupavi, mama Dobrei şi a Calcei 133.

Vasilache (Vasilachi) din Călineşti, negustor 198; ~ din Mărăcineni 97, 98, 130, 186.

Vasilachi v. **Vasilache**.

Vasile (Vasilie), boier jurător pt. Maxin şi Jălişte 167; ~ călugăr, doc. scris în casa lui 358; ~ comis (pah.) din Băbeni, f. lui Preda spăt., nep. lui Nica log. mare (fost) 23, 136; ~ din Cârstiani 152; ~ din Cegani, jurător 358; ~ din Costea, martor 346; ~ din Mogoşişti v. post.; ~ din Perèni, jurător pt. Cândeşti 190; ~ din Rătivoieşti, f. lui Albul log., fr. cu Albul 124, 146, 154, 326; ~ din Samara v. **Bodea**; ~ ⟨din Tătarul⟩, fr. cu Gligorie 304;

www.dacoromanica.ro

~ eg. m-rii Bistriţa 318; ~ f. lui Jipa din Păuşeşti, nep. popii Stoica şi al Stepcei 14; ~ f. lui ~ post. din Mogoşişti şi al Maricăi, fr. cu Bunea 271; ~ f. popii Radu din Hurezi, văr cu Utmeşe 123; ~ iuz. (de păhărnicei) din Buzău, megiaş al lui Isac iuz. 130; ~ martor din Budişteni, fr. cu Stan 96; ~ martor pt. Conţeşti 138; ~ pah. v. comis; ~ pârcălab, boier hotarnic pt. Ibăneşti 158; ~ post. din Brăteşti 355; ~ post. din Mogoşişti, sţ. Maricăi, tatăl lui ~ şi al lui Bunea 271; ~ rumâni din: Bănculeşti, f. lui Stan, fr. cu Cârstiian 215, ⟨Bucureşti⟩, f. lui Cârstea, fr. cu Agapie, tatăl lui Stanciu 296, Ciliiani şi Crăceşti 93, 102, Hurezi 285, ⟨Ştefăneşti⟩ 315; ~ spăt. din Greci, nep. lui Dumitraşco clucer din Spineni 183; ~ ţigan 84, 149; ~ ţigan moldovean 51; ~ vinde în Fieni v. **Chiriac**; ~ vinde în Mihăieşti v. **Porumbarul**; ~ vist., fost soţ al Catrinei vistiereasa, bunic lui Trufanda vist. 111; ~ vornic, socrul lui Drăghici din Cârligaţi, vinde vii la Ştefăneşti 154; v. şi **Bodea, Chiriac, Porumbariul.**

Vasilie v. **Vasile.**

Vavila, călugăriţă din Băşceni, mama lui Stanciul şi Penea 138.

Vavila, călugăr, tatăl popii Radul şi călugărului Ştefan, moşia lui în Slătioara 179.

Văcălioaie, funia ~ ⟨j. Vâlcea?⟩ 192.

Văcărăşti v. **Văcăreşti.**

Văcheş, boier jurător pt. Maxin şi Jălişte 167.

Văcăreşti (Văcărăşti), sat ⟨j. Ilfov, azi înglobat în mun. Bucureşti⟩ 218.

Vădislav v. **Vladislav.**

Văgiuleşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 224.

Văleni, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 203; ~ ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 138, 225.

Vărăşti, moşie ⟨j. Ilfov, azi desfiinţat⟩ 374.

Vărbila, ocină, hotar la Mehedinţi ⟨j. Sac, azi j. Prahova⟩ 259, 261, 263, 272.

Văsiiu din Bezdead, tatăl lui Iorga 210; ~ din Cârstieneşti, f. lui Iuga, fr. cu Barbul, Cernat şi Oprea 11; ~ din Poienărei, f. lui Tilea 128, 320; ~ paic, cumpără vie pe valea m-rii Dealu 71; ~ rumâni din: Gropşani, f. lui Pătru, fr. cu Pârvul şi Stanislav 222, Ohaba, tatăl lui Stan, bunic lui Dragomir 136, Puturoasa 60.

Vâlcan din Crevedia, megiaş 107; ~ f. lui Bria din Golani şi al Vladei 345; ~ tatăl lui Bălaci din Nădanova 181; ~ tatăl lui Stan din Smidişti 67.

Vâlcana, sat ⟨j. Dâmboviţa⟩ 53.

Vâlcea, j. (sate în ~) 2, 3, 4, 36, 63, 123, 143, 179, 188, 321, 364.

Vâlceaua lui Păun, hotar la Petreştii de Sus, j. Gorj 45.

Vâlcele, sat ⟨j. Argeş⟩ 24, 172.

Vâlcul, boier jurător pt. Maxin şi Jălişte 167; ~ cel bătrân, log. din Mogoşeşti 230, 271; ~ f. lui Ion din Mehedinţi, martor pt. Mehedinţi 263; ~ popa, martor pt. Gorănet 267, 268.

Vâlculescul Voico din Buzău 67.

Vâlculeşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 181.

Vâlsan, martor pt. Mărăcini, f. lui Stan, fr. cu Preda 95; ~ post. din Puţuri 185; ~ român din Doba de Sus, fr. cu Mircea 188; ~ tatăl lui Zaharia din Negomireşti 174.

Vâltureşti v. **Vultureşti.**

Vânăta, moşia m-rii Tismana ⟨j. Gorj⟩ 361; ~ sat ⟨j. Ilfov, azi dispărut⟩ 293.

Vârful Bobului v. **Bob; ~ Măgurii,** hotar la Ţâţa ⟨j. Dâmboviţa⟩ 191; ~ **Păpuşii,** topic (munte) la Rucăr, j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 174; ~ **Plaiului,** topic la Slătioara, j. Vâlcea 179.

Vârâţi, sat ⟨j. Dolj⟩ 31, 282; ~ ⟨j. Olt⟩ 203, 298, 300.

Vedea, apă ⟨j. Teleorman⟩ 209, 341.

Velica, sţ. lui Şuică pârcălab, fc. lui Preda din Lângeşti 144.

Velicico, român din Stoiceni 60.

Ventilă v. **Vintilă.**

Verneşti (Vi⟨r⟩nişti), hotar la Cepari, j. Argeş 126; ~ sat, deal ⟨j. Buzău⟩ 55, 56, 62, 67, 91, 97, 119, 131, 217, 228, 340; v. şi **Valea ~.**

Vetrea din Potoceni, martor 62, 97, 119.

Vetea, pârâu la Samara, j. Argeş 346.

Veţicheşti v. **Viţicheşti.**

Viane v. **Viani.**

Viani (Viane, Viiane), sat ⟨j. Prahova⟩ 94, 243.

Viiane v. **Viani.**

Vieroş (Virăş), m-re ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 165.

Viineasca, ocină în ~, j. Prahova 243.

Viişoară, topic la Cor⟨bu⟩şori ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 128; ~ topic la Pârscov ⟨j. Buzău⟩ 120.

www.dacoromanica.ro

Vilaia, şt. lui Dobromir ban, mama lui Mihai post., bunica lui Dragomir vornic mare, p. ei în Hodopeni 253.

Vintilă (Ventilă), clucer din Băloteşti, boier hotarnic 165, probabil acelaşi cu ~ clucer. hotarnic la Izvorani 183; ~ din Glogova v. post.; ~ din Suseni, martor 10; ~ martor pt. Sârbi 99; ~ portar v. **Modoran**; ~ post. din Glogova, nep. lui Nicola 136, 289; v. şi **Modoran**.

Vintilescul Pârtea, megiaş din Măteşti, fr. cu Vladul şi Radul 119.

Virăş v. Vieroş.

Vi⟨r⟩nişti v. Verneşti.

Vişa, fc. lui Dragosina, sr. cu Dobra şi Sora, ocina ei în Făcăiani 170; ~ vinde în Bătieşti 8.

Vişan, martor pt. Mâstăneşti 88; ~ popa, scrie doc. 107; ~ rumâni din: Bucureşti, tatăl lui Voico 246, Dumbrăviţă, fr. cu Neagoe, tatăl lui Oancea, Duţoi, Manea şi Voicilă 341; ~ văr diaconului Gherghe, aldămăşar 50.

Vitold Alexandru, scrie doc. 52.

Viţicheşti (Veţicheşti), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 332.

Vlad (Vladulie, Vlădicel, Vlăduţul), cpt. de liveni 275; ~ dârstar 332; ~ diacon v. rumân din Băbueşti; ~ din Băşineşti, martor pt. Moceşti 294; ~ din Bibeşti, vinde 141; ~ din Căzăneşti 289; ~ din Copăceni. fr. cu Călin 10; ~ din Cucuteni 210; ~ din Gropşani, fr. cu Laţco post. 301; ~ din Hurezi, p. lui 123; ~ din Lindiceşti v. **Robul**; ~ din Osica, tatăl lui Stoica popa 206; ~ din Pârscov, văr cu Ionaşco 120; ~ din Petreştii de Sus v. **Hasan**; ~ din Rădăcineşti 24; ~ din Samara v. **Norocea**; ~ din Scurteşti v. **Zgabela**; ~ din Tătarul 304; ~ din Viane, megiaş 94; ~ din Zoreşti 119; ~ f. lui Dumitru din Valea lui Dobrotă, nep. lui Bratul din Mchedinţi 259, 261, 272; ~ f. lui Frăţică v. **Răul**; ~ f. lui Gonţea, martor 341; ~ f. lui Manea din Cârstieneşti, fr. cu Badea 128; ~ f. lui Pleşa din Rucăr 174; ~ f. lui Staico post., fr. cu Mihai, Nan, Drăghici şi Tudosie 45; ~ f. lui Stanciu log. v. **Olănescul**; ~ f. lui Tatul, cumpără în Pârscov 120; ~ f. lui Tudosie popa, martor pt. Măneasca 301; ~ f. lui ~ popa din Băşineşti, fr. cu Radul 294; ~ fr. cu Cârstea popa, vinde în Bătieşti 8; ~ fr. cu Radul şi Pârtea, vinde în Măteşti 119; ~ fr. de moşie în Glupavi, nep. Vladei din Golani 345; ~ ginerele lui Amza log. din Bâra 44; ~ log., scrie doc. 353; ~ log. v. **Bărbulescu, Rudeanu**; ~ martor pt. Cârstieneşti 24, 29; ~ martor pt. Mâstăneşti 1; ~ moşia lui la Albeşti v. **Colţeanul**; ~ moşia lui la Târsa şi Neagota 179; ~ pah., f. lui ~ log. v. **Rudeanu**; ~ pah., unchiul (?) lui Dragul iuz. şi Stroe 142; ~ pârcălab din Bălţaţi, via lui la Călineşti 198; ~ popa din Băjăşti 219; ~ popa din Băşineşti, tatăl lui Radul 294; ~ popa, martor pt. Drăgoieşti 231; ~ popa, scrie doc. pt. Olăneşti 148; ~ post. din Bârseşti 4, 73, 188; ~ post , fr. cu Cârstea din Răchiţele 129; ~ rumâni din: Băbuieşti, diacon, tatăl lui Oancea 328, Băbuieşti, tatăl lui Ion şi Stan 328, Băbuieşti, tatăl lui Sava 328, Bărbăteşti 19, Bârzoteni, tatăl lui Marco şi Toma 4, 143, Brătivoieşti, f. lui Voico, fr. cu Roman 31, Bumbuieşti 32, Doba de Sus 188, Gropşani, f. lui Petru, fr. cu Pârvul şi Stanislav 222, Puturoasa 60, Urşani, f. lui Lupul, fr. cu Radul 143; ~ tatăl lui Zarea v. Şerbea ~; ~ ţigan, f. lui Farcaş 134; ~ ţigan v. **Bosul**; ~ uncheaş, tatăl popii Sava din Bogaţi 96; ~ unchiul lui Ion din Poienărei v. **Rusat**; ~ vărul Calei din Rădăcineşti 24; ~ vătaf din Sibiceu 50;

~ vv. **Călugărul** ⟨1481, 1482 1494⟩, f. lui Vlad ⟨Dracul⟩ vv., fr. cu Radul ⟨cel Frumos⟩ vv., tatăl lui Radul ⟨cel Mare⟩ vv. şi al lui Vlad ⟨cel Tânăr, Vlăduţ⟩ vv. 123; v. şi **Bărbulescul, Bosul, Colţeanul, Hasan, Norocea, Olănescul, Răul, Robul, Rudeanu, Rusat, Şerbea, Zgabela**.

Vlada, nep. lui Stan Gălescul, p. ei în Dobroieşti 248; ~ şt. lui Bria din Golan, mama vitregă a lui Vâlcan 345; ~ şt. lui Neagoe, sr. cu Zoica din Mâstăneşti 338.

Vladislav (Vădislav) din Belcin, f. lui Hamza post., văr cu Udrea post., martor 31, 185; ~ log. ⟨din Arşi⟩ 292.

Vladulie v. **Vlad**.

Vlaicol v. **Vlaicul**.

Vlaicul (Vlaicol) cel bătrân din Ogretin 46; ~ cel mic din Viiani 243; ~ din Câmpulung v. **Berişcăi, Comcei**; ~ din Conţeşti v. log.; ~ din Coţofăneşti, aldămăşar 225; ~ din Hinţeşti 142; ~ din Jugur v. log.; ~ din Viiane

www.dacoromanica.ro

94; ~ log. din Câmpulung, boier hotarnic 183; ~ log. din Conţeşti, şt. Stanei 165, 351; ~ log. din Jugur 165, 214; ~ pah., şt. Voicăi, tatăl lui Albul 273; ~ p. lui la Drăgoieşti 336; ~ popa de la Mitrop. 71; ~ popa, f. lui Badea portar, martor 273; ~ post., boier hotarnic 183; ~ post. din Cornet 134; ~ rumân din Morteni, fr. cu Dumitru şi Marin 116; ~ ţigan 341; v. şi **Berişcăi, Comcei.**

Vlasie din Băşcéni 142; ~ f. lui Neagul din Glupavi 345.

Vlasineşti, sat ⟨loc. probabilă în j. Argeş, azi dispărut⟩ 187.

Vlaşca, j. sate în 23, 40, 69, 116, 169.

Vlădaia, fc. lui Ivan şifar din Piteşti, şt. lui Tudor Piteşteanu, ⟨fc. vitregă⟩ a Mariei şifăreasa, sr. Ancăi 352.

Vlădaia, sat, j. Mehedinţi 343.

Vlădan (Vlăduţul), tatăl lui Radul din Moceşti 101, 150.

Vlădeni, sat ⟨j. Prahova⟩ 6.

Vlădeşti, hotar la Cepari, j. Argeş 126; ~ j. Muşcel ⟨azi j. Argeş⟩ 219, 322, 342.

Vladicel v. **Vlad.**

Vlădimir, rumân din Ciliiani şi Crăceşti 93.

Vlăduleasa, mama lui Stan, p. ei în Bădéni 41.

Vlăduleni, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 203, 206, 208.

Vlăduşinii, locul lor în Sârbi 99.

Vlăduţul v. **Vlad, Vlădan.**

Voica, fc. Calei, sr. cu Dumitru, popa Ivul, Radu şi Stana 12; ~ iuzbăşoaia, dăruieşte loc în Bădéni 41; ~ lelea, sr. cu Sora, fc. lui Stoica 145; ~ mama lui Ianciul din Fleşti 162; ~ şt. lui Iacov clucer din Cernaia 136; ~ şt. lui Micul, sr. cu Rusat şi Vladul, locurile ei la Poienărei 11; ~ şt. lui Onofrei, ⟨fc. lui Oprea Mănescul, sr. cu Drăgana, cumnată cu Zaharia⟩, vinde la Samara 310; ~ şt. lui Vlaicu pah., mama lui Albul 273; ~ vara Sorei, Ancăi, Neacşăi şi Neagăi, cumpără moşie în Crevedia 107.

Voiceşti, sat, moşie ⟨j. Argeş⟩ 20, 144.

Voichiţa, şt. lui Apostolache comis 276, 337.

Voicilă din Chiojdu de Bâţca, boier jurător 333; ~ rumân din Dumbrăviţa, f. lui Vişan, fr. cu Oancea, Duţoi şi Manea 341.

Voicişăl din Dăiani, fr. cu Radul, cumpără ocină în Vârful Bobului 258.

Voico (Voicul) din Buzău v. **Vâlculescul;** ~ din Cor⟨bu⟩şori, fr. cu Oprea şi Dragomir 128; ~ din Floci 15; ~ fr. cu Micul şi cu Stoica, vinde în Conţeşti 138; ~ log. din Râmnic 73; ~ log., tatăl lui Ghidion, vinde în Căldăreşti 62, 119; ~ martor v. **Boroş;** ~ rumâni din: Brătivoieşti, tatăl lui Roman şi Vladul 31, Bucureşti, f. lui Vişan 246, Dobroslăveni 203, Morteni, f. lui Dumitru 116, Puturoasa 60, Tegeani 237; v. şi **Boroş, Vâlculescul.**

Voicul v. **Voico.**

Voina v. **Voinea.**

Voinea (Voina) din Bezdead, martor 210; ~ din Câmpulung, f. lui Ncacşul pârcălab scrie doc. 315, 330, martor 331; ~ ierci 234; ~ rumâni din: Ciliiani şi Crăceşti, fr. cu Rădoiu 93, 102, Gârleşti 60.

Voinescu Stoica din Fiani 25, 27, 104, 210.

Voineşti, sat ⟨j. Dâmbovita⟩ 10, 173.

Vojul, martor pt. Pârscov 120.

Voinicul, nep. Martei bătrâna, martor pt. Scăieni 90.

Vorvor, sat ⟨j. Dolj, azi Vârvor, j. Dolj⟩ 282.

Vrabeţi, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 92, 161, 221.

Vrabie Ion, log., ⟨f. lui Vrabie⟩, văţaf din Cârstieneşti, din Cor⟨bu⟩şori fr. cu Pătru, socrul lui Albul log. 128, 197, 310; ~ **Pătru** din Cârstieneşti, Cor⟨bu⟩şori, văţaf, ⟨f. lui Vrabie⟩. fr. cu Ion log. 128.

Vucmir, iuz. din Buşcăneşti 156.

Vulpe, ⟨tatăl⟩ lui Baştacul din Căpăţâneşti 119.

Vultureşti (Vâltureşti), sat ⟨j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 8; ~ ⟨j. Olt⟩ 300.

Z

Zaharia ⟨cel Roşu⟩, tatăl lui Stanciul, bunicul Sorei, Ancăi, Neacşăi şi Neagăi 107; ~ din Mătăseşti, şt. Stanei, tatăl lui Stan 358; ~ din Piteşti 183; ~ f. lui Vâlsan din Negomireşti 174; ~ f. lui ~ log. din Băbéni, fr. cu Ianiu pah. şi Iscrul 114; ~ log. din Băbéni, tatăl lui Iscru, Ianiu pah. şi ~ 114, 115; ~ log., jură pt. Stroiasca 157; ~ monah din Poiană, aldămăşar 225; ~ şt. Drăganei, cumnat cu Onofrii şi ⟨Voica, ginerele lui

www.dacoromanica.ro

Mănescu Oprea), vinde la Samara 310; ~ popa din Băşeni 310; ~ ţigan, f. lui Dumitru 134.
Zahariia v. **Zaharia**.
Zarea, f. lui Şărbea Vladului, fr. cu Iane, p. lui din Grindu 340.
Zălogii v. **Lacul cu ~**.
Zănoagă. munte la Rudéni (j. Argeş) 126; ~ topic la Vârful Bobului 258.
Zărnea v. **Zârnă**.
Zărnescu Stoica, pah. 172.
Zătreanu (Zitreanu) Stanciu, post. v. **Pârâianu**.
Zătreni, sat (j. Vâlcea) 329.
Zăvăsténi, sat (j. Vlaşca, azi dispărut) 286.
Zăvoiani, sat (j. Rm., azi j. Vâlcea) 254.
Zăvrat, sat (j. Mehedinţi) 297.
Zârnă (Zărnea) din Dumbrăviţă, tatăl lui Vişan şi Neagoc, bunic lui Oancea, Voicilă, Duţa şi Nanea 341; ~ din Mlăjet 7, ~ din Sibiceu, fr. cu popa Topcea, Gheorghie diacon şi Dragomir 7; ~ f. lui Diicul din Mihăieşti 341.
Zémţea Dumitru, vornic, tatăl vitreg al lui Bunea vist. 252.
Zgabela Vlad din Scurteşti, megiaş 130.
Zipa v. **Jipa**.
Zitreanu v. **Zătreanu**.
Zlate din Plătăreşti, martor 233.
Zlatia v. **Piscul ~**.
Zlătari, biserică din Târgovişte 13.
Zmâncă Stan, tatăl lui Oprea, (Mihnea) şi Dumitru (din Poienari) 214.
Zmeul v. **Groapa ~**.
Zmeul Toader, martor pt. m-rea Vaideei 234.
Zoica, sr. cu Vlada, cumnată cu Neagoe, din Mâstâneşti 338.
Zorea v. **Şerb**.
Zoreşti (Zorişti), sat (j. Buzău) 62, 100, 119, 340.
Zorişti v. **Zoreşti**.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

A

aba, furt de ~ 109.
ace (mari, mărunte, moştenire) 355.
adoptiv v. **fiu de suflet.**
aga (mare) v. **Buicescu Diicu, Farcaş, Gheorghe, Neagul, Popescu Radu.**
agareni v. **turci.**
aldămaş (vin, vin şi rachiu, cheltuială la ~) 2, 25, 27, 104, 120, 140, 191, 215, 258, 332.
aldămăşari 25, 27, 49, 50, 65, 94, 104, 119, 170, 184, 225, 270, 311 314, 324.
amăgituri v. **înşelăciune.**
⟨**amendă**⟩ (să fie plătită) la banul Craiovei 282; ~ la domnie 2, 167, 322; v. şi **gloabă.**
aniniş 3.
aprod v. **Filip, Tănase.**
arătură (arat, loc de ~) 138, 182, 250; ~ de o zi 30.
arengă 52, 79, 80, 111.
argint v. **aspri, creştete, pahare, taleri.**
arhidiacon v. **Nectarie.**
arhiepiscop, al Muntelui Sinai v. **Ioasaf**; ~ al Constantinopolului v. **Partenie.**
arhimandrit 27.
armaş (mare, al doilea) 117; v. şi **Boia, Cepariul Ivaşco, Coica, Costea, Crăciun, Danovici Marco, Dragomir, Dragul, Gherghe, Mihăilă, Neagul, Radu, Udrea, Uiescu Radu.**
armăşei 117.
armăşoaie v. **Rada.**
aspri v. **monezi.**
asuprire 309.
aur v. **cercei, inel de ~.**

B

baia din Giurgiu 52.
baltă passim; v. şi **Celei, Ciorani, Părăipan, Potelul.**
ban (de Craiova, mare, fost) 281; v. şi **Buzescu Radu, Ciurdarul Pătru,** ⟨**Corbeanul**⟩ **Tudosie, Craiovescul Barbu, Dobromir, Pavlache, Poenaru Barbu, Stanciu.**
bani, datorie de ~ 347; ~ daţi cu dobândă (camătă, împrumutaţi) 22, 44, 74, 77, 82, 83, 89, 212, 236, 325; ~ daţi la înfrăţire 9; ~ daţi pe cap 143; ~ împrumutaţi v. ~ daţi cu dobândă; ~ la trebile ţării 78; ~ lepădati în silă 111; ~ pt. pomană 198; vamă din ~ 70; v. şi **dări, monezi.**
băjenie, în vremea lui ⟨Radu⟩ Mihnea vv. 108.
băneasă v. **Buzeasca Maria, Dionisia, Elina** (Ilinca).
bănişori (~ de judeţ) 117, 210; v. şi **Radu.**
bătrânii din Buzău 99; ~ satului 11; v. şi **oameni buni** şi ~.
berbenţi 332.
bir v. **dări.**
birari 3, 47, 202; ~ din judeţ 81.
biserica din Focşani (Sf. Atanasie) 47; ~ domnească din Craiova 327; ~ jurământ la ~ 198; ~ popii Manta din Bucureşti 33; ~ cu prăvălii (Sf. Ioan din Bucureşti) 33.
blestem (legătură) 12, 47, 48, 51, 59, 62, 63, 68, 75, 78–80, 91, 97, 111, 156, 167, 171, 173, 178, 182, 206, 208, 211, 217, 262, 273, 292, 301, 315, 323, 332, 355, 358, 367; v. şi **carte de ~.**
boi daţi la înfrăţire 131; ~ în preţ 95, 110, 138, 139, 234; ~ moştenire 355; ~ plătit pt. jurământ 267; ~ zălog 109, 110.
boieri passim; ~ ai vornicului 314; ~ din Cârstieneşti 149; ~ din Jigur 165; ~ divanului (mari şi mici), martori 64, 102, 188, 201; ~ hotarnici, judecători, jurători, tocmelnici (cu răvaşe domneşti) 17, 98, 158; ~ (câte doi) 149, 314, 352, (câte patru) 217, 358, (câte şase) 18, 62, 138, 142, 150, 196, 211, 228, 240, 254, 293, 336, (câte doisprezece) 78, 97, 142, 144, 158, 165, 167, 171, 180, 183,

www.dacoromanica.ro

186, 196, 201, 251, 297, 333, 358, (câte douăzeci şi patru) 80, 243, 251; ~ împuterniciţi de domn să facă socoteala veniturilor mănăstireşti 75; ~ mare (şi puternic, „greu") 127, 319.
boierie 343.
botez, calvin trecut la legea creştinească 209; dar la ~ 209, 343; ~ fiicei adoptive 352.
bucată v. **măsuri**.
bucate 173, 175, 214; ~ bune 288; ~ luate pt. bir 152; ~ mănăstireşti (danie, scutite de dări) 47, 75, 81, 292; ~ pt. aldămaş 332.
buţi 91; ~ pecetluite 228.

C

cai (buni, la plug, moştenire, preţ) 8, 97, 98. 205, 296, 332; cucie cu ~ 355; ~ daţi pt. bir 3; ~ de olac v. **dări**; ~ înşăuat şi înfrânat 41; ~ pt. înfrăţire 40, 299; ~ pt. răscumpărare 39; camătă v. **bani**.
cap cel mare 60; ~ cel mic 60; ~ pe cap 110; ~ plată cu ~ 344; ~ pt. capete 231; ~ scos de la pierzanie 60.
car, calea de ~ 356; v. şi **măsuri**.
case cu pivniţă şi grădină 30; dichise de ~ 149; ~ în Bădéni 41; ~ în Bucureşti 209, 212; ~ în Buzău 97; ~ în Câmpina 334; ~ în Cepturile 127; ~ în Izvorani 323; ~ în Melcerea 36; ~ în Pleşoi 343; ~ în Rădăcineşti 24; ~ în Rucăr 174; ~ în Samara 34; ~ în Sărăţeni 89; ~ în Ştefăneşti 124, 146, 315; ~ în Târgovişte 203; ~ în Verneşti 97; ~ la vie 36, 41, 91; v. şi **conac, fată în ~, plată din ~**.
caş 214.
catastih v. **documente**.
catigumen v. **egumen**.
călăraşi (leveni) 288; ~ leveni 222, 275; v. şi **cpt.** (mare) de ~; **iuz.** de ~; v. şi **Drăgoi, Frunză Stoica, Stan**.
călătorie a domnului la Elpuh 177; ~ la Ţarigrad 69.
căldărar 351.
călugăr (ieromonah, monah) de la episcopia Buzăului 97; ~ de la m-rea Aninoasa 142; ~ de la m-rea Plumbuita 43; ~ de la m-rea Ţânţăreni 16; ~ de la Sf. Munte 217; v. şi **Achim** (Ioachim), **Bârsescu Ioan, Briia, Catafi, Dionisie, Dragomir, Dragul** (popa), **Efrim, Eftimie, Gheorghie, Larion, Leontie, Macarie, Mihail, Muja, Nichita, Petronie, Rafail, Rădan, Sava, Stanciul, Ştefan, Tudor, Vasilie, Vavila, Zaharia**.
călugăriţă (monahie) v. **Chira, Dionisia, Maria, Marta, Vavila**.
cămăraş (mare, fost) v. şi **Antonie, Dumitru, Gălăţeanul Constantin, Sima, Tudor**.
căpitan de călăraşi (leveni) (mare) v. **Alexeanu Ghiorma, Vlad**; ~ de darăbani (mare) v. **Buliga Lupul, Lepădat**; ~ de iuzbaşii v. **Mareş**; ~ de leveni v. de călaraşi; ~ de roşii (mare) v. **Fărcăşanul Radu, Păulescu Mogoş**; ~ de unguri v. **Gherghe**; v. şi **Badea, Bădeanu Barbu, Benghiul Sava, Buzdugan, Cârstea, Colţea, Danciul, Dragomir, Dumitru, Gălăţeanul Constandin, Ghidu, Ghiura', Ghiuriţă, Iane, Manole, Mareş, Marin, Nedea, Nichifor, Nicolae, Pană, Petru, Popescu, Preda, Radu, Tănasie**; v. şi iuzbaşa.
cărţi v. **documente**.
căsătorie 144, 173, 284, 352, v. şi **cununie, nuntă**.
câmp passim.
cânepă 332.
cârma peştelui v. **dări**.
ceară 347; ~ plata pt. bir 198.
ceaşnic v. **paharnic**.
ceată (cetaşi, ~ de megiaşi, - de rumâni) 37, 150, 179, 336.
ceauş v. şi **Alexe, Avram, Bârcan, Brătilă, Coman, Dobrea, Duca, Ianache, Iorga, Paraschiva, Stanciul**.
cedvârtă v. **măsuri**.
cercel de aur 355.
certare (mare, rea, scârbă) de la domnie 81, 89, 117, 141.
cetaşi v. **ceată**.
cetate v. **Giurgiu**.
cheltuieli 217; ~ făcute ţării la Ţarigrad 69; ~ la aldămaş 120, 332; ~ la moarte, pomeniri 149, 167.
chezaş 276, 304.
chilii 33, 267, 268.
chisoare v. **închisoare**.
chivărar v. **Dumitru**.
cimpoitor v. **Stan**.

www.dacoromanica.ro

ciocotniție v. **înșelăciune.**
ciohodar v. **Doicescu Ștefan.**
ciubăr 288.
ciutărie domnească 253.
cizmar 187.
cliserh v. **clisiar.**
clisiar (cliserh) v. **Dionisie, Dragul** (popa), **Stanciul** (popa).
clopotniță în București 347.
clucer (mare, fost, al doilea) v. și **Alexandri, Aslan Petrea, Barbul, ⟨Băleanu⟩ Gheorghe, Brâncoveanu Preda, Buzinca, Cepariu Ivașco, ⟨Cornățeanu⟩ Socol, Costandin, Ghinea, Hrizea, Iacov, Loiz, Mihai, Mihart, Petru, Radu, Rudeanu Matei, Spineanu Dumitrașco, Știrbei Tudor, Vintilă.**
clucereasă v. **Anca.**
cnezi (foști, vânduți rumâni) 39, 123, 234.
cnezire v. **eliberare.**
cocon, passim; ~ fără ~ 315; ~ consimțământul ~ 310.
codru v. **măsuri;** ~ Gorcelescul 162.
cojocar 8, 244, 245, 262, 347, 355.
colac (rumâni, țigani găsiți cu ~) 147, 341.
comis din Bănceşti 26; ~ (mare, al doilea) v. **Anghel, Apostolache** (Postolache), **Buzinca, Cioană, Coman, Conda, Dumitrașco, Gherghe, Ionașco, Lațco, Manolie, Mihalcea ⟨Cândescu, Mihălcescu⟩ Radu, Negoiță, Petru, Preda, Știrbei Tudor, Udrea, Vasilie.**
comisioaie v. **Nedelea.**
conac la m-rea Babele 169; ~ la Popești 157; divan la ~ 164.
consimțământ al soției și copiilor pt. vânzare 310.
copil, scrie doc. v. **Daniil, Isar.**
coriță 288.
costande v. **monezi.**
coșere sparte și risipite 89.
coți v. **măsuri.**
creștet de argint 355.
croitor 7, 181, 225.
cruce 3; ~ de piatră, hotar de moșie 128, 295.
ctitorii băii din Giurgiu 52; ~ m-rii Banu 78; ~ m-rii Bistrița 179; ~ m-rii Căldărușani 80; ~ m-rii Cozia 115; ~ m-rii Sf. Troiță din București 249; ~ m-rii Țânțăreni 16.
cucie cu telegari 355.
cunună de aur 355.
cununie, danie la ~ 283; v. și **căsătorie, nuntă.**
cupeț v. **negustor.**
curătură 19.
curte îngrădită 128.

D

dajdie v. **dări.**
danie passim; ~ de vecin pt. mănăstire 234; ~ la vreme de moarte pt. purtare de grijă 292.
dascăl 88, 186, 227.
datorie (de bani, judecată pt. ~) 77, 132, 138, 146, 148, 172, 173, 212, 341, 347, 352.
dărăban, carte de ~ 354; catastih de ~ 354; rumâni înscriși în slujbă la ~ 354; vătaf de ~ v. **Costandin, Dobre.**
dări (obligații, slujbe, scutire de ~) 47, 81, 117.
– bir 25, 95, 117, 123, 152, 179, 188, 198, 202, 275, 304; ~ de țară 95; fugă de ~ 209, 210, 304; ~ lăsat jos 209; ~ satului 188; ~ și dăjdii, fugă 3, 304;
– cai, de olac 47;
– cârmele peștelui 318;
– conace 47;
– dăjdii 188, 273, 275, 304;
– dijmă 250, 275; ~ stupilor 47;
– găleată 66, 332;
– gorștină de oi 47; ~ de porci 47;
– haraci, împărătesc 209;
– mâncături (de peste an) 47, 282;
– mertic 47;
– miere 26, 267;
– părpăr 288;
– poclon 177, 288;
– podvoadă 47;
– ruptul (ruptă) 217;
– sama talerului 3; ~ domnească 78;
– talere (taleri) 3, 172, 217, 291, 349;
– vinărici 8, 19, 47, 288, 301, 303, 315, 321; ~ boieresc și domnesc 177; ~ domnesc 48, 177, 288.
dârstar 332.
deal passim.
dedină passim; ~ trestienească 11.
degete în loc de peceți (inel) 2, 7, 10, 14, 26, 28, 56, 61, 64, 67, 72, 82, 86, 87, 99, 100, 107, 112, 113, 121, 129, 135, 139, 145, 148,

www.dacoromanica.ro

163, 168, 173, 174, 194, 195, 210, 213, 221, 241–246, 255, 259 261, 264, 272, 276, 278, 279, 284, 286, 289, 290, 296, 299, 304, 307, 310, 317, 320, 324, 328, 335, 337, 338, 345, 346, 353, 356, 358.
delniță 8, 53, 124, 126, 128, 146, 165, 351; ~ stearpă 37; ~ zălog 325.
diac v. **Ban, Calotă, Drăguș, Ștefan**; v. și **diacon.**
diacon 2, 4, 7, 11, 20, 21, 50, 55, 56, 86, 96, 113, 115, 116, 120, 123, 127, 129, 148, 206, 208, 213, 244, 245, 255, 258, 273, 285, 310, 315, 328, 330 332, 345; v. și **diac.**
diată v. **documente, scrisoare, testament.**
dichise (de casă) 149.
dijmar 47.
dijmă v. **dări.**
divan 3, 4, 8, 11, 24, 29–32, 39–41, 45, 47, 48, 51, 52, 57. 58, 60, 63, 68, 69, 78 80, 83, 90, 97, 111, 116, 119, 123, 125, 126 128, 136 138, 143, 144, 153, 178, 179, 196, 203, 209, 215, 225, 227, 233, 236, 240, 248, 249, 253, 328, 343, 347, 352; ~ la București 181; ~ la conac, la Podul Piteștilor 164; scoși (cu mare, rea) rușine din ~ 164, 232, 252.
dobitoace (mănăstirești, moștenire, schimb pe ~) 149, 175, 319; v. și **vite.**
dobândă v. **bani, camătă.**
documente:
– catastih de bir 3; ~ de la vistieria domnească 188, 209;
cărți (domnești, de judecată, de moșie, de pace și repaos, de pradă, de schimb) passim; ~ ale boierilor și megiașilor 90, 138; ~ ale județului orașului 97; ~ ale mitropolitului (de blestem) 97, 156, 203, 217, 301; ~ ale patriarhului 75, 292, 323, 367; ~ ale vornicilor mari 11, 138, 164, 314; ~ bătrâne (vechi, sparte, șterse și putrede, tinere și ~) 9, 45, 122, 123, 142, 157, 177, 179, 181, 196, 319, 330; ~ bisericii, date pt. bir 3; ~ cu inel și iscălitură 3; ~ de hotărnicie passim; ~ de iertăciune pe nume 37; ~ domnească spânzurată 44; ~ mincinoase (rele, cu înșelăciune, strâmbă și fără de ispravă) 18, 62, 118, 119, ~ peste toate cărțile 117; ~ pierite (arse de răutăți) 43, 232;
diată (scrisoare) 12, 22, 141, 203, 273, 290, 292, 315, 339, 343, 345, 355;
– drese 200;
foiță de rumâni 93;
hoget 105;
hrisoave passim; ~ bătrâne 319; ~ mânjit 196; ocină scoasă cu chinovar din ~ 196; ~ ras (rău, călcat de șase boieri) 196; ~ spart în divan 111, 117, 201;
jaibă 3;
ocolnică 297;
răvaș (răvășel) domnesc 7, 42, 309; ~ înaintea domnului 130;
scrisori 92, 156; ~ pecetluită cu pecete de aur 52;
sinet 367;
uric rupt 90;
zapise passim; ~ mincinoase și rele 11, 129, 171, 221;
vechi (bătrâne) 44, 314;
domn, bătrân (de la începutul țării, de la zidirea lumii) 144, 254; ~ ispravnic de doc. passim.
domnesc, bani pe seama ~ 103.
dorobanț v. **dărăban.**
dregători passim.
dreptate (lege dumnezeiască) v. **lege.**
duhovnic 82, 83.
dulamă 149.

E

egumen (catigumen, nastavnic, proegumen, stareț), îndatoririle ~ 75; ~ de la m-rea Argeș 20, 81, 117, 295; ~ de la m-rea Banul 78, 91; ~ de la m-rea Bistrița 318; ~ de la m-rea Bradul 186; ~ de la m-rea Brâncoveni 206; ~ de la m-rea Căldărușani 79, 368; ~ de la m-rea Căscioare 348; ~ de la m-rea Câmpulung 116, 244, 245, 250, 315, 330, 331, ~ de la m-rea Codmeana 72, 319; ~ de la m-rea Cozia 66, 105, 112, 309, 319; ~ de la m-rea Glavacioc 177; ~ de la m-rea Mărgineni 265; ~ de la m-rea Menedicul 84; ~ de la m-rea Nucet 169, 265, 292; ~ de la m-rea Plumbuita 238, 248; ~ de la m-rea Sadova 55, 260; ~ de la m-rea Sf. Ecaterina (muntele Sinai) 201, ~ de la m-rea Sf. Nicolae (București) 201; ~ de la m-rea Sf.

www.dacoromanica.ro

Troiță (Radu-Vodă București) 59, 238–240, 249, 253, 323; ~ de la m-rea Snagov 231; ~ de la m-rea Strâmbul 348; ~ de la m-rea Tismana 82, 83, 297; ~ de la m-rea Urecheşti 47; ~ de la m-rea Vaideei 84, 89, 234; v. şi **Ananiia, Antim, Atanasie** (Tanasie), **Calinic, Calintian, Climen** (Clima), **Dorotei, Gavril, Ignatie, Ioan, Leontie, Mardarie, Mitrofan, Nectarie, Neofit, Nifon, Pahomie, Partenie, Samoil, Ştefan, Teodor, Varlaam.**
egumenie 75, 83.
eliberare (cnezire, judecire, slobozire) din rumânie 112, 211, 224, 231, 300, 327, 329, 341.
episcop al Buzăului v. **Larion, Luca, Ştefan;** ~ al Râmnicului v. **Efrem** (Trufăşilă), **Ignatie, Teofil.**
episcopie v. **Buzău, Râmnic.**
evanghelie, jurământ cu ~ 20, 40, 147.

F

farmece 112.
fată în casă 355.
fălci v. **măsuri.**
făină, vamă din ~ 70.
fătăciune 8.
fățărie 76, 211, 301; v. şi **înşelăciune, minciună.**
fântână 45, 128.
fedeleş 332.
fiare de moară 128, 217.
fiastru v. **fiu vitreg.**
fiică adoptivă (de suflet) 352.
fin 271, 283.
fiu vitreg (fiastru) 13, 18, 289, 368.
foamete 119.
foiță v. **documente.**
frați de ocină (moşie) 46, 127, 131, 135, 162, 164, 202, 204, 228, 257, 261, 293, 298, 301, 324, 345; ~ de pădure 128; ~ de păhărnicie 202; ~ sufleteşti 40.
frăție v. **înfrățire.**
fugă de dări 3, 81, 210, 217, 275, 291, 304, 349, 369; ~ în alte țări 209, 254; ~ în Țara Moldovei 63; ~ peste Dunăre 60; ~ a rumânilor 147.
funar 168.
funie v. **măsuri.**
funire 186.
furci v. **spânzurătoare.**
furt de aba 109.
fustaş 335.

G

galbeni v. **monezi.**
găleată v. **dări.**
gârlă Borcea 80; ~ la Focşani şi Bozieni 254; ~ Spanțov 70.
ghiordan de aur 355.
gloabă 117; v. şi **amendă.**
globnic domnesc 35.
gorstină (oilor, porcilor) v. **dări.**
gorstinar 47.
grămătic v. **Crăciun, Dima, Drăghici, Dumitraşco** (log.), **Dumitru, Mihăilă** (log.), **Petru, Radul, Stan** (log.).
granah 40, 110, 343.
grădini 30, 90, 97, 119, 128, 254; ~ semănate 27.
grec (romeu) 194, 209, 254, 323, 367.
groapă de pivniță 347.
grumaz v. **rumâni** dați de ~.

H

haine 149; ~ date pt. bir 3; ~ de pânză 355; ~ de postav 40.
haraci v. **dări.**
heleşteu la Doba de Sus 188.
herțeg al Amlaşului şi Făgăraşului 79, 80, 111.
hiclenie 3, 112, 343; ~ la Țarigrad 68, 69; v. şi **strâmbătate.**
hoget v. **documente.**
hotare (semne) bătrâne (vechi) 36, 102, 179, 188, 249, 328; ~ buzătesc 338; ~ rătesc 119; ~ sparte, stricate 183.
hotărnicie v. **împietrire.**
hrisov v. **documente.**

www.dacoromanica.ro

I

iapă (bună, furt, în diată, moştenire, preţ, zestre) 8, 108, 128, 239, 240, 296, 355.
iaz 25.
ierei v. **popă**.
ieromonah v. **călugăr**.
inel de aur 355; sigiliu inelar 219; v. şi **sigiliu**.
ispravnic la construcţia băii din Giurgiu 52; ~ la hotărnicie (om domnesc) 6, 186, 314; ~ la zălog 74; ~ peste tot satul 76; ~ scaunului Bucureşti 238; ~ scaunului Craiovei 282, 327.
iuzbaşa (cpt.) 29, 32, 41, 58, 71, 88, 98, 130, 133, 142, 147, 156, 161, 165, 166, 171, 172, 175, 177, 183, 194, 221, 223, 232, 236, 240, 243, 270, 289, 291, 293, 299, 311, 333, 338; ~ de roşii 166.
iuzbăşoaie 41.

Î

împărat, haraciul ~ 209.
împărăţie 63, 68.
împietrire de moşie (hotărnicie) passim.
împresurare (de moşie) 37, 122, 196, 232, 254.
împrumut de bani v. **bani**.
închinare de m-re ca metoh 47, 78, 201, 217, 319.
închisoare (chisoare) 147, 173.
înfrăţire (frăţie) 40, 41, 86, 127, 128, 131, 135, 142, 164, 187, 232, 233, 299; bani daţi pt. ~ 86.
înşelăciune (carte cu ~, moşie luată cu ~, zapis cu ~) 97, 141, 220; a umbla cu ~ 343; v. şi **amăgituri, făţărie, minciună**.
învăţătură, doc. scris cu ~ 35, 41, 42, 52; ~ domnului passim.

J

jalbă v. **documente**.
jertfelnic v. **pomelnic**.
judecată (domnească, cu tot divanul, după dreptate şi lege) passim; ~ cu lege dreaptă 82; ~ din oraşul Argeş, dată m-rii Argeş 117; ~ după cuvântul pravilei 149, 193; ~ după dreptate şi legea dumnezeiască 97, 123; ~ după gura rumânilor 97; ~ la divan, în 2 3 rânduri 39, 193; ~ la egumen 117.
judeci 16, 112, 300, 329, 353; v. şi **cnezi**.
judecire v. **eliberare** din rumânie.
judeţ (jude, fost) 214, 216; ~ din Argeş (cu 12 pârgari, să nu se mestece în judecate şi vama oraşului) 24; ~ din Buzău 97; v. **Andrei, Dona, Dragomir, Mâinea, Staico**.
judeţ passim; birari din ~ 3, 81.
jurământ (cu boieri) 78, 103, 105, 144, 152, 201, 220, 277, 301, 309, 333, 336; ~ înaintea bisericii 198; ~ în biserică pe evanghelie 20; ~ în faţa egumenului 20; ~ în mitropolie pe evanghelie 147.
jurători v. **boieri**.

L

lac, la Cepari 126.
lapte v. **vaci** cu ~.
lavră v. **Marea Lavră**.
laz 27, 191, 195.
lăsatul secului de carne 20.
lăutar (viorar) 229, 355.
legătură 141, 147; ~ lui Mihai vodă 20, 42, 92, 188, 358; v. şi **blestem**.
lege şi judecată, rămas de ~ passim; boieri jurători pe ~ v. **boieri**; ~ dreaptă 82; ~ dumnezeiască (pravilă) 30, 123, 196, 254, 277; jurământ cu ~ 105, 171, 358; jurământ cu ~, în două rânduri 309; ~ (şi obiceiul) ţării 15, 117, 153, 181, 196; să ia ~ 196; v. şi **obiceiul şi** ~.
leşi scoşi de Mihai vv. din ţară 41.
levenţi v. **livenţi**.
lipsă, multă şi nevoie 301.
livenţi (levenţi, livinţi) v. **călăraşi, cpt. de călăraşi**.
livezi (cu pomi, de coasă, de fân, la vie) 8, 28, 36, 45, 71, 123, 214, 263, 290; ~ pt. livezi 36.
loc cu pomi şi chilii 267, 268; ~ de casă (de arie) 138, 166, 184, 216, 332, 347; ~ de hrană 98; ~ de la târgul domnesc 253; ~ domnesc 253; ~ pt. loc 36, 317.

www.dacoromanica.ro

logofăt (mare, fost) passim; ~ al doilea 11, 52, 73, 76, 78, 122, 127, 147, 201; ~ de vistierie 169; ~ domnesc 183; ~ mare, ispravnic de doc. v. **Cocorăscu Radu**; v. şi **Albul, Amza, Avram, Balea, Băjescu Mareş, Buican Dumitru, Calotă, Cânda, Cocorăscu Radu, Crăciun, Dan, Damaschin, Danciu, Dima, Dolofan Pârvu, Drag, Dragomir, Dragoslav, Drăgoi, Dudescu Radu, Dumitru, Fiera, Fisenţa, Fuga, Goran, Iane, Iano, Irimiia, Işfan, Ivan, Marco, Matei, Miloş, Mihalaşco, Mihalcea, Miho, Năsturel Udrişte, Nica, Nicola, Oprea, Pană, Paraschiv, Pătru, Pârâianu (Milescu) Danciu, Peia, Radu, Rudeanu Tudor, Rudeanu Vlad, Sava, Slăvitescu Tudor, Stanciu, Stoica, Şerbanovici Stoica, Toma, Tudor, Ţona, Udrea, Vădislav, Vlaicu, Voico, Zaharia.**

logofeteasă v. **Rudeanca Dobra.**

lucru domnesc la drum 311.

luptă în Bucureşti 68; ~ la Gura Nişcovului (Mihai vv. cu Simion vv.) 41.

M

manta (mintie) de grana 40; ~ de postav 145.

mascur v. **râmători.**

mazăre 332.

mazili din Bănceşti 26.

măgli de pietre 295.

mănăstire passim; domnul în plimbare la ~ 177; mormânt la ~ 177; ~ slabă şi săracă 177; socoteala veniturilor ~ 75.

măsuri:

bucată de sare 79;

– car de făină 70;

cedvârtă 41, 129, 184, 312, 313;

codru 336;

coţi 103, 343;

– fălci 14, 24, 148, 295;

– funie judecească 16; ~ budească 346, buzească 113, câineşească 121, crăciunească 8, felcească 41, mănească 164, 346, miciulească 129, olărească 299, 308, orzănească 129, popească 21, puiască 290, vlajogească 8, voinească 285.

moş 305;

– obroc (de grâu) 70;

– ocale 25, 214;

– paşi 8, 29, 119, 317;

– pământuri 89, 120, 279, 305;

pogoane passim;

răzoare 41, 195, 198;

stânjeni (preţ) passim;

vedre 84, 288; ~ de vin (aldămaş, zestre) 184, 214.

mătăsar 33.

megiaş (în număr de 2, 3, 4, 6, 12, hotarnici, jurători, tocmelnici) 7, 11, 20, 26, 45, 64, 72, 82, 90, 101, 107, 108, 123, 130, 133, 135, 152, 157, 164, 175, 207, 238, 262, 272, 277, 279, 283, 285, 290, 299, 306, 316, ~ fugiţi şi risipiţi în alte ţări 36, 254, 291; vânduţi rumâni 143.

meri 262.

mertice v. **dări.**

meşteri 44, 233, 304.

metoh v. **închinare** de m-re.

miei v. **oi** cu ~.

miere v. **dări.**

minciuni 147; v. şi **făţărie, înşelăciune.**

mitropolie passim; jurământ pe evanghelie în ~ 147.

mitropolit v. **Gligorie, Mihail, Teofil.**

mâncături v. **dări.**

mânji v. **iepe** cu ~.

moldovean 84.

monah v. **călugăr.**

monahie v. **călugăriţă.**

monezi:

aspri (gata) passim; ~ turceşti de argint 97;

bani (gata) passim;

costande (bani gata) 18, 49, 140, 160, 202, 222, 241, 267, 268, 276, 278, 312, 313;

galbeni (bani gata) 97, 102, 115, 124, 136, 143, 205, 214, 217, 221, 223, 231, 259, 298, 325, 326, 347;

taleri 52, 138, 264 v. **seama** ~.

ughi (bani gata): 1, 4, 5, 7, 14, 19, 22, 23, 33, 34, 40, 41, 60, 78, 107 111. 113, 114, 137, 139, 145, 146, 147 bis, 153, 159, 169, 176, 184, 185, 188, 189, 194, 195, 197, 198, 204, 207, 212, 227, 231 236, 237, 239,

www.dacoromanica.ro

240, 242, 246, 247, 255, 258, 261, 270, 271, 276, 278, 286, 289, 290, 299 301, 310, 312, 313, 315, 318, 322, 324, 327 330, 335, 337, 338, 343, 345, 346, 348, 351.
mormânt în mănăstire 240, 253, 290.
morar fugit de taler 217.
mori (roți, vaduri de ~) passim; ~ cu pietre și fiare 128; ~ înjugate 253; ~ Palalogăi în Floci 147; ~ pustiite și risipite, făcute din nou 217; ~ ținute în silă 253.
moș, moșiile de un ~ 60; frați dentru ~ 142; împărțire pe ~ 225, 290; v. și **măsuri**.
moșie passim; ~ amestecată 317; ~ bătrâne 105, 228, 351; ~ de la începutul țării 254; ~ de moștenire 196, 254; ~ de zestre 137, 167; ~ la botez 209, 343; ~ la înfrățire 232, 233, 345; ~ la nuntă 283; ~ mănăstirești 75, 114, 115; ~ lângă moșie (lipite) 16; ~ moșteană (megieșească) 233, 275, 298; ~ pt. eliberare din rumânie 82, 83; ~ pt. moșie 36, 115, 144, 169; ~ pustie, stearpă, (fără rumâni, fără bir) 128, 275; ~ slobodă 16; ~ slujitorilor 275; ~ târgului Buzău 254; ~ zălog pt. datorie 138; v. și **ocină**.
moșneni 9, 39, 254, 362.
moștenire (megieșească, părintească) 2, 186, 193, 196, 203, 225, 254, 345; ~ de la domni 249; ~ la rudele de sânge 15.
munte 8, 32, 45, 126, 135, 156, 175; v. și **Boteanul cel Mare, Botenel cel Mic, Otașiul**.
murar v. **Manea**.

N

napi, răsad 332.
nastavnic v. **egumen**.
naș 209, 271, 283.
nălban 209.
năpastă 22.
negoț 347.
negustor (cupeț, neguțător) 23, 24, 26, 33, 55, 56, 103, 134, 147, 173, 189, 190, 198, 217, 236, 239, 298, 315, 331, 340, 347, 348.
nesupunere 43.
nevoie (grea, locuitorilor, mare și lipsă) 102, 147, 198, 301; boală și ~ 141; cap scos din ~ 173; ~ dăjdii domnești 141; megiași fugiți în alte țări de ~ 254; ~ și greutate domniei 68; ~ și greutăți 60; v. și **pradă**.
nuci 332.
nume, botez pe ~ 352; schimbare de ~ 147.
nuntă, dar la ~ 11, 41, 283; v. și **căsătorie, cununie**.

O

oameni (buni, bătrâni, drepți, megieși, martori, aldămășari) 15, 28, 64, 83, 95, 100, 130, 142, 157, 174, 175, 181, 190, 193; ~ al episcopului de Buzău 142; ~ al marelui vornic 117; ~ birnici 275; ~ domnești 77, 142, 147, 153; ~ fără ispravă 252; ~ răi și fugari de bir, mincinoși, vicleni, înșelători, înpresurători de moșii 3, 209, 232; ~ săraci 117; ~ slobozi (liberi, vânduți rumâni) 58, 116; ~ străini adunați pe moșie 209.
obajiște (din munte) 156.
obeade, închis și ferecat în ~ 147.
obicei țării (din veac, dinainte vreme, bun, vechi) 117; ~ ocinei 158; vama domnească și cârmele peștelui după ~ 318; vinărici după ~ 288; v. și **legea** și ~.
ocină passim; ~ bătrână (veche, de la întemeierea țării) 11, 90, 123, 196; ~ cotropită 193; ~ dajnică 209; ~ domnească 177; ~ scoasă cu chinovar din hrisov 196; ~ stearpă (fără rumâni) 315; ~ țelină 184; ~ budeștenească 96, dătcoinească 255; v. și **moșie**.
ocnă v. **Ghitioara**.
ocol 363.
ocolnică v. **documente**.
odăjdii ale bisericii, date pt. bir 3; ~ pt. Marea Lavră 52.
ogor 8, 182.
ohabă passim.
oi (cu miei, preț) 119, 128, 137, 139; ~ date pt. bir 3; ~ date pt. răscumpărare din rumânie 39; fost scutar la ~ 167; ~ moștenire 355; ~ scoase din stână spartă 156; v. și **dări**.
oieri 47.
olac v. **cai** de ~, **dări**.
olei v. **ulei**.
oraș (varuș) domnesc 253; v. **Argeș, București, Buzău, Câmpulung, Floci, Pitești**.
orășean (oroșean) din Pitești 165, 183.
oroșean v. **orășean**.

www.dacoromanica.ro

padină 345.
pahar de argint 142.
paharnic (ceaşnic, mare, fost) din Bănceşti 26; v. **Albul, Badea, Balica, Brădescul Barbu, Chirca, Costandin, Dălţea Barbu, Deleanu Drăguşin, Iane, Nan, Neagoe, Nedelco, Negoiţă, Nicola, Petru, Preda, Rudeanu Staico, Rudeanu Vlad, Stan, Stoica, Şerban, Şteful, Tănasie, Turturea, Ţiba, Vasilie, Vladul, Vlaicul, Zărnescu Stoica.**
pajeşte v. **pajişte.**
pajişte (pajeşte) 142.
paic 71; vătaf de ~ 210.
partea bărbulească 50; ~ ciculească 56; ~ custureasca 338; ~ diiculească 55, 56; ~ drăgoiască 90; ~ drăgoşească 119; ~ gorţească 41; ~ lindicească 276; ~ meteleinească 177; ~ miclească 259; ~ mocănească 30; ~ mordănească 135; ~ olărească 308; ~ pielească 119; ~ pizdelească 119; ~ procicănească 315; ~ răţească 119; ~ sengurenească 247; ~ sohodenească 279; ~ şerbănească 248.
paşă v. **Sinan.**
paşi v. **măsuri.**
patriarh v. **Ioanichie, Paisios, Partenie.**
patriarhie v. **Alexandria, Constantinopol, Ierusalim.**
păhărnicei 130, 275.
pământ v. **măsuri.**
păragină 324
părăsişte 24.
părpăr v. **dări.**
părtaş 95.
pâine 149, 332; ~ plată pt. bir 198.
pânză, haine de ~ 355.
pără passim; ~ cu gura 252.
pârcălab 13, 14, 16, 17, 29, 54, 60, 65, 76. 120, 144, 158, 198, 199, 259, 278, 279, 289, 297, 304, 311, 315, 327; ~ ispravnic 74.
pârgar (judeţ cu 12 ~) 24, 214, 216; ~ dın Buzău 97; v. şi **judeţ** cu ~.
pecete cu iscălitură passim; ~ de aur 52; degete în loc de ~ v. **degete**; ~ episcopiei Buzău 18, 228; ~ m-rii Cozia 115.
pedeapsă cu pierderea capului 344; ~ pt. nesupunere 43; v. şi **pierzanie, spânzurătoare.**
peşte, vamă din ~ 70, 318.
piatră cioplită, zidărie de ~ 52; ~ de hotar şi semne 158, 165; ~ de moară 128, 217; măgli de ~ 295.
piaţă în Bucureşti 347.
pierzare a capului 60.
pimniţă v. **pivniţă.**
pitar v. **Micul, Mihai, Mitrea, Necula, Pârvu, Tudoran.**
pivniţă (pimniţă) 1, 30, 127, 259; groapă de ~ în Bucureşti 347; ~ în Bucureşti 33.
plai de vie 179.
plasă 78, 125.
plaşcă de postav 131.
plată din casă 358.
plăiaşi, văt. de ~ 7, 117.
plug, cal la ~ 108.
poclon v. **dări.**
pod la Piteşti (loc de emitere) 164, 165, 172: ~ peste Gilort 45.
podgorie 138.
podvoadă v. **dări.**
pogon v. **măsuri.**
polonezi v. **leşi.**
pomană, cale reparată pt. ~ 321; ocină dăruită unei m-ri pt. ~ 206, 240, 248, 253, 290; silişte dăruită la cununie de ~ 41; silişte primită de ~ 87, 233; vii vândute pt. 59, 198.
pomelnic (jertfelnic) m-rii Argeş 295; ~ m-rii Banul 91; ~ m-rii Codmeana 319; ~ m-rii Plumbuita 248; m-rii Sf. Troiţă 249, 253.
pomet (pomi, loc) 36, 353.
popă v. **preot.**
porci v. **râmători.**
portar (mare, fost, al doilea) 16, 17, 19, 41. 101, 130, 133, 151, 158, 167, 169, 175, 186 199, 232, 233, 236, 240, 242. 273. 285, 293. 333, 343, 358.
poslujnic v. **slugi.**
postav dat la înfrătire 131; de grana 110 343; v. şi **haină** de , **manta** de .
postelnic (mare, fost, al doilea) v. **Anghel, Badea, Bălaci, Cantacuzino Constantin, Cânda, Cepariu Dumitraşco, Chiriac, Chisar, Condilă, Dima, Dragomir, Dragotă, Dragul, Drăghici, Drosul, Duminică, Dumitraşco, Finih Costandin, Gheorghe, Goden, Goran, Hamza, Iane, Ionaşco, Iordache, Ivan, Ivaşco, Laţco, Matei,**

www.dacoromanica.ro

Mihai, Mihart, Mitrea, Nan, Neagoe, Neagu, Necula, Nedelco, Negoiță, Nica, Pană, Papa, Pavel, Pârvu, Preda, Radoslav, Radu, Răduț, Rudeanu Chirca, Staico, Stan, Stanciu, Stănciucul, Stoian, Ștefan, Ștefu, Tănase, Trufanda, Tudor, Udrea, Uiescu Preda, Vasile, Vlad.
postelniceasă v. **Elina.**
postelnicei v. **vătaf** de ~.
povară, bani dați la ~ 332.
pradă 3, 17; ~ la domnie 336; ~ mare (și bătaie) 285; ~ și rușine 37.
pravilă, judecată după ~ 149; v. și **lege.**
prăvălii (loc de ~), în București 33, 216, 347.
preoteasă 203, 249.
pretoriu 52.
preot (popă) passim; ~ domnesc 228.
pribegie 343.
proegumen v. **egumen.**
pristavnic la baia de la Giurgiu 52.
protimisis 30, 49, 60, 76, 89, 127, 153, 192, 195, 233, 235, 239, 240, 253, 299, 300, 343.
protopop 117.
pungă 234.
pușcar 103.
puț 71.

R

rămas dc lege (și de judecată) passim.
răsad, napi ~ 332.
răscumpărare de moșie 49, 225, 231; ~ de rumânie (rumâni) 3, 39, 60, 63, 93, 102, 125, 231, 327, 341, 358; ~ de vinărici 303; ~ din robie (de la tătari) 41, 194.
răufăcători 41, 119.
răutăți, făcute peste munte 141; pieire de ~ 41.
răvaș v. **documente.**
război v. **luptă.**
răzăș 190.
râmător (porc), dați pt. răscumpărare de rumânie 39; ~ grași, în preț 8; ~ în dări 47; ~ moștenire 355.
roată de moară 183, 307.
robi 11, 97, 105; v. și **țigani.**
robie, răscumpărare din ~ 41, 194.
rochie 145.
romeu v. **grec.**
roșii 7, 10, 22, 24, 26, 30, 50, 130, 161, 189, 200, 217, 227, 228, 230, 240, 241, 254, 258, 288, 290, 311, 314, 333, 369; ~ din Bănceşti 26; v. și **căpitan** de ~; **iuzbașa** de ~.
rumâni (rumânie, eliberare, vânzare, pricini) passim; ~ dați de grumaz 354; ~ dați de zestre 277; ~ dăruiți m-rii 234; ~ de moșie 15, 43, 92, 105, 112, 147, 188; ~ de rudă și de moșie 358; ~ fugiți (de bir în țară) 147, 210, 211, 298, 343; ~ fugiți peste Dunăre 60; ~ găsiți cu colac 147; ~ judeciți 224; ~ împresurați și ținuți în silă 122; ~ mănăstirești 71, 116, 142, 231, 344; ~ pt. rumâni 211; ~ răscumpărați 58, 60, 63, 93, 102, 125, 211, 341; ~ să scape de ~ (cu înșelăciune, cu minciună) 112, 147; ~ scoși din divan cu mare rușine 3; ~ sloboziți 112, 211, 231, 300, 327, 329, 341; ~ zălogiți 39, 74.
rumânire 17, 61, 125; ~ în silă 111.
ruptă v. **dări.**
rușine (mare, rea) scoși din divan passim; v. **pradă** și ~.

S

sama țării 3; ~ scripturii 3; v. și **dări.**
sare, bucăți de ~ 79.
sat (vândute, dăruite, iertate de dări, răscumpărate) passim; ~ boierești, călugărești, domnești 68, 78; ~ cu plase 78; ~ de baștină 249; ~ fugite de bir 81; ~ rumânit cu sila 111; ~ vândute de nevoie și lipsă 102.
sălașe de țigani v. **țigani.**
sămânță 332.
sânge, să cază la ~ 149.
sârb 209.
scaun 314; ~ al Țării Românești 63; ~ la București 238; ~ la Craiova 282; ~ la Târgoviște 45, 112; ~ patriarhiei din Alexandria 282.
scârbă (mare, rea) de la domn 141.
sceptrul țării 63, 111.
schiler 117, 176.
schimb (moșii, sate, vii, livezi, vad de moară) 16, 144, 169, 179, 189, 315, 317, 319, 332, 336; ~ de țigani 13, 16, 35, 54, 205, 231, 260, 265, 322, 352.
scriptură, sama ~ 3.
scrisoare v. **documente.**

www.dacoromanica.ro

scule 149.
scutar, fost ~ la ei 167.
scutire de dări 47, 48, 81, 117, 209, 321.
semne v. **hotare.**
serdar 16.
sfat v. **divan.**
sfoară, bani daţi la ~ 332.
silişte passim.
sigiliu aplicat 85, 192, 306; ~ atârnat 80, 111.
sinet v. **documente.**
slobozii mănăstireşti 321.
sluger (slujer, mare, fost, al doilea) v. **Alexeanu Gheorma, Aslan Petru, Danovici Tatul, Filişanul Dumitru, ⟨Floricoiul⟩ Preda, Ghinea, Grădişteanu Bunea, Irimia, Leurdeanu Evstratie, Necula, Preda, Rudeanu Mitrea, Spineanu Dumitraşco, Stan, Tudoran.**
slugi (slujitori, poslujnici) (boiereşti, domneşti, ai mănăstirilor, dărăbanţi, livenţi) 3, 17, 22, 29, 47, 59, 84, 117, 141, 183, 185, 232, 288, 303, 339, 344; v. şi **fată** în casă.
slujbă (dreaptă şi credincioasă domniei şi ţării, cu vărsare de sânge, danie pt.) 48, 51, 68, 69, 209, 343; ~ în scutiri 47; ~ în ţări străine 122; ~ la dărăbanţi 354.
slujer v. **sluger.**
slujitor v. **slugi.**
sobor al m-rii Banu 78; ~ al m-rii Cozia 113; ~ al m-rii Nucet 169; ~ al m-rii Sadova 260; ~ al m-rii Sf. Troiţă 239; ~ al m-rii Snagov 231; ~ al m-rii Urecheşti 47; ~ al Muntelui Sinai 52.
spătar (mare, fost) v. **Andrei, Badea, Buicescu Diicu, Cazan, Costea, Drăghici, Gavril, Gherghe, Grăjdan, Leca, Mihalache, Miho, Moise, Neagul, Pârvul, Preda, Stanciu, Stoica.**
spătăreasă v. **Caplea.**
spătărel 288; ~ din Bănceşti 26.
spânzurătoare, scos de la ~ 161.
stareţ 82, 83; v. **Petronie, Procopie.**
stână de oi 156; ~ spartă 156.
stânjen v. **măsuri.**
steag al Ţării Româneşti 69.
sticlar 207.
stolnic (mare, fost, al doilea) v. **Bărcan, Bogdan, Brădescu Barbu, Dumitru, Fărcăşescu Dragomir, Filieşanu Dumitru, Filipescu Dumitraşco, Iştfan, Neacşul, Stroe, Tudor.**
stolnicel v. **Baldovin.**
strâmbătate 127; v. şi **hiclenie.**
stremoşie 65.
stupi 3; moştenire de ~ 355; v. şi **dări.**
stupină 24.

Ş

şelar 347.
şetrar (mare) 3, 6, 286.
şifar v. **şufar.**
şirine 295.
ştreang v. **spânzurătoare.**
şufar (şifar) 30, 352.

T

taler v. **dări, monezi.**
tată vitreg 252.
tătari 323; răscumpărare de la ~ 194.
târg 253; ~ domnesc 253; ~ la Bucureşti 334.
telegari v. **cai, cucie** cu ~.
temniţă v. **închisoare.**
testament v. **documente.**
tipsie 142.
treapăd 77.
trezvitură 288.
turc 52, 214, 348; casa unui ~ din Bucureşti 209.

Ţ

ţară, domni, bătrâni de la începutul ~ 254; fugă din ~ 254, 291; Mihai vv. scos de leşi din ~ 41; nevoi şi greutăţi ale ~ 78; ~ străine, slujbă în ~ 122; v. şi **dări.**
ţelină 1, 138, 184.
ţigani passim; ~ aflat peste Dunăre 208; ~ aflaţi prin ţară 211; ~ buni şi stătători 35; ~ daţi pe datorie 77; ~ domneşti 35; ~ fugiţi (în Ţara Turcească, la Milcov) 341; ~ martor 267; ~ moldoveni 51; ~ moştenire 355; ~ pt. ţigan 132, 342; sălaşe de ~ 51, 142, 149, 253, 292, 352, 355; schimb de ~ 13, 16, 35, 54, 205, 231, 260, 265, 322, 352; ~ zălogiţi 134; ~ zestre 352; v. şi **robi.**

www.dacoromanica.ro

U

ucidere cu voia domnului 339.
ughi v. **monezi.**
ulei (olei) 332.
unguri, adunați pe moșie, scutiți de bir 209; cpt. de ~ 209.
urgie (mare, rea) de la domnie 47.
uric v. **documente.**

V

vaci (cu lapte, cu viței, preț, zestre) 8, 41, 131, 141, 181, 235, 355; ~ date pt. bir 3; ~ date pt. răscumpărare din rumânie 39; v. și **vite.**
vad 2; ~ de moară 116, 119, 155, 194, 307, 336.
vamă din balta satului Ciorani 80; ~ domnească 70, 318.
vameș 74, 80, 85; ~ de la baltă 70, 318.
varuș v. **oraș.**
vas de cult 52; ~ pt. vie 91.
văl de cap 145.
vătaf (vătah) de dărăbanți 24, 207; ~ de paici 210; ~ de plăieși 7, 117; ~ de postelnici 33; v. și **Anghel, Băjan, Chirca, Coadă, Dan, Dobre, Donea, Dumitru, Ion, Neculce, Nedelco, Neguț, Nicola, Nuțu, Opriș, Petru, Radu, Sarul Radului, Stanciu, Strătimir, Vlad.**
vătah v. **vătaf.**
vânzare (de moșii, sate, rumâni) passim.
venit al băii din Giurgiu 52; ~ m-rești 47, 75, 86, 115; ~ ocnei de la Ghitioara 79; ~ satului 74.
viclenie v. **hiclenie.**
vie passim; ~ făcătoare 301; ~ făcută (din țelină, în pădure meree) 315; ~ moșteană 73; ~ părăsită 324; ~ țelină 255; ~ zălog 97; v. și **viță.**
vin (vedre de ~) 201; ~ aldămaș 191, 214, 332; ~ bun 288; ~ plată pt. bir 198; ~ pritoc 84; v. și **dări, măsuri.**
vinăriceri din j. Vâlcea 321.
vinărici v. **dări.**
viorar v. **lăutar.**
vistier (mare, fost, al doilea) v. **Caridi Gheorghe, Dudescu Dumitru, Fiera Stroe, Gherghe, Grădișteanu Bunea, Ioan, Leurdeanu Evstratie, Necula, Pană, Sima, Șerban, Trufanda, Vasile.**
vistiereasă v. **Catrina, Elinca, Ioana.**
vistierie (domnească, catastih) 78, 188, 209; log. de ~ 169.
vite (mari, slobode, date pt. bir, m-rești, în diată) 73, 319; v. și **dări.**
viță 288; v. și **vie.**
viței v. **vacă** cu ~.
vornic (mare, fost, al doilea) v. **Aslan, Borcea, Burtea, Cernica, Danciu, Dobre, Dudescu Dumitru, Dragomir, Gherghe, Hrizea, Iordache, Iorgachi, Ivașco, Lupșă, Lupul, Manolache, Manole, Mârzea, Mihalcea, Pană, Paraschiva, Pătrașco, Stan, Stanciu, Tudor, Tudoran, Zemțea Dumitru.**

Z

zapis v. **documente.**
zăgaz spart 217.
zălog (zălogire) 39, 44, 49, 74, 89, 97, 103, 134, 138, 220, 267, 325, 333.
zestre 24. 60, 96, 102, 129, 144, 149, 166, 189, 203, 241, 277, 310, 337, 352.
zlătar 229.
zugrav 10, 44.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE DOCUMENTE FALSE, ÎNDOIELNICE

A

Adrianopolis, mitropolit de ~ I.
Alexandru, vv. ⟨Iliaş⟩ IV.
Amărasca, moşie ⟨j. Argeş?⟩ III.
Anca, fc. lui Giurca Ciovârnăşanu, zapis de cumpărătură IV; ~ ţigancă v. **Groasa**.
Argeş, jud., sat în ~ III.
Athanasios, eg. al m-rii cu hramul Sf. Troiţă ⟨Radu Vodă, Bucureşti⟩ I.

B

Barbu, ban mare v. **Poenaru**.
Basarab v. **Matei**.
Bădeni, moşie în ~ II.
Băleanu Ivaşco, vornic mare, martor II.
Bogdan, post. IV.
Buliga Curuia, paharnic IV; ~ **Lupul**, agă mare IV.
Bucureşti, loc de emitere III; ~ m-re din ~ I.

C

Cacaleţi, sat, j. Argeş III.
Cantacuzino Costandin, post. mare, martor III.
Căzăneşti, moşie ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Ciovârnăşani, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Ciovârnăşanu Giurca, tatăl Ancăi IV.
Ciuşanu Naie, comis IV.
Ciuşi(u), moşie ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Cocorăscu Radu, log. mare, ispravnic, martor III.
Constantinopol (Noua Romă), arhiepiscop de ~ I.
Cotmeana, m-re III.
Costandin, comis mare, boier hotarnic IV; ~ post. mare v. **Cantacuzino**.
Coşuştea, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Craiova, ban mare de ~ III.
Crivina (Crivini), apă, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Crivini v. **Crivina**.
Curuia, pah. v. **Buliga**.

D

Dărmoneşti, moşie ⟨j. Mehedinţi?⟩ IV.
⟨Deleanu⟩ Drăguşin, pah. mare, martor III.
Dicu v. **Diicu**.
Diicu (Dicu), fr. cu Lăpădat III; ~ log. mare v. **Rudeanu**.
Dobromir, fr. cu Pârvu IV.
Dragomir, comis mare, martor III; ~ vornic, pârâ cu m-rea Sf. Treime ⟨Radu Vodă⟩ din Bucureşti I.
Dragotă, stăpâneşte moşie IV.
Drăguşin, pah. mare v. **Deleanu**.

E

Efes, mitropolit de ~ I.

F

Fărcăşanu Radu, ⟨cpt.⟩ martor III.
Fiera Stroe, vist. mare, martor III.
Floreşti, hotar la Dărmoneşti ⟨j. Mehedinţi?⟩ IV.

www.dacoromanica.ro

G

Galbin, pârâu, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Gavriil, mitropolit de Lacedemonia, martor I; ~ mitropolit de Philippi, martor I.
Gâlmei, hotar la Dărmăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Gârbovăţ, matcă, hotar la Ciuşi ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Gârniţa, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Gheorghe, log. mare, boier hotarnic IV.
Giurca v. **Ciovârnăşanu**.
Govodarva, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Groasa Anca, ţigancă III.

H

Halchidon, mitropolit de ~ I.
Hrizea, vist. mare v. **Popescul**.
Huznițe, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.

I

Ierusalim, patriarh de ~ I.
Ioanichios, patriarh al Ierusalimului, martor I.
Ion, pah., f. jupânesei Voica şi al lui Isar comis, întărit în Bădeni II.
Isar, comis, şt. jupânesei Voica, tatăl lui Ion pah. II.
Ivan vist. mare v. **Tanu**.
Ivaşco, vornic mare v. **Băleanu**.

K

Kirilos, mitropolit de Nicomidia, martor I.

L

Lacedemonia, mitropolit de ~ I.
Lavrentios, mitropolit de Trapezunt, martor I.
Lăpădat, fr. cu Dicu III.
Lupul, agă mare v. **Buliga**.

M

Matei, armaş mare v. **Păr**; ~ **Basarab**, domn al Ţării Româneşti I, II, III.
Mihail, armaş, moşia lui II.
Mitilene, mitropolit de ~ I.

N

Nae, comis v. **Ciuşanu**.
Neaga, păhărniceasa, vinde o ţigancă III.
Neophytos, mitropolit de Adrianopolos, martor I.
Nicomidia, mitropolit de ~ I.
Noua Romă v. **Constantinopol**.

O

Oprea, călăraş din Cacaleţi III.

P

Pahomios, mitropolit de Halchidon, martor I.
Paisios, mitropolit de Efes, martor I.
Parcă, post. mare, boier hotarnic IV.
Parthenios (Partenie), patriarh al Constantinopolului, martor I; ~ mitropolit de Mitilene, martor I.
Păr Matei, armaş mare, boier hotarnic, IV.
Pârvu, fr. cu Dobromir IV.
Philippi, mitropolit de ~ I.
Perilor, hotar la Căzăneşti ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Poenaru Barbu, ban mare, martor III.
Popescul Hrizea, vist. mare, martor II.

R

Radu, clucer mare, martor III; ~ ⟨cpt.⟩, martor v. **Fărcăşanu**; ~ log. mare, ispravnic de doc., martor v. **Cocorăscu**; ~ stolnic mare, martor III; v. **Cocorăscu, Fărcăşanu**.

www.dacoromanica.ro

S

Simileşti, hotar la Ciuşi ⟨j. Mehedinţi⟩ IV.
Stroe, vist. mare v. **Fiera.**

Ş

Ştefan, pah., boier hotarnic IV.

T

Tanu Ivan, vist. mare, boier hotarnic IV.
Târgovişte, boieri şi negustori din ~ I.
Teodor, eg. la m-rea Cotmeana III.
Trapezunt, mitropolit de ~ I.

U

Uda, moşie în ~ III.
Ungrovlahia, mitropolit al ~ I.

V

Vâlculeasca, moşie ⟨j. Argeş?⟩ III.
Voica, şt. lui Isar comis, mama lui Ion pah., întărită în Badeni II.

www.dacoromanica.ro

LISTA DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az	eu
biv	fost
Blagoveştenie	Bunavestire
Bogorodiţă	Născătoare de Dumnezeu
boleari	boieri
brat	frate
cin cup	fac împreună
cin do cin	cap în cap
cletovţi	jurători
cupeţ	negustor
dni	zile
dol	de jos
dori u	până la
ego, emu	(al, a) lui
gor	de sus
gotovi	gata
grad	cetate
i	şi
i pac de	şi iar din
izpisah, napisah, pisah, pis	am (a) scris, scriu
jitelniţă	jupânească
leat, vă leat	an, în anul
measeţa	luna
na ime(a), po ime(a)	anume, pe nume, pe
ot, ot tam	din, de acolo
oteţi ije Nichei	părinţi cei de la Nicheia
pan	jupân
paniţă	jupâneasă
proclet	blestemat
Rojdestvo	Naştere
săs sinovi si (i săs brati ego)	cu fiii săi (şi cu fraţii lui)
selo	sat
sin	fiu
star	bătrân, vechi
sud(stvo)	judeţ
sveti(a)	sfânt(ă)
tij	de asemenea
u	în, la
Uspenie	Adormirea
varoş	oraş
vă	în
vel (velichi)	mare
vnuc	nepot
voda	apă
vtori	al doilea
za	pentru
zăt (zet)	ginere
zde	aici
zdravie	sănătate

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh (amin), Troiţă nedespărţită şi de o fiinţă

Въ име Wтъца и Сина и Свѣтого Дѹха (амин), Троица неразделна и единосѹща.

Astfel să nu fie, după spusa domniei mele. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele

Инако да нѣст, по реч господства мн. И исправник сам реч господства мн.

Şi am scris eu... logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna... şi de la Adam până acum cursul anilor în anul...

И напикаχ аз... логофет въ настолни градоу Бѹкѹреци, мѣсеца... и wт Адама до нинѣ теченїе лѣтом въ лѣт...

www.dacoromanica.ro

Scrie domnia mea...

Am scris eu...

Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii, mănăstiri (cinstitului boier; slugii domniei mele... şi cu fiii lui, câţi îi va lăsa Dumnezeu)...

Пишєт господство ми...

Исписах аз...

Милостїєю Божїєю, Їѡ Матеи Басараба воєвода и господинь. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божествнѣи монастир (почтеномѹ болѣринѹ, слѹг господства ми... и със синови си, єлицеже Богъ припѹстит)...

www.dacoromanica.ro

LISTA DOCUMENTELOR CU DATĂ RECTIFICATĂ

1. 1644 (7152) ianuarie 20, Târgovişte. Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXIX 7.	⟨1645⟩ ianuarie 20, Târgovişte. Datat după divan.
2. 1645 (7153) martie 10, Târgovişte. Arh. St. Buc., Doc. ist., CI/13 (a, b).	⟨1646⟩ martie 10, Târgovişte. Datat după divan.
3. 1645 (7153) iulie 6. Arh. St. Dâmboviţa, A.N., I/10.	⟨1651⟩ iulie 6. Datat după divan.
4. 1648 (7156) aprilie 23, Bucureşti. Arh. St. Buc., Colecţia Ionaşcu Ion, I/65.	⟨1645⟩ aprilie 23, Bucureşti. Datat după divan.
5. 1647 (7155) august 10, Bucureşti. Arh. St. Buc., Colecţia Doc. Munteneşti, CXXXIII/4.	⟨1645⟩ august 10. Îndoielnic, datat după divan.
6. 1645 (7156) noiembrie 20. Arh. St. Buc., A.N., CXII/52.	⟨1646⟩ noiembrie 20. Datat după divan.

www.dacoromanica.ro

TABEL DE CORESPONDENȚĂ PE FONDURI ȘI COLECȚII

ARHIVELE STATULUI DIN BUCUREȘTI

PACHET	DOCUMENT	NR. DIN VOLUM	NR. *CAT. Ț. ROM.*, VI
0	1	2	3
	MITROPOLIA ȚĂRII ROMÂNEȘTI		
XXIV	1	237	229
XXIX	6	25	22
XXX	10	217	209
XXXVIII	12	210	202
XXXIX	7	27	24
XXXIX	8	104	106
XXXIX	9	2	353
XLVII	2	349	339
LVII	4	103	104
LVII	4	108	–
LVII	4	109	–
LVII	4	110	
LVIII	12	303	293
LXVIII	4	150	148
XCIII	26	8	3
XCIX	12	145	143
C	2	197	189
CVIII	8	128	125
CXX	1	286	277
CCXCI	3	355	343
CCCLIII	17	322	312
CDLXXX	2	47	46
	EPISCOPIA ARGEȘ		
II	26	81	82
II	27	295	286
II	75 (nr. 6)	269	618

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
VIII	5	32	28
XV	7	22	2
XIX	26	160	156
XIX	27	159	155
LXIX	11	117	109
LXIX quator	16	352	340
LXX bis a	4 (nr. 13)	370	619
LXXXVIII	6	301	389
XCVI	10 (nr. 1)	375	338
	EPISCOPIA BUZĂU		
II	2	62	61
X	17	26	25
X	18	67	66
XVI	18	118	111
XXI	3	167	162
XXII	4	56	53
XXII	5	55	54
XXVI	2	131	129
XXVI	21	324	315
XXX	6	166	161
XXXI	5	100	101
XXXIII	15	18	14
XXXV	9	142	138
XXXVII	19	98	95
XLVIII	24	120	119
L	6	130	127
L	7	232	222
	EPISCOPIA RÂMNIC		
XXXIX	3	61	60
LV	9	73	73
LVIII	9	149	146
XCVII	1	95	96
XCVIII	3	68	67
	M-REA ARNOTA		
VII	2	115	112
	M-REA BANU		
IX	16	171	166
IX	17	78	79

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
		M-REA BISTRIȚA	
XI	1	204	195
XXXVII	1	64	63
LXIII	289	318	308
		M-REA BRADU, HANU GRECI, CODRENI	
XIV	4	294	285
XVIII	9	175	172
XVIII	10	177	173
XVIII	11	186	181
XVIII	13	228	219
XVIII	14	251	241
XXVII	1	182	198
		M-REA BRÂNCOVENI ȘI MAMU	
X	9	158	153
X	11	180	177
X	13	199	192
XIV	6	206	199
XXII	7	134	131
XXII	8	208	201
		M-REA CĂLDĂRUȘANI	
XXVII	2	80	81
XXXIII	6	140	139
XXXIV	4	6	4
LXVI	1	79	80
		M-REA CÂMPULUNG	
XVI	1	250	242
XLVI	18	165	159
XLVI	19	183	178
LX	17	152	150
LXI	15 bis	155	450
		M-REA CIOLANU	
I	2	II	1106
		M-REA COTMEANA	
III	2	129	128

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
		M-REA COTROCENI	
V	8	168	164
V	9	137	133
V	10	96	97
XIV	2	58	56
XXXVII	13	127	124
XXXVII	71 (nr. 29)	266	616
		M-REA COZIA	
XXIV	15	114	113
XLVII	26	38	34
XLVII	27	105	103
XLVII	29	319	309
LI	4	112	114
		M-REA DINTRUNLEMN	
V	43	14	11
XI	3	222	213
XI	4	302	292
XII	1	188	182
XXIII	8	3	36
XLIII	2	344	333
		M-REA GLAVACIOC	
XXXIV	28	178	175
XXXIV	29	288	279
		M-REA GOVORA	
XXVII	12	332	323
		M-REA HUREZ	
III	3	31	27
VIII	2	4	1
VIII	3	143	140
XVII	3	353	342
		M-REA NUCET	
XIV	3	169	165
XV	43 (nr. 2)	216	208
XXI	5	292	283
XXI	6	265	603

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
	M-REA PLUMBUITA		
III	8	238	232
XI	7	248	238
XII	6	43	40
XV	9	42	39
	M-REA POLOVRAGI		
I	8	329	319
	M-REA RADU VODĂ		
III	5	253	243
IV	37	I	1066
V	2	249	239
VII	7	240	231
VII	9	239	230
XVIII	93	323	313
XXVII	3	59	58
XXVII	4	255	246
	M-REA RÂMNICU SĂRAT		
XXI	8 (nr. 13)	359	45
	M-REA RÂNCACIOV		
IX	1	214	207
	M-REA SĂRINDAR		
IV	7	65	64
	M-REA SF. IOAN DIN BUCUREŞTI		
II	26	339	329
III	10	348	337
IV	20	226	249
IX	1	101	100
	M-REA SLOBOZIA LUI ENACHE		
XI	5, f. 1 v.	313	302
XI	5, f. 2	312	303
XI	9	88	89
XI	10	234	226

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
XI	13	308	298
XI	14	270	610
XI	30	299	288
XI	83	1	351
XII	2	184	180
XV	6	290	281
XX	3	50	49
XX	4	338	326
	M-REA SNAGOV		
XVII	4	70	69
	M-REA STAVROPOLEOS		
V	7	107	105
X	8	235	227
XXIII	4	347	335
	M-REA TISMANA		
XIII	18	83	84
XIII	58	82	83
LI	2	221	212
LVII	1	335	324
LVII	3	357	345
LXII	1	224	214
LXXXVII	12	92	92
	M-REA TRIVALEA		
IV	13 (nr. 1)	121	120
IV	15 b	113	115
IV	18	34	30
IV	20	164	160
IV	21	207	200
IV	23	310	300
IV	24	317	307
IV	25	346	336
	M-REA VALEA		
X	11	37	31
	M-REA ZLĂTARI		
II	13	287	278
VII	2	236	228

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
	COLECȚIA ACHIZIȚII NOI		
XCIV	6 b	262	601
CVI	11	247	240
CXII	50	48	48
CXII	51	147	142
CXIX	10 (nr. 1)	306	295
CXIX	10 (nr. 2)	314	304
CLXXVI	8	77	78
MMDCCLXII	18	44	41
MMDCCLXII	19	173	169
MMDCCLXII	20	10	8
MMDCCCXXXII	5	193	250
MMDCCCXXXIV	2 b	351	341
	COLECȚIA DOCUMENTE ISTORICE		
XX	17	231	223
XXI	227	246	235
XXIX	177	154	145
XXIX	182	330	320
XXIX	183	326	316
XXIX	184	325	317
XXIX	189	245	236
XXIX	190	146	144
XXIX	191	124	121
XXIX	192	244	237
XXIX	194	315	305
XXIX	219	331	321
XXXIII	125	20	17
XXXIV	199	190	
XLIII	69	9	7
XLIII	70	13	13
XLIII	71	33	29
XLIII	72	71	70
XLIII	73	111	108
XLIII	74	189	183
XLIII	76	212	205
XLIII	78	296	287
XLIII	79	304	294
LXIX	117	328	318
XC	45	5	5
XCVI	27	122	117
XCVI	28	141	136
CI	56	203	193
CVIII	6	90	91
CX	130	156	152

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
CXXIV	181	84	86
CXXV	59	51	51
CXXVII	5	132	126
CXXVII	89	267	614
CXXVII	134	195	187
CXLVII	216	49	47
CLVIII	19	340	330
CLXXXVIII	12 a	148	147
CXCVI	92	7	6
CXCVI	93	213	206
CXCVI	94	305	296
CXCVI	95	307	297
CXCVI	96 (a, b)	316	306
CXCVI	97	333	322
CXCVIII	141	163	157
CCV	169	63	62
CCLXIX	2	36	32
CCXCIX	175 (a b)	293	284
CCCVII	34	85	87
CCCX	31	227	218
CCCLXIX	50	243	234
CCCXCVII	47	52	50
CCCXCVII	48	225	216
CCCXCIX	51	23	21
CCCXCIX	52	252	244
CD	253	172	168
CDLXXVII	128 b	275	600
CDLXXXVII	50	283	273
D	6	74	75
D	7	102	99
D	8	93	94
DXLVIII	9	76	77
DCXXI	187	200	191
DCXXI	188	201	194
DCXXI	189	230	221
DCXXI	232	57	57
DCXXIII	59	233	224
DCXXXVI	143 (nr. 47)	367	217
DCXXXIX	10	291	282
DCXXXIX	11	257	611
DCXLI	178	21	19
DCXCVIII	1	136	134
DCCXC	12	41	38
CMXLIII	29 i	268	
MXXXIX	79	336	327
MCLXXII	7	30	23
MCLXXXVII	16	35	33

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
MCCXXX	121	17	15
MCCXXXIV	32 a	192	185
MCCLXXXI	8 a	60	59
MCDXXXVI	227 (nr. 407)	361	85
MCDXC	5	320	311
MDXXV	29 b	282	272
MDLIV	199 (nr. 36)	369	617
MDLV	7	211	203
MDLXVII	4	16	16
MDLXVII	21	153	151
MDLXXXVIII	73	133	130
MDLXXXIX	7	345	334
MDCXXII	73	278	268
MDCXXII	74	279	269
MDCXXIII	55	198	190
MDCLVIII	13	358	346
MCMLXIII	19	289	280
MCMLXXIX	17	219	210
MCMLXXIX	18	273	602
	COLECȚIA DOCUMENTE MUNTENEȘTI		
XXV	87 (nr. 22)	371	615
CXXXIII	4	III	908
CLXVI	1	39	35
	COLECȚIA FOTOGRAFII DE DOCUMENTE		
II	6	40	37
IV	5	75	76
	COLECȚIA IONAȘCU ION		
I	60	24	20
I	61	86	88
I	62	277	266
	COLECȚIA MICROFILME UNGARIA		
Rola 630	cadrele 647 649	69	68
	COLECȚIA GEORGE POTRA		
I	18	125	122
	COLECȚIA VÂRTOSU E.		
I	84	19	18

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
FIŞELE G-RAL NĂSTUREL			
	(sub dată)		
1645 (7153) mai 11		151	149
1645 (7153) mai 29		176	174
1645 (7153) iunie 4		187	
1645 (7153) iunie 27		205	196
1645 (7153) iulie 25		223	215
⟨1645–1646⟩ (7154) f.l., 14		271	599
1645 (7154) octombrie 22		311	301
FOND BRĂTIANU I.			
I	39, f. 24	342	331
COLECŢIA MANUSCRISE			
MS. 127 (Condica Mitrop. Ţ. Româneşti)			
f. 40 v.		106	107
f. 196 196 v.		356	344
f. 357 v.		53	52
MS. 171 (Condica Ep. Buzău)			
f. 188 189		97	98
MS. 173 (Condica Ep. Buzău)			
f. 138 139		254	245
MS. 186 (Condica M-rii Banu)			
f. 103 v. 104		91	93
MS. 204 (Condica M-rii Câmpulung)			
f. 226		368	620
MS. 252 (Condica M-rii Motru)			
f. 150 (nr. 191)		185	179
MS. 256 (Condica M-rii Radu Vodă)			
f. 597		372	314
MS. 295 (Condica M-rii Sadova)			
f. 26		242	233
f. 270		54	55
MS. 314 (Condica M-rii Slobozia lui Enachc)			
f. 183 v.		89	90
f. 183 v. 184		220	211
f. 402		229	220
f. 402 (nr. 11)		256	247
f. 487 (nr. 6)		162	158
f. 487–487 v.		276	267
f. 487 v.		337	328
MS. 357 (Condica M-rii Cotmeana)			
f. 35 v.		72	71
MS. 443 (Condica M-rii Bucovăţ)			
f. 166 v.		280	270

www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
	MS. 449 (Condica M-rii Hurez)		
f. 20 v.		285	276
	MS. 454 (Condica M-rii Mărgineni)		
f. 250		258	604
f. 268		261	605
f. 268 v. 269		259	606
f. 269		272	607
f. 269 v. 270		263	608
	MS. 466 (Condica M-rii Mislea)		
f. 21		284	275
f. 177 v. 178		157	154
	MS. 686 (Condica Moşiei Ţâţa, jud. Dâmboviţa)		
f. 254–254 v.		191	184
	MS. 709 (Condica M-rii Câmpulung)		
f. 546 547		116	110
	MS. 712 (Condica M-rii Cozia)		
f. 426		15	10
f. 429		66	65
f. 449 v.–450		321	310
f. 470 v.		12	12
f. 544–544 v.		309	299
	MS. 713 (Condica M-rii Bistriţa)		
f. 680 v. 681		99	102
	MS. 715 (Condica M-rii Sadova)		
f. 1095 v.		260	612
	MS. 1233 (Copii Particulare)		
f. 421		135	132
f. 422 422 v.		174	171
	MS. 1303 (Condica de Sineturile Moşiei Brădetu)		
f. 3 (nr. 1)		139	137
	MS. 1947, vol. III (Condica M-rii Sărindar)		
f. 260		341	332
f. 298		194	188
	ARHIVELE STATULUI BUZĂU		
	Colecţia de achiziţii şi documente, depunerea Coralia Săseanu		
IX	1 (nr. 3)	138	135
	ARHIVELE STATULUI DOLJ		
	Colecţia Documente		
LXXV	1	264	613
	ARHIVELE STATULUI MEHEDINŢI		
	Colecţia „Dr. C.I. Istrati"		
XII	110	181	197

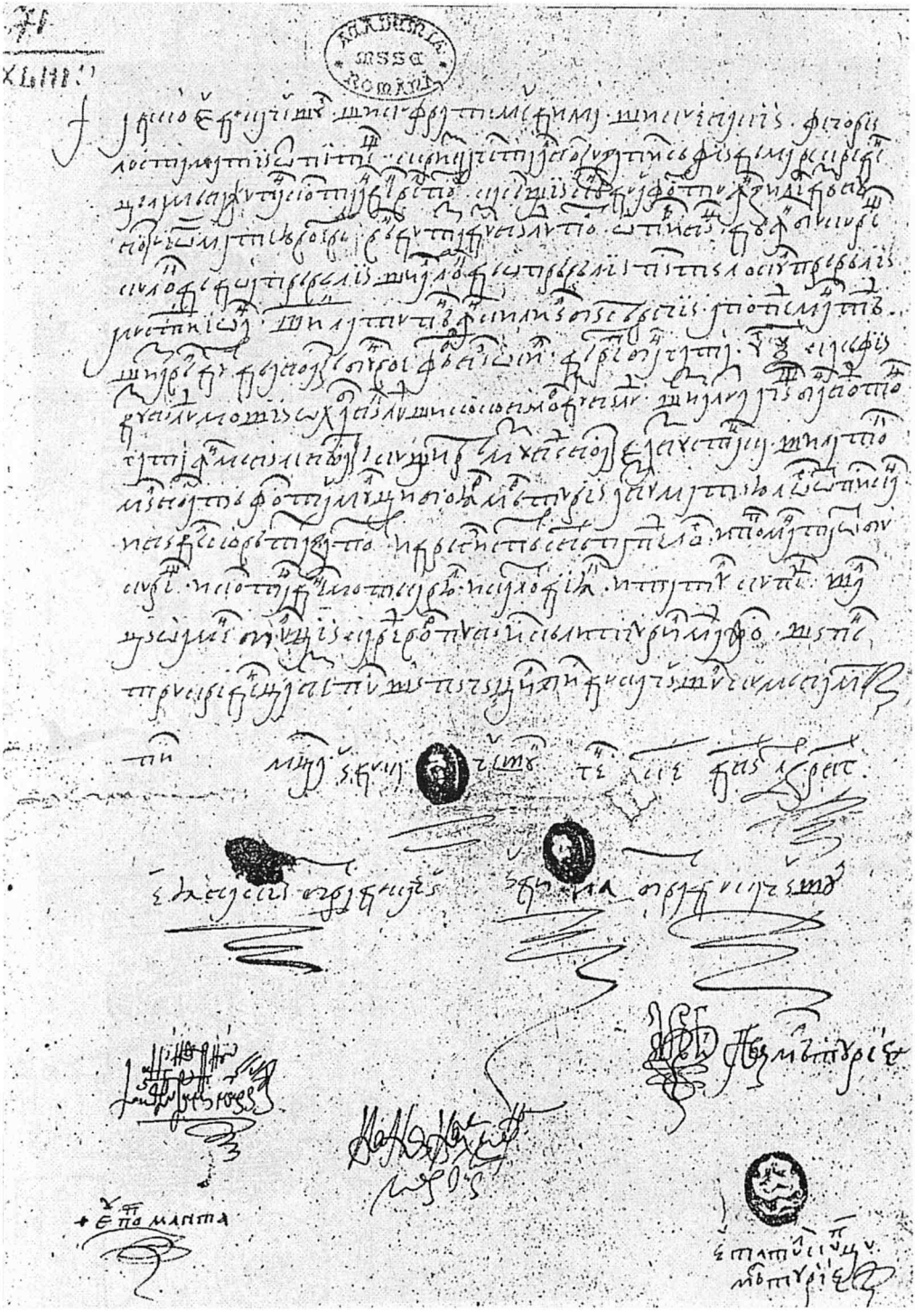
www.dacoromanica.ro

0	1	2	3
ARHIVELE STATULUI PRAHOVA			
	Colecţia Documente	Foi Volante	
LI		5	46	44
LI		26	170	167
LXXI		11	28	26
ARHIVELE STATULUI VÂLCEA			
	Colecţia Documente Istorice		
LVII		1	123	118
ARHIVELE STATULUI VRANCEA			
	Colecţia de Documente		
XXII		5	11	9
BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE			
	MS. 3281		
f. 282 v. 283			218	
	MS. 3287		
f 47			87	
	A. 659	mapa 1	360	
BIBLIOTECA NAŢIONALĂ. COLECŢII SPECIALE			
	Colecţia Documente Istorice		
LXXVII		7	29	
LXXX		8	209	
XCVIII		2	202	
CXLX		1	126	123
MUZEUL DE ISTORIE ŞI ARTĂ AL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI			
13.977			343	
25.452			196	186*
26.891			241	
26.894			281	271
28.527			298	290*
28.528			300	291*
39.186			215	
MUZEUL JUDEŢEAN GORJ			
26		107	144	141*
26		108	327	

www.dacoromanica.ro

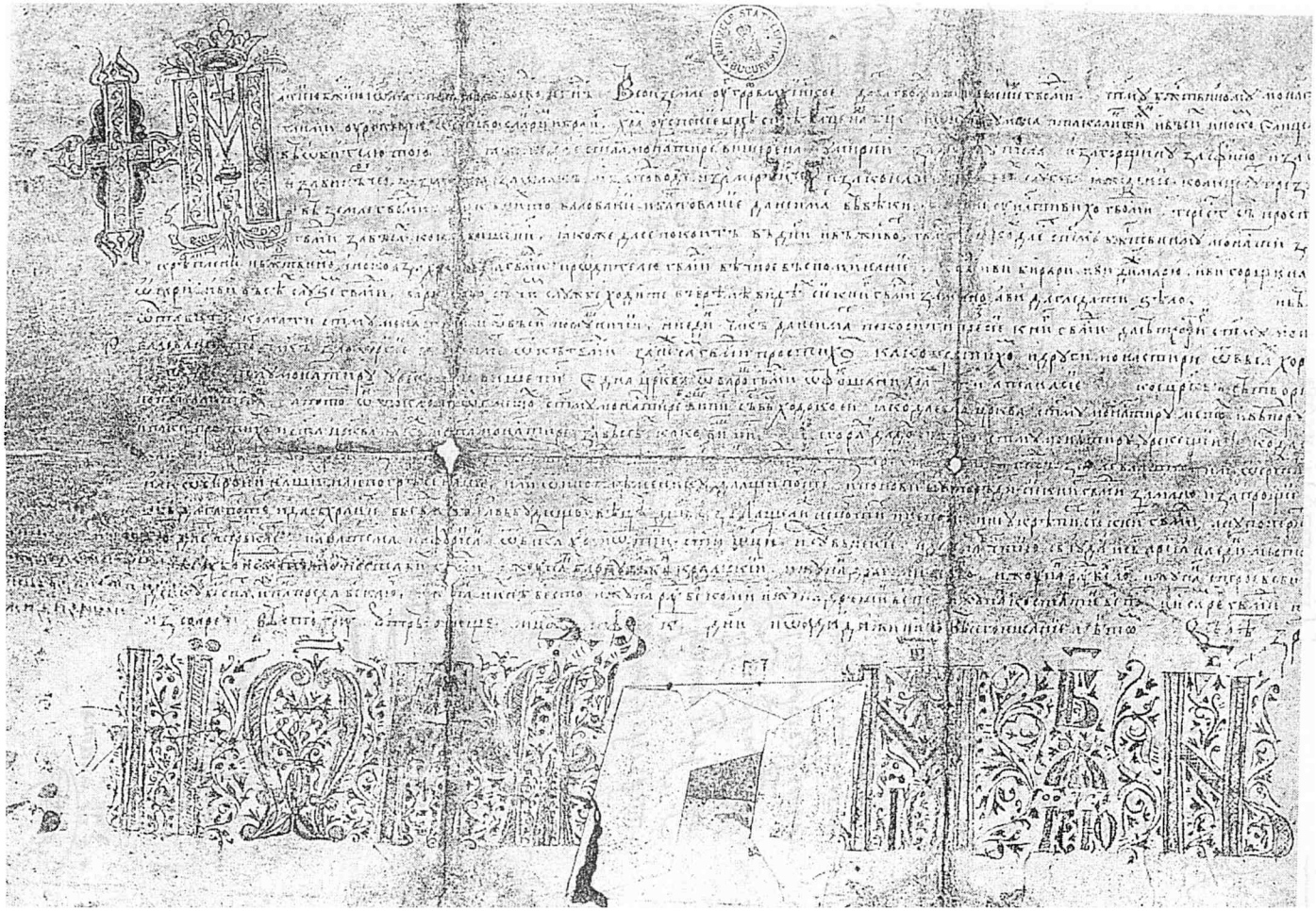
0	1	2	3
		MUZEUL OLTENIEI	
I	6207	119	116*
I	6208	179	176*
I	6209	354	–
		MUZEUL DE ISTORIE PLOIEȘTI	
134		94	
		MUZEUL PORȚILOR DE FIER – Dr. Tr. Severin	
2580		45	42*
		DUPĂ PUBLICAȚII	
		147 bis	–
		161	–
		274	
		297	
		334	
		350	–
		362	
		363	–
		364	–
		365	–
		366	
		373	–
		374	–
		IV	

www.dacoromanica.ro

I = Doc. nr. 33.

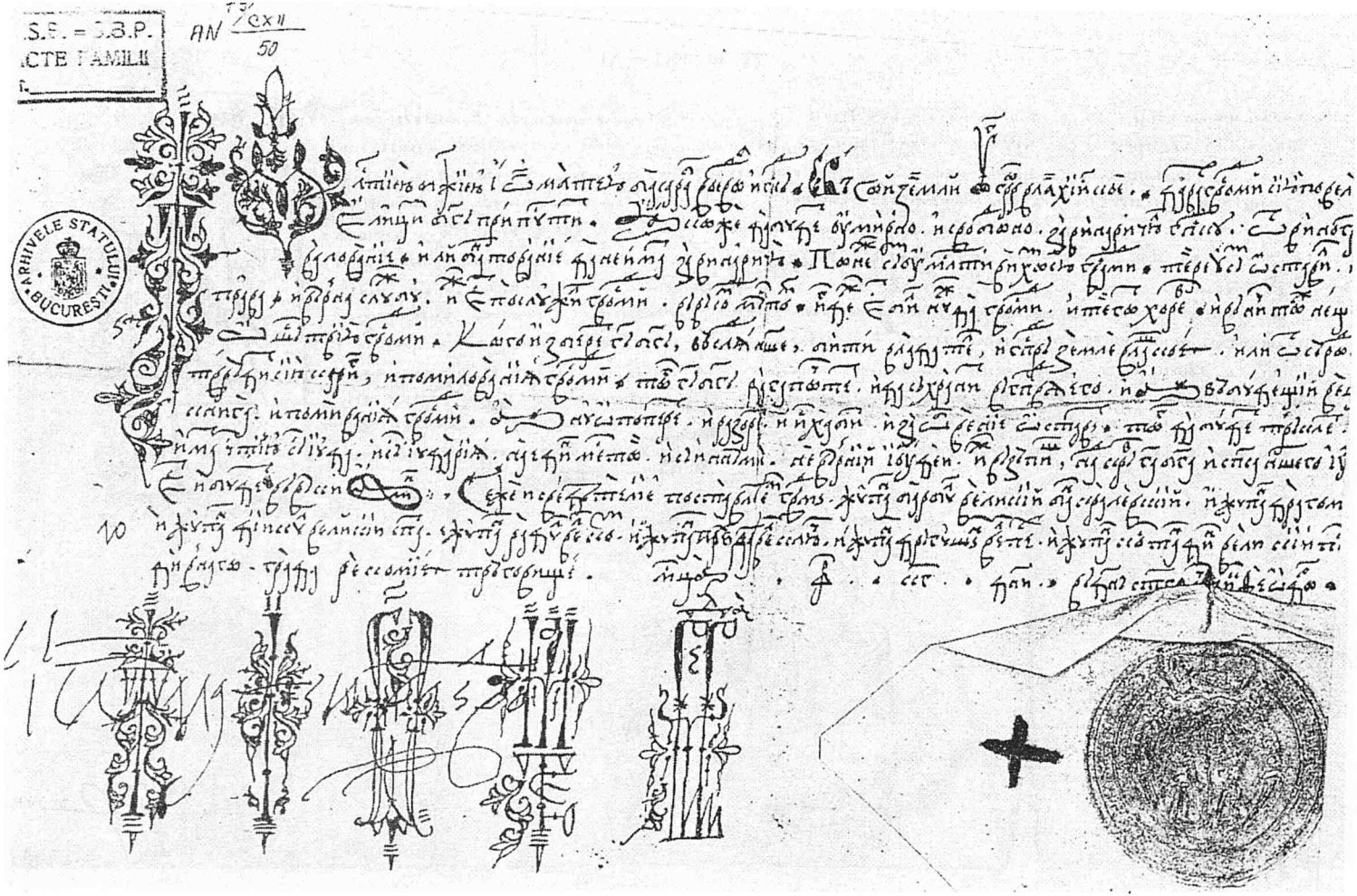
www.dacoromanica.ro

II – Doc. nr. 47.

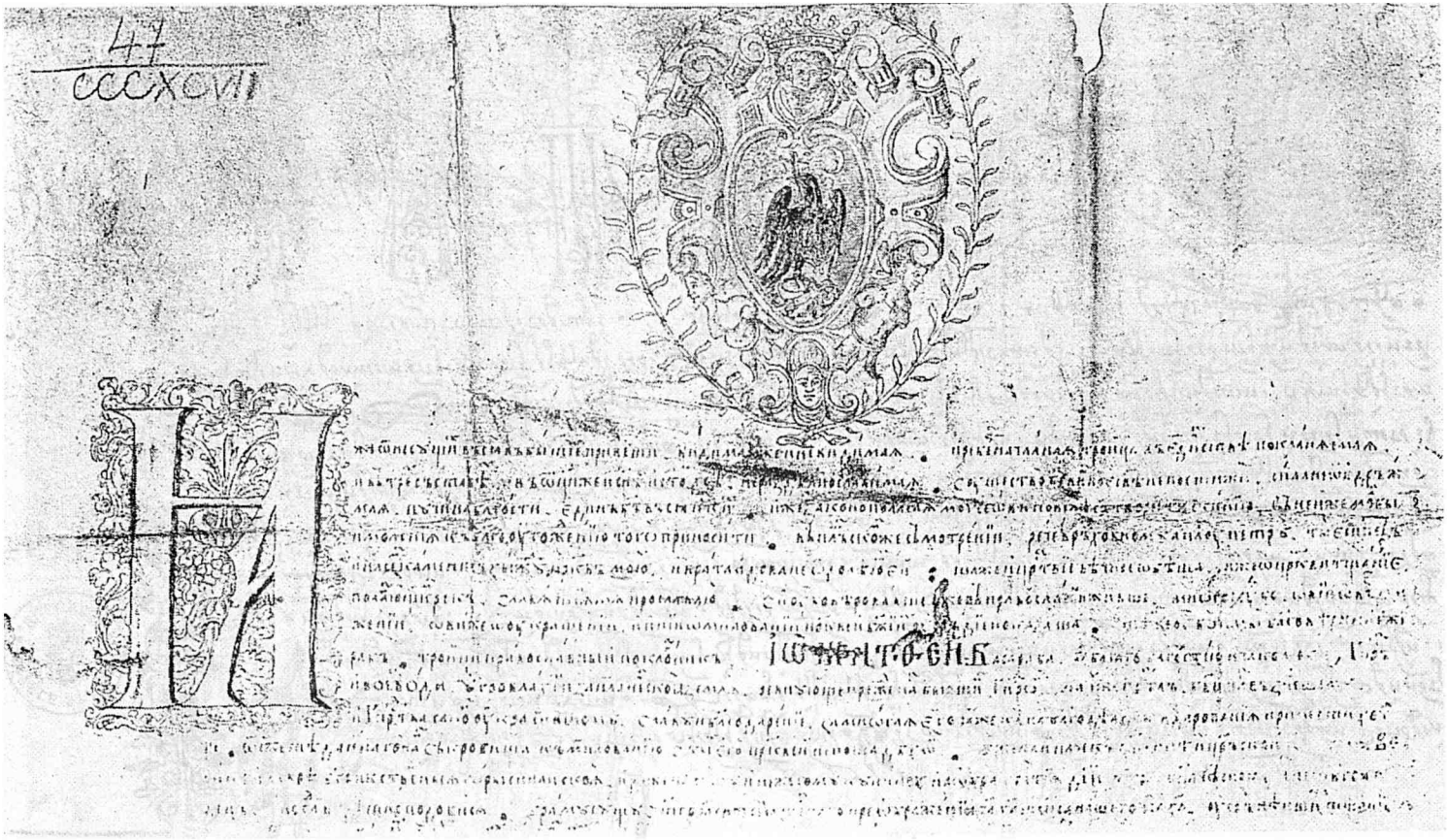
www.dacoromanica.ro

S.F. = C.B.P.
ACTE FAMILII
AN CXII
50
ARHIVELE STATULUI BUCUREȘTI

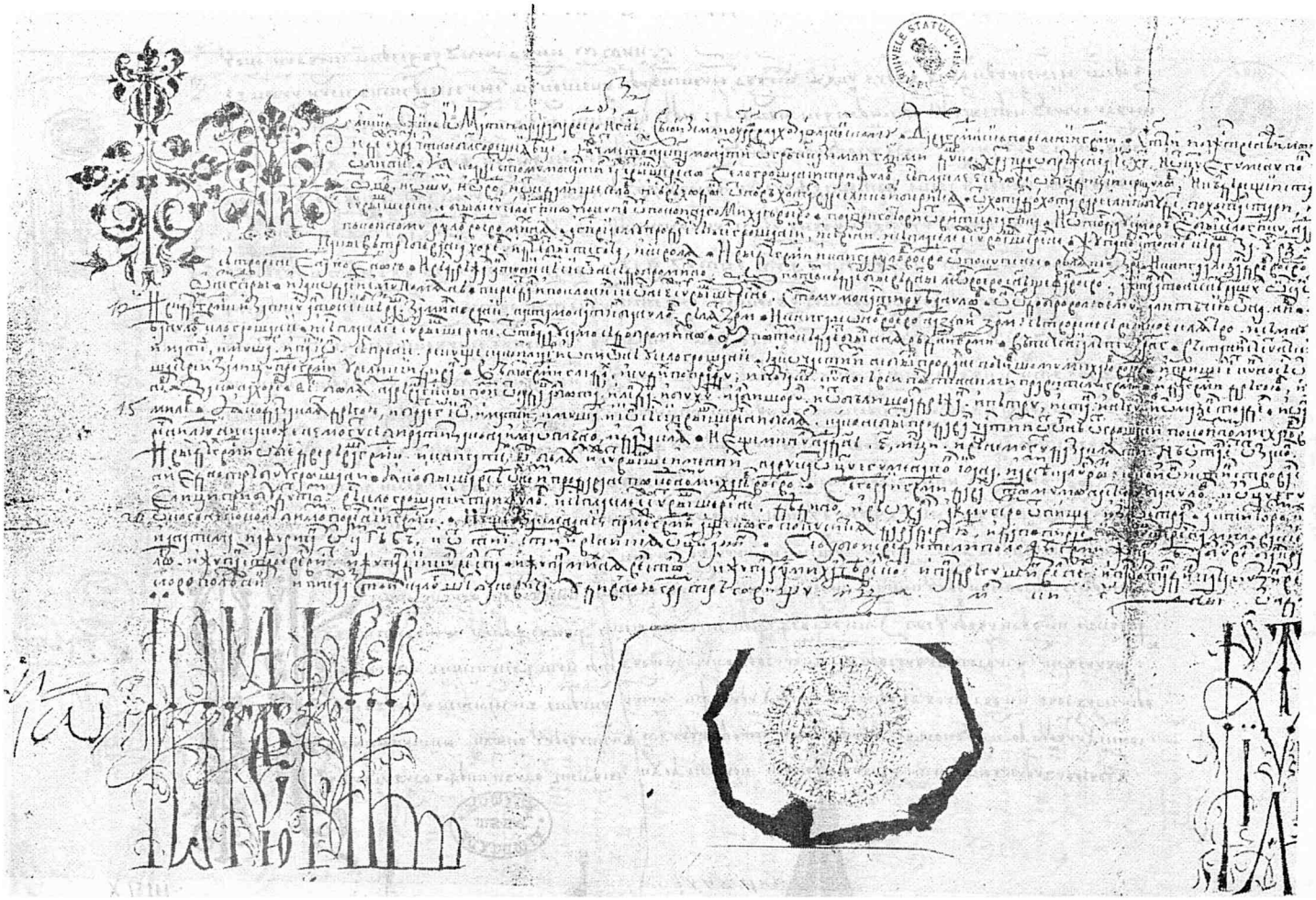
III = Doc. nr. 48.

www.dacoromanica.ro

IV Doc. nr. 52.

www.dacoromanica.ro

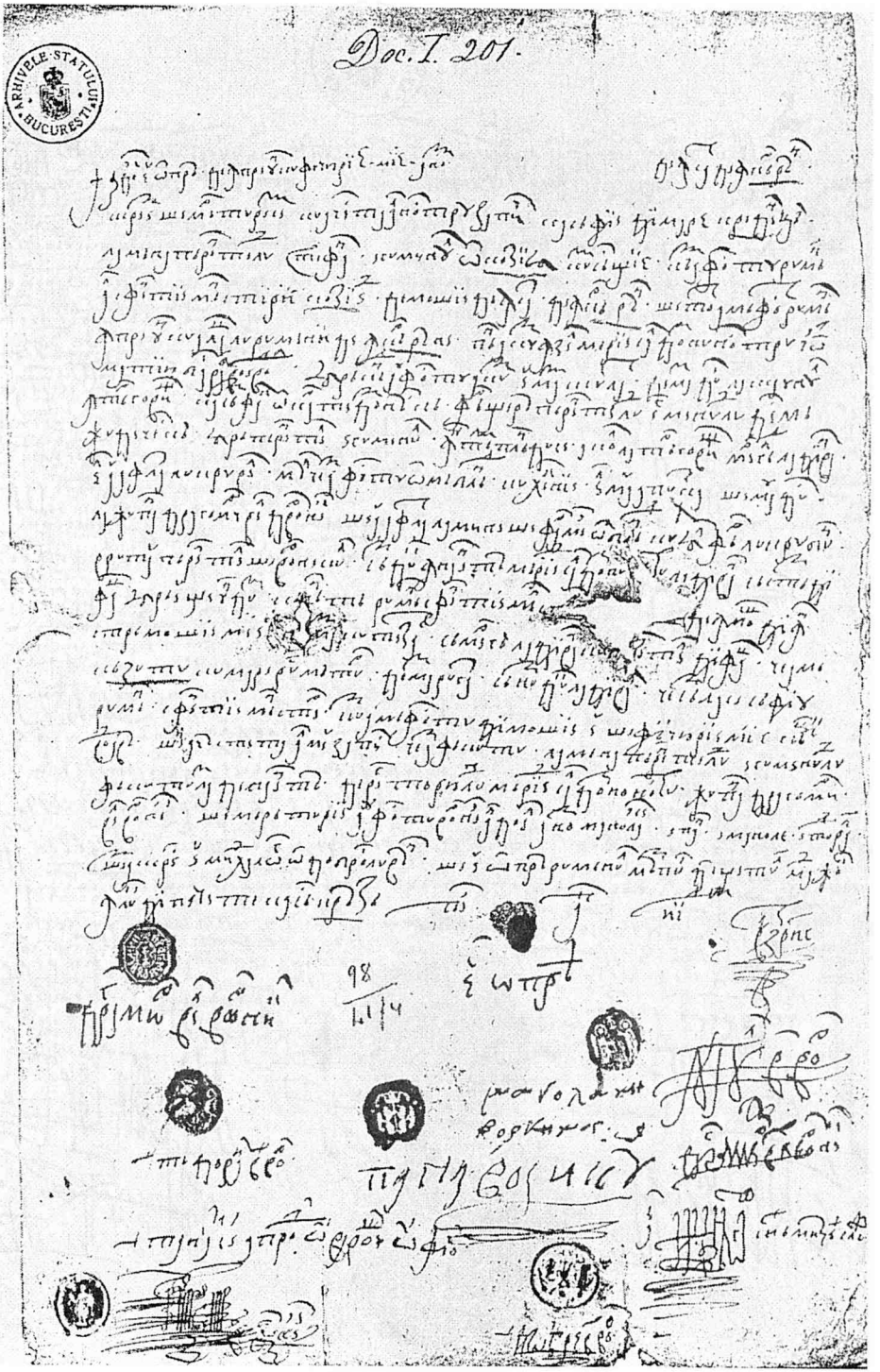
V Doc. nr. 78.

www.dacoromanica.ro

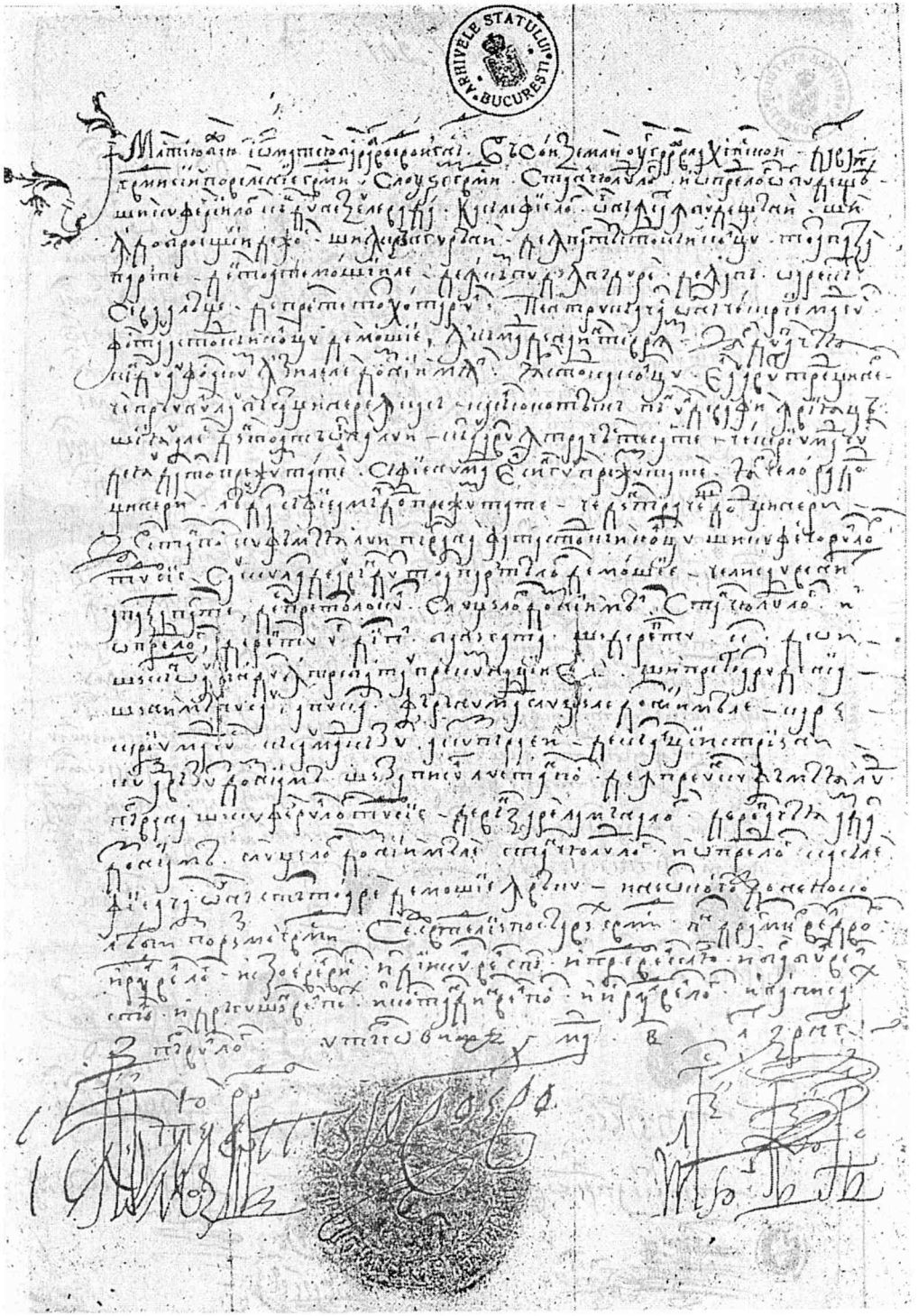
VI = Doc. nr. 111.

www.dacoromanica.ro

VII = Doc. nr. 112.

www.dacoromanica.ro

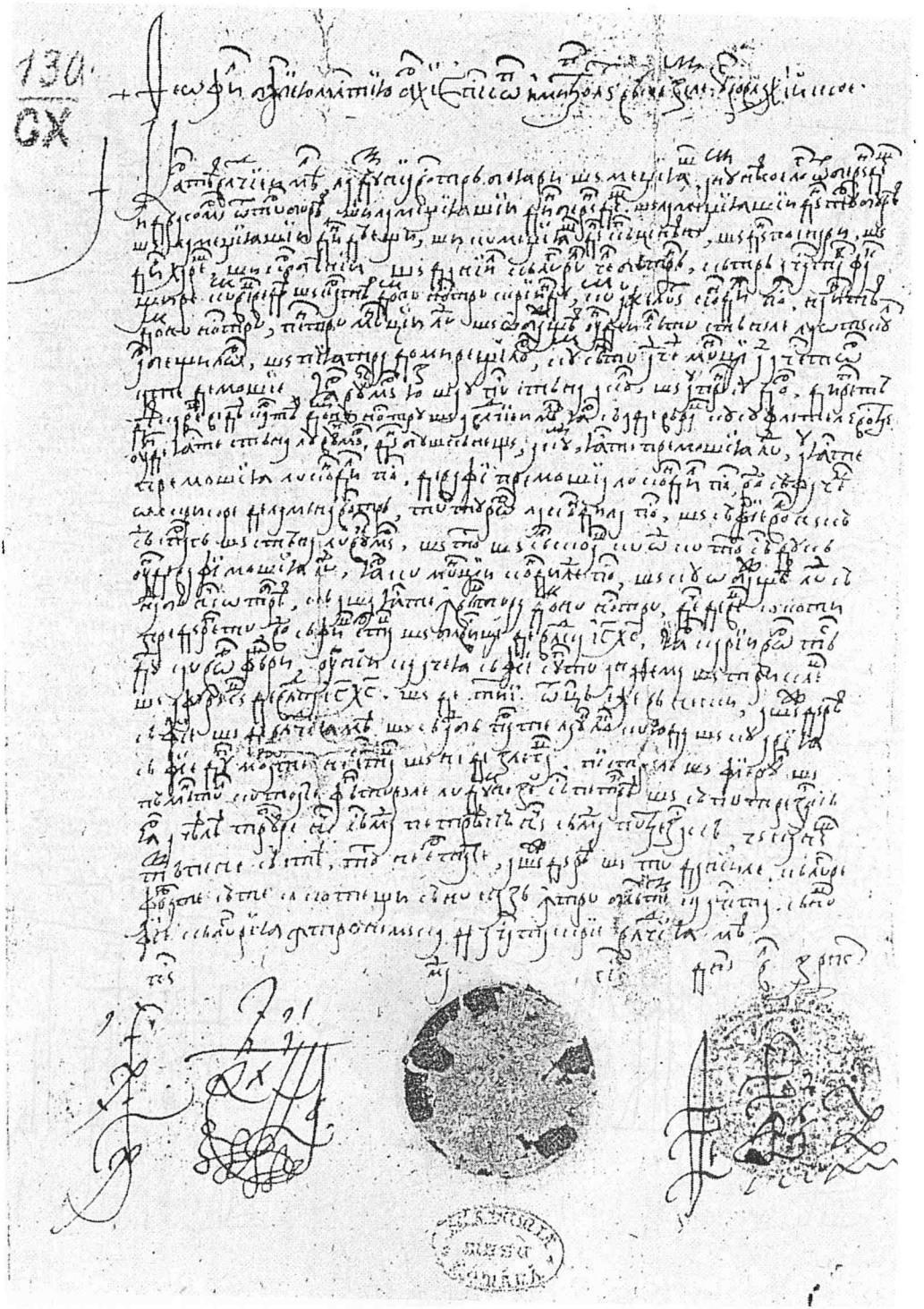
VIII – Doc. nr. 137.

www.dacoromanica.ro

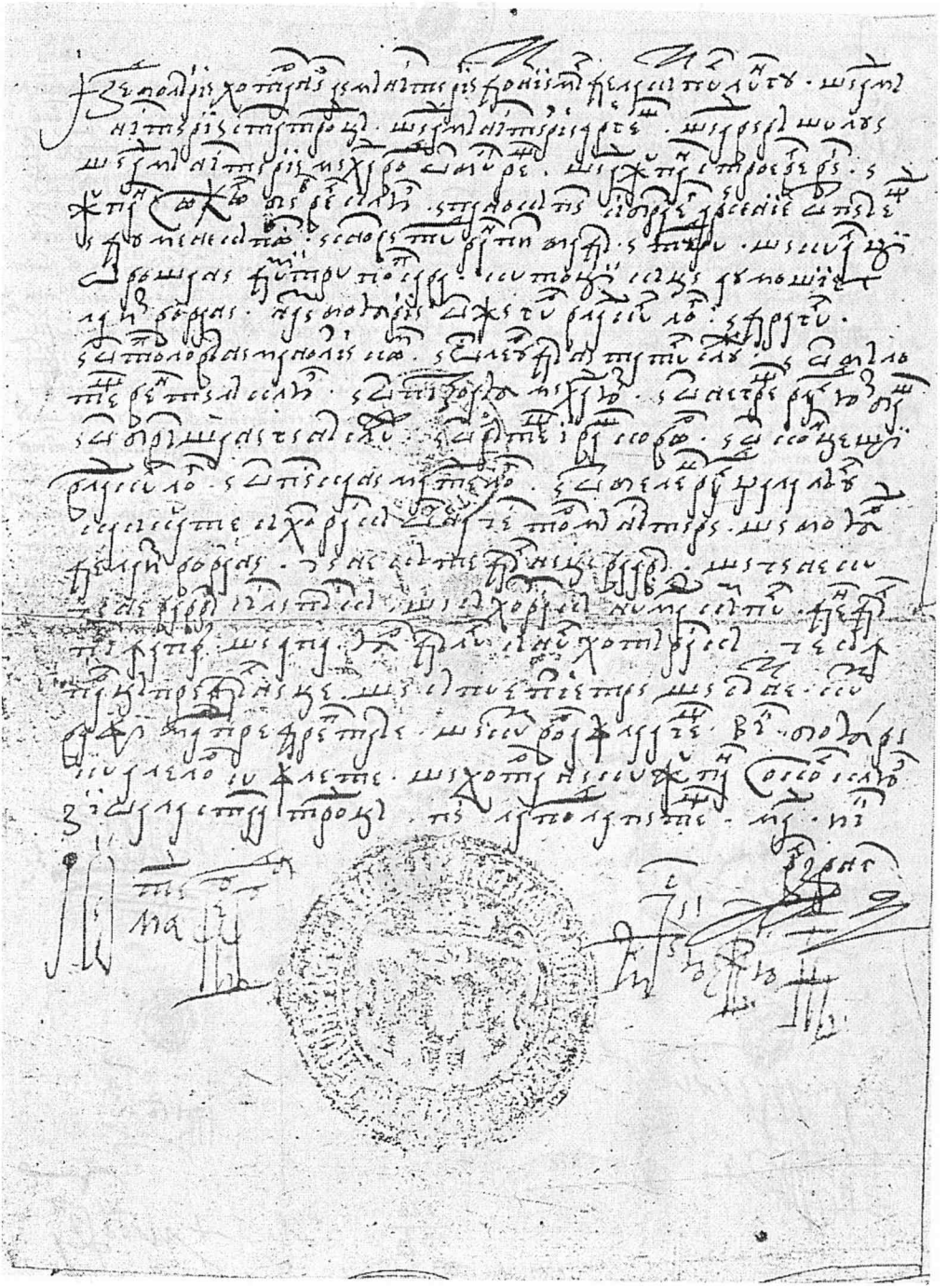
IX = Doc. nr. 147.

www.dacoromanica.ro

X = Doc. nr. 156.

www.dacoromanica.ro

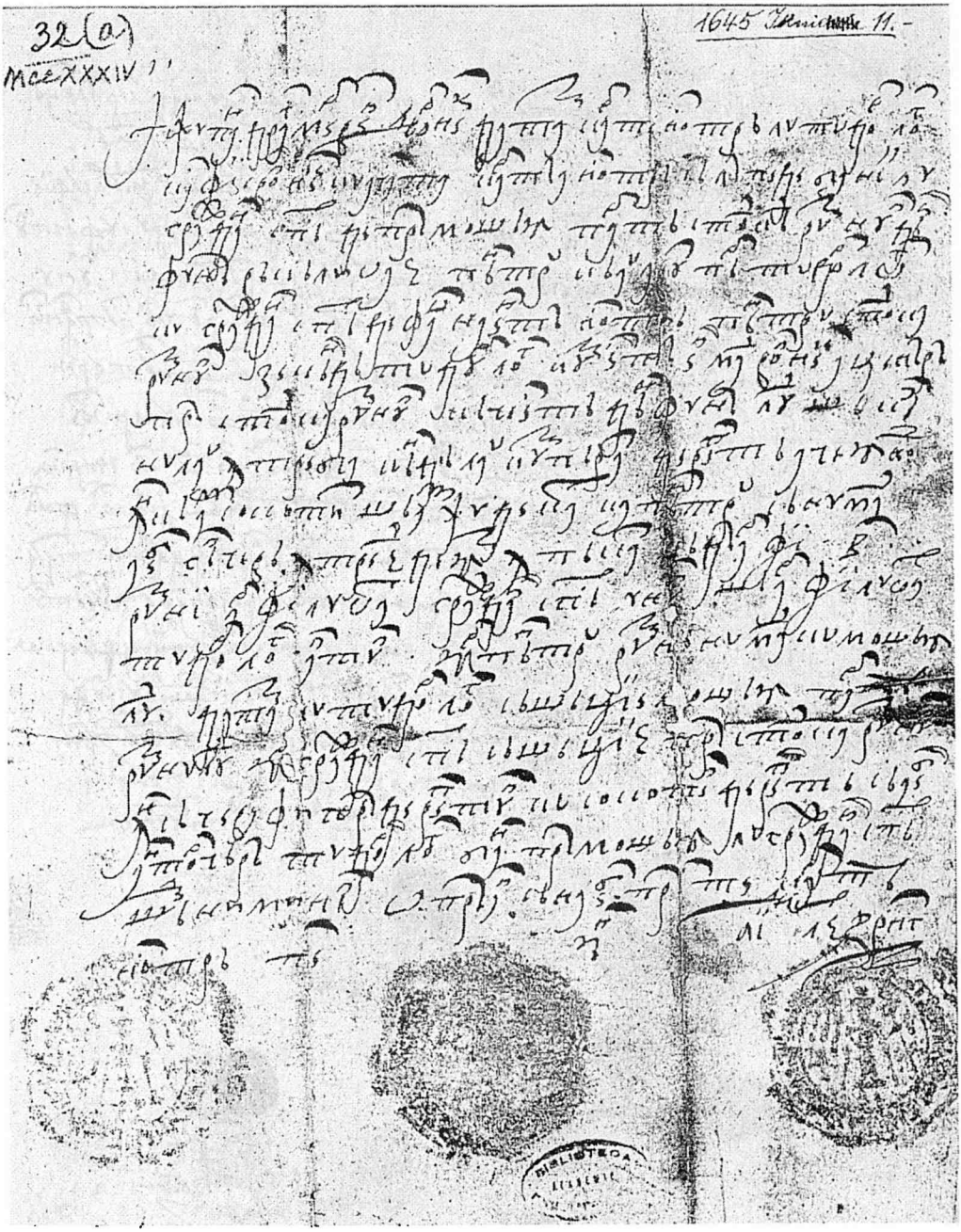
XI = Doc. nr. 165.

www.dacoromanica.ro

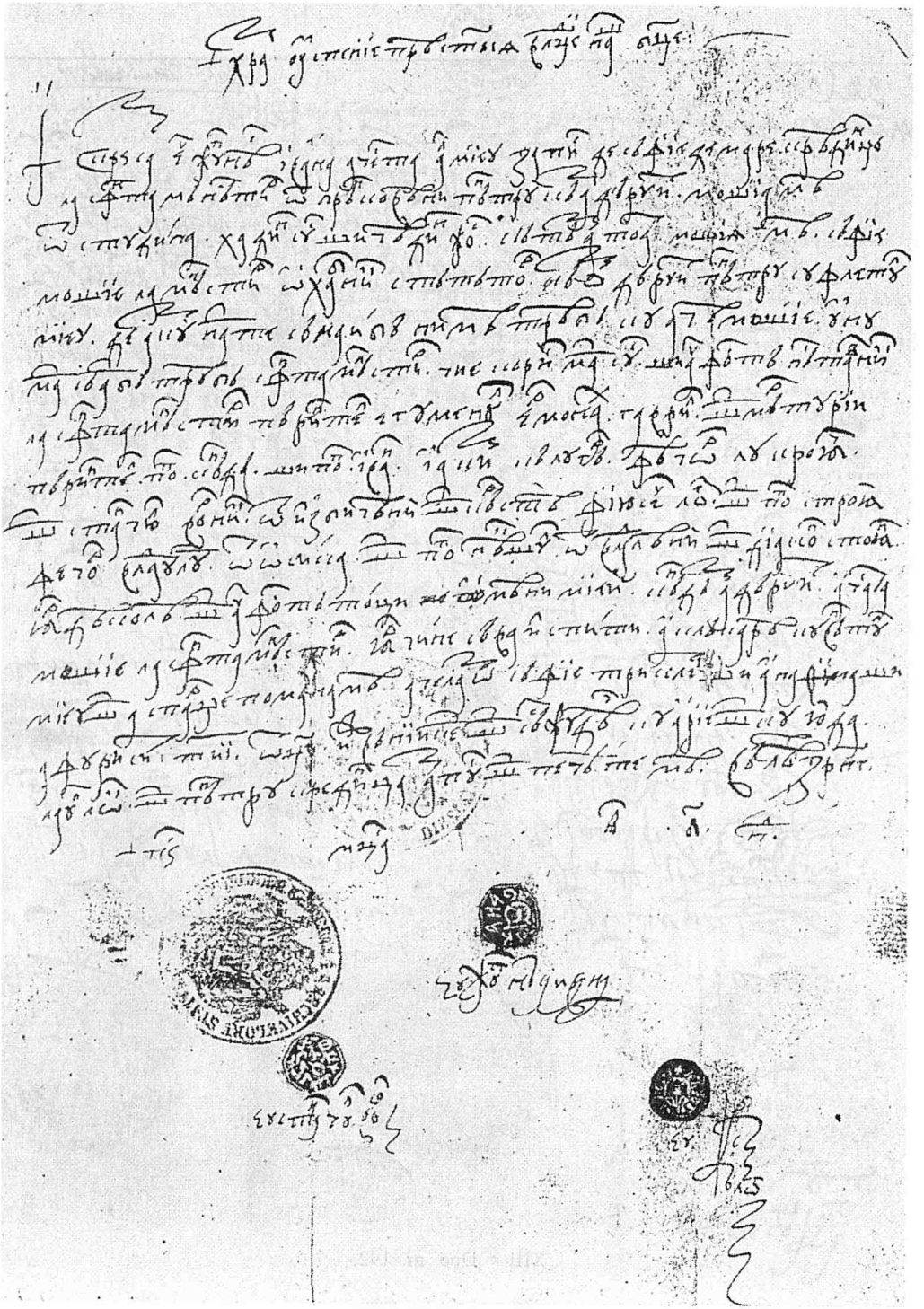
XII = Doc. nr. 169.

www.dacoromanica.ro

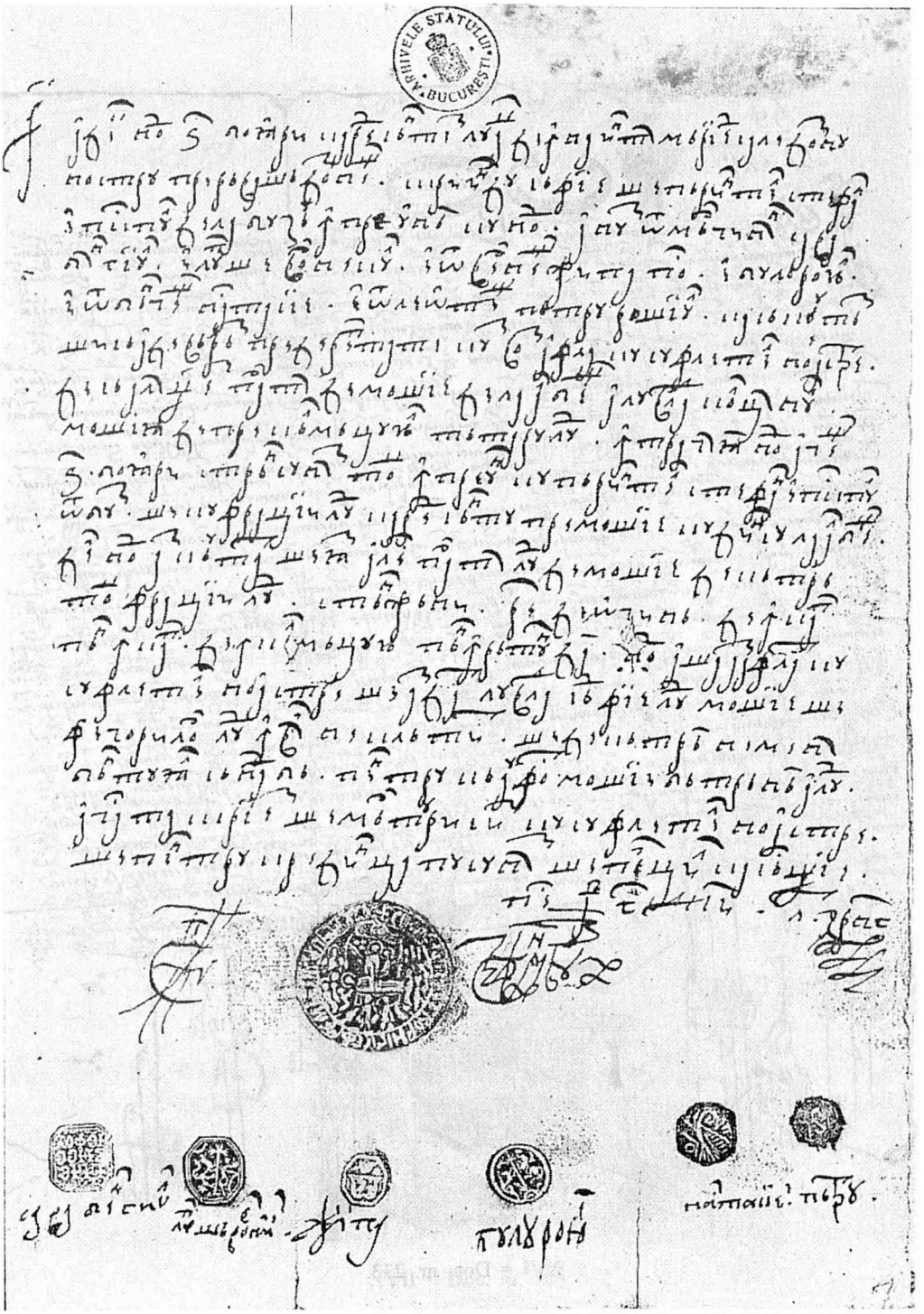
XIII = Doc. nr. 192.

www.dacoromanica.ro

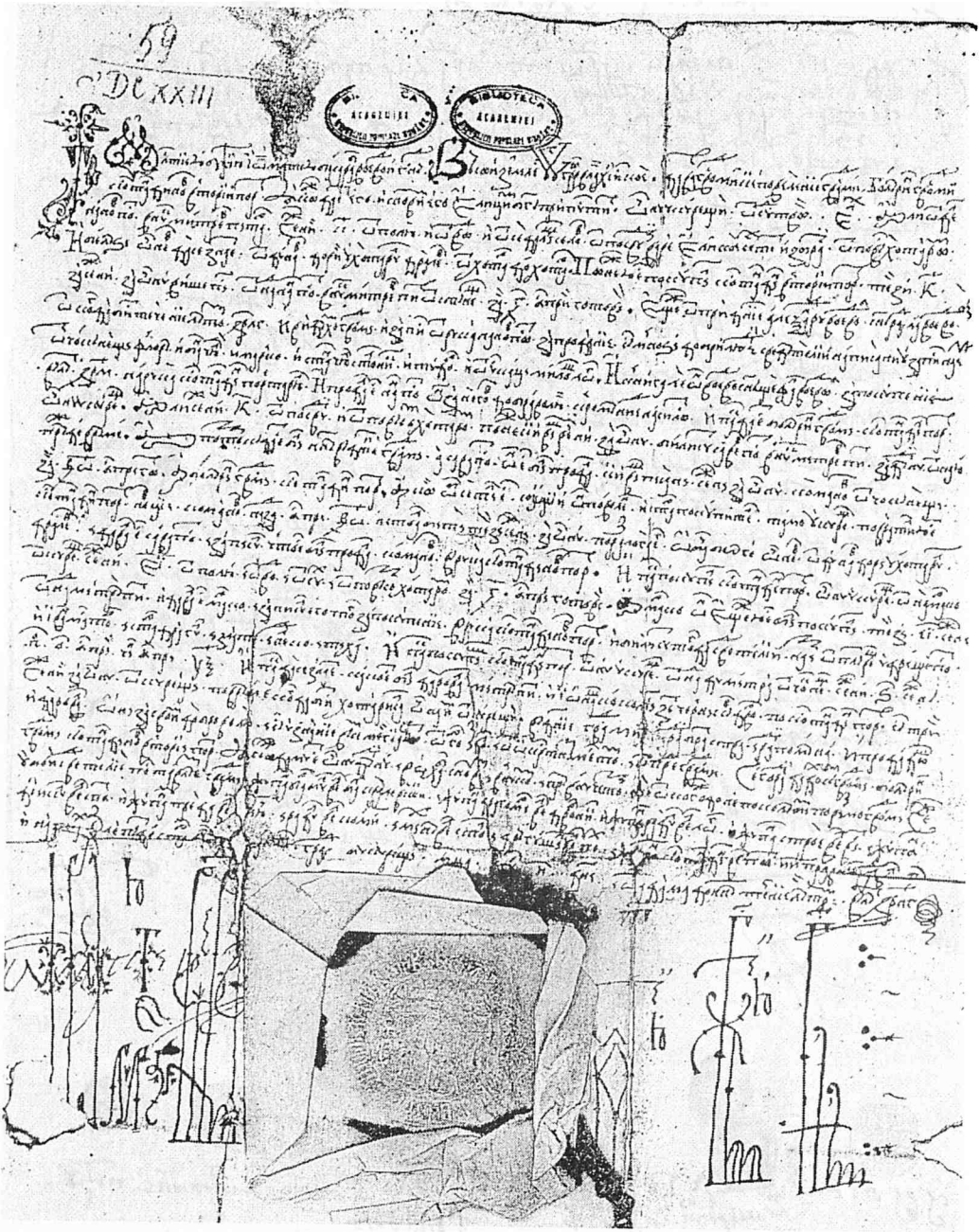
XIV = Doc. nr. 206.

www.dacoromanica.ro

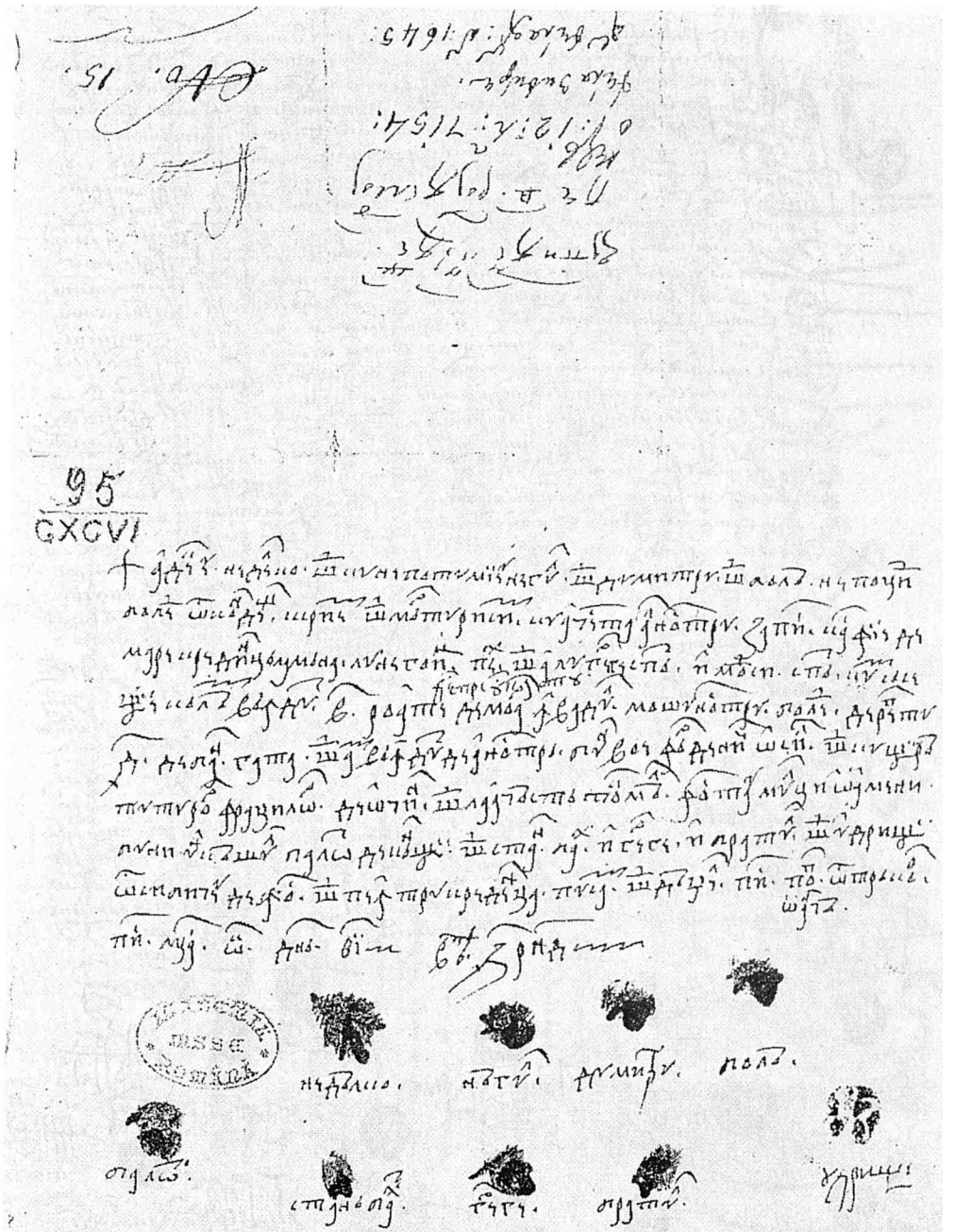
XV = Doc. nr. 228.

www.dacoromanica.ro

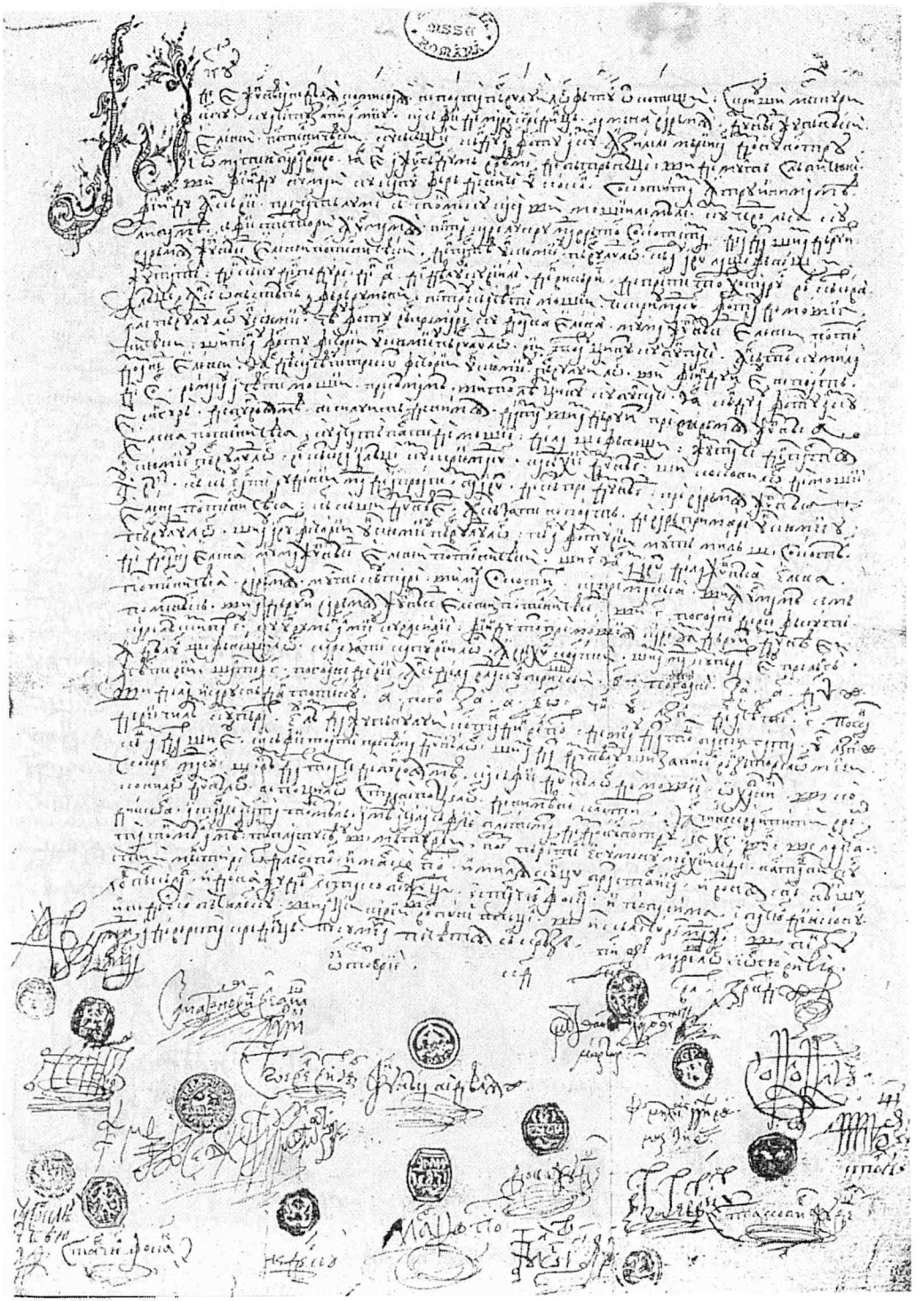
XVI = Doc. nr. 233.

www.dacoromanica.ro

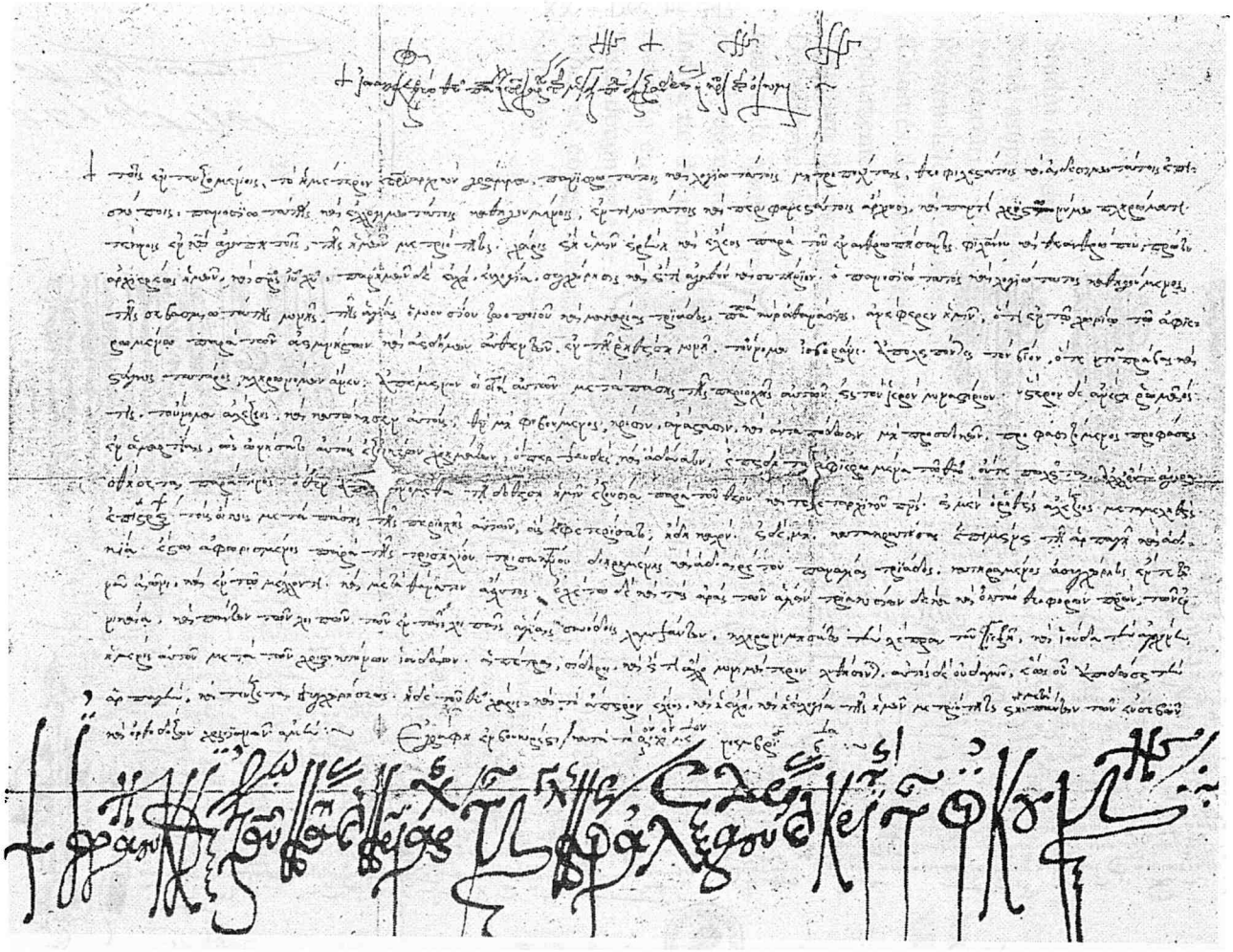
XVII = Doc. nr. 305.

www.dacoromanica.ro

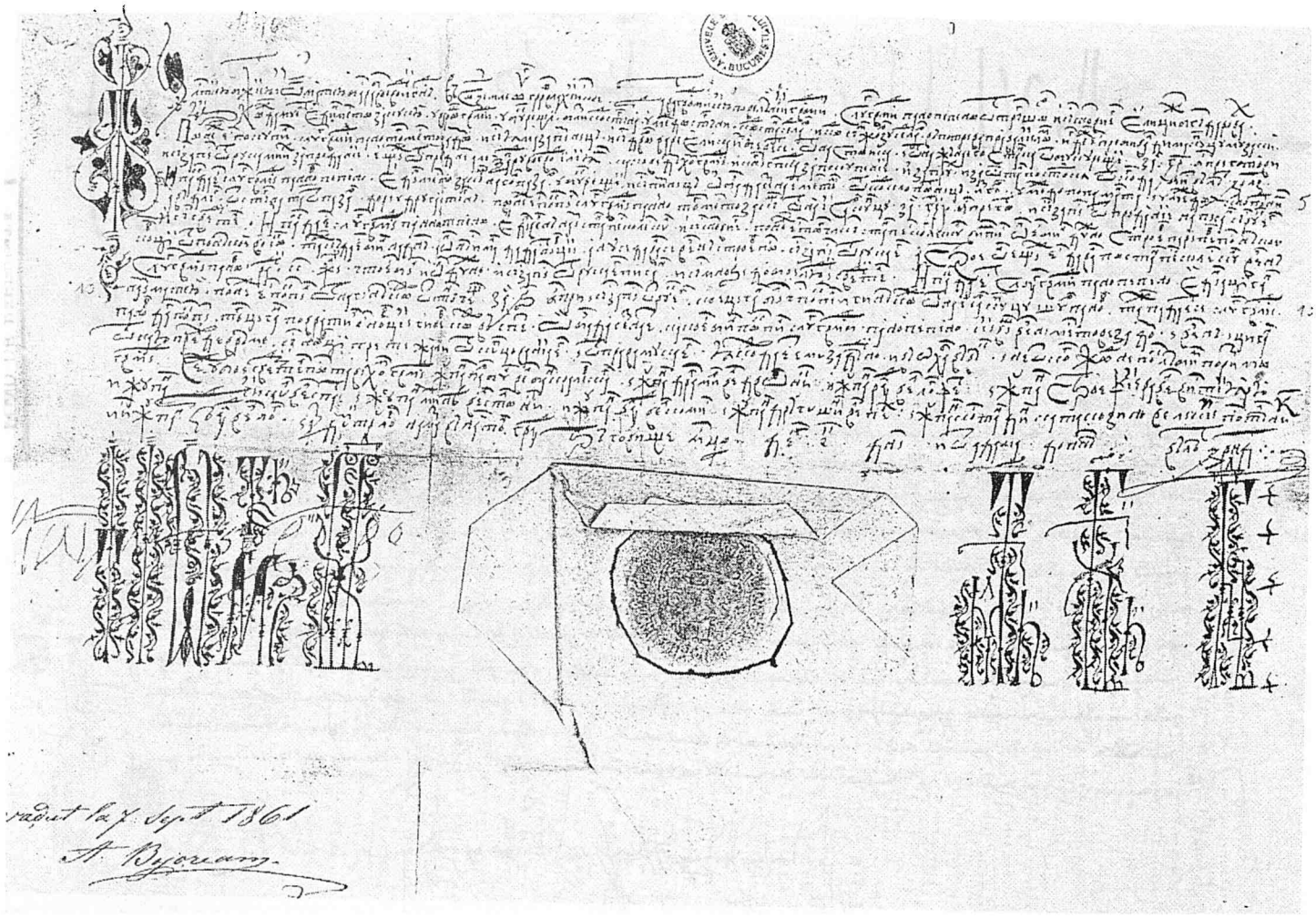

XVIII – Doc. nr. 316.

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro

XX = Doc. nr. 347.

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Studiu introductiv V
Notă asupra ediției XIX
Prescurtări – Bibliografie XXVII
Rezumatele documentelor XXXV
Rèsumès des documents LI
Documente 1
Mențiuni de documente 391
Documente false, îndoielnice 393
Indice de nume proprii 400
Indice de materii 468
Indice de documente false, îndoielnice 480
Lista de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română 483
Lista documentelor cu dată rectificată 485
Tabel de corespondență pe fonduri și colecții 486
Fotocopii 499

www.dacoromanica.ro

Culegere şi tehnoredactare computerizată
S.C. SAB PROD 95 S.R.L.

Imprimat în România
Tipografia: SEMNE

www.dacoromanica.ro

ISBN 973-27-0982-0
973-27-0474-8
www.dacoromanica.ro